

ஒடி.

சுதந்திர அறங்களை நாம்

ஸ்ரீ பிரகாச ந்திரோ துயம்.

இது

சுருகை ஸ்ரீ பிரஹ்மநிஷ்டமன் டி. சி.

வே. சும்பன் டி. சி. மஹாஜி

என்னும் ஸ்ரீ பிரகாச ந்திரோ துயம் டி. சி.

ஸ்ரீ வி. பிரஹ்மநிஷ்டமன் டி. சி.

மொழிபெயர்க்கப்பட்டே

சுருகை

ஸ்ரீ சங்கரவிலாச ந்திரோ துயம் டி. சி.
பதிப்பிச்சப்பட்டது.

சுருகை டி. சி. மஹாஜி.

ஸ்ரீ பிரகாச ந்திரோ துயம் டி. சி.

All rights reserved.

விலை]

1923.

[நூ. ௧௨.

(௨) பிரஹ்மமும் சாஸ்திரங்(உபநிஷத்துக்)களில் சச்சிதானந்தவடிவமெனச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

“மஹதஹ்कारपृथिव्यसेजोवायुराकाशात्मकत्वेन बृह-
द्रूपेणांडकोशेन कर्मज्ञानार्थरूपतया भासमानमद्वितीय-
मखिलोपाधिविनिर्मुक्तं तत्सकलसक्त्युपबृंहितमनाद्यन्तं
नित्यंशुद्धं शिवं शान्तं निर्गुणमित्यादिवान्ममनिर्वाच्यं
चैतन्यं ब्रह्म ॥

மகத்து அகங்காரம் பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயவடிவத்தன்மையாகிய பெருத்தவடிவமான அண்டகோசமாகக் கர்மஞ்ஞாந்த்ருபத்தன்மையால் விளங்கும் அத்விதியமும், சகலவுபாதிகளினின்று விடுபட்டதும், அவ்வெல்லா சக்திகளோடு கூடியதும், ஆதிபந்த மில்லாததும், நித்தியம் சுத்தம் சிவம் சாந்தம் நிர்க்குணம் என்னும் இவைமுதலிய வாசகப்பொருளும் வாசகப்பொருளல்லாததுமான சைதன்னீயம் பிரஹ்மமாம்.” என்னும் நிராலம்போபநிஷத்தும்,

“सर्वोपाधिविनिर्मुक्तं निर्विशेषचिन्मात्रं सदद्वैतमा-
नन्दमयं ब्रह्म ॥

அதனால் ஆத்மா பிரஹ்மவடிவமாம்.

சகலோபாதிகளினின்று விடுபட்டதும், நிர்விசேஷமும், சின்மாத்திரமும் சத்தம் அத்வைதமும் ஓர்ந்தமும் மாயையில்லாததுமாயுள்ளது பிரஹ்மம்.”

“ब्रह्मैवात्मा ज्ञेयः ॥

பிரஹ்மமே ஆத்மா வென்றறியத்தக்கதாம்.” என்னும் சர்வசாரோபநிஷத்தும்,

“यसाच्च बृहति बृह्यति च सर्वं तस्मादुच्यते परं ब्रह्मेति ॥

எதனால் பெரிதாகின்றதோ எல்லாவற்றையும் பெரிதாக்குகின்றதோ அதனால் மேலான பிரஹ்ம மென்று சொல்லப்படுகின்றது.” என்னும் சாண்டில்யோபநிஷத்தும்,

“सच्चिदानन्दस्वप्रकाशं ब्रह्म । देशतः कालतो वस्तुतः परिच्छेदराहितं ब्रह्म । सर्वपरिपूर्णं ब्रह्म ॥

“சச்சிதானந்தசொப்பிரகாசம் பிரஹ்மம்.” “தேசத்தினாலும் காலத்தினாலும் வஸ்துவத்தினாலும் டரிச்சேதமில்லாதது பிரஹ்மம்.” “சர்வபரிபூர்ணம் பிரஹ்மம்.” என்னும் மகாநாராயணோபநிஷத்தும் பிரஹ்மத்தினிலக்கணம் கூறுகின்றன.

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

எல்லாமதங்களிலும் முதன்மைபெற்று விளங்கும் ஸ்ரீவேதாந்தசித்தாந்தத்தை அறிதற்பொருட்டு, சுனிஷ்ட மத்திம அதிகாரிகளுக்காக அநேக சமஸ்கிருத பிராகிருதநூல்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் உள்ளத்தில் விசேஷ சங்கைகளெழும்பாத மந்தமதியுள்ள பரமஆஸ்திகர்களாகிய சித்தசுத்தியுடைய வுத்தம அதிகாரிகளின் பொருட்டுச் சிறிதும், மேன்மையுடையதும், கடினமில்லாததும், விரிந்த வேதாந்தப்பிரக்கிரியைகளுள்ளதுமாகிய ஓர் நூல், தமிழில் இதுகாறும் வெளிப்படவில்லை யென்றுணர்ந்து அவ்விதப்பினதாய் ஹிந்திபாஷையில் மகாத்துமா பிரஹ்மநிஷ்டபண்டித ஸ்ரீபீதாம்பரஜீ அவர்களாற் செய்யப்பட்டிருக்கும் ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதய மென்னுமிந்நூலானது தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. வினாவிடையாகிய இந்நூலிற் கலையெனபெயரிய

பதினாறு பிரகரணங்களிருக்கின்றன. அவற்றிற்
 பத்து ஆங்காங்கு டிப்பணி யென்னும் விளக்கவு
 ரையும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இதில் முழு
 கூறுகளுக்குப் பிரஹ்மசாக்ஷாத்நாதத்திலடிக
 வுமுபயோகமுள்ளவை யாவும் சுருக்கமாய் எழு
 தப்பட்டிருக்கின்றன. கடைசியாகிய பதினாறு
 வது கலையில் அநேக வேதாந்தபதார்த்தங்களி
 ன்பெயர்களும் அவற்றின் சுருக்கமாகிய இலக்ஷ
 ணங்களும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நூலி
 ற் பழகுவேரர்களுக்கு மற்றும் பெரிய நூல் உரை
 விசாரிப்பதில் மிக்க திறமை யுண்டாகும். வேதா
 ந்தத்தை அப்பியசிக்க ஆரம்பிப்பவர்களுக்கு இந்
 நூலைப்போல உபகாரமுடையது வேறில்லை. பெ
 ரும்பாலும் அப்பியாசிகளை முன்னிட்டும், இதல
 ல் ஹிந்திபாஷையின் நடையும் பழகத்தக்கதா
 யிருக்கவேண்டு மென்று சிலர் கேட்டுக்கொண்
 டமைவாலும், இது நேரான மொழிபெயர்ப்பாய்
 மிகவும் எளிதான நடையிற் செய்யப்பட்டது.
 இந்நூலைப் பிரஹ்மநிஷ்டராகிய குருமுகமாகு

படிக்கும் அல்லது அதன் பொருளை யுள்ளத்தி
லமைக்கும் முழுக்கூறுக்களின் உள்ள மென்னும்
ஆகாயத்தில் ஞானமென்னும் யௌவனாவஸ்தை
யைப் பூண்ட விசார மென்னும் சந்திரனுதயமா
யிற் சந்தேக விபரீதங்களோடு அஞ்ஞானமென்
னு மிருக்காததற்கும். இக்காரணத்தாற்றான் இ
தற்கு விசாரசந்திரோதய மென்னும் பெயரிடப்
பட்டது இதன் விஷயம் பின்வரும் அட்டவணை
யிற் காண்க. இதிலேதேனும் எழுத்துப்பிழை
சொற்பிழைக ளிருக்குமாயின் அவற்றைப்பெரி
யோர் “ஜீவர்கள் சுபாவமாகத் தோஷமுடையவர்
களே” என்னும் சுருதியின் கருத்தை யுட்கொ
ண்டவர்களாய்ச் சேர்த்துப் படித்துக்கொள்வார்
களென நம்புகிறேன்.

வி. கு.

தஞ்சாவூர்.

பதினாறு பிரகரணங்களிருக்கின்றன. அவற்றிற் கு ஆங்காங்கு டிப்பணி யென்னும் விளக்கவுரையும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இதில் முழுக்ஷுபகங்களுக்குப் பிரஹ்மசாஷ்டாத்காரத்தில்மிகவுமுபயோகமுள்ளவை யாவும் சுருக்கமாய் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. கடைசியாகிய பதினாறுவது கலையில் அநேக வேதாந்தபதார்த்தங்களின் பெயர்களும் அவற்றின் சுருக்கமாகிய இலக்ஷணங்களும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நூலிற் பழகுவோர்களுக்கு மற்றும் பெரிய நூல்களை விசாரிப்பதில் மிக்க திறமையுண்டாகும். வேதாந்தத்தை அப்பியாசிக்க ஆரம்பிப்பவர்களுக்கு இந்நூலைப்போல உபகாரமுடையது வேறில்லை. பெரும்பாலும் அப்பியாசிகளை முன்னிட்டும், இதனால் ஹிந்திபாஷையின் நடையும்கூட பழகத்தக்கதாயிருக்கவேண்டுமென்று சிலர் கேட்டுக்கொண்டமையாலும், இது நேரான மொழிபெயர்ப்பாய்மிகவும் எளிதான நடையிற் செய்யப்பட்டது. இந்நூலைப் பிரஹ்மநிஷ்டராகிய சூருமுகமாகப்

படிக்கும் அல்லது அதன் பொருளை யுள்ளத்தி
லமைக்கும் முழுக்கூடாக்களின் உள்ள மென்னும்
அகாயகதில் ஞானமென்னும் யௌவனாவஸ்தை
யைப் புண்ட விசார மென்னும் சந்திரனுதயமா
ய்ச் சந்தேக விபரீதங்களோடு அஞ்ஞானமென்
னு மிருளைத் துறக்கும். இங்காணத்தாற்றான் இ
தற்கு விசாரசந்திரோதய மென்னும் பொயரிடப்
பட்டது இதன் விஷயம் பின்வரும் அட்டவணை
யிற் காண்க. இதிலேதேனும் எழுத்துப்பிழை
சொற்பிழைக ளிருக்குமாயின் அவற்றைப்பெரி
யோர் “ஜீவர்கன் சுபாவமாகத் தோஷமுடையவர்
களே” என்னும் சுருதியின் கருத்தை யுட்கொ
ண்டவர்களாய்ச் சேர்த்துப் படித்துக்கொள்வார்
களென நம்புகிறேன்.

வி. கு.

தஞ்சாவூர்.

ஸ்ரீ கணேசாய நம:

இரண்டாம்பதிப்பின் முகவுரை.

இந்நூல் முழுக்கூறுக்களுக்கு அத்தியந்தம் உபயோகமுள்ளதெனக் கருதி முன்பதிப்பை விட இப்பதிப்பில் அநேகம் பதங்களுக்குத் தெளிவாய் உரை பெழுதப்பட்டிருப்பதும் தவிர ஸ்ரீபீதாம்பரஜீ அவர்களது சு-வது பதிப்பில் மூலத்திலும் டிப்பணியிலும்செய்யப்பட்ட சிலதிருத்தங்களும் இதில் செய்யப்பட்டுள்ளன. அல்லாஹும் மூலத்திலுள்ளதுபோலவே ஒவ்வொருகலையின் ஆரம்பத்திலும் அக்கலையின் அடிப்பிராயம், தாரணையாமாறு நூற்பாவாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அன்றியும் பதினாறுவதுகலையில் முன்னினும் சில அதிகபதார்த்தங்கள் எருதியிலுள்ளபடி சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. வேதாந்தாபியாசஞ் செய்வோர்கள் மனதில் பிறமுக வாசுகளால் கலக்கமுண்டாகாத வண்ணமும், இவ்வேதார்த்தப்பிரக்கிரியைகள் முழுவதும் வேதத்திற் சொல்லப்பட்டனவே யல்லாது, ஸ்ரீமத்சங்கர

பகவத்பா தாசாரியர்கள் முதலியோர்களால் கற்பி
க்கப்பட்டனவன் நென்னும் துணிவு பிறக்குமா
றும், ௧௦௮ உபநிஷதங்களினின்றும் ஒவ்வொரு
பிரக்கிரியைக்கும் ஒன்று அல்லது பலசுருதிவா
க்கியங்களைப் பிமமாணமாகக் காட்டி அவற்றிற்
குத்தமிழுரையும் இதன் குறிப்புரையில் எழு
தப்பட்டுள்ளது. இதில் வாசிப்பவர்களின் செள
கரியத்தை யுத்தேசித்துப் பிரசங்கங்கள் தக்கபடி
பிரிக்கப்பட்டும், முக்கிய விஷயங்கள் எளிதாய்ப்
புலப்படுமாறு தடிப்பான எழுத்துக்களால் அ
மைக்கப்பட்டு மிருக்கின்றன. இந்நூலில் சொல்
லப்பட்டுள்ள விஷயங்கள் இவை அவை இன்ன
பக்கங்களிலுள் வென்று எளிதிலறியுமாறு நூ
ன்முகப்பில் அகராதி விஷய அட்டவணை யொன்
றும், அதனோடு இந்நூலிற் பலவிடங்களில் வந்
துள்ள சுருதிகள் இவை யென்றும் அவை இன்
னபக்கங்களில் வந்துள்ளனவென்றும் விளக்கத்
தக்க ஓர் அநுக்கிரமணிகையும் அமைக்கப்பட்
டுள்ளன.

வி. கு. தஞ்சாவூர்.

உ

ஸ்ரீ கணேசாய நம:

மூன்றும்பதிப்பின் முகவுரை.

இப்பதிப்பில் இரண்டாம் பதிப்பினைவிட அதிக
கமாய்ச் சில சுருதிகள் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதோ
டு பலபிரதிகளைக்கொண்டு சுருதிகள் செவ்வை
யாய்த் திருத்தப்பட்டுள்ளன. அன்றியும் சில வி
ஷயங்கள் கூட்டியும் விளக்கியும் திருத்தியும் ஒவ்
வொரு கலைகளின் தலைப்பிலும் குருசிஷ்யவடிவா
கச் சித்திரப்படங்கள் அமைக்கப் பட்டுள்ளன.

வி. கு.

தஞ்சாவூர்.

உ

ஸ்ரீகணேசாய நம:

நான்காம்பதிப்பின் முகவுரை.

இப்பதிப்பில் மூன்றாம் பதிப்பில் எற்பட்டிருந்த பிழைகளையாவும் திருத்தப்பட்டிருப்பதோடு கைவல்யம் வாசித்தும் வேதாந்தசூடாமணி முதலிய நூல்களில் வாராத சிலவிஷயங்கள் மனனஞ் செய்வதற் கேனவாகச் செய்யுள் வடிவமாயமைக்கப்பட்டுமுன.

*

தஞ்சாவூர் ஸ்ரீசங்கரவிலாசசாரதாமந்திர
காரியதரிசி.

இந்நூலில் வரும் சுருதிகளின்

அநுக்கிரமணிகை.

உபநிஷதங்களின் பெயர்களும் — பக்கங்களும்.

- க. அத்யாத்யோபநிஷதம்:—ககக-கஎச-
கஉஉ-ககக-ககஎ-சசச.
- உ. அத்வயதாரகஉபநிஷதம்:—கரு.
- க. அநநூர்ணோபநிஷதம்:—கஎஉ-கஅரு-உஉரு-
உருஅ-உருக-உருக-உசரு-ககஅ-கஉரு-
கசக-கசஉ-கருஉ-கருரு-சஉச-சசஅ.
- உ. அமிர்தநாதோப ஷை:—சஉச-சஎஉ.
- ரு. அமிர்தபிந்தூப ஷை:—கஅஎ.
- ச. அக்ஷியுப ஷை:—ககஉ-கசக.
- எ. ஆத்மபோதோப ஷை:—கஉக-ககச-ககச.
- அ. ஆத்மோப ஷை:—ககக-கஉஉ.
- க. ஈசாவாஸ்யோப ஷை:—ச-சஉ.
- கஉ. ஐதரேயம்:—கக-கச-உஎச-உஅரு-ககரு.
- கக. கடவல்லியுபநிஷதம்:—எ-உரு.
- கஉ. கடோப ஷை:—ரு-கரு-கக-கஉரு-கஎச-
உசரு-கஉக-சஅஎ-சகச.

அ. தியானபிந்நாபநிஷதம்:—(அருள்) அ-
ருக.

கூ. கிரிக்ஸியாற்றமேனாப சை:—...
கூ(சு)சுசு.

கூடுதல் இலாபத்திற்காக உயர்விலை வசூலிப்பது தவறானதாகும்.

உ.க. மெய்யேயுள்ளதா என்பதை: $\vdash (A \rightarrow B) \rightarrow (A \rightarrow B)$ எனக் காண்போம்.

மேலும், \mathbb{R}^n இல் \mathbf{u} மற்றும் \mathbf{v} ஆகிய இரு வெக்டர்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. \mathbf{u} மற்றும் \mathbf{v} ஆகிய இரு வெக்டர்களின் ஸ்கேலர் பெருக்கல் (dot product) $\mathbf{u} \cdot \mathbf{v}$ க்கான வரையறை என்ன?

அதன், நா.து.சித் தா.ப. வித. :—அ.க.வி.

கூறு, நாபத்தயிவிநாஸ்திகோபநிஷ்டம்: - விநா -
நவ்யஸி-ஸி-ம/உ-சுநவ்ய.

[illegible]

உரை. நிராலம்போபநிஷதம்:— $h_1 = 1, 2, 3, 4, \dots$
 $100 = 2 + 98$.

௨௭. நிருஸிம்ம சந்தாதாவிஸீயுபநிஷதம்:—
உகஉ-(௩)௦௦.

கூடிய நிர்வாகக் குழு தெரி: - கனம்-க.க.நி.

கூறும். பஞ்சபிராஹ்மேமாயநிஷ்டை:—க. அ. ௨.

சா. பரப்பிரதீபமோப தே:—சு.க.ந.

நா. ம. நா. கா. ரா. யு. இ. னு. ப. நி. ஷ. தம்: - க. நு. - க. க. க. -
க. நு. - ௨. ௦. க. - ௨. க. - ௧. ௦. ௮. - ௧. ௮. ௮.

(iii). மிகுதியை நிறைவு செய்தல் :-
கூடுதலாகக் கொடுத்தால்
கூடுதலாகக் கொடுத்தால்
கூடுதலாகக் கொடுத்தால்
கூடுதலாகக் கொடுத்தால்
கூடுதலாகக் கொடுத்தால்

[illegible]

பு. து. மதுவிலக்கு இலாபம் 60000:—12.6.67.

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

நாடி. பின்னடிகோலி தெரு:- நாய-கன்ன-உக்க-
புரி கை-உதயம்-கங்கு-நாடிக்கு.

19. முத்தகலாபநிஷதம்:—உக0-700அ-
 7-சுருதி-சங்க-சுருதி-சுருதி-சுருதி-
 சுருதி.

கூடு, சமயம் திராபரணம், பரிசு, தம்: - கரு-ந-பு-பு.

சு.க. மமத்திஜோய்யாப ஹி:—கந-சுகந.

4. உ. சீமரகஞ்சுண்டலி உபநிஷதம்:—கருக.

கூ. ந. பெயர்களிலேயே றே:-கூ-அடு-கடு-
கூ.ந.கூ.ந.கூ.ந.கூ.ந.கூ.ந.

கூசு, யோகசூடாமணி உப விஷயம்.—உ. ௧.
நூல்க.

சூடு, யோகதந்ததுவோபரிவதிதம்:—எ.

கூசு. ருத்ராஹிருதயோபநிஷத்:— ௧, ௨, ௩.
கூசு-உ-நடிசு.

சுள, வஜ்ரகூசிகோப ஹே:—எஃ-எஃ.

சுஅ, வராகோப ஸ்ரீ:—ச-கூ-அ-ந-உ-தி-உ-
கூக-எச-க-நக-நகூ-கச-உ-த(நி)-க-யூ-
ககூ-உ-க-உ-க-உ-அ-நி-ந-க-க-க-க-
கச-க-க-நூ-க-க-க-க-ச-உ-அ-ச-க-க-க-
ச-ச-க-ச-நூ-க-ச-க-உ-ச-க-க-ச-க-க-
ச-அ-உ-ச-அ-நி.

கூ.கூ. ஜாபாலோப னை:-12.அ.

[illegible]

எக, ஸ்கந்தோதாபநிஷதம்: -- ௩௦௭.

எஉ. ஹம்ஸோபநிஷதம்: — ௫௦௦.

இந்நூலில் வரும் சுருக்கிய பரிவ்

அருக்கிரம ஸ்ரீ நக

முடிந்தது.

உ

ஸ்ரீசுந்திரோதயா நம:

சுந்திரநல்லெலிஜில்லா மன்னர்கோயில்

தீர்ப்புடைமருதார் வேதாந்தமடாலயஸ்தாபகர்

ம-ள-ம-ம-ஸ்ரீ

முத்துநிநுஷ்டாந்தரோதயாயர் அமரகர்

மெய்யுதையால்

குப்பதிப்பு அச்சிடப்பட்டது.

விருத்த சகவரங்கிருபை செய்வாராக.

சு. பாக்கியம் பிள்ளை,

மாளேஜிங் டிரஸ்டி.

ஸ்ரீசங்கவிலா சசரதாமந்திரம்,

தஞ்சாவூர்.

அகாபு, விஷய அட்டவணை.

467

அதிடாபரோ	}	கஉ	அத்தியந்தரபாவம்	}	சஞ்ச
கூதப்பிரஹ்ம			அத்தியஸ்த		உசக
ஞான அவகி	}	கக	வினோஷம்	}	கஅரு
அதிடாபரோ			அத்தியாசம்		உசக
கூதப்பிரஹ்ம	}	கஉ	அத்தியாசம் (உ)	}	கஅரு
ஞான பஸம்			அத்தியாசம்		உசக
அதிடாபரோ	}	கஉ	இரண்டிவகை	}	கஅரு
கூதப்பிரஹ்ம			அத்தியாசநிவிருத்தி		உசக
ஞான சொரூபம்	}	கஉ	அத்தியாசம்	}	உசக
அதிடாபரோ			தாபம் (உ)		உசக
கூதப்பிரஹ்ம	}	கஉ	அத்தியாசம்முதலாக	}	உசக
ஞான பஸம்			விபரம் (க)		உசக
அதிடாபரோ	}	கக	அத்தியாசம்	}	உசக
கூதப்பிரஹ்ம			அக அபாரோபம்		உசக
ஞானம்	}	கக	அநந்தம்	}	உசக
அதிதெய்வம்			அநாதிபதார்த்தம்		உசக
அதிதெய்வநாபம்	}	கஉ	(க)	}	உசக
அதிபூததாபம்			அநாத்மாவின்		உசக
அதிபூதம்	}	கஉ	தர்மம் (கஉ)	}	உசக
அதிவியாப்தி			அநாவிருத்தம்		உசக
லக்ஷணதோஷம்	}	கஉ	அநித்தியம்	}	உசக
அதிஷ்டானம்			அநிர்வசஸ்பக்		உசக
அதிஷ்டானமா	}	கஉ	ஐயாதி	}	உசக
கியவினோஷம்			அநுபந்தம் (ச)		உசக
அத்திசிறவு	}	கஉ	அநுபந்தப்ப	}	உசக
அத்தியந்தநிவிருத்தி			பிரமாணம்		உசக

அனுமானப்	ச அச	அந்வயம்	கருசு
பிரமாணம்	ச அச	அபஞ்சிவிருத	அள
அபுவாதம்	ககரு	பஞ்சமகாபூதம்	அள
அந்தக்காரண	கச	அபஞ்சிவிருத	அள-
இருபை	கச	பஞ்சமகாபூதபதி	கூ
அந்தக்காரண	ககரு	னேரடி தத்துவம்	கூ
தோஷம் (ந.)	ககரு	அபரவித்தை	கூ அக
அந்தக்காரண	ககரு	அபரஜாதி	கூ அக
நான்கின் திரிபுர	கூருக	அபரிக்கிரகம்	சருஅ
அந்தக்காரண நான்	ககரு	அபரோக்ஷஞானம்	ச அள
வின் தேவதை	ககரு	அபரோக்ஷஞானப்	கூ கக
அந்தக்காரண நான்	ககரு	பிரதிபந்தம் (ந)	ககரு
இன் விஷயம்	ககரு	அபரோக்ஷப்பிர	க
அந்தக்காரணம்	ககரு	ஹ்மஞானம்	க
(ச)	சகரு	அபரோக்ஷப்பிர	க
அந்தத்துவம்	ககரு	ஹ்மஞான ஏது	க
யானல்லவெனல்	ச அள	அபரோக்ஷப்பிர	க
அந்நமயகோசம்	ககரு	ஹ்மஞானசொ	க
அந்நமயகோசம்	ககரு	ரூபம்	சரு
யானல்ல	ககரு	அபவாதம்	சரு
அந்நியதராத்நி	க அள	அபானுபாதக	ககரு
யாசம்	க அள	ஆவரணம்	ககரு
அந்நியதராக்நியாதி	சகரு	அபாவம்	கூ அ-சருள
அந்நியோந்நியா	க அள	அபாவம் (ரு)	சருள
த்நியாசம்	க அள	அபானவாயு	ககரு
அந்நியோந்நியா	சருள	அபிநிவேசம்	சகரு
பாவம்	சருள	அபூர்வதை	ச அக

ஆசிரமம்(ச)	சகசு	ஆத்மா அஷ்டயம்	உகசு
ஆசிரமம்	ரு(ரு)	ஆத்மா அக்ஷரம்	உகசு
ஆசிரியர்வழிபாடு	ரு(ரு)	ஆத்மா ஆதந்தவடிவம்	உகரு
ஆதாரம்	கருச-கருசு	ஆத்மா ஆறுவிகா	}
ஆதிக்கியம்	சு.அ.உ.	ரங்களுமில்லா	
ஆதிபந்திகப்	சு.அ.உ.	த.து	
பிரளாபம்	}	ஆத்மா உபநிருஷ்டா	உருள
ஆத்மநிப்பதி		ஆத்மா எப்படி	}
ஆத்மநிப்தம்	சகசு	நிருநித்தன ?	
ஆத்மா	கரு. ம.	ஆத்மா என்பது	}
நெ. (உ.)	உகசு	யா.று ?	
நெ. (உ.)	உகசு	ஆத்மா எனம்	உருஅ
ஆத்மா அகண்டம்	உகரு	ஆத்மா கூடஸ்தர்	உருச
ஆத்மா அக்ஷியம்	உருரு	ஆத்மா சந்திரா	}
ஆத்மா அசங்கம்	உகசு	ஊந்திராநுபம்	
ஆத்மா அசலம்	உருரு	ஆத்மா சத்திவடி	}
ஆத்மா அகந்தம்	உருசு	வம்	
ஆத்மநாத்மாக்க	}	ஆத்மா சாக்ஷி	உருரு
ளின் பாஸ்பா		ஆத்மா சித்தி	உகசு
அத்தியாசம்		ஆத்மாசுபப்பிரகாசம்	உருசு
ஆத்மா அமரம்	உகசு	ஆத்மா நிருஷ்டா	உருசு
ஆத்மா அமிருதம்	உகசு	ஆத்மா நிராகாரம்	உகரு
ஆத்மா அவிநாசி	உகசு	ஆத்மா நிருவிகாரம்	உகரு
ஆத்மா அவ்வியத்தம்	உகசு	ஆத்மா பிரிய	}
ஆத்மா அவ்வியயம்	உகசு	முள்ளாறு	
ஆத்மா அஜரம்	உகசு	ஆத்மா பிரஹ்ம	}
ஆத்மா அஜன்மம்	உகசு	வடிவம்	

ஆத்மா பிரஹ்ம த்தினும் வே ரூகாமை	௨௦௨	ஆனந்தம் ஆத்மா ஆனந்தபதலாநியம்	௨௦௪
ஆத்மாவிற்கு மா ணமின்மை	௨௦௩	ஆனந்தபதவாச்சியம்	௨௦௪
ஆத்மாவிற்கு ஜ ன்மமின்மை	௨௦௪	ஆனந்ததுக்கங்க ளின் நிச்சயம்	௨௦௪
ஆத்மாவின் இர ண்டு விசேஷ ணம்	௨௦௪	ஆனந்ததுக்க நிச்ச யத்தில் அந்வய வெதிருகம்	௨௦௪
ஆத்மசொருபம்	௨௦௪	ஆனந்தமயகோசம்	௨௦௪
ஆத்மதருமம்(௧௨)	௨௦௪	ஆனந்தமயகோச த்தின் பகிஷி தி	௨௦௪
ஆத்மாவின் நிஷேத்திய விசேஷணம்	௨௦௪	ரூஷ்டாந்தம்	௨௦௪
ஆத்மபேதம் (௬)	௨௦௪	ஆனந்தமயகோச த்திற்கு நான் வேறெனல்	௨௦௪
ஆத்மாவின் விசேஷணம்	௨௦௪	ஆபேஷிக்கவியாபகம்	௨௦௪
ஆத்மாவின் விசேஷணம்(௨)	௨௦௪	ஆரம்பவாதம்	௨௦௪
ஆத்மாவின்விதேய விசேஷணம்	௨௦௪	ஆரோபங்களின் நிவிருத்தியாபிய அபவாதம்	௨௦௪
ஆந்தரசௌசம்	௨௦௪	ஆரோபம்	௨௦௪
ஆந்தரசௌசுபன்	௨௦௪	ஆரோபம் கண்	௨௦௪
ஆந்தம்	௨௦௪-௨௦௪	ஹி நகரம்	௨௦௪
ஆந்தம்(௬)	௨௦௪	போலமித்தை	௨௦௪
		ஆந்தன்	௨௦௪
		ஆந்தன் முதலிய	௨௦௪
		பக்தர்(௪)	௨௦௪

ஆவரணம்(உ)	கௌந	இரஜேஜாநுணம்	சுகஉ
ஆவரணசக்தி	கௌஉ	இராகம்	சுகரு
ஆகுங்கலை	கருக	இராஜன் மு	
இ		பாபாவி திருஷ்	கருக
இடைநாடி	கருக	டாந்தம்	
இந்திரியங்களின்	கருக	இராஜா இடை	
அந்தத் துவம்	கருக	யங்களின்	உருச
இந்திரியங்களின்	கருக	திருஷ்டாந்தம்	
பதிக் துவம்	கருக	திரும்துவித மகா	உருச
இந்திரியங்களின்	கருக	வாந்தம்	
மந்தத் துவம்	கருக	இருபத்க் துவம்	சுக
இந்திரியம் பிரிய	உருக	தத் துவங்கள்	
முள்ளது		இருபத்க் துவம்	
இப்பியில் வெள்ளி		யும் அறிதற்குப்	ருள
அப்பிரக	கருக	பிரஜேபாஜனம்	
காந்திருஷ்		இருப்பு	சுகரு
டாந்தம்		இலகூணதா	
இப்பியின் மூன்று	கருக	ஷா (க)	சுக
அபிசங்கன்		இலகூணம்	சுக
இயமம் (ரு)	சுகரு	இலகூணவிரு	உருச
இரசம் (க)	சுகரு	த்தி	கௌரு
இரண்டாங்கலை	உருக	இலகூணவிருத்	
இராஜஜுசர்ப்ப	கௌக	தி மூன்று	உருக
திருஷ்டாந்தம்	கௌக	இலகூணபார்க்கத்	உருச
இராஜஜுசர்ப்பத்		இலகூணம் (க)	சுகரு
தால் விகாரப்	கௌக		
தாந்திரிவிருத்தி		சுகவாதிருஷ்ட	கௌ

உற்பிஜ்ஜம்	சுரு	ஐ	
ஊ		ஐந்தாங்கலை	கஉஎ
ஊர்மி (ஈ)	சஅக	ஐந்துகோசங்க	} ககக
எ		ளின் பெயர்	
எட்டாங்கலை	உகக	ஐந்து துவாரமு	} கஉ
எண் வகைப்பதா	} சகஉ	ள்ள குடத்தீப	
ர்த்தம்		திருஷ்டாந்தம்	} கஅ
எண்ணக்கறை	} சுஅ	ஐந்துபுகம்	
திருஷ்டாந		புவகைப்பிராந்தி	} ககஎ
தம்	} ககஎ	ஐ	
என்கபாவமிருக்		ஹிவாழவசத்தம்	} ககக
கிற ஸ்திதி		ஹிபதாங்கலை	
ஏ			
ஏகம்	உசரு-ருசு	ஐசு	ருசு
ஏகம் என்னும்	} உசக	க	} உசச
பதத்தின்		கங்கா கலசஜல	
ஸத்தியம்	} உசக	திருஷ்டாந்தம்	} ககக
ஏகம் என்னும்		கடாகாச திருஷ்ட	
பதத்தின்	} உசக	டாந்தம்	} உசச
வாச்சியம்		கடமடாகாச திரு	
ஏகாக்கிரம்	சுஎரு	ஷ்டாந்தம்	} ககஎ
ஏது	ருரு	கடாகாய திருஷ்ட	
ஏதுப்போலி (ரு)	சருக	டாந்தத்தால்	} ககஎ
ஏதுமுதலியன (க)	சருச	சங்குப்பிராந்தி	
ஏழாங்கலை	ககக	கீங்குதல்	} ககக
ஏழாவது பூமி	கசச	கட்டையில் புருட	
ஏஷ்டகை (க)	சருச	திருஷ்டாந்தம்	

கண்ணாடி மண்	} ௨௬௪	கர்மேந்திரியம்	} ௧௩௬
பாத்திரத்தொரி		ஐஞ்சு	
பும் விளக்குத்		கர்மேந்திரிய	
திருஷ்டாந்தம்		இரிபுகள்	
கதி (௫)	} ௨௬௪	கர்மேந்திரியபந்த	} ௧௩௬
கந்தம் (௨)		சத விஷயங்கள்	
கந்தர்வநகரம்		கர்மேந்திரிய	
காணம் (௩)		பிதவனுகள்	
கருணை	} ௨௬௪	கர்மேந்திரியம்	} ௨௬௪
கர்த்தவ்யமுத		சுல	
லியன (௩)		சுல (௧௩)	
கர்த்தவ்யம்		சந்திரம்	
கர்த்தாபோக்தா	} ௨௬௪	சுதிரிகாரியம்	} ௨௬௪
யானல்ல		சுதிரிகாரியம்	
கர்த்திருக் துவ		சுதிரிகாரியம்	
போக்திருக் துவ		சுதிரிகாரியம்	
வப்பிராந்தி	} ௨௬௪	சுதிரிகாரியம்	} ௨௬௪
மே		சுதிரிகாரியம்	
கிவிருத்தி		சுதிரிகாரியம்	
கற்பிதவிசேஷ		சுதிரிகாரியம்	
அமிசம்	} ௨௬௪	சுதிரிகாரியம்	} ௨௬௪
கர்மம் (௩)		சுதிரிகாரியம்	
கர்மம் (௫)		சுதிரிகாரியம்	
கர்மம் (௬)		சுதிரிகாரியம்	
கர்மஜதாதாத்மியம்	} ௨௬௪	சுதிரிகாரியம்	} ௨௬௪
கர்மஜநிவிருத்தி		சுதிரிகாரியம்	
		சுதிரிகாரியம்	
		சுதிரிகாரியம்	

காந்தாரிநாடி	௫௦௧	குணம் (௭)	சுகௌ
காமம்	சுகௌ-சுகௌ	குணம் (௨௪)	சுகௌ
காமியம்	சுகௌ	குணவாதம்	நுகுரு
காரணம்	கௌ	குருகிருபை	கௌ
காரணதேகம்	கௌ	குருமி	சுகௌ
காரணதேகத்தி	கௌ	குருமிமுதலியன (௭)	சுகௌ
ற்கு நான் இரு		குரோதம்	சுகௌ
வீட்டாமெனல்		கௌ	
காரணவடிவ	நுகுரு	கூடம்	௨௦௪
அஞ்ஞானம்		கூடஸ் தரீவர்க	
காரணவாதம் (௭)	சுகௌ	வின் பரஸ்பர	௨௭௭௭
காரணஞ்ஞானம்	நுகுரு	அத்தியாசம்	
காரியாஞ்ஞானம்	நுகுரு	கூடஸ் தரீவர்க	௨௪௨
காலம் (௭)	சுகௌ	ஹம் பதத்தின்	
வி		இலகூபியம்	
கிசோரம்	சுகௌ	கூடஸ் தரீவர்க	௨௪௨
கிணற்றுபரண	கௌ	ஹம் பதத்தின்	
கிருஷ்டாந்தம்		ன் வாச்சியம்	
கியாதி (௫)	சுகௌ	கூடஸ்தன்	௨௦௪
கிரமகிருஷ்டி	சுகௌ	கூர்மன்	சுகௌ
கிரமநிகிரகம்	சுகௌ	கே	
கிரிகரன்	சுகௌ	கேசம்	௫௫
கிருதோபாசனன்	சுகௌ	கேவலசம்பந்தா	சுகௌ
கிலேசம் (௫)	சுகௌ	த்தியாசம்	
கு		கேவலதர்மத்தி	சுகௌ
குரு	௫௦௨	னத்தியாசம்	
கூடதிப கிருஷ்டாந்தம்	௫௦௨	கேனி	சுகௌ

கோ			
கோசம்	கக௦	எச்சிதாநந்த	} உகக
கோசம் (ரு)	சகக	விமீச விவாந	
கௌ		னம்	} ககக
கௌசிகம் (க)	சஅஉ	சஞ்சிதகர்மம்	
கௌணபுருஷார்த்தம்	க	சத்தசத்தி	} உஉஉ
கௌணுக்மா	ககக	அந்வயவதிரோக	
கௌமாரம்	சஅ௦	யுத்தி	} ககச
ச		சத்தசம்பந்தம் (உ)	
சகல ஆரோப	} ச௦	சத்தத்தின் விருத்தி	} உஉஅ
நிவிருத்தியாக்ய		சத்தப்பிரவிருத்	
அபவாதம்		தியின் நிமித்	} சசச
		தம் (ச)	
சகல ஞானிகளது	} உச௦	சத்தப்பிரமாணம்	} சஅச
ஸ்திதிப்பதம்		சங்கமுகலியை (ரு)	
சகல பதார்த்தங்கள்	} உருரு	சத்தம் (ஸூகியடி	} ககக
ளிவம் ஐந்த		வம்)	
அமிசங்கள்		சத்தம் (வருண	} க.எச
சகஜாதாத்மியம்	சஉக	வாடிவம்)	
சகஜ நிவிருத்தி	சஉஉ	சத்தி	} உஉஉ-உஉஉ
சகுணஉபாசனை	ககச	சத்து அசத்துந்	
சக்தியார்த்தம்	உஎஅ	தவின் நிச்சயம்	} உஉஉ
சக்திவிருத்தி	உஎஅ-ககச	சத்பதஸஸ்திபம்	
சங்கப்பிராந்தி	சகச	சத்பதவாச்சியம்	} உச௦
சங்கமில்லாதது	ரு௦ரு	சத்துருபம்	
சங்கற்பம்	சகக	சாமானிய அபி	} கருஅ
சங்குவி	கூ௦உ	சம்	

சத்துருபம் வி	}	கருக	சமுத்திர நீர்த்	}	உகரு
சேஷ அமிசம்			துளி திருஷ்		
சத்துவகுணம்		சுகரு	டாந்தம்		
சத்துவாபத்தி		சுகரு	சம்சர்க்காத்தியாசம்		கஅஅ
சத்து (க.)		சுகரு	சம்சாரப்பிராந்தி(ரு)		சஎஉ
சந்நிராமதம்		சுகரு	சம்சாரம் (க)		சுகக
சந்நிதாஷம்		சுகரு	சம்பந்தம் (உ)		நஎஅ
சந்நியாசம் (க)		சுகரு	சம்பந்தம் (க)		சுகக
சப்தசக்திசக்தி	}	சுகரு	சம்பந்தசக்தி	}	கஅக
ணம் வி (அ)			பந்தி. அத்தியாசம்		
சப்தப்பிரமாணம்		சுகரு	சம்பந்தாத்தியா		கஅஅ
சப்தாநுவித்த	}	சுகரு	சம்	}	சுகக
சமாதி			சம்பந்தாத்தியா		
சப்தாநுவித்த	}	சுகரு	சம்பந்தாத்தியா	}	சுகக
சமாதி			சம்பந்தாத்தியா		
சமமுதலியான (க)		சுகரு	சம்பந்தாத்தியா		சுகக
சமவாயம்		சுகரு	சம்பந்தாத்தியா		சுகக
சமஷ்டியுஞ்ஞானம்		சுகரு	சம்பந்தாத்தியா		சுகக
சமஷ்டியுஷ்டி	}	சுகரு	சம்பந்தாத்தியா	}	சுகக
வடிவ அஞ்			சம்பந்தாத்தியா		
ஞானம்		சுகரு	சம்பந்தாத்தியா		சுகக
சமாதி (உ)		சுகரு	சம்பந்தாத்தியா		சுகக
சமாதி (க)		சுகரு	சம்பந்தாத்தியா		சுகக
சமாதிவிநிசம் (க)		சுகரு	சம்பந்தாத்தியா		சுகக
சமாதிவிநிசம் (அ)		சுகரு	சம்பந்தாத்தியா		சுகக
சமாநவாயு		சுகரு	சம்பந்தாத்தியா		சுகக

சாந்தாத்மா	௩௬௮	சாஷி என்னும்	
சாமயிகாபாவம்	௪௫௮	பதத்தின்	௨௪௨
சாமவேதமகா		வாச்சியம்	
வாக்நியம்	௨௪௬	சாஷியில் சொப்	
சாமானிய அகந்		பன இருஷ்	௩௬
காரம்	௩௪௦	டாந்தம்	
சாமானிய அமிசம்	௧௫௪	சி	
சாமானியசைத		சின்காரமுதலிய	
ன்யமறிய இர		ரசம் (௧௦)	௫௦௦
ஜ்ஞாசர்ப்பாதி	௨௫௬	சிச	௪௮௦
திருஷ்டாந்தம்		சிதாபாசனது	
சாமானியசைத		அவஸ்தை	௪௮௬
ன்னிய பிரஜ்ந	௨௬௧	சிதாபாசன	௨௪௮
மம் சத்தியம்		சிதாபாசன் மித்	
சாமானியசைத		னையாதல்	௨௫௬
ன்யம்	௨௫௨	சித்தநிரீராதயுக்தி	
சாமானியம் (௨)	௪௬௦	(௪)	௪௪௬
சாமானியவிசேஷ		சித்தம்	௪௬௪
சைதன்ய	௨௪௪	சித்து	௨௨௦-௨௬௬
வர்ணனம்		சித்துஜடங்கள்	
சாலம்பயோகம்	௩௮௮	ன் நிச்சயம்	௨௨௨
சாஸ்திரம் (௬)	௪௮௬	சித்துஜட நிச்சய	
சாஷி	௨௦௫	த்திற்கு அந்வய	
சாஷி என்னும்		வெநிரோக	௨௨௨
பதத்தின்		யுக்திகள்	
ஸஷியம்	௨௪௨	சித்பதவாச்சியம்	௨௪௬
		சித்பதஸஷியம்	௨௪௬

சிரவண முதலிய வற்றின் பலம் (க)	சுகள	சுவாத்தியாயம்	சுகள
சிரவணம்	சுருரு	சுவச்சாரணை	கசுஉ
சிரவணாதி (ச)	சசச	சுவேதஜம்	சுகு
சிருஷ்டி (உ)	கஅச	சுழுத்தி	சுகஅ
சிவப்புஸ்பதிக திருஷ்டாந்தம் ச	சுகள	சுழுத்தி (க)	சுகள
சுகந்தம்	கஅச	சுழுத்திசுழுத்தி	சுகஅ
சுகப்பிராப்தி	சுகஅ	சுழுத்திசொப்பனம்	சுகஅ
சுத்த அகங்காரம்	கஅச	சுழுத்தி முதலிய ன (க)	சுகஅ
சுத்த சத்துவாதினம்	உச	சுழுத்தியபிரமாணி	கசச
சுத்தஸாதனம்	சுகஅ	புராஞ்ஞன்	கசச
சுத்தப்பிராப்தி	கஅச	சுழுத்தியவஸ்தை	கசச
இஸ் பிரபஞ்ச ஜேராமம்	கஅச	சுழுத்தியவஸ்	கசச
சுத்தமனம்	கஅச	சுழுத்தி நான்	கசச
சுத்தம்	கஅச	சுழுத்தி	கசச
சுபேசஸை	கசச	சுழுத்தியில்-வாது	கசச
சுயம்பிரகாசபத ஸகியம்	உசஉ	சுழுத்தியில்-வாது	கசச
சுயம்பிரகாசபத வாச்சியம்	உசஉ	சுழுத்தியில்-வாது	கசச
சுருகம்	கஅச	சுழுத்தியில்-வாது	கசச
சுவகதாம்பந்தம்	கசச	சுழுத்தியில்-வாது	கசச
சுவாசிரவணவிஷயம்	கசச	சுழுத்தியில்-வாது	கசச

ஞானக்கிரியாசக		ஞானரஸைஷ	சுகுக
திவடிவ	சுருக	ஞானுத்மா	௩௩௬
அஞ்ஞானம்		ஞானத்தியாசம்	௩௬௬
ஞானசப்தபூமி	௩௬௦	ஞானி	௪௪௦
ஞானசாதனம் (கக)	௩௦௨	ஞானிகளது	
ஞானதிகாரி இர	௩௬௬	ஸ்திதிபேதம்	௩௪௦
ண்டிவகை		ஞானியின் கர்ம	௩௩௩
ஞானத்தின் அவதி	௩௬௩	நிவிருத்தி	
ஞானத்தின் சா		ஞானேந்திரிய	௧௩௩
ஷோத் அந்தரங்	௩௬௬	திரிபுடி	
க சாதனம்		ஞானேந்திரிய	௧௩௨
ஞானத்தின்	௩௬௬	தேவதைகள்	
சொருபம்		ஞானேந்திரியம்	அரு
ஞானத்தின் பகி	௩௬௩	ஞானேந்திரியம்	அரு-
ரங்கசாதனம்		ஐந்து	௧௩௬
ஞானத்தின் பதி	௩௬௩	ஞானேந்திரிய	௧௩௬
னெருசாதனம்	௩௦௨	விஷயங்கள்	
ஞானபரம்பரா		த	
அந்தரங்கசாத	௩௬௩	தடஸ்தலஷ்ணம்	௩௬௬
னம்		தத்துவஞானம்	௨௬௬
ஞானத்தின்	௩௬௩	தத்துவஞான	
விஷயம்		சாதனம்	௩௬௩
ஞானப்பிரதிபந்த	௪௨௦	தத்துவமஸி	௨௬௬
கம் (௩)		தத்துவம் (௬)	௪௬௬
ஞானபூமி (௭)	௩௬௦	தத்துவம் பதார்த்	
	௪௨௨	தைக்கிய நிச்ச	௩௬௨
ஞானமுதலியன (௩)	௪௨௦	யம்	

தத்துவம் பதார்தம்		திட அபரோகஷப்	
தைக்கிய நிரூபணம்	உ.எ.ரு	பிரஹ்மஞானம்	க.க.
தத்பதம்	உ.எ.சு	வ.து	
தத்பதலக்ஷியம்	உ.அ.எ	திட அபரோகஷப்	
தத்பதவாச்சியம்	உ.அ.சு	பிரஹ்மஞானம்	க.க.
ததுமானசி	க.ச.க	சொருபம்	
தமப்பிரதானம்		திட அபரோகஷப்	
பிரஜ்ஞி	உ.ச	பிரஹ்மஞானம்	க.க.
தமோருணம்	ச.க.உ	பலம்	
தர்மம்	ச.ச.ச	திட அபரோகஷப்	க.க.
தர்மசகிததர்மி		பிரஹ்மஞானம்	
யத்கியாசம்	க.அ.எ	கிரவியம் (சு)	ச.அ.சு
தர்மமுதலியன (ச)	ச.ச.ச	கிரவியம் பிரிபமு	ப.க.க.
தவம்	ச.ச.எ	ள்ளது	
தனஞ்சயன்	ச.அ.சு	பிரவிபமுதலிய	
தன்மாத்வினாகள்	அ.எ	பதார்தகங்கள்	ச.அ.சு
		(ப)	
தாதாத்மியசம்பந்தம்-க.க.		பிரிபமு	ச.க.அ
தாதாத்மியம் (க)	ச.உ.ச	பிரிபமு (கச)	க.க.அ
தாது (எ)	ச.அ.அ	கிருடன் கிருஷ்	
தாபம் (சு)	ச.க.க	டாந்தம்	க.க.க
தாமஸாயிஜேத்		கிருஷ்	ச.அ.அ
தண்ணீர்		கிருஷ்டா	க.க.ச
கிருஷ்டாந்தம்	க.க.ச	கிருஷ்டாந்தம் (கி)	ச.க.அ
		கிருஷ்டாபத	
		லக்ஷியம்	உ.ச.உ

		தே	
திடஅபரோகூப	கஉ	தேகம்	க௦க
பிரஹ்மஞான		தேகமூன்றற்கும்	சக
அவதி	உசஉ	நான் திருவ்ட்டா	
திருவ்ட்டா பத		மேதபுமதம்	சகவு
வாச்சொயம்	சகக	மேதபுவின் ஐந்து	நுக
தினப்பிரளயம்		தத்துவங்கள்	
தீபதிருவ்ட்டாந்தம்	கஉ	தேவதக்தன்	சருக
து		தை	
துங்கம்	ந	தைசுசன்	நசக-சுநஉ
துக்கரிவிருத்தி	சகக	ந	சக
துரியம்	ந.சுச	நபம்ஸந (அவி)த்	
துர்க்கந்தம்	ந.எச	துவம்	நா
துவம்பதம்	உ.எவ	நாகன்	
துவம்பதலஷிபா	உ.கக	நாச பாதத்திற்கு	சுருஅ
ந்தம்		ள்ளபேதம்	நருஅ
துவம்பதவாச்சி	உ.புக	நாடகசாலே திரு	கக
பார்த்தம்		வ்ட்டாந்தம்	
துவ்வதம்	சகரு	நாடியும் தேவதை	நுக
து		யம் (க)	
துஸ்தகம் (ரு)	சகக	நாதமுதலியன்	சஉஉ
துலாருஞ்ஞானம்	ந.உஉ	(ந)	
துலாவித்தை	கவஅ	நாதம்	சஉஉ
தெ		நாமம்	உருக
தெளிவு	சகரு	நான் அவிநாசி	ககக
தெய்வசம்பத்து	ந.வக	நான் காங்கலை	க௦க

நான்காம்பூமி ஜீவ		நிவேத்தியவிசே	
ன் முக்திவிதேக	௩௪௬	ஷண திருஷ்	௧௧௩௦
முக்திகளுக்கூச்		டாந்தம்	௨௪௩
சாதனம்		நிவேத்தியவிசே	௨௧௮
நான் நிருவிகாரன்	௧௧௭	ஷணம்	௨௪௦
நான் பஞ்சகோசா		ரை	
திதன்	௧௧௦	நைமித்திகப்பிரள	௪௭௮
நி		யம்	
நிக்கிரகம் (உ)	௩௮௧	நைமித்திகம்	௪௭௮
நித்தித்தியாசனம்	௪௩௩	ப	
நித்தியப்பிரளயம்	௪௭௧	பஞ்சுத்துவம்	௪௭௭
நித்தியப்பிராப்த		பஞ்சகோசங்களி	
த்தின் பிராப்தி	௪	ன் பெயர்கள்	௧௧௧
நித்தியம்	௪௬௧-௩௦௪	பஞ்சப்பிராணஸ்	
நித்தியன்	௧௨௨	தானகிரியைகள்	௧௧௪
நியமம் (௩)	௪௬௬	பஞ்சமகாபூதங்கள்	௪௭௭
நியமவிதி	௪௭௬	பஞ்சமகாபூத ஆத்	
நிராலம்பியோகம்	௪௮௮	தியாங்க நிவிருத்	
நிருவிகற்பசமாதி	௩௮௩	தியில் திருஷ்	௮௪
நிருவிகற்பசமாதி		டாந்ததார்த்த	
(உ)	௩௮௩	டாந்தம்	
நிரோதம்	௪௭௬	பஞ்சமகாபூத	
நிர்க்குண உபாசனை	௩௭௪	(உரு) தத்துவம்	௪௭௭
நிவிருத்தி (௩)	௪௭௨	பஞ்சவாயுக்கள்	௮௩
நிவிருத்தி	௩௭	பஞ்சிகரணம்	௩௩௩-௪௪௪
நிவித்தம்	௪௬௨	பஞ்சிகரண (பழ)	
நிவேத்தியம்	௧௧௪	திருஷ்டாந்தம்	௪௩

பஞ்சீகிருத பஞ்ச	௪௪	பதார்த்தம் பத்து	௫௦௦
மகாபூதம்		வகை	
பஞ்சீகிருதம்	௩௫	பதார்த்தம் பன்னி	௫௦௪
படித்துவம்	௧௦௫	ரண்டுவகை	
பதார்த்தம் ஆறு	௪௭௧	பதார்த்தம் மூன்	௩௬௦
பதார்த்தம் இரண்	௩௬௮	றுவகை	
டுவகை		பதார்த்தாபாவினி	௩௪௪
பதார்த்தங்கள்	௪௮௬	பகிர்ந்துவம்	௪௭௮
வடிவகை		பதினாறுங்கலை	௩௬௭
பதார்த்தங்கள்	௪௬௨	பதினாண்காங்கலை	௩௪௬
எட்டுவகை		பதினான்கு இம்	
பதார்த்தங்கள்	௪௫௬	திரியங்கள் அத்	௧௨௬
ஐந்துவகை		யாத்மிகம்	
பதார்த்தம் ஒன்ப	௪௬௬	பதினான்கு இம்	௧௩௦
துவகை		திரியதேவதை	
பதார்த்தம்	௪௩௩	பதினான்கு திரிபுடி	௧௩௫
நான்குவகை		பதினான்குதேவதை	௧௩௦
பதார்த்தம் பதின	௫௦௮	பதினான்குதேவ	
ன்குவகை		தைகளும் அதி	௧௩௦
பதார்த்தம் பதி	௫௧௦	தெய்வம்	
னாறுவகை		பதினான்குவிஷ	
பதார்த்தம் பதி	௫௦௬	யங்களும் அதி	௧௩௦
னேந்துவகை		பூதம்	
பதார்த்தம் பதி	௫௦௨	பதினேழுதத்து	
னொருவகை		வங்களை அறித	௬௦
பதார்த்தம் பதின	௫௦௪	வின் பிரயோ	
மூன்றுவகை		ஜனம்	

பதினேழு தத்துவம் யானல்ல என் னுடையவல்ல	கூ0	பரோக்ஷப்பிரஹ்ம	பு
பதினேந்தாங்கலை	௩௬௬	ஞானத்தின் சொருபம்	பு
பதினேராவாங்கலை	௨௭௫	பரோக்ஷப்பிரஹ்ம	பு
பதின்மூன்றாங்கலை	௩௬௬	ஞானத்தின் பலம்	பு
பத்தாங்கலை	௨௬௭	பலம்	சு.அ.க
பாமஹம்ஸசந்திரியாசம் (௨)	௩௮௨	பழனையில்பாம்பு	௩௮௬
பரமாத்மா	௩௬௬	பன்னிரண்டாங்கலை	௩௬௬
பரமாத்மம்	௬	பா	
பரஜாதி	௩௬௬	பாகத்தியாக	௨௨௮௩
பரிசங்கியாவாதி	௬௨௬	லக்ஷணை	௨௨௮௩
பரிசம் (௬)	௬௬௫	பாகத்தியாகலக்ஷணை	௨௨௮௩
பரிச்சின்னம்	௩௬௬	பொருந்த	௨௨௮௩
பரிணாமம்	௬௬௬	தல்	௨௨௮௩
பரிணாமவாதம்	௬௬௬	பாகவாதநாமம் (௬௬௬)	௩௬௬
பரிசுஷ்ட	௬௬௬	பாகவாதசொளசம்	௩௬௬
பரோக்ஷஞானம்	௬௬௬	பாசம் (௮)	௬௬௬
பரோக்ஷப்பிரஹ்ம	௬	பாதம்	௬௬௬
ஞானம்	௬	பாதம் (௮)	௬௬௬
பரோக்ஷப்பிரஹ்ம	௬	பாதம் முன்னுயக்க	௬௬௬
ஞானத்தின் அவதி	௬	பாதி	௬௬௬
பரோக்ஷப்பிரஹ்ம	௬	பாதிதம்	௬௬௬
ஞானத்தின் ஏது	௬	பாதிதாவிருத்தி	௬௬௬
		பாபகர்மம் (௬)	௬௬௬
		பாபமாத்மிகத்தின்	௬௬௬

பி		பிரமஜாதாதாத்தியம்	௪௦௧
பிங்கலைநாடி	௩௦௧	பிரமஜத்தின்	௪௦௨
பிதாபாட்டன்		நிமிருத்தி	௪௦௩
திருஷ்டாந்தம்	௨௬௩	பிரமா	௪௦௪
பிதாபுத்திர திரு		பிரமாசைதன்யம்	௪௦௫
ஷ்டாந்தம்	௨௬௪	பிரமாணம் (அ)	௪௦௬
பிரதிருதி (அ)	௪௦௬	பிரமாணம் (சு)	௪௦௭
பிரக்ஷிபியை	௨௦	பிரமாணகத அ	௪௦௮
பிரக்ஷிபியையின்	௨௧	சம்பாவணை	௪௦௯
பெயர்கள்	௨௨	பிரமாணகதசம்சயம் - ௧	௪௧௦
பிரஞ்ஞானம்பிரஹ்மம்	௪௧௦	பிரமாணகதசன்யம்	௪௧௧
பிரஞ்ஞானம் (அ)	௪௧௧	பிரமாதாசைதன்யம்	௪௧௨
பிரதிபேயாதி	௪௧௨	பிரமேயகத அ	௪௧௩
பிரதிபேயாதிப்பிர	௪௧௩	ம்பாவணை	௪௧௪
மாணம்		பிரமேயகதசமுதயம்	௪௧௫
பிரதிபேயாதிப்பிரமம்	௪௧௬	பிரமேயகதசன்யம்	௪௧௬
பிரபஞ்சம்	௪௧௭	பிரமேயம்	௪௧௭
பிரபஞ்சம் (அ)	௪௧௮	பிரயோஜனம்	௪௧௮
பிரபஞ்சம் (சு)	௪௧௯	பிரவாக அகாதி	௪௧௯
பிரபஞ்சாரோபா		பிரளயம் (நி)	௪௨௦
பவாதம்	௨௭௦	பிரஹ்மசரியாத்	௪௨௧
பிரபஞ்சத்தின் பாதம்	௪௨௧	தினங்கம் (அ)	௪௨௨
பிரபஞ்சமித்தியா		பிரஹ்மசரியம்	௪௨௩
வாணநம்	௪௨௪	பிரஹ்மசேதனம்	௪௨௪
பிரபஞ்சவிசாரத்		அஞ்ஞானத்தி	௪௨௫
தின உபயோ	௪௨௬	னம் நுகர்ந்தமும்	௪௨௬
கம்		வியாபகமுமாம்	௪௨௭

பிரஹ்மஞானம்	௭	பிரஹ்மவித்வரன்	சுசு௭
பிரஹ்மத்திற்கும்	௨௮௮	பிரஹ்மவித்வரி	சுசு௮
ந:சுவரனுக்கும்		யான்	
பரஸ்பர அத்தி		பிரஹ்மவித்வரி	
யாசம்		ஷ்டன்	
பிரஹ்மத்தின்	௭௭௭௭	பிரஹ்மாத்ம	௭௭௭௭
சொருபம்		வைக்கியம்	
பிரஹ்மத்தின்	௭௭௭௭	பிரஹ்மாநந்தம்	௭௭௭௭
ரூபம் (௭)		பிராகபாவம்	
பிரஹ்மபதத்தின்	௭௭௭௭	பிராஞ்ஞன்	௭௭௭௭
லக்ஷியம்		பிராணமயகோசம்	
பிரஹ்மமே நான்	௭௭௭௭	பிராணவாயு	௭௭௭௭
நானே பிரஹ்ம		பிராணன் பிரிய	
மெனல்	௭௭௭௭	மூள்ளதெனல்	௭௭௭௭
பிரஹ்மம் (௨)		பிராணமயகோச	
பிரஹ்மம் (௩)	௭௭௭௭	த்திலும் நான்	௭௭௭௭
பிரஹ்மம் சத்தியம்		வேதெனல்	
பிரஹ்மம் (விட)	௭௭௭௭	பிராணன் முதலி	௭௭௭௭
என்னும் பதத்		யன் (௭)	
திற்கு வாச்சி	௭௭௭௭	பிராணகிவாயுத்	௭௭௭௭
யம்		கள் (௭)	
பிரஹ்மவித்து	௭௭௭௭	பிராணயாமம் (௭)	௭௭௭௭
முதலியோர் (௭)		பிராகிபாசிகஜீவன்	
பிரஹ்மவித்து	௭௭௭௭	பிராந்தி	௭௭௭௭
பிரஹ்மவித்தை		பிராந்தி (௨)	
யைக்கைக்கொ	௭௭௭௭	பிராந்தி (௭)	௭௭௭௭
ள்ளும் விதி		பிராந்தி (௭)	

பிராந்தியின்	2௫௬	புண்ணியகரும	2௫௬
இரண்டமிசம்		பபன் (௩)	2௫௬
பிராந்திரிவிருத்தி	௪௪௩	புத்தி	௪௪௩-௪௪௬
இருஷ்டாந்தம்		புத்திரன் பிரிய	2௫௬
(௩)		னெனல்	2௫௬
பிராந்திவடிவசம்	௪௪௪	புத்திரோஷணை	௪௪௪
சாரம் ஐந்து		புத்தி விநாசியெனல்	௪௪௬
வகை		புரி (அ)	௪௪௬
பிராப்தவ்யியம்	௪௪௪	புருஷார்த்தம்	௩
பிராப்தி	௪௪௪	புருஷார்த்தம் (ச)	௪௪௬
பிராயச்சித்தம்	௪௪௪	பூதக்கிராமம் (ச)	௪௪௬
பிராரப்தகருமம் (௩)	௪௪௬	பூதநிவிருத்தியில்	௪௪௬
பிராரப்தம்	௪௪௬	பூஜாரி இருஷ்ட	௪௪௬
பிராரப்தம் (௩)	௪௪௬	டாந்தம்	௪௪௬
பிராஹ்மணஸ்து	௪௪௬	பூதம்	௪௪௬
விபாதம் (௪)	௪௪௬	பூதார்த்தவாதம்	௪௪௬
பிரியம்	௪௪௬	பூலோகமுதலி	௪௪௬
பிரியத்தின் ஏற்	௪௪௬	யன (௪)	௪௪௬
தத்தாழ்வு		பூஜாபாத்திரம் (ச)	௪௪௬
பிருத்திவிநிலம்	௪௪௬	பூஷை	௪௪௬
ஜலம் (சுக்ஷ்மம்)	௪௪௬	பே	௪௪௬
ம் வியாபகமும்		பேதப்பிராந்தி	௪௪௬
பிருத்தியின் ஐந்து	௪௪௬	பேதப்பிராந்தியின்	௪௪௬
தத்துவங்கள்	௪௪௬	நிவிருத்தி	௪௪௬
பிருத்திமதம்	௪௪௬	பேதம் (௩)	௪௪௬
பீஜஜாக்மிரம்	௪௪௬		

போ		மனநின்றநாசம் (ப)	சுஅவு
போகத்திற்கு	}	மனம்	அசு-நு, அவு
இடம்		மனம் விகாரி	
பெள		யெனல்	சுஅவு
பெளகண்டம்	சுஅவு	மனனம்	சுஅவு
பெளதிகம்	சுஅவு	மனோநாசம்	சுஅவு
ம		மனோநாசாதி (சு)	சுஅவு
மகத்துவவானவா	}	மனோமயகோசம்	சுஅவு
இயதர்மம் (சுஅ)		மனோமயகோச	சுஅவு
மகாபாரதயுத்த	}	த்தினும் நான்	சுஅவு
திருஷ்டாந்தம்		வேறு	
மகாப்பிரயணம்	சுஅவு	மா	
மகாயாத்திரம் (நு)	சுஅவு	மாயை	சுஅவு
மகாவாக்கியம்	சுஅவு	மாயை அவித்தை	சுஅவு
மகாவாக்ஷிய மூன்	}	வாழ்வம்	சுஅவு
தற்கும் அர்த்தம்		மாயையின்	சுஅவு
மகாஜாக்ஷிரம்	சுஅவு	பொய் (சுஅவு)	சுஅவு
மகாநாத்மா	சுஅவு	மி	
மச்சரம்	சுஅவு	மிசிரகாரம்பாண் (சு)	சுஅவு
மதம்	சுஅவு	மிசிரகாரம்பாண்	சுஅவு
மதம் (அ)	சுஅவு	முக்கிய அகநகாரம்	சுஅவு
மந்தத்துவம் பா	}	முக்கிய புருஷார்த்தம்	சுஅவு
னல்ல வெனல்		முக்கியாத்மா	சுஅவு
மருபுமியில் ஐல	}	முக்கியார்த்தம்	சுஅவு
திருஷ்டாந்தம்		முத்தத்துவம்	சுஅவு
மலகோஷம்	சுஅவு	முத்தி (ப)	சுஅவு
மலினசத்துவகுணம்	சுஅவு		

முதற்கலை	க	மைத்திரிமுதலி	}	சுருக
முதிதை	சுருஉ	யான (ச)		
மு		மோ		
மூர்ச்சை	சசுஅ	மோகம்		சசுஅ
மூடம்	சசுரு	மோக்ஷத்தின் அ	}	நசுரு
மூர்த்தி (க)	சசுஉ	வாந்திரசாதனம்		
மூர்த்திமுகம் (அ)	சசுஅ	மோக்ஷத்தின் ஏது		சசுஅ
மூலாஞ்ஞானம்	நசுரு	மோக்ஷத்தின் சா	}	நசுரு
மூலாவிஞ்ஞானம்	சசுஅ	க்ஷாத் சாதனம்		
மூன்றாம்சம்	சசுருஅ	மோக்ஷத்தின்	}	நசுரு
மூன்றாவஸ்தைகள்	சசுரு	சொருபம்		
மூன்றாவஸ்தைக்	கருவ	மோக்ஷத்துவார	}	சசுருஉ
சூம் நான் சா அறி		பாலகர் (ச)		
மூன்றாங்கலை	சசு	மோக்ஷம்		சசுரு-சசுரு
மூன்றுகாலமும்	உருச	மோக்ஷாம்சம் (ச)		சசுஅ
துக்கவடிவம்		மௌ		
மூன்றுதேகம்	சசு	மௌனமுதலி	}	சசுசு
மூன்றுதேகங்க		யான (எ)		
ஞக்ஞம் நான்	சசுஉ	யா		
திருஷ்டா		யசஸ்விநி		நசுரு
மே		யஜுர்தேவத்தின்	}	உருச
மேகத்திற்குறன்	நசுரு	மகாவாக்கியம்		
யும் யானே திரு		யா		
யுத்தம்		யாகசாலி திருஷ்ட	}	உருச
மேஸ்த	சசுஉ-சசுஅ	யுத்தம்		
மை		யா		
மைத்திரி	சசுருக	யுகபத்திருஷ்ட		நசுஅசு

யோ		வாஷ்டியம் (உ)	கூடிஅ
யோகபூமி (ச)	சருந	வாசனாந்தம்	சு00
யோகபூமி (ரு)	சஎச-சஎரு	வாசனை (உ.)	கூடிசு
யோகம் (உ.)	கூடிஅ	வாசனை (கூ)	சஉஎ
யென		வாச்சியார்த்தம்	உஎஅ
யெளவனம்	சஅ0	வாதமுதலியன (கூ)	சஅ.அ
ர		வாதம்	சஅ.அ
ரஜ்ஜுவில் சர்ப்ப	கூசு	வாதம் (உ.)	கூடிசு
திருஷ்டாந்தம் }		வாயுமதம்	சகூஅ
ரு		வாயுவினும் ஆகா	கூசு.கூ
ருக்வேதமகாவாக் }	உஎச	சம் ரூக்ஷமமும் }	
கூயம் }		வியாபகமும் }	உஎ0
ரு-ல-லி-வ-வா		வாயுவின ஐந்து	ருக-
ரூபம் (எ)	சகச	தத்துவங்கள் }	
லகுவேதாந்த	கூசுஎ	வி	
கோசம் }		விகர்மம்	ச0.அ
லிங்கதேகம்	அரு-ககஅ	விகாரப்பிராந்தி	ககூஅ
வசனமுதலியன (ரு)	சஎச	விகாரப்பிராந்தி	சஅ0
வருணம் (ச)	சருந	நிவிருத்தி }	
வருணவடிவசத்தம்	கூஎச	விகாரம்	கூசு
வர்த்தமான	சருந	விகாரம் (ச)	சஅரு
ஞானப்பிரதி }		விசம்வாதமில் }	சகஎ
பந்தம் (ச) }	சருச	லாமை }	
வர்த்தமான ஞா		விசாரம்	கூசு
னப்பிரதிபந்த		விசாரத்தின் அநிகாரி	உ0
நிவிருத்தியின் }		விசாரத்தின் அவதி	கக
ஏது (ச) }		விசாரத்தின் ஏது	கசு

விசாரத்தின் ஓசாரூபம்	கசு	விதேயம்	கசுசு
விசாரத்தின் பலம்	கரு	விதேயவிசேஷ	கசுகரு
விசாரத்தின் விஷயம்	கசு	ணம்	உசு0
விசுவன்	சுருஉ	வித்துவத் சந்நி	நசுஅஉ
விசேஷம்-உசுஅ-உசுசு-சுசு0		பாசம்	சு0சு
விசேஷ அகங்காரம்	நசுஎ0	வித்தேஷணை	நசுஅசு
விசேஷ அம்சங்		வித்தை (உ)	சஉஉ
கள் சுத்திதமெ	உருசு	விற்து	கக
னல்		விபரீதபாவனை	நசு0
விசேஷ அம்சம்	கருரு-கருசு	விபரீதபாவனை (உ)	சுசுஉ
விசேஷம் இரண்டு	உசுஅ	வியசனம் (எ)	சுசுஉ
வகை		வியபிசாரமுடை	உசுசு
விசேஷத்தை	உசுஅ	மை	நசுசு
னியம்		வியஷ்டியஞ்ஞானம்	நசுசு
விசேஷணம்	சுசுசு	வியாதி	நசுசுஅ
விஞ்ஞானமயகோசம்-கசுஅ		வியாபகம்	உ0உ
விஞ்ஞானமய		வியாபகஜாதி	நசுஅ0
கோசத்திலும்	கசுசு	வியாபியஜாதி	நசுஅ0
நான்வேறெனல்		வியாபகாரிகஜீவன்	சுசுஉ
விடாதலக்களை	உசுஉ	வியானவாயு	கசுகரு
பொருந்தாமை		விருத்தம்	சுருசு
விதுண்டை	சுசுஅ	விருத்தி	உஎஎ
விதிபுவகமாகச்	அசு	விவர்த்த உபாதானம்	கசுசு
சாணமடைதல்		விவர்த்தம்	சுஅ0
விதிவாக்கம் (ந)	சுஉஅ	விவர்த்தவாதம்	சுசுசு
விதேசமுத்தி	நசுகு	விவிதிஷாசந்நி	நசுஅஉ
		பாசம்	

விவேகமுதலியன (சு)	சுரு	ஆகத்திபக்து வம்பிராந்திரிவி	சுரு
விஜாதிபசம்பந்தம்	சுரு	முத்தி	சுரு
விஷயம்	சுரு	ஆகத்தின் நிபந்த	சுரு
விஷயாந்தம்	சுரு	காரணம்	சுரு
விவேகபுஷ்பராண	சுரு	ஆகத்தின் உபதா	சுரு
வடபு அஞ்ஞா	சுரு	னகாரணம்	சுரு
னம்	சுரு	ஆகம்	சுரு
விவேகபாக்தி	சுரு	ஆராயுதம்	சுரு
விவேகபதோஷம்	சுரு	ஆரை	சுரு
விவேகபம் கரு-சுரு-சுரு-சுரு	சுரு	ஆலத்தில் தலை	சுரு
வெ-வே-வை	சுரு	கீழாய்வு புருஷ	சுரு
வெதுரேகம்	சுரு	ன் விருத்தம்	சுரு
வேதநுஸப	சுரு	ஆலத்திலும் அக்	சுரு
வேதத்தின்கா	சுரு	நிலிதம் பதம்	சுரு
ண்டம் (சு)	சுரு	விபரம்பதம்	சுரு
வேதம் (சு)	சுரு	சுருத்தின் பதம்	சுரு
வேதாங்கம் (சு)	சுரு	தத்தின் பதம்	சுரு
வேதாந்தப்பிர	சுரு	ஆலம் பதம்	சுரு
மேயவாணம்	சுரு	ஆலம் பதம்	சுரு
வைகவதேவம்	சுரு	விபரம்பதம்	சுரு
வைகாக்கியத்தின்	சுரு	ஆலமதம்	சுரு
அவதி	சுரு	ஆலம்	சுரு
ஆ	சுரு	ஆலம்	சுரு
ஆகத்திலுக்கணை	சுரு	ஆகாரம் (சு)	சுரு
ஆகத்தின்சத்தியத்	சுரு	ஆகாரமதத்தி	சுரு
துவப் பிராந்தி	சுரு	ஆகாரமதமதம்	சுரு

ஜாக்கிராபிமானி யின் பெயர்	கருஅ	ஜீவன் முக்தியில் பிரபஞ்சம்தோ	கருசு
ஜாக்கிராவஸ்தை	கஉசு- கருஎ- கருசு	ம்முதல் ஜீவன் முக்தி	
ஜாக்கிராவஸ்தை க்கு நான் சாயிநி யெனல்	ககக கஉசு	விதேக முக்தி வாரணநம்	கருசு
ஜாக்கிராவஸ்தை ஜாதி (உ)	சருக கருசு	ஜீவன் முக்தி விதேக முக்திக ளின் சாதனம்	கருசு
ஜி-ஜி		ஜீவன் முக்தி	
ஜிஞ்ஞாசு	சசு௦	விஸஷணநந்தத் தின் சாதனம்	கருசு
ஜீவசரீரம்	உஅசு	ஜீவாத்மா	கருசு
ஜீவஸ்துதன்னியம்	சஅஎ	ஜீவாபாசங்கள்	கருசு
ஜீவத்தன்மையி னபிமானிகள்	உஅசு	ஸ்	
ஜீவனது உபாதி	கருசு	ஸ்தூலசரீரம் (உ)	சஅ௦
ஜீவனது காரியம்	உஅசு	ஸ்தூலதேகத்தி	
ஜீவனது காலம்	உஅஅ	ற்கு நான் திரு	சஉ
ஜீவனது தர்மங்கள்	உஅசு	ஷ்டாபவெனல்	
ஜீவனது தேசம்	உஅஅ	ஸ்தூலதேக (உரு)	
ஜீவனது வஸ்து	உஅஅ	தத்துவங்கள்	சரு
ஜீவன்	கஅ-உஅசு	ஸ்தூலதேகத்தி	
ஜீவன் (ந)	சருஉ	ன் கௌண்டர்	ரு௦
ஜீவன் முக்தி	கரு௦	மங்கள்	
ஜீவன் முக்திப்பி ரபொஜனம்(ரு)	சரு	ஸ்தூலதேகத்தின் தர்மம்	எசு

சுஅ

அகாராதி விஷய அட்டவணை.

ஸ்படிகத்தில் சிவப்புவஸ்திர த்தின் செந்நிர திருஷ்டாந்தம்	} களநு	ஹ-கேஷ-கேஷா ஹ-நிக்ஷரகம் 700 கேஷத்திரஞ்ஞன் 1000 கேஷபம் 500 கேஷாபம் 500

அகாராதி விஷய அட்டவணை

முற்றிற்று.

॥ ओ३म् ॥

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

ஆறுதாட்சநங்களின்

ஸாரத்தைதக்காட்டும் பத்திரம்.

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न क्र.	विषयः விஷயம்.	पूर्वमीमांसा தீர்மானிமாம்மைஸ்.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) தற்குத்தரமீமாம்மைஸ். (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
१	जगत्	स्वरूपेणानादि अनन्तं प्रवाह- रूपं संयोगवियोग- वत्	नामरूपक्रिया- त्मकं मायापरि- णामः चेतनविवर्तः
க	உலகம்.	ஸ்வரூபத்திலுள்ள அனந்தப் அவந் தும் பிரா வாகவாழ்வம் சைபோகவி யோகங்களை புறக்கிட்டு.	நாமரூபக்ரிகையா வாய்மையானது மாயையின் பரிணாமம் செய்து கருதின விவர்த்தம்.

ஆறுதாசாங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

ந்யாய: நியாயம்.	வैशेषिक: வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योग: யோகம்.
5	6	7	8
परमाण्वारब्धः संयोगवियोग- जन्यश्च आकृति- विशेषः	परमाण्वारब्धः संयोगवियोग- जन्यश्च आकृति- विशेषः	प्रकृतिपरिणामः त्रयोविंशति- तत्त्वात्मकं च	प्रकृतिपरिणामः त्रयोविंशति- तत्त्वात्मकं च
பரமாணுக்க ளால் ஆரம்பிக்கப் பெற்றதும் சையோகவி யோகங்களை ண்டாக்கியது மான் தீர்வகை ஆகியது.	பரமாணுக்க ளால் ஆரம்பிக்கப் பெற்றதும் சையோகவி யோகங்களை ண்டாக்கியது மான் தீர்வகை ஆகியது.	பிரகிருதியின் பரிணாமமும் இருபத்து மூன்றுதத்துவ வடிவமும்.	பிரகிருதியின் பரிணாமம் இருபத்து மூன்றுதத்துவ வடிவமும்.

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न क्र.	विषयः விஷயம்.	पूर्वमीमांसा முர்வமீமாம்சை.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்தரமீமாம்சை. (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
2	जगत्कारणम् கலகத்துக்குக் காரணம்.	जीवाद्यष्टपरमाणवः ஜீவதாம் அதிமிகுண்டாம் பரமம் தூறுக் கூறுதாம்.	अभिन्ननिमित्तो- पादानभूत ईश्वरः அபித்தானித்தோ பாதினமூத இசுவரன்.
3	ईश्वरः இசுவரன்.	0	मायाविशिष्टश्चे- तनः மாயாவிசேஷி தனன்.

ஆறுதாசகங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

न्यायः நியாயம்.	वैशेषिकः வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
5	6	7	8
परमाणवः ईश्वरा- दिनवकं च பரமாத்மனக் கனும் எகவான் முதலிய ஒன்பதும்.	परमाणवः ईश्वरा- दिनवकं च பரமாத்மனக் கனும் எகவான் முதலிய ஒன்பதும்.	त्रिगुणात्मिका प्रकृतिः முகக்குணவாதவ மான பிரகருதி.	कर्मनुसारिणी प्रकृतिः तन्निया- मक ईश्वरश्च கருமத்தைய ஆதாரிந்திர கருதியும் அதனை நியமிக்க கும் எகவர ஹம்.
नित्येच्छाज्ञाना- दिगुणवान् विभु- श्च कर्तृविशेषः நித்தியமான இச்சைஞானம் முதலிய	नित्येच्छाज्ञाना- दिगुणवान् विभु- श्च कर्तृविशेषः நித்தியமான இச்சைஞானம் முதலிய	0	केशकर्मविपाका- शयैरसंबद्धः पुरुषविशेषः கிளைகள்மனி பாகாசம்பந்தன் சம்பந்தக்கட பெறாத ஓர் புருஷன்.

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न क्र.	विषयः விஷயம்.	पूर्वमीमांसा முர்வமீமாம்ஸா.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்தரமீமாம்ஸா. (வேதாந்தம்).
1	2	3	4
...	கொடார்ச்சி	...	...
8	जीवः	जडचेतनात्मकः विभुः नाना कर्ता भोक्ता च	अविद्याविशिष्ट- श्चेतनः
...	ஜீவன்.	பட்டினேதனவாழ் வனுள் விபாபக னும் வெவ்வே றுவனவனுள் கர்க்காவும் போக்காவும்.	அவித்யை விசுஷித சேதனம்.

ஆறுநாங்கங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

न्यायः நியாயம்.	वैशेषिकः வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
6	7	8	
குணங்களை யுடையவற்றும் வியாபகமுமான ஒர்க்காக்தாம்.	குணங்களை யுடையவற்றும் வியாபகமுமான ஒர்க்காக்தாம்.	...	...
ज्ञानादिचतुर्द- शगुणवान् कर्ता भोक्ता जडो विभुर्नाना च	ज्ञानादिचतुर्दश- गुणवान् कर्ता भोक्ता जडो विभुर्नाना च	असङ्गश्चेतनो विभुर्नाना भोक्ता	असङ्गश्चेतनो विभुर्नाना भोक्ता
ஞானம் முதலிய பதினான்கு குண ங்களையுடைய வனும் கர்த்தாவும் போக்தாவும் ஜடனும் வியாப கனும் வெவ்வே றானவனும்.	ஞானம் முதலிய பதினான்கு குண ங்களையுடையவ னும் கர்த்தாவும் போக்தாவும் ஜடனும் வியா பகனும் வெவ் வேறானவனும்.	பற்றில்லாதவ னும் சேதநனும் வியாபகனும் வெவ்வேறான வனும் போக ்தாவும்.	பற்றில்லாதவ னும் சேதநனும் வியாபகனும் வெவ்வேறான வனும் போக ்தாவும்.

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न क्र.	विषयः விஷயம்.	पूर्वमीमांसा பூர்வமீமாம்சை.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்தரமீமாம்சை. (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
५ (நி)	बन्धहेतुः பந்தன் ஹேதுக் காரணம்.	निषिद्धं कर्म விஸக்கட்பட்ட கருமம்.	अविद्या அவித்யை.
६ சு.	बन्धः பந்தம்.	नरकादिदुःख- संबन्धः நரகம் முதலிய ஹக்கதுதின் சம்பந்தம்.	अविद्या तत्कार्यं च அவித்யையும் அதன் காரிய மும்.

ஆறுதர்சனங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

न्यायः நியாயம்.	वैशेषिकः வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
5	6	7	8
अज्ञानम् அஞ்ஞானம்.	अज्ञानम् அஞ்ஞானம்.	अविवेकः அவிவேகம்.	अविवेकः அவிவேகம்.
एकविंशति- दुःखानि • இருபத்தேதார் துக்கங்கள்.	एकविंशति- दुःखानि இருபத்தேதார் துக்கங்கள்.	आध्यात्मिकादि त्रिविधदुःखानि ஆத்மியாத்மிக ம் முதலிய மூவ கை துக்கங்கள்.	प्रकृतिपुरुषसंयो- गजन्याअविद्या- दयः पञ्च केशाः பிரகிருதிபுரு ஷர்களுடன் சேரலான கந்தா லண்டாகிய அவித்தை முதலிய ஐந்து கலேசங்கள்.

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न क्र.	विषयः விஷயம்.	पूर्वमीमांसा பூர்வமீமாம்சை.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்கமீமாம்சை. (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
७	मोक्षः மோக்ஷம்.	स्वर्गप्राप्तिः ஸ்வர்க்கத்தைத் அடைதல்.	अविद्यातत्कार्य- निवृत्तिपूर्वकः परमानन्दब्रह्म प्राप्तिः அவித்யைதாயும் அதன் காரியமு ம் நீங்குவதைத் தான் விடிக் பரமாதந்தவாழ் வானைப் பரதன் மதனத் அடை தல்.

ஆறுதர்சனங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

न्यायः நியாயம்.	वैशेषिकः வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
5	6	7	8
एकविंशति- दुःखध्वंसः	एकविंशति- दुःखध्वंसः	त्रिविधदुःख- ध्वंसः	प्रकृतिपुरुषसंयो- गाभावपूर्विका अविद्यादिपञ्च- क्लेशनिवृत्तिः
இருபத்தேதார் துக்கங்களுடை யவும் நாசம்.	இருபத்தேதார் துக்கங்களுடை யவும் நாசம்.	மூவகை துக்க ங்களின் நாசம்.	பிரகிருதிபுருஷ- ர்களின் ஸை- யோகமின்மை முன்னிட்ட அவித்யை முத லிய ஐந்து கிடுலசங்களின் நீக்கம்.

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न क्र.	विषयः விஷயம்.	पूर्वमीमांसा தூர்வமீமாம்ஸ.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்தரமீமாம்ஸ. (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
८	भोक्षसाधनम् மோக்ஷசாதனம்.	वेदविहितं कर्म வேதத்தில் விதித்தகர்மம்.	ब्रह्मात्मैक्यज्ञानम् ப்ரஹ்மாத்மேக்யம் ஜ்ஞானம்.
९	अधिकारी அதிகாரி.	कर्मफलासक्तः கர்ம஫லாஸக்த புள்ளவன்.	मलविक्षेपदोष- रहितः साधनचतु- ष्टयसंपन्नः மலவிக்ஷேப தோஷம்களற்ற

ஆறுதர்சனங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்

न्यायः நியாயம்.	वैशेषिकः வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
5	6	7	8
इतरभिन्नात्म- ज्ञानम् பிறவற்றினின் துவோபட்ட ஆத்மாவின் ஞானம்.	इतरभिन्नात्म- ज्ञानम् பிறவற்றினின் துவோபட்ட ஆத்மாவின் ஞானம்.	प्रकृतिपुरुष- विवेकः பிரகிருதி புரு ஷர்களின் பிரி வினையறிவு.	निर्विकल्पक- समाधिपूर्वको विवेकः நிர்விகற்பக ஸமாப்தியை முன்னிட்ட விவேகம்.
दुःखजिहासुः कुतर्की துக்கங்களை யக ற்றவிரும்பும் குதர்க்க(க்கா ள்)சீலன்.	दुःखजिहासुः कुतर्की துக்கங்களை யக ற்றவிரும்பும் குதர்க்க(க்கா ள்)சீலன்.	संदिग्धविरक्तः ஸம்ஸந்தி டுக் கிடமானவை ராக்ஷிபமுற்ற வான்.	विक्षिप्तचित्तः கித்தவிடேடிப முள்ளவன்.

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न ८८.	विषयः விஷயம்.	पूर्वमीमांसा பூர்வமீமாம்ஸை.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்தரமீமாம்ஸை. (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
க	தொடர்ச்சி	...	நால்வகை சாத்தங்களுள் பெற்றவன்.
१० க௦	प्रकटयिता आचार्यः வெளியிட்ட ஆசிரியர்.	जैमिनिः ஜைமிநி.	वेदव्यासः வேதவியாஸர்.
११ கக	प्रधानकाण्डः முக்கியமான காண்டம்.	कर्मकाण्डः கருமகாண்டம்.	ज्ञानकाण्डः ஞானகாண்டம்.

ஆறுதர்சனங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

न्यायः நியாயம்.	वैशेषिकः வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
5	6	7	8
...	...	...	...
गौतमः கௌதமர்.	कणादः கணாதர்.	कपिलः கபிலர்.	पतञ्जलि பதஞ்சலி.
ज्ञानकाण्डः ஞானகாண்டம்.	ज्ञानकाण्डः ஞானகாண்டம்.	ज्ञानकाण्डः ஞானகாண்டம்.	उपासनाकाण्डः உபாஸநாகாண்டம்.

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न. क्र.	विषयः विषयம்.	पूर्वमीमांसा பூர்வமீமாம்ஸை.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்தரமீமாம்ஸை. (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
१२ கஉ	वादः வாதம்.	आरम्भवादः ஆரம்பவாதம்.	विवर्तवादः விவர்த்தவாதம்.
१३ கங	आत्मपरिमाण- संख्ये ஆத்மாவின் பர்மாணமும் எண்ணும்.	विभुः अनन्तः வியாபகனும் கணக்கில்லாத வனும்.	विभुः एक வியாபகனும் ஒருவனும்.
१४ கச	प्रमाणानि பிரமாணங்கள்.	षट् ஐது.	षट् ஐது.

ஆறுதாசநங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

न्यायः நியாயம்.	वैशेषिकः வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
5	6	7	8
आरम्भवादः ஆரம்பவாதம்.	आरम्भवादः ஆரம்பவாதம்.	परिणामवादः பரிணாமவாதம்.	परिणामवादः பரிணாமவாதம்.
विभुः अनन्तः வியாபகனும் கணக்கில்லாத வனும்.	विभुः अनन्तः வியாபகனும் கணக்கில்லாத வனும்.	विभुः अनन्तः வியாபகனும் கணக்கில்லாத வனும்.	विभुः अनन्तः வியாபகனும் கணக்கில்லாத வனும்.
प्रत्यक्षानुमानो- पमानशब्दाः பிரத்தியக்ஷம், அனுமானம், உப மானம், சப்தம் எ ன்னும்நான்கு.	प्रत्यक्षानुमाने பிரத்தியக்ஷம், அனுமானம் என்னுமிரண்டு.	प्रत्यक्षानुमान- शब्दाः பிரத்தியக்ஷம், அனுமானம், சப்தம் என்னும் மூன்று.	प्रत्यक्षानुमान- शब्दाः பிரத்தியக்ஷம், அனுமானம், சப்தம்என்னும் மூன்று.

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न क्र.	विषयः விஷயம்.	पूर्वमीमांसा பூர்வமீமாம்சை.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்தரமீமாம்சை. (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
१५ - கரு	ख्यातिः கியாகி.	अख्यातिः அக்யாகி.	अनिर्वचनीय அநிர்வகநிய கியாகி.
१६ கரு	सत्ता ஸத்தை.	जीवजगत्परमार्थ- सत्ता ஜீவஜகத் பரமார்த- சத்தா மும் பரமார்த்தத்தில் உண்டான பத.	परमार्थरूपात्म- सत्ता जगतः व्यावहारिकी प्रातिभासिकी च सत्ता பரமார்த்தரூப- சத்தா ஜகத் வியாவகாரிகி பிரதிபாசிகி ச சத்தா மும் ஆகுமா உண்ட டென்பத.

அறிவுநிலைமையினை அறியுதல் நோக்கமாகிய அறிவுநிலைமையின் பற்றி

நியாய: நியாயமாம். 5	வैशेषிக: வெவ்வேறானவர்களை. 6	सांख्यम् சாங்கியமாம். 7	योग: யோகமாம். 8
अन्यथा அனந்தாகாமம்.	अन्यथा அனந்தாகாமம்.	अख्याति அகந்தியாதி.	अख्याति அகந்தியாதி.
जीवजगत्पर- मार्थसत्ता ஜீவஜகத்- பார்க்குதல்.	जीवजगत्पर- मार्थसत्ता ஜீவஜகத்- பார்க்குதல்.	जीवजगत्पर- मार्थसत्ता ஜீவஜகத்- பார்க்குதல்.	जीवजगत्पर- मार्थसत्ता ஜீவஜகத்- பார்க்குதல்.

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न क्र.	विषयः विषयம்.	पूर्वमीमांसा பூர்வமீமாம்ஸை.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்தரமீமாம்ஸை. (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
கக	தொடர்ச்சி.	...	உலகம் விவகார த்திலும் தோற் றத்திலும் உண் டென்பதும்.
१७ க௭	उपयोगः உபயோகம்.	चित्तशुद्धिः சித்தசுத்தி.	तत्त्वज्ञानपूर्वको मोक्षः தத்துவஞ்ஞான முன் ஸ்தை முற்போகம்.

॥ इति षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

॥ समाप्तम् ॥

(20)

ஆறுதாசகங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

न्यायः நியாயம்.	वैशेषिकः வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
5	6	7	8
...	...	...	...
मननम् மனனம்.	मननम् மனனம்.	स्वपदार्थशोधनम् 'நி' என்னும் சொற்பொருளி ன் ஆராய்ச்சி யறிவு.	चित्तेकार्यम् சித்தம் ஒரு முனைப்படுதல்.

ஆறுதாசகங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்

முற்றிற்று.

(உக)

உ

ஓம் கணேசாய நம:

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்.

முதற்கலை.

மங்கலம்.

ஐங்கரனல் வாணிபருட் குரவ நம்மையெழிற்
சங்கரனு மாவார் சரண்.

அந்தமி லின்ப மேதன் னருளிநு லுருவு
கொண்டு, பந்தம தொழியும் வண்ணம் படியி
னிலுள்ளார் யார்க்குஞ், சந்தத மின்ப மூட்டுஞ்
சங்கரப் பெயராற் றேன்றிற், றந்தநற் பொரு
ளின் பாத மறுதினஞ் சிந்தை செய்வாம். (க)

இந்திரை மணுளப் பேரெம் மெழிற்குரு சர
ணம் போற்றி, யிந்திரன் முதலா னோர்க ளெய்
திடற் கரிய தூய, சந்தரப் பொருளைச் செவ்வே
யுலக்கிடு நல்விசார, சந்திரோ தயமா நூலைச்
சாற்றுவன் றமிழில் யார்க்கும். (உ)

* க. உபேந்திராநந்தன்.

புருடன திச்சைக்கு விட மாமா மதலைப்
 புருடார்த்த மென்பார் புலவர்க ளுமதான்
 லுன்ப லொழிவு மிகப் ப ளவா ளுமா
 மோகதம தென்று மொழிவர் படுவர்
 பிரம வுணர்ச்சியை யதன்கா மணமுது
 பரோகதமோ டபரோகத மென்றி கருது
 மபரோகத மதிடந் திடமென் றிவன்பார்
 திடமே நேரின் முசு திரா மணமா
 மத்திட வுணர்ச்சிக ளேது வான்பா
 பிரம முலகேது மிவற்றின் விவா
 முவகைப் பொழுந்தந் திற்சுடந் தாங்கு
 மித்தையா மாணா ஜடமே யாகவித்
 பிரமஞ் சித்தது நானெனக் கொள்வோ. (1)

* க. சொல்லத்துக்க அர்த்தத்தை மனதில் வைத்துக்
 கொண்டு அதன்பொருட்டு ஆங்கய வார்த்தையைப் பேசு
 வ்லுதல் உபேந்திராநந்தம். ஒருவனுக்கு ஆர்த்தம் கிட
 மிலிருந்து மோர் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆல்
 போது அவன் அந்த வார்த்தையை மனதில் வைத்தாக்
 கொண்டு, அதன்பொருட்டு “உங்கள் பகடால் உதந்த
 ரதா? இல்லையா?” என்று மிகைமுதலிய ஆங்கயவா
 ர்த்தைகளைக் கொண்டு உபேந்திராநந்தம். அதுபோல
 இங்கே கொடுத்த இந்த விசாரத்தை மனதில் வைத்தாக்
 கொண்டு, அதன் ஆரம்பத்தில் பொருட்ப் ஆர்த்தமாயிய

க. வினா:—புருஷார்த்தமென்பது யாது?

வி.நா. :—மலை புருஷர்களின் இச்சைக்கும்
எது விவரமோ அது *க. புருஷார்த்தமாம்.

க. வினா:—மலை புருஷர்களுக்கும் எதில் இ
ச்சை உண்டாகிறது?

வி.நா. :—மலை புருஷர்களுக்கும் சர்வனுக்க
லெல்லாத்திரவமாய் கந்தரிப்பாபதில் இச்சை ஏன்
உண்டாகிறது.

க. வினா:—சர்வனுக்கிலிருத்தி யாராய்
கந்தரிப்பாபதென்பது யாது?

வி.நா. :—சர்வ *க. துக்க *க. திரிநுத்தி
சீராவது மலையாபுதார்த்தம் எனத் துதர்ப் வடபாற்
காதவி. வடபாற்காதம் என்பதாம்.

* க. அதம் பொருள் இன்பம் மீதி என்னும் இச்
சான்றிற்கும் புருஷார்த்த மென்று பெயர். அவற்றுள்
முதல்முன் தும் சென்னமரணகமால் அவற்றை விட்டு,
தூலித சடைபியாகிய முத்திபுருஷார்த்தம் பெறப்பட்
பட்டது. (முத்தியமல்லாதது சென்னம்). புருஷர்களால்
ஆர்ஜிதப்படுவது அகாலது விரும்பப்படுவது புருஷா
ர்த்தம் என்பது பதம்பெருஞ்.

* க. அநுபூதத்தொடி துணைமாத்ருயுகம் துக்க
மென்பதாம்.

* க. மத்தியபக்ஷம் (மெய்பென்னும்) கிச்சயசா
ப்யபாதம் துத்திபென்பதாம்.

*ரு. பாமாநந்தப் *சு. பிரமபீதியென்பதும்

*எ. மோக்ஷத்தின் சொருபம்.

*ரு. பாமபீதிரேமையின் (பிரகந்த பிரியத்தின், பிரியம் பாமாநந்தமாம்.

“परमोमास्पदतया मानभूवमहं सदा भूयामगिति
यो ह्यसोहं विष्णुर्मुनीश्वरः

மூரீசுவர! எது யான் இல்லாதிருக்கலாகா என்பது
துமிருக்கவேண்டும் என்று மோக்ஷமென்பதும் து
ஷ்யமாந்தன்மையாகக் காணப்படுகின்றதே! அதுவே
விஷ்ணுவாகிய யான்” என்றும் வராகசுந்தியால் பா
மாநந்தம் பிரஹ்மமாகிய ஆத்மாவாம்.

*சு. இங்கே காணாதேடியபோது இடைத்தாது
திலுள்ள அபாணத்தைப்போன்ற நிகழ்மயப்பாத்த
தீன்பிராப்தி (என்றும் அடைப்பாட்டின்மேல் அடை
வு) ஒப்பப்பட்டிருக்கிறது.

*எ. “स्वरूपानस्थितिर्मुक्तिः

தனது ரூபமாக நிலைத்தல் மோக்ஷம்” என்றும் பா
கோபநிஷிதமாயிருக்கிறதும் வந்திருக்கிறது. இ
ருத்துவாதி வேற்றுத்தன்மையை விடத் தன்மையாக
ரூபமாக நிலைத்திருத்தல் மோக்ஷமாம். இவ்வுண்மை
சொர்க்கம் வைகுந்தம் கோலாகம் பிரஹ்மலோகமாத
வியவற்றின் பிராப்தியை மோக்ஷமென அழிகின்றா
கன்; அது வேதவிரோதமாம்.

சு. வினா :—மோகதம் எதனு லுண்டாம் ?

விடை :—மோகதம் *அ. பிரஹ்மஞானத்தா லுண்டாம்.

*அ. கம்ம உபாசனோகமிறால் மித்தகத்தியும் என்கி தத்தவிகமபுமணிய லுணச தனக்கள் உண்டாம்; மோ கதமு லுண்டாகாது.

“ब्रह्मविदांशोऽपि परम्.

பிரஹ்மத்தைநாயித்தவன் : பரமபுருஷனா லின்றுன்,” என்குறம் வத்திரம்.

“ज्ञात्वा देवं सुख्यते सर्वपापैः

மெய்யவகாவின பிரஹ்மத்தை உயிர்த்த கனகபாசன்கயி லிந்தும் விகபாபகின்ருன்.” என்குறம் கடுமதாநக தாம்.

“ब्रह्मवेदनमात्रेण ब्रह्मज्ञानेन मानवः

மனிதன் பிரஹ்மஞானமாதிர்த்தாவ் பிரஹ்மத்தை யடைவவே செய்கின்ருன்.” என்குறம் கடுமபதிந த்து.

“अद्वितीयब्रह्मवत्त्वं न जानन्ति यथा तथा ।

आंता एवासिद्धास्तेषां क मुक्तिः केह वा सुखम् ॥

அத்கி ரியபிரஹ்மதத்தவத்தை கன்னாயோ அரியா தகர்கள் யாகரும் பிரஹ்மத்தனே. அவர்களுக்கு முக்தி

யேது? இம்மையிற்றான் சுகமேது? ” என்னும் வரவு
கோபநிஷத்து,

“यदा पश्यति चात्मानं केवलं परमार्थतः ।

मायामात्रं जगत्कृत्स्नं तदा भवति निर्वृतिः ॥

எப்போது பரமார்த்தமாய் ஆத்மாவைக் கேவலம்(சுக)
மாகவும், ஐசத்து முழுவதையும் மாயாமாத்ந்திரமாகவும்
காண்கின்றானோ, அப்போது பரமார்த்த முண்டரின்
றது.” என்னும் தீர்மானப்பதிஷத்து,

“यस्मिन्सर्वाणि भूतान्यात्मैवाभूद्विजानतः ।

तत्र को मोहः कः शोक एतन्मयबुधवान् ॥

எதில் விசேஷமாய்விதனால் எல்லாப் பூதங்களும் ஆ
த்மாவே யாயிற்றோ, அங்கு ஐதன்மயபுத்திரன்
மோகமேது? சுகமேது? ” என்னும் வரவு
என்னும் சுவாவஸி யோபநிஷத்து,

“विद्यया विन्दतेऽमृतम्.

வித்தையினால் அறிந்த(மோக)த்தையடைவதென்று.”
என்னும் கேடுபநிஷத்து,

“यस्तु विज्ञानवान् भवति समनस्कः सदा शुचिः ।

स तु तत्पदमाप्नोति यस्माद्भूयो न जायते ॥”

“यज्ज्ञात्वा मुच्यते जन्तुरमृतत्वं च गच्छति ॥”

தி. வினா:—பிரஹ்மஞானமென்பது யாது?

விடை:—பிரஹ்மஞானமென்பது பிரஹ்ம சொகுபக்கை யதார்த்தமாக அறிதல்.

உ. வினா:—பிரஹ்மஞானம் எத்தனை வகையாம்?

விடை:—பிரஹ்மஞானம் பரோகதிம் அபரோகதிம் என்றும் பிபதத்தால் இரண்டினையாம்.

உ. வினா:—பரோகதிம்பிரஹ்மஞானமென்பது யாது?

“எவன் மனம் வாய்ப்பட்ட காலம், கம்பியா தம் களி யாய், விஞ்ஞானபுணையகனாகிஞ்சிறு ஆவன் எதனினின்றும் மறுபுறம் மீதாய் தழைக்கலியோ, கம்புதத் துறியா வாய் விடுவான்.” (பிரஹ்மசூத்ரம்) அறிந்த, தழைக்கலியான் என்னும், பிரஹ்மசூத்ரம் விஞ்ஞானம் என்பதன் மூலம் பரோகதிம் என்பது.

“अज्ञानादेव संसारो ज्ञानादेव विमुच्यते.

அஞ்ஞானத்தினாலேயே சம்ஸாரம் துறந்து விடுவோ யே ஊடுபக்கினாலே” என்பது பரோகதிம் யோபநிஷத் து.

ஆகிய இவை முதலிய கருதினால் பிரஹ்மாயின்ன ஆத்மாவின் ஞானம் மோகத்திற்கு ஏதாவும்.

விடை:—(க. சொருபம்) “சந்திரோதயம்” பிரஹ்மம் இருக்கிறது” என்று ஆதித்யன் *க. பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானமாம்.

அ. வினா:—பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் என்னுண்டாம்?

விடை:—(உ. ஏது) சற்குருசற்சாத் திரவசனங்களில் விசுவாசம் வைத்தலால் பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞான முண்டாம்.

க. வினா:—பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானத்தால் உண்டாவது யாது?

விடை:—(க. பலம்) *க0. ஆதத்துவபாததர ஆவரணத்தின் நினைந்ததி யுண்டாம்.

*க. “அஸ்தி ப்ரஹ்ம நினைந்ததி யுண்டாம்”

பிரஹ்மம் இருக்கிறது என்று ஆதித்யன், ஆதுபரோக்ஷஞானமேயாம்.” என்பது வராகோபநிஷத்து. இப் பரோக்ஷஞானம் “தத்துவமயமி” மகாவாசியத்திலுள்ள “தத்” என்னும் பதத்தின் அர்த்தத்தை உலகில்கிறது. ஆகையால் அது அபரோக்ஷ அபிரஹ்மத்தால் உபயோகமுள்ளதாம்.

*க0. “பிரஹ்மமில்லை” என்பதாகப் பிரஹ்மத்தினை அசத்தத் (நிஸ்ஸொ) “ம்” தன்மையை ஆபாதஞ்செய்யும் (சம்பாதிக்கும்) ஆவரணம் (மறைப்பு) வசத்துவாபாதகருவாசனமாம்.

கரு. வினா :—பரோகதப்பிரதாந்தானம் எப்
போது துரணமாதும் ?

விடை :—(௪. அ.வி.தி) பரோகதப்பிரதாந்தானம்
எனப் பிரதாந்தியுடையது வேதாந்தகாந்திரோது
வாபாபரோகதப்பிரதாந்தியுடையது திச்சவதந்திரம்
யப் துரணமாதும்.

கரு. வினா :—அபரோகதப்பிரதாந்தானம்
என்பது யாது ?

விடை :—(௧. நேருதம்) “பரோகதப்பிர
தாந்தியானம் யான்” என்று துரணம்” கரு. அப
ரோகதப்பிரதாந்தியுடையது வாயாது.

கரு. வினா :—அபரோகதப்பிரதாந்தானம் எ
தனுதுண்டாம் ?

விடை :—(௨. ய.அ) “ஆசார்யஸு பூரீயேவ
ஆசாரியஸிவாபாபா புகலம் அநிகிஷத்.”
என்றுந் சாந்தோக்கியசூதிரினுல் குறுமகமா
கத் “தந்தவாபாபி” முதலிய மகாவாசியாத்

* கரு. “अहं ब्रूयति चेद्देव साक्षात्कारस्य उच्यते

யான் பிரதாந்தம் என்று அநிகிஷ், அது கருதாத்
வாய் அதாவது அபரோகதான மெனப்படும்” என்
பது வாயகோபதிஷத்து.

தின் சிரவணத்தால் அபரோகதப்பிரஹ்மஞானம்
முண்டாம்.

சுந. வினா :— அபரோகதப்பிரஹ்மஞானம்
எத்தனை வகையாம் ?

விடை :— அபரோகதப்பிரஹ்மஞானம் அநி-
டம் (உறுதியில்லாதது) திடம் (உறுதியானது)
என்னும் பேதத்தால் இரண்டுவகையாம்.

சுச. வினா :— அநிட அபரோகதப்பிரஹ்மஞா-
னம் என்பது யாது ?

விடை :— (சு. சொரூபம்) * சுச., ஆரம்பாவதோ

* சுச. க. வேதாந்தத்தில் ஜீவப்பிரஹ்மவென்ப பெ-
தம் பிரதிபாதிக்கச் செய்கின்ற பகுதியாகிய அநிடம் அநி-
தது அபேதம் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பது
பிரமாணாதந்தரமாம்.

உ. “ஜீவப்பிரஹ்மவென்ப பெதம் கத்திடமாக” எனத்
தது அபேதம் சுத்தியமாக” என்பது பிரபலமாகத்
சுழசயம்.

இவ்விருவகைச் சமுதாயமும் அநிபிரபலம் என்பதன்
பொருள். சமுதாயம்—பிரம். அது ஆரம்பம் (அநிடம்) அநிடம்
(பகுதி) செய்யுடைய ஞானம். ஆரம்பாவதென்பது அநிடம்
தமுதலிடன என்பவியாவை (பொருள்தானது) அநிடம்
எனக்கொண்டு சம்சயத்தினும் வேதெனச் செய்கிறது
முண்டு.

* கூட. விபரீதபாவனைகளோடு உண்டாகும் பிரதர்மத்தையே கீழ்க்கண்டதாய் அதிதபரோகதப் பிரதர்மஞானமாம்.

கரு. வினா:—அதித அபரோகதப்பிரதர்மஞானம் என்ன அண்டாகும்?

விடை:—(உ, எது) க. திருது *கூட. மலவி கேதபரீதாஷ முளதாகத் கருகிதாநத்தாயத், தின் ஞானமும்,

உ. பிரதர்மத்தின் அத்வைதத்தன்மைமற்ற, அசம்பவஸாஸமும்,

க. வேதவாதிபாஸபுருஷர் ஞானம் எத்தின் சம்பவதாமதம்

ஆகிய இவற்றையெல்லாம் புருஷமற்றதாய் முகமாக மயவாக்ஷியசெவணத்தால் அபிவிருத பிரதாஷ நானம் உண்டாம்.

கூட. வினா:—அதித அபரோகதஞானத்தால் உண்டாவன யாது?

கூட. “விவப்பிரதர்மங்களின் வேதமும் சத்தியம்; வேதாபிரதர்மம் சத்தியம்.” என்னும் விபரீதநிச்சயம் விபரீதபாவனையாம். விபரீதம் கூறியது.

*கூட. மலம் பரபம். வினோம் சித்தத்தின் கரு. சலத்தன்மை.

விடை :— (க. பலம்) அநிட அபரோகஷஞானம் க. உத்தமரீலாகப்போத்திரம், ம. புனிதமாகிய ஸ்ரீமான்களது குலத்திலேனும் அல்லது நிஷ்தாமந் ன்மையால் துன்னவன் களது குலத்திலேனும் ஜன்ம முண்டாம்.

கா. வினா :—அநிட அபரோகஷஞானம் க. போது பூரணமாகும்?

விடை :— (ச. அவதி) சத்து நித்து பரந்த முதலிய பிரஹ்மவிசேஷணங்களைப் பூரணமாக ஞானம் உண்டாகவும் சமுசாயிந்திரமாய் னிருக்குமாயின், அநிபாது அநிட அபரோகஷ ஞானம் பூரணமாகும்.

கஅ. வினா :—நிட அபரோகஷ ஞானம் கெண்டது யாது?

விடை :— (க. சோருபம்) அசம்பாவனை விபரீத பாவனைகளில்லாமல் உண்டாகும் பிரஹ்மாத்ம ஐக்கியநிச்சயம் திடஅபரோகஷப்பிரஹ்மஞான மாகும்.

கக. வினா :—நிட அபரோகஷப்பிரஹ்மஞானம் எதனுண்டாம்?

வினா :—(க. ப. ரு.) ஆகுமுடியாக *கரு. மகா
வாக்யமாயுதத்தின் விசுவமானவையித்தியா
சனமானவையாகும் செய்வதால் இடையிடையி
யிடையாகிய முண்டாம்.

உதா. வினா :—இடையிடையாகியவற்றால் உ
ண்டாவது யாது?

வினா :—(க. ப. ரு.) *கரு. அபாதுயாதக ஆ
வரணமும் *கரு. விசேஷமும் விசுவமானவையி
த அறிந்தவையி (ஆகுமுடியாக) கரு. கரு. கரு.
யுண்டாம். விசுவமானவையித்தியாகிய முண்டாம்.

உதா. வினா :—இடையிடையாகியவற்றால் உ
ண்டாவது யாது?

*கரு. அபாதுயாதக ஆவரணமும் *கரு. விசேஷ
மும் விசுவமானவையித்தியாகிய முண்டாம். விசுவ
மானவையித்தியாகிய முண்டாம்.

உதா. வினா :—இடையிடையாகியவற்றால் உ
ண்டாவது யாது? (க. ப. ரு.) *கரு. அபாதுயாதக ஆ
வரணமும் *கரு. விசேஷமும் விசுவமானவையி
த அறிந்தவையி (ஆகுமுடியாக) கரு. கரு. கரு.
யுண்டாம். விசுவமானவையித்தியாகிய முண்டாம்.

உதா. வினா :—இடையிடையாகியவற்றால் உ
ண்டாவது யாது? (க. ப. ரு.) *கரு. அபாதுயாதக ஆ
வரணமும் *கரு. விசேஷமும் விசுவமானவையி
த அறிந்தவையி (ஆகுமுடியாக) கரு. கரு. கரு.
யுண்டாம். விசுவமானவையித்தியாகிய முண்டாம்.

விடை :—(சு. அவறி) கேககத்திலுள்ள மரிகளின்னும் ஞானத்தைப் பாதித்து, இதைப் போலப் பிரஹ்மாபின்னமாகிய ஆத்மாவில் எப்போது ஞான முண்டாகுமோ, அப்போது நிடஅபரோக்ஷஞானம் பூரணமாகும்.

உஉ. வினா :—விசார மென்பதுயாது?

விடை :—(க. சொருபம்). ஆத்மாநாத்மாவின் வேறுபிரித்தறிதல் விசாரமாம்.

உங. வினா :—இந்த விசாரம் எந்நா டுண்டாகும்?

விடை :—(உ. எது) இந்த விசாரம் சதவரன், வேதம், சூரு, தனது அத்தக்கரணம் என்னும் *கஅ, இந்நான்கன் கிருபையா டுண்டாகும்.

*கஅ. க. சற்குருமுதலிய ஞானசாமர்த்தி (சாதனை) களின் பிரப்தி நுகவாகிருபை.

உ. சாஸ்திரார்த்தத்தின் தாண (ரூபம்) சக்தி வேத கிருபை.

க. சாஸ்திராரூபாரமாகவும் தனது தாணம் உடையவன் யதார்த்த உபாதிசக்திவழி தெரிந்துகொள்ளும்.

உ. சாஸ்திராரூபாரமாகவும் தனது தாணம் உடையவன் யதார்த்த உபாதிசக்திவழி தெரிந்துகொள்ளும்.

உரு. வினா :—இந்த விசாரம் எப்போது பூரணமாகும்?

விடை :—(ச. அவதி) இந்த விசாரம் திடமாய் ரோகிதநான முண்டாகுமாயின் பூரணமாகும்.

உசு. வினா :—எதை விசாரிக்கவேண்டும்?

விடை :—(ரு. விஷயம்) க. நான் யார்? உ. பிரஹ்மமென்பது யாது? உ. பிரபஞ்சமென்பது யாது? என்று *உ௦. இம்முன்று வஸ்துக்களையும் விசாரிக்கவேண்டும்.

உஎ. வினா :—இம்முன்று வஸ்துக்களின் தாரணவடிவம் யாது?

அவிசாரத்தினாலாகியது பஞ்சம். விசாரத்திதழ்ந்து டாபரோகிதநானகாலிலாக முண்டாகின் னது. ஆதலால் எப்போதும் விசாரிக்கவேண்டும். அதற்கு ரோபாவதத்ததிருல் சொருபம் (தனதுவடிவம்) தந்த யஞ்செய்யக்கூடியதாம்.”என்னும் நாரிதம். “உரு. உ. ல் விசாரமே ஞானவாயிலாக ரோகிதநானகாலிலாக பெறப்படுகின்றது.

*உ௦. “तस्मात्सदा विचारयेन्मगीवரप”

ஆதலால், ஐகத்து ஜீவன் பரிணதமா இம்முன்று யும் எப்போதும் விசாரிக்கவேண்டும்.” என்பது நாரித கலகருதி.

விடை :—“க. நானும், உ. பிரஹ்மமும், சை-
தன்னியம்; உ. *உக. பிரபஞ்சம் ஜடம்.”

உ.யு. வினா :—சைதன்னிய மென்பது யாது?

விடை :—

(க) எ.து ஞானவடிவமாய்,

(உ) சகல கட்டாதுப் பிரபஞ்சம்களையும் அறி-
கிறதோ,

(ஈ) எதை அந்நியமாகிய மன இத்திரியாதிக-
ளெனவாயும் அறியமாட்டாதோ,

அது சைதன்னியம்.

உக. வினா :—ஜடமென்பது யாது?

விடை :—

(க) தன்னையறியாததும்,

(உ) மற்றவைகளை யறியாததுமான

* உக. சமத்தி வியத்தி ஸ்தூல ரூபம் காண தெ-
கங்களும், அவற்றின் அவஸ்தைகளும், திட்டத்தாகும் பிர-
பஞ்ச மெனப்படும்.

*உஉ. அஞ்ஞானமும், அதனது காரியமாகிய
*உங. ஸ்ரீத *உச. பொருட்பதார்த்தங்களும் இ
டமாம்.

ங௦. வினா:—மேற் கூறப்பட்ட மூன்று வஸ்துக்களின் விசாரம் எந்தவிதமாக உபயோகப்படும்?

விடை:— (ங. உபயோகம்) க. “தத்துவமணி” மகாவாக்கியத்தினால் “ஹம்” பத “தத்” பதங்களின் வார்த்தையாகிய *உரு. ஜீவ
*உக. ஈசுவார்களுது *உ௮. உபாத்தயாகிய

*உஉ. “யான் அநியேன்” என்பதன் காரணத்திற்கு ஏதுவாகிய ஆவரணவிகித உத்திரகாலமாய் அநாதிபாவமும் அந்நியம்.

*உங. ஆகாசமூதலிய பித்தம் ததம்.

*உ௮. பதங்களின் காரியமாகிய பித்தம் பித்தமாண்டாதிசன் பொருளும்.

*உ௯. திதாபாசனோகேடிய அத்தர்சணத்தொழுக டஸ்தசைதன்னியம் ஜீவன்.

*உ௯. திதாபாசனோகேடிய மாகாபிசகி பித்தசைதன்னியம் ஈசுவரன்.

*உ௮ எது தனது ஆக்கத்தில் சொருபத்தொரு வேசியாமல், அதனைப் பித்தத்திலும் வேதுவாகத் தறிவிக்கின்றதோ அது உபாத்தயம் அது ஈசம் தனது

*உ-அ. பிரபஞ்சத்தைப் பழுவையில் பாம்புபோலும், சுட்டையில் புருஷன் போலும், மருபுலியில் காண்பகலம்போலும் விசாரத்தால் நித்தையென வலிந்து நீக்குதல் பிரபஞ்சவிசாரத்தின் உபயோகமாம்.

உ. “யானுகிய (“துவாம் ” பதலையிபார்த்த) ஆத்மா, அந்த (“ தத் ” பதலையிபார்த்த)ப் பிரபஞ்மமா யிருக்கிறேன்,” என்று *உ-அ. பிரபஞ்மாத்ம இக்கியத்தை விசாரத்தினால் சுத்தியமென்றதில் துரிதமானவைத்தல், “கான்யார்?”

ஆதிசயமாகிய ஆராயத்தின் பொருபத்தில் பிரதிவித்யை, அக்கடாகாயத்தைப் பிறவாயமாதலே உத்தமம் என்றும் வேறுபிரததழிவித்தலாம் என்பது உத்தமம் என்பதாம்.

உ-அ. உத்தமம் என்பது தாமஸிய துர்மம், ராஜஸ்ய துர்மம், சத்தவிய துர்மம் என்பனவற்றையெல்லாம் உத்தமம் என்பதாம்.

உ-அ. “ சிவமாயதூஷிதி நல(விவசித)ம: சிப்யதே ||

சிவமாயதூஷிதி என்பதற்கு யதிகத்தலாதத்தில் பிரபஞ்மமாய் உத்தமம் என்பது உத்தமம்” என்பதாம் என்பதிகலகருதியினால் பிரபஞ்மாத்மவைத்தியம் பிஞ்சுதல் என்பதாம்.

“பிரஹ்ம மென்பது யாது?” என்னும் விசாரத்திற்கு உபயோக (பல) மாம்.

நக. வினா:—இந்த விசாரத்திற்கு அதிகாரியாவன்? அவன் என்ன செய்யவேண்டும்?

விடை:—(எ. விசாரத்தினதிகாரி) க. இந்த விசாரத்திற்கு அதிகாரி *ந௦. உத்தமஜிஞ்ஞாசு. உ. அவன் சற்குருகிருபையால் உபோற்காதமுதவிய *நக. பிரக்கிரியைகளை விசாரித்து, “நான்தானே பிரஹ்மமாயிருக்கிறேன்” என்று பிரஹ்மாத்மாவை அபரோக்ஷமாக அறியவேண்டும்.

நஉ. வினா:—அந்தப் பிரக்கிரியைகளின்பெயர்க ளெவை.

*ந௦. விவேகம், ஸாராக்கியம், ஷட்சம்பத்தி, முமுக்ஷுத்துவம் என்னுமிந்நான்கு சாதனங்களோடு கூடினவனாகும், பிரஹ்மநிஷ்டா-ராகிய குருவினது வாக்கியத்திலும் வேதாந்தசுஸ்திரத்திலும் பரமவிசுவாசமுடையவனாகும், ஒருபோதும் குதர்க்கஞ்செய்யாதவனாகும், சொருபத்தை அறியவேண்டுமென்னும் தீவிர இச்சையுள்ளவனாகும் மிகுக்கும் அதிகாரி உத்தமஜிஞ்ஞாசு (நானவிரும்பமுள்ளவன்).

* நக அத்வைதத்தைப் போதிலும் யாதேனும் ஓர் பிரகாரம் (விதம்); பிரக்கிரியையாம்.

விடை:—

க. உபோற்காதம்.

உ. பிரபஞ்சத்தின் ஆரோப அபவாதங்கள்.

ங. தேக மூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா(பார்க்கிறவன்).

ச. நான் பஞ்சகோசாதீதன்.

ரு. அவஸ்தை மூன்றற்கும் நான் சாக்ஷி.

சு. பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாதத்தன்மை.

ஏ. ஆத்மாவின் விசேஷணம்.

அ. சச்சிதானந்தவிசேஷவார்ணநம்.

கூ. அவாச்சியசித்தானந்தவார்ணநம்.

கடு. சாமானியசைதன்னியம்; விசேஷசைதன்னியம்.

கக. “தத்” பத “துவம்” பதங்களின் வாச்சியார்த்தலக்ஷியார்த்தங்களும்; அவ்விரண்டிலுந் தலக்ஷியார்த்தங்களினது ஐக்கியமும்.

கஉ. ஞானியின் கர்மசிவிருத்தி.

கங. ஞானபூமி ஏழு.

கச. ஜீவன்முக்தி விதேகமுக்தி.

கடு. வேதாந்தப்பிரமேயம்.

கசு. வேதாந்தபதார்த்தங்களின்பெயர் அல்லது இலகுவேதாந்தகோசம்.

இவை *௩௨. அந்தப் பிரகிரியைகளின் பெயர்களாம்.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் முதற்கலை

உபோற்காதவர்ணநம்

முற்றிற்று.

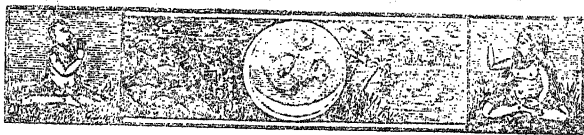
*௩௨. க. பிரபஞ்சத்தின் விசாரம் க-வது, உ-வது, கூ-வது, கஉ-வது, க௩ வது பிரக்கிரியை (கலை)களிலும்,

உ. பிரபஞ்சத்தோடு “நான் யார்?” என்னும் விசாரம் உ-வது, ச-வது, டு-வது, பிரக்கிரியைகளிலும்,

௩. “பரமாத்மா யார்?” என்னும் விசாரம் க௦-வது பிரக்கிரியையிலும்,

சு. பிரஹ்மாத்மாக்க ளிருவர்களது சொரூபத்தின் விசாரம் எ-வது, அ-வது, க-வது, கக-வது, கசு-வது பிரக்கிரியைகளிலும்,

டு. பிரபஞ்சபிரஹ்மாத்மாக்களது சொரூபவிசாரம் கடு-வது பிரக்கிரியையிலும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. சகலப்பிரக்கிரியைகளுக்கும் “தத்” பத “துவம்” பதார்த்தங்களின் சோதனமும், அவற்றின் ஐக்கியநிச்சயமும் பிரயோஜனமாம்.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

இரண்டாங்கலை.

* க. பிரபஞ்சாரோபாபவாதம்.

பிரபஞ்ச மதனா ரோபா பவாத
 மெனுமிவை தம்மா னிட்டுர பஞ்ச
 வத்துவே பிரஹ்ம மற்றைமா யாதி
 யவத்துவென் றன்ப வறிவாய் நீயே. (க)
 பிரமம் மாயை யவற்றின் லியைபு
 சீவனோ டீசனவற்றின் பேத
 மென்பவை யாறு மநாதி யாகு
 மவற்றிற் பிரம மநந்த மெனப்படும். (உ)
 வத்துவி லவத்துவைக் கூறலா ரோபம்
 பாதித் தவத்துவை வத்துவை யியம்ப
 லபவாத மென்றே யறையப் படுமேற்
 குரவ னருளி* னிப் பொருந்துமா றுணர்ந்து
 தமத்துக ளொழித்துத் தனையே யுணர்க. (ஈ)

*க. இதனைப் பைங்குலகருதியிற் காண்க.

* (இப்பொருந்துமாறு-இந்தயுக்தி)

ந.ந. வினா :—சுத்தப்பிரஹ்மத்தில் பிரபஞ்சத்தின் * உ. ஆரோபம் எப்படி உண்டாயிருக்கிறது?

விடை :— * ந. அநாதிசுத்தப்பிரஹ்மத்தில் * ச. அநாதி * நு. கற்பிதமாகிய பிரகிருதிஉண்டு. அந்தப் பிரகிருதிக்குப் பிரஹ்மத்தோடு அநாதி கற்பிததாதாத்மிய (கற்பிதபேதத்தோடு வாஸ்தவஅபேதமாகிய) சம்பந்த முண்டு.

அந்தப்பிரகிருதி, க. மாயை, உ. அவித்தை, ந. தமப்பிரதானப்பிரகிருதியெனப் பிரிவை அடைகின்றது அவற்றுள்,

க. * சு. சுத்தசத்துவகுணத்தோடு கூடியது மாயை.

உ. * எ. மலினசத்துவகுணத்தோடு கூடியது அவித்தை.

ந. தமோகுணத்தின் முக்கியத்தன்மையோடு கூடியது தமப்பிரதானப்பிரகிருதி.

* உ. வஸ்துவி(பிரஹ்மத்தில்) அவஸ்துவை (அஞ்ஞானத்தையும் அதன் காரியத்தையும் கூறுதல் ஆரோபமாம்; இதனையே அத்தியாரோப மென்றும் கூறுவர். வஸ்து=மெய்ப்பொருள். அவஸ்து=பொய்ப்பொருள்.

*௩. அநாதிகுத்தப்பிரஹ்மத்தில் அநாதிகற்பிதமாகிய பிரகிருதி உண்டு என்பதற்கு,

“तस्मिन्मरुशुक्तिकास्याणुस्फटिकादौ जलरोप्य-
पुरुषरेखादिवल्लोहितशुक्लकृष्णगुणमयी गुणतान्याऽवि-
र्वाच्या मूलप्रकृतिरासीत् ॥

அவ்வத்விதீயப்பிரஹ்மத்தில் காணல் சுத்தி தானுப-
பலிச முதலியவற்றில் நீர் வெள்ளி புருஷன் இரோகை
முதலியவற்றைப்போல வெண்மை செம்மை கருமை
மென்னும் குணமயமானதும், குணசாம்மியமும், அவர்
வாச்சியமும் (இத்தன்மையதென்று உறுதியாய்ச்சொல்ல
முடியாதது)மான மூலப்பிரகிருதி இருந்தது.” என்-
னும் பைங்கலகருதியும், மற்றச் கோபாலதாபரீரம்,
வராகம், நிராலம்பம், ஸர்வசார முதலிய கருதிகளும்
பிசமணமாதல் காண்க.

*௪. உற்பத்தியில்லாத பொருள் சொருபமாக அநா-
தீயாம். அப்படிப்பட்டவை சுத்தப்பிரஹ்மம், பிரகிரு-
தி, அவற்றின் சம்பந்தம், ஈசவரன், ஜீவன், அஃந்-
நின் பேதம் என்னும் ஆறுமாம். பிரவாகருபமாகப் பிர-
பஞ்சமும் அநாதியாம்.

* ௫. எது இல்லாததாய்ச் சொப்பனபதார்த்தக்கோ-
ப்போலப் பிராந்தியினால் விளங்குகின்றதோ, அது கூர்-
பிதமாம் (சுற்பிசுக்கப்பட்டதாம்). மாயை சுற்பிதமென்-
பதனைப் பாசுபதோபநிஷதீதிற் காண்க.

* ௬. “சுஹ்ருதஸ்ச்வபிரதானாயா மாயாயா விவிதோஹ்ஜ: ।
 சசுவபிரதானா ப்ருதிர்மாயேதி ப்ரதிபாஹ்யதே ॥ சா மாயா
 சுவசோபாதிஸ்சர்வஸ்யேசுவரஸ்ய ஹி । வஸ்யமாயத்வமேகத்வம் ச-
 ர்வஸ்த்வம் ச தஸ்ய து ॥

சுத்தசுத்துவப்பிரதானமான மாயையில் பிரதிபிம்பித்
 தவரே அஜர் அதாவது ஈசுவரன் சுத்துவப்பிரதானப்
 பிரதிருதி மாயை யென்று சொல்லப்படுகின்றது. அந்த
 மாயை சர்வஞ்ஞானிய ஈசுவரனுக்குத் தன் வசப்பட்ட
 உபாதியாம். ஆதலால் அவ்விசுவரனுக்கு வசப்பட்டமா
 யையினை யுடைமையும், ஏகத்தன்மையும், சர்வஞ்ஞானத்
 தன்மையும் உண்டு.” என்னும் சாஸ்வதீரஹஸ்யோப
 நிஷித்தீனீ கச-கடு வாக்கியத்தால் சுத்தசுத்துவப்பிரதா
 னம் மாயை யென்பதும், அதிற் பிரதிபிம்பித்தவன் ஈசு
 வரன் என்பதும், அவன் சர்வஞ்ஞான் ஏக னென்பதும்
 காண்க. கூத்திரியகுத்திரர்களாகிய மந்திரிகளால் அமி
 ழ்த்தப்படாத பிராஹ்மணனாகிய இராஜாவைப்போல,
 இரேஜாதமோகுணங்களால் அமிழ்த்தப்படாது தான் அ
 வற்றை அமிழ்த்தியிருப்பதாகிய சுத்துவகுணம் கூந்த
 சுத்துவகுணமாம்.

* ௭. இரேஜாதமோகுணங்களை அமிழ்த்தாமல் குத்திரர்
 களாகிய இரண்டு இராஜகுமாரர்களால் அமிழ்த்தப்படும்
 பிராஹ்மணனாகிய ஒரு மந்திரியைப்போல, இரேஜா

க. * அ. மாயையிலுள்ள பிரஹ்மத்தின் பிரதிபிம்பம், அதிஷ்டான (பிரஹ்ம) த்துடனும்

தமோகுணங்களால் தான் அமிழ்த்தப்பட்டிருப்பதாகிய சத்துவகுணம் மலினசுத்ருவகுணமாம்.

* அ. “ ब्रह्मैव स्वशक्तिं प्रकृत्यभिधेयमाश्रित्य लोकान् सृष्ट्वा प्रविश्यांतर्यामित्वेन ब्रह्मादीनां बुद्धीन्द्रियनियन्तृत्वादीश्वरः । ” “ ईश्वर एव ब्रह्मविष्ण्वीशनिन्द्रादीनां नामरूपद्वारा स्थूलोद्भूतित्यध्यासवशाज्जीवः ॥ सोऽयमेकोऽपि देहारंभकभेदवशाद्बहुजीवः ॥ ”

“ பிரஹ்மமேபிரகிருதி யென்னும் பெயருடைய தனதுசக்தியினை ஆசிரயித்து அதாவது இடமாகக்கொண்டு உலகங்களைச் சிருஷ்டித்து, பிரவேசித்து, அந்தரியாமித்தன்மையாகப் பிரஹ்மாமுதலியோரின் புத்தீந்திரியங்களை நியமிப்பதாயிருத்தலால் ஈசுவரனும்.” “ ஈசுவரனே பிரஹ்ம விஷ்ணு ஈசான இந்திராதியரின் நாமரூபவாயிலாகத் தூலன் யான் என்னும் அத்தியாசவசத்தால் ஜீவ னாகின்றான். அத்தன்மைய இவன் ஒருவனாயினும், தேகாரம்பகபேதவசத்தால்வெகுஜீவ னாவன்.” என்னும் சங்கிலயஜ்-ர்வேதத்திலுள்ள நிராலம்போபநிஷதும்,

“ममत्वेन भवेज्जीवो निर्ममत्वेन केवलः ।

(யான்) என்தெனுந்தன்மையால் ஜீவ னுகின்றான்
என்தெனுந்தன்மையின்மையால் கேவல (சிவ) னுகின்
றான்.” என்னும் யோகசூடாமணியுபநிஷத்தும்,

“பशुपतिरहंकाराविष्टस्सारी जीवः स एव पशुः॥
सर्वज्ञः पंचकृत्यसंपन्नस्सर्वेश्वर ईशः पशुपतिः॥

பசுபதியே அகங்காரத்திற் பிரவேசித்துச் சம்காரி ஜீ
வனாய், அவரே பசுவாகின்றார். சர்வஞ்ஞா ய்ப்பஞ்சகி
ருத்தியத்தோடு கூடிய சர்வேசுவரான ஈசன் பசுபதி
யாவார்.” என்னும் சாமவேதிய ஜாபாலியுபநிஷத்தும்,

“अहंकाराभिमानेन जीवस्याद्वि सदाशिवः

அகங்காராபிமானத்தினால் சதாசிவன் ஜீவனாகின்றான்.” என்னும் திரிசிகிராஹ்மனோபநிஷத்தும்,

“शक्तिद्वयं हि मायाया विक्षेपावृतिरूपकं ॥ विक्षेपशक्ति-
र्लिंगादिब्रह्माण्डांतं जगत्सृजेत् । अंतर्दृश्ययोर्भेदं बाहिश्च
ब्रह्मसर्गयोः ॥ आवृणोत्यपरा शक्तिस्सा संसारस्य
कारणम् । साक्षिणः पुरतो भातं लिंगदेहेन संयुतम् ।
चित्तिच्छायासमावेशाज्जीवस्स्याद्यावहारिकः । अस्य जी-
वत्वमारोपात्साक्षिण्यप्यवभासते ॥

மாயைக்கு விக்ஷேபம் ஆவரண மென்னும் இரண்டு
சக்திகளுண்டு. அவற்றுள், விக்ஷேபசக்தி இலிங்காதிப்

பிரஹ்மாண்டாந்தமான ஜாதத்தைச் சிருஷ்டிக்கின்றது. மற்றைச்சக்தி உள்ளில் திருக்க த்திருசெயங்கனின் பேதத்தையும், வெளியில் பிரஹ்மசர்க்கங்களின் பேதத்தையும் மறைக்கின்றது. அத ஸம்சாரத்திற்குக் காரணம்; சாக்ஷிக்குமுன் விளங்குகின்றது; இலிங்கதேகத்தோடு கூடியதா யிருக்கின்றது ஆகிய சிற்சாயையின் பிரவேசத்தால்வியாவகாசிகஜீவ னுகின்றான். இதன்ஜீவத்துவம் ஆரோபத்தினால் சாக்ஷியினி - த்துத்தோற்றுக்கின்றது.” என்னும் ருக்வேதத்தின் சாஸ்வதாஹஸ்யோபநிஷத்தும்,

“ घटाकाशमठाकाशौ महाकाशे प्रतिष्ठितौ ।

एवं मयि चिदाकाशे जीवेशौ परिकल्पितौ ॥

கடாகாசமடாகாசங்கள் மகாகாசத்தில் நிலைத்திருக்கின்றன. இவ்வாறு சிதாசாமாகிய என்னிடத்து ஜீவேசர்கள் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்.” என்னும் யஜுர் வேதிய வராகோபநிஷத்தும்

“ मयि जीवत्वमीशत्वं कल्पितं वस्तुतो नहि ॥

என்னிடத்து ஜீவத்துவமும் ஈசத்துவமும் கற்பிதமாம்; உண்மையாக இல்லை.” என்னும் ருக்வேதிய சாஸ்வதாஹஸ்யோபநிஷத்தும்,

“ सर्वज्ञेशो मायालेशसमन्वितो व्यष्टिदेहं प्रविश्य ।

तया मोहितो जीवत्वमगमत् । शरीरवद्वदादात्म्यात्क-

*கூ. மாயையுடனும் கூடி ஐகத்கர்த்தாவாகிய சர்வஞ்ஞசுவர னெனப்படும்.

तृत्वभोक्तृत्वमगमत् । जाग्रत्स्वमसुषुप्तिमूर्छामरण धर्म-
युक्तो घटीयंत्रवदुद्विग्नो जातो मृत इव कुलालचक्रन्या-
येन परिभ्रमति ॥

சர்வஞ்ஞ ஈசன் மாயாலேசத்தோடு கூடியவனாய் வி
யஷ்டிதேகத்திற் பிரவேசித்து, அதனால் மோகிக்கப்
பட்டவனாய், ஜீவத்தன்மையை அடைந்தான் ; சரீரத்திர
யதாதாத்மியத்தால் கர்த்திருத்தன்மை போக்திருத்தன்
மையை யடைந்தான். ஜாக்கிர சொப்பன சுழுத்தி மூர்
ச்சா மாணதர்மங்களோடு கூடியவனாய்ச் சலசங்கங்கட்
டிய ஏற்றம் போல் சலக்கமுடையவனாய்ப் பிறந்தவன்
இறந்தவன்போலக் குலாலசக்கரரியாயத்தால் (குயவன்
சக்கரம்போலச்) சுழல்கின்றான். ” என்னும் பைங்க
லோபநிஷத்துமாகிய இவைமுதலிய சுருதிகள் பிரஹ்
மமே ஐகத்துக்குக் காரணமென்பதற்கும், பிரஹ்மமே
மாயை அனந்தையுபாதிக்கலாம் ஈசனும் ஜீவனுமா மென்
பதற்கும், ஜீவேசுவரர் கற்பிதர்என்பதற்கும், மாயைக்கு
ஆவாணம் விசேஷ மென்று இரண்டு சக்திகளுண்டு
ன்பதற்கும், அவை சொருபத்தை மறைத்துப் பிரபஞ்
சத்தைச் சாட்டுமென்பதற்கும் பிரமாணமாதல் காண்க.

*கூ. இங்கே மாயை யென்னும் சத்தத்தால் மாயை
யும் தமப்பிரதானப்பிரதிருதியுமாகிய இவ்விரண்டு ஈச
வானது உபாதிசனும் கொள்ளப்படும் அவற்றுள்,

உ. அவித்தையிலுள்ள பிரஹ்மத்தின் பிரதிபிம்பம், அதிஷ்டானத்து (கூடஸ்தரு)டனும் அவித்தையுடனும் கூடிப்போக்தாவாகிய அற்பஞ்ஞஜீவ னெனப்படும்.

அந்த ஈசுவரஜீவர்களும் அநாதிகம்பிதராவர்.

அவர்களுள்,

க. ஈசுவரனது உபாதியாகிய மாயை ஏகமா (ஒன்றா)யும் *க௦. ஆபேக்ஷிகவியாபகமாயு மிருத்தலால் ஈசுவரனும் ஏகமாயும் வியாபகமாயு மிருக்கின்றனர்.

க. மாயையாகிய உபாதியைக்கொண்டு ஈசுவரன் சூலாலனைப்போல ஜகத்திற்று நிமித்தகாரணமும்,

உ. தமப்பிரதானப்பிரகிருதியைக்கொண்டுமென்போல ஜகத்திற்று உபாதானகாரணமாய் மாகின்றார்.

*க௦. ஒன்றன் அபேக்ஷையால் வியாபகமாயும் மற்றொன்றன் அபேக்ஷையால் பரிச்சின்னமாயு மிருப்பது அபேக்ஷிகவியாபக மெனப்படும். வீடானது கடாதிகளின் அபேக்ஷையால் வியாபகமாயும், கிராமத்தின் அபேக்ஷையால் பரிச்சின்னமாயுமிருக்கின்றது. ஆகையால் ஆபேக்ஷிகவியாபகமாம், அநுபேகால மாயையும்.

உ. ஜீவனது உபாதியாகிய அவித்தை நானாவாயும் பரிச்சின்னமாய் மிருத்தலால் ஜீவனும் நானாவும் பரிச்சின்னமுமாம்.

அந்த ஜீவேசுவரர்களுக்கு அநாதிகற்பிதபேத முண்டு.

க. சிருஷ்டிக்கு முன்னே, அந்த ஜீவர்களது உபாதியாகிய அவித்தை ஜீவர்களது கர்மத்துடனே மாயையில் ஒடுங்கி யிருக்கிறது. அந்த மாயை சுழுத்தியில் அவித்தையைப்போலப் பிரஹ்மத்துக்கு வேறாய்த் தோற்று (சித்திக்)கிற தில்லை. ஆகையால் *கக. சிருஷ்டிக்கு முன்னே சஜாதியவிஜாதியசுவகதபேத மில்லாத ஒரே அத்துவிதியசச்சிதானந்தப் பிரஹ்ம மிருத்தது.

பிருதிவிமுதவியவற்றின் அபேக்ஷயால் வியாபகமா (அதிக தேசத்திலுள்ளதாயும், பிரஹ்மத்தின் அபேக்ஷயால் பரிச்சின்னமா (குறைந்தவிடத்துள்ளதாயு) யிருக்கின்றது. ஆகையால் ஆபேக்ஷிகவியாபகமாம்.

* கக. இதனை “सदेव सौम्येदमग्र आसीदिकमेवा-
द्वितीयं तद्व एक आहुः ॥

உ. அந்தப் பிரஹ்மத்திற்குச் சிருஷ்டியின் ஆரம்பத்தில் ஜீவர்களது பரிபக்குவப்பட்ட கர்

சௌமியனே! இது முன் ஒரே அத்விதீயப்பிரஹ்மமான சத்தாகவே இருந்தது. அதனை நிச்சயமாக ஒன்றென்று கூறுவர்.” என்னும் சாந்தோக்கியம் ஆறாவது பிரபாடசத்தின் முதல் கண்டமும்,

“आत्मा वा इदमेक एवाग्र आसीन्नन्यत् किंचन मिषत् ॥

இது முன் நிச்சயமாக ஒரே ஆத்மாவாயிருந்தது; ஒரு சிறிதும் வியாபாரமுடையதாய் வேறு இருந்ததில்லை.” என்னும் ஐதரேயத்தின் முதலத்தியாயம் முதல் கண்டமும்,

“आत्मैवेदमग्र आसीत् ॥

இது முன் ஆத்மாவாகவே இருந்தது.” என்னும் பிருகதாரணியகம் முதல் அத்தியாயம் நான்காவது பிரஹ்மணம் முதலாவது சுருதிவாக்கியமும்,

“सदेव सौम्येदमग्र आसीत् ॥

சௌமியனே! இது முன் சத்தாகவே யிருந்தது.” என்னும் பைங்கலத்தின் முதலத்தியாயமும், மற்றும் அநேக சுருதிகளும் கூறுதல் காண்க.

மமாகிய நிமித்தத்தால் “*கஉ. ஒன்றாகிய யான் அநேகரூப மாவேன்.” என்னும் இச்சை யுண்டாயிற்று.

௩. அந்த இச்சையினால் பிரஹ்மத்தின் உபாதிபாகிய மாயையில் *கஉ. கேதாபமுண்டாய்க்

*கஉ. “सोऽकामयत बहुस्यां प्रजायेयेति । स तपोऽतप्यत । स तपस्तप्त्वा । इदं सर्वमसृजत यदिदं किञ्च । तत्सृष्ट्वा । तदेवानुप्राविशत् ।

அவர் வெகு ஆவேன் அநேகமாகப் பிறப்பேன் என்று விரும்பினார். அவர் ஆலோசனையைச் செய்தார். அவர் ஆலோசனையாகிய தபத்தைச் செய்து, இவ்வெல்லாவற்றையும் சிருஷ்டித்தார். யாதொரு இந்த ஜகத்துண்டோ அதனைச் சிருஷ்டித்து, அதன்கண்ணேயே பிரவேசித்தார்.” என்னும் தைந்திரீயம் உ-வதுவல்லி சு-வது அதுவாகத்தினாலும், இவ்வாரே சாந்தோக்கியம் சு-வது பிரபாடகம் உ-வதுகண்டத்தினாலும், ஐதரேயம் முதல் அத்தியாயம் முதல் கண்டத்தினாலும், பிரசினேபநிஷத்து ஆரவதுபிரசினத்தினாலும், முண்டகோபநிஷத்து முதல் முண்டகம் முதல் கண்டத்தினாலும், யஜுர்வேதத்தின் யோகசிகோபநிஷத்து முதல் அத்தியாயத்தினாலும் பிரஹ்மத்தில் சிருஷ்டிக்குக் காரணமான ஈக்ஷணம் அதாவது சங்கற்பம் உண்டானமை காண்க.

*கஉ. காரியமாதற் கெதிர்ப்படும் நிலைமையினை கேதாப மென்றும், கலக்க மென்றும் கூறுவர்.

கிரமமாக ஆகாயம் வாயு தேயு அப்பு பிருதிவி
யென்னும் பஞ்சமகாபூதங்களும் உண்டாயின,

ச. அவற்றிற்குப் * கசு. பஞ்சீகரணமுண்டா
கா திருந்தது; அப்போது அவை * கடு. அபஞ்
சிகிருதமா யிருந்தன. அவற்றினின்றும் சமஷ்
டியியஷ்டியாகிய சூக்ஷ்மசிருஷ்டி புண்டாய்ப்,
பின்னர் ஈசுவரனது இச்சையால் அவற்றிற்குப்
பஞ்சீகரண முண்டானகாலத்து அவை பஞ்சீகி

* கசு. அவ்வைந்தாகச் செய்தலைப் பஞ்சீகரண மெ
ன்பர். அவ்வைந்தாக்கப்பட்டதினைப் பஞ்சீகிருத மென்
பர். பஞ்சீகரணம் செய்தலை ௩-வது கலையிற் காண்க.

* கடு. பிரஹ்மமாகிய ஆத்மாவினின்றும் அ :ஞ்சிகி
ருதபூதங்க ஞுண்டாயின என்பதற்கு

“ब्रह्मभूतात्मनस्तस्मादेतस्माच्छक्तिमिश्रितात् । अप-
चीकृत आकाशसंभूतो रज्जुसर्पवत् । आकाशाद्वायुसं-
ज्ञस्तु ॥

அந்த இந்தச் சக்தியோடுகலந்த பிரஹ்மவடிவ ஆத்
மாவினின்றும் பழுதையிற் பாம்புபோல அபஞ்சீகிருத
ஆகாய முண்டாயிற்று. ஆகாயத்தினின்றும் வாயுவென்
லும் பெயருடைய துண்டாயிற்று.” என்னும் கடோப
நிஷித்து, பைங்கிலம் முதலத்தியாயம், தைத்திரீயம்
இரண்டாவது வல்லி முதல் அதுவாக முதலியனவும்
பிரமாணமாதல் காண்க.

ருத மாயின. *கசு. அவைகளினின்றும் சமஷ்டி-
வியஷ்டியாகிய ஸ்தூலசிருஷ்டி உண்டாயிற்று.

ரு. அவற்றில் சமஷ்டிஸ்தூலசூக்ஷ்மகாரணப்
பிரபஞ்சத்திற்கு அபிமானி, ஜீவனது பார்வை
யால் ஈசுவரனும், வியஷ்டிஸ்தூலசூக்ஷ்மகாரண
ப்பிரபஞ்சத்திற்கு அபிமானி ஜீவனுமாவர். அவ
ர்களுள், ஈசுவரன் சர்வஞ்ஞனாயிருத்தலால் நித்
தியமுக்தனும், ஜீவன் அற்பஞ்ஞனாயிருத்தலால்
பெத்தனு மாவர்.

இவ்வாறு கத்தப்பிரஹ்மத்தில் பிரபஞ்சத்தின்
ஆரோப முண்டாயிருக்கிறது.

௩௭. வினா:—இவ்வாரோபம் சத்தியமா? மித்
தையா?

விடை:—இவ்வாரோபம் பழுதையில் பாம்பு
போலவும், சாஷியில் சொப்பனம் போலவும்,

*கசு. இதனை “ईशः पंचीकृतमहाभूतलेशानादाय
व्यष्टिसमष्ट्यात्मकस्थूलसूक्ष्मरूपि यथाक्रममकरोत् ।

ஈசுவரன் பஞ்சீகிருதமகாபூதங்களின் இலேசங்களாகக்
கொண்டு வியஷ்டி சமஷ்டிவதவஸ்தூலசரீரங்களைக்கிர
மப்படி செய்தார்.” எனலும் பைங்கிலோபநிஷத்திற்
காண்க.

கலை.] பிரபஞ்சாரோபாபவாதம்.

௩௭

கண்ணாடியில்நகரப்பிரதிபிம்பம்போலவும்* கள.
மித்தையாம்.

* கள.ஆரோபம் மித்தையா மென்பதற்கு,

“अथ कतिपदार्था इति । सदसन्मिथ्या चेति त्रयः ।
सदेव तत्र ब्रह्म असत्तुच्छं । जगत्कल्पितं ब्रह्मण्यसत्यं
मिथ्या ॥

இனிப்பதார்த்தங்கள் எத்தனையெனின், அவை சத்து
அசத்து மித்தை யெனமூன்றாம். அவற்றுள், சத்தேபிர
ஹம்ம். அசத்து துச்சம் அதாவது ஒன்று மில்லாததாம்.
மித்தை யெண்பது பிரஹ்மத்தின்கண் இல்லாததாய்க்
கற்பிக்கப்பட்டுள்ள ஜகத்தாம்.” என்னும் சர்வசாரோ
பநிஷித்தும்,

“स्वप्नजगदभ्रगजादितुल्यं । तद्रज्जुसर्पवत्कल्प-
ितम् ॥

அந்த ஜகத்து சொப்பனஜகத்தையும் மேகத்திற்கு
ன்றும்யானைமுதலியவற்றையும் ஒத்ததாம். அது ருஜ்
ஜுசார்ப்பம்போற் கற்பிதமாம்” என்னும் ருக்வேதத்
தின் நிர்வானோபநிஷித்தும்,

“लीलया कल्पयामास चित्रात्संकल्पतः प्रजाः ।
नानाचारसमारम्भा गंधर्वनगरं यथा ” “विरिंचिरूपान्म-

௩௫. வினா:—இவ்வாரோபம் எதனாலுண்டாகிறது?

விடை:—இவ்வாரோப மஞ்ஞானத்தினாலுண்டாகிறது.

௩௬. வினா:—இவ்வாரோபம் எக்காலத்தது? ஏனுண்டாயிருக்கும்? என்னும் விசாரம் எப்படியுண்டாகும்?

விடை:—ஓர் புருஷனது வஸ்திரத்தில் எண்ணெக்கறை பட்டிருக்குமாயின், அதை அறிந்து நீக்குதற்கு உபாயந் தேடவேண்டும்; அப்படிக்கில்லாமல் “இக்கறை எக்காலத்தது? எப்படிப்பட்டிருக்கும்?” என்று விசாரித்தலால் ஒரு பிரயோஜனமு மில்லாதது போல, “இந்தப்பிரபஞ்

नसः कल्पितत्वाज्जगत्स्थिते । तावत्स्थितिरियं प्रोक्ता
तन्नाशे नाशमाप्नुयात् ॥”

“நானா ஆசாரத்தோடுகூடியவர்களாய்ப் பலவித பிரஜைகளைக் கந்தர்வநகரம் போலத் தமது சங்கற்பத்தால் விளையாட்டாகக் கற்பித்தார்.” “பிரஹ்மவடிவ மனதின்னிறும் கற்பிக்கப்பட்டதாயிருத்தவின் ஜகத்தின் ஸ்திதிக்கு அதவரையிலுமே இந்த ஸ்திதி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அம்மனதின் நாசத்தில் நாசத்தினை யடைகின்றது.” என்னும் மகோபநிஷதும் பிரமாணமாம்.

சத்தின் ஆரோபம் எக்காலத்தது? என்உண்டா யிருக்கும்?” என்று விசாரித்தலாலும் ஒரு பிர யோஜனமு மில்லை. ஆனால் இதை நிவர்த்திக்க உபாயம் செய்தல் தகுதியாம்.

௩௭. வினா:—இவ்வெல்லா ஆரோபங்களும் எப்படி நிவர்த்தியாகும்?

விடை:—

௧. பிரஹ்மஞானத்தால் மாயை அவித்தைக ளின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

௨. அதனால் காரியத்தோடு பிரகிருதியின் நி விருத்தி உண்டாகின்றது.

௩. அதனால் பிரகிருதிப்பிரஹ்மங்களின் சம் பந்தநிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

௪. *௧௮. அதனால் ஜீவத்தன்மை ஈசுவரத்த ன்மைகளின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

௫. அதனால் ஜீவேசுரர்களின் பேதநிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

*௧௮. “मायातत्कार्यविलये नेश्वरत्वं न जीवता ।

(பிரஹ்மஞானத்தால்) மாயையும் அதன் காரியமும் நீங்கியபோது ஈசுவரத்தன்மையுமில்லை; ஜீவத்தன்மை யுமில்லை.” என்பது வாகோபநிஷத்து,

சு. அதனால் பந்தநிவிருத்தி உண்டாய் மோக்ஷம் சித்த மாகின்றது.

இவ்வாறு ஒரேகாலத்தில் சகலஆரோபங்களின் நிவிருத்தியாகிய *கக. அபவாத முண்டாகின்றது.

௩௮. வினா :—இந்தப் பிரஹ்மஞானம் எதனால் உண்டாகும்?

விடை :—இந்தப் பிரஹ்மஞானம் மேற் சொல்லப்படும் விசாரத்தால் உண்டாகும்.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் இரண்டாங்கலை

பிரபஞ்சாரோபாபவாதம்

முற்றிற்று.

* கக. சர்ப்பத்தையும் அதனது ஞானத்தையும் பாதித்தலால் இரஜ்ஜுவாகிய அதிவீட்டானம் அவசேஷமா (மிஞ்சு)வது போலப் பிரபஞ்சத்தையும் அதனது ஞானத்தையும் பாதித்தலால் அதிவீட்டானமாகிய சுத்தப்பிரஹ்மம் மிஞ்சுதல் அபவாதமாம். பாதித்தல் = மித்தை (பொய்)யென நிச்சயித்தல்.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்.

மூன்றங்கலை.

* க. தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா.

முவகை யுடலையுங் காண்பவன் யானே
தூலஞ் சூக்குமங் காரண மெனுமீம்
முஷ்ட றிருசிய மநான்மா வென்றுணர். (க)

அவ்வைந் தாகிய வைம்பெரும் பூதத்
தைந்தோ டிருபான் றத்துவத் தினதார்
தூலம் போகா யதந மெனப்படு
மையைந் தாக்கப் படாதவைம் பூதப்
பதினெழு தத்துவத் தினதாஞ் சூக்குமம்
போகசா தநமாப் போற்றப் படுமீம்
தறியாமை காரண தேகங் குடம்போற்
றிருசிய மிதனைக் காண்பான் யானென்
றுணர்ந்து திருசிய மொழித்திடு வாயே. (உ)

* க. இந்த ஸ்தூலதேகமுதலியன் ஈனல்வன்பதற்கு,

நக. வினா :— முதற்பிரக்கிரியை “மூன்று தேகங்களுக்கும் நான் திருஷ்டா.” அம்மூன்று தேகங்கள் எவை?

விடை :—ஸ்தூலதேகம் சூक्ष்மதேகம் காரணதேகம் என்னுமிவை மூன்றுதேகங்களாம்.

க. ஸ்தூலதேகத்திந்த நான் திருஷ்டா.

ச0. வினா :—ஸ்தூலதேக மென்பது யாது?

“नाहं देहो न च प्राणो नैन्द्रियणि मनो नहि ।

सदा साक्षिस्वरूपत्वाच्छिव एवास्मि केवलः ॥

யான் தேகமல்லன்; பிராணனல்லன்; இந்திரியங்களல்லன்; மனதல்லன். எப்போதும் சாக்ஷிசொருபமாயிருத்தலால் சிவமே நான்.” என்னும் தரிசனோபநிஷத்து,

“स्थूलदेहविहीनात्मा सूक्ष्मदेहविवर्जितः कारणादिविहीनात्मा ।

ஆத்மா ஸ்தூலதேக மில்லாதது, சூக்ஷ்மதேக மில்லாதது, காரணதிக எில்லாதது.” என்னும் தேஜோபநிஷதாபநிஷத்து,

“अकायमव्रणमखाविर् ॥

அவ்வாத்மா சரீரமில்லாதது, புண்ணில்லாதது, நாம் பில்லாதது”. என்னும் ஈசாவாஸ்யம் முதலிய அநேக சுருதிகள் பிமமானமாதல் காண்க.

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. சக.

விடை :—*உ. ஸ்தூலதேகம் பஞ்சிகிருதபஞ்சமகாபூதங்களின் இருபத்தைந்து தத்துவங்களினதாம்.

சக. வினா :—பஞ்சமகாபூதங்கள் எவை ?

விடை :—ஆகாயம், வாயு, தேயு, ஜலம், பிருதிவி என்னும்இவை பஞ்சமகாபூதங்களாம்.

சஉ. வினா :—பஞ்சமகாபூதங்களின் இருபத்தைந்து தத்துவ(பதார்த்த)ங்கள் எவை ?

க-ரு. விடை :—ஆகாயத்தின் ஐந்து தத்துவங்கள் :—சோகம், *ந. காமம், குரோதம், *ச. மோகம், பயம் என்பனவாம்.

க-க0. வாயுவின் ஐந்து தத்துவங்கள் :—நடத்தல், இருத்தல், ஓடல், விரிதல் (கிமிர்தல்), சுருங்குதல் (வளைதல்) என்பனவாம்.

*உ. ஸ்தூலசரீரம் பஞ்சிகிருத பஞ்சமகாபூதங்களின் இருபத்தைந்து தத்துவம் யிருத்தலையும், அவற்றின் கூறுபாட்டையும் இந்நூலிற் கூறியபடியே சரீரகோபநிஷித்தும், பைங்குலோபநிஷித்தின் உ-வது அத்தியாயமும் கூறுதல் காண்க.

*ந. யாதேனும் ஓர் போகத்தின் இச்சை காம மெனப்படும்.

*ச. அகந்தை மமதை வடிவமாகிய புத்தி மோகமாம். அகந்தை=யானெனல். மமதை=எனதெனல்.

கக-கரு. தேயுவின் ஐந்து தத்துவங்கள் :—
பசி, தாகம், சோம்பல், நித்திரை, கார்தி(ஒளி)
என்பனவாம்.

கக-உ௦. ஜலத்தின் ஐந்து தத்துவங்கள் :—
சுக்கிலம்(வீரியம்), சோணிதம் (உதிரம்), உமிழ்
நீர்(வாய்நீர்), மூத்திரம், சுனேதம் (வியர்வை)
என்பனவாம்.

உக-உரு. பிருதிவியின் ஐந்து தத்துவங்கள் :—
எலும்பு, மாமிசம், நாடி(நரம்பு), தோல், உரோ
மம் என்பனவாம்.

இவை பஞ்சமகாபூதங்களின் இருபத்தைந்து
தத்துவங்களின் பெயர்களாம்.

சங். வினா :—பஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூதங்கள்
எவை?

விடை :—எந்தப் பூதங்களுக்குப் *ரு. பஞ்சீ
கரண மூண்டாயிருக்கிறதோ, அவை பஞ்சீகிரு
தபஞ்சமகாபூதங்க ளெனப்படும்.

சச. வினா :—பஞ்சீகரண மென்பது யாது?

*ரு. முதலில் அபஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூதங்களிருந்
தன அவற்றிற்கு ஈசுவர இச்சையால் ஸ்தூலசிருஷ்டி
வாயிலாக ஜீவர்களது போகத்தின்பொருட்டு ஒன்றற்
கொன்று கலத்தலாகியபஞ்சீகரண மூண்டாயிருக்கின்
றது.

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. சடு

விடை :—*கூ. ஐந்து பூதங்களினின்றும் ஒவ்வொன்றை இரண்டிரண்டு பாகஞ் செய்ய, அவை பத்தாயின. அவற்றினின்றும் முதல் ஐந்து பாகங்களையும் நிறுத்திவிட்டு, மற்ற ஐந்து பாகங்களினின்றும் ஒவ்வொரு பாகத்தையும் நந்நான்கு பாகமாக்கி, அந்த நந்நான்கு பாகங்களையும் ஆகாயாதி பூதங்களின் யாதொரு தத்தம் அரை அரை முக்கிய பாகங்கள் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அவற்றிற்சேர்க்காமல் தத்தம்மின் வேறுகிய நான்குபூதங்களின் அரை அரைப்பாகங்களில் சேர்த்தல் பஞ்சீகரண மெனப்படும்.

சடு. வினா :—பஞ்சபூதங்களுக்குப் பரஸ்பரம் (ஒன்றற்கொன்று) எப்படிச் சலப்புண்டாகிறது ?

விடை :—திருஷ்டாந்தம் :—ஓர் ஐந்து சிநேகிதர்கள் மா வாழைமுதலிய ஒவ்வொரு பழத்தை ஒன்றுய்ச் சேர்த்துத்தின்னத் தொடங்கிச் சுகலரும் தங்கள் தங்கள் பழத்தை இரண்டிரண்டாகச் செய்து, அரை அரைப்பாகத்தைத் தங்கள் பொருட்டு வைத்துக்கொண்டு, மிஞ்சிய அரை அரைப்பங்கை நந்நான்காக்கி, நான்கு சிநேகித

*கூ. இவ்விதத்தினைப் பைங்கலோபநிஷத்து உவது அத்தியாயத்திற் காண்க.

ர்களுக்கும் பிரித்துக் கொடுப்பார்களாயின், அப்போது ஐந்துபழங்களுக்கும் ஒன்றற் கொண்டு கலப்புண்டாகிறது.

சித்தாந்தம் :—

க. அதுபோல ஆகாயத்தை இரண்டிபங்கு செய்து, அவற்றுள்,

(க) ஒருபாகத்தை வைத்து,

(உ) மற்றப் பாகத்தை நான்கு பாகஞ்செய்து, அவற்றினின்றும் ஆகாயத்திற் சேர்க்காமல்,

[க] ஒன்றை வாயுவினும்,

[உ] ஒன்றைத் தேயுவினும்,

[௩] ஒன்றை அப்புவினும்,

[ச] ஒன்றைப் பிருதிவியினுமாகச் சேர்த்தல்வேண்டும்.

உ. இப்படியே வாயுவை இரண்டிபங்கு செய்து, அவற்றுள்,

(க) ஒருபாகத்தை வைத்து,

(உ) மற்றப் பாகத்தை நான்குபாகஞ்செய்து, அவற்றினின்றும் வாயுவிற் சேர்க்காமல்,

[க] ஒன்றை ஆகாயத்தினும்,

[உ] ஒன்றை அக்கினியினும்,

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. சன

[௩] ஒன்றை அப்புவினும்,

[௪] ஒன்றைப் பிருதிவியிலுமாகச் சேர்த்த
ல்வேண்டும்.

௩. இப்படியே தேயுவை இரண்டுபங்கு செ
ய்து, அவற்றுள்,

(௧) ஒருபாகத்தை வைத்து,

(௨) மற்றப் பாகத்தை நான்கு பாகஞ்செய்
து, அவற்றினின்றும் தேயுவிற சேர்க்காமல்,

[௧] ஒன்றை ஆகாயத்திலும்,

[௨] ஒன்றை வாயுவிலும்,

[௩] ஒன்றை அப்புவினும்,

[௪] ஒன்றைப் பிருதிவியிலுமாகச் சேர்த்த
ல்வேண்டும்.

௪. இப்படியே அப்புவை இரண்டுபங்கு செ
ய்து, அவற்றுள்,

(௧) ஒருபாகத்தை வைத்து,

(௨) மற்றப் பாகத்தை நான்கு பாகஞ்செய்
து, அவற்றினின்றும் அப்புவிற சேர்க்காமல்,

[௧] ஒன்றை ஆகாயத்திலும்,

[௨] ஒன்றை வாயுவிலும்,

[௩] ஒன்றை அக்கினியிலும்,

[ச] ஒன்றைப் பிருதிவியிலுமாகச் சேர்த்தல் வேண்டும்.

௩. இப்படியே பிருதிவியை இரண்டிபங்கு செய்து, அவற்றுள்,

(க) ஒருபாகத்தை வைத்து,

(உ) மற்றப் பாகத்தை நான்கு பாகஞ்செய்து, அவற்றினின்றும் பிருதிவியிற் சேர்க்காமல்,

[க] ஒன்றை ஆகாயத்திலும்,

[உ] ஒன்றை வாயுவினும்,

[ஈ] ஒன்றை அக்கினியினும்,

[ச] ஒன்றை அப்புவினுமாகச் சேர்த்தல்வேண்டும்.

இவ்வாறு இருபத்தைந்து தத்துவங்கள் உண்டாவதனால் பஞ்சமகாபூதங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்று கலப்புண்டாகிறது.

சக. வினா :—பஞ்சமகாபூதங்களின் இருபத்தைந்து தத்துவங்கள் எப்படி யுண்டாயின?

விடை :—சகலபூதங்களுக்கும் தத்தம் முக்கியபாகம் ஒன்றும், மற்றப்பூதங்களினது அமுகியபாகங்கள் நான்கும் சேர்ந்திருக்கின்றன. அதனால் ஒவ்வொருபூதத்திற்கும் ஐந்து ஐந்து தத்துவங்களாயின. அவைகளெல்லாங் சேர்ந்து இருபத்தைந்து தத்துவங்களாயின.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. சக

சள. வினா :— ஸ்தூலதேகத்தில் இந்த இருபத்தைந்து தத்துவங்களும் எப்படி யிருக்கின்றன ?

விடை :—

க-ரு. *எ. ஆகாயத்தின் ஐந்து தத்துவங்கள் :—
(க) சோகம், (உ) காமம், (ங) குரோதம், (ச) மோகம், (ரு) பயம் என்பனவாம். அவற்றுள்,

*எ. சில தூல்களில் சிரம், கண்டம், இதயம், உதரம், இடை என்னும் இடங்களிலுள்ள ஆகாயங்கள் ஆகாயத்தின் ஐந்து தத்துவங்க ளெனப்படும். அவற்றுள்,

க. அனாத(அடித்தல் முதலிய நிமித்தமின்றி எழும்) சப்தத்திற்கு ஆசிரயமா யிருத்தலால், சிந்தித்துள்ள ஆகாயம் ஆகாயத்தின் முக்கியபாகமாம்.

உ. சுவ சப் பிரசவாசங்களுக்கு ஆசிரயமா யிருத்தலால், கண்டதேசத்திலுள்ள ஆகாயம் வாயுவின் பாகமாம்.

ங. பித்தத்திற் கு ஆசிரயமா யிருத்தலால், இதயதேசத்திலுள்ள ஆகாயம் தேயுவின் பாகமாம்.

ச. குடிக்கப்பட்ட ஜலத்திற்கு ஆசிரயமா யிருத்தலால், உதரதேசத்திலுள்ள ஆகாயம் ஜலத்தின் பாகமாம்.

ரு. கந்தத்திற்கு ஆசிரயமா யிருத்தலால், இடையிலுள்ள ஆகாயம் பிருவிவியின் பாகமாம்.

இவ்வாற்றால் சோகராமக் குரோதாதிகள் ஸ்தூலதேகத்தின் தத்துவங்க ளன்று; ஆனால் இலிங்கதேகத்தின்

க. *அ. சோகம் :—ஆகாயத்தின் முக்கியபாகமாம். ஏனெனில், சோகமுண்டாகும்போது சரீரம் சூரியம்போலாகின்றது; ஆகாயமும் சூரியம்போல் நிருக்கிறது. ஆகையால் இது ஆகாயத்தின் முக்கியபாகமாம்.

(உ). *க. காமம் :—ஆகாயத்தில் வாயுவின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், காமமாகிய

தருமங்களாம். அந்நியகிரந்தத்தின் கிராமமாகவோ சோகாதிகள் இலிங்கதேகத்தின் முக்கியதர்மங்களாம்; சூடத்தில் நீரினது குளிர்த்தீயின் ஆவேசம்போல இவற்றின் ஆவேசம் ஸ்தூலதேகத்தில் உண்டாகிறது. ஆதலால் ஸ்தூலதேகத்திற்கும் கேளணதர்மங்க ளெனப்படும்,

*அ. வாயுமுதலிய பூதங்களின் பாகங்களிலும் ஆகாயத்தின் அந்நிய நான்கு பாகங்களினின்றும் ஒவ்வொரு பாகஞ் சேர்ந்திருக்கிறது; அவை ஆகாயத்தின் முக்கியபாகமாகச் சொல்லப்படாவிடிலும், சோகத்திற்கும் ஆகாயத்திற்கும் சமானத்தன்மை இருந்தலால், சோகம் ஸ்தூலதேகத்தின் முக்கியபாகமாம்.

சோகத்தில் உலோபமும் ஆர்ப்பந்தைப்போலப் பார்த்தங்களின் பிராப்தியால் நிறைவில்லாததாயிருத்தலால், ஆகாயத்தின் முக்கியபாகமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இப்படியே மற்றப் பூதங்களிலும் அறிந்துகொள்ளுக.

*க. பிதாவிற்குச் சமானமாகப் புத்திரன் இருத்தல் போலக் காமம் வாயுவிற்குச் சமானமாக யிருக்கின்றது.

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. ௫௧

விருத்தி சஞ்சலமாம்; வாயுவும் சஞ்சலமாம்.
ஆகையால் இது வாயுவின் பாகமாம்.

(௬) குரோதம் :—ஆகாயத்தில் தேயுவின்பா
கம்சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், கோபம் வரு
ம்போது சரீரம் கொதிப்புடையதாகின்றது;
தேயுவும் கொதிப்புடையதாயிருக்கிறது. ஆகை
யால் இது தேயுவின் பாகமாம்.

(௭) மோகம் :—ஆகாயத்தில் ஜலத்தின்பாக
ம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், மோகம் புத்
திராதிகளிடத்தில் பரவுகின்றது; ஜலபிந்துவா
கிய நீர்த்துளியும் பரவுகின்றது. ஆகையால் இ
து ஜலத்தின் பாகமாம்.

(௮) பயம் :—ஆகாயத்தில் பிருதிவியின் பா
கஞ் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், பயம் உண்
டாரும்போது சரீரம் ஜடமா (செயலற்றது) கின்
றது; பிருதிவியும் ஜடத்தன்மையாகிய சபாவ
முடையது. ஆகையால் இது பிருதிவியின் பாக
மாம்.

௬-௧௦. வாயுவின் ஐந்து தத்துவங்கள் :—(௬)
விரிதல், (௭) ஒடுதல், (௮) இருத்தல், (௯) நடத்
தல், (௧௦) சுருங்குதல் என்பனவாம். அவற்றுள்,

ஆகையால் அது வாயுவின்பாகமாம். இப்படியே மற்ற
த் தத்துவங்களிலும் அறிந்துகொள்க.

(சு) விரிதல் :—வாயுவில் ஆகாயத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், விரித லென்பது பரவுதற்காம்; ஆகாயமும் பரவியிருக்கிறது. ஆகையால் இது ஆகாயத்தின் பாகமாம்.

(ச) ஒதேல் :—வாயுவின் முக்கியபாகமாம். ஏனெனின், ஒதே லென்பது விரைவாய்ச் செல்லுதற்காம்; வாயுவும் விரைவாய்ச் செல்லுகின்றது. ஆகையால் இது வாயுவின் முக்கியபாகமாம்.

(அ) இருத்தல் :—வாயுவில் தேயுவின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், இருத்த லென்பது சரிதத்தின் நிமிர்ச்சிக்காம்; தேயுவின் பிரகாசமும் நிமிர்கின்றது. ஆகையால் இது தேயுவின் பாகமாம்.

(க) நடத்தல் :—வாயுவில் ஜலத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், நடத்த லென்பது போகுதற்காம்; ஜலமும் போகின்றது. ஆகையால் இது ஜலத்தின் பாகமாம்.

(க௦) சுருங்குதல் :—வாயுவில் பிருதிவியின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், சுருங்குதலென்பது சங்கோசம் செய்தற்காம்; பிருதிவியும் சங்கோசத்தை (குவிதலை) அடைந்திருக்கிறது. ஆகையால் இது பிருதிவியின்பாகமாம்.

கலை.] தேசமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. ௫௩

கக-கரு. தேயுவின் ஐந்து தத்துவங்கள்:-(கக) நித்திரை, (கஉ) தாகம், (கங) பசி, (கச) காந்தி, (கரு) சோம்பல் என்பனவாம். அவற்றுள்,

(கக) நித்திரை :—தேயுவில் ஆகாயத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், நித்திரை வரும்போது சரீரம் சூரியமாகின்றது ; ஆகாயமும் சூரியத்தன்மையுடையதாய் இருக்கின்றது. ஆகையால் இது ஆகாயத்தின் பாகமாம்.

(கஉ) தாகம்:—தேயுவில் வாயுவின்பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், தாகம் கண்டத்தை உலர்த்துகின்றது. வாயுவும் ஈரவஸ்திர முதலியவற்றை உலர்த்துகின்றது. ஆகையால் இது வாயுவின் பாகமாம்.

(கங) பசி :—தேயுவின் முக்கியபாகமாம். ஏனெனின், பசி உண்டாகும்போது எதைச்சாப்பிடுகிறோமோ அது பஸ்மமாகிறது ; அக்கினியிலும் எதைப் போடுகிறோமோ அதுபஸ்பமாகிறது. ஆகையால் இது தேயுவின் முக்கியபாகமாம்.

(கச) காந்தி :—தேயுவில் ஜலத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், காந்தி வெயிலால் குறைகின்றது ; ஜலமும் வெயிலால் குறைகின்றது. ஆகையால் இது ஜலத்தின் பாகமாம்.

(கரு) சோம்பல்:—தேயுவில் பிருதிவியின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், சோம்பல் வரும்போது சரீரம் ஜடமாய்ப் போகின்றது; பிருதிவியும் ஜடசபாவமுடையது. ஆகையால் இது பிருதிவியின் பாகமாம்.

கசு-௨௦. ஜலத்தின் ஐந்து தத்துவங்கள்:—
(கசு) உமிழ்நீர், (கௌ) வியர்வை, (கஅ) மூத்திரம், (கக) சுக்கிலம், (௨௦) சோணிதம் என்பன வாம். அவற்றுள்,

(கசு) உமிழ்நீர்:—ஜலத்தில் ஆகாயத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், உமிழ்நீர் மேலுங்கீழுமா யிருக்கின்றது; ஆகாயமும் மேலுங்கீழுமா யிருக்கின்றது. ஆகையால் இது ஆகாயத்தின் பாகமாம்.

(கௌ) வியர்வை:—ஜலத்தில் வாயுவின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், வியர்வை உழைப்பதனால் உண்டாகின்றது; வாயுவும் விசிறிமுதலியவற்றால் உழைப்பதனால் உண்டாகின்றது. ஆகையால் இது வாயுவின் பாகமாம்.

(கஅ) மூத்திரம்:—ஜலத்தில் தேயுவின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், மூத்திரம் சூடா யிருக்கிறது; தேயுவும் சூடா யிருக்கிறது. ஆகையால் இது தேயுவின் பாகமாம்.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான்திருஷ்டா. ௩௩

(கக) சுக்கிலம்:—ஜலத்தின் முக்கியபாகமாம். ஏனெனின், சுக்கிலம் (வீரியம்) வெண்ணிறமாயும் கருப்பத்திற்கு ஏதுவாயு மிருக்கின்றது; ஜலமும் வெண்ணிறமாயும் விருக்ஷத்திற்கு ஏதுவாயும் இருக்கிறது. ஆகையால் இது ஜலத்தின் முக்கியபாகமாம்.

(௨௦) சோணிதம்:—ஜலத்தில் பிருதிவியின் டாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், சோணிதம் (இரத்தம்) சிவப்புவர்ணமாம்; பிருதிவியும் ஒவ்வோரிடத்துச் சிவப்பா யிருக்கிறது. ஆகையால் இது பிருதிவியின் பாகமாம்.

௨௧-௨௩. பிருதிவியின் ஐந்து தத்துவங்கள்:—
(௨௧) உரோமம், (௨௨) தோல், (௨௩) நாடி, (௨௪) மாமிசம், (௨௫) எலும்பு என்பனவாம். அவற்றுள்,

(௨௧) *௧௦. உரோமம்:—பிருதிவியில் ஆகாயத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், உரோமம் சூரியமாயிருக்கிறது. அதை வெட்டுவதால் துக்க முண்டாகிற தில்லை; ஆகாயமும் சூரியமாயிருக்கிறது. ஆகையால் இது ஆகாயத்தின் பாகமாம்.

* ௧௦. கேசம் (தலையிர்) உரோமத்தி (சரீரத்தின்மயிரி) லடங்கும்.

(௨௨) தோல் :—பிருதிவியில் வாயுவின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், தோலால் சிதம், உஷ்ணம், வன்மை, மென்மை, யெனும் பரிசங்கள் அறியப்படுகின்றன ; வாயுவும் பரிசு குணமுடையதாயிருக்கின்றது. ஆகையால் இது வாயுவின் பாகமாம்.

(௨௩) நாடி :—பிருதிவியில் தேயுவின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், நாடியால் தாபத்தின் பரீட்சை உண்டாகின்றது; தேயுவும் தாப ரூபமாயிருக்கின்றது. ஆகையால் இது தேயுவின் பாகமாம்.

(௨௪) மாமிசம் :—பிருதிவியில் ஜலத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், மாமிசம் ஈரமாயிருக்கிறது ; ஜலமும் ஈரமாயிருக்கிறது. ஆகையால் இது ஜலத்தின் பாகமாம்.

(௨௫) * கக, எலும்பு :—பிருதிவியின் முக்கியபாகமாம். ஏனெனின், எலும்பு சுடினமாயும் மஞ்சள் நிறமாயுமிருக்கின்றது; பிருதிவியும் சுடினமாயும் சிலவிடத்தில் மஞ்சள் நிறமாயுமிருக்கின்றது. ஆகையால் இது பிருதிவியின் முக்கியபாகமாம்.

* கக, நகமும் பல்லும் எலும்பு லடங்கும்.

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா, ௫௪

இவ்வாறு ஸ்தூலதேகத்தில் இருபத்தைந்து தத்துவங்க ளிருக்கின்றன.

சஅ. வினா:—இருபத்தைந்து தத்துவங்களை யும் அறிதற்குப் பிரயோசன மென்ன ?

விடை:—

க. இருபத்தைந்து தத்துவங்களும் நானல்ல;

உ. என்னுடையவு மல்ல;

ங. இவைபஞ்சகிருதபஞ்சமகாபூதங்களுடையனவாம்;

ச. இவற்றையறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறாருக்கிறேன்.

இவ்வாறு நிச்சயஞ்செய்தல் இருபத்தைந்து தத்துவங்களையும் அறிதற்குப் பிரயோசனமாம்.

சக. வினா:—“ இருபத்தைந்து தத்துவங்களும் நானல்ல; என்னுடையவு மல்ல ” என்று அறிவ தெப்படி ?

விடை:—

க-ரு. ஆகாயத்தின் ஐந்து தத்துவங்களில்,

க. (க) சோகம் உண்டாகும்போதும் நான் அறிகிறேன்.

(௨) சோகம் உண்டாகாதபோது அதன்*கஉ.
அபாவத்தையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தச் சோகம் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது ஆகாயத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான்
கடத்திருஷ்டானவப்போல இதனினும் வேறாயி
ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு சோகம் நானல்ல என்னுடையது
மல்ல வென் றறிக.

உ. (க) காமம் உண்டாகும்போதும் நான்
அறிகிறேன்.

(உ) காமம் உண்டாகாதபோது அதன் அபா
வத்தையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தக் காமம் நான்ல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

*கஉ. அபாவம் இன்மை. இதனை நால்வகையாக நவீ
னரும், ஐவகையாகப் பிராசீனரும் கொள்வர். இதன்
இலக்கணம் இதன் பதினொருவது கலையிற் காண்க.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. ௩௬

(ஈ) இது ஆகாயத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயி ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு காமம் நானல்ல என்னுடையதும் ல்ல வென்றறிக.

ஈ. (க) குரோதம் உண்டாகும்போதும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) குரோதம் உண்டாகாதபோது அதன் இன்மையையும் நான் அறிகின்றேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தக் குரோதம் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ஈ) இது ஆகாயத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயி ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு குரோதம் நானல்ல என்னுடைய து மல்லவென் றறிக.

ச. (க) மோகம் உண்டாகும்போதும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) மோகம் உண்டாகாதகாலத்து அதன் அபாவத்தையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த மோகம் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையதுமல்ல ;

(ங) இது ஆகாயத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு மோகம் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென் றறிக.

௩. (க) பயம் உண்டாகும்போதும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) பயம் உண்டாகாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தப் பயம் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது ஆகாயத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான்திருஷ்டா. சு.க

இவ்வாறு பயம் நானல்ல என்னுடையதுமல்
லவென் றறிக.

சு-க0. வாயுவின் ஐந்து தத்துவங்களில்,

சு. (க) விரிதல்:—சரீரம் விரியுங்காலத்தும்
நான் அறிகிறேன்.

(உ) சரீரம் விரியாதகாலத்து அவ்விரிதலின்
இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இவ்விரிதல் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது வாயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான்
கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயி
ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு விரிதல் நானல்ல என்னுடையது
மல்லவென் றறிக.

எ. (க) ஒதேல்:—சரீரம் ஒடும்போதும் நா
ன் அறிகிறேன்.

(உ) ஓடாதகாலத்து அவ்வோடுதலின் இன்
மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இவ்வோடுதல் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ஈ) இது வாயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு ஒடுதல் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென் றறிக.

அ. (க) இருத்தல் :—சரீரம் இருக்கும்போதும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) அது இராதகாலத்து உவ்விருத்தலின் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இவ்விருத்தல் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ஈ) இது வாயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. சுந

இவ்வாறு இருத்தல் நானல்ல என்னுடையது
மல்லவென் றறிக.

கூ. (க) நடத்தல்:—சரீரம் நடக்கும்போதும்
நான் அறிகிறேன்.

(உ) சரீரம் நடவாதகாலத்து அந்த நடையின்
இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த நடை நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ஈ) இது வாயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான்
கட்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா
ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு நடத்தல் நானல்ல என்னுடையது
மல்லவென் றறிக.

கூ. (க) சுருங்குதல்:—சரீரம் சுருக்கத்தை
அடையும்போதும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) சரீரம் சுருக்கத்தை அடையாதகாலத்து
அதன் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இச்சுருங்குதல் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ஈ) இது வாயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயி ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு சுருங்குதல் நானல்ல என்னுடைய து மல்லவென் றறிக.

௧௧-௧௩. தேயுவின் ஐந்து தத்துவங்களில்:—

௧௧. (அ) நித்திரை உண்டானால் அதையும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) நித்திரை உண்டாகாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(அ) இந்த நித்திரை நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ஈ) இது தேயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயி ருக்கிறேன்.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா, சுரு

இவ்வாறு நித்திரை நானல்ல என்னுடையது
மல்ல வென் றறிக.

கஉ-(க) தாகம் உண்டானால் அதையும் நான்
றிகிறேன்.

(உ) தாகம் உண்டாகாதகாலத்து அதன் இ
ன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தத் தாகம் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது தேயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான்
கட்கிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயி
ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு தாகம் நானல்ல என்னுடையதும
ல்ல வென் றறிக.

கங-(க) பசி உண்டானால் அதையும் நான்
றிகிறேன்.

(உ) பசி உண்டாகாதகாலத்து அதன் இன்
மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தப் பசி நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ஈ) இது தேயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு பசி நானல்ல என்னுடையதுமல்ல வென் றறிக.

கச-(க) காந்தி உண்டானால் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) காந்தி உண்டாகாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தக் காந்தி நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ஈ) இது தேயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு காந்தி நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

கலை.] தேசமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. கூள

கரு-(ச) சோம்பல் உண்டானால் அதையும்
நானறிகிறேன்.

(உ) சோம்பலுண்டாகாதகாலத்து அதன்
இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தச் சோம்பல் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ஈ) இது தேயுவினுடையதாம்.

(ச) சிறை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான்
கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயி
ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு சோம்பல் நானல்ல என்னுடையது
மல்ல வென் றறிக.

கசு-உ. ஜலத்தின் ஐந்து தத்தவங்களில்:--

கசு-(ச) உமிழ்நீர் ஒழுக்கினால் அதையும் நான்
றிகிறேன்.

(உ) உமிழ்நீர் ஒழுங்காதகாலத்து அதன் இன்
மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த உமிழ்நீர் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ஈ) இது ஜலத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு உமிழ்கீர் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

சுள-(க) வியர்வை உண்டானால் அதையும் நானறிக்கேறன்.

(உ) வியர்வை உண்டாகாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிக்கேறன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த வியர்வை நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ஈ) இது ஜலத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு வியர்வை நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. ௬௬

௬௮-(க) முத்திரம் வந்தால் அதையும் நானறிக்கிறேன்.

(உ) முத்திரம் வராதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிக்கிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த முத்திரம் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ங) இது ஜலத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு முத்திரம் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென்றறிக.

௬௯-(க) சுக்கிலம் சரீரத்தில் அதிகரித்தால் அதையும் நானறிக்கிறேன்.

(உ) சுக்கிலம் குறைந்தகாலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிக்கிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தச் சுக்கிலம் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(௩) இது ஜலத்தினுடையதாம்.

(௪) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு வீரியம் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

உ௦-(௧) சோணிதம் சரீரத்தில் அதிகரித்தால் அதையும் நானறிகிறேன்.

(௨) சோணிதம் சூறைந்தகாலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(௧) இந்தச்சோணிதம் நானல்ல ;

(௨) என்னுடையது மல்ல ;

(௩) இது ஜலத்தினுடையதாம்.

(௪) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு சோணிதம் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

உ௧-௨௨. பிருதிவியின் ஐந்து தத்துவங்களில்.—

உ௧-(௧) உரோமம் அதிகமா யிருந்தால் அதையும் நானறிகிறேன்.

கலை.] தேவமுத்தரந்தும் நான் திருஷ்டாந் என

(உ) உரோமம் சுகைந்தகாலத்து அதன் கு
றையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த உரோமம் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது பிருதிவிநுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான்
கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயி
ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு உரோமம் நானல்ல என்னுடைய
து மல்ல வென் றறிசு,

உஉ.-(க) தோல் பரிசுத்தைக் கொகிக்குமாயி
ன் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) பரிசுத்தைக் கொகியாதகாலத்து அந்தக்
கொணஞ்செய்தலின் இன்மையையும் நானறிகி
றேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தத் தோல் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது பிருதியினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு தோல் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

உரு-(க) நாடி நடக்குமாயின் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) நடவாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த நாடி நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ங) இது பிருதிவியினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு நாடி நானல்ல என்னுடையதுமல்ல வென் றறிக.

உச-(க) மாமிசம் அதிகரிக்குமாயின் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) அது குறையுங்காலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. எந்.

ஆகையால்,

(க) இந்த மாமிசம் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது பிருதிகிரிஹுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான்
கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயி
ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு மாமிசம் நானல்ல என்னுடையது
மல்ல வென் றறிக.

உரு-(க) எலும்பு ஒழுங்கா யிருக்குமாயின்
அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) ஒழுங்கா யிராதகாலத்து அதன் இன்மை
யையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த எலும்பு நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது பிருதிகிரிஹுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான்
கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயி
ருக்கிறேன்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு தோல் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

௨௩-(க) நாடி நடக்குமாயின் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) நடவாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த நாடி நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ஈ) இது பிருதிவியினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு நாடி நானல்ல என்னுடையதுமல்ல வென் றறிக.

௨௪-(க) மாமிசம் அனுகரிக்குமாயின் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) அது குறையுங்காலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

கலை.] தேசத்தின்கீழ்க் கான் திருஷ்டா. ௪௩.

ஆகையால்,

(க) இந்த மாமிசம் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ங) இது பிருத்திவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான்
கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயி
ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு மாமிசம் நானல்ல என்னுடையது
மல்ல வென் றறிக.

உரு-(க) எனும்பு ஒழங்கா யிருக்குமாயின்
அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) ஒழங்கா யிராதகாலத்து அதனினும்
பையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த எனும்பு நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ங) இது பிருத்திவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான்
கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயி
ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு எலும்பு நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

இவ்வாறு இருபத்தைந்து தத்துவம் என்னுடையது மல்ல ; என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

சக. வினா :— “இருபத்தைந்து தத்துவங்க ளும் நானல்ல ; என்னுடையது மல்ல” என்று அறிதலால் என்ன நிச்சய முண்டாயிற்று ?

விடை :— ஸ்தூலதேசமும், அதன் தர்மங்க ளாகிய க. பெயர் உ. ஜாதி ந. ஆசிரமம் ச. வ ருணம் (நிறம்) ஞ. சம்பந்தம் கூ. பரிமாணம் (வடிவம்) எ. ஜனனமரணம் என்பவைகளும் நானல்ல ; *கந. என்னுடையது மல்ல என்னும் நிச்சய முண்டாயிற்று.

நீ0. வினா :—க. பெயர் நானல்ல ; என்னுடை யது மல்லவென் றறிவ தெப்படி ?

*கந. ஜாதி முதலான ஸ்தூலதேசம் என்பது ஆத்மாவிற்கெனவேயும், தன் தோற்றஜோபிந்தாபநிஷ த்து, வரோடோபநிஷத்தின் இரண்டாம் ஆத்தியாயமு தலியவற்றில் கா. ந. ஆசிரமங்களிற்றானே சூக்ஷ்ம காரணதேவங்களின் தர்மங்களில்லை யென்பதனையும் காண்க.

கலை.] தேவதூதர்மீதும் நான் திருஷ்டா. எடு

விடை:—க. பிறப்பதற்கு முன் பெயரில்லை.
உ. பிறந்த பிறகு சுற்றிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
ங. அன்றியும் சரீரத்தின் வேறு வேறுபெயர்
அவயவங்களிலும் பிராபிஞ்சுரிடத்தால் பெயர்
அளப்பரிசெய்திலை.

ஆகையால்,

க. இந்தப் பெயர் நானல்ல;

உ. என்னுடையது மல்ல;

ங. இது ஸ்தூலதேகத்தில் சுற்றிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ச. இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான்
கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இப்படிப் பெயர் நானல்ல என்னுடையது
மல்ல வென் றறிக.

ருக. வினா:—உ. ஜாதி(வருணம்) நானல்ல;
என்னுடையது மல்லவென் றறிவ தெப்படி?

விடை:—க. பிராஹ்மணன்முதலிய ஜாதி ஸ்தூலதேகத்தின் தர்மமாம்; சூக்ஷ்மதேக ஆத்மாக்களின் தர்மமாகாது. ஏனெனின், முந்தேகத்திலிருந்த இலிங்கதேகமும் ஆத்மாவும் இந்த

வர்த்தமானதேகத்திலும் இனிவரும் தேகத்திலுமிருக்கின்றன. ஜாதியோ முந்தேகத்திருந்தது இந்தத் தேகத்திலில்லை ; இந்தத் தேகத்திலிருப்பது இனிவரும் தேகத்திராது. ஆகையால் ஜாதிஸ்தூலதேகத்தின் தர்மமா மன்றிச் சூக்ஷ்மதேகஆத்மாக்களின் தர்மமாகாது.

உ. சரீரத்தின் அவயவங்களில் விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்து *௧௪. ஜாதி யென்பது ஸ்தூலதேகத்திலும் அகப்படுகிறதில்லை.

ஆகையால்,

௧. இந்த ஜாதி நானல்ல ;

உ. என்னுடையது மல்ல ;

௩. இது ஸ்தூலதேகத்தில் ஆரோபிதமாம்.

௪. இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

* ௧௪. பிராஹ்மணத்வாஜிஜாதி ஸ்தூலதேக முதலிய வற்றி லில்லை யென்னும் விசாரத்தினை வஜ்ஜதூசிகோ பநிஷத்திற் காண்க.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. என

இப்படி* கரு. ஜாதி நானல்ல என்னுடையது
மல்ல வென் றறிக.

ருஉ. வினா:—ந. ஆசிரமம் நானல்ல ; என்னு
டையது மல்ல வென் றறிவ தெப்படி ?

விடை :—க. பிரஹ்மசாரி, கிருகஸ்தன், வா
னப்பிரஸ்தன், சந்தியாசி என்னும் நான்கு ஆ
சிரமங்களையும் வேறு வேறு கர்மத்தைச்செய்
விக்கும்பொருட் டாரோபித்து ஸ்தூல தேகத்
தில் ஒப்பிபிருக்கிறார்கள்.

உ. அவைகளும் மனிதர்மாத் திரத்தில் சம்
பவிக்கிறதில்லை.

* கரு. “जातिगुणक्रियाहीनम् ।

ஜாதிகுணக்கிரியைகளின்றியது.” என்பது வஜ்ஜ
சூசிகோபநிஷத்து.

“सत्मादन्यगता वर्णा आश्रमा अपि नारद ।

आत्मन्यारोपिताः सर्वे भ्रान्त्या ते नात्मवेदिना ॥

ஆதலால் நாரதே! வர்ணங்களும் ஆசிரமங்களும்
பிறவற்றி லிருப்பனவாயினும், யாவும் பிராந்தியினால்
ஆத்மாவி லாரோபிக்கப்பட்டனவாம். அவை ஆத்ம
ஞானிகளுக்கில்லை.” என்பது நாரதபரிவராஜகோப
நிஷத்து.

ஆகையால்,

க. இவ்வாசிரமங்கள் நானல்ல ;

உ. என்னுடையவு மல்ல ;

ங. இவை ஸ்தூலதேகத்தில் ஆரோபிதமாம்.

ச. இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இப்படி ஆசிரமம் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

ரு. வினா:—ச. வருணம்(பிறம்) நானல்ல ; என்னுடையது மல்ல வென் றறிவ தெப்படி ?

விடை:—க. வெண்மை, கருமை, செம்மை, பொன்னம் முதலிய நிறங்கள் ஸ்தூலதேகத்தில் பிரத்தியக்ஷமாகக் காணப்படுகின்றன.

உ. நான் ஸ்தூலதேக மல்லமையால்,

க. இந்த நிறங்கள் நானல்ல ;

உ. என்னுடையவு மல்ல ;

ங. இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. எக

-இப்படி வருணம் நானல்ல என்னுடையது
மல்ல வென் றறிக.

சுச. வினா:— இ.சம்பந்தம் நானல்ல ; என்னு
டையது மல்ல வென் றறிவ தெப்படி ?

விடை :—

க. பிதா புத்திரன், குரு சிஷ்யன், ஸ்திரீ
புருஷன், எஜமானன் சேவகன் என்னுத்திவை
முதலிய ஸ்தூலதேகத்தின் சம்பந்தத்தை ஒரு
வருக்கொருவரிடமிடத்தையாகக்கொ
ண்டிருக்கிறார்கள்.

உ. அவற்றை விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்து
அகப்படுகிறதில்லை.

ஈ. நான் ஸ்தூலதேகத்திற்கு வேறாய் அச
ங்கனுபிசுத்தலால்,

க. இச்சம்பந்தங்கள் நானல்ல ;

உ. என்னுடையது மல்ல ;

ஈ. இவை ஸ்தூலதேகத்தில் ஆரோபிதமாம்.

சு. இவற்றை அறியும்திருஷ்டாவாகியநான்
கடதிருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறு
யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு சம்பந்தம் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

நடு. வினா :—க. பரிமாணம்(வடிவம்) நானல்ல; என்னுடையதுமல்லவென் றறிவதெப்படி?

விடை:—க. நெட்டை, குட்டை, பருமன், மெலிவு, கோணல், ஒழுங்கு இவை முகலியவடிவங்களும் பிரசித்தமாக ஸ்தூலதேகத்தில் காணப்படுகின்றன.

உ. நான் ஸ்தூலதேகத்திற்கு வேளும் நிராகாரனா யிருத்தலால்,

க. இந்த ஆகார(வடிவ)ங்கள் நானல்ல;

உ. என்னுடையவு மல்ல;

ங. இவை ஸ்தூலதேகத்தினுடையவாம்.

ச. இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இப்படிப் பரிமாணம் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

நடு. வினா :—எ. நான் ஜனனமாணமுடையவனல்லன்; எனக்கு ஜனனமாண முண்டாகாதென் றறிவ தெப்படி?

கலை.] தேகஜன்மத்தும் நான் திருஷ்டா. அக

விடை :—க. ஆத்மாவிற்கு ஜன்மம் ஒப்பு
வோமாயின், ஆத்மா அசித்தியமாகும். இந்த
வார்த்தை மீமாம்ஸகன் முதலானவர்கள் பாலோக
வாதிகளாகிய ஆஸ்திகர்களுக்கும் உடன்பாட
ல்ல; ஏனெனின், ஆத்மா உற்பத்தியுடைய தா
குமாயின் நாகமுடையதுமாகும். அத்துடன்,

(க) பூர்வஜன்மத்திற் செய்யப்படாத கர்மத்
தால் சுகதுக்கங்களின் அநுபவமும்,

(உ) இந்த ஜன்மத்திற் செய்யப்பட்ட கர்மம்
அநுபவமின்றி நசித்தாலுமாயி,

இவ்விரண்டு தோஷங்களும் உண்டாகும்.

ஆகையால் கர்மவாதிகளின் மதப்படி ஆத்மா
வைக் கர்த்தா போக்தானென வெய்திவிட்டும்
ஜனனமரணமில்லாததே ஒப்பவேண்டிய
தாகும்.

உ. அன்றியும், ஆத்மாவின் ஜன்மத்திற்கு
யாதொரு காரணமும் சம்பவிக்கவிலலை. ஏனெ
னின், ஆத்மாவிற்குக் காரண மிருக்குமாயின் ;
அது ஆத்மாவைவிட வேறுகவே மிருக்கவேண்
டும்.

(க) ஆத்மாவிற்கு வேறுகவே அநாத்மாவா
கிய நாமரூபங்க ளிருக்கின்றன ; அவைகள் ஆத்

மாவில் இரஜ்ஜு சர்ப்பம்போலக் கற்பிதமாயி
ருத்தலால் காரணமாகா.

(௨) பிரஹ்மமோ கடாகாயத்தின் சொருப
மாகிய மகாகாயம்போல ஆத்மாவைவிட வேறு
காமல் அதன் சொருபமாகவே யிருத்தலால் கா
ரணமாகாது.

அதனால் ஆத்மாவிற்கு ஜன்ம மில்லை.

௩. ஜன்மமில்லாமையால் மரணமு மில்லை.

ச. ஆத்மாவினிடத்தில் ஜனனமரண மில்லா
மையால், அது க. பிறப்பு, உ. இருப்பு, ந. வள
ர்ச்சி, ச. விகாரம், டி. குறைவு, கூ. மரணம் என்
னும் ஆறுவிகாரங்களும் இல்லாததாயிருக்கின்
றது.

ஆகையால்,

க. நான் ஜனனமரண முடையவ னல்லன்.

உ. என்னிடத்து ஜனனமரண முண்டாகி
றதில்லை.

ந. இவை ஸ்தூலதேகத்திற்குக் கர்மத்தினா
லுண்டாகின்றன.

ச. இவற்றை யறியும் திருஷ்டாவாகியநான்
கடத்திருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறாயி
ருக்கிறேன்.

கலை.] தேசமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. அந்

இப்படி நான் ஜனனமரணமுடையவன் ; எனக்கு ஜனனமரண முண்டாகா வெனவறிக.

௫௭. வினா:—பஞ்சமகாபூதங்களின் நிவிருத்தியில் திருஷ்டாந்தம் யாது ?

விடை :—திருஷ்டாந்தம் :— ஒருவனுக்குப் பூதம் பிடித்திருக்குமாயின், அவன் பூசாரியை அழைத்து, உகேக்கடிப்பித்து, உப்புமுதலிய ஜந்து பதார்த்தங்களைச் சேர்த்து, அதற்குப் பலி கொடுத்துப் பூதத்தை நிவர்த்திக்கிறான்.

சித்தாந்தம் :— அதுபோல ஆகாயமுதலிய பஞ்சமகாபூதங்கள் சரீரரூபமாய் ஜீவனைப்பிடித்திருக்கின்றன. அவற்றின் நிவிருத்தியின்பொருட்டுப் பிரஹ்மநிஷ்டகுருவாகிய பூசாரியை * கச.

*கச. விவேகமுதலியநற்குணங்களோடு மோக்ஷிஞ்சைபுள்ளவனான அதிகாரி.

க. கையில் சந்திப்புக்குரிய பதார்த்தங்(பத்திரபுஷ்ப பலாதி)களைக் கொண்டு குருவைச் சரணம்புகுந்து,

உ. சாஷ்டாங்கநமஸ்காரஞ்செய்து,

ங. “ஐயனே, எனக்குப் பிரஹ்மவித்தையை உபதேசஞ்செய்தருளுவாரா” என்று கேள்வி, “பத்தமென்பது யாது? மோக்ஷமென்பது யாது? அவித்தையை என்பது யாது?” என்று மிவைமுதலிய பிரசினைகளைச் செய்து,

விதியோடு சரணப்புகுந்து, வேதசாஸ்திரமாகிய உடுக்கடிப்பித்து, மேற்கூறப்பட்ட இருபத்தைந்து தத்துவங்களிலிருந்து ஐந்து ஐந்து தத்துவங்களாகிய பலியை ஒவ்வொரு பூதத்திற்கும் தன் தன் பாகத்தைக்கொடுத்து, நானிந்த இருபத்தைந்து தத்துவங்களுக்கும் திருஷ்டாவாயிருக்கிறேன் என்று இப்படி நிச்சயம் செய்வதால் இந்தப் பஞ்சமகாபூதங்களுக்கும் *கரு, அத்தியந்தநிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

இவ்வாறு ஸ்தூலபேதத்திற்கு நான் திருஷ்டாவாயிருக்கிறேன்.

உ. குக்ஷ்மதேகத்திற்கு நான் திருஷ்டா.

௫௮. வினா:—குக்ஷ்மதேக மென்பது யாது?

விடை:—குக்ஷ்மதேகம் அபஞ்சகிருதபஞ்சமகாபூதங்களின் பத்தினேழுதத்துவங்களினதாம்.

ச. குருவினது சந்தோஷத்தின்பெருட்டுச் சரீரம், மனம், தனம், வாக்கு என்பவகளை அர்ப்பணஞ்செய்து சேவைசெய்யவேண்டும்.

இது பிரஹ்மவீததையகீ கைக்கோள்ளும் விதியாம்.

* கரு. மறுபடியும் தொடர்பு இருத்தல் அத்தியந்தநிவிருத்தி.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. அரு

ருசு. வினா:—சூக்ஷ்மதேகத்தின் பதினேழு தத்துவங்க ளெவை?

விடை:—க-ரு. ஐந்து ஞானேந்திரியம், சு-க0. ஐந்து கர்மேந்திரியம், சுசு-கரு. ஐந்து பிராணன், சுசு. மனம், சுஎ. புத்தி என்னு மிவை * சுசு. பதினேழு தத்துவங்களாம்.

சு0. வினா:—ஐந்து * சுஎ. ஞானேந்திரியங் கள் எவை?

விடை:—க-ரு. சுரோத்திரம், துவக்கு, சுக்ஷு, சிங்நுவை, கிராணம் என்னு மிவ்வைந்து ம் ஞானேந்திரியங்களாம்.

* சுசு. “बुद्धिकर्मेन्द्रियप्राणपञ्चकैर्मनसा विद्या ।

शरीरं सप्तदशभिस्सूक्ष्मं तद्विगनुच्यते ॥

ஞானேந்திரிய கர்மேந்திரிய பிராணபஞ்சகங்கள் மனது புத்தி என்னும் பதினேழினால் சூக்ஷ்மசரீரமாம். இது இலிங்க மெனப்படும்.” என்பது யோகசிகோ பநிஷித்து.

* சுஎ ஞானத்திற்குச் சாதனமாகிய இந்திரியம் ஞானேந்திரியம்.

௬௧. வினா :—ஐந்து *௧௮. கர்மேந்திரியங்க ளைவை ?

விடை :—௬-௧௦. வாக்கு, பாணி, பாதம், உப ஸ்தம், குதம் என்னும் இவ்வைந்தும் கர்மேந்தி ரியங்களாம்.

௬௨. வினா :—ஐந்து பிராணன்(பஞ்சவாயு) எவை ?

விடை :—௬௧-௬௩. பிராணன், அபானன், ச மானன், உதானன், வியானன் என்னு மிவை பஞ்சவாயுக்களாம்.

௬௩. வினா :—மனமென்ப தெது?

விடை :—௬௪. சங்கற்பவிகற்பமாகிய விருத்தி மன மெனப்படும்.

௬௪. வினா :—புத்தியென்ப தெது ?

விடை :—௬௫. நிச்சயரூபமாகிய விருத்தி புத்தி யெனப்படும்.

௬௫. வினா :—அபஞ்சிகிருதபஞ்சமகா பூத மென்ப தெது ?

விடை :—எந்தப் பூதங்களுக்கு முன் சொன் னபடி பஞ்சிகாண முண்டாக வில்லையோ,

* ௧௮. கர்மத்திற்குச் சாதனமாகிய இந்திரியம் கர்மேந்திரியம்.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. அள

க. அந்தப் பூதங்கள் அபஞ்சீகிருதபஞ்சமகா பூதங்க ளெனப்படும்.

உ. அவற்றையே சூக்ஷ்மபூதங்க ளென்றும்,

ங. தன்மாத்திரைக ளென்றும் கூறுவர்.

கக. வினா :—அபஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூதங் களின் பதினேழுதத்துவங்களை அறிவ தெப்படி?

விடை :—

ஞானேந்திரியகர்மேந்திரியபஞ்சகங்களில் :—

க. ஆகாயத்தின் * கக. சத்துவகுணபாகம் சுரோத்திரம்.

உ. ஆகாயத்தின் இரஜோகுணபாகம் வாக்கிந்திரியம்.

(க) சுரோத்திரேந்திரியம் சப்தத்தைக்கேட்கின்றது.

(உ) வாக்கிந்திரியம் சப்திக்கின்றது.

(க) சுரோத்திரம் ஞானேந்திரியம்.

* கக. சர்வபதார்த்தங்களிலும் சாத்தூலிகம், இராஜதம், தாமதமென மூன்றுகுணங்க ளிருக்கின்றன. கூறிய இக்குணவிவரங்களைப் பைங்கலகருதியிற் காண்க. எம்மாற்செய்யப்பட்டென்ன அஷ்டாங்க மாகருத்திரத்தின் குறிப்புரையிலும் விரிவாய்க் காணலாம்.

(உ) வாக்கு கர்மேந்திரியம்.

இவ்விரண்டற்கும் சிநேக முண்டு.

௩. வாயுவின் சத்துவகுணபாகம் துவக்கு.

௪. வாயுவின் இரஜோகுணபாகம் பாணி.

(௧) துவக்கிந்திரியம் பரிசுத்தைக் கிரகிக்கின்றது.

(உ) பாணிந்திரியம் அதை நிருவாகம் செய்கின்றது.

(௧) துவக்கு ஞானேந்திரியம்;

(உ) பாணி கர்மேந்திரியம்;

இவ்விரண்டற்கும் சிநேக முண்டு.

௫. தேயுவின் சத்துவகுணபாகம் சக்ஷு.

௬. தேயுவின் இரஜோகுணபாகம் பாதம்.

(௧) சக்ஷு இந்திரியம் உருவத்தைக் கிரகிக்கின்றது.

(உ) பாதேந்திரியம் நடக்கின்றது.

(௧) சக்ஷு ஞானேந்திரியம்;

(உ) பாதம் கர்மேந்திரியம்;

இவ்விரண்டற்கும் சிநேக முண்டு.

௭. ஜலத்தின் சத்துவகுணபாகம் சிங்ஙுவை.

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. அக

அ. ஜலத்தின் இரஜோகுணபாகம் உபஸ்தம்.

(க) சிங்நுவேந்திரியம் இரசத்தைக் கிரகிக்கின்றது.

(உ) உபஸ்தேந்திரியம் இரசத்தை விடுகின்றது.

(க) சிங்நுவை ஞானேந்திரியம்;

(உ) உபஸ்தம் கர்மேந்திரியம்;

இவ்விரண்டற்கும் சிநேக முண்டு.

கூ. பிருதிவியின்சத்துவகுணபாகம் கிராணம்.

கௌ. பிருதிவியின் இரஜோகுணபாகம் குதம் (பாயுரு).

(க) கிரானேந்திரியம் கந்தத்தைக் கிரகிக்கின்றது.

(உ) குதேந்திரியம் கந்தத்தை விடுகின்றது.

(க) கிராணம் ஞானேந்திரியம்;

(உ) குதம் கர்மேந்திரியம்;

இவ்விரண்டற்கும் சிநேக முண்டு.

பஞ்சப்பிராணமேபுத்திகளில்:—

கக-கரு. இந்தப் பஞ்சமகாபூதங்களின்

* ௨௦. இரஜோதுணபாகங்கள் சேர்ந்து பஞ்சப் பிராண னாயின.

௧௧-௧௭. இந்தப் பஞ்சபூதங்களின் * ௨௧. சத்து வகுணபாகங்கள் சேர்ந்து அந்தக்கரணமாயின. இவ்வந்தக்கரணமே மனரூபமாயும் புத்திரூபமாயு மிருக்கின்றது.

இங்கே சித்தமும் அகங்காரமும் மனதிலும் புத்தியிலு மடங்கும்.

இப்படி அபஞ்சிகிருதபஞ்சமகாபூதங்களின் காரியமாகிய பதினேழுதத்துவங்களையுமறிசு.

௧௭. வினா — பதினேழுதத்துவங்களையும் அறிதற்குப் பிரயோஜன மென்ன ?

விடை :—இந்தப் பதினேழுதத்துவங்களும் நானல்ல ; என்னுடையவு மல்ல ; இவைகள் அபஞ்சிகிருதபஞ்சமகாபூதங்களுடையனவாம் என்பது இப்பதினேழுதத்துவங்களையும் அறிதற்குப் பிரயோஜனமாம்.

௧௮. வினா : — இந்தப் பதினேழுதத்துவங்களும் நானல்ல ; என்னுடையவு மல்ல வென்றறிவ தெப்படி ?

* ௨௦. * ௨௧. பைங்கலசுருதி.

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. ௬௧

விடை:—இந்தப் பதினேழுதத்துவங்களுக்கும் நான் அறிகிறவனாயிருக்கிறேன். எவன் எதை அறிகிறானோ, அவன் அதனினும் வேறாவன் என்பது நியமமாகையால், இந்தப் பதினேழுதத்துவங்களும் நானல்ல; என்னுடையவுமல்ல வென்றறியவேண்டும்.

௬௬. வினா:—இதில் அறியத்தக்க திருஷ்டாந்தம் யாது?

விடை:—திருஷ்டாந்தம்:—(௧) நாடகசாலை யிலுள்ள (௨) தீபமானது, (௩) இராஜா, (௪) மந்திரி, (௫) வேலைக்காரன், (௬) நாயகி, (௭) வாத்தியகாரர்கள், (௮) மற்றச் சபையிலுள்ள ஜனங்களுள்ளும், (௯) இவர்கள் உட்கார்ந்திருந்தால் அப்போதும் பிரகாசிக்கிறது. (௧௦) எல்லோரும் எழுந்து போனகாலத்துச் சூரியமாகிய வீட்டையும் பிரகாசிக்கிறது.

சித்தாந்தம்:—அதுபோல (௧) ஸ்தூலதேகமாகிய நாடகசாலையில் (௨) சாஷியாகிய நான் தீபமாயிருக்கிறேன்; (௩) அந்த நான், சிதாபாசனாகிய இராஜா, (௪) மனமாகிய மந்திரி, (௫) பஞ்சப்பிராணனாகிய சேவகர்கள், (௬) புத்தியாகிய நாயகி (கூத்தாடிச்சி), (௭) தசேந்திரியங்களாகிய வாத்தியகாரர், (௮) சப்தமுதலிய பஞ்ச

விஷயமாகிய சபையின் ஜனங்க ளென்னு (கூ) மிவர்கள் ஜாக்கிரதொப்பனசமயங்களில் இருந்தால் அப்போது இவர்களை அறிகிறேன்; (க௦) சுழுத்திசமயத்தில் இவர்களில்லாதபோது இவர்களில்லாமையையும் நான் அறிகிறேன்.

என்றிப்படி இதில் சொல்லப்பட்ட திருஷ்டாந்தத்தை அறிக.

எ௦ வினா:--அதை எப்படி அறியலாம்?

விடை:--க. ஜாக்கிராவஸ்தையில் இந்திரிய அந்தக்கரணங்க ளிரண்டினது உதவியால் நான் அறிகிறேன்;

உ. சொப்பனாவஸ்தையில் இந்திரியமின்றி அந்தக்கரணமாத் திரத்தின் சகாயத்தினால் நான் அறிகிறேன்;

ங. சுழுத்தியவஸ்தையில் இந்திரியம் அந்தக்கரண மென்னும் இரண்டினது சகாயமின்றி யான்மாத் திரமே அறிகிறேன்.

எக. வினா:--இதில் வேறு திருஷ்டாந்தம் யாது?

விடை:--திருஷ்டாந்தம்:--(க) ஐந்து துவாரமுள்ள குடத்திற்குள் பாத்திரம் திரிகளோடு தீபம் எரிகிறது.

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. ௧௩௩

(௨) அந்தத் தீபமானது பாத்திரம், எண்ணெய், திரி, குடத்தின் உள்ளவயவம், குடத்தின் துவாரங்க ளென்னும் இவற்றைப் பிரகாசிப்பதாய்க் குடத்திற்கு வெளியில் துவாரங்க ளுக்கு நேரே வைக்கப்பட்டுள்ள வினை, புஷ்பக்கொத்து, இரத்தினம், இரசபாத்திரம், அத் தர்ப்புட்டி யென்னும் இவை எல்லாவற்றையும் துவாரத்தின்வழியாகப் பிரகாசிக்கிறது.

(௩) சூரியரூபமாகச் சகல பிரஹ்மாண்டத்தையும் பிரகாசிக்கிறது.

(௪) மகாதேஜோமயமாகிய சாமானியரூபத்தால் சருவவியாபியா யிருக்கிறது.

சித்தாந்தம்:—அதுபோல, (௧) பஞ்சரூபேந்திரியமாகிய துவாரமுள்ள ஸ்நானதேகமாகிய குடத்தினுள் இதயதாமரைபோல பாத்திரத்தில் மனமாகிய எண்ணெயும் புத்தியாகிய திரியும் இருக்கின்றன. அதன்பேரில் ஆரூடமாயுள்ள ஆத்மாவாகிய தீபம் இருக்கிறது.

(௨) அது இதயமாகிய பாத்திரத்தையும், மனமாகிய எண்ணெயையும், புத்தியாகிய திரியையும், தேகத்தின் உள்ளவயவங்களையும், இந்திரியமாகிய துவாரங்களையும் அறிவதாய், இந்திரி

யங்களோடு சம்பந்தமுள்ள சத்தமுதலிய விஷயங்களையும் இந்திரியவாயிலாக அறிகிறது.

(௩) ஈசவரரூபமாகப் பிரஹ்மாண்டமுதலிய சகல வெளிப்பிரபஞ்சத்தையும் அறிகிறது.

(௪) சாமானியசாதன்னியமாகிய பிரஹ்மரூபத்தால் சஞ்ஜவியாபியா யிருக்கிறது.

இஃது இதில் வேறு * ௨௨. திருஷ்டாந்தமாம்.

எ௨. வினா :—இப்படிச் சொல்லுவதால் என்ன நிச்சயமுண்டாயிற்று ?

விடை :—மேற் கூறப்பட்டுள்ள பதினேழு தத்துவங்களும் யானல்ல ; இவை என்னுடையவுமல்ல ; இவை பஞ்சமகாபூதங்களினுடையவாம். இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறாயிருக்கிறேன் என்னும் நிச்சய முண்டாயிற்று.

எ௩. வினா :—பதினேழு தத்துவங்களும் நானல்ல என்னுடையவுமல்ல வென்றறிவதெப்படி ?

* ௨௨. இங்கே வேறு யாகசாலையின் திருஷ்டாந்தம் உண்டு. அது மேல் ஏழாவது கலையில் உபதிருஷ்டாவென்னும் ஆத்மாவின்து விசேஷணத்தின் பிரசங்கத்திற் சொல்லப்படும்.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. ௯௫

விடை :—க-௫. ஞானேந்திரியமைந்தில்,

க. சுரோத்திரம்

(க) சத்தத்தைக் கேட்குமாயின், அதையும் நானறிகிறேன் ;

(உ) கேளாதகாலத்து, அக்கேட்டவின் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தச் சுரோத்திரம் நானல்ல ; என்னுடையது மல்ல; இது ஆகாயத்தினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

உ. துவக்கு

(க) பரிசுத்தைக் கிரகிக்குமாயின், அதையும் நானறிகிறேன் ;

(உ) கிரகியாதகாலத்து, அந்தக் கிரகித்தவின் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தத் துவக்கு நானல்ல ; என்னுடையது மல்ல; இது வாயுவினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

ந. சக்ஷம்

(க) உருவத்தைப் பார்த்தால், அதையும் நானறிகிறேன்;

(உ) பாராதகாலத்து, அப்பார்த்தலின் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தச் சக்ஷம் நானல்ல; என்னுடையது மல்ல; இது தேயுவினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

ச. சிங்நுவை

(க) இரசத்தின் உருசியைக் கிரகித்தால், அதையும் நானறிகிறேன்;

(உ) உருசியைக் கொள்ளாதகாலத்து, அந்த உருசியைக் கொள்ளாதலின் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தச் சிங்நுவை நானல்ல; என்னுடையது மல்ல; இது அப்புவினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான்கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

[கலை.] தேகமுன்றிற்கும் நான் திருஷ்டா. கூற

டு. கிராணம்

(க) கந்தத்தைக் கிரகிக்குமாயின், அதையும் நானறிகிறேன்;

(உ) கிரகியாதகாலத்து, அந்தக் கிரகணம் செய்தவின் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தக் கிராணம் நானல்ல; இது என்னுடையது மல்ல; இதுபிருதிவிமூலகமாதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

கூ-க0. கர்மேந்திரியம் ஐந்தில்,

கூ. வாக்கு

(க) வசனிக்குமாயின், அதையும் நானறிகிறேன்;

(உ) வசனியாதகாலத்து, அதனின்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தவாக்குநானல்ல; இது என்னுடையது மல்ல; இது ஆகாயத்தினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

எ. பாணி (கை)

என்னுடையது மல்ல; இது சேர்ந்துள்ள பஞ்சமகாபூதத்தினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

கசு. மனம்

(௧) சங்கற்பவிகற்பஞ் செய்யுங்காலத்து, அதையும் நானறிகிறேன்;

(௨) சங்கற்பவிகற்பம் செய்யாதகாலத்து, அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்த மனம் நானல்ல; இது என்னுடையது மல்ல; இது சேர்ந்துள்ள பஞ்சமகாபூதத்தினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

கௌ. புத்தி

(௧) நிச்சயஞ்செய்யுமாயின், அதையும் நானறிகிறேன்;

(௨) நிச்சயஞ்செய்யாதகாலத்து, அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தப் புத்தி நானல்ல; இது என்னுடையது மல்ல; இது சேர்ந்துள்ள பஞ்சமகாபூதத்தினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டா

கீலை.] தேகமுன்றிற் றும் நான் திருஷ்டா. ௧௦௧

வாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனி
னும் வேறாயிருக்கிறேன். இவ்வாறு இந்தப்பதி
னேழுதத்துவங்களும் நானல்ல; என்னுடைய
வு மல்ல வென் றறிக.

எசு. வினா:--இப்படிச் சொல்லுவதனால் எ
ன்ன நிச்சயம் உண்டாயிற்று?

விடை:--௧. இலிங்கதேகமும், அதன் தர்ம
மாகிய புண்ணியபாவங்களின் கர்த்திருத்துவமு
ம், அவற்றின் பலமாகிய சுகதுக்கங்களின் போ
க்திருத்துவமும்,

௨. இசுலோகபாலோகங்களில் சுமனாகமனமு
ம் (போக்கு வரவும்),

௩. வைராக்கியசமதமாத்ரி சாத்துவீகவிருத்
திகளும்; இராகத்துவேஷஹர்ஷாத்ரி இராசதவி
ருத்திகளும், நித்திரை சோம்பல் மறதிமுதலிய
தாமதவிருத்திகளும்,

௪. அப்படியே பசி, தாகம், அந்தமந்தபடுத்
துவ (குருட்டுத்தன்மை மந்தத்தன்மை தெளி
வு) முதலியவைகளும்,

நானல்ல; என்னுடையவுமல்ல என்னும் நிச்
சயம் உண்டாயிற்று.

எடு. வினா:—புண்ணியபாவங்களின் கர்த்தாவும் அவற்றின் பலமாகிய சுகதுக்கங்களின் போக்தாவும் நானல்ல; அக்கருத்திருத்துவ போக்திருத்துவங்கள் என்னுடைய தர்மமும்ல்லவென்றறிவ தெப்படி?

விடை:—க. எந்த வஸ்து விகாரியோ அது கிரியையுடையதா யிருத்தலால் கர்த்தா வெனப்படும். நான் நிர்விகாரகூடஸ்தனா யிருத்தலால் கிரியைக்கு ஆசிரயனல்லன். அதனால் புண்ணியபாவமாகிய கிரியைக்குச் கர்த்தாவு மல்லன். எவன் கர்த்தா வல்லனோ, அவன் போக்தாவு மல்லன். ஆகையால் இவை அந்தக்கரணத்தின் தர்மமாம்; என்னுடைய வல்ல, இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப் போல இவற்றினும் வேறு யிருக்கிறேன் என்றறிப்படி அறிக.

எசு. வினா:—இகலோகபரலோகங்களில் கமலாகமனம் என்னுடைய தர்ம மல்ல வென்றறிவது எப்படி?

விடை:—உ. அந்தக்கரணம் (இலிங்கதேகம்) பரிச்சின்னமா யிருக்கிறது. அசற்குப்பிராப்தகர்மத்தின் வலியால் கமனாகமனம் சம்பவிக்கிறது. நான் ஆகாயத்தைப்போல வியாபகமா யிரு

கலை.] தேகமுன்றந்தும் நான் திருஷ்டா. ௧௦௩

க்கிறேன். ஆகையால்கமனாகமனம் என்னுடைய
தர்ம மல்ல என்றிப்படி யறிக.

எள. வினா :—சாத்துவீக இராசத தர்மதவி
ருத்திகள் நானல்ல ; என்னுடையவு மல்ல வெ
ன் றறிவ தெப்படி ?

விடை :—௩. திருஷ்டார்த்தம் :— (க) ஓர் அர
ண்மனையில் உட்கார்ந்திருக்கும் (உ) இராஜாவி
ன் விநோதத்தின் பொருட்டு (௩) ஓர் மாயாவி
(௪) நீர்க்குழல் ஒன்று செய்து, (௫) அதன் து
வாரத்தைத் திறக்குங்கால் அதினின்றும் முன்
று நீர்த்தாரைகள் வெளிப்படுகின்றன. (௬) அந்
த மூன்று தாரைகளினின்றும் பிரவாகரூபமாக
அநேகம் தாரைகள் எழும்புகின்றன. (௭) அந்
தத் துவாரத்தை அடைக்கும்போது அம்மூன்
று தாரைகளும் தடைப்பட இராஜாமாத்திரம்
தனித்து மிஞ்சுகிறுன்.

சித்தார்த்தம் :—(க) அதுபோல ஸ்தூலசரீரமா
கிய அரண்மனையில் (உ) அதிஷ்டான கூடஸ்த
சொரூபமாயுள்ள பரமாத்மாவாகிய இராஜா வி
ருக்கின்றார். அவருடைய விநோதத்தின் பொ
ருட்டு (௩) மாயையா(அஞ்ஞானமாகிய மாயா
வி, (௪) அந்தக்கரணமாகிய நீர்க்குழலைச்செய்து,
(௫) சாக்கிரசொப்பனங்களில் அதன் பிராரத்

துவமாகிய துவாரத்தைத்திறக்க, அதினின்றும் மூன்றுகுணத்தின் பிரவாகமாகிய மூன்றுதாரைகள் வெளிப்படுகின்றன. (சு) அந்த மூன்று தாரைகளினின்றும் அளவில்லாத விருத்திகள் எழும்புகின்றன. (எ) சுழுத்தியில் பிராரத்துவ கர்மமாகிய துவாரங்கள் தடைப்படவே, அந்த விருத்திகளின் பாவாபாவங்(உண்மையின்மை) களை அறியும் ஆந்தசொருபகேவலபரமாத்மாவாகிய இராஜா மிஞ்சுகிறார். அவரே நானாகையால், இந்தச் சாத்துவீக இராசத தாமத விருத்திகள் நானல்ல; என்னுடையவு மல்ல; இவை அந்தக்கரணத்தினுடையவாம். இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப் போல இவற்றினும் வேறு யிருக்கிறேன் என நினைப்பது அறிக.

எ.அ. வினா:—அந்த மந்தபடுத்துவங்கள் நானல்ல; என்னுடையவுமல்லவென்றறிவ தெப்படி?

விடை:—ச-(சு) நேத்திரமுதலிய இந்திரியங்கள் தத்தம் விஷயங்க ளொன்றையும்(எதனையும்)கிரகியாதிருத்தல் அவற்றின் அந்தத்துவம். அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) விஷயங்களைச் சொற்பமாகக் கிரகித்தல் அவற்றின் மந்தத்துவம். அதையும் நானறிகிறேன்.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. கட்டு

(௩) விஷயங்களைத் தெளிவாகக் கிரகித்தல் அவற்றின் படுத்திவம். அதையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இவை நானல்ல; என்னுடையவுமல்ல; இவை இத்திரியங்களின் தர்மமாம். இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட்டிருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும்வேறாபிருக்கிறேன்.

இப்படிச் சூக்திமதேகத்திற்கு நான் திருஷ்டாவா யிருக்கிறேன்.

௩. காரணதேகத்திற்கு நான் திருஷ்டா.

எக. வினா:—காரணதேக மென்பது யாது?

விடை:—க. புருஷன் சுழுத்தியினின்றும் எழுந்த காலத்து, “எனக்கு இன்றைக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை.” என்று சொல்லுவதனால்,* உந், சுழுத்தியில் அஞ்ஞான மிருக்கிறதெனச்சித்திக்கிறது. அன்றியும்,

உ. ஜாக்கிரத்திலும் “நான் பிரஹ்மத்தை அறிவேன்; என்னுடையது எனக்குத் தெரியவில்

*உந் சுழுத்தியினின்றும் எழுந்த புருடனுக்கு “எனக்கு ஒன்றுத்தெரியவில்லை.” என்னும் ஞானம் உண்டாகிறது. அந்த ஞானம் அதுபவரூப மன்று. ஆனால் அது சுழுத்திகாலத்து அதுபவிக்கப்பட்ட அஞ்ஞானத்தின் ஸ்மிருதியாம். அந்த ஸ்மிருதிக்கு விஷயம் சுழுத்திகாலத்தின் அஞ்ஞானமாம்.

லை; நான் இதை அறியேன்.” என்னும் அதுபவத்திற்கு விஷயம் அஞ்ஞானமாம்.

௩. அன்றியும் சொப்பனத்திற்குக் காரணமும் நித்திரையாகிய அஞ்ஞானமாம். இப்படிப்பட்ட அஞ்ஞானம் எதுவோ, அது * உசு, காரணதேகமாம்.

அ௦. வினா:—காரணதேகம் நான் அல்ல; என்னுடையது மல்ல வென் றறிவது எப்படி?

விடை:—“நான் அறிகிறேன்” “எனக்குத்தெரியவில்லை.” என்றிப்படி உண்டாகும் அந்தக்காணத்தின் விருத்திகளை ஞாத (அறியப்பட்ட) அஞ்ஞாத (அறியப்படாத) வஸ்துக்களாகிய விஷயங்களோடு நான் அறிகிறேன். ஆகையால்

* உசு. க. அஞ்ஞானத்தை ஸ்தூலஞ்சுபுததேகங்களுக்குக் காரணமாயிருத்தலால் காரணமென்றும்,

உ. தத்துவஞானத்தால் தகிக்கப்படுவதால் தேகமென்றும் கூறுவர்.

இந்த அஞ்ஞானம் கருப்பங்கிராத்தின் இருளைப்போலப் பிரஹ்மத்தின் ஆசிர்தமாய்ப் (பிரஹ்மத்தை இடமாகக்கொண்டு) பிரஹ்மத்தையே ஆவாணஞ்செய் (மறைக்க) கிறது.

இதனையே சுவாசியசுவவிஷய மென்பர்.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. கௌ

இந்தக் காரணதேகம் நானல்ல; என்னுடையது
மல்ல; இது * உரு. அஞ்ஞானத்தினுடையதா
ம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட
திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேற யிருக்
கிறேன் என்கிற்ப்படி அறிக.

இவ்வாறு காரணதேகத்திற்கு நான் திருஷ்
டாவா யிருக்கிறேன்.

ஸ்ரீ விசாரநந்திரோதயம் மூன்றாங்கலை

தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா வென்பது

முடிந்தது.

* உரு. காரணதேகமே அஞ்ஞானமா யிருக்க, அதை
“ அஞ்ஞானத்தினுடைய ” தென்று கூறியது இராகு
வையே இராகுவின் தலை யென்று கூறுவது போலாம்.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்.

நான்காங்கலை.

* க. நான் பஞ்சகோசாதீதன்,

கோச மைந்துங் கடந்தவன் யானே

† மயச்சொ றொடர்ந்த வந்நம் பிரானன்

மநதே விஞ்ஞாந மாநந்த மெனப்படு

“आत्मा पञ्चकोशविवर्जितः ।

ஆத்மா பஞ்சகோசவர்க்கு வேறானவன்.” என்
பது தேஜேபிந்தாபநிஷத்து மற்றும் தைத்திரியம்
கடோபநிஷத்துமுதலிய ஸ்மாரிஷத்துக்களிலும் இவ்
விஷயத்தினைக் காண்க.

† மயச்சொற்றொடர்ந்த அந்நம் என்பவற்றை
அந்நமயம் பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞானமயம்
ஆகந்தமயம் என்று கூட்டிப் பொருள் கொள்க.

மைந்து கோசமு மான்மா வன்றித்
 தூல அடலே வந்ந மயமாம்
 பிராணம் மநமே விஞ்ஞாந மெனமுக
 கோசமாக் கூறுவ ரிலிங்கந் தன்னைக்
 காரண மாநந்த மயமா மிவைதாங்
 காரியஞ் சடமே விகாரி விரகி
 வியபிசாரி யாகவி னநாத்மா வாரு
 மவற்றை யறியு மாந்மா யானே
 பிறப்பிலன் சித்த விகாரி நித்தியன்
 வியபிசார மிலனா பிருத்தவி னுனே.

அக. வினா :—பஞ்சகோசாதீதன் என்றால் என்ன?

விடை :—பஞ்சகோசாதீதன் என்பது நான் பஞ்சகோசங்களுக்கும் அநீதமா (வேறு) பிருக்கிறேன் என்பதாம்.

அஉ. வினா :—கோச மென்பது யாது?

விடை :—கோச மென்பது க. கத்தியினுறைக்கும், உ. திரவியப்பொக்கிஷத்திற்கும், ங. கோசகார மென்னும் புழுயின் கூட்டிற்குமாம்.

கலை.] நான் பஞ்சகோசாதீதன்.

ககக

*உ. அதுபோலப் பஞ்சகோசங்கள் ஆத்மாவை மறைத்திருக்கின்றன. ஆகையால் அந்நமயாதிகளும் கோசமெனப்படுகின்றன.

அ. வினா:—பஞ்சகோசங்களின் பெயர்களைவை?

விடை:—க. அந்நமயகோசம், உ. பிராணமயகோசம், ந. மனோமயகோசம், ச. விஞ்ஞானமயகோசம், ஞ. ஆநந்தமயகோசம் என்னுமியை பஞ்சகோசங்களின் பெயர்களாம்.

உ. வினா:—க. அந்நமயகோசம் என்பது யாது?

விடை:—க. *ந. மாதாபிதாக்கள் உண்ட. அந்நத்தினால் உண்டாகிய சுரோணிதசுக்கிலங்களால் மாதாவின் உதரத்தில் ற்பத்தியாய்,

*உ. “कोशकारकुमिरिव खेच्छया याति बन्धनम्

ஆத்மா கோசவாசம்போலப் போலத் தனது திசையினால் பந்தனத்தை அடைகின்றது.” என்பது மஹோபநிஷத்து

*ந. “अन्तरसेनैव बाह्यजालेन विद्धि पाप्या-
नान्तराकुर्विष्यां यद्विनीतो सोऽन्तरान्नोऽन्तरौ रथ-
कुशरीरम् ॥

அந்நசத்தினாலேயே உண்டாய், அந்நசத்தினால்

உ. ஜனித்தபிறகு பால்முதலிய அந்நத்தால் விருத்தியடைந்து,

ங. மரித்தபின் அந்நமயமாகிய பிருதிவியில் ஒடுங்கும் ஸ்தூலதேகம் அந்நமயகோசமாம்.

அரு. வினா:—அந்நமயகோசம் எப்படி இருக்கிறது?

விடை:—சுகதுக்கங்களின் அறுபவமாகிய போகத்திற்கு இடமா யிருக்கிறது.

அரு. வினா:—அந்நமயகோசத்திற்கு நான் வேறு யிருக்கிறேன் என் றறிவ தெப்படி?

விடை:—க. பிறத்தற்கு முன்னும் மரித்த பின்னும் அந்நமயகோசம்(ஸ்தூலசரீரம்)இல்லை. ஆகையால் இது உற்பத்திராசமுடையதாயிருக்கலால் கடத்தைப் போற் காரியமாம்.

உ. நான் எப்போதும் உண்மையென(பாவ ரூப)மா யிருக்கிறேன். அதனால் உற்பத்தி ராச

அபிவிருத்தியடைந்து, அந்நாசமயப்பிருதிவியில் எது ஒடுங்குகின்றதோ, அது அந்நமயகோசம். அதுவே ஸ்தூலசரீரம்.” என்று பைங்கலேபநிஷத்திலும், அவ்வாறே ஸர்வசாரோபநிஷத்திலும் இவ்விலக்கணம் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

மில்லாதவனாயிருக்கும் நான் இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

ஆகையால் இந்த அந்நமயகோசம் நானல்ல; இது என்னுடையது மல்ல; இது ஸ்தூலவடிவமாம். இதை அறியும் ஆத்மாவாகிய நான் இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன். இப்படி அந்நமயகோசத்திற்கு நான் வேறாயிருக்கிறேனென்ற நிக.

அ. வினா:—உ. பிராணமயகோசமென்பது யாது?

விடை:—* ச. கர்மேந்திரியம் கீர்துடன் கூடிய பஞ்சப்பிராணன் பிராணமயகோசமாம்.

அ. வினா:—கர்மேந்திரியம் கீர்தும் பஞ்சப்பிராணனும் எவை?

விடை:—கர்மேந்திரியம் கீர்தும் பஞ்சப்பிராணனும் முன் ஞஞ்சிமதேவத்தின் பிரக்கிரியை யில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

* ச. “कर्मेन्द्रियैस्सह प्राणादिपञ्चकं प्राणमयकोशः॥

கர்மேந்திரியங்களுடைய கூடப் பிராணநி கீர்தும் பிராணமயகோசமாம்.” என்று பைஸ்கலோபநிஷத் திலும், அவ்வாறே சர்வசாரோபநிஷத்திலும் கூறியிருந்தல் காண்க.

அக. வினா:—பஞ்சப்பிராணனது ஸ்தானங்
களும் கிரியைகளும் எவை?

விடை:—க. பிராணவாயு

(க) திருதயஸ்தானத்திலிருக்கின்றது;

(உ) பகவிரவாகியஒவ்வொருநாளும் உககூ00
உசவாசநிசவாசங்களைக் கொள்ளுதலாகிய கிரி
யையைச் செய்கின்றது.

உ. அபானவாயு

(க) சூதஸ்தானத்தி லிருக்கின்றது;

(உ) மலமுத்திரங்களை நீக்குவதாகிய கிரியை
யைச் செய்கின்றது.

ங. சமானவாயு

(க) நாபிஸ்தானத்தி லிருக்கின்றது;

(உ) கிணற்றுநீரைத் தோட்டத்திற் செலுத்
தும் தோட்டக்காரனைப் போல, உண்ட அந்நா
சத்தை எடுத்து நாடியின் வழியாய்ச் சரீரமுழு
வதிலும் செர்ப்பித்தலாகிய கிரியையைச் செய்
கின்றது.

ச. உதானவாயு

(க) கண்டஸ்தானத்தி லிருக்கின்றது;

கலை.]

நான் பஞ்சகோசாதீதன்.

ககடு

(2) உண்ணப்பட்டனவும் பருகப்பட்டனவுமாகிய அந்நஜலங்களின் விபாகத்தைச் செய்கின்றது. அப்படியே சொப்பனம் இழுப்பு விக்ஞ் முதலியவைகளைக் காட்டுதலாகிய கிரியையைச் செய்கின்றது.

ரு. வியானவாயு

(ச) சருவாங்கமாகிய ஸ்தானத்தி விருக்கின்றது;

(உ) சருவ அங்கங்களின் மூட்டுகளையும் திருப்புதலாகிய கிரியையைச் செய்கின்றது.

இப்படிப் பஞ்சப்பிராணனுக்கு முக்கியஸ்தானங்களும் கிரியைகளு மிருக்கின்றன.

சு0. வினா:--பிராணதிலாயுக்கள் சரீரத்திலென்ன செய்கின்றன?

விடை:--

க. பிராணதிலாயுக்கள் சரீரத்தில் நிரம்பிச் சரீரத்திற்கு வல்லமையைத் தருகின்றன.

உ. அன்றியும், இந்நிரியங்கள் தத்தம் காரியங்களில் பிரவிருத்தித்தலாகிய கிரியைக்குச் சாதனமாய் மிருக்கின்றன.

சுக. வினா:--பிராணதிலாயுக்கள்திற்கு நான் வேண்டுகிறேன். அவை தன்னைச் செய்கின்றது?

விடை:—

க. புருஷன் தூங்குங்காலத்துப் பிராணன் விழிப்பாயிருந்தபோதிலும், அப்போது ஓர் சிநேகன் வருவானாயின், அவனுக்கு உபசாரம் செப்திறது மில்லை;

உ. திருடன் நகைகளைக் கொண்டு போவானாயின், அவனைத் தடுத்தேது மில்லை.

ஆதலால் தீர்தப் பிராணவாயு கடத்தாதப் போல ஜடமாம். ஐதன்னியரூபமாகிய நான் இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன். ஆகையால் தீர்தப் பிராணமயகோசம் நானல்ல; என்னுடையது மல்ல; இது குக்பீமதேகவடிவமாம். இதை அறியும் ஆத்மாவாகிய நான் இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன். இவ்வாறு பிராணமயகோசத்தினும் நான் வேறு யிருக்கிறேன் என்றறிக.

கஉ. வினா:—க. மனோமயகோச மென்பது யாது?

விடை:—* இ. ஞானேந்திரியம் ஐந்துடன் கூடிய மனது மனோமயகோசமாம்.

*இ. “ज्ञानेन्द्रियैः सह मनो मनोमयकोशः ॥

ஞானேந்திரியங்களோடு கூட மனம் மனோமயகோசமாக்” என்று பைங்கலோபநிஷத்திலும், அவ்வாறே

கலை.] நான் பஞ்சகோசாத்தன். ககர

கூ. வினா :—ஞானேந்திரியம் கீந்தும் மனமும் எவை ?

விடை :—இவை முன் குக்சுமதேகத்தின் பிரகீரீபையில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

கூ. வினா :—மனம் எப்படி இருக்கிறது ?

விடை :—தேகத்தில் அகந்தையும் கிரகமுதலியவற்றில் மமதையுமாகிய அபிமானத்தைச் செய்துகொண்டு, இந்திரியவாயிலாக வெளியே செல்லுவதாய்க் கரணரூபமா யிருக்கின்றது.

கூ. வினா :—மனோமயகோசத்திற்கு நான் வேறு யிருக்கிறேன் என் றறிவ தெப்படி ?

விடை :—க. காமக்குரோதாதி விருத்திகளோடு கூடியிருந்தலால் மனம் நியமமில்லாத சுபாவமுடையதா யிருக்கிறது. அதனால் விகாரியாம்.

நான் சகல விருத்திகளுக்கும் சாக்ஷியாகிய நிருவிகாரனா யிருக்கிறேன்.

ஆகையால் இந்த மனோமயகோசம் நானல்ல ; என்னுடையதுமல்ல ; இதுகுக்ஷமதேகரூபமாம்.

சர்வசாரோபநிஷத்திலும் இதன் இலக்கணம் கூறியிருத்தல் காண்க.

இதை அறியும் ஆத்மாவாகிய நான் இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன். இப்படி மனோமயகோசத்தினும் நான் வேறா யிருக்கிறேனென் றறிக.

கக. வினா:—ச. விஞ்ஞானமயகோச மென்பது யாது?

விடை:—* ச. ஞானேந்திரியம் கிந்துடன் கூடிய புத்தி விஞ்ஞானமயகோசமாம்.

கக. வினா:—ஞானேந்திரியமும் புத்தியும் எவை?

விடை:—இவை முன் இலிங்கதேசப்பிராக்கிரியையில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

ககஅ. வினா:—புத்தி எப்படி யிருக்கிறது?

விடை:—க. சுழுத்தியில் சிதாபாசனோடு புத்தி இலயமா (ஒமிங்கி) யிருக்கின்றது.

* ௨. “ज्ञानेन्द्रियैः सह बुद्धिर्विज्ञानमयकोशः ।
एतकोशस्य विचाररसः ॥

ஞானேந்திரியங்களோடு கூடப் புத்தி விஞ்ஞானமயகோசமாம். இந்த (ஞானமயம் மனோமயம் விஞ்ஞானமயம் என்று) கோசமொன்றும் விங்கசரீரமாம்.” என்று பைங்கலத்திலும், அவ்வாறே சர்வசாரத்திலும் இதனில்கூறும் சுறியிருத்தல் காண்க.

உ. ஜாக்கிரத்தில் நக நுனிமுதல் சிகைவரை யிலும் சரீரத்தில் வியாபித்திருப்பதாய்க் கர்த் தாருபமா யிருக்கின்றது.

கக. வினா:— விஞ்ஞானமயகோசத்திற்கு நான் வேறு யிருக்கிறேன் என் றறிவ தெப்படி?

விடை:—க. புத்தியானது சூடமுதலியவற் றைப்போல இலயமுதலிய அவஸ்தைகளையுடையதா யிருத்தலால் லிநாசியா(நாசமுடையதா)ம்.

உ. நான் இலயமுதலிய அவஸ்தை யில்லாத வறு யிருத்தலால், இந்தப் புத்திக்கு விலக்ஷண மாகிய அலிநாசியா யிருக்கிறேன்.

ஆகையால் இந்த விஞ்ஞானமயகோசம் நான ல்ல; என்னுடையது மல்ல; இது சூக்ஷ்ம தேக ரூபமாம், இதன் அ. ச. ஆத்மாவாகிய நான் இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன். இப்படி * எ.

* எ. க. தீபத்தின் பிரகாசமும் அளசமும் அபின் னமாய்த் தோற்றினாலும் பின்னதாகவே யிருத்தல்போ லும்,

உ. காய்ச்சிய இருப்பின் தீபம் இருப்பம் அபி ன்னமாய்த் தோற்றினாலும் பின்னதாகவே யிருத்தல் போலும்,

ஆத்மாவும் அந்தத்தின் அளசமும் அபின் னமாய்த் தோற் றியபோதிலும் பின்னதாகவே யிருக்கின்றன; ஏனெ

விஞ்ஞானமயகோசத்தினும் நான் வேராயிருக்கிறேனென் றறிக.

க௦௦. வினா:—௩. ஆநந்தமயகோச மென்பது யாது?

விடை:—க. புண்ணியகர்மபலத்தை அறுப விக்ருங்காலத்து, ஒருகால்புத்திவிருத்தி அந்தர் முகமாய், ஆத்மசொருபமாகிய ஆநந்தத்தின் பிரதிபிம்பத்தை யடைகின்றது.

உ. பிரியமோதப் பிரமோதரூபமாகச் சொல் லப்படுகின்றது.

ங. அந்த விருத்தியே, புண்ணியகன்மபல போகம் நிவிருத்தியாகும்போது நித்திரைவடி வமாக விலீனமா(ஒடுங்கு)கின்றது;

அந்த விருத்தி *அ. ஆநந்தமயகோசமாம்.

க௦௧. வினா:—ஆநந்தமயகோச மெப்படி யிருக்கிறது?

வினா, சமுத்தியில் அந்தக்காணம் இவையமா யிருக்க, ஆத்மா அஞ்ஞானத்திற்குச் சாக்ஷியாகத் தோற்றுவதால்.

*அ. “स्वप्नाज्ञानमाநन्दमयकोशः । तत्कारण-
शरीरम् ॥ சொருபாஞ்ஞானம் ஆநந்தமயகோசமாம்.

கலை.] நான் பஞ்சகோசாதீதன்.

கஉக

விடை:—அ. எதற்கு இஷ்டவஸ்துவின் தரிசனத்தால் உண்டாகிய பிரிபவிருத்தி சிரசாயும்,

உ. இஷ்டவஸ்துவின் இலாபத்தா லுண்டாகிய மோதவிருத்தி ஒரு (வலது) சிறகாயும்,

ஈ. இஷ்டவஸ்துவின் அதுபவத்தால் உண்டாகிய பிரமோதவிருத்தி இரண்டாவது (இடது) சிறகாயும்,

ஈ. புத்திவிருத்தியில் அல்லது அஞ்ஞானவிருத்தியில் உள்ள ஆத்மசொருபமாகிய ஆர்த்தத்தின் பிரதிபிம்பம் சொருபமா(உடம்பா)யும்,

ஊ. ஆத்மாவின் சொருபமாகிய பிம்பாநந்தம் * கூ புச்ச(ஆதார)மாயு மிருச்சிறதோ,

அது காரணசரீரம்". என்று பைங்கலத்திலும், அவ்வாதே சர்வசாரத்திலும் இதனிலக்கணம் கூறியிருத்தல் காண்க

“जडत्वप्रियमोदत्वघर्मीः कारणदेहगाः ॥

ஜடத்துவ பிரியமோதத் தவதர்மங்கள் காரணதேகத்துள்ளனவாம்.” என்பது ஆத்மபோதோபபிஷத்து

* கூ பிரஹ்மமாகிய ஆர்த்தம் ஆதாரமாயிருத்தலால் ஸைத்திரீயசுருதியின் இவது அதுவாகத்தில் அது புச்ச சத்தத்தாற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அப்படிப்பட்ட பக்தியாகிய போக்தாவாய்
* ௧௦. ஆநந்தமயகோச மிருக்கிறது.

௧௦௨. வினா:—ஆநந்தமயகோசத்திற்கு நான்
வேறாயிருக்கிறேன் என்று அறிவ தெப்படி ?

விடை:—

௧. ஆநந்தமயகோசம், மேகமுதலிய பதார்
த்தங்களைப்போல ஒவ்வொருவரால்தான் லுண்டா
வதாகையால், அது கண்ணிகமாம்.

௨. நான் எப்போது மிருத்தலால் நித்யன்.
ஆகையால் இந்த ஆநந்தமயகோசம் நானல்ல;
என்னுடையது மல்ல; இது காரணதேகரூபமா
ம். இதை அறியும் ஆத்மாவாகிய நான் இதனீ
னும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இப்படி ஆநந்தமயகோசத்திற்கு நான் வேறா
யிருக்கிறேன் என்றதிக.

* ௧௦. இப்படியே மற்ற நான்கு கோசங்களின் பக்தி
ரூபத்துவமும் நைந்திரியஉபநிஷத்தின் உரை ஆகந்த
வல்லி ௧—௫ துறவாகடங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற
து. இச்சையுள்ளவர்கள் அங்கே பார்த்துக்கொள்ளுக.
எம்மால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட தமிழ் ஸ்ரீபாலபோதம்
எவது உபதேசத்திலும் காணலாம்.

கலை.] நான் பஞ்சகோசாதீதன். ௧௨௩

௧௦௩. வினா:—இருப்பனவாகிய அந்நயபாதி
கோசங்கள் ஆத்மா வல்ல வெனின், அப்போது
ஆத்மா வென்பது யாது?

விடை:—

௧. புத்திமுதலியவற்றிற் பிரதிபிம்பரூபமா
யுள்ளதும்,

௨. பிரியமுதலிய சொற்களால் சொல்லப்படு
வதுமாகிய

ஆநந்தமயகோசத்திற்குப் பிம்பரூபகாண்
மாயுள்ள ஆநந்தம், நித்தியமா யிருத்தலால் ஆ
த்மாவாம்.

௧௦௪. வினா:—பஞ்சகோசங்கள்தான் அநுப
வத்தில் வருகின்றன. இவற்றிற்கு வேறொரு
ஆத்மா அநுபவத்தில் வாராமையால், ஆத்மா
பஞ்சகோசங்களுக்கு வேறாய் இருக்கிறதென்னு
ம் நிச்சயம் எப்படி உண்டாம்?

விடை:—பஞ்சகோசங்கள்தான் அநுபவத்
தில் வருகின்றன. இவற்றிற்கு வேறாய் ஒரு
மா அநுபவத்தில்வாவில்லை என்னும் வார்த்தை
சத்தியம். ஆயினும், எந்த அநுபவத்தால் இந்த
ப் பஞ்சகோசங்களும் அறியப்படுகின்றனவோ,
அந்த அநுபவத்தை நிவர்த்திக்கக்கூடியவன்

யாவன் ? ஒருவனும் இல்லை. ஆகையால் * கக
பஞ்சகோசங்களின் அநுபவரூபமாகிய சைதன்

* கக. “अक्षिप्राज्वाहितोऽयं शरीरं भाति देहिनां ।

योऽयमन्नमयो ह्यात्मा भाति सर्वशरीरिणः ।

ततः प्राणमयो ह्यात्मा विभिन्नश्चांतरस्थितः ॥

ततो मनोमयो ह्यात्मा विभिन्नश्चांतरस्थितः ।

ततो विज्ञान आत्मा तु ततोऽन्यश्चांतरस्थितः ।

आनन्दमय आत्मा तु ततोऽन्यश्चांतरस्थितः ॥

योऽयमन्नमयस्सोऽयं पूर्णः प्राणमयेन तु ।

मनोमयेन प्राणोऽपि तथा पूर्णस्त्वभावतः ।

तथा मनोमयो ह्यात्मा पूर्णो ज्ञानमयेन तु ॥

आनन्देन सदा पूर्णस्सदा ज्ञानमयस्सुखं ।

तथाऽनन्तरज्ज्यादि ब्रह्मणोन्येन साक्षिणा ।

सर्वीतरेण पूर्णश्च ब्रह्म नान्येन केनचित् ॥

यदिदं ब्रह्मपुच्छाख्यं सत्यज्ञानाद्वयात्मकम् ।

सारमेव रसं लब्ध्वा साक्षाद्देही सनातनम् ।

सुखी भवति सर्वत्र अन्यथा सुखता कुतः ॥

னியம் யாதோ, அது பஞ்சகோசத்திற்கு வேறு
கிய ஆத்மாவாம்.

எலும்பு நரம்பு முதலியவடிவமாகிய திச்சிராம் தேதி
களுக்குத் தோற்றுகின்றது. யாதொரு இவ்வந்நமயமா
கிய ஆத்மா சர்வசரீரிகளுக்கும் தோற்றுகின்றதோ,
அதனினும் பிராணமய ஆத்மா வேறப்பட்டதாயும் உன்
ளாயுமிருக்கின்றது. அதனினும் மனோமய ஆத்மா வே
றாயும் உள்ளாயுமிருக்கின்றது. அதனினும் விஞ்ஞா
னமய ஆத்மா வேறாயும் உள்ளாயுமிருக்கின்றது. ஆ
நந்தமய ஆத்மாவோ அதனினும் வேறாயும் உள்ளாயு
மிருக்கின்றது. யாதொரு இந்த அந்நமயமுதலோ,
அது பிராணமயனல் பூர்ணமாயிருக்கின்றது. பிராண
மயனோ அப்படியே மனோமயனல் சுடலாகக் பூர்ண
மாயிருக்கின்றது. அப்படியே மனோமய ஆத்மாவும் வி
ஞ்ஞானமயனல் பூர்ணமாயிருக்கின்றது. விஞ்ஞானம
யம் ஆநந்தமயனல் எப்போதும் சுக்மே பூர்ணமாயிருக்கி
ன்றது. அப்படியே ஆநந்தமயமும் தனக்கு வேறான பி
ரஹ்மமாகிய சாக்ஷியினல் பூர்ணமாயிருக்கின்றது. எல்
ளாவற்றினும் உள்ளா விருத்தலால் பூர்ணமாயிருக்கும்
பிரஹ்மம் வேறென்றினல் பூர்ணமாதிறதில்லை. யா
தொரு இந்தப் பிரஹ்மபஞ்ச மென்னும் பெயருடைய
தும், சத்தியஞானவ்யவடிவினதும் பழைமையானது
மாகிய சாரமான இராஸத்தினையே சாக்ஷாதாக அடை
ந்து, தேதி என்றும் சுக் கியதென்றும்; வேறுவகையால்
சுக் தன்மை எது? இங்லை யென்றபடி.” என்னும் ய
ஜுர்வேதத்தின் கடோபநிஷத்தின் வாக்கியத்தினால்

க0௫. வினா:—ஆத்மா எப்படி யிருக்கிறது?

விடை:—சத்து சித்து ஆனந்தமுதலிய சொருபமாயிருக்கிறது.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் நான்காங்கலை

நான் பஞ்சகோசாதீதன் என்பது

முடிந்தது.

—

ஆத்மா பஞ்சகோசத்திற்கு வேரான அதுபவவடிவ மாதல் காண்க. அவ்வாதே ஐதத்திரீயம் கூறுதலும் காண்க.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்.

ஐந்தாங்கலை.

* க. முன்றலுக்கு நான் சாக்ஷி.

அவத்தை முன்றற்கு மான்மா சாக்கி
 பவ்வ மிதுவா மவற்றின் வியபிசாரம்
 வெதிரேக மெனப்படு மீரழ் திரிபுடி
 வியவகார மெதன்சன் லிளங்கமா மதுவே
 சாக்கிர மதுபொய் திருப்பமெனவோர். (க)
 கண்ட கேட்ட வத்துவா தனையால்
 வெளிப்படை யின்றி விளங்கு மெதனி
 லதுசொப் பநமா மதனை யுலகினர்
 பொய்யெனப் புகல்வர் கரண மியாவு

* க. “जाग्रत्प्रसुप्तसंनिधौ यत्प्रकाशते ।
 तद्ब्रह्माहमिति ज्ञात्वा सर्वबन्धैः प्रमुच्यते ॥
 त्रिषु धामसु यद्भोज्यं भोक्ता भोगश्च यद्भवेत् ।
 तेभ्यो विलक्षणसाक्षी चिन्मात्रोऽं सदाशिवः ॥

மொடுங்கு மலத்தை சுழுத்தி யாகுந்
அரிபமே பிரத்தியக் கென்று துணிக. (உ)

“मय्येव सकलं जातं मयि सर्वं प्रतिष्ठितम् ।

मयि सर्वं लयं याति तद्ब्रह्माद्वयमस्यहम् ॥

ஜாக்கிரெசொப்பனை சுழுத்தி முதலிய பிரபஞ்சத்
தினே ஒரு பிரபஞ்சிக்கற்றோ, அந்தப் பிரஹ்மம் என்
சென்று ஆயிற்று, எல்லாத்தங்களினின்றும் விடுபடுகிற
து. மூன்று ஆய்வுகளிலும் எந்தப் போத்தா போக்
கிய பேசுகிற ஆன்மம், அவற்றிலும் வேறான சாக்ஷி
யான இன்மை தோன்றிய யான் தோடுவன். என்னிடத்
திலேயே யான் உண்டாயினேன்; என்னிடத்திலே
யே நிலைத்துள்ளேன்; என்னிடத்திலேயே இலயத்தை
படைகின்றேன். அந்தன்மைய பிரஹ்மாத்வயமா யிருக்
கின்றேன் யான்.” என்பது கைவலியகருதி.

“एक एवात्मा मन्तव्यो जातस्तस्माद्वसिष्ठु ।

स्थानत्रयव्यतीतस्य पुनर्जन्म न विद्यते ॥

ஜாக்கிரெசொப்பனைசுழுத்திகளில் ஒரே ஆத்மா மதித்
தத்தக்கதாம். மூன்றவற்றைகளையும் கடந்தவனுக்கு ம
துபாடினும் பிறப்பில்லை.” என்பது திரிபுராநாபநீயு நீ
ஷத்தும், பித்தம்பித்தாபநிஷத்துமாம். இவ்வாதே
சர்வவாநோபநிஷத்தி முதலியவற்றிலும் கூறியிருத்
தல் காண்க ‘சாக்ஷியதன்மங்கள் விலக்ஷணமான சாக்ஷி
யைப் பற்றி.’ வெண்பது முதலியவற்றைத் துண்டிடுகா
பநிஷத்துக் கூறுதல் காண்க.

கலை.] மூன்றவஸ்தைக்கும் நான் சாக்ஷி. கடவு

கரு. வினா:—மூன்றவஸ்தைகள் எவை?

விடை:—க. * உ. ஜாக்கிரம், உ. * ந. சொப்பனம், ந. * ச. சுழுத்தி என்னு மிவை மூன்றவஸ்தைகள்.

க. ஜாக்கிராவஸ்தைக்கு நான் சாக்ஷி.

கரு. வினா:—ஜாக்கிராவஸ்தை என்பது யாது?

விடை:—

க. பதினான்கு இந்திரியங்கள் * ௫. அத்தியாந்மமும்,

* உ. சொப்பனசுழுத்திகளுக்கு வேறும், இந்திரியஜந்ரியஞானத்திற்கும் இந்திரியஜந்ரியஞானசம்ஸ்காதத்திற்கும் ஆதாரகாலமாயிருப்பது ஜாக்கிராவஸ்தையெனப்படும்.

* ந. இந்திரியத்தினு லுண்டாகாத விஷயகோசா அந்நக்கரணத்தினது அபரோக்ஷவிருத்தியின் காலம் கோப்பனுவஸ்தை யெனப்படும்.

* ச. சுக்கோசரூ(சுதத்தை விஷயஞ்செய்வது)ம் அவித்தியாகோசரூமாகிய அவித்தியாவிருத்தியின் காலம் சுழுத்தியவஸ்தை யெனப்படும்.

* ௫. ஆத்மாவை ஓசிரயித்திருக்கும் வர்த்தமான இந்திரியாதிகள் அத்தியாந்ம மெனப்படும்.

உ. அவற்றின் பதினான்கு தேவதைகள் * கூ. அதிதேய்வமும்,

ங. அவற்றின் பதினான்கு விஷயங்கள் * எ. அதிபூதமுமாம்.

இந்த நாற்பத்திரண்டு தத்துவங்களால் எதில் வியவகார முண்டாகிறதோ, அது * அ. ஜாக் கிராவஸ்தை.

* கூ. சுவசங்காதத்தி(தனது தேகமுதலியவற்றி) ற்கு வேறாய் தேத்திரேந்திரியத்திற்கு விஷயமாகாதது எதுவோ, அது அதிதேய்வ மெனப்படும்.

* எ. சுவசங்காதத்திற்கு வேறாய் தேத்திரமுதலிய இத்திரியங்களுக்கு விஷயமாவது எதுவோ, அது அதி பூத மெனப்படும்.

* அ. இது ஸ்தூலதிருஷ்டியுடைய புருஷர்கள் அறி தற்குரிய ஜாக் கிராவஸ்தை.

“मन आदिचतुर्दशकरणैः पुष्कलैरादित्याद्यनु-
गीतैः अत्रादीन्विषयान् स्थूलान् यदोपलभते तदात्मनो
जागरणम् ॥

ஆதித்தியன் முதலிய அதிதேய்வங்களால் அதுக்கிர கிக்கப்பட்ட ஏராளமான மனமுதலிய பதினான்கு கா ணங்களால் ஸ்தூலமான சப்தாதிவிஷயங்களை எப்போ

கலை.] முன்றவஸ்தைக்கும் நான் சாகுதி, கருக

க0அ. வினா :—பதினான்கு இந்திரியங்களெவை ?

விடை :—

க-ரு. * கூ. ஞானேந்திரியம் ஐந்து :—

க. சுரோத்திரம், உ. துவக்கு, ந. சக்ஷு, ச. சிந்துவை, ரு. கிராணம் என்பனவாம்.

க-க0. கன்மேந்திரியம் ஐந்து :—

து அழிகின்றதோ, அவ்வவஸ்தை ஆர்மாவத்கு ஜாக்கிரமாம்.” என்னும் சர்வசாலோபநிஷித்தம்,

“तत्तद्देवताऽनुग्रहान्वितैः श्रोत्रादिज्ञानेन्द्रियैः शब्दा-
र्थविषयग्रहणज्ञानं जाग्रदवस्था भवति ॥

அந்த அந்த அதிதேவதையின் அதுக்கிரகத்தோடு கூடிய சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களால் சம்பமுதலிய அர்த்தமாகிய விஷயங்களைக் கவரும் உணர்ச்சி ஜாக்கிராவஸ்தை யாகின்றது.” என்னும் பைங்கலோபநிஷித்தம் இதிற் பிரமாணமாதல் காண்க.

* கூ. இவ்வாறே ஞானேந்திரியகன்மேந்திரியஆந்தக் காணங்களும், அவற்றின் விஷயங்களும், தேவதைகளும்தைங்கலகருதியின் உ-வது அத்தியாயத்திலும், வராகோபநிஷத்தின் முதல் அத்தியாயத்திலும் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன

சு. வாக்கு, எ. பாணி, அ. பாதம், கூ. உபஸ்தம், க௦. குதம் என்பனவாம்.

கக-கச. அந்தக்கரணம் நான்கு :—

கக. மனம், கஉ. புத்தி, கங. சித்தம், கச. அகங்காரம் என்பனவாம்.

இப்பதினான்கு இந்திரியங்களும்
அத்தியாத்மிகமாம்.

க௦க௧. வினா :—பதினான்கு இந்திரியங்களுக்கும் பதினான்கு தேவதைகளேவை?

விடை :—

க-௫. ஞானேந்திரியமந்திரிய தேவதைகள் :—

க. சுரோத்திரேந்திரியத்திற்குத் தேவதை திக்கு (திக்குப்பாலன்).

உ. துவக்ஸிந்திரியத்திற்குத் தேவதை வாயு.

ங. சகக்ஷு இந்திரியத்திற்குத் தேவதை சூரியன்.

ச. சிந்துவேந்திரியத்திற்குத் தேவதை வருணன்.

௫. கிரானேந்திரியத்திற்குத் தேவதை அகவினிகுமாரர்.

கலை.] மூன்றவஸ்தைக்கும் நான் சாக்ஷி. கங்.

க-க0. கர்மேந்திரியமந்தின் தேவதைகள்:—

க. வாக்கிந்திரியத்திற்குத் தேவதை அக்
கினி.

எ. பாணீந்திரியத்திற்குத் தேவதை இந்தி
ரன்.

அ. பாதேந்திரியத்திற்குத் தேவதை வாம
னர்.

க. உபஸ்தேந்திரியத்திற்குத் தேவதை பிர
ஜாபதி.

க0. குதேந்திரியத்திற்குத் தேவதை இய
மன்.

கக-கச. * க0. அந்தக்கரணம் நான்கின் தே
வதைகள் :—

கக. மனவிந்திரியத்திற்குத் தேவதை சந்தி
ரன்.

கஉ. புத்தியிந்திரியத்திற்குத் தேவதை பிர
ஹ்மன்.

கங். சித்தவிந்திரியத்திற்குத் தேவதை வாசு
தேவன்.

கச. அகங்காரவிந்திரியத்திற்குத் தேவதை
உருத்திரன்.

- * க0. உள்ளிந்திரியம் அந்தக்கரணம்.

இப்பதினான்கு தேவதைகளும் அதிதேய்வ
மேனப்படும்.

கக௦. வினா :—பதினான்கு இந்திரியங்களின்
பதினான்கு விஷயங்க ளெவை ?

விடை :—

க-௫. ஞானேந்திரியபஞ்சகங்களின் விஷயங்
கள் :—

க. சத்தம், உ. பரிசம், ஈ. உருவம், ச. இர
சம், னு. கந்தம் என்பனவாம்.

க-க௦. கர்மேந்திரிய பஞ்சகங்களின் விஷயங்
கள் :—

சு. வசனம், ள. ஆதானம் (ஏற்றல்), அ. கம
னம் (நடத்தல்), க. இரத்திபோகம், க௦ மலநீக்
கம் என்பனவாம்.

கக-கச. அந்தக்கரணம் நான்கின் விஷயங்
கள் :—

கக. * கக. சங்கற்பவிகற்பம், கஉ. நிச்சயம்,
கங. சிந்தித்தல், கச. அகந்தை என்பனவாம்.

* கக. மனதிற்கு சங்கற்பவிகற்பம் விஷய மன்று.
ஆனால் எந்த வஸ்துவின் சங்கற்ப முண்டாகின்றதோ,
அந்த வஸ்து விஷயமாம். இப்படியே புத்தி சித்த அகங்
காரகர்மேந்திரியங்களிலும் அறிக.

கலை.] மூன்றவன்னைக்கும் நான் சாக்ஷி. ௧௩௫

இப்பதினான்கு விஷயங்களும் அதிபூதங்களாம்.

௧௧௧. வினா :—அத்தியாத்மம், அதிதெய்வம், அதிபூதம் என்னும் மூன்றும் சேர்ந்து என்ன வென்று சொல்லப்படுகின்றன ?

விடை :—அத்தியாத்மமூதலிய மூன்றுபுட (ஆகார)ங்களும் சேர்ந்து திரிபுடி எனப்படுகின்றன.

௧௧௨. வினா :—பதினான்கு திரிபுடிகளையும் அறிவதெப்படி ?

விடை :—

௧-௫. ஞானேந்திரியங்களின் திரிபுடிகள் :—

அத்தியாத்மம், அதிதெய்வம், அதிபூதம்.
இந்திரியம், தேவதை, விஷயம்.

௧. சுரோத்திரம்,	திக்கு,	சத்தம்,
௨. துவக்கு,	வாயு,	பரிசம்,
௩. சக்ஷு,	சூரியன்,	உருவம்,
௪. சிங்ஷுவை,	வருணன்,	இரசம்,
௫. கிராணம்,	அசுவினிகுமாரர்,	கந்தம்,

கா-க௦. கர்மேந்திரியங்களின் திரிபுடிகள் :—

கா. வாக்கு.	அக்கினி.	வசனம் (கிரியை).
எ. பாணி.	இந்திரன்.	ஏற்றலிடுத ல்.
அ. பாதம்.	வாமனர்.	கமனம்.
க. உபஸ்தம்.	பிரஜாபதி.	இரதி — போகம்.
க௦. குதம்.	இயமன்.	மலரிக்கம்.

கக-கச. அந்தக்கரணநான்கின் திரிபுடிகள் :—

கக. மனம்.	சந்திரன்.	சங்கற்ப விசற்பம்.
கஉ. புத்தி.	பிரஹ்மா.	நிச்சயம்.
கங. சித்தம்.	வாசுதேவன்.	சுந்தித்தல்.
கச. அகங்காரம்.	உருத்திரன்.	அகந்தை.

இப்படிப் பதினான்கு திரிபுடிகளையும் அறிக.

ககங. வினா :—இந்தத் திரிபுடிகளின் சுபாவமென்ன?

விடை :—மும்முன்று பதார்த்தங்க ளுள்ள திரிபுடிகளில் ஒன்றில்லையாயின், அதனதன் விபவகாரம் நடவாது.

கலை.] ஞானவல்லத்தைத் தும் நான் சாகுதி. கருள்

க. இந்திரியமும் தேவதையு மிருந்து அதன் விஷயமில்லையாயின் வியவகாரம் நடவாது ;

உ. விஷயமும் இந்திரியமு மிருந்து தேவதையில்லாவிடினும் வியவகாரம் நடவாது.

இதனைச் சகலதிரிபுடிகளிலும் அறிக.

ககச. வினா :—என்னுடைய சுபாவம் யாதென் றறிவ தெப்படி ?

விடை :—

க. திரிபுடி பூரணமா யிருக்குமாயின், அதையும் நானறிகிறேன்.

உ. பூரணமா யிராதாயி னதையும் நானறிகிறேன்.

ங. அப்படியே திரிபுடியின் வியவகாரம் நடக்குமாயின், அதையும் நானறிகிறேன்.

ச. வியவகாரம் நடவாதாயின், அதையும் நானறிகிறேன்.

இப்படி என் சுபாவம் இருக்கிற தென் றறிக.

ககரு. வினா :—இதனால் என்ன சித்தித்தது?

விடை :—எதில் திரிபுடியினால் வியவகாரம் நடக்கிறதோ, அப்படிப்பட்டது ஜாக் கிராவஸ்தையெனச் சித்தித்தது.

ககசு. வினா :—ஜாக்கிராவஸ்தையில் ஜீவனது ஸ்தானமும், வாக்கும், போகமும், சக்தியும், குணமும், ஜாக்கிராபிமானத்தால் அந்த ஜீவனது பெயரும் எவை ?

விடை :—ஜாக்கிராவஸ்தையில் ஜீவனுக்கு

க. *கஉ. நேத்திரம் ஸ்தானம்.

உ. வைகரி வாக்கு.

ங. ஸ்தூலம் போகம்.

ச. கிரியை சக்தி.

ரு. இராசதம் குணம்.

சு. ஜாக்கிராபிமானத்தால் விசுவ னென்பது பெயர்.

* கஉ. ஜாக்கிரத்தி லிந்தச் சிதாபாசனாகிய ஜீவனுக்கு நகமுதல் சிகைபரியந்தம் வியாப்தி (கிறைவு) இருந்த போதிலும், பிரதானமாக நேத்திரத்தி லிருத்தலால், அவனுக்கு நேத்திரம் ஸ்தான மெனப்படுகிறது. இதனை,

“तत्र भ्रूमध्यंगतो जीव आपादमस्तकं व्याप्य कृषि-
वाणिज्यश्रवणाद्यलिक्रियाकर्ता भवति ॥

அந்த ஜாக்கிராவஸ்தையில் புருவநடுவிலிருப்பவனாய், ஜீவன் பாதமுதல் சிரசுபரியந்தம் வியாபித்து, கிருஷி வாணிஜ்யம் சிரவணமுதலிய சகலக்கிரியைகளையும் செய்பவனாகின்றான்.” என்று பைங்கலசுருதி உவது அத்தியாயம் கூறுதல் காண்க.

கலை.] மூன்றவஸ்தைக்கும் நான் சாஸ்தி. கருக

ககள். வினா :—ஜாக்கிராவஸ்தையைச் சொல்
லுதலால் என்ன சித்தித்தது ?

விடை :—

க. ஜாக்கிராவஸ்தை உண்டாகு மாயின் அ
தையும் நானறிகிறேன்.

உ. சொப்பனசமுத்திகளில் அதனின்மைய
யும் நானறிகிறேன்.

.ஆகையால் * கரு. ஜாக்கிராவஸ்தை நானல்ல ;
என்னுடையது மல்ல ; இது ஸ்தூலதேகத்தினு
டையதாம். இதை அறியும் சாஸ்திபாகிய நான்
கடசாஸ்தியைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கி
றே நென்பது ஜாக்கிராததைச் சொல்லுதலாற்
சித்தித்தது.

இவ்வாறு ஜாக்கிராவஸ்தைக்கு நான் சாஸ்தி
யாய் இருக்கிறேன்.

* கரு. “बुद्धेः पूर्णविकाशोयं जागरः परिकीर्त्यते
विकारादिविहीनत्वाज्जागरो मे न विद्यते ॥

புத்தியின் பூர்ணவிகாசமாகிய இது ஜாக்கிர மெனப்
படுகின்றது. விகாராதிகளின்றியதன்மையால் எனக்கு
ஜாக்கிர மில்லை.” என்பது வாஸுகோபதிஷ்த்து உ-வது
அத்தியாயம்.

உ. சொப்பனாவஸ்தைக்கு நான் சாக்ஷி.

ககஅ. வினா:—சொப்பனாவஸ்தை என்பது யாது?

விடை:—ஜாக்கிராவஸ்தையில் எந்தப் பதார்த்தங்கள் பார்க்கப்பட்டும் கேட்கப்பட்டும் அதுபவிக்கப்பட்டும் இருக்கின்றனவோ, அவற்றின் சம்ஸ்காரமானது ரோமத்தின் ஆயிரத்திலோர் மடங்கு மெல்லிதாய்க் கண்டத்திலிருக்கும் ஹிதை யென்னும் நாடியி லிருக்கின்றது. அந்தச் சம்ஸ்காரத்தால் நித்திரைக்காலத்தில் பஞ்சவிஷயமுதலிய பதார்த்தங்களும் அவற்றின் ஞானமும் உண்டாகின்றன. அவற்றால் எதில் வியவகாரம் உண்டாகின்றதோ, அது * கச. சொப்பனாவஸ்தை.

* கச. “करणोपरमे जाग्रत्संस्कारो प्रबोधवद्ब्रह्म-
ग्राहकरूपस्फुरणं स्वप्नावस्था भवति ॥

காணங்கள் ஒடுங்கியபோது ஜாக்கிராசம்ஸ்காரத்தால் அர்த்தஞானமுடையதான கிரகிப்பது கிரகிக்கப்படுவது என்னும் ஸ்புராணம் சொப்பனாவஸ்தையாகின்றது.” என்னும் பைங்க லோபநிஷத்தும்,

“तद्वास्वாसहसैकतुर्दशकरणैश्चब्दाद्यभावेपि वा”

கலை.] பூன்றவஸ்தைக்கும் நான் சாக்ஷி. கசக

ககக. வினா :—சொப்பனாவஸ்தையில் ஜீவனுக்கு ஸ்தானமும், வாக்கும், போகமும், சத்தியும், குணமும், சொப்பனாபிமானத்தால் அந்த ஜீவனது பெயரும் எவை?

விடை :—சொப்பனாவஸ்தையில் ஜீவனுக்கு

க. கண்டம் ஸ்தானம்.

உ. மத்திமை வாக்கு.

ங. குக்தமம் (வாசனாமயம்) போகம்.

ச. ஞானம் சக்தி.

ரு. * கரு. சத்துவம் குணம்.

க. சொப்பனாபிமானத்தால் தைஜஸ நேன் பது பெயர்.

सनामयांशब्दादींस्तारकालिकानप्रतिवा समानान्यदोष-
लभते तदा स्वप्नम् ॥

அவ்வாசனையோடு கூடிய பதிகான்கு காணங்கால் சந்தாதிக எல்லாதிருக்கினும், தோற்றுகின்ற தற்காலத்தனவாகிய வாசனாமயசந்தமுதவியவற்றை எப்போது அறிகின்றதோ, அப்போது சொப்பனமாம்.” என்னும் சர்வசாரோபநிஷித்தும் இவ்விலக்கணமே கூறுதல் காண்க.

* கரு. சிலர் இராசதம் குண மென்றும் கூறுவர்.

கஉ௦. வினா :—சொப்பனாவஸ்தையைச் சொல்லுதலால் என்ன சித்தித்தது?

விடை :—

க. சொப்பனாவஸ்தை உண்டாகுமாயின், அதையும் நானறிகிறேன்.

உ. ஜாக்கிரசுமுத்திகளில் அஃது இல்லாதபோது, அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் * கசு. இந்தச் சொப்பனாவஸ்தை நானல்ல; என்னுடையது மல்ல; இது சூக்ஷ்ம தேகத்தினுடையதாம். இதை அறியும் சாஷியாகிய நான் கடசாஷியைப்போல இதனினும் வேறுபிரகங்கிறேன் என்பது சொப்பனத்தைச் சொல்லுதலாற் சித்தித்தது.

இவ்வாறு சொப்பனாவஸ்தைக்கு நான் சாஷியா பிரகங்கிறேன்.

* கசு. “सूक्ष्मादिषु सञ्चारो बुद्धेः स्वप्नः प्रजायते । सञ्चारपरहिते नायि स्वप्नो न विद्यते ॥

புத்தியானது சூக்ஷ்மாபிஷுசுகளில் சஞ்சரித்தல் சொப்பனமாகின்றது. சஞ்சாரமில்லாத என்னிடத்தில் சொப்பன மில்லை.” என்பது வராகோபநிஷத்து இரண்டாவது அத்தியாயம்.

கலை.] மூன்றாவஸ்தைக்கும் நான் சாக்ஷி. கசக.

ந. சுமுத்தியவஸ்தைக்கு நான் சாக்ஷி.

கஉக. வினா:—சுமுத்தியவஸ்தை என்பது யாது?

விடை:—புருஷன் நித்திரையினின்றும் விழித்தெழுந்தகாலத்து, சுமுத்தியில் அதுபவித்த சுகத்தையும் அஞ்ஞானத்தையும் நினைத்து “நான் இன்று ஒன்றுந் தெரியாமல் சுகமாய்த் தூங்கினேன்.” என்று சொல்லுகிறான். இந்தச் சுக அஞ்ஞானங்களின் பிரகாச(ஞான)ம், சாக்ஷி சேதனமாகிய அதுபவத்தால் எதில் (எந்த அவஸ்தையில்) உண்டாகிறதோ, அப்படிப்பட்ட புத்தியின் விலயாவஸ்தை* கஎ. சுமுத்தியவஸ்தையாம். (விலயம்=ஒடுக்கம்.)

கஉஉ. வினா:—சுமுத்தியவஸ்தையில் ஜீவனுக்கு ஸ்தானமும், வாக்கும், போகமும், சக்தியும், குணமும், சுமுத்தியபிமானத்தால் அந்த ஜீவனு பெயரும் எவை?

* கஎ. “चित्तैककरणा सुषुप्त्यवस्था भवति ।

சித்தவொடுக்கம் சுமுத்தியவஸ்தை யாகின்றது.” என்னும் பைங்கலோபநிஷத்து இரண்டாம் அத்தியாயமும,

விடை :—சுழுத்தியவஸ்தையில் ஜீவனுக்கு

க. இருதயம் ஸ்தானம்.

உ. பைசந்தி வாக்கு.

ங. ஆந்தம் போகம்.

ச. திரவியம் சக்தி.

ரு. தாமதம் குணம்.

சு. சுழுத்தியபிரானத்தால் பிராஞ்ஞனேன்
பது பெயர்.

௧௨௩. வினா :—சுழுத்தியவஸ்தையில் திருஷ்டாந்தம் யாது ?

விடை :—முதல் திருஷ்டாந்தம் :—(க) கிணற்றில் விழுந்திருக்கும் ஓர் ஆபரணத்தை யெடுக்க, அக்கிணற்றில் முழுகிய புருடன், அவ்வாபரணம் அகப்பட்டதையும் அகப்படாததையும் மறிகிறான்.

“चतुर्दशकरणोपरमाद्विशेषविज्ञानाभावाद्यदा श-
ब्दादी(न्विषया)नोपलभते तदात्मनः सुषुप्तम् ॥

பதினான்கு கரணங்களின் ஒடுக்கத்தால் விசேஷவிஞ்ஞான மின்மையால், எப்போது சப்தாதிவிஷயங்களை அறிகிறதில்லையோ, அப்போது ஆத்மாவிற்குச் சுழுத்தியவஸ்தைபாம்.” என்னும் சர்வசாகோபநிஷத்தும் இவ்வாறே கூறுகின்றன.

கலை.] மூன்றவஸ்தைக்கும் நான் சாஷி. ௧௪௮

(௨) ஆனால் அதைச் சொல்லுதற்குச் சாதனமாகிய வாக்கீர்திரியத்தின் தேவதையாகிய அக்கினிக்கு கலத்தோடு விரோதமிருத்தலால், அது திரோதாசாமயி (மறைந்திருக்கின்றது). ஆகையால் அவன் அங்கே அதைச் சொல்லுகிறதில்லை.

(௩) விவத்திந்து வெளியே வந்தகாலத்துச் சொல்லுதற்குச் சாதனமாகிய தேவதையோடு வாக்கீர்திரியமிருத்தலால், கலை விடைந்தது விடைக்கப்பட்டிருந்து சொல்லுகிறது.

சித்தாந்தம்:—(௧) அதுபோல, சுருத்தியால் வதையில் ௪௪ அஞ்ஞானங்களின் சாஷிசேதனமாகிய சாமானிய ஞான மிருக்கின்றது.

(௨) ஆனால் வீசேஷஞானத்தின் சாதனமாகிய திர்திரியமும் அந்தக்காணமும் மில்லாதிருத்தலால் ௪௪ அஞ்ஞானங்களின் வீசேஷஞானம் உண்டாகிறது.

(௩) புருஷன் விழித்தகாலத்து, வீசேஷஞானத்திற்குச் சாதனமாகிய திர்திரியமும் அந்தக்காணமும் இருத்தலால், சுருத்தியில் அதுபலிக்கப்பட்ட ௪௪ அஞ்ஞானங்களின் ஸ்மிருதியா (வினைஞா)கிய வீசேஷஞான முண்டாகிறது.

இரண்டாவது திருஷ்டாந்தம் :—

- (க) வெய்யிலில் உருகிய செய்யானது
- (உ) கிழலிவிருக்குமாயின் கட்டிவாகின்றது;
- (ஈ) மறுபடியும் வெய்யிலி விருக்குமாயின் உருகுகின்றது.

சித்தாந்தம் :—(க) அதுபோலச் சுழுத்தியி னுள்ள காரணசரீரமாகிய அஞ்ஞானம்

(உ) ஜாக்ஞசொப்பனங்களில் புத்திவடிவ மாகின்றது.

(ஈ) மறுபடியும் சுழுத்தியில் அஞ்ஞானவடி வாகின்றது.

மூன்றாவது திருஷ்டாந்தம் :—

(க) ஒரு நுழைந்த மெய்க்கொடன் சேர்ந்து விளையாடப்படுகொண்.

(உ) அவன் சிரமம் (இளைப்ப) உடையதாகாத் தாயின் மடியில் துங்கி வீட்டின் சுதந்தை அடையக்கொண்.

(ஈ) மறுபடியும் சிறுவர்கள் கூப்பிடுங்காலத் து வெளியே போய் விளையாடுகொண்.

சித்தாந்தம் :—(க) அதுபோலக் காரணசரீரமா கிய அஞ்ஞானம் தாய், அகத்தும் புத்தியானது

கலை.] முற்றவல்லாற்றும் நான் சாகதி. கசன

குழந்தை. அந்தகுழந்தை கர்மமாயிய தெவர்க
ளோடு ஜாக்ரோசோப்பனமாயிய வெளிப்பூயியி
ல் சிபவகாசமாயிய கிரியாட்டைச் செய்து,

(2) கிரோபமாயிய தொடர்ந்த அடையும்
போது, கழுத்திற் பட்டிதாண்டி கிசத்தில் அ
ஞ்ஞானமாயிய தாய்க்கிடந்து விண்ணமாய் (ஒரு
நிமி)ப் பிரஜாமாநந்தத்தை அதுபயிக்கிறான்.

(3) மதுபத்யும் கர்மமாயிய தெவர்கள் அ
வழக்குக்காலத்து, ஜாக்ரோசோப்பனமாயியவே
ளிப்பூயியில் சிபவகாசமாயிய கிரியாட்டைச்
செய்கிறான்.

நான்காவது திருஷ்டாந்தம் :—

(1) சமுத்திரஜலத்தால் கிரப்பிய ஓர் குடத்
தைச்,

(2) கழுத்திற் கட்டிவைத்துச் சமுத்திரத்தில்
அமிழ்த்தினான்,

(3) அப்போது குடத்திலுள்ள ஜலம் சமுத்
திரஜலத்தோடு கிசுபிதத்தை அடைந்தபோதி
லும்,

(4) கடமாயிய உடம்பியால் வேறுபோன்றி
ருக்கிறது.

(௫) மதுபடியும் கயிற்றை நிரூபிக்கும்படித் துப் பேதத்தை அடைவதது.

(௬) ஆனும் ஜலத்தோடு கூடிய குடத்திற்கும் சமுத்திரத்திற்கும் ஆதாரமாகிய ஆகாசம் வேறுகாமல்,

(௭) மூன்றுகாலத்தும் ஏவாசமா யிருக்கின்றது.

சித்தாந்தம் :—(௧) அதுபோல அஞ்ஞானமாகிய சமுத்திரஜலத்தால் நிரம்பிய இவ்விகதேசமாகிய கடம்.

(௨) அதிருத்த (புண்ணியபா) மாகிய கயிற்றைக் கட்டப்பட்டுச் சமுத்திரஜலத்தினும், அதன் அவாந்தரபேதமாகிய மானம் மூர்க்கை நிரம்ப மென்னும் காலங்களிலும், சமஷ்டியஞ்ஞானமாகிய ஈசனரோபாதிபான மானையில் ஒடுங்குகின்றது.

(௩) அப்போது அந்த வியஷ்டியஞ்ஞானமாகிய ஜீவோபாதிபான அவித்தை சமஷ்டியஞ்ஞானத்தோடு ஐக்கியத்தை அடைந்தபோதிலும்,

(௪) இவ்விகதீரத்தின் சம்ஸ்காரமாகிய உபாதிபிஞ்சு வேறுபோன் நிருக்கின்றது ;

கலை.] மூன்றவஸ்தைக்கும் நான் சாக்ஷி. ௧௪௯

(டு) மறுபடியும் அதிருஷ்டமாகிய கபிற்றை அந்தரியாமி பிரேரிக்குங்கால் பேதத்தை யடைகின்றது.

(உ) ஆனால் விவக்ஷயஞ்ஞானமாகிய ஜலத் தோடுகூடிய இவிற்கேதகமென்னும் குடத்திற்கும், சமக்ஷயஞ்ஞானமாகிய சுழுத்திரத்திற்கும் ஆதாரமாகிய நிதாசாசம் வேராகாமல்,

(எ) மூன்று காலத்திலும் ஏகாசமா யிருக்கின்றது.

௧௨௪. வினா:—எழுந்தியைச் சொல்லுதலால் என்ன சித்தித்தது?

விடை:—(க) சுழுத்தியவஸ்தை உண்டாகுமாயின், அதையும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) ஜாக்ரெசொப்பனங்களில் அது இல்லாத போது, அதன் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன். ஆகையால் * ௧௮. இந்தச் சுழுத்தியவ

* ௧௮. “सुषुप्तिकाले सकले विलीने तमसावृते स्वरूपं महानन्दं भुङ्क्ते दृश्यविवर्जितः। अविशेषेण सर्वं तु यः पश्यति चिदन्वयात्। स एव साक्षाद्विज्ञानी स शिवः स हरिर्विधिः ॥

எல்லாம் ஒடுங்கித் தமசினால் குழப்பட்டிருக்கும் சுழு

ஸ்தை நானல்ல ; என்னுடையது மல்ல ; இது
காண தேகத்தினுடையதாம். இதை அறியும்
சாக்ஷியாகிய நான் கடசாக்ஷியைப்போல இதனி
துப் பேசு யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு கழுத்தியவஸ்தைக்கு நான் சாக்ஷி
யா யிருக்கிறேன்.

த்திகாலத்தில் திருமேயம் தீங்கியவனும் தனது வடிவ
மான மகாமந்தந்தைப் புசித்தின்று. சிதவயத்தினால்
அதாவது சித்தினுண்மையால் எவன் எவ்வாறற்றையும்
பேதமின்றி அறிவின்கூறே, அவனே விஞ்ஞானி ;
அவனே சிவன் ; அவனே விஷ்ணு ; பரஹ்மா. ” என்
பது வாகோபநிஷத்து இரண்டாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ விசாசந்திரோதயம் ஐந்தாங்கலே

முன்றவஸ்தைத்தம் நான் சாக்ஷி என்பது

முடிந்தது.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்.

சூர்தேவ.

பிரபஞ்சபித்திராவர்ணம்.

திருசிய மியாவுமத் தியாச மென்றெழித்
தூலகா தாரத் தொன்றுவி சித்தம். (௧)

சாக்கிர மாதியாச் சாற்றுமு வவத்தை
யெல்லா வுலகி னிகைவே றலவே. (௨)

இப்பியில் வெள்ளி யாதிய விருப்பபோ
விருப்ப பிரமத் தவத்தை மூன்றும். (௩)

வெள்ளி யாதியிற் திருசியம் பொய்யாங்
கிளிஞ்சின் *மூதலபோற் பிரமமெய்யாம். (௪)

வெள்ளி யாதிய வொன்றற் கொன்று
வியபி சரித்தலின் வெதிரோக மிவற்றிற்

குளது சுத்தி † சூத்திர மொத்தது

கதமா யொன்று மதுபோற் பிரம

‡ மதுவிருத்தி புடைய தாகுஞ் சுத்தியின்

* மூதலவென்பதனால் கயிறு முதலியன கொண்கப்படும்.

† மணிவீரனார் தூலேப்போல் துழைந்திருப்பது.

‡ அதுவிருத்தி = தொடர்ந்திருப்பது.

முக்க மெந்நன மந்தன முக்க
 றஜடப் பிரமத் தாமவற் றுள்ளே
 மெய்யென் றிரண்டு கூற்றை யுணர்ந்து
 மூன்றாம் கூற்றை முற்றத் துறப்பின்
 வீடு சாதல விளங்கனி யாமே. (ந)

பேதப் பிரம முதலா மைவகை
 பவமு மூலித தாபத் தெரியு
 வாமா மதனை ஐவகை யுத்திப்
 பாசு கொடுநல் விசார மென்னுஞ்
 சேதஞ் செய்தே யச்சர் தவிர்ப்பாய். (ச)
 எதன்கண் யாதிலைக் கால மூன்றினு
 மதனிடத் திப்பியில் வெள்ளியே போல
 விடைபிற் றோற்று மதுவேயத் தியாசம். (ச)
 அது * பொரு † னுணர்ச்சியென் றிருவகை
 [பாகும். (அ)]

அவ்விரு வகையுந் தனித்தனி யாகுந்தாம். (அ)
 அறுவகை யாகவு மகறயப் படுப்பொருள். (அ)
 உலகினிற் காணு மொவ்வொரு மயக்கு
 மிதனு ளடங்க வினிச்சி தான்மாவைப்
 பிரமமென் றுணர்ந்தெனப் பிரம மூலங்
 கெடுத்துப் பரமா மந்தமே தானென்
 றுணர்ந்து நீயு மொப்பில்வி டடைவாய். (கக)

* பொருள் = அர்த்தத்தியாசம்.

† உணர்ச்சி = னுணர்ந்தியாசம்.

௧௨௫. வினா:—ஆத்மாவின் மூன்று அவஸ்தைகள் எதைப்போலத் தோற்றுகின்றன?

விடை:—திருஷ்டாந்தம்:—௧. இப்பிரி(கனிஞ்சிலி)ல் வெள்ளி அல்லது அப்பிராகம்(பூமிந்நாசம்) அல்லது காகிதம் என்னும் இம்மூன்றும் இப்பிரிபிணது அஞ்ஞானத்தால் கற்பிதமாகத் தோற்றுகின்றன.

௧. அந்த மூன்று வஸ்துக்களுக்கும் ஒன்றற்கோன்றும் இப்பிரிவேடும் வெதிரேகமும்,

௨. இப்பிரிக்கு மூன்று வஸ்துக்களிலும் அந்வயமு முண்டு.

எப்படியெனின்:—

௧. (௧) இப்பிரியில் வெள்ளி தோற்றுங்காலத்து அப்பிராகமும் காகிதமும் தோற்றுதிறதில்லை;

(௨) அப்பிராகம் தோற்றுங்காலத்து வெள்ளியும் காகிதமும் தோற்றுதிறதில்லை;

(௩) காகிதம் தோற்றுங்காலத்து வெள்ளியும் அப்பிராகமும் தோற்றுதிறதில்லை. இது மூன்று வஸ்துக்களுக்கும் ஒன்றற்கோன்றுள்ள வெதிரேகம் (இன்மை).

இப்பிரியில் முதலிலும் நடுவிலும் சுற்றிலும் இந்த மூன்று வஸ்துக்களுக்கும் வியாபுராரிக

மும் பாரமார்த்திகமுமாகிய அத்தியந்தாபாவ
மிருக்கிறது. இஃது அந்த மூன்று வஸ்துக்களு
க்கும் இப்பியிலுள்ள வேதிரேகம்.

உ. பிராந்திகாலத்தில்,

(க) “இது வெள்ளி”

(உ) “இது அப்பிரகம்”

(ஈ) “இது காகிதம்”

என்பதாக இப்பியின் இதுவென்னும் அமிச
ம் அந்த மூன்று வஸ்துக்களிலும் அநுகூதமா
(உள்ளிடா)ய் விளங்குகின்றது. இஃது அந்த மூ
ன்றுவஸ்துக்களிலுமுள்ள இப்பியின் அந்வயம்.

இங்கே இப்பியின் மூன்று அமிசங்கள் :—

க. சாமானிய அமிசம், உ. விசேஷ அமிசம்,

ஈ. கற்பிதவிசேஷ அமிசம் என்பனவாம்.

க. இதற்கை (இஃது எனுந்தன்மை) சாமானி
ய அமிசம். ஏனெனின், எது அதிககாலத்தில்
தோற்றுகிறதோ, அது சாமானிய அமிசம்.
இதற்கையானது

(க) பிராந்திகாலத்திலும்,

(உ) இது இப்பி என்று பிராந்தியில்லாத கா
லத்திலும் தோற்றுவதால் சாமானிய அமிசமாம்.
இது ஆதாரமென்றும் சொல்லப்படுகிறது.

கலை.] பிரபஞ்சவீர்பிரபலர்ணம். ௧௫௫

உ. நீலபிருஷ்ட (கருமையான பின்புற)த்தையும் முக்கோணத்தையுமுடைய இப்பி, விசேஷ அமிசம். ஏனெனின், எது நியூன (அற்ப)காலத்தில் தோற்றுகிறதோ, அது விசேஷ அமிசம்.

(க) பிராந்திகாலத்தில் இத்த நீலபிருஷ்ட முதலியவைகள் தோற்றுகிறதில்லை.

(உ) ஆனால் இவற்றின் தோற்றத்தால் பிராந்தி நீங்குகின்றது.

ஆகையால் இவை விசேஷ அமிசமாம். இது அதிஷ்டான மென்றும் சொல்லப்படும்.

ஈ. வெள்ளிமுதலியவைகள் கற்பிதவிசேஷ அமிசம். ஏனெனின், எது அதிஷ்டானத்தை அறியுங்காலத்துத் தோற்றுகிறதில்லையோ, அது கற்பிதவிசேஷ அமிசம்.

(க) வெள்ளி முதலியவைகள் இப்பியின் அஞ்ஞானகாலத்தில் தோற்றுகின்றன ;

(உ) இப்பியின் ஞானகாலத்தில் இவைகள் தோற்றுகிறதில்லை.

(ஈ) அதனால் இப்பியோடு விப்பிசாரமு(மாறுதலு)டையனவா யிருக்கின்றன.

ஆகையால் இது சுற்பிதவிசேஷ அமிசமாம். இது பிராந்தி என்றும் சொல்லப்படும்.

சித்தார்தம் :—அதுபோல

அதிஷ்டாணமாகிய ஆத்மாவில் ஜாக்கிரம், அல்லது சொப்பனம், அல்லது சுழுத்தி என்றும் இம்முன்று பிராந்தியும் ஆத்மாவை அறிபாத தால் உண்டாகின்றன.

க. அவற்றிற்கு ஒன்றற்கொன்றும், அதிஷ்டாணமாகிய ஆத்மாவோடும் க. வெநிரோகமும்,

உ. ஆத்மாவிற்கு அவற்றில் *உ. அந்நுவயமுமுண்டு. எப்படியெனின் :—

க. (க) *க ஜாக்கிரம் தோற்றுங்காலத்துச் சொப்பனசுழுத்திகள் தோற்றுதிறதில்கை.

*க. அபாவம் (இன்மை) அல்லது வியாவிருத்தி (ஏதிர்மறை)வெநிரோகமாம்.

*உ. பாவம்(உண்மை)அல்லது அறவிருத்தி(உடன்பாடு)அந்வயமாம்.

*உ. “स्वप्ने जागरितं नास्ति जागरे स्वप्नता न हि ।
द्वयमेव लये नास्ति त्रयमेव भवेन्मिथ्या गुणत्रयविनि-
मितम् । अस्य दृष्टा गुणतीतो नित्यो ह्येष चिदात्मकः

கலை.] பிரபஞ்சமிந்தியாவர்ணனம். ௧௭௭

(உ) சோப்பனம் தோற்றம்கொண்ட ஜாக்கோ சுழுத்திகள் தோற்றமற்றதில்லை.

(ங) சுழுத்தி தோற்றம்கொண்ட ஜாக்கோ சோப்பனங்கள் தோற்றமற்றதில்லை. இது மூன்றாவதுதரத்திற்கும் ஒன்றாகவேண்டியுள்ள வேதிரோகம்.

அதிஷ்டானத்தில் இந்த மூன்றாவதுதரத்திற்கும் பாசமாந்தரிக சுழுத்திகள் தோற்றம்கொண்டிருப்பதினாலும் (சித்தியதிருத்தி) திருத்திரை. இது மூன்றாவதுதரத்திற்கும் அதிஷ்டானத்திலுள்ள வேதிரோகம்.

यद्वन्मुदिपदनां विदुः शै वि रायविपति । तद्वद्विपति
जीवत्वं वीक्ष्यमाने विवक्षति ॥

ஜாக்கோம் கொப்பனத்தி லில்லை; சோப்பனத்தன்மை ஜாக்கோத்தி லில்லை; இராவியே இலயனகிய சுழுத்தியி லில்லை, மூன்றாமே மூன்றாவதுதரத்திலாகப்பட்டனவாய் மித்தையாம். இதன் திருத்திரையாக இச்சிற சொருபன் குணத்தினால் சித்தியதே புகள். எப்படி மண்ணில் வட்டியாகத்தான் சுத்தியில் இராஜத்தின் உத்தியும் தோற்றகின்றதோ, அதுபோல இவ்வுலகம் நிலத்திருத்தலின் லீகற்பத்தையாழியர்கள் ஜீவத்தன்மை நன்கின்றது.” என்பது யோகசீதோபநிஷத்து.

உ. ஆத்மா இந்த மூன்றவஸ்தைகளிலும் அதுகுதமாய்ப் பிரகாசிக்கின்றது. இது மூன்றவஸ்தைகளிலும் மூர்ச்சாவிற்குள்ள அந்வயம்.

இங்கே மூர்ச்சாவிற்கு அபிநவதயாவிய உபாதிபிஞல் ஆசோபிதம்மயம் மூன்றபிசக்ஷன்.

க. சாமானிய அமிசம்.

உ. விசேஷ அமிசம்.

ங. கற்பித விசேஷ அமிசம் என்பனவாம்.

க. சந்திரமம் (திருள்) சாமானிய அமிசம்.

ஏனெனின்,

(க) “ஜாக்ஷி யிதூர்ந்த.” “சொப்பனமிருக்கிறது.” “சமுத்தி யிதூர்ந்த.” என்றிப்படி ஆத்மாவின் திருப்பாவை பிரதிபலித்தாலும் தோற்றுகிறது;

(உ) பிராந்தி சீக்தியலாலத்தும் “நான் சத்தா யிருக்கிறேன், நான் சித்தா யிருக்கிறேன், நான் ஆசந்தமா யிருக்கிறேன், நான் பரிபூரணனாயிருக்கிறேன், நான் அரம்பனாயிருக்கிறேன், நான் நித்தியமுத்தனாயிருக்கிறேன், நான் பித்தமமா

கலை.] பிரபஞ்சமித்தியாவர்ணகம். ௧௫௯

யிருக்கிறேன்.” என்கிறப்படி ஆத்மாவின் இருப்பானது தோற்றுவின்றது.

ஆகையால் இந்தச் சத்துருபம் சாமானிய அமிசமாம். இது ஆதார மென்றும் சொல்லப்படும்.

௨. சேதனத்துவம் ஆனந்தத்துவம் அசங்கத்துவம் அபந்தவிதீயத்துவமுநலிய ஆத்மாவின் விசேஷணங்கள் விசேஷ அமிசம்.

(௧) ஏனெனின், பிராந்திகாலத்தில் இவைகள் தோற்றுவித்தன.

(௨) ஆனால் இவற்றின் தோற்றத்தால் பிராந்தி நிகிருத்தி யாகின்றது.

ஆகையால் இவை விசேஷ அமிசமாம். இவை அதிஷ்டான மென்றும் சொல்லப்படும்.

௩. முன்றவஸ்தையாகிய பிரபஞ்சம் கற்பித விசேஷ அமிசம். ஏனெனின்,

(௧) பிரஹ்மாபின்னமாகிய ஆத்மாவை அறியாதகாலத்தில் தோற்றுவின்றது;

(௨) “நான் பிரஹ்மம்” என்பதாக ஆத்மாவை அறியுங்காலத்து ஆத்மாவிற்கு வேருகச்சகத்துத் தோற்றுவின்றது.

ஆகையால் இந்த மூன்றவஸ்தையாகிய மிப்பஞ்சம் கற்பிதவிசேஷ அமிசமாம். இதுபிராந்தி என்னும் சொல்லப்படும். இவ்வாறு இந்த மூன்றவஸ்தைகளும் ஆத்மாவில் மித்தையாகத் தோற்றுகின்றன.

க2க. வினா :—ஆத்மாவின்மீட்டத்தில் மித்தையாகிய பிரபஞ்சம் தோற்றுவதில் இப்பிரியில் வெள்ளி நிருஷ்டார்த்தத்தினும் வேறான நிருஷ்டார்த்தங்களாவை ?

விடை :—

- க. சுட்டையில் புருடனும்,
- உ. சாஷியில் சொப்பனமும்,
- ங. மருபூமியில் ஜலமும்,
- ச. ஆகாசத்தில் கருமையும்,
- சி. பழுதையில் பாம்பும்,
- ஊ. ஜலத்தில் தங்கிழாகிய புருஷன் அல்லது கிருஷ்ணமும்,
- எ. கண்ணாடியில் நகரமும் தோற்றுகின்றன, அவை மித்தையாம்.

அதுபோல ஆத்மாவில் தனது அஞ்ஞானத்
தால் பிரபஞ்சம் தோற்றுகிறது; * ச. அது

“*ச யथा मृदि घटो नाम कनके कुण्डलाभिधा ।

शुक्तौ हि रजतरुयातिर्जीवशब्दस्तथा परे ॥

यथैव व्योम्नि नीलत्वं यथा नीरं मरुस्थले ।

पुरुषत्वं यथा स्थाणौ तद्वद्विश्वं चिदात्मनि ॥

यथैव शून्ये वेताळो गंधर्वाणां पुरं यथा ।

यथाकाशे द्विचन्द्रत्वं तद्वत्सत्ये जगस्थितिः ॥

यथा तरंगकलोलैर्जलमेव स्फुरत्यलं ।

घटनाम्ना यथा पृथ्वी पठनाम्ना हि तंतवः ।

जगन्नाम्ना चिदाभाति सर्वं ब्रह्मैव केवलं ॥

यथा बंध्यासुतो नास्ति यथा नास्ति मरौ जलं ।

यथा नास्ति नभोवृक्षस्तथा नास्ति जगस्थितिः ।

गृह्यमाणे घटे यद्वन्मृत्तिका भाति वै बलात् ।

वीक्ष्यमाणे प्रपञ्चे तु ब्रह्मैवाभाति भासुरं ॥

सदैवात्मा विशुद्धोस्ति ह्यशुद्धो भाति वै सदा ।

யथैव द्विषा रज्जुर्ज्ञानिनोऽज्ञानिनोनिशं ।
 यथैव मृण्मयः कुंभस्तद्वद्देहोपि चिन्मयः ।
 आत्मानात्मविवेकोयं मुधैव क्रियते बुधैः ।
 सर्पत्वेन यथा रज्जूर जतत्वेन शुक्तिता ।
 विनिर्णीता विमूढेन देहत्वेन तथात्मता ।
 घटत्वेन यथा पृथ्वी जलत्वेन मरीचिका ।
 गृहत्वेन हि काष्ठानि खड्गत्वेनैव लोहता ।
 तद्वदात्मनि देहत्वं पश्यत्यज्ञानयोगतः ॥

மண்ணில் குட மென்னும் பெயரும், கற்கத்தில் கு
 ண்டல மென்னும் பெயரும், சுத்தியில் இராஜத மென்
 னும் பெயரும் இருப்பதுபோலப் பரமாகிய ஆத்மாவில்
 ஜீவனென்னும் பெயரிருக்கின்றது. ஆகாயத்தில் கரு
 மைபோலவும், மருபூமியில் ஜலம்போலவும், கட்டையி
 ல் புருஷத்தன்மைபோலவும், சிதாத்மாவில் உலகம்
 தோன்றுகின்றது. சூரியதேசத்தில் வேதாளமும், கந்
 தர்வகாரமும், ஆகாசத்தில் இரட்டைமதித்தன்மையும்
 தோற்றுவது போலச் சுத்தியமாகிய ஆத்மாவில் ஜகத்தி
 ன் ஸ்திதி தோற்றுகின்றது. எப்படி அலைதுரையாதிக
 ளாக ஜலமே ஸ்புரிக்கின்றதோ, எப்படிக்கடமென்னும்
 பெயரால் பிருதிவியும், பட மென்னும் பெயரால் தந்
 துக்களும் தோற்றுகின்றனவோ, அதுபோலச் சித்தே

ஜகத்து என்னும் பெயரால் தோற்றுகின்றது. ஆதலால் யாவும் பிரஹ்மமாதிரியேயாம். எப்படி மலடிமைத் தன் இல்லையோ, எப்படி மருபுமியில் ஜல மில்லையோ, எப்படி ஆகாசவிருகை மில்லையோ, அவ்வாறு ஜகத்தின் ஸ்திதி இல்லை. கடத்தில் கிளக்குமிடத்து எப்படி மண்ணை வலந்து விளங்குகின்றதோ, அதுபோலப் பிரபஞ்சத்தை னோக்குமிடத்து விளக்கமான பிரஹ்மமே விளங்குகின்றது. எப்படி இராஜ்ஜுவானது ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிக்கும் இருவகையாய்த் தோன்றுகின்றதோ, அதுபோல எப்போதும் மிகச்சுத்தமாயிருந்தும் அஞ்ஞானிகளுக்கு எப்போதும் அசுத்தமாகத் தோன்றுகின்றது. கடம் மண்மயமாயிருப்பதுபோலத் தேகமும் சின்மயமாம். ஆத்மநாதம் விவேகமாகிய இஃது அறிஞர்களால் அடிக்கடி செய்யப்படுகின்றது. இராஜ்ஜு சர்ப்பத்தன்மையாகவும், சுத்தி இராஜதத்தன்மையாகவும் நிர்ணயிக்கப்படுவதுபோல, அறிவீனனால் ஆத்மத்தன்மையானது தேகத்தன்மையாக நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. பிருதிவி கடத்தன்மையாகவும், காலை ஜலத்தன்மையாகவும், மாங்கள் வீட்டுத்தன்மையாகவும், இருப்புத்தன்மை சுத்தித்தன்மையாகவும் பார்க்கப்படுவதுபோல, ஆத்மாவின்மீடத்துத் தேகத்தன்மையாய் அஞ்ஞானசம்பந்தத்தால் காண்கின்றான்.” என்பது யோகசிகோடதிஷ்டித்து சுவது அத்யாயம்.

“ सर्पादौ रज्जुसत्त्वेव ब्रह्मसत्त्वेव केवलम् ।

प्रपञ्चाधाररूपेण वर्तते जगत्तहि ।

यथेश्वरससंव्याप्ता शर्करावर्तते तथा ।

अद्वयब्रह्मरूपेण व्याप्तोहं वै जगत्त्रयं ।

ब्रह्मादिकीटपर्यताः प्राणिनो मयि कल्पिताः ।

बुद्बुदादि विकारान्तास्तरंगास्सागरे यथा ॥

பாம்புமுதலியவற்றில் பழுதையின்சத்தையே யிருப்
பது போலப் பிரபஞ்சாதாவடிவமாகக் கேவலம் பிரஹ்
மசத்தையே யிருக்கின்றது ; ஜகத்தில்லை. எப்படிச் சர்
க்கரை கரும்பின் ரஸத்தினால் வியாபிக்கப்பட்டதாகின்
றதோ, அதுபோல யான் மூன்றுலகத்தையும் அத்வயப்
பிரஹ்மவடிவமாக வியாபித்திருக்கின்றேன். குமிழிமு
தல் விகாரபரியந்தமான அலைகள் சமுத்திரத்திற் கற்பி
க்கப்பட்டேனபோலப் பிரஹ்மாத்ரி கிடப்பரியந்தமான பிரா
ணிகள் என்னிடத்துக் கற்பிக்கப்பட்டனவாம்.” என்
பது ஆத்மபோதோபநிஷத்து.

“अनित्यं जगद्यज्जनितं स्वप्नजगदभ्रजगदितुल्यम् ।
तथा देहादि संघातं सोहगुणजालकलिः तद्रज्जुसर्प-
रत्नस्यितम् ॥

அரித்தியமான ஜகத்து யாது தோன்றி இருக்கிறதோ,
அது சொப்பனஜகத்துக்கும் மேகத்திற் றுன்றும் யா
னாமுதலியவற்றிற்கும் சமானமாம். அவ்வாறேதேகாதி

கலை.] பிரபஞ்சமித்தியாவர்ணநம். ௧௧௫

சங்காதமும் மோககுணக்கூட்டங்களால் ஆக்கப்பட்டதாம். அது இராஜ்ஜ-சர்ப்பம்போல் கற்பிதமாம்.” என்பது நீர்வானோபநிஷத்து.

“ अनेककोटिब्रह्मांडं सर्वं मिथ्येति निश्चिनु ।

அநேக கோடி பிரஹ்மாண்டங்கள் யாவும் மித்யையென்று நிச்சயஞ் செய்.”

“ दृश्यते जगति यद्यद्यजगति वीक्ष्यते ।

वर्तते जगति यद्यत्सर्वं मिथ्येति निश्चिनु ॥

ஜகத்தில் யாது யாது அறியப்படுகின்றதோ, ஜகத்தில் யாது யாது பார்க்கப்படுகின்றதோ, ஜகத்தில் யாது யாது இருக்கின்றதோ, அது முழுவதும் மித்யையென்று நிச்சயஞ்செய்.” என்பன தேஜோபநீதுபநிஷத்தினது ஐந்தாவது அத்தியாயத்தின் வாக்கியங்கள். அன்றியும் ஜகத்து மித்யை யென்பதன் கூச திருவ்டாந்தங்களை அந்தத் தேஜோபநீது உபநிஷத்தின் ஐந்தாவது அத்தியாயத்திற் காண்க. தமிழில் காண விரும்புவோர் சிபுசுதை உகவது அத்யாயத்தில் காண்க.

“ एकमेवाद्वयं ब्रह्म नेह नानास्ति किञ्चन ।

तस्माद्ब्रह्मव्यतिरिक्तं सर्वं बाधितम् ॥

ஒரே அத்வயப்பிரஹ்மம் உள்ளது. இங்கு காணவேண்டிய சிறிது மில்லை. ஆகையால் பிரஹ்மத்திற்கு வேறுகிய யாவும் பாதிக்கப்பட்டனவாம்.”

“ मिथ्याभूतान्स्वप्नतुल्यान्विषयभोगाननुभूय ।

சொப்பனசமானமாய் மித்தியாவடிவமான விஷயங்
களை யதுபவித்து.” என்பன மகாநாராயணோபநிஷத்
வாக்கியங்கள்.

“ यथा कटकशब्दार्थः पृथग्भावो न काञ्चनात् ।

न हेमकटकात्तद्रज्जगच्छब्दार्थता परे ।

तेनेयमिन्द्रजालक्रीडागतिः प्रवितन्यते ॥

எப்படிச் கடகசப்தத்தின் பொருள் பொன்னைவிட
வேறன்றோ, பொன் கடகத்தின் வேறன்றோ, அது
போல ஜகத்துசப்தத்தின்பொருள் பாத்தி லிருக்கின்ற
து. அதனால் இவ்விந்திரஜாலக்கிரீடாகதி(விளையாட்டு)
விரிக்கப்படுகின்றது.” என்பது மஹோபநிஷத்வாக்கி
யம்.

“ यत्रैषा जगदाभासो दर्पणांतःपुरं यथा ।

तद्रक्षाहमिति ज्ञात्वा कृतकृत्यो भवानघ ॥

பாபமற்றவனே ! எதில் இந்த ஜகத்தானது கண்ணு
டியிற் புரம்போல ஆபாசமாகத் தோன்றுகின்றதோ, அந்
தப் பிரஹ்மம் நான் என்று அறிந்து கிருக்கிருத்தியான
வாய்.” என்பது அத்யாத்மோபநிஷத்து.

கலை.] பிரபஞ்சமித்தியாவர்ணநம். கௌ

மித்தையாம். இவ்வாறு பிரபஞ்சத்தின் மித்தி யாத்துவத்தை நிச்சயம் செய்தலே பிரபஞ்சத் தின் *௫. பாதமாம்.

கௌ. வினா:—பிராந்தியாகிய சமுசாரம் எத் தனை வகையாம்?

விடை:—

க. *௬. பேதப்பிராந்தி,

உ. *௭. கருத்திருத்துவபோக்திருத்துவப் பிராந்தி,

*௫. மித்தியாத்துவநிச்சயத்திற்குப் பாத மென்று பெயராம். அது சாஸ்திரீயம் (சாஸ்திராசம்பந்தம்), யௌ க்திகம் (யுக்திசம்பந்தம்), அபரோக்ய மென்னும் பேதத் தால் மூன்றுவகையாம்.

*௬. ஜீவேசுரர்களின் பேதம், ஜீவர்களின் பாஸ்பா பேதம், ஜடங்களின் பாஸ்பாபேதம், ஜீவஜடபேதம், ஈசஜடபேதம் என்னு மிவை ஐவகைப்பேதப்பிராந்தி.

*௭. அந்தக்காணத்தின் தர்மமாகிய கருத்திருத்துவ போக்திருத்துவங்கள் ஆத்மாவினிடத்தில் தோற்றுதல் கருத்திருத்துவபோக்திருத்துவப்பிராந்தி.

௩. *அ. சங்கப்பிராந்தி,

௪. *க. விகாரப்பிராந்தி,

௫. பிரஹ்மத்திற்கு பின்னமாகிய ஜகத்தின் சத்தியத்துவப்பிராந்தி என்று *க௦. ஐந்துவித மாம்.

*அ. ஆத்மாவிற்குத் தேகாதிகளில் அகந்தையும், காகாதிகளில் மமதையுமாகிய சம்பந்தமாவது அல்லது சஜாதியவிஜாதியசகதவல்லுக்கனோடுள்ள சம்பந்தமாவது தோற்றம் சங்கப்பிராந்தி.

*க. பாலின் விகாரம் தயிராதல்போலப் பிரஹ்மத்தின் விகாரம் ஜீவனும் அப்படியே ஜகத்துமாம் என்னும் தோற்றம் விகாரப்பிராந்தி.

“*க௦. ஐம்: பञ्चविधो भाति तदेवेह समुच्यते ।

जीवेश्वरौ भिन्नरूपाविति प्राथमिको ஐம்: ।

आत्मनिष्ठं कर्तृगुणं वास्तवं वा द्वितीयक: ।

शरीरतयसंयुक्तजीवस्संगी तृतीयक: ।

जगत्कारणरूपस्य विकारित्वं चतुर्थक: ।

कारणाद्विजगत्सत्त्वं पञ्चमो ஐம்: ।

கஉஅ. வினா:—ஐயகைப்பிராந்தியும் எந்தத் திருஷ்டாந்தங்களால் நிவிருத்தியாகும்?

விடை:—

पञ्चभ्रमानिवृत्तिश्च तदा स्फुरति चेतसि ।

विबप्रतिविबदर्शनेन भेदभ्रमो निवृत्तः ॥

स्फटिकलोहितदर्शनेन चारसार्थिककर्तृत्वभ्रमो नि-
वृत्तः । घटमठाकाशदर्शनेन सङ्गीतिभ्रमो निवृत्तः ॥

रज्जुसर्पदर्शनेन विकारित्वभ्रमो निवृत्तः ॥

कनरुचकदर्शनेन कारणाद्विरज्जगत्तत्त्वभ्रमो नि-
वृत्तः ॥

तदा प्रभृति मच्चित्तं ब्रह्माकारमभूत्स्वयम् ॥

பிரமம் ஐந்துவிதமாகத் தோற்றுகின்றது. அதுவே இங்குச் செவ்வையாய்ச் சொல்லப்படுகின்றது:—க. ஜீவேசுவரர்கள் இருவரும் பின்னவடிவுடையோர் என்பது முதலாவது பிரமம். உ. ஆத்மாவீனி—த்துள்ளகர்த்திருத்தவம் வாஸ்தவமென்று திரண்டாவது பிரமம். கூ. சரீரமூன்றுடன் கூடிய ஜீவன் சங்கமுடையவன் என்பது மூன்றாவது பிரமம். ச. ஜுத்தின் காரணவடிவம் விகாரியென்பது நான்காவது பிரமம். இ. காரணத்

க. *கக. பிம்பப்பிரதிபிம்பதிருஷ்டாந்தத் தால் பேதப்பிராந்தியும்,

உ. ஸ்படிகத்தில் சிவப்பு வஸ்திரத்தின் செந்நிறம் தோற்றமும் திருஷ்டாந்தத்தால் கருத்திருத் துவபோக்திருத்துவப்பிராந்தியும்,

திற்கு வேறான ஜகத்துசத்தியமென்பது ஐந்தாவது பிரமம். பஞ்சப்பிரமநிலிருத்தியும் அப்போது சித்தத்தில் ஸ்புரிக்கின்றது :—க. பிம்பப்பிரதிபிம்பதரிசனத்தால் பேதப்பிரமம் நீங்கியது, உ. ஸ்படிகத்தின் செம்மையைக் காணுதலால் பாரமார்த்திககர்த்திருத்துவப்பிரமம் நீங்கியது, ட. கடமடாகாசதரிசனத்தால் சங்கி(யான் சங்கமுடையவன்) என்னும் பிரமம் நீங்கியது, ச. இரஜ்ஜுசர்ப்பதரிசனத்தால் விகாரித்தன்மைப்பிரமம் நீங்குகின்றது, டி. கனககுண்டல தரிசனத்தால் ஜகத்தின் சத்தியத்தன்மைப்பிரமம் நீங்கியது. அக்காலந்தொட்டு என் சித்தம் சுவயம் பிரஹ்மாகாரமாயிற்று.” என்பது அந்நபூரீனோபநிஷத்து.

* கக. சூத்திரபாஷியத்திற்குப் பஞ்சபாதிகை யென்னும் உரை பதுமபாதாசாரியரால் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பஞ்சப்பாதிகையின் வியாக்கியானமாகிய விவரண மென்னும் கிரந்தத்திற்குக் கர்த்தா, ஸ்ரீ பிரகாசாத்மசாண ரென்னும் ஆசாரியர். அவரது முறையை அது சரித்துள்ளது மேலெழுதப்பட்டுள்ள இந்தப் பிம்பப்பிரதிபிம்பதிருஷ்டாந்தம்,

கலை.] பிரபஞ்சமித்தியாவர்ணநம். களக

ந. கடாகாசதிருஷ்டாந்தத்தால் சங்கப்பிராந்தியும்,

ச. இரஜ்ஜ-விற்கற்பிதமாகிய சர்ப்பதிருஷ்டாந்தத்தால் விகாரப்பிராந்தியும்,

ரு. கனகத்திற் குண்டலம் தோற்றும் திருஷ்டாந்தத்தால் பிரஹ்மத்திற்குப் பின்னமாகிய ஜகத்தின் சத்தியத்துவப்பிராந்தியும் நிவிருத்தியாகும்.

கஉக. வினா :—க. பிம்பப்பிரதிபிம்பதிருஷ்டாந்தத்தால் பேதப்பிராந்தி எப்படி நிவிருத்தியாகும்?

விடை :—திருஷ்டாந்தம் :—(க) * கஉ. கண்

* கஉ. “सत्येवाभाति चिच्छाया दर्पणे प्रतिविम्बवत् ।

சிற்சாயையானது கண்ணாடியில் பிரதிபிம்பம்போலச் சத்தியமானதுபோல் தோற்றுகின்றது.” என்பது சுவ்வதிர்ஹஸ்யோபநிஷத்து.

“एक एव हि भूतात्मा भूते भूते व्यवस्थितः ।

एकधा बहुधा चैव दृश्यते जलचन्द्रवत् ॥

ஒரே பூதாத்மா பூதங்கள்தோறும் இருப்பவராய் ஜலசந்திரனைப் போல ஒருவகையாயும் பலவகையாயும் காணப்படுகின்றார்.” என்பது திரிபுரதாபநீயுபநிஷத்து, பிரஹ்மபிந்துபநிஷத்துமாம்.

ஞடியில் தோற்றும் முகத்தின் பிரதிபிம்பம் அக்கண்ணாடியிலில்லை. ஆனால் கண்ணாடியைப்பார்க்கும்பொழுட்டு வெளிப்பட்ட நேத்திரவிருத்தி அந்தக் கண்ணாடியைப் பரிசித்து(தீண்டி), மறுபடியும் திரும்பி, முகத்தையே பார்க்கின்றது. ஆகையால் பிம்பமாகிய முகத்தோடு பிரதிபிம்பம் அபின்னமாம். அதனால் பிரதிபிம்பம் மித்தை யன்று ; சத்தியமாம்.

(உ) பிரதிபிம்பத்தின் தர்மமாகிய பிம்பத்தினும்வேறுந்தன்மையும், கண்ணாடியிலிருக்குந்தன்மையும், பிம்பத்தினும் எதிர்முகமாந்தன்மையுமாகிய இந்த மூன்றும், அவற்றினது தோற்றமாகிய ஞானமும் பிராந்தியாம்.

(ஈ) ஆகையால் இந்தத்தர்மங்களின் மித்தியாத் துவநிச்சயமாகிய பாதத்தைச் செய்வதனால் பிம்பப்பிரதிபிம்பங்களுக்கு என்றும் அபேதமாகிய நிச்சயம் உண்டாகின்றது.

சித்தாந்தம்:-(க) அதுபோலச் சுத்தப்பிரஹ்மம் பிம்பமாம். ஜீவனாகிய அதனது பிரதிபிம்பம் அஞ்ஞானமாகிய கண்ணாடியில் தோற்றுகின்றது. அவற்றுள் சொப்பனத்தைப்போல் ஒரு ஜீவன் முக்கியமாம். மற்றவை ஸ்தாவர ஜங்கம

மாகிய நானாஜீவர்களாகத் தோற்றுகின்றன. அவை ஜீவாபாசங்களாம். அந்த ஜீவனாகிய பிரதிபிம்பம் ஈசுவரனாகிய பிம்பத்தோடு எப்போதும் அபின்னமாம்.

(உ) ஆனால் மானஸின் வலியாலாம் அந்த ஜீவனது தர்மமாகிய பிம்பமாம் ஈசுவரனினும் வேறாந்தன்மை, ஜீவத்துவம், அற்பஞ்ஞத்துவம், அற்பசக்தித்துவம், பரிச்சின்னத்துவம், நானாத்துவமுதலியனவும், அவற்றின் தோற்றமாகிய ஞானமும் பிராந்தியம்.

(ஈ) ஆகையால் அவற்றின் மித்துபாத்துவ நிச்சயமாகிய பாதத்தைச் செய்வதனால், ஜீவனாகிய பிரதிபிம்பத்திற்கும் ஈசுவரனாகிய பிம்பத்திற்கும் என்றும் அபேதமாகிய நிச்சய முண்டாகின்றது.

இவ்வாறு பிம்பப்பிரதிபிம்பதிருஷ்டாந்தத்தால் *கௌ. பேதப்பிராந்தி நிவர்த்தியாகின்றது.

*கௌ. முக்தியமாகிய ஜீவேசுவரபேதநிவேதத்தால் அதனுடங்கிய நானா பேதங்களின் நிவேதமும் இயல்பாகவே சித்திக்கின்றது. சகலபேதமும் உபாதியினால் மூட்கின்றன. உபாதிகள் யாவும் மித்தையாகையால், அவற்றாலாகிய பேதங்களும் மித்தையாம். ஆகவே வாஸ்தவமாகிய அத்வைதப்பரமமே மிடுகின்றது.

காட. வினா :—உ. படிசுத்தில் சுவப்புவஸ்தி
ரத்தின் செந்நிறம்தோற்றும் திருஷ்டாந்தத்தா
ல் கருத்திருத்துவபோக்திருத்துவப்பிராந்தி எ
ப்படி நீங்கும்?

“यदा ह्येवैष एतस्मिन्नल्पस्यन्तरं नरः ।

विजानाति तदा तस्य भयं स्यान्नात्र संशयः ॥

எப்போது இந்நரன் இதில் சிறிதேனும் பேதத்தை
யறிகின்றானோ, அப்போது அவனுக்குப் பயமுண்டா
கின்றது; இதில் சந்தேகமில்லை.” என்பது கடோபநி
ஷத்தம் மகோபநிஷத்து ச-வது அத்தியாயமுமாம்.

“अद्वितीये परे तत्त्वे निर्विशेषे भिदा कुतः ।

एकात्मके परे तत्त्वे भेदकं तत् कथं वसेत् ॥

நிர்விசேஷ அதாவது பேதமின்றிய அத்விதீயபா
தத்துவத்தில் பேதமேது? ஒருவடிவமான பரதத்துவத்
தில் அப்பேதத்தைச் செய்வது எப்படி வசிக்கும்? ” எ
ன்பது அத்யாத்மோபநிஷத்து.

“यदा ह्येवैष एतस्मिन्नुदरमन्तरं कुरुते । अथ
तस्य भयं भवति ॥

எப்போது இவன் இதன்கண் சிறிதேனும் பேதத்தி
னைச் செய்கின்றானோ, அதனால் அவனுக்குப் பயமுண்
டாகின்றது.” என்பது தைத்தீரீயம் பிரஹ்மாந்தவ
ல்லி.

கலை.] பிரபஞ்சயித்தியாவர்ணநம். களடு

விடை:-(க) சிவப்புவஸ்திரத்தின்மேல் வைக்கப்பட்ட படிகமணியில் வஸ்திரத்தின் செந்நிறம் சையோகசம்பந்தத்தால் தோற்றுகிறது.

(உ) ஆனால் அது வஸ்திரத்தின் தர்மமாம்.

(ங) வஸ்திரமும் படிகமும் பிரிந்தகாலத்து, அது படிகத்தில் தோற்றுகிறதில்லை.

(ச) ஆனால் அது படிகத்தின் தர்ம மன்று.

(ரு) ஆனால் படிகத்தில் பிராந்தியினால் தோற்றுகிறது.

சித்தாந்தம்:-(க) அதுபோல அந்தக்கரண தர்மமாகிய கருத்திருத்துவபோக்திருத்துவங்கள் ஆத்மாவில் தாதாத்மியசம்பந்தத்தால் தோற்றுகின்றன.

(உ) ஆனால் அவை அந்தக்கரணத்தின் தர்மமாம்.

(ங) சுழுத்தியில் அந்தக்கரணமும் ஆத்மாவும் பிரிந்தகாலத்து அவை ஆத்மாவினிடத்திற் தோற்றுகிறதில்லை.

(ச) ஆகையால் ஆத்மாவின் தர்ம மன்று.

(ரு) ஆனால் ஆத்மாவினிடத்தில் பிராந்தியினால் தோற்றுகின்றன.

இவ்வாறு படிசுத்திற் சென்றிறம்தோற்றும்
திருஷ்டாந்தத்தால் கர்த்திருத்துவபோக்திருத்து
வப்பிராந்தி நீங்குகின்றது.

கருக. வினா:—ந. கடாகாயதிருஷ்டாந்தத்
தால் சங்கப்பிராந்தி எப்படி நிவர்த்தியாகும்?

விடை:—(க) கடவுபாதியையுடைய ஆகாயம்
கடாகாய மெனப்படும்.

(உ) அந்த ஆகாயம் கடத்தோடு தோற்றிய
போதினும்,

(ங) கடத்தின் தர்மமாகிய உற்பத்திராசம் க
மனாகமனமுதலியவை ஆகாயத்தைப் பரிசிக்கி
றதில்லை.

(ச) ஆகையால் ஆகாயம் அசங்கமாம்.

(ரு) ஆகாயத்திற்குக் கடத்தோடு சம்பந்தம்
தோற்றுதல் பிராந்தியாம்.

சித்தாந்தம்:—(க) அதுபோலத் தேகமுதலி
யசங்காதமாகிய உபாதியையுடைய ஆத்மா ஜீவ
னெனப்படும்.

(உ) அந்த ஆத்மா சங்காதத்தோடு கூடியதா
கத் தோற்றியபோதிலும்,

கலை.] பிரபஞ்சமித்தியாவர்ணநம். கள

(௩) சங்காதத்தின் தர்மமாகிய ஜனன மாண திகள் ஆத்மாவைப் பரிசியா. ஏனெனின், சங்காதம் திருசியம்; ஆத்மா திருஷ்டா.

(௪) அதனால் ஆத்மா சங்காதத்தினும் வேறாகிய அசங்கனம்.

(௫) ஆத்மா சங்காதரூபமல்லாத தாகையால் ஆத்மாவிற்குச் சங்காதத்தோடு அகந்தையாகிய சம்பந்த மில்லை. ஆத்மா சங்காதமாகாமல், அந்தச் சங்காதமும் பஞ்சபூதத்தினதாயிருத்தலால். ஆத்மாவிற்கு மமதையாகிய சம்பந்தம் மில்லை.

ஆத்மா சங்காதத்திற்கு வேறு யிருத்தலால் ஆத்மாவிற்குச் சங்காதத்தின் சம்பந்திகளாகிய ஸ திரீபுத்திராகிரகாதிகளோடு மமதையாகிய சம்பந்தம் மில்லை. இவ்வாற்றால் ஆத்மா அசங்கன். இவ்வாத்மாவிற்கு சங்காதத்தோடுள்ள அகந்தை மமதையாகிய சம்பந்தம் பிராந்தியாம்.

இவ்வாறு கடாகாசதிருஷ்டாந்தத்தால் சங்கப்பிராந்தி நீங்குகின்றது.

க௩௨. வினா:-௪. இரஜ்ஜுவில் கற்பிதையாகிய சர்ப்ப திருஷ்டாந்தத்தால் விகாரப்பிராந்தி எப்படி நீங்கும்?

விடை :-(க) மந்தாந்தகாரத்தில் இரஜ்ஜுவா னதிருக்க, அதைப் பார்க்கும்பொருட்டு நேத்தி ரத்துவாரத்தால் அந்தக்காணவிருத்தி வெளிப்ப டுகின்றது. அந்த விருத்தி இருள் முதலிய தோ ஷத்தால் இரஜ்ஜுவின் ஆகாரத்தை அடைகிற தில்லை. ஆகையால் அந்தவிருத்தியால் இரஜ்ஜு வின் ஆவரணம் பங்கமாகிறதில்லை. அப்போது இரஜ்ஜுவை உபாதியாகவுடைய சைதன்னியத் தை ஆசிரித்திருந்த *கச. தூலாவித்தைக்கோப ப(கலக்க)த்தை அடைந்து, சர்ப்பரூப விகாரத் தை அடைகின்றது.

(உ) அந்தச்சர்ப்பம் பாலின் பரிணாமமாகிய தயிரைப்போல அவித்தையின் பரிணாமமும்,

(ஈ) இரஜ்ஜுவை உபாதியாகவுடைய சைத ன்னியத்தின் விவர்த்தமுமாம் ; பரிணாம(விகார) மன்று.

சித்தாந்தம் :-(க) அதுபோலப் பிரஹ்மசைத ன்னியத்தின் ஆசிரிதமாயிருக்கும் *கரு. மூலா

*கச. கடமுதலிய உபாதிகளையுடைய சைதன்னிய த்தை ஆவரணஞ்செய்யும் அவித்தை தூலாவித்தை.

*கரு. சுத்தப்பிரஹ்மத்தையும் ஆத்மாவையும் ஆவ ரணஞ் செய்யும் அவித்தை மூலாவித்தை.

கலை.] பிரபஞ்சமித்தியாவர்ணம். கனக

வித்தை, பிராரப்தமுதலிய நிமித்தத்தால் *கசு. கோபத்தை அடைந்து, ஜடசேதன(சிதாபாச) ப் பிரபஞ்சமாகிய விகாரத்தை அடைகின்றது.

(உ) அந்தப் பிரபஞ்சம் அவித்தையின் *கஎ. பரிணாமமும்,

(ங) *கஅ. அதிஷ்டானப்பிரஹ்மசைதன்னி

*கசு. காரியமாதற்கு எதிர்ப்படுதலை(காரியாபிபு காவஸ்தையை)கோப மென்பர்.

*கஎ. க. முன் உருவத்தை விட்டு வேற்றுருவத்தை அடைதல் பரிணாமம்.

உ. அல்லது உபாதானத்தின் சமானசத்தையுடைய வேற்றுருவம்(உபாதானத்தினும் வேறுவிதமாகிய வடிவம்)பரிணாமமாம்; பாலின் பரிணாமமாகிய தயிர் போல. இதனையே விகார மென்றும் கூறுவர்.

*கஅ. எது தான் நிருவிகாரவடிவமாயிருந்துகொண்டு, அவித்தையினாலாகிய கற்பிதகாரிபத்திற்கு ஓசிரய மாகின்றதோ, அது அதிஷ்டானமாம்; கற்பிதகாரிபத்திற்கு அதிஷ்டானமாகிய இரச்சுபோல. இதனையே பரிணாமியுபாதானத்திற்கு விலக்ஷணமாகிய விவரீததஉபாதான மென்றும் கூறுவர்.

பிரஹ்மமே சகலத்திற்கும் அதிஷ்டானம், அந்தப் பிரஹ்மசைதன்னியத்தின் விவரீததமே இவ்வுலகு என்பதற்கு.

யத்தின் *கக. விவர்த்தமுமாம் ; பரிணாமமன்று.

இவ்வாறு இராஜ்யாவில் கற்பிதமாகிய சர்ப்பத் திருஷ்டாந்தத்தால் விகாரப்பிராந்தியின் நிவிரூத் தி யுண்டாகின்றது.

கங்ங. வினா:—ரு. கனகத்தில் குண்டலந்தோற்

“सर्वाधिष्ठानमद्वंद्वं परं ब्रह्म सनातनम् ।

सच्चिदानंदरूपं तदवाङ्मानसगोचरम् ॥

சர்வத்திற்குமதிஷ்டானமும், துவந்துவயில்லாத தும், பரப்பிரஹ்மமும், சநாதனமும், சச்சிதானந்தமு மாகிய அது வாக்குமனதிற் கெட்டாததாம்.” என்னும் அந்தபூர்ணோபநிஷத்தும்,

“चिद्विवर्तजगतोस्य कारणं तत्सदाहमिति मौनमाश्रय ।

சித்தின் விவர்த்தமான இச்சகத்திற்குக் காரணமா ன அந்தப் பிரஹ்மம் எப்போதும் யான் என்று மெள னத்தை ஆசிரயஞ்செய்.” என்னும் வராகோபநிஷத் தும் பிரமாணமாதல் காண்க.

*கக. அதிஷ்டானத்தினும் விஷமசத்தை(அற்ப மும் பின்னமுமாகிய சத்தை)யுடைய அந்ரியதாருபம் (வேறுவிதமாகிய வடிவம்)விவர்த்தமாம் ; இராஜ்ய வின் விவர்த்தமாகிய சர்ப்பம்போல. இதனையே கற் பிதகாரிய மென்றும், கற்பிதவிசேஷ மென்றும் கூ டுவர்.

கலை.] பிரபஞ்சமித்தியாவர்ணநம். கஅக

னும் திருஷ்டாந்தத்தால் பிரஹ்மத்திற்கு வேறு
கிய ஜகத்தினது சத்தியத்தன்மையின் பிராந்தி
எப்படி நிவிருத்தியாகும்?

விடை:-(க) கனகத்திற்கும் குண்டலத்திற்கு
ம் காரியகாரணத்தன்மையால் தோற்றும் பேதம்
கற்பிதமாம்;

(உ) கனகத்திற்கு வேறுகக் குண்டலத்தின்
சொருபம் காணப்படாமையால்.

(ங) வாஸ்தவ அபேத மிருக்கிறது.

(ச) அதனால் கனகத்திற்கு வேறுகக் குண்ட
லத்திற்குச் சத்தையிலலை.

சித்தாந்தம்:-(க) *உ௦. அதுபோலப் பிரஹ்

*உ௦. காரணத்தைவிடக்காரியம் வேறுகாமையால்
காரணமாகிய பிரஹ்மத்திற்கு வேறாய்க் காரியவடிவ
ஜகத்து சத்தியமா யில்லை. ஆதலால் ஜகத்து மித்தை
என்பதனை பின்வரும் சுருதிகள் காட்டுமாறு காண்க.

“ कारणाभिन्नरूपेण कार्यं कारणमेव हि ।
तद्रूपेण सदा सत्यं भेदेनोक्तिर्मृषा खलु ।
तच्च कारणमेकं हि न भिन्नं नोभयात्मकम् ।
भेदस्सर्वत्र मिथ्यैव धर्मादेरनिरूपणात् ।

மத்திற்கும் ஜகத்திற்கும் காரியகாரணத்தன்மை

अतश्च कारणं नित्यमेकमेवाद्वयं खलु ॥

अत्र कारणमद्वैतं शुद्धचैतन्यमेव हि ॥

காரணத்தினும் வேறுபட்ட வடிவமின்மையால் காரியம் காரணமேயா மென்பது பிரசித்தம்; அக்காரணவடிவத்தால் எப்போதும் சத்தியமா யிருக்கின்றது. பேதமாகக் கூறுதலோ நிச்சயமாகப் பொய்யாம். அக்காரணமும் ஒன்றே; பின்னமு மன்று; பின்னுபின்னமென்னும் இருவடிவமு மன்று. பேதம் எங்கும் மிதையாம்; தீட்சிகள் நிரூபிக்கப்படாமையால். ஜதலால் காரணமும் நிச்சயமாக நித்தியமான ஒரே அத்வயமாம். இங்குக் காரணமாகிய அத்வைதம் சுத்தசைதன்னியமேயா மென்பது பிரசித்தம்.” இது பஞ்சப் பிரஹ்மோபநிஷத்து.

“येनाश्रुतं श्रुतं भवत्यमतं मतमविज्ञातं विज्ञात-
मिति कथं नु भगवस्स आदेशो भवतीति ॥ यथा सो-
म्यैकेन मृत्पिण्डेन सर्वं मृण्मयं विज्ञातं स्याद्वाचारंभणं
विकारो नामधेयं मृत्तिकेत्येव सत्यम् ॥ यथा सोम्यैकेन
लोहमणिना सर्वं लोहमयं विज्ञातं स्याद्वाचारंभणं विकारो
नामधेयं लोहमित्येव सत्यम् ॥ यथा सोम्यैकेन नखनि-

கலை.] பிரபஞ்சமித்தியாவர்ணம். கஅ௩

யினாலும் விசேஷணத்தினாலும் தோற்றும்பேதம்
கற்பிதமாம்.

कुन्तनेन सर्वं कार्णायसं विज्ञातं स्याद्वाचारंभणं विकारो
नामधेयं कृष्णायसमित्येव सत्यमेव सोम्य स आदेशो
भवति ॥

எதனால் கேட்கப்படாதது கேட்கப்பட்டதாகின்ற
தோ, மனனஞ் செய்ப்ப்படாதது மனனஞ் செய்யப்ப
ட்டதாகின்றதோ, அறியப்படாததறியப்பட்டதாகின்
றதோ, என்பதாம். பகவானே! அவ்வுபதேசம் எவ்வா
றுமேனச் சொமியனே! எப்படி ஒரு மண்திரளால் எ
ல்லாம் மண்வடிவமாய் அறியப்பட்டதாமோ, கடமு
தலிய நாமதேயம் வாக்கின் செய்கையான விகாரமா
மோ, மண்மாத்திரம் சத்தியமாமோ, எப்படிச் சொ
மியனே! ஒரே உலோகமணியினால் யாவும் உலோகம
யமாக அறியப்பட்டதாமோ, மணிமுதலிய நாமதேய
ம் வாக்கின்செய்கையான விகாரமாமோ, உலோகமே
சத்தியமாமோ, எப்படி ஒரு நகம் வெட்டிம் கத்தி(இ
ரும்புமயமாய்) அறியப்பட்டதாயின், யாவும் இரும்பு
மயமாக அறியப்பட்டதாமோ, கத்திமுதலிய நாமதே
யம் வாக்கின்செய்கையான விகாரமாமோ, இரும்பே
சத்தியமாமோ, உத போலச் சொமியனே! அவ்வு
பதேசமாகின்றது அதாவது ஒரு நாமரூபவடிவ வஸ்
து காரணமாகிய சத்துவ வடிவென் றறிதலினால் சகல
ஜகத்தும் சத்துவமவாய் அறியப்பட்டதாம். ஜகத்து

(2) விசாரித்துப்பார்க்குமிடத்து அஸ்தி பாதிப்பிரிய(சச்சிதானந்த)த்திற்கு வேறாக நாமரூப ஜகத்துச் சத்தியமாகச் சித்திக்கிறதில்லை. ஆனால் மித்தையாகச் சித்திக்கிறது. எந்தவஸ்து எதற்கற்பிதமாமோ, அந்த வஸ்து அதனினும் வேறுகச் சித்திக்கிறதில்லை.

நாமதேயமான வாக்கின் செய்கையாகிய விகாரமாம். சத்தாகிய பிரஹ்மமே சத்தியமாம்.” என்பது சாந். தோக்கியம் ஆறாவது பிரபாடகத்தின் முதல் கண்டமாம்.

“ब्रह्मव्यतिरिक्तं सर्वं नश्वरम् ॥

பிரஹ்மத்திற்கு கந்தியமான யாவும் அசத்தியம்.” என்பது நாராதபீஷ்ஜோபநிஷத்து.

“यथा पश्यति चात्मानं केवलं परमार्थतः ।

मायामात्रं जगत्कृत्स्नं सदा भवति निर्वृतिः ॥

எப்போது பரமார்த்தமாக ஜகத்து முழுவதையும் மாயாமாத்நிரமாகவும் ஆத்மாவைக் கேவலமாகவும் அறிகின்றானோ, அப்போது சுக முண்டாகின்றது.” என்பது தர்சனோபநிஷத்து பத்தாவது கண்டம்.

கலை.] பிரபஞ்சமித்தியாவர்ணநம். கஅரு

(௩) ஆகையால் பிரஹ்மத்திற்கும் ஜகத்திற்கு
ம் வாஸ்தவ அபேத முண்டு.

(௪) அதனால் ஜகத்திற்கும் பிரஹ்மத்தினும்
வேறுகிய சத்தை யில்லை.

இவ்வாறு கனகத்தில் குண்டலந்தோற்றும் தி
ருஷ்டாந்தத்தால் பிரஹ்மத்திற்குப் பின்னமாகி
ய ஜகத்தின் சத்தியத்துவப்பிராந்தி நிவந்தியாகி
ன்றது.

க௩௪. வினா :-பிராந்தி யென்பது யாது?

விடை :-பிராந்தி யென்பது அத்தியாசமாம்.

க௩௫. வினா :-அத்தியாச மென்பது யாது?

விடை :-பிராந்தி(மயக்க)ஞானத்திற்கு விஷய
மாகிய மித்தியாவஸ்துவிற்கும், பிராந்திஞானத்
திற்கும் அத்தியாச மென்று பெயராம்.

க௩௬. வினா :-அந்த அத்தியாசம் எத்தனை வி
தமாம்?

விடை :-ஞானத்தியாசம் அர்த்தாத்தியாசமெ
ன்னும் பேதத்தால் அத்தியாசம் இரண்டுவிதமா

ம். அவற்றுள், அர்த்தாத்தியாசமானது *உக. கேவலசம்பந்தாத்தியாசம், *உஉ. சம்பந்தசகித சம்பந்தியத்தியாசம், *உங். கேவல தர்மாத்தியா

*உக. வெள்ளியில் சுத்தியினது தாதாத்மியசம்பந்தத்தின் அத்தியாச முண்டாவதுபோல அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் அத்தியாசம் உண்டாகின்றது. அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் தாதாத்மியசம்பந்தம் அத்தியஸ்தமாகின்றது. ஆத்மாவின் சொரூபம் அத்தியஸ்தமாகிறதில்லை. ஆகையால் அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் கேவலசம்பந்தாத்தியாச முண்டாகின்றது.

*உஉ. சுத்தியில் வெள்ளியின் சம்பந்தமும் அதன் சொரூபமுமாகிய இரண்டும் அத்தியஸ்தமாவதுபோல ஆத்மாவில் அநாத்மாவின் சம்பந்தமும் சொரூபமுமாகிய இரண்டும் அத்தியஸ்தமாகின்றன. ஆகையால் ஆத்மாவில் அநாத்மாவின் சம்பந்தசகிதசம்பந்தியானத்தியாச முண்டாகின்றது.

*உங். படிசத்தில் சிவப்பு கருப்பு முதலிய தர்மமாத்மியம் சிவப்புப்படிச முதலியனவாக அத்தியஸ்தமாவதுபோல யான் வெள்ளையன், குருடன், சேவிடன் முதலியவடிவாக ஸ்தூலதேகத்தின் வெண்மைமுதலியனவும் இந்திரியங்களின் பார்வைமுதலியனவுமாகிய தர்மங்கள்மாத்மியம் ஆத்மாவில் அத்தியஸ்தமாகின்றன ; அவற்றின் சொரூபம் அத்தியஸ்தமாகிறதில்லை. ஆகையால் ஆத்மாவில் தேகந்திரியங்களது கேவலதர்மத்தினத்தியாச முண்டாகின்றது.

கலை.] பிரபஞ்சமித்தியாவர்ணனம். கஅ௭

சம், *உச. தர்மசகிததர்மியத்தியாசம், *உரு. அந்
நியோந்நியாத்தியாசம், *உசு. அந்நியதராத்தியா
சம் என்னும் பேதத்தால் ஆறுவிதமாம். அல்ல
து *உ௭. சொரூபாத்தியாசம், *உஅ. சம்சர்க்கா

*உச. சுத்தியில் வெள்ளித்தன்மைத் தருமமும் அவ்
வெள்ளியின் சொரூபமும் இரண்டும் அத்தியஸ்தமா
வதுபோல, அந்தக்கரணத்தின் கருத்திருத்தவாதி த
ர்மங்கனும் அவ்வந்தக்கரணத்தின் சொரூபமுகிய
இரண்டும் ஆத்மாவில் அத்தியஸ்தமாகின்றன. ஆகை
யால் ஆத்மாவில் அந்தக்கரணத்தின் தர்மசகிததர்ம
யின் அத்தியாச முண்டாகின்றது.

*உரு. இரும்பும் அக்டீனியும்போல, ஆத்மாவில் அ
நாத்மாவின் அத்தியாசமும் அநாத்மாவில் ஆத்மாவி
ன் அத்தியாசமும் இருத்தல் அந்நியேந்தியாத்தியா
சமாம்.

*உசு. அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் சொரூபம் அத்
தியஸ்தமாகாது. ஆனால் ஆத்மாவில் அநாத்மாவின்
சொரூபம் அத்தியஸ்தமாம். இதுவே அந்நியதராத்தி
யாசமாம். இரண்டில் ஒன்றன் அத்தியாசம் அந்நியத
ராத்தியாச மெனப்படும்.

*உ௭. ஞானத்தினால் பாதமாகத்தக்க வஸ்து அதி
ஷ்டானத்தில் சொரூபமாக அத்தியஸ்தமாகின்றது.
தேகாதி அநாத்மாவிற்ரு அதிஷ்டானஞானத்தால்
பாதமுண்டாகின்றமையால் ஆத்மாவில் அதன் சொ
ரூபாத்தியாச முண்டாகின்றது.

*உஅ. பாதிக்கத்தகாத வஸ்துவின் சொரூபம் அத்

த்தியாசம் என்னும் பேதத்தால் அர்த்தாத்தியாசம் இரண்வேகைப்படும்.

க. முன்சொல்லப்பட்ட ஆறுபேதங்களும் இதில் *உக. அடங்கும்.

தியஸ்தமாகாது. ஆனால் அதன் சம்பந்தம் அத்தியஸ்தமாகும். ஆகையால் அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் சம்சரீக்காத்தியாச முண்டாகின்றது. இதனையே சம்பந்தாத்தியாச மென்றும் கூறுவர்.

*உக. கேவலதர்மாத்தியாசம், தர்மசகிததர்மியினத்தியாசம், அந்நியதராத்தியாசம் என்னு மிம்மூன்றும் சொரூபாத்தியாசத்தி லடங்கும். கேவலசம்பந்தாத்தியாசம், சம்சரீக்காத்தியாசமேயாகும். சம்பந்தசகிதசம்பந்தியினத்தியாசம், சம்சரீக்காத்தியாசசகித சொரூபாத்தியாசமாம். அந்நியோந்நியாத்தியாசத்தில் சம்சரீக்காத்தியாசம் சொரூபாத்தியாச மென்னு மிரண்டு முண்டு. ஏனெனின், ஆத்மாவின் சொரூபம் சத்திய மாகையால் அஃது அத்தியஸ்தமாகாது. ஆனால் அதன் சம்சரீக்க மெனப்படும் தாதாத்மியசம்பந்தம் அநாத்மாவில் அத்தியஸ்தமாம். ஆகையால் அதன் சம்சரீக்காத்தியாச முண்டாகின்றது. அநாத்மாவின் சொரூபமே ஆத்மாவில் அத்தியஸ்தமாகின்ற மையால், அதன் சொரூபாத்தியாச முண்டாகின்றது.

அதனால் அந்நியோந்நியாத்தியாசம் இவ்விரண்டி லுடடங்கும்.

கலை.] பிரபஞ்சமித்தியாவர்ணநம். கஅக

உ. மேலெழுதப்பட்டுள்ள பேதப்பிராந்திமுதலிய ஜவகைப்பிராந்தியும் இதனுள் *நூ. அடங்கும்.

ந. இனி அடுத்துச்சொல்லப்படும் ஆத்மாநாத்மாக்களினது விசேஷணங்களின் அந்நியோந்நியாத்தியாசமும் இதற்றுளே அடங்கும். அஃது அதன் டிப்பணத்தில் (விளக்கவுரையில்) காட்டப்படும்.

கநௌ. வினா:-அகங்காராதி அநாத்மாக்களையும், ஆத்மாவையும் அறிவதில் விசேஷ உபயோகமுள்ள அத்தியாச மெது?

விடை:-அந்நியோந்நியாத்தியாசமாம்.

கநஅ. வினா:-அந்நியோந்நியாத்தியாசமென்பது யாது?

விடை:-பாஸ்பாத்தில் பாஸ்பாத்தின் (ஒன்றி

*நூ. முன்னெழுதப்பட்டுள்ள பேதப்பிராந்திமுதலிய ஜவகைப்பிராந்திகளில் சங்கப்பிராந்திநீக்கியமற்ற நால்வகைப்பிராந்தியும் சொருபாத்தியாசத்திலடங்கும். ஐந்தாவது சங்கப்பிராந்தி சம்சர்க்காத்தியாசத்திலடங்கும்.

ல் ஒன்றன்) அத்தியாசத்திற்கு *நக. அந்நியோந்
நியாத்தியாச மென்று பெயர்.

கநக. வினா:-ஆத்மாநாத்மாக்களுக்குப் பரஸ்
பரம்(ஒன்றற்கொன்று) எப்படி அத்தியாசமுண்
டாகிறது?

*நக. இங்கே சகல அத்தியாசங்களினது சொரு
பத்தையும் உதாரணத்தையும் விரியுமென் றஞ்சி வி
சேஷமாய் எழுதாமல் சம்க்ஷேப(சுருக்க)மாய் எழுதி
யிருக்கிறோம். அவற்றை விசேஷமாய் அறிய விரும்பு
வோர் விருத்திப்பிரபாகரகிரந்தத்திற் காண்க. ஆன
ல் அந்நியோந்நியாத்தியாசத்தின் சொரூபம், விசே
ஷ உபயோகமுள்ளதென் றறிந்து ஸ்பஷ்டமா(தெ
ளிவா)ய்க் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. அதில் (க) அ
நாத்மாவின் தர்மமாகிய துக்கமும் துவைதசகிதத்து
வமும், ஆத்மாவின் ஆநந்தத்திலும் அத்வைதத்தன்
மையிலும் சொரூபமாக அத்தியஸ்தமாய், அவற்றை
மறைக்கின்றன.

(உ) ஆத்மாவின் தர்மமாகிய சத்தும் சித்தும் அநா
த்மாவின் அசத்துவத்திலும் ஜடத்துவத்திலும் சம்ச
ர்க்க(சம்பந்த)வாயிலாக அத்தியஸ்தமாய், அவற்றை
மறைக்கின்றன.

காரியசகித அஞ்ஞானத்தால் மறைக்கப்படுவது
அதிஷ்டான மெனப்படும்.

இவ்வாறு ஆத்மாநாத்மாக்களின் அந்நியோந்நியா
த்தியாசமாகிய இதுவம் சம்சர்க்காத்நியாசசொரூபா
த்தியாசங்களி

விடை :-க-ச. சத்து சித்து ஆநந்தம் அத்வை தத்துவம் என்னு மிந்நான்கு விசேஷணங்களும் ஆத்மாவின்னுடையனவாம். க-ச. அசத்து ஜடம் துக்கம் துவைதசகிதத்துவம்(துவைதத்தோடு கூடியதன்மை) என்னு மிந்நான்கு விசேஷணங்களும் அநாத்மாவின்னுடையனவாம். அவற்றுள்,

க-உ. துக்கம் துவைதசகிதத்துவம் என்னும் இவ்விரண்டு அநாத்மவிசேஷணங்களும் ஆத்மாவின் ஆநந்தத்தையும் அத்வைதத்துவத்தையும் மறைக்கின்றன. அதனால் ஆத்மாவில்,

(க) “நான் ஆநந்தரூபனாயும் அத்வைதரூபனாயு மிருக்கிறேன்.” என்னும் ஞான முண்டாகாமல்,

(உ) “நான் துக்கியாயும் ஈசுவராதிகளினும் வேறாயு மிருக்கிறேன்.” என்னும் ஞானம் உண்டாகிறது.

ங-ச. ஆத்மாவின் சத்து சித்து என்னும் இரண்டு விசேஷணங்களும் அநாத்மாவின் அசத்து வத்தையும் ஜடத்துவத்தையும் மறைக்கின்றன. அதனால் *ங-உ. அநாத்மாவாகிய அகங்காராதிகளில்,

*ங-உ. “अनात्मा तु सजीवो वियदादिपञ्चः ॥

அநாத்மாவோ ஜீவனோடு ஆகாயமுகலிய பிரபஞ்சமாம்.” என்பது சர்வசாரோபநிஷத்து.

(க) “அசத்தாயும் ஜடரூபமாயு மிருக்கிறது.”
என்னும் ஞான முண்டாகாமல்,

(உ) “இருத்திறது, விளங்குகிறது.” என்னும் ஞான முண்டாகிறது.

இவ்வாறு ஆத்மாநாத்மாக்களுக்குப் *நூ. ப
ரஸ்பர அத்தியாச மிருக்கின்றது.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் ஆரங்கலை
பிரபஞ்சமித்தியாவர்ணநம் என்பது

முடிந்தது.

*நூ. பிரஹ்மசகவரர்களுக்கும் கூடஸ்தஜீவர்க
ளுக்கும் உள்ள பரஸ்பர அத்தியாசம் மேல் பதினோ
ருவது கலையிற் சொல்லப்படும்.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்.

ஏழாங்கலை.

ஆத்மாவின் விசேஷணம்.

ஆன்ம விசேடண மாமிரு வகையே
விதேய நிதேஷத்திய மென்றவை யாவும்
குரவ னூல்வழிக் குறைவற வுணர்ந்
றனது நிஜவுரு தானே யாகுவன். (க)

சத்துச் சித்தா நந்தம் பிரமஞ்
சுவயம் பிரகாசங் கூடத்தன் சாக்கி
திருஷ்டா வுபதிருஷ்டா வொன்றென லாதிய
விதேய விசேஷண மெனவிலை கொள்ளே.()

அநந்த மகண்ட மசங்க மத்வய
வஜ்ரம் மவிகாரி யாகா மில்ல
தவ்வியக்த மப்பிர மேய மவ்யய
மக்கா மாதிய நிதேஷத்திய மென்றோர். (ங)

கசு. வினா :-ஆத்மாவின் விசேஷணம் எத்த
னை வகையாம்?

விடை:—*க. ஆத்மாவின் விசேஷணம் *உ. விதேயம்(சாக்ஷாத்போதகம்) *ங. நிஷேத்தியம்(பிரபஞ்சத்தின் நிஷேதவாயிலாக அறிவிப்பது) என்னும் பேதத்தால் இரண்டுவுகையாம்.

*க. “अथ कस्मादुच्यते आत्मेति । यस्मात्सर्व-
माप्नोति सर्वमादत्ते सर्वमिति च तस्मादुच्यते आत्मेति ॥

இனி எதனால் ஆத்மா என்று சொல்லப்படுகின்றது? எதனால் எல்லாவற்றையும் அடைகின்றதோ, எல்லாவற்றையும் கொள்ளுகின்றதோ, எல்லாவற்றையும் விழுங்குகின்றதோ, அதனால் ஆத்மா வென்று சொல்லப்படுகின்றது.” என்னும் சாண்டிலீயோபநிஷத்து மூன்றாவது அத்யாயவாக்கியமும்,

“ परमात्मेति च । देहादेः परतरत्वाद्ब्रह्मैव पर-
नात्मा ॥

பரமாத்மா வென்றுமாம். ஆத்மா வெனப்படும்தே காடிகளுக்கு மேலானதா யிருத்தலால் பிரஹ்மமே பரமாத்மா.” என்னும் நிராலம்போபநிஷத்தும் பிரஹ்மத்திணையே ஆத்மா வென்று கூறுதல் காண்க.

*உ. சுமங்கிலி என்னும்சொல் அமங்கிலியாகிய ஸ்திரீயை நிஷேதித்து, சுவாசினி(நல்வாசமுள்ள)ஸ்திரீயை நேரே அறிவிப்பதா யிருத்தல்போல, “சத்து” முதலிட விதேயவிசேஷணங்கள் “அசத்து” முத

கீலு.] ஆத்மாவின் விசேஷணம், க்குரு

கசக. வினா:—ஆத்மாவின் விதேயவிசேஷணங்கள் எவை?

விடை:—க. சத்து, உ. சித்து, ந. ஆநந்தம், ச. பிரஹ்மம், ரு. சுயம்பிரகாசம், சு. கூடஸ்தர், எ. சாக்ஷி, அ. திருஷ்டா, கூ. உபதிருஷ்டா, கௌ. வகம் என்னு மிவைமுதலியன.

கசஉ. வினா :—ஆத்மா எப்படிச் சத்தாம்?

லிய பிரபஞ்சத்தின் விசேஷணங்களை நிகேஷித்து, சத்தமுதலியவடிவினதாகிய பிரஹ்மத்தை நேரே அறிவிப்பனவா யிருக்கின்றன. ஆகையால் “விதேய” மெனப்படுகின்றன.

*ந. அலிதவ்ய என்னும் சொல் விதவையாகிய ஸ்திரீயை நிகேஷித்து, அர்த்தத்தினால் அவளுக்கு விசேஷணமாகிய சுவாசினி ஸ்திரீயை அறிவிப்பதா யிருத்தல்போல, அநந்தமுதலிய நிகேஷத்திபவிசேஷணங்கள் அந்தமுதலிய பிரபஞ்சத்தின் தர்மங்களை நிகேஷித்து, அர்த்தத்தினால் அவற்றிற்கு விசேஷணமாகிய பிரஹ்மத்தை அறிவிப்பனவா யிருக்கின்றன ஆகையால் “நிகேஷத்தேய” மெனப்படுகின்றன.

விடை :-க. *ச. ஞானத்தினாலேனும் மற்றொன்றினாலேனும் எதனது நிவிருத்தி யுண்டாகிறதில்லையோ, அது சத்து.

*ச. “सदिति श्रौतप्रीतिलक्ष्यं सत्यं । असदित्यवाच्यं सत्यं । त्रिकालावाध्यं सत्यं । त्रिकालानुस्यूतं सत्यं । यदस्ति तत्सत्यं । एकमेवाद्वितीयं सत्यं । सजातिविजातिभेदरहितं सत्यं । सर्वकरपनाधिष्ठानं सत्यम् ॥

சத்து அதாவது இருப்பது என்று கேட்கப்படும் உணர்ச்சிக்குலக்கியமாயுள்ளது சத்தியமாம். அல்லது அசத்து என்று சொல்லக்கூடாதது சத்தியமாம். அல்லது மூன்றுகாலத்திலும் பாதிக்கப்படாதது அதாவது பொய் என்று நிச்சயிக்கப்படாதது சத்தியமாம். அல்லது மூன்றுகாலத்தும் கலந்திருப்பது அதாவது வியாபித்திருப்பது சத்தியமாம். அல்லது எது இருக்கிறதோ அது சத்தியமாம். அல்லது ஒரே அத்விதமாயுள்ளது சத்தியமாம். அல்லது சஜாதிவிஜாதி பேதமன்றியது சத்தியமாம். அல்லது சகல கற்பனாக்கும் அதிஷ்டானம் சத்தியமாம்.” என்பதும்.

“सदेव तत्र ब्रह्म ॥

சத்தே அங்குப் பிரஹ்மமாம்.” என்பதும்;

“ब्रह्मैवात्मा ज्ञेयः

கலை.] ஆத்மாவின் விசேஷணம். ௧௬௭

ஆத்மா ஞானத்தினாலும் மற்றெதனாலும் நிவிருத்தியாகாமையால் சத்தாம்.

௧௬௩. வினா :-ஆத்மா எப்படிச் சித்தாம்?

விடை :-௨. *௩. குன்றாத பிரகாசம் சித்து.

பிரஹ்மமே ஆத்மா வென்று அறியத்தக்கதாம்.” என்பதுமாகிய சர்வசாரோபநிஷத்தம்,

“ காலதிரயாபாதிதம் ப்ரஹ்ம சர்வகாலாபாதிதம் ப்ரஹ்ம ॥

மூன்றுகாலத்திலும் பாதிக்கப்படாதது பிரஹ்மம். எக்காலத்திலும் பாதிக்கப்படாதது பிரஹ்மம்.” என்னும் மகாநாராயணோபநிஷத்தம் சத்தின் இலக்கணத்தினையும் பிரஹ்மமாகிய ஆத்மாவே சத்து என்பதனையும் கூறுகின்றன.

*௩. “ तच्छुभ्रं ज्योतिषां ज्योतिः ॥

அது சத்தமும் ஜோதிக்கெல்லாம் ஜோதியாய் முள்ளது.” என்னும் முண்டககருதியும்,

“ स्वप्रकाशं ज्ञानं । सर्वप्रकाशकं ज्ञानं । निराव-
णचिन्मात्रं ज्ञानं । अनाद्यनन्तं निरंतरमवृत्तिवृत्ति साक्षि-
चैतन्यमेव ज्ञानम् ॥

சுவப்பிரகாசம் ஞானமாம். எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பது ஞானமாம். ஆவரணமின்றிய சின்மாத்மி.

ஆத்மா குன்றாத பிரகாசவடிவமா யிருத்தலால் சித்தமாம்.

கசச. வினா:-ந. ஆத்மா எப்படி ஆநந்தமாம்?

விடை:-*சு. பரம(எல்லாவற்றினுமதிக)ப் பிரீதிக்கு எது விஷயமோ, அஃது ஆநந்தம். ஆத்மாவினிடத்தில் எல்லோருக்கும் பரமப்பிரீதி யிருத்தலால், அஃது ஆநந்தமாம்.

ரம் ஞானமாம். அநாதி அநந்தமாய் நிரந்தரம் விருத்தி யின்றியவிடத்திருக்கும் சாக்ஷிசைதன்னியமே ஞானமாம்.” என்னும் சரீவசாரோபநிஷித்தும் ஆத்மாவின் சித்துவடிவத்திற்கு இலக்கணம் கூறுதல் காண்க.

*சு. “अहमेव सुखं नान्यदन्यच्चैत्रैव तत्सुखं ।
अमदर्थं न हि प्रेयो मदर्थं न स्वतः प्रियं । परप्रेमास्प-
दतया मानभूवमहं सदा । भूयासमिति यो दृष्टस्सोहं
विष्णुर्मुनीश्वर ॥

யானே ஆநந்தம்; பிறிதல்லன்; பிறிதாயின், அது சுகமேயன்று. பிரியம் என்பொருட்டாகாத தன்று; என்பொருட்டு மன்று; தானே பிரியமாம். முநீசுவரரே! மேலான பிரியத்திற்கு விஷயமாந்தன்மையால் ‘நான் இல்லாதிருக்கலாகாது, எப்போது மிருக்கவேண்டும்’ என்று எதுகாணப்படுகின்றதோ அந்த நான்

கலை.] ஆத்மாவின் விசேஷணம். சுருஷ

கசுரு. வினா :-ஆத்மா எப்படிப் பிரஹ்மரூபமாம்?

விடை :-ச. (க) *எ. ஆத்மா சச்சிதானந்த வடிவ மென்பது சுருதியுத்தி அநுபவங்களால் சித்திக்கின்றது.

விஷ்ணு.” என்னும் வாகோபநிஷத்து ஆரந்தத்தினிலக்கணத்தையும் ஆரந்தமே ஆத்மா வென்பதனையும் காட்டியது.

“ अंभसामर्णव इव सुखचेतनानामधिष्ठाननित्यशु-
द्धाखण्डाद्वैतचिदानन्दैकरसमानन्दम् ॥

நீர்களுக்குச் சமுத்திரம்போலச் சுகசேதனங்களுக்கு அதிஷ்டானமான நித்தியசுத்த அகண்டத்தைவ தசிதானந்தைகரஸம் ஆரந்தமாம்.” என்பது சர்வசாரோபநிஷத்து.

*எ. “ आत्मसंज्ञश्चिश्वश्शुद्ध एक एवाद्वयस्सदा ।

ब्रह्मरूपतया ब्रह्म केवलं प्रतिभासते ॥

ஆத்மா வென்னும் பெயருள்ள ஒரே அத்வயமான சுத்தசிவம் எப்போதும் பிரஹ்மவடிவத்தன்மையால் கேவலம் பிரஹ்மமாகத் தோற்றுகின்றது.” என்னும் ஆத்மோபநிஷத்து ஆத்மாபிரஹ்மவடிவ மென்று கூறுகின்றது.

(உ) பிரஹ்மமும் சாஸ்திரங்(உபநிஷத்துக்)க
ளில் சச்சிதானந்தவடிவமெனச் சொல்லப்பட்டிரு
க்கின்றது.

“மஹதஹ்कारपृथिव्यसेजोवायुराकाशात्मकत्वेन बृह-
द्रूपेणांडकोशेन कर्मज्ञानार्थरूपतया भासमानमद्वितीय-
मखिलोपाधिविनिर्मुक्तं तत्सकलसक्त्युपबृंहितमनाद्यन्तं
नित्यंशुद्धं शिवं शान्तं निर्गुणमित्यादिवाच्यमनिर्वाच्यं
चैतन्यं ब्रह्म ॥

மகத்து அகங்காரம் பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆ
காயவடிவத்தன்மையாகிய பெருத்தவடிவமான அண்
டகோசமாகக் கர்மஞானத்தருபத்தன்மைபால் வி
ளங்கும் அத்விதியமும், சகலவுபாதிகளினின்று விடு
பட்டதும், அவ்வெல்லா சக்திகளோடு கூடியதும், ஆ
திபந்த மில்லாததும், நித்தியம் சுத்தம் சிவம் சாந்தம்
நர்க்குணம் என்னும்இவைமுதலிய வாசகப்பொருளு
ம் வாசகப்பொருளல்லாததுமான சைதன்னீபம் பிர
ஹ்மமாம்.” என்னும்நீராலம்போபநிஷத்தும்,

“सर्वोपाधिविनिर्मुक्तं निर्विशेषचिन्मात्रं सदद्वैतमा-
नन्दममायं ब्रह्म ॥

கலை.] ஆத்மாவின் விசேஷணம். ௨௦௩

அதனால் ஆத்மா பிரஹ்மவடிவமாம்.

சகலோபாதிகளினின்று விடுபட்டதும், நிர்விசேஷமும், சின்மாத்திரமும் சத்தம் அத்வைதமும் ஆநந்தமும் மாயையில்லாததுமாயுள்ளது பிரஹ்மம்.”

“ब्रह्मैवात्मा ज्ञेयः ॥

பிரஹ்மமே ஆத்மா வென்றறியத்தக்கதாம்.” என்னும் சர்வசாரோபநிஷித்தும்,

“यसाच्च बृहति बृहयति च सर्वं तसादुच्यते परं ब्रह्मेति ॥

எதனால் பெரிதாகின்றதோ எல்லாவற்றையும் பெரிதாக்குகின்றதோ அதனால் மேலான பிரஹ்மமென்று சொல்லப்படுகின்றது.” என்னும் சாண்டில்யோபநிஷித்தும்,

“सचिदानन्दस्वप्रकाशं ब्रह्म । देशतः कालतो वस्तुतः परिच्छेदराहितं ब्रह्म । सर्वपरिपूर्णं ब्रह्म ॥

“சச்சிதானந்தசொப்பிரகாசம் பிரஹ்மம்.” “கேசத்தினாலும் காலத்தினாலும் வஸ்துவினாலும் பரிச்சேதமில்லாதது பிரஹ்மம்.” “சர்வபரிபூர்ணம் பிரஹ்மம்.” என்னும் மகாநாராயணோபநிஷித்தும் பிரஹ்மத்தினிலக்கணம் கூறுகின்றன.

அல்லது பிரஹ்ம மென்பது வியாபகத்திற்கா
ம். எதற்குத் தேசத்தினால் அந்த மில்லையோ, அ
து வியாபக மெனப்படும்.

(க) ஆத்மா பிரஹ்மத்தினும் வேறு யிருக்கு
மாயின், தேசத்தினால் அந்தமுடையதாகும்.

(உ) எதற்குத் தேசத்தினால் லந்தம் உண்டாகி
றதோ, அதற்குக் காலத்தினாலும் அந்தமுண்டா
கு மென்பது நியமம்.

எதற்குத் தேசகாலங்களினால் அந்த முண்டா
கிறதோ, அஃது அநித்தியமெனப்படும். அதனால்
ஆத்மா அநித்தியமாகும். ஆகையால் ஆத்மா பிர
ஹ்மத்தினும் வேறன்று.

(க) அன்றியும் பிரஹ்மம் ஆத்மாவினும் வே
று யிருக்குமாயின் அஃது அநாத்மாவாகும்.

(உ) அநாத்மாவாகிய கடமுதலியவைகள் ஜட
மாகையால், ஆத்மாவினும் வேறுகிய பிரஹ்மம்
ஜடமாகும்.

இவ்வார்த்தை சுருதிக்கு விரோதமாம்.

ஆகையால் ஆத்மாவிற்கு வேறுகப் பிரஹ்மம்
ல்லை. அதனால் ஆத்மா பிரஹ்மவடிவமாம்.

கலை.] ஆத்மாவின் விசேஷணம். ௨௦௩

கசக. வினா :—ஆத்மா எப்படிச் சுவயம்பிரகாசமாம்?

விடை:—ரு. (க) எது தீபத்தைப்போலத் தனது பிரகாசத்தில் ஒன்றையும் அபேக்ஷியாது, —

(உ) தான் எல்லாவற்றையும் பிரகாசிக்கிறதாயிருக்கிறதோ, அது சுவயம்பிரகாசமென்பதும்.

இப்படி யிருப்பது ஆத்மாதான். ஆகையால் *அ. ஆத்மா சுவயம்பிரகாசமாம்.

அல்லது,

(க) எது எப்போதும் அபரோக்ஷவடிவமாம்.

(உ) எந்த ஞானத்திற்கும் விஷயமாகாதிருக்கின்றதோ,

*அ. ஆத்மா சுவயம்பிரகாச மென்பதனை

“स्वयंप्रकाशमात्मानं नैव सां स्पृशन्”

சுவயம்பிரகாச ஆத்மாவாதிட என்னை ஸ்ப்ரிஷத் சூரிய தன்மை.” என்று வராகோபநிஷத்தும்,

“स्वयंप्रकाशस्यैवैवमव्ययः ॥

சுவயம்பிரகாசமும் எல்லாவற்றின்கண் ஞானமாகுமாறு தான் அவ்வியமன்.” என்று முக்திகோபநிஷத்தும், மற்றுமுள்ள சரிவசாரா பிரகாராரணியக கடவல்யாதி சருதிகளும் கூறுகின்றன.

அது சுயம்பிரகாசமெனப்படும். ஆத்மா எப்போதும் அபரோகூஷவடிவமாயும் பிரகாசவடிவமாயு மிருத்தலால், எந்த ஞானத்திற்கும் விஷயமாகாததா யிருக்கின்றது. ஆகையால் அது சுயம்பிரகாசமாம்.

கசௌ. வினா:-ஆத்மா எப்படிக்கூடஸ்தராம்?

விடை :-கூ. கூட மென்பது கொல்லனது சம்மட்டிக்காம். அதைப்போல நிருவிகாரவடிவமாயிருப்பது கூடஸ்த ரெனப்படும்.

கொல்லன் அநேக அடிகளை அடித்தபோதிலும், சம்மட்டி எப்படியோ அப்படியே(நிருவிகாரமா)யிருத்தல்போல, மனமாகிய கொல்லன் வியவகாரமாகிய அநேக அடிகளை அடித்தபோதிலும், ஆத்மா எப்படியோ அப்படியே(நிருவிகாரமா)யிருக்கிறது. ஆகையால் *கூ. ஆத்மா கூடஸ்தராம்.

*கூ. “नित्यस्सर्वगतो ह्यात्मा कूटस्थो दोषवर्जितः

நித்தியமும் எல்லாவற்றினிருப்பதுமான ஆத்மா கோஷமின்றிய கூடஸ்தனும்.” என்னும் அந்நபூதேனோபநிஷத்தும்,

“ब्रह्मादिपिपिलिखान्तसर्वप्राणिबुद्धिष्वविशिष्टितयो-
पलभ्यमानस्सर्वप्राणिबुद्धिस्तद्व्यभिष्ठानात्मास्ति भासते
च स कूटस्थः ॥

கலை.] ஆத்மாவின் விசேஷணம். ௨௦௫

கூடஸ்தரென்று சொல்லுதலால் அசலம் அக்கிரியம்(செயலற்றது) என்பதும் அர்த்தத்தினால் சித்தித்தது.

கசஅ. வினா :-ஆத்மா எப்படிச் சாக்ஷியாம் ?

விடை :- எ. (க) உலகவியவகாபத்தில் [க] உதாசினமா(இராகத்துவேஷமில்லாததா)ய்ச் [உ] சமீபத்திலிருக்கும் [ஈ] சேதனன் சாக்ஷி யெனப்படுவன்,

ஆத்மா, [க] தேகாதிகளோடு உதாசினமாய்ச் [உ] சமீபத்திலிருக்கும் [ஈ] சேதன(அஜடப்பிரகாச)மா யிருத்தலால் சாக்ஷியாம்.

(உ) அல்லது அந்தக்கரணமாகிய உபாதியையுடைய சேதனம் சாக்ஷி யெனப்படும்.

(ஈ) அல்லது அந்தக்கரணத்திலும் அந்தக்கரணவிருத்தியிலுமிருக்கும் சேதனமாத்திரம்(கே

பிரஹ்மாமுதல் எழும்புகடையான சகலப்பிராணிகளது புத்தியிலும் விசிஷ்டமின்றியதன்மையாய் அறியப்படுகின்ற சர்வப்பிராணிகளது புத்திக்கும் சாக்ஷியான அதிஷ்டானாத்மா இருக்கின்றது ; விளங்குகின்றது. அது கூடஸ்தனும்.” என்னும் சர்வசாரோபநிஷத்தும் ஆத்மா கூடஸ்த னென்று அறிவிக்கின்றன.

வலசேதனம்) சாக்ஷி பெனப்படும். ஆத்மா இப்படி யிருக்கின்றது. ஆகையால் அது *க௦. சாக்ஷியாம்.

கசக. வினா:-ஆத்மா திருஷ்டா வென்பது எப்படி?

விடை:-ஆ. பார்க்கிறவன் எவனோ அவன் திருஷ்டா வெனப்படுவன். ஆத்மா சகல திருசியங் களையும் பார்க்கிறதா யிருத்தலால் *கக. திருஷ்டாவாம்.

கரு௦. வினா:-ஆத்மா எப்படி உபதிருஷ்டாவாம்?

விடை:-க. (க) யாகசாலையில் யாககாரியங்க ளைச் செய்யும் இருத்துவிக்குகள் பதினைந்து பே யர்.

*க௦. “ज्ञानज्ञेयादावाविर्भावतिरोभावज्ञाता स्वयं
तदाविर्भावतिरोभावरहितः स्वयंयोऽस्मिन्नवस्था ॥

அறிபவன் அறிவு அறிப்பப்படுபொருள் முதல்பவ ன்றின் உற்பத்தி ராசங்களை அறிவதாய்த் தான் அவ்வு ற்பத்திராசங்களின் றிபதாய்ச் சுயஞ்சோதியாயுள்ள சேதனம் எதுவோ அது சாக்ஷியாம்.” என்னும் சரீவ சார்போபநிஷத்து ஆத்மா சாக்ஷியாகலை அறிவிக்கின் றது.

*கக. திருஷ்டா = அறிபவன்.

கலை.] ஆத்மாவின் விசேஷணம். ௨௦௭

(உ) பதினொருவது எஜமானன்.

(ஈ) பதினேழாவது எஜமானனுடைய மனைவி.

(ச) பதினெட்டாவது உபதிருஷ்டா (சமீபத்தில் உட்கார்த்துகொண்டு பார்க்கிறவன்); அவன் ஒரு காரியமும் செய்கிறதில்லை.

அதுபோல,

(ச) *கஉ. ஸ்தூலதேகமாகிய மஞ்ஞசாலையில் ஞானேந்திரியம் ஐந்து, கர்டேந்திரியம் ஐந்து, மானன் ஐந்து என்னுமிப்பதினைந்தும் இருந்தவிக்துகள்.

(உ) பதினொருவது மனம் எஜமானன்.

(ஈ) பதினேழாவது புத்தி அவன் மனைவி.

(ச) இவையெல்லாம் தத்தம் விஷயங்களைச் சிந்தித்தலாகிய போகாகாப யாககாரியங்களைச் செய்கின்றன. இவை எல்லாவற்றையும் சமீபத்திலிருந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் ஆத்மாபதினேட்டாவது உபதிருஷ்டாவாம்.

*கஉ. சரீரமுதலியவற்றை பாக்கசாலமுதலியவையாகக் கர்ப்போபநிஷத்தும் பிராணங்களேஹாத்திரவுபநிஷத்தும் கூறுகின்றன.

கருக. வினா:—ஆத்மா எப்படி ஏகமாம்?

விடை:—க௦. ஆத்மாவிற்குச் சஜாதியமாகிய(இனமுள்ள)வேறு ஆத்மா இல்லாமையால் *கரு. ஏகமாம்.

இவை முதலியன ஆத்மாவின் விதேயவிசேஷணங்கள்.

கருஉ. வினா:—ஆத்மாவின் நிஷேத்தியவிசேஷணங்கள் எவை?

*கரு. “एकं ब्रह्माहमस्मीति कृतकृत्यो भवेन्मुनिः ॥

ஒன்றாகிய பிரஹ்மம் நானென்று கருதகருத்தியனான முனி.”

“एकस्सन्मिद्यते भ्रांत्या मायया न स्वरूपतः ॥

ஆத்மா ஒன்றாயிருந்தும் பிராந்தியினால் பேதப்படுகின்றது. அது மாயையினாலாம்; சொரூபமாகப் பேதப்படுகிறதில்லை.” என்னும் அந்நபூர்ணோபநிஷத் சுருதிகளும்,

“एकमेवाद्वितीयं ब्रह्म नेह नानास्ति किञ्चन ।

ஒரே அத்விதீயப்பிரஹ்ம முளது. இங்கு நானா வென்பது சிறிது மில்லை.” என்னும் பிருகதாரணியகமுதலிய அநேகசுருதிகளும் ஆத்மா ஏக மென்பதில் பிரமாணமாம். அவற்றை விரிவஞ்சி விடுத்தனம்.

கலை.] ஆத்மாவின் விசேஷணம். ௨௦௯

விடை:-க. அர்த்தம், உ. அகண்டம், கூ. அசங்கம், ச. அத்துவிதிபம், ஞ. அநன்மம், ஈ. நிருவிதாரம், எ. நிராகாரம், அ. அவ்விபந்தம், கூ. அவ்விபம், கௌ. அக்ஷரம் என்னு மிவைமுதலியனவாம்.

கருந. வினா:-ஆத்மா எப்படி அர்த்தமாம்?

விடை:-க. (க) ஆத்மா விதாபகமாயிருத்தலால் அதற்குத் தேசத்தினாலும் அந்த மில்லை.

(உ) நித்தியமாயிருத்தலால் காலத்தினாலும் அந்த மில்லை.

(கூ) ஆத்மா அதிஷ்டானமாயிருத்தலால் எல்லாவற்றினது சொருபமாம். அதனால் அதற்கு வஸ்துவினாலும் அந்த மில்லை.

ஆத்மாவிற்குத் தேசகாலவஸ்துக்களால் அந்த (பரிச்சேத) மில்லாமையால் அஃது *கச. அந்தமாம்.

*கச. “उत्पत्तिविरहितमनन्तं । षड्भावविकाररहितमनन्तं । सर्वोपनिविष्टमनन्तं । मुद्रिकारेषु नृदिव स्वर्णविकारेषु स्वर्णमिव तत्त्वविकारेषु” अकारण-

கருச. வினா :—ஆத்மா எப்படி அகண்டமாம்?

விடை :—உ. (க) ஆத்மா ஜீவேசுவரர்களின் பேதம், ஜீவர்களின் பரஸ்பரபேதம், ஜீவஜடங்களின் பேதம், ஜட ஜடபேதம், ஜடஈசுவரர்களின் பேதம் என்னும் ஐந்து பேதங்களு மில்லாததாயிருக்கின்றது.

(உ) அல்லது சஜாதீய விஜாதீய சுவகத்மென்னும் பேதங்களில்லாததாயிருக்கின்றது.

ஆகையால் அஃது(ஆத்மா)அகண்டமாம்.

दिसृष्टिप्रपञ्चेषु व्याप्य पूर्णमविनाशि चैतन्यमनन्तम् ॥

உற்பத்திராசமின்றியது அநந்தமாம். வட்பாவவி
காமின்றியது அநந்தமாம். சர்வோபாதிகளினிங்கிய
து அநந்தமாம். மண்ணின் விகார (காரிய)ங்களில் ம
ண்ணைப்போலவும், பொன்னின் விகாரங்களில் பொ
ண்ணைப்போலவும், நூலின் விகாரங்களில் நூலினைப்
போலவும் அவ்வியக்தமுதலான சிருஷ்டிப்பிரபஞ்ச
ங்களில் வியாபித்துப் பூர்ணமாய் அவிநாசிபாயுள்ள
சைதந்த்ரியம் அநந்தமாம்.” என்பது சர்வசாரோபநி
ஷித்து. இவ்வாறே ஆத்மா அகண்டம் அத்துவிதியமு
தலியனவாமென்பதனைப் பிரகதாரணியகம், முக்திக
ம், மகாநாராயணம், முத்தகலம், வராகமுதலிய சுருதி
களில் காண்க.

கலை.] ஆத்மாவின் விசேஷணம். ௨௧௧

௧௫௫. வினா:—ஆத்மா எப்படி அசங்கமாம்?

விடை:—௩. சங்கமென்பது சம்பந்தத்திற்கா
ம். அச்சம்பந்தம் (௧) சஜாதீயம், (௨) விஜாதீயம்,
(௩) சுவகதமென மூன்றுவகையாம்.

(௧) தன் ஜாதியுடையதோடுள்ள சம்பந்தம்
சஜாதீயம்; பிராஹ்மணனுக்கு அந்நியப்பிராஹ்
மனோடுள்ளதுபோல.

(௨) அந்நியஜாதியுடையதோடுள்ள சம்பந்தம்
விஜாதீயம்; பிராஹ்மணனுக்குச் சூத்திரோடு
ள்ளதுபோல.

(௩) தன் அவயவ(அங்க)ங்களோடுள்ள சம்ப
ந்தம் சுவகதம்; பிராஹ்மணனுக்குத் தனது அங்
கமாகிய கைகால் முதலியவற்றோடுள்ளதுபோல.

(௧) [௧] ஆத்மா(சேதனம்)மூன்று யிருத்தலால்
அதற்கு ஜாதி யில்லை. [௨] ஜீவன், ஈசுவான், பிர
ஹ்மா, விஷ்ணு, சிவன், நான், நீ யென்னும் இவை
முதலிய பேதங்கள் உபாதியினுலானவைகளா யி
ருத்தலால் மித்தையாம்.

ஆகையால் ஆத்மாவிற்கு எதோடும் சஜாதீய
சம்பந்தம் பொருந்தாது.

அதுபோல,

(உ) ஆத்மா அத்வைதமாயும் சத்தாயு மிருக்கின்றது. அதனினும் வேறாய்த் தோன்றும் மாயையு(அஞ்ஞானமு)ம் அதன் காரியமாகிய ஸ்தூலசூक्ष்மப்பிரபஞ்சமும் அசத்தாம். அசத்தென்பது ஓர் பதார்த்த மன்று. ஆகையால் ஆத்மாவிற்கு எதனோடும் விஜாதீயசம்பந்தம் பொருந்தாது.

(ஈ) ஆத்மா நிரவயவமாம். சச்சிதானந்த முதலியன ஆத்மாவின் அவயவங்க ளன்று. ஆனால் ஒரு வடிவமா யிருத்தலால் ஆத்மாவின் சொரூபமாம். அதனால் ஆத்மாவிற்குச் சுவகதசம்பந்தம் பொருந்தாது.

இவ்வாறு *கரு. ஆத்மா சகல சம்பந்தமு மில்லாததால் அசங்கமாம்.

*கரு. “அசங்கோ஽ஃ பुरुஷ: ।

இப்புருஷன் அசங்கன்.” என்பது பிருகதாரணிய கோபநிஷத்து

“அசங்கோ ஹ்யமாட்மா ।

இவ்வாத்மா அசங்கன்.” என்பது திருஸிம்ஹ உத்தராத பிணியுபநிஷத்து. இதில் மற்றும் அநேகசுருதிகள் பிரமாணமா யிருக்கின்றன.

கலை.] ஆத்மாவின் விசேஷணம். ௨௬௩

கருக. வினா:-ஆத்மா எப்படி அத்வைதமாம்?

விடை:-ச. துவைதமாகிய பிரபஞ்சம் சொப் பனம் போலக் கற்பிதமா யிருத்தலால் வாஸ்தவ மன்று. ஆகையால் ஆத்மா துவைதமில்லாததாயி ருத்தலால் அத்வைதமாம்.

கருக. வினா:-ஆத்மா எப்படி அஜன்மமா(பிறப்பில்லாததா)ம்?

விடை:-ரு. ஸ்தூலதேகத்தின் தர்மம் ஜன்ம மாம். ஜன்மம் சூक्ष்மதேகத்தின் தர்மமே அல்ல வென்றால் அஃது எப்படி ஆத்மாவின் தர்மமாகு ம்.

அன்றியும் ஆத்மாவிற்கு ஜன்மம் ஒப்புவோ மாயின் மரணமும் ஒப்பவேண்டிவரும். அதனால் ஆத்மா அநித்திய மென்பது சித்திக்கும். அதுபா லோகவாதிகளாகிய ஆஸ்திகர்மாநுக்கு அநிஷ்ட மா(பிரியமில்லாததா)ம். ஏனெனின்,

(க) ஜனனமரணமுடைய வஸ்துவிற்கு ஆதியி லும் அந்தத்திலும் அபாவ முண்டு. அதனால் பூர் வஜன்மத்தில் ஆத்மா வில்லை; அதனது கர்மமும் இல்லை. அப்போது இந்தஜன்மத்தில் ஆத்மாவிற்குக் கர்மமின்றிப் போக முண்டாகிறது மன்றி,

(உ) மரணத்திற்குப் பிறகு ஆத்மாவில்லாமையால், இந்த ஜன்மத்திற் செய்யப்பட்ட கர்மத்திற்கு அதுபவமின்றி நாசமு முண்டாகும். அதனால் வேதோகத்தர்மங்கள் வியர்த்தமாகும். ஆகையால் ஜன்மம் ஆத்மாவின் தர்மமன்று. அதனால் ஆத்மா அஜன்மமாம். அஜன்மமென்றதனால் அஜரம் அமரமென்பதும் அர்த்தத்தினால் சித்தித்தது.

கருஅ. வினா:-ஆத்மா எப்படி நிருவிகாரமாம்?

விடை:-சு. குடத்திற்குப் (க) பிறப்பு, (உ) இருப்பு, (ங்) வளர்ச்சி, (ச) பரிணாமம், (ரு) க்ஷயம், (ஈ) நாசம் என்னும் ஆறு தர்மங்களிருக்கின்றன. அவை குடத்திலிருக்கும் குடத்தின் வேருகிய ஆகாயத்தின் தர்மமன்று.

அதுபோல,

(க) “தேகம் பிறக்கிறது” என்பது பிறப்பு.

(உ) “தேகம் பிறந்திருக்கிறது” என்பது இருப்பு (முன்னில்லை; இப்போதிருக்கிறது எனல்).

(ங்) “தேகம் பாலக னாயிற்று” என்பது வளர்ச்சி.

(ச) “தேகம் யௌவன மாயிற்று” என்பது பரிணாமம்.

கலை.] ஆத்மாவின் விசேஷணம். ௨௧௫

(௫) “தேகம் விருத்தமாயிற்று” என்பது கூடியம்.

(சு) “தேகம் மரண மடைந்தது” என்பது நசும்.

இந்த ஆறு விகாரங்களும் தேகத்தின் தர்மங்களாம்; தேகத்தை அறிவதாய்த் தேகத்திற்கு வேறாயிருக்கும் ஆத்மாவின் தர்மமன்று. இப்படி ஆறுவிகாரங்களு மில்லாததாகிய ஆத்மா நிருவிகாரமாம்.

கருக. வினா :-ஆத்மா எப்படி நிராகாரமாம்.

விடை :-எ. (க) ஸ்தூலம், (உ) சூक्ष்மம், (ந) நீளம், (ச) குறுகல் என நான்குவிதமான வடிவங்கள் ஜகத்தி லுண்டு.

(க) ஆத்மா இந்திரியத்திற்கும் மனதிற்கும் விஷயமாகாததா யிருத்தலால் சூक्ष்மமாம்; அதனால் ஸ்தூல மன்று.

(உ) ஆத்மா விடாபடமா யிருத்தலால் சூक्ष்மம் (அணுவின் து).

(ந-ச) ஆத்மா எங்கும் ஓதப்படுதமா(குறுக்கு நெடுக்கு யிருத்தலால், நீளமும் குறுகலு மன்று.

ஆகையால் ஆத்மா நிராகாரமாம்.

கக௦. வினா:-ஆத்மா எப்படி அவ்வியத்தமாகு
ம்?

விடை:-அ. ஆத்மா, மன இந்திரியாதிகளுக்கு
அகோசரமா யிருத்தலால் அஸ்பஷ்டமா (வெளி
ப்படையில்லாததா)ம். ஆகையால் அஃது அவ்வி
யத்தமாம்.

கக௧. வினா:-ஆத்மா எப்படி அவ்வியமாம்?

விடை:-க. களஞ்சியத்தில் தானியத்தை எடு
த்தலாலும் போடுதலாலும் தானியத்திற்கு வியம
ம் (குறைவு நிறைவு) உண்டாகின்றது. ஆத்மாவி
ற்கு அப்படி வியம முண்டாகாமையால் அவ்விய
மமாம்.

கக௨. வினா:-ஆத்மா எப்படி அக்ஷரமாம்?

விடை:-க௦. ஆத்மா கூடா (நாச)மில்லாததா யி
ருத்தலால் அக்ஷரமாம். இதையே அக்ஷய மென்
றும், அமிருத மென்றும், அவிநாசி என்றும் கூறு
வர். இவை முதலியன ஆத்மாவின் நிஷேத்தீய வி
சேஷணங்கள்.

* கக௩. வினா:-இவ்வாத்மாவின் விசேஷணங்க
ள் எப்படிப் பரஸ்பரம் அபின்னமாம்?

கலை.] ஆத்மாவின் விசேஷணம். உகன்

விடை:-சச்சிதானந்தமுதலியன ஆத்மாவிற்குத்
குணமாயிருக்குமாயின் பரஸ்பரம்பின்னமாம்.

இவை ஆத்மாவின் குணமாகாமல் சொரூபமா
யிருக்கின்றன. ஆகையால் பரஸ்பரம்பின்னமாகா
மல் அபின்னமாம்.

(க) ஒரே ஆத்மா நாகரிகமாயிருத்தலால் சத்
தென்றும்,

(உ) ஜடவிலக்ஷணமாகிய பிரகாசவடிவமாயி
ருத்தலால் சித் தென்றும்,

(ஈ) துக்கத்திற்கு விலக்ஷணமாகிய மூக்கியப்
பிரிபத்திற்கு விஷயமாயிருத்தலால் ஆனந்தமென்
றும் சொல்லப்படுகின்றது.

இவ்வாறு சகல விசேஷணங்களும் மறிக.

திருஷ்டாந்தம்:-ஒரே புருஷன் (க) பிரதாவின்
திருஷ்டியால் புத்திரனென்றும்,

(உ) பாட்டனது திருஷ்டியால் பேரனென்
டும்,

(ஈ) பிரதாவின் சகோதரனது திருஷ்டியால் ச
கோதரனது புத்திரனென்றும்,

(ச) மாமனது திருஷ்டியால் மருமகனென்
டும் சொல்லப்படுகின்றன.

ஒரே சன்னியாசி,

(க) பசுஸ்திரீ கிருகஸ்தன் தண்டமில்லாதவன் என்னு மிவர்களது திருஷ்டியால் மனிதன் புருஷன் துறவி தண்டி என்னும் விதேயவிசேஷணங்களாலும்,

(உ) கடம் பாஷாணம்(கல்)விருகூழமுதலியவற்றின் திருஷ்டியால் அகடம் அபாஷாணம் அவிருகூழமுதலிய கிசேஷத்தி டவிசேஷணங்களாலும் சொல்லப்படுகிறான்.

சித்தாந்தம்:-அதுபோல ஒரே ஆத்மா, பிரபஞ்சத்தின் விசேஷணமாகிய அசத்து ஜடம் துக்கம் அந்நம் கண்டம் சங்கமுதலியவற்றின் திருஷ்டியால் சத்து சித்து ஆந்நம் அந்நம் அகண்டம் அசங்கமுதலியனவாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

இவ்வாறு ஆத்மாவின் விசேஷணங்கள் ஒன்றற்கொன்று பின்னமாகாமல் அபின்னமாகின்றன.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் ஏழாங்கலை

ஆத்மாவின் விசேஷணவர்க்கம் என்பது

முடிந்தது.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்.

எட்டாங்கலை.

சச்சிதானந்தவிசேஷவண்ணம்.

சச்சிதா நந்த சொரூபமே யானேனச்
சற்குரு முகத்தான் சதுரா யுணர்க. (க)

ஜாக்கிரஞ் சொப்பநஞ் சுழுத்தி யாதியா
மும்மைக் காலத்து முள்ளவன் யானே. (உ)

மும்மைக் காலத்து மிருத்தலின் யானே
சத்து வடிவன் சகலமு மென்ன
லறியப் படுதலி னறிவு வடிவன்யான். (ஈ)

உடல்சுதன் றூர மொன்பொரு ளாதியிற்
பிரியன் யானே யென்பொருட் டியாவும்
பிரியமா மென்பொருட் டியானே பிரிய
னிதனாற் பிரிய தமனியா னதனாற்
பரமா நந்தன் னுக்கமாம் பிறவே. (ச)

உடற் றசையாதி யொழிந்தவங் வான்மா
பூரணப் பிரம மென்றே போற்றுக். (ஊ)

௧௬௪. வினா :—சத் தென்பது யாது ?

விடை :—௧. மூன்று காலத்திலும் பாதிக்கப்பட்டாது சத்து.

௧௬௫. வினா :—சித் தென்பது யாது ?

விடை :—௨. மூன்றுகாலத்திலும் எல்லாவற்றையும் அறிவது சித்து.

௧௬௬. வினா :—ஆநந்த மென்பது யாது ?

விடை :—௩. மூன்றுகாலத்தினும் பரமப்பிரேமைக்கு விஷயமாவது ஆநந்தம்.

௧௬௭. வினா :—“ நான் சத் ” தென்றறிவ தெப்படி ?

விடை :—மூன்று காலத்திலுமிருத்தலால் நான் சத்தென்றற்க.

௧௬௮. வினா :—மூன்று காலத்திலுமிருத்தலால் நான் சத்தென்றறிவ தெப்படி ?

விடை :—௧. (௧) ஜாக்கிரத்திலும், (௨) சொப்பனத்திலும், (௩) சுழுத்தியிலும் நானிருக்கிறேன். அதுபோல,

௨. (௧) காலையிலும், (௨) மத்தியானத்திலும், (௩) சாயங்காலத்திலும் நானிருக்கிறேன்.

அதுபோல,

கலை.] சச்சிதானந்தவிசேஷவார்ணநம். ௨௨௧

௩. (க) பகலிலும், (உ) இரவிலும், (ஈ) பகல்திலும் நானிருக்கிறேன். அதுபோல,

௪. (க) மாசத்திலும், (உ) திருதவிலும், (ஈ) வருஷத்திலும் நானிருக்கிறேன். அதுபோல,

௫. (க) பாலையாவஸ்தையிலும், (உ) யௌவனவஸ்தையிலும், (ஈ) விருத்தாவஸ்தையிலும் நானிருக்கிறேன். அதுபோல,

௬. (க) *க. பூர்வதேகத்திலும், (உ) இரத்ததேகத்திலும், (ஈ) வருந்தேகத்திலும் நானிருக்கிறேன். அதுபோல,

௭. (க) யுகத்திலும், (உ) மதுவிலும், (ஈ) கற்பத்திலும் நானிருக்கிறேன். அதுபோல,

*க. இரதப் பிரகரணத்தில் “இருந்தேன், இருப்பே” என்று உச்சரிக்கத்தக்க இரத்தகால எதிர்காலங்களும் “இருக்கிறேன்” என்று நிகழ்காலத்தைப் போல உச்சரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது முதமுதலியகாலங்களின் கற்பனையை (மித்தைய) தத்துவத்தைச் சூசிப்பிக்கும்பொருட்டாம். ஆதலால் நகுச்சத்துமுதலிய வடிவம் உண்டென்பதில் சுருதிமுதலிய ஆரோகம் பிரமாணங்க ளுண்டு. எந்தக்காலத்திலும் அஃது அசத்துமுதலியனவாமென்பதில் பிரமாணமில்லை. ஆகையால் எந்தக் காலத்திலும் ஆத்மா சச்சிதானந்தவடிவமெனச் சேரத்தக்க தென் தழிக.

அ. (க) இறந்தகாலத்திலும், (உ) நிகழ்காலத்திலும், (ங) வருங்காலத்திலும் நானிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு மூன்றுகாலத்திலு மிருத்தலால் நான் சத்தேன் றறிக.

ககக. வினா:-எனக்கு வேறுகிய நாமரூபவஸ்துக்களோடுகூடிய மூன்றுகாலத்தையும் என்னவென் றறிக?

விடை:-எனக்கு வேறுகிய நாமரூப வஸ்துக்களோடுகூடிய மூன்று காலமும் அசத்தேன் றறிக.

கக௦. வினா:-சத்தசத்துக்களின் நிச்சயம் எது இ லுண்டாகும்?

விடை:-சத்தசத்துக்களின் நிச்சயம் அந்நுவய வெதிரேகயுத்திகளால் உண்டாகும்.

ககக. வினா:-சத்தசத்துக்களின் நிச்சயத்தில் அந்நுவயவெதிரேகயுத்திகளை அறிவதெப்படி?

விடை:-க. (அந்) ஜாக்கிரத்திலிருக்கிற நானே சொப்பனத்திலு மிருத்தலால் நான் சத்து.

(வெதி) ஜாக்கிரம் என்னிடத்தி லில்லாமையால் இஃது அசத்தாம்.

கலை.] சச்சிதானந்தவிசேஷவாணநம், ௨௨௩

(அந்) சொப்பனத்திலிருக்கிற நானே சுழுத்தியிலுமிருத்தலால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) சொப்பனம் என்னிடத்திலில்லை. ஆகையாலே இது அசத்தாம்.

(அந்) சுழுத்தியிலிருக்கிற நானே காலையிலுமிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) சுழுத்தி என்னிடத்திலில்லை. ஆகையாலே இது அசத்தாம்.

௨. (அந்) காலையிலிருக்கிற நானே மத்தியானத்திலுமிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) கால என்னிடத்திலில்லை. ஆகையாலே இது அசத்தாம்.

(அந்) மத்தியானத்திலிருக்கிற நானே சாயங்காலத்திலுமிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) மத்தியானம் என்னிடத்திலில்லை. ஆகையாலே இது அசத்தாம்.

(அந்) சாயங்காலத்திலிருக்கிற நானே பகலிலுமிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வேதி) சாயங்காலம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லீஹி அசத்தாம்.

௩. (அந்) பகலிலிருக்கிற நானே இரவிலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வேதி) பகல் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லீஹி அசத்தாம்.

(அந்) இரவிலிருக்கிற நானே பகலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வேதி) இரவு என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லீஹி அசத்தாம்.

(அந்) பகலிலிருக்கிற நானே மாசத்திலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வேதி) பகலும் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லீஹி அசத்தாம்.

௪. (அந்) மாசத்திலிருக்கிற நானே இருதுவி லு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வேதி) மாசம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லீஹி அசத்தாம்.

கலை.] சச்சிதானந்தவிசேஷவரணம். ௨௨௫

(அந்) திருதுவி விருக்கிற நானே வருஷத்திலுமிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தாயிருக்கிறேன்.

(வெதி) இருது என்னிடத்திலில்லை. ஆகையாலிஃது அசத்தாம்.

(அந்) வருஷத்திலிருக்கிற நானே பாலியாவஸ்தையிலுமிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தாயிருக்கிறேன்.

(வெதி) வருஷம் என்னிடத்திலில்லை. ஆகையாலிஃது அசத்தாம்.

௫. (அந்) பாலியாவஸ்தையிலிருக்கிற நானே யெளவனாவஸ்தையிலுமிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தாயிருக்கிறேன்.

(வெதி) பாலியாவஸ்தை என்னிடத்திலில்லை. ஆகையாலிஃது அசத்தாம்.

(அந்) யெளவனாவஸ்தையிலிருக்கிற நானே விருத்தாவஸ்தையிலுமிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தாயிருக்கிறேன்.

(வெதி) யெளவனாவஸ்தை என்னிடத்திலில்லை. ஆகையாலிஃது அசத்தாம்.

(அந்) விருத்தாவஸ்தைபி லீருக்கிற நானே பூர்வதேகத்திலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தாயிருக்கிறேன்.

(வெதி) விருத்தாவஸ்தை என்னிடத்திலில்லை. ஆகையா லீஃது அசத்தாம்.

சு. (அந்) பூர்வதேகத்திலிருக்கிற நானே இந்தத் தேகத்திலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) பூர்வதேகம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லீஃது அசத்தாம்.

(அந்) இந்தத் தேகத்திலிருக்கிற நானே வருந் தேகத்திலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) இந்தத் தேகம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லீஃது அசத்தாம்.

(அந்) இனிவரும் தேகத்திலிருக்கிற நானே யுகத்திலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) வருந்தேகம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லீஃது அசத்தாம்.

கலை.] சச்சிதானந்தவிசேஷவாணநம். ௨௨௭

எ. (அர்) யுகத்திலிருக்கிற நானே மதுவிலு
மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கி
றேன்.

(வெதி) யுகம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா
லிஃது அசத்தாம்.

(அர்) மதுவிலிருக்கிற நானே கற்பத்திலு மி
ருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறே
ன்.

(வெதி) மது என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா
லிஃது அசத்தாம்.

(அர்) கற்பத்திலிருக்கிற நானே பூதகாலத்தி
லு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்
கிறேன்.

(வெதி) கற்பம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா
லிஃது அசத்தாம்.

அ. (அர்) பூதகாலத்திலிருக்கிற நானே வருங்
காலத்திலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா
யிருக்கிறேன்.

(வெதி) இறந்தகாலம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆ
கையா லிஃது அசத்தாம்.

(அர்) வருங்காலத்திலிருக்கிற நானே நிகழ்கா
லத்திலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா
யிருக்கிறேன்.

(வெதி) வருங்காலம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

(அந்) நிகழ்காலத்திலிருக்கிற நானே எல்லாக் காலங்களிலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) வர்த்தமானகாலம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

இவ்வாறு சத்தசத்துக்களின் நிச்சயத்தில் அந் துவய வெதிரோகயுக்திகளே அறிக.

கஎஉ. வினா :-நான் எப்படிச் சித்தா யிருக்கிறேன் ?

விடை :-க. மூன்றுகாலத்திலும் நானறிந்து கொண்டிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சித்தா யிருக்கிறேன்.

கஎங். வினா :-மூன்றுகாலத்திலும் நானறிந்து கொண்டிருத்தலால் சித்தா யிருக்கிறேனென் றறிவ தெப்படி ?

விடை :-க.

(க) ஜாக்கிரத்தையும்,

(உ) சொப்பனத்தையும்,

(ங்) சுழுத்தியையும் நானறிகிறேன்.

கலை.] சச்சிதாந்தவிசேஷவார்ணகம். ௨௨௬

௨. அதுபோல,

(க) காலையையும்,

(உ) மத்தியானத்தையும்,

(ஈ) சாயங்காலத்தையும் நானறிகிறேன்.

௩. அதுபோல,

(க) பகலையும்,

(உ) இரவையும்,

(ஈ) பகலத்தையும் நானறிகிறேன்.

௪. அதுபோல,

(க) மாசத்தையும்,

(உ) இருதுவையும்,

(ஈ) வருஷத்தையும் நானறிகிறேன்.

௫. அதுபோல,

(க) பாலியாவஸ்தையையும்,

(உ) யௌவனாவஸ்தையையும்,

(ஈ) விருத்தாவஸ்தையையும் நானறிகிறேன்.

௬. அதுபோல,

(க) பூர்வதேகத்தையும்,

(௨) இத்தேகத்தையும்,

(௩) வருந்தேகத்தையும் நானறிகிறேன்.

எ. அதுபோல,

(க) யுகத்தையும்,

(௨) மறுவையும்,

(௩) கற்பத்தையும் நானறிகிறேன்.

அ. அதுபோல,

(க) இறந்தகாலத்தையும்,

(௨) வருங்காலத்தையும்,

(௩) நிகழ்காலத்தையும் நானறிகிறேன்.

இவ்வாறு எல்லாக்காலத்திலும் நானறிந்து
கொண்டிருத்தலால், நான் சித்தா யிருக்கிறே
னென் றறிக.

கசச. வினா:-எனக்கு வேறுகிய நாமரூபவஸ்
துக்களோடுகூடிய மூன்றுகாலத்தையும் என்ன
வென் றறிதல்?

விடை:-எனக்கு வேறுகிய நாமரூபவஸ்துக்க
ளோடுகூடிய மூன்றுகாலமும் ஜடமென் றறிக.

கஎந். வினா:-சித்துஜடங்களின் நிச்சயம் எத
ன லுண்டாகும்?

கலை.] சச்சிதானந்தவிசேஷவார்ணகம். ௨௩௧

விடை :-சித்துஜடங்களின் நிச்சயம் அந்வய வெதிரேகயுத்திகளா அண்டாகும்.

களசு. வினா :-சித்துஜடங்களின் நிச்சயத்தில் அந்வயவெதிரேகயுத்திகளை அறிவ தெப்படி ?

விடை :- (அந்) ஜாக்கிரத்தை அறிந்துகொண்டிருக்கிற நானே சொப்பனத்தையும் அறிந்து கொண்டிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சித்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) ஜாக்கிரம் என்னை அறியாது. ஆகையா விது ஜடமாம்.

(அந்) சொப்பனத்தை அறிந்துகொண்டிருக்கும் நானே சுழுத்தியையும் அறிந்துகொண்டிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சித்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) சொப்பனம் என்னை அறியாது. ஆகையா விது ஜடமாம்.

இவைமுதலிய மற்றெல்லாக் காலங்களையும் முன்போல அறிக. இவ்வாறு சித்துஜடங்களின் நிர்ணயத்தில் அந்வயவெதிரேகயுத்திகளை அறிக.

களசு. வினா :-நான் ஆனந்தசொருபனு யிருக்கிறேனென்பது எப்படி ?

விடை :-மூன்றுகாலத்திலும் பரமப்பரியாயிருத்தலால் நான் ஆனந்தசொருபனுயிருக்கிறேன்.

௧௭௮. வினா:—மூன்றுகாலத்திலும் பிரியனா யிருத்தலால் நான் ஆநந்தசொருபனா யிருக்கிறேனென் றறிவ தெப்படி?

விடை:—க.

- (௧) ஜாக்கிரத்திலும்,
- (௨) சொப்பனத்திலும்,
- (௩) சுழுத்தியிலும் நான் பிரியனா யிருக்கிறேன்.

௨. அதுபோல,

- (௧) காலையிலும்,
- (௨) மத்தியானத்திலும்,
- (௩) சாயங்காலத்திலும் நான் பிரியனா யிருக்கிறேன்.

௩. அதுபோல,

- (௧) பகலிலும்,
- (௨) இரவிலும்,
- (௩) பகலுத்திலும் நான் பிரியனா யிருக்கிறேன்.

௪. அதுபோல,

- (௧) மாசத்திலும்,

கலை.] சச்சிதானந்தவிசேஷவர்ணநம். ௨௩௩

(௨) இருதுவிலும்,

(௩) வருஷத்திலும் நான் பிரியனாயிருக்கிறேன்.

௩. அதுபோல,

(௧) பாலியாவஸ்தையிலும்,

(௨) யௌவனாவஸ்தையிலும்,

(௩) விருத்தாவஸ்தையிலும் நான் பிரியனாயிருக்கிறேன்.

௪. அதுபோல,

(௧) பூர்வதேகத்திலும்,

(௨) இந்தத்தேகத்திலும்,

(௩) வருந்தேகத்திலும் நான் பிரியனாயிருக்கிறேன்.

௫. அதுபோல,

(௧) யுகத்திலும்,

(௨) மறுவிலும்,

(௩) கற்பத்திலும் நான் பிரியனாயிருக்கிறேன்.

௬. அதுபோல,

(௧) இறந்தகாலத்திலும்,

(உ) வருங்காலத்திலும்,

(ங) நிகழ்காலத்திலும் நான் பிரியனா யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு மூன்றுகாலத்திலும் பரமப்பிரியனா யிருத்தலால் நான் ஆநந்தசொரூபனா யிருக்கிறேனென்றறிக.

கஎக. வினா:—என்னினும் வேறுகிய நாமரூப வஸ்துக்களோடுகூடிய மூன்று காலமும் என்ன வென்றறிக?

விடை:—என்னினும்வேறுகிய நாமரூபவஸ்து க்களோடுகூடிய மூன்றுகாலமும் துக்கமென்றறிக.

கஅ௦. வினா:—ஆநந்ததுக்கங்களின் நிச்சயம் எது உண்டாகும்?

விடை:—ஆநந்ததுக்கங்களின்நிச்சயம் அந்வய வெதிரேகயுத்திகளால் உண்டாகும்.

கஅ௧. வினா:—ஆநந்ததுக்கங்களின் நிச்சயத்தில் அந்வயவெதிரேகயுத்திகளை அறிவதெப்படி?

விடை:—(அந்) ஜாக்கிரத்தில் (பரமப்)பிரியனா யிருக்கின்ற நானே சொப்பனத்திலும்பிரியனாய்

கலை.] சச்சிதானந்தவிசேஷவாணநம். ௨௩௩

ருக்கிறேன். *௨. ஆகையால் நான் ஆந்தசோடு
பன்.

(வெதி) ஜாக்கிரம் எனக்குப் பிரிய மன்று. ஆ
கையால் இது துக்கமாம். இவைமுதலியமற்றெல்
லாக்காலங்களையும் முன்போல அறிக.

இவ்வாறு ஆந்ததுக்கங்களின் நிச்சயத்தில் அ
ந்வயவெதிரேகயுத்திகளை அறிக.

கஅ௨. வினா:-நான் பரமப்பிரியனா யிருக்கிறே
னென் றறிவ தெப்படி?

*௨. எந்தெந்த ஜாக்கிரமுதலிய காலங்கள் ஆத்மா
வினிடத்தில் தோற்றுக்கின்றனவோ, அந்தந்தக்காலங்
கள் துக்கவடிவமாயினும்,

(க) அத்தியாசத்தால் அவை ஆத்மாவிற்குச் சிதா
பாசன்வாயிலாகப் பிரியமாகத் தோற்றுக்கின்றன. அப்
போது அந்நியகாலங்கள் பிரியமாகத் தோற்றுக்கி
ல்லை. ஆகையால் எல்லாக்காலங்களிலும் வியபிசாரமு
(மாறுதலு)டைய பிரியம் இருக்கின்றது, ஆனால் இவை
கள் வாஸ்தவமாகத் துக்கவடிவமேயாம். ஆனால்,

(௨) ஆத்மாவி(தன்)னிடத்து அவ்வியபிசாரப்(எப்
போதும்) பிரிய மிருக்கின்றது. ஆகையால் ஆத்மா ஆ
ந்தவடிவமாம்.

(உ) வருங்காலத்திலும்,

(ஈ) நிகழ்காலத்திலும் நான் பிரியனா யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு மூன்றுகாலத்திலும் பரமப்பிரியனா யிருத்தலால் நான் ஆநந்தசொருபனா யிருக்கிறேனென் றறிக.

க௭௧. வினா:—என்னினும் வேறுகிய நாமரூப வஸ்துக்களோடுகூடிய மூன்று காலமும் என்ன வென் றறிதல் ?

விடை:—என்னினும்வேறுகிய நாமரூபவஸ்து க்களோடுகூடிய மூன்றுகாலமும் துக்கமென் றறிக.

க௭௨. வினா:—ஆநந்ததுக்கங்களின் நிச்சயம் எ தனா லுண்டாகும்?

விடை:—ஆநந்ததுக்கங்களின்நிச்சயம் அந்வய வெதிரேகயுத்திகளால் உண்டாகும்.

க௭௩. வினா:—ஆநந்ததுக்கங்களின் நிச்சயத்தி ல் அந்வயவெதிரேகயுத்திகளை அறிவதெப்படி ?

விடை:—(அந்) ஜாக்கிரத்தில் (பரமப்)பிரியனா யிருக்கின்ற நானே சொப்பனத்திலும்பிரியனாயி

கலை.] சச்சிதானந்தவிசேஷவார்ணநம். ௨௩௫

ருக்கிறேன். *௨. ஆகையால் நான் ஆநந்தசோபு
பன்.

(வேத) ஜாக்கிரம் எனக்குப் பிரிய மன்று. ஆ
கையால் இது துக்கமாம். இவைமுதலிய மற்றெல்
லாக்காலங்களையும் முன்போல அறிக.

இவ்வாறு ஆநந்ததுக்கங்களின் நிச்சயத்தில் அ
ந்வயவெதிரேகயுத்திகளை அறிக.

கஅ௨. வினா:-நான் பரமப்பிரியனா யிருக்கிறே
னென் றறிவ தெப்படி?

*௨. எந்தெந்த ஜாக்கிரமுதலிய காலங்கள் ஆத்மா
வினிடத்தில் தோற்றுக்கின்றனவோ, அந்தந்தக்காலங்
கள் துக்கவடிவமாயினும்,

(க) அத்தியாசத்தால் அவை ஆத்மாவிற்குச் சிதா
பாசன்வாயிலாகப் பிரியமாகத் தோற்றுக்கின்றன. அப்
போது அந்நியகாலங்கள் பிரியமாகத் தோற்றுக்கி
ல்லை. ஆகையால் எல்லாக்காலங்களிலும் வியபிசாரமு
(மாறுதலு)டைய பிரியம் இருக்கின்றது, ஆனால் இவை
கள் வாஸ்தவமாகத் துக்கவடிவமேயாம். ஆனால்,

(௨) ஆத்மாவி(தன்)னிடத்து அவ்வியபிசாரப் (எப்
போதும்) பிரிய யிருக்கின்றது. ஆகையால் ஆத்மா ஆ
நந்தவடிவமாம்.

விடை:-க. திருஷ்டாந்தம்:-*௩. புத்திரனது மித்திர (சேனகித) னிடத்திலிருக்கும் பிரியம் புத்திரன்பொருட்டாம்.

௨. புத்திரனிடத்துள்ள பிரியம் அவனது மித்திரன்பொருட்டன்று.

ஆகையால் புத்திரன் அதிகப்பிரியன். அதுபோல, (க) திரவியம் புத்திரன்முதலியவற்றிலுள்ள பிரியம் ஆத்மாவின் பொருட்டாம்.

(௨) ஆத்மாவினிடத்திலுள்ள பிரியம் திரவிய புத்திராதிகளின் பொருட்டன்று.

ஆகையால் ஆத்மா அதிகப்பிரியன். இவ்வாறு நான் பரமப்பிரியனாயிருக்கிறேன் என நறிக.

கஅ௩. வினா:-பிரியத்தின் ஏற்றத்தாழ்வுகளை அறிவதெப்படி?

விடை:-க. ஜாக்கிரத்தில் எல்லாவற்றினும் பிரியமுள்ளதுத்ரவியம். ஏனெனின், தனத்தின்பொருட்டுப் புருஷன் தன் தேசத்தைவிட்டு அன்னிய

*௩. இதனைப் பிரகதாரணியகவுபநிஷத்து ஆரூபது அத்யாயம் ௩-வது பிராஹ்மணம் விரிவாய் எடுத்துக் கூறுவது காண்க.

கலை.] சச்சிதானந்தவிசேஷவர்ணம். ௨௩௭

தேசத்தித்குப் போய், அநேக நீசகர்மம் (தாழ்ந்த வேலை)களைச் செய்கின்றமையால் திரவியம் பிரிய முள்ளது.

௨. திரவியத்தினும் புத்திரன் பிரியன். ஏனெனின், புத்திரன் துர்ச்செய்கையினால் இராஜக்கிரகத்தில் பந்தனத்தை அடைக்ககாலத்து, அவனைத் தனத்தைக் கொடுத்து விடுவிக்கின்றமையால் தனத்தினும் புத்திரன் பிரியன்.

௩. புத்திரனினும் சரீரம் பிரியமுள்ளது. ஏனெனின், பஞ்சமுண்டாகுங்காலத்துப் புத்திரனை விற்றுச் சரீரவிருவாகஞ் செய்கின்றமையால் புத்திரனினும் சரீரம் பிரியமுள்ளது.

௪. சரீரத்தினும் இந்திரியம் பிரியமுள்ளது. ஏனெனின், யாபேனும் அடிக்க வருங்காலத்து இந்திரியங்களை மறைத்துக்கொண்டு, “என் சரீரத்திலடி; கண் காது மூக்கு முகங்களில் அடிக்காதே.” பென்று சொல்லுகிறான். ஆகையால் சரீரத்தினும் இந்திரியம் பிரியமுள்ளது.

௫. இந்திரியத்தினும் பிராணன் பிரியமுள்ளது. ஏனெனின், ஒருவனுக்கு, துர்ச்செய்கை செய்தினால் “இவன் பிராணனை வாங்குக.” என்று இராஜாவின் உத்தரவு உண்டாகுமாயின், அப்

போது அவன் “என் திரவியம் புத்திரன் மனை வி வீடுமூதலியவற்றைக் கொள்ளையிடுங்கள்; என் பிராணனை வாங்காதீர்கள்.” என்று சொல்லுகிறான். அப்படிச் சொல்லியும் பிராணனைவாங்கும்படியாகவே இராஜன் ஆணையிடுவானாயின், அப்போது “என் காதுமூக்குக்கைகால்களை ஆறுத் துவிடுங்கள்; ஆனால் என் பிராணனை வாங்காதீர்கள்.” என்று சொல்லுகிறான். ஆகையால் இந்திரியத்தினும் பிராணன் பிரியமுள்ளது.

சு. பிராணனினும் ஆத்மா பிரியமுள்ளது. ஏனெனின், ஒருவனுக்கு மிகுந்தவியாதியால் வருத்தம் வந்தகாலத்து “என் பிராணன் நீங்குமாயின், நான் சுதமுடையவனாகிறேன்.” என்று சொல்லுகிறான். ஆகையால் பிராணனினும் ஆத்மா பிரியமுள்ளது.

இவ்வாறு பிரியத்தின் ஏற்றத்தாழ்வை அறிக.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம் எட்டாங்கலை

சச்சிதானந்தலிசேஷவாரணகம் என்பது

முடிந்தது.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்.

ஒன்பதாங்கலை.

அவாச்சியசித்தாந்தவர்ணனம்.

வாக்கு மரதற் ககோசரம் பிரமமென்
முரைத்திடுஞ் சாத்திரங் கருதுவர் பெரியோ
நிலக்கணை யாதியா லியம்பும் வேதம்
*விருத்தி வியாத்தியா னுணரும் மரபே
சத்தாதி விதேய விசேஷண மவைதா
மசத்தாதி கடம்மின் னறையும் வேறென்
ருபேக்ஷிக சத்திய மாதிய விரோதி
யமிச மகற்றி யறிவிக்கும் பரமார்த்தம். (க)

அநந்த மகண்ட மசங்க மத்துவய
மாதிய நிஷேத்திய மவைபிர பஞ்சமொழித்
தெஞ்சிய வத்துவை யிபம்பு மொழியிலதா
யிவ்வகைப் பரமான்மா வான்ம தேவனே
வேத சாத்திர மியாவு மிசைத்திடு
மாதலி னொழித்திடு வாபா சன்றனை [டாய்.
யானெனும் விருத்தியா நபரோக்ஷ மெய்தி

*விருத்திவியாப்தியின் இலக்கணத்தை கக-வது
கலைமில் விபாப்தி-2, என்பதில் காண்க.

கஅச. வினா:—*க. பிரஹ்மாத்மா வாக்கிற்குவிஷய மாகாதெனின், அது எப்படிச் சச்சிதானந்த முதலிய விசேஷணங்களாற் சொல்லப்படும்?

விடை:—பிரஹ்மாத்மாவிற்குச் சில *உ. விதேயவிசேஷணங்களாயும், சில *ஈ. நிஷேத்தியவிசேஷணங்களாயு மிருக்கின்றன. அவற்றுள்,

க. விதேயவிசேஷணங்களாகிய சத்துமுதலியன பிரபஞ்சத்தை நிஷேதித்து, எஞ்சி நிற்கும் பிரஹ்மத்தை *ச. இலக்ஷணையினாலே நேரே அறிவிக்கின்றன.

*க. இங்கே பிரஹ்மாத்மா என்பது பண்புத்தொகை.

*உ. “சத்திருக்கிறது”, “சித்திருக்கிறது”, என்றிவ்வாறு விதிமுகமாகப் பிரஹ்மத்தை அறிவிக்கும்பதம் விதேயவிசேஷணமாம்.

*ஈ. “அநந்தம்(அந்தமுடையதன்று)” “அகண்டம்(கண்டமுடையதன்று)” என்றிவ்வாறு நிஷேதமுகத்தால் பிரஹ்மத்தை அறிவிக்கும்பதம் நிஷேத்தியவிசேஷணமாம்.

*ச. க. (வா)மாயையிலும் பிரபஞ்சத்திலும் ஆபேக்ஷிகசத்தியத்துவமும், பிரஹ்மத்தில் நிரபேக்ஷிக(ஒன்றை முன்னிபாத)சத்தியத்துவமு முண்டு. இரண்டிழ்சேர்ந்து ‘சத்து’ என்னும் பதத்திந்து வாச்சியமாம்.

கலை.] அவாச்சியசித்தாந்தவர்ணகம். ௨௪௧

௨. நிஷேத்தியவிசேஷணங்கனாகிய அநந்தாதி
கள் சாக்ஷாத்(நேரே) பிரபஞ்சத்தையே நிஷேதி

(ல) மாயையின் சத்தியத்துவத்தைவிட்டுப் பிர
ஹ்மமாத்திரத்தின் சத்தியத்துவம் இலகூடியமாம்.

௨. (வா) அந்தக்கரணவிருத்திஞானம் சேதனஞா
னம் என்னு மிரண்டும் சேர்ந்து 'சித்' தேன்னும் பத
த்தீர்து வாச்சியமாம்.

(ல) விருத்திஞானத்தை விட்டுச் சேதனமாத்
திரமாகிய ஞானம் இலகூடியமாம்.

௩. (வா) விஷயாநந்தம் வாசனாநந்தம் பிரஹ்மாநந்
தம் என்னும் மூன்றும் சேர்ந்து 'ஆநந்தம்' என்னும்
பதத்தீர்து வாச்சியமாம்.

(ல) இரண்டையும் விட்டுப் பிரஹ்மாநந்தம் மா
த்திரம் இலகூடியமாம்.

௪. (வா) மாயையிலும் அதன் காரியமாகிய ஆகாசா
திகளிலும் ஆபேக்ஷிக விபாபகத்துவமும், பிரஹ்மத்தி
ல்(ஆத்மாவில்) திரபேக்ஷிக விபாபகத்துவமு முண்டு.
இரண்டும்சேர்ந்து 'பிரஹ்மம்(விட)' என்னும் பதத்தீ
ர்து வாச்சியமாம்.

(ல) பிரஹ்மம் மாத்திரம் இலகூடியமாம்.

௫.(வா)ஸாபாஸ (ஆபாசனோபகூடம்) புத்தியில்ஆ
பேக்ஷிகசொப்பிரகாசத்தன்மையும், சேதனத்திற்சா
பேக்ஷிகசொப்பிரகாசத்தன்மையு முண்டு. இரண்டும்

க்கின்றன. அந்தத் துயிலுணைமாகிய பிரஹ்மாத்
மா அர்ச்சத்தினால் சித்திக்கின்றது. அதனால்

சேர்ந்து 'சுயம்பிரகாசம்' என்னும் பதத்திந்து வாச்
சிபமாம்.

(ல) சேதனம் மாத்திரம் இலக்யமாம்.

கூ. (வா) இரஜ்ஜுமுதலியவற்றில் ஆபேக்ஷிகஅவி
காரித்துவமும், சேதனத்தில் நிரபேக்ஷிகஅவிகாரித்
துவமு முண்டு. அவ்விரண்டும் சேர்ந்து 'கூடஸ்த' ரே
ன்னும் பதத்திந்து வாச்சிபமாம்.

(ல) கேவலசேதனம் இலக்யமாம்.

கூ. (வா) இலௌகிகசாக்ஷியும் மாயைஅவித்தைக
ளின் உபகிதசேதனமு(பிரஹ்மமும் ஆத்மாவும்)மாகிய
இரண்டும் சேர்ந்து 'சாக்ஷி' என்னும் பதத்திந்து வா
ச்சிபமாம்.

(ல) மாயைஅவித்தைகளின் உபகிதசேதனமா
த்திரம் இலக்யமாம்.

அ. (வா) ஸாபாஸ அந்தக்கரணவிருத்திபென்னும்
திருஷ்டிபோடு கூடிய சேதனம் 'திருஷ்டா' என்னும்
பதத்திந்து வாச்சிபமாம்.

(ல) சேதனபாகம் மாத்திரம் இலக்யமாம்.

கூ. (வா) யாகத்தின் உபதிருஷ்டாவும் பிரத்தியகா
த்மாவும் ஆகிப் இரண்டும் சேர்ந்து 'உபதிருஷ்டா' என்
னும் பதத்திந்து வாச்சிபமாம்.

(ல) பிரத்தியகாத்மாமாத்திரம் இலக்யமாம்.

கீலை.] அவாச்சியசித்தாந்தவாண்மம், உசந்

பிரஹ்மாத்மா அவாச்சியம் யிருத்தலால், எந்த விசேஷணத்தினாலும் சொல்லப்படுகிறதில்லை.

கஅரு. வினா:-சத்துமுதலிய விதேயவிசேஷணங்கள் எப்படிப் பிரபஞ்சத்தைநிஷேதித்து மிஞ்சிய பிரஹ்மத்தை அறிவிக்கின்றன?

விடை:-க. சத் தென்பதனால் அசத்து நிஷேதிக்கப்பட, மிஞ்சியிருக்கும் சத்துரூபம் இலக்ஷணையினாலே சித்திக்கின்றது.

உ. சித் தென்பதனால் ஜடம் நிஷேதிக்கப்பட, மிஞ்சியிருக்கும் சத்துரூபம் இலக்ஷணையால் சித்திக்கின்றது.

க0. (ஙா) உலகத்திலுள்ள எவ்வெவ்விடங்களும் சராசரியேதமல்லாத இடங்களும் 'ரகம்' என்னும் பதத்திந்து வாச்சியமாம்.

(ல) பிரஹ்மம் மாத்மிரம் இவ்வாறாகும்.

இப்படியே சொல்லப்படாத மற்ற விதேயவிசேஷணங்களிலும் அறிந்துகொள்ளுக.

இவ்வாறு பிரபஞ்சத்தில் 'அசத்து' முதலிய விசேஷணங்கள் நிஷேதிக்கும் சத்துமுதலிய பதங்களின் அசத்தத்திலும் பாசத்தியாகலக்ஷணையின் பிரவிருத்தியிருக்கின்றது.

௩. ஆநந்தம் என்பதனால் துக்கம் நிஷேதிக்கப்பட, மிஞ்சியிருக்கும் ஆநந்த(சுக)வடிவம் இலக்ஷணையினால் சித்திக்கின்றது.

ச. பிரஹ்ம மென்பதனால் பரிச்சின்னம் நிஷேதிக்கப்பட, மிஞ்சியிருக்கும் வியாபகம் இலக்ஷணையினால் சித்திக்கின்றது.

௫. சுயம்பிரகாச மென்பதனால் அந்நியப்பிரகாசம் நிஷேதிக்கப்பட, மிஞ்சியிருக்கும் சுயம்பிரகாசம் இலக்ஷணையால் சித்திக்கின்றது.

சு. கூடஸ்தரே(அவிகாரியெ)ன்பதனால் விகாரி நிஷேதிக்கப்பட, மிஞ்சியிருக்கும் நிர்விகாரி இலக்ஷணையினாலே சித்திக்கின்றது.

எ-க. சாக்ஷி, திருஷ்டா, *௫. உபதிருஷ்டா என்பவற்றால் சாக்ஷிய திருசிய உபதிருசியங்(சமீபத்தில் காணப்படும் வஸ்து)கள் நிஷேதிக்கப்பட, மிஞ்சியிருக்கும் சாக்ஷி திருஷ்டா உபதிருஷ்டா வென்பவை இலக்ஷணையினாலே சித்திக்கின்றன.

*௫. “उपद्रष्टाहम् ।

உபதிருஷ்டா யான்” என்பது பிரஹ்மவித்யோபநிஷத்து.

கலை.] அவாச்சியசித்தாந்தவர்க்கம். ௨௪௫

க0. ஏகம் என்பதனால் நானா வென்பது நிஷேதிக்கப்பட, மிஞ்சிய ஏக மென்பது இலக்ஷணையினாலே சித்திக்கின்றது.

இவ்வாறு மற்ற விதேயவிசேஷணங்களிலும் மிக.

கஅசு. வினா :- அநந்தாதி நிஷேத்தியவிசேஷணங்கள் பிரபஞ்சத்தை எப்படி நிஷேதிக்கின்றன?

விடை :- அநந்தம் என்பதனால் தேசகாலவஸ்துக்களாலாகிய பரிச்சேதம் நிஷேதிக்கப்பட, எஞ்சியின்ற அநந்தம் அர்த்தத்தினால் சித்திக்கின்றது.

இவ்வாறு மற்ற நிஷேத்தியவிசேஷணங்களிலும் மிக.

கஅஎ. வினா :- இவ்விசேஷணங்களுக்கு இவ்வாறு பொருள் செய்வதனாலென்ன பிரயோஜனம்?

விடை :- இவ்விசேஷணங்களுக்கு இப்படிப் பொருள் செய்வதன் பிரயோசனம், *சு.சேதனம்

*சு. சேதனம் மனதிற்கும் வாக்கிற்கும் விஷயமாகாமை மகோபநிஷத்து ஐதத்தீயமுதலியவற்றில் பிரசித்தம்.

மனதிற்கும் வாக்கிற்கும் விஷயமாகா தென்று சொல்லும் சுருதியின் அர்த்தத்திற்கு விரோதமு ண்டாகாமையாம். குணம் தொழில் ஜாதி சம்பந்தமுதலிய மனோவாக்குகளின் பிரவிருத்திக்கு ஏதுவாகிய தர்மங்கள் பிரஹ்மத்தி வில்லை.

ஆனால் பிரஹ்மம் தர்மமில்லாததா யிருத்தலால் நிர்விசேஷமாம். ஆகையால் சுருதியும் அதை மனோவாக்குகளுக்கு விஷயமாகாததெனக் கூறுகின்றது.

அல்லது எது பேசவேண்டியதோ, அது துவைதத்தினு லுண்டாகிறது அத்வைதத்தினு லுண்டாகிறதில்லை. ஆகையால் இந்த விசேஷணங் களுக்கு இப்படி அர்த்தஞ் செய்வதால் சுருதிவிருத்தமாகிய துவைதம் சித்திக்கிறதில்லை; அன்றியும் அத்வைதமும் சுகமாக அறியக்கூடியதாகி ன்றது.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் ஒன்பதாங்கலை

அவாச்சியசித்தாந்தவர்ணனம் என்பது

முடிந்தது.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்.

பத்தாங்கலை.

சாமானியவிசேஷசைதன்ரியவன்னம்.

சமாநம் விசேடமென் டிரண்டே சேதந்
மவற்றுட் சத்தியஞ் சமாநமென் றநிக
விசேடங் கற்பிதம் பிராந்தி வடிவமாஞ்
சம்சா ராகிரய மதுவே யெனக்காண். (க)

ரீரா தியவற்றி ரிரவியி னெதிர்வடி
வெவ்வண மதிப்பர மான்மப் பதிபிம்பம்
கற்பித விசேஷ மெனக்கா னீயே
விகபர லோக வரத்தும் போக்குங்
கன்ம போகம் புசித்தனு மியாவுஞ்
சித்தினு பாஸன் செய்வன் சுத்தமாஞ்
சமாநந் தன்னைச் சாராவ வைதாஞ்
சமாந மத்தி பாதிப் பிரியமா
பெங்குமாம் பூரணப் பிரமமென் றோர்க. (உ)
நாமம் ஞாப மிரண்டுந் தவிர்த்துச்
சச்சிதா நந்தந் தானெனக் காணே. (ஈ)

௧௮௮. வினா:-விசேஷசைதன்னிய மென்பது யாது?

விடை:-அந்தக்கரணத்திலும் அந்தக்கரணவிருத்தியிலு முள்ள சாமானியசைதன்னியமாகிய பிரஹ்மத்தின் பிரதிபிம்பரூபசிதாபாசன் *௧.விசேஷசைதன்னியம்.

௧௮௯. வினா:-சிதாபாசன் லக்ஷணம் யாது?

விடை:-௧. சைதன்னிய(பிரஹ்ம)த்தின் லக்ஷணமில்லாததாய்ச்,

௨. சைதன்னியத்தைப்போலத் தோற்றுவது சிதாபாச னெனப்படும்.

௧௯௦. வினா:-இந்தச் சிதாபாசன் எதனால் விசேஷசைதன்னிய மெனப்படுகின்றது?

விடை:-அற்பதேசத்திலும் அற்பகாலத்திலுமிருக்கும்வஸ்து*௨. விசேஷமெனப்படும். சிதாபாசன் அந்தக்கரணதேசத்திலும், ஜாக்கிரதொப்

*௧. இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற சிதாபாசனாகிய விசேஷசைதன்னியம், ஆரூவது கலையிற் சொல்லப்பட்ட கற்பிதவிசேஷ அம்சத்தி லடங்கும்.

*௨. அதிஷ்டானம் அத்தியஸ்தம் என்னும் பேதத்தால் விசேஷ மீரண்டுவகையாம். அவற்றுள்,

கலை.] சா-வி-சைதன்னியவர்ணம். உச்சு

பனகாலங்களிலும் அல்லது அஞ்ஞானகாலத்திலுமிருத்தலால் விசேஷசைதன்னிய மெனப்படுகின்றது.

ககக. வினா :-விசேஷசைதன்னியத்தில் திருஷ்டாந்தம் யாது?

விடை:-திருஷ்டாந்தம்:-

க. சூரியனது பிரகாசம் எங்கும் சமானமாயினும், பிரதிபிம்பம் எங்கும் உண்டாகிறதில்லை. என்கே ஜலம் அல்லது கண்ணாடியாகிய உபாதி இருக்கின்றதோ, அங்கே பிரதிபிம்பரூபமாக விசேஷம் தோற்றுகின்றது.

உ. அல்லது சூரியனது பிரகாசம் எங்கும் சமானமாயிருக்கினும், துணி பஞ்ச முதலியவற்றை எரிக்கிறதில்லை. என்கே சூரியகாந்தக்கல்லாகிய உபாதியிருக்கின்றதோ, அங்கே அக்கினிரூபமாக

(க) எது பிராந்திகாலத்தில் தோற்றுகிறதில்லையோ, எது தோற்றுவதால் பிராந்தி நிவர்த்தியாகின்றதோ, அஃது அதிஷ்டானமாகிய விசேஷமாம்.

(உ) எது பிராந்திகாலத்தில் தோற்றி, அதிஷ்டானத்தை அறியுங்காலத்துத் தோற்றுகிறதில்லையோ, அஃது அதித்யஸ்தவிசேஷமாம். இதனையே கற்பிதவிசேஷ மென்றும் கூறுவர்.

விசேஷ முண்டாய்த், துணி பஞ்ச முதலியவற்
றை எரிக்கின்றது. அவற்றுள்,

க. சாமானியரூபமானது எங்கும் எப்படியே
அப்படி (உள்ளபடி)யே இருத்தலால் யதார்த்த
(வெகுகாலநிலையுடையதா)ம்.

உ. உபாதியினுல்தோற்றும் விசேஷரூபம்
யபிசாரமுடையதா யிருத்தலால் அயதார்த்த
(அற்பகாலநிலையுடையதா)ம்.

க. அதுபோல அஸ்தி பாதிப் பிரியரூபமா
ருக்கிற சாமானியசைதன்னியம் எங்கும் சமா
மாயிருக்கினும், அதனல் பேசுதல் நடத்தல் டு
லிய விசேஷவியவகாரங்கள் உண்டாகா.

உ. எங்கே அந்தக்கரணமாகிய உபாதி யிரு
கின்றதோ, அங்கே சிதாபாசரூபமாகவிசேஷை
தன்னிய முண்டாய்ப், பேசுதல், நடத்தல், கரு
திருத்துவபோக்திருத்துவம், பரலோகஇவ்வு
ங்களுக்குப் போகுதல் வருதல் முதலிய விசே
வியவகார முண்டாகின்றது.

அவற்றுள்,

க. சாமானியசைதன்னியமாகிய பிரஹ்மம்
த்தியம்,

கலை.] சா-வி-சைத்தன்னியவார்ணகம். உருக

உ. உபாதியினால் தோற்றும் விசேஷசைதன்
னியமாகிய சிதாபாசன் மித்தை.

அதுபோலவே,

க. புண்ணியபாபங்களின் கருத்திருத்தவம்,

உ. சுகதுக்கங்களின் போக்திருத்தவம்,

ஈ. பரலோக திகழ்ச்சங்களுக்கும் போகுதல்
வருதல்,

ச. ஜன்னமரணம்,

ரு. எண்பத்துரான்குலசூம் யோனிகளை அ
டைதல்,

இவைமுதலிய சமூகாதர்மங்களும், சிதாபாச
னுடையனவா யிருத்தலால் மித்தையாம்.

ககஉ. வினா:-விசேஷசைத்தன்னியத்தாக அறி
வதால் நிச்சயிப்பது யாது?

விடை:-க. *ஈ. விசேஷசைத்தன்னியமாகிய சி
தாபாசனும்,

*ஈ. “ विद्वेषं संश्रित्यस्य सम्भारं यदल्लयकं ।

एकरूपं महारूपं सत्तायास्पदं विदुः ॥

விசேஷத்தினை விட்டுச் சன்மாத்திரமாப் பத பத்
தின்றியதாயும், சங்குபமாயும், மகாருபமாயும், சத்தை
க்கிடமாயு முள்ளதோ அதனை அறிசு.” என்பது அந்ந்
பூரணோபநிஷத்து.

உ. அவனுடைய தர்மமும் நானல்ல; என்னுடையவுமல்ல; ஆனால் இவை என்னிடத்திற் கற்பிதங்களாம்; இவற்றிற் கதிஷ்டான சாமானியசைதன்னியமாகிய நான்; இவற்றினும் வேறாயிருக்கிறேன் என்று நிச்சயிக்கவேண்டும்.

ககங். வினா:-சாமானியசைதன்னிய மென்பது யாது?

விடை:-க. ஆகாயத்தைப்போல எங்கும் பரிபூரணமாய்ச்,

உ. சர்வநாமரூபங்களுக்கும் அதிஷ்டானமாய்,

ங். அஸ்தி பாதிப் பிரியரூபமாய்,

ச. நிர்விகாரமாயிருக்கும் பிரஹ்மம்

*ச. சாமானியசைதன்னியம்.

*ச. “ कालसत्ता कलासत्ता वस्तुसत्तेयमित्यपि ।

विभागकलनां त्यक्त्वा सन्मात्रैकपरो भव ।

सत्तासामान्यमेवैकं भावयन्केवलं विभुः ॥

परिपूर्णपरानन्दी तिष्ठापूरितदिग्भरः ।

सत्तासामान्यपर्यते यत्तत्कलनयोज्झितम् ।

पदमाद्यमनाद्यन्तं तस्य बीजं न विद्यते ॥

கலை.] சா-வி-சைதன்னியவாணநம். ௨௫௩

ககச. வினா:—பிரஹ்மம் எதனால் சாமானிய சைதன்னிய மெனப்படுகின்றது?

விடை:—அதிகதேசத்திலும் அதிககாலத்திலும் இருக்கும் வஸ்து சாமானிய மெனப்படும்.

பிரஹ்மம் புத்திகற்பிதமாகியசகலதேசத்திலும் சகலகாலத்திலும் வியாபகமா யிருக்கலால், சாமானியசைதன்னிய மெனப்படுகின்றது.

ககரு. வினா:—சாமானியசைதன்னியத்தை அறிவதில் திருஷ்டாந்தம் யாது?

விடை:—திருஷ்டாந்தம்:—ஒருஇரஜஜுவில் பல புருஷர்களுக்கு, ஒருவனுக்குத் தண்டமாகவும், ஒருவனுக்குச் சர்ப்பமாகவும், ஒருவனுக்குப் பிழிநீனியின் இரோகையாகவும், ஒருவனுக்கு ஜலதாரையாகவும் பிராந்தி உண்டாகின்றது. அந்தப் பிராந்தியில் இரண்டமிசங்களிருக்கின்றன.

காலசத்தை கலாசத்தை வஸ்துசத்தை இது என்னும் விபாககற்பனை ய விட்டுச் சன்மாத்திர மொன்றன்பர னுக்கு. கெவலவிபுவாக்பசத்தாசாமானிய மொன்றனையே பாவித்துத் திக்குகெல்லாம் நிரம்பியவனாய் பரிபூரணபராகந்தியாய் நிற்பாயாக. சத்தா சாமானியபரியந்த முள்ளது எதுவோ அந்தக் கலக்கரீங்கியபதம் ஆகியாம்; ஆகியந்தமில்லாததாம். அதற்குக் காரண மல்லை.” என்னும் அந்நபூரீணகருதி. சத்தா சாமானியமே மேலான நிலையெனக் காட்டுகின்றது.

க. ஒன்று சாமானியமாகிய இதுவெனும் அமிசம்.

உ. மற்றது சர்ப்பமுதலிய விசேஷ அமிசம். அவற்றுள்,

க. (க) “இது தண்டம்,

(உ) இது சர்ப்பம்,

(ங) இது பிருத்திவியின் இரோகை,

(ச) இது ஜலதாமை.”

என்றில்வாறு சர்ப்பமுதலிய விசேஷ அமிசங்களில் சாமானியமாகிய இதுவெனும் அமிசம், எங்கும் வியாபகமாயிருக்கிறது. அஃது இரஜ்ஜுவின் சொருபமாயு மிருக்கிறது. அச்சாமானிய அம்சம்,

(க) பிராந்திகாலத்திலும் தோற்றுகிறது;

(உ) பிராந்திநீங்கியகாலத்திலும் “இஃது இரஜ்ஜு” என்பதாகத் தோற்றுகின்றது.

ஆகையால் சாமானிய இதுவெனும் அம்சம் அவ்வியபிசாரியா (பிறழ்ச்சியில்லாததா) பிருத்தலால் சத்தியமாம்.

உ. பரஸ்பர வியபிசாரியாகிய சர்ப்பமுதலிய விசேஷ அமிசங்கள் கற்பிதமாம்.

கலை.] சா-வி-சைதன்னியவர்ணநம். உருநு

சித்தாந்தம்:—

அதுபோலச் சகல பதார்த்தங்களிலும் க. அஸ்தி, உ. பாதி, நு. பிரியம், ச. நாமம், ரு. ரூபம் என்னும் *ரு. ஐந்தமிசங்க ஞ்ண்டு.

(க) “குடமிருக்கிறது” என்பது அஸ்தி(சத்து).

(உ) “குடம் விளங்குகிறது” என்பது பாதி (சித் து).

(நு) “குடம் பிரியமாயிருக்கிறது.” ஏனெனின், குடம் நீர் முகத்திற்கு(மொள்ளாதற்கு) உப யோகமுள்ளதா யிருத்தலால் பிரிய(ஆநந்த) மாம். பாம்பு சிங்கமுதலியனவும் பெண்பா ம்பு பெண்சிங்க முதலியவற்றிற்குப் பிரிய மாம்.

(ச) “குடம்” என்னும் மூன்றெழுத்து நாமம்.

(ரு) “பருத்த உருண்டை வயிறுடைமை” கு டத்தினரூபம்(வடிவம்). இப்படியே குடமு தலிய சகலபூதங்களிலும் பூதங்களின் காரி யங்களிலும் அறிக.

*ரு. “अस्ति भाति प्रियं रूपं नाम चेत्यंशपञ्चकम् ॥

அஸ்தி, பா தி, பிரியம், ரூபம், நாமம் என்று ஐந்து அம் ளங்க ஞ்ண்டு.” இது சகலபூதத்தல்யோபநிஷேதம்.

இவ்வாறு பாகிய(வெளிப்)பதார்த்தங்களில்ஐந்து அமிசங்கள் காட்டப்பட்டன. அதுபோல,

க. ஆந்தர(உள்)தேகமுதலியவற்றில்,

(க) “நானிருக்கிறேன்” என்பது அஸ்தி.

(உ) “நான் அறிகிறேன்” என்பது பாதி.

(ங) “எனக்கு நானே பிரியனாயிருக்கிறேன்” என்பது பிரியம்.

(ச) தேகம், இந்திரியம், பிராணன், மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம், அஞ்ஞானம், இவற்றின் தர்மம் என்பவை நாமம்.

(ரு) இவற்றிற்கு “உரிய வடிவம்” ரூபம்.

இஃது ஆந்தரபதார்த்தங்களில் ஐந்து அமிசங்களைக் காட்டியதாம்.

உ. இந்தச் சகல நாமரூபங்களையும் விவேதனால்,

(க) “பிருதிவி இருக்கிறது.”

(உ) “பிருதிவி விளங்குகிறது.”

(ங) “பிருதிவி பிரியமாயிருக்கிறது.” எனெனின், பிருதிவி இருத்தற்கு இடங்கொடுத்தலால்.

(ச) “பிருதிவி” என்னும் நாம மிருக்கிறது.

கலை.] சா-வி-சைதன்னியவர்ணநம். உருள

(ரு) “கந்தகுணத்தோடுகூடிய” ரூபமிருக்கிறது.

௩. பிருதிவியின் நாமரூபத்தை விவேதனால்,

(க) “ஜலம் இருக்கிறது.”

(உ) “ஜலம் விளங்குகிறது.”

(௩) “ஜலம் பிரியமா யிருக்கிறது;” ஏனெனின, ஜலம் தாகத்தை நீக்குதலால்.

(௪) “ஜலம்” என்னும் நாம மிருக்கிறது.

(ரு) “சீதமாகிய பரிசுகுணத்தோடுகூடிய” ரூப மிருக்கிறது.

௪. ஜலத்தின் நாமரூபத்தை விவேதனால்,

(க) “அக்கினி இருக்கிறது.”

(உ) “அக்கினி விளங்குகிறது.”

(௩) “அக்கினி பிரியமா யிருக்கிறது;” ஏனெனின், குளிரையும் இருளையும் போக்குதலால்.

(௪) “அக்கினி” என்னும்பெயர் இருக்கிறது.

(ரு) “உஷ்ணமாகிய பரிசுகுணத்தோடுகூடிய” ரூப மிருக்கிறது.

௫. அக்கினியின் நாமரூபங்களை விவேதனால்,

- (க) “வாயு இருக்கிறது.”
- (உ) “வாயு விளங்குகிறது.”
- (ங) “வாயு பிரியமா யிருக்கிறது;” எனெனின்,
வாயு வியர்வையை நீக்குதலால்.
- (ச) “வாயு” என்னும் நாம மிருக்கிறது.
- (ரு) “உருவமில்லாதபரிசுருணத்தோடு கூடிய”
ரூப மிருக்கிறது.

கூ. வாயுவின் நாமரூபங்களை விவேதனால்,

- (க) “ஆகாய மிருக்கிறது.”
- (உ) “ஆகாயம் விளங்குகிறது.”
- (ங) “ஆகாயம் பிரியமா யிருக்கிறது;” எனெ
னின், ஆகாயம் இருந்ததற்கும் திரும்பு
தற்கும் இடங்கொடுக்கிறது.
- (ச) “ஆகாயம்” என்னும் நாம மிருக்கிறது.
- (ரு) “சப்தசுருணத்தோடு கூடிய” ரூப மிருக்
கிறது.

எ. ஆகாயத்தின் நாமரூபங்களை விவேதனால்,

- (க) “பிறகு இன்னது இருக்கிற தென்ற
எனக்குத் தெரியவில்லை” என்னும் அஞ்

ஞான மிருக்கிறது.

- (உ) அந்த “அஞ்ஞானம் விளங்குகிறது;”
- (ஈ) “அஞ்ஞானம் பிரியமா யிருக்கிறது;”
ஏனெனின், அஞ்ஞானிகளுக்குப் பிரிய
மாயிருக்கின்றது. அன்றியும், அரபஞ்சத்
திற்குக் காரணமா யிருத்தலால், ஜீவர்க
ளின் நிருவாகத்தைச் செய்கின்றது.
- (ச) “அஞ்ஞானம்” என்னும் நாம மிருக்கி
றது.
- (ரு) “ஆவரணம் விசேஷப மென்னும் சக்தி
கையுடைய அநாதி அநிர்வசனீயபாவ
ரூப (உண்மைவடிவ)” மென்னும் ரூப
மிருக்கின்றது.

அ. அஞ்ஞானத்தின் நாமரூபங்களை விவேதனால்,

- (க) “ஒன்று மில்லை” எனத்தோற்றுவதாகிய
சகல பதார்த்தங்களின் அபாவ மிருக்
கின்றது.”
- (உ) “அபாவம் தோற்றுகிறது.”
- (ஈ) “அபாவம் சூரியத்தியானிகளுக்குப் பிரி
யமா யிருக்கின்றது.”
- (ச) இதற்கு “அபாவம்” என்னும் நாம

மிருக்கிறது.

(௫) “சகல வஸ்துக்களின் அபாவம் (நிஷேத முகப் பிரதீதிக்கு விஷயம்)” என்னும் ரூப மிருக்கிறது.

கூ. அபாவத்தின் *கூ. நாமரூபங்களை விவேகஞால்,

*கூ. “आद्यत्रयं ब्रह्मरूपं जगद्रूपं ततो द्वयं ।

उपक्षय नामरूपे द्वे सच्चिदानन्दतत्परः ।

समाधिं सर्वदा कुर्याद्वदयेथवा बहिः ॥

சச்சிதானந்தமாயிய முதல்மூன்றும் பிரஹ்மத்தின் வடிவம். மற்ற நாமரூபமாயிய இரண்டும் ஆகத்தில்வடிவம். நாமரூப மிரண்டையும் உபேகித்து, சச்சிதானந்ததத்பரனாய் இருதயத்திலாவது வெளியிலாவது எப்போதும் சமாதியிலேச் செய்யக்கடவன்.” என்னும் சரஸ்வதிமஹால்யேகபநிஷித்தம்,

“यथा तद्वस्तुनन्दवानां समुद्रस्तंगच्छन्ति नामरूपे विहाय । तथा विद्वान्ब्रह्मरूपेण परात्परं पुरुषमुपैति दिव्यम् ॥

எப்படி ஆறுகள் ஓடுவின்றனவனாகாய் நாமரூபமிரண்டையும்விட்டுச் சமுத்திரத்தில்மறைவின்றனவோ,

கலை.] சா-வி-சைத்தன்னியவர்ணம். உசுக

(க) அபாவத்தன்மையின் சொரூபமான அது
ஷ்டானமாகிய சத்வஸ்துவே மிஞ்சி யிரு
க்கின்றது.

(உ) அது அபாவத்தின் அபாவத்தன்மையைப்
பிரகாசித்தலால் சித்தாம்.

(ங) துக்கத்திற்கு வேறு யிருத்தலால் ஆநந்த
மாம்.

இவ்வாறு,

க. சர்வநாமரூபங்களிலும் அது சூதமாயிருக்
கும் அவ்வியபிசாரியாகிய நாமரூபங்களுக்க
திஷ்டானப்பிரஹ்மம் *எ.சாமானியசை
தன்னியமாம். அது சத்தியமாம்.

அதுபோல வித்துவான் நாமரூபத்தினின்றும் விடுப
ட்டவனாய் மேலானவற்றிற்கும் மேலாய் விளங்கும்
புருஷனாகிய பிரஹ்மத்தை அடைகின்றான்.” என்னும்
மீண்டகசூத்திரம், நாமரூபமிரண்டனையும் விட்டபோ
து மிஞ்சுவது பிரஹ்ம மென்பதனை அறிவிக்கின்றன.

*எ. (க) சமூத்திமூர்ச்சைசமாதிகளை யறிவது சா
மானியசைத்தன்னியம்.

(உ) “கடத்தை நானறிகிறேன்” என்பதாகப்பிர
மாதா, பிரமாணம், பிரமேய மென்னும் திரிபுடியை அ
றியும் சாக்ஷி சாமானியசைத்தன்னியம்.

(ஈ) ஜாக்ஈரமுதலிய அவஸ்தைகளின் சந்திகளை அறிவது சாமானியசைதன்னியம்.

(ச) அதுபோலவே விருத்திகளின் சந்திகளை யறிவது சாமானியசைதன்னியம்.

(ரு) அங்குஷ்டத்தின் அக்ஈர(றுனிப்)பாகத்தை யறிவது சாமானியசைதன்னியம்.

(சு) தேசாந்தரத்தில் விருத்தி சென்றிருந்ருங் காலத்து, அதன் மத்தியபாகத்தை யறிவது சாமானியசைதன்னியம்.

(எ) சூரியசந்திரவாழ்வமாக விருத்தி யுண்டாகுந் காலச் ச. அ.சன் மத்தியபாகத்தை யறிவது சாமானியசைதன்னியம்.

(அ) “மேரு எனக்குத் தெரியவில்லை” என அஞ்ஞானவிசிஷ்ட(அறியப்படாத)மேருவை யறிவது சாமானியசைதன்னியம்.

இச்சாமானியசைதன்னியலக்ஷணத்தினை,

“देशादेशान्तरप्राप्तौ संविदः मध्यमेव यत् ।

निमेषेण चिदाकाशं तद्विधिं मुनिपुङ्गव ॥

ஒரு இடத்தினின்றும் மற்றோரிடத்தில் அறிவு சென்றபோது நிமிஷத்தால்எந் காலையிலும் அறிந்தோ, அதனை முனிபுங்கவ! சிதாகாசமென்றறி.” என்னும்

மகோபநிஷத்தின் நான்காம் அத்யாயவசனமும்,

“ अर्थादर्थीतरं चित्ते याति मध्ये तु या स्थितिः ।

सा ध्वस्तमननाकारा स्वरूपस्थितिरुच्यते ॥

संशान्तसर्वसङ्कल्पा या शिलावदवस्थितिः ।

जाग्रन्निद्रादिनिर्मुक्ता सा स्वरूपस्थितिः परा ॥

अहन्तांशे क्षते शान्ते भेदनिष्पंदचित्तता ।

अजडा या प्रचकति तत्स्वरूपमितीरितम् ॥

ஒரு வஸ்துவினின்றும் மற்றொரு வஸ்துவில் சித்
தம் செல்லுங்கால், இடையிலுள்ள நிலை எதுவோ,
அது மனனவடிவ மொழிந்த சோநுபஸ்திதி யெனப்
படுகின்றது. சர்வசங்கற்பங்களுமொழிந்ததும், கல்லைப்
போன்ற நிலையினதும், ஜாக்கிரசமுத்திகளினின்று வி
டுபட்டதுமாகிய நிலை எதுவோ, அது மேலான் சோ
நுபஸ்திதியாம். அகந்தையம்சம்நசித்தொழிந்தவிடத்
து, அசைவொழிந்த சித்தத்தன்மையினதாய் அஜட
மாய் எது பிரகாசிக்கின்றதோ, அது சோநுபஸ்திதி
பென்று சொல்லப்படுகின்றது.”

“ सत्ता सर्वपदार्थानां नान्या संवेदनादृते ।

संबन्धे दृष्टदृश्यानां मध्ये दृष्टिर्हि यद्वपुः ।

ட்டுதூர்வஹாதி வஜிம் ததிதம் பரம் ।
 देशदेशं गते चित्ते मध्ये यच्चेतसो वपुः ।
 अजाव्यसांविन्मननं तन्मयो भव सर्वदा ।
 अजाव्यत्वमनिद्रस्य यत्ते रूपं सनातनम् ।
 अचेतनं चाजडं च तन्मयो भव सर्वदा ॥
 जडतां वर्जयित्वैकं शिलायां हृदयं हि तत् ।
 अमनस्कस्वरूपं यत्तन्मयो भव सर्वदा ॥
 चित्तं दूरे परित्यज्य योसि सोसि स्थिरो भव ॥

சகல பதார்த்தங்களின் சத்தையானது சம்வேத
 ன(ஞான)த்தை விட வேறன்று. திருஷ்டா திருநியங்
 களின் சம்பந்தத்தில் இடையிலுள்ள திருஷ்டாயாகிய
 எச்சாரம் திருஷ்டா திருநியங்க ளின் நியதேதா, அத்த
 ன்மைய இது(சோநுபஸ்தி)மேலானதாம். ஒரு தே
 சத்தினின் லும் வேல்துரு தேசத்திற்கும் சித்தம் சொல்
 லுமிடத்து, இடையிலுள்ள சித்தத்தின் வடிவம் எது
 ஜாட்யம் விருத்திமனக் கியின் நியதா திருஷ்டினதேதா,
 அத்தன்மையதான எப்பொழுதும், தந்திரசொப்ப
 னசமுத்திக ளின் நியவன் டைய மந்த வடிவமான
 து பழைமையான தம் மீததனமின்திதாவி நுடமின்
 நியதுமா யிருக்கின்றது. அத்தன்மையதானது எப்

பொழுதும். சிலையின் (கல்லின்) இதயம் ஒன்றையே ஜடத்தன்மையினை விட்டு, அந்த அமனஸ்க அதாவது மனமிறந்தவடிவம் எனவோ, அத்தன்மையனாகுத எப் பொழுதும். சித்தத்தினைத் தூரவிலக்கி எதுவாயிருக்கின்றாயோ, அதுவாயிருக்கின்றாய்; ஸ்திரமாகுக.” என்னும் மகோபநிஷத்தின் ௫-வது அத்தாயத்தின் வசனங்களும்,

“आत्मनो जगत्सर्वं दृश्यमन्तरे ।

दर्शनाख्यं स्वयात्मानं सर्वदा भावयन् भव ।

स्वाद्यस्वादकसंत्यक्तं स्वाद्यस्वादकमध्यान् ।

स्वादनं केवलं ध्यायन् परमात्ममयो भव ।

अवलम्ब्य निरालम्बं मध्ये मध्ये स्थिरो भव ॥

ஆத்மாவிற்கும் (தனக்கும்) ஜகத்திற்கும் இடையில் திருவ்டா திருசியதசையி னிடையில் தரிசன மென் னும் ஆத்மாவாகிய தன்னை எப்போதும் பாவிப்பவ னாகுக. உருசிக்கப்படுபொருள் உருசிப்பவன் என்பவற் றை விட்ட உருகிக்கப்படுவது உருகிப்பதென்பவற்றி னிடையி விருப்பதான கேவல கல்ல உருகிப்பதினைத் தியானித்துப் பரமாத்மமா னாகுக. நிராலம்பத்தினை அவலம்பித்து இடையிடையில் நிலைத்தவ னாகுக.” எ ன்னும் மகோபநி . . . ௫-வது அத்தாயத்தானமு ம், மற்றும் மகோபநிஷத்து, அந்நெய் நெய் பரிசுத்தி முத்தியி உயிர்வந்துவரும் உயிர்வந்துவரும்.

உ. குடத்தின் நாமரூபம் படத்தில் இல்லை; படத்தின் நாமரூபம் குடத்தில் இல்லை. அதனால் பரஸ்பர* அ. வியபிசாரமுடைய இந்தநாமரூபங்கள் மித்தையாம்.

இது சாமானியசைதன்னியத்தை அறிவதில் திருஷ்டாந்தமாம்.

ககக. வினா:-முற்கூறிய சாமானியசைதன்னியமாகிய பிரஹ்மத்திற்கு எப்படி எல்லாவற்றினும் அதிக சூக்ஷ்மத்தன்மையும் வியாபகத்தன்மையுமிருக்கின்றது?

விடை:-க. யாது யாது காரியமோ, அது அது ஸ்தூலமும் பரிச்சின்னமுமாம்.

உ. யாது யாது காரணமோ, அது அது சூக்ஷ்மமும் வியாபகமுமா (அதிக தேசத்திலுள்ளதுமா)மென்பது நியமம்.

பிரஹ்மம் எல்லாவற்றிற்கும் காரணமா யிருத்தலால், எல்லாவற்றினும் அதிக சூக்ஷ்மமும்

*அ. எந்தப் பதார்த்தம் ஓரிடத்திலிருந்து ஓரிடத்திலல்லா திருக்கின்றதோ, அது வியபிசாரமு(மாறுதலு)டையதாம்.

கலை.] சா-வி-சைதன்னியவர்ணம். ௨௬௭

வியாபகமுமா மென்பது இனிக் காட்டப்படுகின்றது.

க. (க) சமுத்திரஜலத்தினின்றும் கடினமாகிய நுரையும் உப்பு முண்டாகின்றன. இதனால் பிருதிவி ஜலத்தின் காரிய மென்று அறியப்படுகின்றது. ஆகையால் பிருதிவியினும் ஜலம் சூக்ஷ்மமும் வியாபகமுமாம்.

(௨) அல்லது பிருதிவியில் அவயவங்களாகிய கல் முதலியவற்றை வஸ்திரத்திற் போட்டால் தங்குகின்றன.

(௩) ஜலம் வஸ்திரத்தில் தங்குகிறதில்லை. அன்றியும்,

(௪) பிருதிவியில் எங்கெங்கே வெட்டிப்பார்த்தாலும், அங்கங்கே ஜலம் வெளிப்படுகின்றது.

(௫) புராணங்களில் பிருதிவியினும் ஜலம் பத்தது மடங்கு வியாபகமெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இதனாலும் ஜலம் பிருதிவியினும் சூக்ஷ்மமும் வியாபகமுமாம்.

உ. (க) அதுபோல, அக்கினிமுதலியவற்றின் வெப்பத்தால் சரீரத்தில் வியர்வையும், மழையு முண்டாகின்றன. இதனால் ஜலம் அக்கினியின் காரியமென் றறியப்படுகின்றது. ஆகையால் ஜல த்தினும் அக்கினி சூக்ச்மமும் வியாபகமுமாம்.

(உ) அல்லது, ஜலம் வஸ்திரத்தில் தங்குகிறது ல்லை; குடத்தில் தங்குகின்றது.

(ங) சூரியன் முதலியவற்றின் பிரகாசம் குடத் திலும் தங்குகிறதுல்லை.

(ச) புராணங்களில் ஜலத்தினும் அக்கினி பத் துமடங்கு வியாபகமெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இதனாலும் அக்கினி ஜலத்தினும் சூக்ச்மமு ம் வியாபகமுமாம்.

ங. (க) அதுபோல, அக்கினியின் உற்பத்தியு ம் நாசமும் காற்றின் அரின(வெப்பம்) இதனால் தேயு வாயுவின் காரியமென் றறியப்படுகின்றது. ஆகையால் அக்கினியினும் வாயு சூக்ச்மமும் வியாபகமுமாம்.

(உ) அல்லது, சூரியன் முதலியவற்றின் பிரகா சம், குடமுதலிய பாத்திரங்களில் தங்கு

கிறதில்லை; நேத்திரத்தினால் அறியப்படுகின்றது. வாயுவோ நேத்திரத்தினால் அறியப்படுகிறதில்லை.

(ந.) புராணங்களில் தேயுவினும் வாயு பத்து மடங் கதிகமெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இதனாலும் வாயு அக்கினியினும் சூக்ச்மமும் வியாபகமுமாம்.

ச. (க) அதுபோல, வாயுவின் உற்பத்தி திதிலயங்கள் ஆகாயத்திலேயே உண்டாகின்றன. இதனால் வாயு ஆகாயத்தின் காரியமென அறியப்படுகின்றது. ஆகையால் வாயுவினும் ஆகாயம் சூக்ச்மமும் வியாபகமுமாம்.

(உ) அல்லது, வாயு நேத்திரத்தினால் அறியப்படுகிறதில்லை. ஆனால் துவக்கினால் பரிசுருணவாயிலாகக் கிரகிக்கப்படுகின்றது. ஆகாயமோ துவக்கினாலும் கிரகிக்கப்படுகிறதில்லை.

(ங) புராணங்களில் வாயுவினும் ஆகாயம் பத்து மடங்கு வியாபகமெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இதில் அது வாயுவினும் சூக்சமமும் வி
யாபகமுமாக.

தி. (1) அதுபோல, “ஆகாயத்திற்குமேல் என்ன இருக்கும்?” என்று வினாக்கள், “எனக்கு ஒன்று தெரியவில்லை.” எனப் பதிலளித்த மருக கத்திற்கு அசிராய (விஷய) மாகிய அஞ்ஞானம் சொந்தமானது. இதனால் ஆகாயம் அஞ்ஞானத்தி ன்காரியாகத் தரப்படுகின்றது. ஆகையால் அந்த அஞ்ஞானம் ஆகாயத்தினும் சூக்சமமும் வி யாபகமுமாக.

(2) அல்லது, ஆகாயம் தவக்கிருஷ் கிரகிக்க ப்படுகிறதில்லை. ஆனால் மனதினால் கிரகி க்கப்படுகின்றது. அஞ்ஞானம் மனதின லும் கிரகிக்கப்படுகிறதில்லை.

(3) சாஸ்திரங்களில் அஞ்ஞானம் ஆகாயத்தி னும் அநேகமடங் கதிகமெனக் கூறப்பட்ட டிருக்கின்றது.

இதனாலும் அது ஆகாயத்தினும் சூக்சமமும் வி யாபகமுமாக.

சா. (க) அதுபோல, “எனக்குத் தெரியவில்லை” என்ன மதுபவத்திற்கு விஷயமாகிய அஞ்ஞான த்தின் பிரகாசம், அறிவதாகிய சேதனத்தால்

கலை.] சா-வி-சேதன்னீயவர்ணநம். உளக

ண்டாகின்றது.

[க] “அஞ்ஞான மிருக்கிறது;

[உ] விளங்குகிறது;

[ங] அஞ்ஞானிகளுக்குப் பிரியமா யிருக்கின்றது.”

என்றிவ்வாறு அஞ்ஞானத்தில் அநுசூதமாக அஸ்திபாதிப் பிரியமாகிய பிரஹ்மசேதனம் விளங்குகின்றது. ஆகையால் அஞ்ஞானம் பிரஹ்மசேதனத்தின் ஆசிரிதமாம். அதனால் பிரஹ்மசேதனம் அஞ்ஞானத்தினும் சூக்ஷ்மமும் வியாபகமும்.

(உ) அல்லது, அஞ்ஞானம் மனதினால் கிரகிக்கப்படுகிறதில்லை. ஆனால் “எனக்குத் தெரியவில்லை” யென்னும் அநுபவமாகிய இலிங்கத்தால் அதன் அநுமானமுண்டாகின்றது. பிரஹ்மசேதனம் சுவயம்பிரகாசவடிவமா யிருத்தலால் ஒரு பிரமாணத்திற்கும் விஷயமாகாது.

(ங) சரீரத்திலுள்ள மச்சம்போலப் பிரஹ்மத்தின் ஏகதேசத்தில் அஞ்ஞானமிருக்கின்றது. மிச்சிரிக்கும் பிரஹ்மம் சுத்தசொப்பிரகாசமென்று சருதிகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இதனாலும் அந்தப் பிரஜைமசேதனம் அஞ்ஞானத்தைவிட சூக்ஷ்மமும் விடப்படாததும்.

இவ்வாறு சாமானியசைதன்னியமாகிய பிரஜைமத்திற்குச் சகலபிரபஞ்சத்தினும் அதிக சூக்ஷ்மத்தன்மையும் வியாபகத்தன்மையும் இருக்கின்றது.

ககன். வினா:—சாமானியசைதன்னியத்தை அறிதலால் நிச்சயம்செய்யவேண்டியது யாது?

விடை:—க. (க) *க. அஸ்திபாதிப்பிரிய சூப சாமானியசைதன்னியமாகிய பிரஜைமே நான்; (உ) நானே அந்த அஸ்திபாதிப்பிரிய சாமானியசைதன்னியமாகிய பிரஜைமும்;

*க. “ஆத்மாஹ் சர்வபூதானாं விநுஸாஸ்தி ந சங்ஸய: ।
 ब्रह्मैवाहं सर्ववेदान्तवेद्यं नाहं वेद्यं वेदवद्वेदिकम् ।
 रूपं नाहं नाम नाहं न कर्म ब्रह्मैवाहं सच्चिदानन्दरूपम् ॥

யான் சர்வபூதங்களின் ஆத்மா விபு சாக்ஸி; சம்சயமில்லை. சர்வவேதாந்தங்களினாலும் அறிவத்தக்க பிரஜைமமே யான். ஆகாயம் வாயுமூலகமானது அபிப்பதிப்பொருள் நானல்லன்; உருவம் நானல்லன்; பெயர் நானல்லன்; கர்மம் நானல்லன்; சத்திதாந்தவடிவப்பிரஜைமமேயான்.” என்பது சர்வசாரோபநிஷத்து.

கலை.] சா-வி-சைதன்னியவர்ணநம். உஎந்

உ. நாமருபப்பிரபஞ்சம் என்னிடத்திற் கற்பி
தம் என்று நிச்சயஞ்செய்யவேண்டியது.

ககஅ. வினா:-இப்படி நிச்சயஞ் செய்வதால்
என்ன உண்டாகும்?

விடை:-*க0. இப்படி நிச்சயஞ்செய்வதனால்
சகல அநர்த்தநிவ்ருத்தியும் பரமாநந்தப் பிரப
தியுமாகிய மே||க்ஷ||முண்டாகும்.

*க0. இதனை இக்கலையின் சு-வது டிப்பணியிலுள்
ள முண்டகநதியும்,

“ मिद्यते हृदयग्रन्थिशिद्यन्ते सर्वमंशयाः ।

क्षीयन्ते चास्य कर्माणि तस्मिन्हृष्टे परावरे ॥

அந்தப் பராவரமாகிய பிரஹ்மாத்மாவை யறிந்த
போது இதயமுடிச்சுகள் பேதிக்கின்றன; சர்வசம்ச
யங்களும் அறுகின்றன; கர்மங்கள் நசிக்கின்றன.” எ
ன்னும் முண்டகமும்,

“ तदा विद्वान्पुण्यपापे विधूय निरञ्जनः परमं साम्य-
मुपैति ॥

புருஷனாகிய பிரஹ்மயோனியினை யறிந்தபோது,
வித்வான் புண்ப பாபங்களைக்கழுவி, நிரஞ்ஜனனாய்

கஅ

மேலான சாம்யத்தை யடைகின்றான்." என்னும் பூண்டகழம் மற்றும் அநேக சுருதிகளும் கூறுதல் காண்க.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் பத்தாங்கலை
காமாணியவீசேஷசைதன்னியவர்ணனம் என்பது

முடிந்தது.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்.

பதினொரங்கலை.

தத்துவம்பதார்த்தைக்கியநிருபணம்.

வாச்சிய மிலக்கிய முணர்ந்து தற்பத
துவம்பதந் தம்மினி லக்கிய மிரண்டையு
மொருமைப் படுத்துக வுறுதிய தாக
வெவ்வே றுகிய விடம்பொருள் காலந்
தர்மமென் பவற்றோடு பாதி யொழிக்க. (க)

உலக மியாவு மாக்கி நிறுத்தி
யொடுக்கு முற்றறி வுடைய *மாயிக
வீசன் றற்பத வாச்சிய மாவ
னுபாதி யொழிந்த பிரம மிலக்கியம். (உ)

தன்னிற் சம்சாரந் தன்னைக் கொள்ளுஞ்
சுதந்திர மில்லா வவித்யக றுகிய
வற்பஞ்ஞ ஜீவன் வாச்சியந் தொம்பதத்திற்
குபாதி யொழிந்த சாக்கி யிலக்கியம். (ஈ)

* மாயிகன் = மாயையை யுபாதியாக வுடையவன்.

வாச்சிய மிரண்டுந் தம்மில் வேரு
மிலக்கியந் தமக்கிலை வேற்றுகை யிறைபு
மவ்வகைப் பிரமம் யானென் றுணரு
மவ்வே நிருபாதிகப் பிரம மாருவன். (சு)

ககக. வினா:--“தத்” பத மென்பது யாதா?

விடை:--சாமவேதத்தினது சாந்தோக்கிய வுப
நிஷத்தின் ஆளுவது பிரபாடக(அத்தியாய)த்தி
ல் சுவேதகேது வென்னும் புத்திரனுக்கு அயர்
பிதாவாகிய உத்தாலகமுனிவர், ஒன்பது முறை
உபதேசித்த,

*க. “तत्त्वमसि ॥ தத்துவமஸி” என்னும் மகா
வாக்கியத்தின் முதற்பதம் “தத்” என்னும் பத
மாம்.

*க. (க) இந்தத் தத்துவமஸியினைப் போல

(உ) “प्रज्ञानं ब्रह्म ॥ பிரஞ்ஞானம் ப்ரஹ்மம்.” என்
பது இருக்குவேதத்தின் ஐதரேயவுபநிஷத் மகாவாக்
கியம்.

(ங) “अहं ब्रह्मास्मि ॥ அகம் ப்ரஹ்மாஸ்மி.” என்பது
எஜுர்வேதத்தின் பிரநதாரணியகவுபநிஷத் மகா
வாக்கியம்.

கலை.] தத்துவம்பதஐக்கியநிருபணம். ௨௭௭

௨௦௦. வினா:-“துவம்” பத மென்பது யாது?

விடை:-இதே “தத்துவமணி” மகாவாக்கியத் தின் இரண்டாவது பதம் “துவம்” பதமாம்.

௨௦௧. வினா:-வாச்சியார்த்தம் இலக்ஷியார்த்த மென்பவை யாவை?

விடை:-சத்தத்திற்கு அர்த்தத்தோடுள்ள சம் பந்தம் சத்தத்தின் விருத்தி யெனப்படும். அந்த விருத்தி இரண்டு வகையாம்:-

(அ) “अयमात्मा ब्रह्म ॥ अयमात्मा பிரஹ்மம்.” எ ன்பது அதர்வணவேதத்தின் மாண்டேக்கியவுபநிஷத் மகாவாக்கியம்.

(க) “तत्” பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமாகிய ஈசுவர னும், இலக்ஷியார்த்தமாகிய சத்தப்பிரஹ்மமே முற் கூறிய மூன்று மகாவாக்கியங்களிலுமுள்ள “பிரஹ்ம” பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தலக்ஷியார்த்தங்களாம்.

(உ) “துவம்” பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமாகிய ஜீ வனும், இலக்ஷியார்த்தமாகியகூடஸ்தசாக்ஷியுமே மு ற்கூறிய மூன்று மகாவாக்கியங்களிலுமுள்ள “பிராத் தானம்”, “அகம்”, “அபம்” பதத்தோடுகூடிய “ஆ த்மம்” என்னும் இம்மூன்றுபதங்களுக்கும் வாச்சியார் த்தலக்ஷியார்த்தங்களாம். அன்றியும் “தத் துவமணி” வாக்கிய முழுவதிற்குமுள்ள ஜீவப்பிரஹ்மஐக்கியமா

க. ஒன்று சக்திவிருத்தி;

உ. மற்றொன்று இலக்ஷணவிருத்தி.

க. சத்தத்தில் அர்த்தஞானத்தை உண்டு பண்ணும் சாமர்த்தியமாகிய சத்தத்திற்கு அர்த்தத்தோடுள்ள சாக்ஷாத் சம்பந்தமானது சத்தத்தின் *உ. சக்திவிருத்தியாம்.

உ. சக்திவிருத்தியினால் அறியப்பட்ட அர்த்தத்தின்வாயிலாகச் சத்தத்திற்கு அர்த்தத்தோடுள்ள பரம்பரையாகிய சம்பந்தம் சத்தத்தின் இலக்ஷணவிருத்தியாம்.

க. அவற்றுள், சக்திவிருத்தியினால் எந்த அர்த்தம் அறியப்படுகின்றதோ, அது சத்தத்தின் வாச்சியார்த்த மெனப்படும். இன்னேயே சக்கியார்த்த மென்றும், முக்கியார்த்தமென்றும் கூறுவர்.

உ. இலக்ஷணவிருத்தியினால் அறியப்படும் அர்த்தம் சத்தத்தின் இலக்ஷயார்த்த மெனப்படும்.

கிய அர்த்தமே முற்கூறிய ழன்று மகாவாக்கியங்களுக்கும் அர்த்தமாம்.

சாந்நோக்கியத்தின் ஒன்பதுமுறை உபதேசத்தைத் தத்துவமணிமகாவாக்கியவுபதேசம் என்னும் எம்மாற் செய்யப்பட்ட நூலிற் காண்க.

*உ. இந்தச் சக்திவிருத்தியின் இலக்ஷணத்தின்

கலை.] தத்துவம்பதஜிக்சியநிபுணம்: உளக

உ௦௨. வினா:-இலக்ஷணவிருத்தி எத்தனைவகையாம்?

விடை:-க. ஜஹத்து. உ. அஜஹத்து. ஈ. பாகத்தியாகம்(ஜஹதஜஹத்து)என்னும் பேதத்தால் இலக்ஷணவிருத்தி மூன்றுவகையாம்.

உ௦௩. வினா:-மூன்றுவிதமாகிய இலக்ஷணையின் இலக்ஷணமும் உதாரணமும் எவை?

விடை:-க. எங்கே வாச்சியார்த்தம் முழுவதும் விடுபட்டு, வாச்சியார்த்தத்தின் சம்பந்தியானது கிரகிக்கப்படுகின்றதோ, அது ஜகத்திலக்ஷணை(விட்டலக்கணை)யாம்.

ஒரு புருஷன் ஒருவனை “இடைச்சேரி எங்கே யிருக்கிறது” என்று கேட்க, அதற்கவன் “இடைச்சேரி கங்கையில் இருக்கிறது” என்று சொல்வானாயின், அங்கே, கங்கை என்னும் பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமாகிய தேவநதியின் பிரவாகத்தில் இடைச்சேரியானது சம்பவியாது. ஆகை

அந்நியமதஸ்தர்கொள்கைகளும், அவற்றின் கண்டனமும், சிந்தாந்தமும் விசாரணாகா விருத்திப்பிரபாகரந்தங்களிற் காண்க.

யால் வாச்சியார்த்தமாகிய தேவநதியின் பிரவாகம் முழுவதும் விடுபட்டு, அதன் சம்பந்தியாகிய தீரம்(கரை)கொள்ளப்படுகிறது.

உ. எங்கே வாச்சியார்த்தம் விடுபடாமல், அதன் சம்பந்தியானது கிரகிக்கப்படுகின்றதோ, அது அஜஹத்திலக்ஷணை(விடாதலக்கணை)யாம்.

ஒருவன் “சிவப்பு ஒடுகிறது” என்று சொல்வானாயின், அங்கே சிவப்பு என்னும் பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமாகிய செந்நிறத்தில் ஒடுதல் பொருந்தா தாகையால், செந்நிறமுடைய குதிரை ஒடுகிறதென வாச்சியார்த்தம் விடுபடாமல், அதன் சம்பந்தியாகிய குதிரை யென்னும் அதிக அர்த்தம் கிரகிக்கப்படுகின்றது.

ங. எங்கே விரோதமுடைய சில வாச்சியபாகம் விடுபட்டு, அதன் சம்பந்தியாகிய விரோதமில்லாத சில வாச்சியபாகம் கொள்ளப்படுகின்றதோ, அது பாகத்த்யாகலக்ஷணை(விட்டுவிடாதலக்கணை)யாம்.

முன் ஒரு தேசகாலத்தில் பார்க்கப்பட்ட தேவதந்தன் அந்நியதேசகாலத்தில் பார்க்கப்படுவானாயின், அப்போது அவனைப் பார்க்கும் சோமதத்தனானவன் “அந்தத்(தூர)தேசத்திலும் அந்

கலை.] தத்துவம்பதஜிக்கியநிருபணம். ௨ அக

தக்(பூத)காலத்திலும்பார்க்கப்பட்ட தேவதத்தன் எனவே, அவனே இந்தத்(சமீப)தேசத்தில் இந்தக் (வர்த்தமான)காலத்தில்வந்திருக்கிறான்”. என்று சொல்லுகிறான். இங்கே அந்தத் தேசகாலமும் இந்தத் தேசகாலமுமாகிய வாச்சியபாகங்களுக்கு ஐக்கிய விரோதமிருத்தலால், அவற்றின் பார்வை விடுபட்டு, “தேவதத்தன் இவன்தான்” என்னும் விரோதமில்லாத வாச்சியபாகம் கொள்ளப்படுகின்றது.

௨௦௪. வினா:—மூன்றுவித இலக்ஷணைகளில் மகாவாக்கியத்தில் எந்த இலக்ஷணை பொருந்தும்?

விடை:—க.எங்கேவிட்டலக்கணையிருக்கின்றதோ, அங்கே வாச்சியார்த்தம் முழுவதும் விடுபடுகின்றது. மகாவாக்கியத்தில்விட்டலக்கணையைக் கொள்ளுவோமாயின்,

(க) “தத்” “துவம்” பதங்களின் வாச்சியார்த்தத்தில் பிரவேசித்துள்ள பிரஹ்மசைதன்னியசாக்ஷிசைதன்னியங்களுக்கு விடுபடுண்டாய்,

(உ) அவற்றினும் வேறுகிய அசத்து ஜடதுக்கருபப் பிரபஞ்சம் கொள்ளப்படுவதாகும். அல்லது சமஷ்டிபிபஷ்டிப்பிரபஞ்சமயமான உபா

தியி (விசேஷணவடிவ வாச்சியபாகத்தி) னையும்
சேதனத்தோடு விடுவதனால் மிஞ்சியிருக்கும்சூநி
யம் கொள்ளப்படுவதாகும்.

அதனால் பெரும் அநர்த்தத்தி னடைவு உண்
டாகும். அந்நூற் புருஷார்த்தமும் சித்தியாது.
ஆகையால் மகாவாக்கியத்தில் விட்டலக்கணை
பொருந்தாது.

உ. எங்கே விடாதலக்கணை யிருக்கின்றதோ
அங்கே வாச்சியார்த்தத்தின் எப்பாகமும் விடுப
டுகிறதில்லை; அதிக அர்த்தம் கொள்ளப்படுகின்
றது. மகாவாக்கியத்தில் விடாதலக்கணையைக்
கொள்ளுவோமாயின், “தத்” “நுவம்” பதவா
ச்சியார்த்தங்கள் எப்படியோ அப்படியே யிருக்
கும். அதனோடு சூரியவடிவ அதிக அர்த்தத்தினை
யும் கிரகிக் கவேண்டியதாகும். அதனால் ஐந்திய
விரோதம் நீங்காது. அதனால் இலக்ஷணையைச்
செய்ததற்கு ஒரு பிரபோஜனமும் சித்தியாது.
ஆகையால் மகாவாக்கியத்தில் விடா லக்கணை
பொருந்தாது.

ங. எங்கே பாகத்தியாகலக்ஷணை யிருக்கின்ற
தோ, அங்கே விரோதமுடைய பாகம் விடுபட்டு,
விரோதமில்லாத பாகம் கொள்ளப்படுகின்றது.

கலை.] தத்துவம்பதஜிக்கியநிருபணம். ௨௮௩

மகாவாக்கியத்தில் பாகத்தியாக லக்ஷணையைக் கொள்ளுனவாமாயின்,

க. “தத்” “துவம்” பதங்களின் வாச்சியார்த்தங்களினின்றும் தர்மத்தோடுகூடிய மாயை அவித்தையாகிய விரோதிபாகத்தின் விடுபாடுண்டாகிறது.

௨. விரோதமில்லாத அசங்கசத்தசேதனபாகம் கொள்ளப்படுகின்றது.

அதனால்,

(க) அவற்றிற்கு ஐக்கியமும் பொருந்துகின்றது.

(௨) அதனாற்பரமபுருஷார்த்தத்தின்பிராப்தி யுண்டாகின்றது.

ஆகையால் மகாவாக்கியார்த்தத்தில் பாகத்தியாகலக்ஷணை பொருந்தும்.

௨௦௩. வினா:—“தத்” பதத்தின் வாச்சியார்த்த லக்ஷியார்த்தங்க ளெவை?

விடை:—க. அவ்வியாகிருதமாகிய மாயை ஈச வரனுக்குத் தேசமாம்.

௨. உற்பத்தி திதி பிரளய மென்னு மிம்மூன்

ஹம் ஈசுவரனுக்குக் காலங்களாம்.

ந. சத்துவகுணம் இரஜோகுணம் தமோகுணம் என்னு மிம்மூன்றும், ஈசுவரனுக்கு *ந. வஸ்துக்(சிருஷ்டி சாமக்கிரியை)களாம்.

ச. விராட்டு இரணியகருப்பம் அவ்வியாகிருதம் என்னு மிம்மூன்றும் ஈசுவரனுக்குச் சரீரங்கள்.

ரு. வைசுவானரன் சூத்திராத்மா அந்தரியாமி என்னும் இம்மூவரும் ஈசத்தன்மையின் அபிமானிகள்.

*ந. மாயையும் மூன்றுகுணங்களும் ஒரே பதார்த்தமாகையால், ஈசுவரனது தேசவஸ்துசரீரங்களுக்குக் கெத்துவ முண்டாகின்றது. ஆயினும் சூயவனுக்குக் சூடத்தைச் செய்ப,

(க) மிருத்திகையாகிய பிருதிவி தேச(இட)மாயும்,

(உ.) மிருத்திகையின் மீண்டம் (நொய்) வஸ்துவாயும்,

(ங்) எலம்புமுருகரீப வடிவின் நாகிய பிருதிவியின் பாகம் சரீரமாயு மிருக்கின்றது.

அவற்றிற்கு ஏகத்துவம் உட்படியா தென்ப தில்கை. அதுபோல ஈசுவரனது சரீரம் அவற்றிற்கும் ஏக

கலை.] தத்துவம்பதவிக்கியநிருபணம். ௨௮௫

சு. “ஒருவனாகியநான் அநேகமாக ஆவேன்”
என்னும் * ச. பார்வைமுதல் “ஜீவரூபமாகப் பிர
வேசித்தார்” என்பதுவரையிலுள்ள சிருஷ்டி ஈசு
வரனது காரியமாம்.

எ. க. சருவசக்தித்துவம், உ. சருவஞ்ஞத்து
வம், க. வியாபகத்துவம், ச. ஏகத்துவம், நி. சுத
ந்திரத்துவம், சு. சாமர்த்தியம், ர. பரோக்ஷத்து
வம், அ. மாயாவுபாதிபுடைமை என்னு மிவ்வெ
ட்டும் ஈசுவரனது தீர்மங்கள்,

க. (க)இவை எல்லாவற்றோடும் கூடியமாயை,

(௨) அதிலுள்ள சிற்பிரதிமம்பமாகிய சிதாடா
சன்,

ததுவம் சம்பவியா தென்ப தில்லை.

*ச. “ईक्षणादिप्रवेशान्ता सृष्टिरीशेन कल्पिता ॥

ஈக்ஷணமுதல் பிரவேசபரியந்தமான சிருஷ்டி ஈசு
வரனால் சற்பிக்கப்பட்டது.” என்பது மகோபநிஷத்
தும் வாகோபநிஷத்துமாம். ஈக்ஷணமுதல் பிரவே
சபரியந்தமான சிருஷ்டி சாத்தோக்கியம் ஆறாவது பி
ரபாடகத்திலும் மற்றும் தைத்தீரீயம், ஐத்யோயமுதலி
ய அநேக கருதிகளிலும் கூறப்பட்டிருத்தல்காண்க.

(ங) அவற்றிற்குத்தொடானமாகிய பிரஹ்மம் என்னும்

இவை எல்லாம் சேர்ந்து ஈசுவர னெனப்படும்.
*ரு. அது “தத்” பதத்திற்கு வச்சியார் த்தமாம்.

*ரு. “तत्रपारोक्ष्यशबलस्सर्वज्ञत्वादिलक्षणो मायो-
पाधिः सच्चिदानन्दलक्षणो जगद्योनिस्तत्पदवाच्यो भव-
ति ॥

அம்மகாவாக்கியங்களில் பரோக்ஷசபனமாய்ச் சர்வஞ்ஞத்துவமுதலிய லக்ஷணமுள்ள மாயையை உபாதிபாகவுடைய சச்சிதானந்தலக்ஷண ஜகத்காரணமான ஈசுவரன் தத்பதவாச்சிடமாம்.” என்பது பைங்கலம்.

“ब्रह्मैव स्वशक्ति प्रकृत्यभिधेयमाश्रित्य लोकान्-
सृष्ट्वा प्रविश्यान्तर्यामित्वेन ब्रह्मादीनां बुद्धीन्द्रिय-
नियन्तृत्वादीश्वरः ॥

பிரஹ்மமே பிரகிருதி யென்னும் தனது சக்தியினை ஆசிரயித்து, லோகங்களைச் சிருஷ்டித்து, அந்தரியாமித்தன்மையால் பிரவேசித்து, பிரஹ்மா முதலியோரின் புத்திநிபநங்களை நியமனஞ்செய்கின்றமையால் ஈசுவரனும்.” என்பது நிரூபணம்.

கலை.] தத்துவம்பதஜைக்கியநிருபணம். 2 அள்

உ. இவை எல்லாவற்றோடும் கூடியமாயாகித் தா
பாசபாகத்தை விட்டு, மிஞ்சியிருக்கும் விராட்டு.
இரணியகருப்ப அவ்வியாகிருதங்களுக்கு அதி
ஷ்டான ஈசுவராகூழியாகிய சுத்தப் பிரஹ்மம்,
“தத்” பதத்திற்கு இலகூழியார்த்த மாம்.

உரு. வினா:—பிரஹ்மத்திற்கும் மாயையில் பி
ரதிபிம்பனாகிய ஈசுவரனுக்கும் பாஸ்பா அத்தி
யாசம் (அந்நியோந்நியாத்தியாசம்) எப்படி யிரு
க்கின்றது ?

விடை :—அவிசாரதிருஷ்டியால்,

பிரஹ்மத்தினது சத்தியத்தன்மையின் சமூசர்
க்கம் (தாதா த்மியசம்பந்தம்) ஈசுவரனிடத்து அத்
தியஸ்தமாகின்றமையால், ஈசுவரன் சத்தியமாகத்
தோற்றுகின்றார்.

“ सत्यज्ञानमनन्तमानन्दं सर्वज्ञत्वाद्युपेतं मायो-
पाधिकं तत्पदार्थः परमात्मा ॥

சத்தியஞான அநந்த ஆனந்தமாயச் சர்வஞ்ஞத்துவ
முதலியவற்றோடுகூடிய மாயோப்பாதிக்கன் தத்பதத்தி
ற்கு வாச்சியமான பரமாத்மாவாம்.” என்பது சர்வ
சாரம்.

உ. ஈசுவரனது சொரூபமும் அவரது காரணத்தன்மையின் சொரூபமும் பிரஹ்மத்தில் அத்தியஸ்தமாகின்றமையால், பிரஹ்மம் ஜகத்திற்குக் காரணமாகத் தோற்றுகின்றது. இதனையே தடஸ்தலக்ஷணத்தை அறிவிக்கும் சுருதிபுராண ஆசாரியர்களது வசனங்கள் அநுவாதஞ் செய்கின்றன.

இவ்வாறு பிரஹ்மத்திற்கும் ஈசுவானுக்கும் பரஸ்பரஅத்தியாச மிருக்கின்றது.

உ௦௭. வினா :-அவ்வத்தியாசம் எதனால் நிவர்த்தியாம் ?

விடை :-அவ்வத்தியாசம் விவேகஞானத்தால் நிவர்த்தியாம்.

உ௦௮. வினா :-“ துவம் ” பதத்தின் வாச்சியாந்தலக்ஷியார்த்தங்க ளெவை ?

விடை :-க. நேத்திரம், உ. கண்டம், ஈ. இருதயம்என்னு மிம்மூன்றும் ஜீவனுக்குத் தேசமாம்.

உ. ஜாக்ரெம் சொப்பனம் சுழூத்தி என்னுமிம்மூன்றும் ஜீவனுக்குக் காலமாம்.

ஈ. ஸ்தூலம் சூக்ஷ்மம் காரணம் என்னு மிம்

கலை.] தத்துவம்பதஐக்கியநிருபணம். உஅக

மூன்றாம் ஜீவனுக்கு வஸ்துக் (போகசாமக்கிரி)
களாம்.

ச. இதுவே சரீரமாமம்.

நு. விசுவன் தைஜசன் பிரஞ்ஞனென்னுமும்
மூவரும் ஜீவத்தன்மைபின் அபிமானிகள்.

சு. ஜாக்நிரமூதல்மோக்ஷபரியந்தமுள்ளபோ
கமாகிய சமுசாரம் ஜீவனது காரியமாம்.

எ. க. அற்பசக்தித்துவம், உ. அற்பஞ்ஞத்ன
வம், ஈ. பரிச்சின்னத்தும், ச. நானாத்துவம், நு.
பரதந்திரத்துவம், சு. சாமர்த்தியமின்மை, எ. அ
பரோக்ஷத்துவம், அ. அவித்யோபாதிபுடைமை
என்னு மிவ்வெட்டும் ஜீவனது தர்மங்களாம்.

க. (க) இவை எல்லாவற்றோடும் கூடிய அவித்
தை,

(உ) அதில் பிரதிபிம்பமாகிய சிதாபாசன்,

(ஈ) அவற்றிற்குத்தொடானமாகிய கூடஸ்தர்,

என்னு மிவை எல்லாஞ்சேர்ந்து ஜீவ னெனப்
படும். * சு. அது “ துவம் ” பதத்திற்கு வாச்யார்
த்தமாம்.

உ. இவை எல்லாவற்றோடும் கூடிய சிதாபாச

பாகத்தைவிட்டு, மிட்டுவிடுங்கும் ஸ்ரீமத்குருபா
காரணசாரங்களுக்கு அகிஷ்டான ஜீவசாக்ஷி

*சு. “ स एवान्तःकरणसंभिन्नबोधोऽस्य सत्ययावत्-
वनस्त्वं पदवाच्यो भवति ॥

அவ்வீசுவரனே அந்தக்கரணத்தோடுகூடிய அறிவு
டையவனாய்ப்பான் என்றும் விருத்திகூப்பற்றுக்கோ
டாய்த் துவம்பதவாச்சிய னாகின்றான்.” என்பது
பைங்கலம்.

“ सत्यज्ञानमन्तर्धानन्दं सर्वशरीरोपाधिविनिर्मुक्तं
कटकमलुटाद्युपाधिरहितस्वर्णधनवाद्विज्ञानवनाचिन्ता-
स्वभावमात्मचैतन्यं ब्रह्म यदवभासते तद्विद्योपाधिकं
त्वं पदार्थस्य सत्यगात्मा ॥

சத்தியனான அந்தக் ஆந்தமாய்ச் சகலசரீரோபா
திகளினின்றும் விடுபட்டதாய்க் கடகமலுட்முதலிய
உபாதிகளின்றிய பொற்கட்டியினைப்போல னானக
னசுந்மாத் திரஸ்வபாவமாபுள்ள ஆக்மசைதன்னி யமா
ன எந்தப் பிரஹ்மம் பிரகாசிக்கின்றதோ, அது அ விந்
தையை யுபாதிபாகவுடைய துவம்பதவாச்சியமாம்.
அஃது பிரத்தியகாத்மாவாம்.” என்பது சர்வசாரம்.

கலை.] தத்துவம்பதஐக்கியநிருபணம். ௨௯௧

யாகிய கூடஸ்த ஆத்மா “ துவம் ” பதத்திற்கு இலக்கியார்த்தமாம்.

௨௦௯. வினா:-கூடஸ்தருக்கும் புத்தியில்பிரதிபிம்பமாகிய ஜீவனுக்கும் பரஸ்பர அத்தியாசம் எப்படியாகும்?

விடை :-அவிசாரதிருஷ்டியில்,

க. கூடஸ்தரது சத்தியத்தன்மையின் சமுசார்ந்தம் (காதாத்தமிய சம்பந்தம்) ஜீவனிடத்தில் அத்தியஸ்தமாகின்றமையால், ஜீவன் மித்தையாகத் தோற்றமல் சத்தியமாகத் தோற்றுகின்றது.

௨. ஜீவனது சொருபமும் அதனது கர்த்திருத்துவாதி தர்மங்களும் கூடஸ்தரிடத்தில் அத்தியஸ்தமாகின்றமையால், கூடஸ்தர் அகர்த்தாவும் அபோக்தாவும், அசமுசாரியும், நித்தியமுத்தமும், அசங்கமுமாகிய பிரஹ்மமாகத் தோற்றமல், அதனினும் விபரீதமாகத் தோற்றுகின்றார்.

இவ்வாறு கூடஸ்தருக்கும் ஜீவனுக்கும் பரஸ்பர அத்தியாசமாம்.

௨௧௦. வினா:-அந்த அத்தியாசம் எதனால் நிவர்த்தியாம்?

விடை :—அந்த அத்தியாயம் விவேகஞானத் தால் நிவர்த்தியாம்.

உகக. வினா :—“தத்” பத “துவம்” பதார்த்தங்களுக்கு மகாவாக்கியத்திற் சொல்லப்பட்ட ஐக்கியம் எப்படிச் சம்பவிக்கும்?

விடை :—உ. “தத்” பத “துவம்” பதார்த்தங்களின் வாச்சியார்த்தமாகிய உபாதிசகித சைதன்னியங்(சுகவர ஜீவர்)களின் ஐக்கியத்திற்கு விரோத மிருந்தபோதிலும்,

உ. “தத்” பத “துவம்” பதங்களின் இலக்ஷியார்த்தமாகிய பிரஹ்மாத்மங்களின் ஐக்கியத்திற்குச் சிறிலும் விரோத மில்லை.

இவ்வாறு “தத்” பத “துவம்” பதார்த்தங்களுக்கு மகாவாக்கியத்திற் கூறிய ஐக்கியம் சம்பவிக்கும்.

உகஉ. வினா :—“நான் பிரஹ்மம்” என்னும் பிரஹ்மாத்மவைக்கியஞானம் யாருக் குண்டாகின்றது?

விடை :—இந்த ஞானம் சிதாபாசனுக் குண்டாகின்றது.

கலை.] தத்துவம்பதஜிக்கியநிருபணம். உகந.

உகந. வினா:--பிரஹ்மத்துக்கு வேறுகிய சிதாபாசன் தன்னை எப்படிப் பிரஹ்மரூபமாக அறிவன்?

விடை:--க. ஜீவத்தன்மைக்கு அதிஷ்டானமாகிய கூடஸ்தருக்குப் பிரஹ்மத்தோடு முக்கிய அபேத மிருக்கின்றது.

உ. புத்தியோடுகூடிய சிதாபாசனுக்குத்தனது சொரூபத்தைப் பாதித்தலால், பிரஹ்மத்தோடு அபேத முண்டாகின்றது.

ஆகையால்,

க. சிதாபாசன் தனது சொரூபத்தைப் பாதித்துத், தன்னை அகம் சப்தத்திற்கு இலக்ஷியார்த்தமாகிய கூடஸ்தராக அழிகிறான்.

உ. தனது நிஜரூபமாகிய கூடஸ்தரை “நான் கூடஸ்தர்” என்றபிமானித்துக்கொண்டு, “நான் பிரஹ்மம்” என்றறிகிறான். இவ்வாறு சிதாபாசன் தன்னைப் பிரஹ்மரூபமாக அழிகிறான்.

உகச. வினா:--இந்தத் “தத்” “துவம்” பத இலக்ஷியார்த்தங்களின் ஐக்கியத்தில் திருஷ்டார்த்தம் யாது?

விடை :- திருஷ்டாந்தம், க. (க) கடமடபாதி
திகளையுடைய கடாகாசமடாகாசங்களுக்கு ஐக்
கிய விரோத மிருந்தபோதிலும்,

(உ) கடமடங்களாகிய உபாதிகளின் திருஷ்ட
தியை விட்டு, ஆகாசமாத்திரத்திற்கு ஐக்கிய வி
ரோத மில்லை.

உ. (க) கண்ணாடிப்பாத்திரத்திலும் மண்பாத்
திரத்திலும் எரியும் விளக்கின் உபாதிகளாகிய
இரண்டு பாத்திரங்களுக்கும் ஐக்கிய விரோத மிரு
ந்தபோதிலும்,

(உ) அக்கினித்தன்மையால் தீபத்தின் ஐக்கி
யத்திற்கு விரோத மில்லை.

ங. (க) இராஜாவுக்கும் இடையனுக்கும் அவ
ர்களின் உபாதிகளாகிய சேனையினாலும் ஆட்டு
மந்தையினாலும் ஐக்கியத்திற்கு விரோத மிருந்த
போதிலும்,

(உ) மனிதத் தன்மையால் ஐக்கியத்திற்கு
விரோத மில்லை.

ச. (க) கங்காஜலத்திற்கும் கங்கையின் கலசஜ
லத்திற்கும் அவற்றின் உபாதிகளாகிய ஆறுகல

கலை.] நத்துவம்பதஐக்கியநிருபணம். ௨௯௫

சங்களர் ஐக்கியவிரோத மிருந்தபோதிலும்,

(௨) கம்மகரீர்மாத்திரத்தால் ஐக்கியத்திற்கு விரோத மில்லை.

ந. (ச) சுழத்திரத்திற்கும் நீர்த்துளிக்கும் அவற்றின் உபாதிசனாகிய சுழத்திரதிவலைகளால் ஐக்கியவிரோத மிருந்தபோதிலும்,

(௨) ஜலமாத்திரத்தால் ஐக்கியத்திற்கு விரோத மில்லை.

சு. (க) ஓர் புருஷனைப் பிதாவை முன்னிட்டுப் புத்திரனென்றும், பாட்டனை முன்னிட்டுப்பெளத்திர(பேர)னென்றும் சொல்லுகிறார்கள். அவனது உபாதிசனாகிய பிதாபாட்டன்மார்களால் ஐக்கியத்திற்கு விரோத மிருந்தபோதிலும்,

(௨) புருஷன்மாத்திரத்தால் ஐக்கியத்திற்கு விரோத மில்லை.

எ. காசியில் ஓர் அரசனிருந்தான். அவன் யானையில் உட்கார்ந்து பவனிவருவதைச் செவ்வையாகப் பார்த்திருந்த ஓர் யாத்திராவாசியாகிய தேவதத்தன், சிலகாலத்திற்குப் பின் அக்காசியரசனை ஓர் வேற்றரசன் அவனது இராச்சியத்தைக் கவ

ரந்துகொண்டு தூரத்திலிட, அவன் கோவணம் தரித்து, அங்கத்தில் விபூதி யணிந்து, கரைக்குடு க்கையும், தண்டமும் வைத்திருக்கொண்டவனும், வெ றுங்காலோடு திரத்தயாத்திரைக்குப் புறம்பட்டுச் சுற்றிக்கொண்டே தன் கிராமத்திற்கு வரக்கண்டு, அந்நிய யாத்திராவாசியாகிய சோமத்தனை நோ க்கி, நாம் காகியில் எந்த இராஜாவைப் பார்த்தோ மோ “அவன்தான் இவன்” என்று சொன்னான்.

அதற்கு அந்நிய யாத்திராவாசியாகிய சோம தத்தன்,

(க) அந்தத் தேசம் வேறு ; இந்தத் தேசம் வேறு ;

(உ) அந்தக் காலம் (அவ்வழி) வேறு ; இந்தக் காலம் வேறு ;

(ங) அவனது வஸ்து (சாமக்கிரியை) வேறு ; இவனது வஸ்து வேறு ;

(ச) அவனது அபிமானம் வேறு ; இவனது அபிமானம் வேறு ;

(ரு) அவனது காரியம் வேறு ; இவனது காரி யம் வேறு ;

கலை.] தத்துவம்பதிக்சீயநிருபணம். உகௌ

(சு) அவனது தர்மம் வேறு ; இவனது தர்மம் வேறு ;

ஆகையால் அந்தக் காசி அரசனுக்கும் இந்தச் சந்நியாசிக்கும் ஐக்கியம் எப்படி. க.டுமென, அதற்கு அதேகொத்தன், அவனுடையவும் இவனுடையவுமாகிய(சு) தேச- (உ)கால- (ந)வஸ்து (ச) அபிமான- (ரு)காரிய- (க)தர்மங்களை விட இரண்டிலும் அநுசூதமாயுள்ள புருஷன்மாத்திரம் ஒருவனே என்றான்.

சுத்தாந்தம் :- அதுபோல, ஜீவேசுவரர்களது தேசகாலமுதலியவற்றை விட்டால், இருவரிலும் அநுசூதமாயுள்ளசேதனமாத்திரமாகிய பிரஹ்மமும் ஆத்மாவும் ஒன்றேயாம். ஆகையால் “ பிரஹ்மமே நான், நானே பிரஹ்மம். ” என்று திடமாக நிச்சயம் செய்தல்வேண்டும்.

இதுவே தத்துவஞானம். *எ. இதனாலேயே சருவனுக்கநிநிருத்தியும் பரமாதந்தப்பிராப்தி யுமாகிய மோகஷ முண்டாபிந்தது.

*எ. தத்துவம்பதிக்சீயநிருபணம், மகாவாக்கியத்தினால் ஆவம் பிரஹ்மமாம்மி என்னும் திடாபரோகதமுண்டாம் என்பதையும், அதனாலேயே சர்வ

துக்கநிவிருத்தி பரமாதந்தம் பரமநிபாஸ்ய மோக்ஷ
முண்டாம் என்பதையும் அந்நாமாபுத்திகள் கூறியிரு
க்கின்றன. அவற்றுள் சில பகுதிகள்

“ यत्परं ब्रह्म सर्वात्मा विद्यमाना इति महत् ।

सूक्ष्मात्सूक्ष्மतरं नित्यं तत्सर्वेव सन्निव तत् ॥

जाग्रत्स्वप्னसुषுप्त्यादि प्रपञ्चं यत्प्रकाशते ।

तद्ब्रह्माहमिति ज्ञात्वा सर्वबन्धैः प्रमुच्यते ॥

त्रिषु धामसु यद्भोज्यं भोक्ताभोगश्च यद्वेत् ।

तेभ्यो विलक्षणस्साक्षी चिन्मात्रोऽहं सदाशिवः ॥

मय्येव सकलं जातं मयि सर्वं प्रष्ठितम् ।

मयि सर्वं लयं याति तद्ब्रह्माद्वयमस्यहम् ॥

எனது பரப்பிரஹ்மமாயும், சர்வாத்மாவாயும், விசுவ
கீழ்க்கிடமாயும், மகந்தாயும், சூக்ஷ்மத்தினும், சூக்ஷ்ம
மாயும் நிக்கிபமாயு முன்னதோ, அதுவே நீ; நீயே
அது. ஜாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுக்திமுதலிய ஜகத்
கிளை எது பிரகாசிக்கின்றதோ அகாவது அநிவின்ற
தோ, அங்கப் பிரஹ்மம் நான் என்றறிந்து, சர்வபந்
தங்களினின்றும் விடுபடுகின்றேன். முப்தரங்களிலும்

கலை.] தத்துவம்பதஐக்கியநிருபணம். உச்சை

அதாவது மூன்று அவஸ்தைகளிலும் எந்தப் போஜ்யம் (புசிக்கப்படுபொருள்) போக்தா போக முண்டோ, அவற்றிற்கு விலக்ஷணமான சாஸ்திர சின்மாத் திரமாகிய யான் சதாசிவன். என்னிடத்திலேயே யாவும் உண்டாயின. என்னிடத்திலேயே யாவும் நிலைத்திருக்கின்றன. என்னிடத்திலேயே யாவும் ஒடுங்குகின்றன. அத்தன்மைய பிரஹ்மமாகிய அத்வயம் யான்.” என்னும் இவை முதலியன கைவல்யசூத்ரி.

“ परमात्मात्मनोरेकत्वज्ञानेन तयोर्भेद एव विभक्तः सा सन्ध्या ॥

பரமாத்மா ஆத்மா வென்னு மிரண்டன் ஒருமை (ஒன்றெனுந்தன்மை)ஞானத்தினால் அவ்விசண்டன் பேதமே தொலைந்தது. அது சந்திரபாவாம். ” என்பது பரமஹம்ஸோபநிஷத்து.

“ सर्वोपाधिविमुक्तं निर्विशेषचिन्मात्रं सदद्वैतमानन्दममायं ब्रह्म । तद्धि त्वंपदार्थादौपाधिकात्तत्पदार्थाच्चौपाधिकभेदाद्विलक्षणमभेधमधिष्ठानत्वोपलक्षितं शुद्धं पारमार्थिकं सत्तामात्रमविनाशि ॥

சர்வோபாதிசுக்ளினின்று விடுபட்டதும், நிர்விசேஷ

சின்மாத்திரமும், சத்தமும், அத்வைதமும் ஆகந்த முமான மாயையின்றிய வஸ்து பிரஹ்மம். அதுவே உபாதித்தமாய் தத்பதவாச்சிபத்தினும் துவம்பத வாச்சிபத்தினும் உபாதிவிஞ்ஞலாகிய பேதத்தினும் வே ருண அபேதமும், அதிஷ்டானத்தினால் உபலக்ஷிக்க ப்பட்டதும், சத்தமும், பாரமார்த்திகமும், சந்திரமா த்திரமும், அவிநாசியுமாம்.” இது சர்வசாரோப நிஷித்து.

“तद्व्याहमिति ज्ञात्वा ब्रह्म सम्पद्यते ध्रुवम् ॥

நிஷ்கலாதிஸக்ஷணமுடைப பிரஹ்மம் யாவென்று நிந்து, நிச்சயமாகப் பிரஹ்மத்திணையடைகின்றான்.” இது பிசுபிசுபித்தந்திஷித்து.

“यनक्षते श्रुणोतीदं जिब्रति व्याकरोति च ।

स्वाद्वस्वादू विजानाति तत्प्रज्ञानमुदीरितम् ॥

चतुर्मुखेन्द्रदेवेषु मनुष्यश्रवादिषु ।

जैतन्यमेकं ब्रह्मातः प्रज्ञानं ब्रह्म मय्यपि ॥

परिपूर्णः परात्मस्मिन्देहे विद्याधिकारिणि ।

बुद्धेः साक्षितया स्थित्वा स्फुरन्नहमितीर्यते ॥

स्वतः पूर्णः परात्मात्र ब्रह्मशब्देन वर्णितः ।

अस्मीत्यैक्यपरामर्शस्तेन ब्रह्म भवान्यहम् ॥

एकमेवाद्वितीयं सन्नामरूपाविवर्जितम् ।

सृष्टेः पुनस्तु नाप्यस्य तादृक्तं तद्वितीयते ॥

श्रोतुर्देहेन्द्रियातीतं वस्त्वत्र त्वंपदेरितम् ।

एकता गृह्यतेऽसीति तदैक्यमनुभूयात् ॥

स्वप्रकाशापरोक्षत्वमयमित्युक्तितो मतम् ।

अहंकारादिदेहान्तं प्रत्यगात्मेति गीयते ।

दृश्यमानस्य सर्वस्य जगतस्तत्त्वमीर्यते ॥

ब्रह्मशब्देन तद्ब्रह्म स्वप्रकाशात्मरूपकम् ।

अनात्मदृष्टेरविवेकनिद्रामहंமமस्वप्नगतिं गतोहं ।

स्वरूपसूर्येभ्युदिते स्फुटोक्तै-

सुरीर्म्हावाक्यपदैः प्रबुद्धः-।

वाच्यं लक्ष्यमिति द्विधार्थसरणी वाच्यस्य हि त्वंपदे

वाच्यं भौतिकमिन्द्रियादिरपि यल्लक्ष्यं त्वமर्थश्च सः ।

वाच्यं तत्पदमीशताकृतமதிर्லक्ष்யं तु सच्चित्सुखानन्द-

ब्रह्म तदर्थ एव च तयोरैक्यं त्वसीदं पदम् । त्वमिति
तदिति कार्ये कारणे सत्युपाधौ द्वितयमितरथैकं सच्चि-
दानन्दरूपं उभयवचनहेतू देश कालौ च हित्वा जगति
भवति सोऽयं देवदत्तो यथैकः ॥ कार्योपाधिरयं जीवः
कारणोपाधिरीश्वरः । कार्यकारणतां हित्वा पूर्णबोधोऽव-
शिष्यते ॥

புருஷன் எதனால் இரணைக் காண்கின்றானோ, கே
ட்கின்றானோ, முகங்கூண்டானோ, சொல்லுகின்றானோ,
உருகி உருசியின்றவர்களை அழிகின்றானோ, அது பிரஞ்
ஞான மெனப்படும். அதன்முதேகந்தோடு தவர்க்கறினும்,
மணிகர் சூகிதர பக முகலிபவற்றினும் உள்ள சைத
ன்னியம் ஒன்றே பிரஹ்மம். ஆகனால் என்னிடத்தி
லுமுள்ள பிரஞ்ஞானம் பிரஹ்மமாம். பரிபூர்ண பர
மாத்மா இந்த வித்திபா திகாரிபாஃப தேகத்தில் புக்
தியின் சாஷித்தன்மைபாக இருந்து விளங்குவதாய்
அகம் (பான்) என்று சொல்லப்படுகின்றது. தானே
பூர்ணமான பரமாத்மா இங்குப் பிரஹ்மபத்தத்தினால்
வார்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. அஸ்மி (இருக்கின்றேன்) என்
பது ஐக்கிய ஆராய்ச்சியாம். அதனால் பான் பிரஹ்ம

மாகின்றேன். ஒரே அத்விதீய நாமரூபமின்றிய சத்
து சிருஷ்டிக்கு முன்னிருந்தது. இப்பொழுதும் இ
தற்கு அத்தன்மை யிருத்தலால் தத் (அஃது) என
ப்படுகின்றது. கேட்பவனது தேகேந்திரியாதீதவஸ்
து இங்குக் துவம்பதத்தாற் சொல்லப்படுவதாம்.
அஃது (இருக்கிய) என்பதனால் ஐக்கியம் (ஒருமை)
விரகிக்கப்படுகின்றது. அவ்வைக்கியம் அதுபவிக்கப்
படுக. சுவப்பிரகாசாரோக்ஷத்துவம் அபம் (இந்த)
என்னும் சொல்லால் கொள்ளப்படுகின்றது. அகங்கா
ரமுதல் தேகபரியந்தமுள்ள பிரத்தியக்கு ஆத்மாவெ
ன்று சொல்லப்படுகின்றது. காணப்படுகின்ற சகல
ஜகத்தின் தத்துவம் (உண்மை) பிரஹ்மசத்தத்தினால்
சொல்லப்படுகின்றது அந்தப் பிரஹ்மம் சுவப்பிரகா
ச ஆத்மவடிவமாம். அநாத்மநிருஷ்டியினால் அவிவே
கநித்திரையினையும் யான் எனவெனும் சொப்பனகதி
யையும் அடைந்திருந்த யான் குருவின் வெளிப்படை
வாக்குகளாகிய மகாவாக்கியபதங்களால் சுவரூபரூப
யன் உதிக்கவே விழித்தேன். வாச்சியலக்ஷிய மென்
து வாக்கியத்திற்கு இருவகைப் பொருட்பாருபாடு
ண்டு. துவம்பதத்தில் வாச்சியம் பௌதிகமும் இந்தி
ரியாதிகளுமாம்; இலக்ஷியம் நீ என்னும் சொற்பொ
ருள் எனவோ அதுவே. தத்பதவாச்சியம் ஈசத்தன்
மையாலாகிய புத்தி; லக்ஷியமோ சச்சிதானந்தப்பிர
ஹ்மமான தத் என்னும் பொருளாம். இந்த அஸி (இரு
க்கிய) என்னும் பதம் அவ்விரண்டன் ஐக்கியத்
தை அதாவது அவ்விரண்டும் ஒன்றென்பதனை அறி

விக்கின்றது. தவம் என்றும் தத் என்றும் காரியகாரணங்களாகிய உபாதிபுள்ளபோது இரண்டாம். அவை இல்லாவிடோது, ஒரே சச்சிகா தத்துவமாவாம். இரண்டு காரணங்களுக்கும் காரணமான தேசகாலங்களை விட்டி, உலகத்தில் அவனே இத்தேவதத்தன் என்று அப்படி ஒருவனே படைப்போன். அதுபோலக் காரியகாரண திபுடையவன் இத்தனீவன்; காரணோபாதிபுடையவன் ஸசுவரன். காரியகாரணதத்தன்மை பைவிடின் துணைபோதம் மிஞ்சுகின்றது.” என்பது ககாறுமியோபநிஷத்து.

“जीवन्मुक्तः परस्यापि कथेत्तुल्ययोगि ।

अहोरात्रं परं ब्रह्म ब्रह्माहमिति संस्थितिः ॥

समस्तं तु निश्चिन्तयन्निश्चिन्तयितुम् ।

ब्रह्म संपद्यते योगी न भूयः संसृतिं व्रजेत् ॥

இவ்வாறு ஜீவாத்மா பரமாத்மா இரண்டற்கும் ‘நானேபரப்பிரஹ்மம், பிரஹ்மமே நான்’ என்றும் செவ்வையான நிலையுண்டாயின், அதுவே சகல விருத்திகளும்ன்றிய சமாகிபென் றறியத்தக்கதாம். அதனாலேயாகி பிரஹ்மத்தை யடைகின்றான்; மறுபடியும் சம்சாரத்தை யடைகிறதில்லை.” இது திரிசிகிப்பி நானம்னோபநிஷத்து.

“ जीवः पञ्चविंशकः स्वकल्पितचतुर्विंशतितत्त्वं
परीत्यज्य षड्विंशः परमात्माहमिति निश्चयाज्जीवन्मु-
क्तो भवति ॥

இருபத்தைந்தாவது தத்துவமாகிய ஜீவன்தன்னுற்
கற்பிக்கப்பட்ட இருபத்துநான்கு தத்துவங்களையும்
விட்டு, இருபத்தாறாவது தத்துவமான பரமாத்மா யா
ன் என்னும் நிச்சயத்தால் ஜீவன்முத்த னாகின்றான்.”
என்பது மண்டலப்பிராஹ்மணசுருதியின் முதல் பிரா
ஹ்மணம்.

“तद्वांश्चक्षुरादिबाह्यप्रपञ्चोपरतः विगतप्रपञ्चगंधः
सर्वं जगदात्मत्वेन पश्यंस्त्यक्ताहंकारो ब्रह्माहमस्मीति
चिन्तयान्निदं सर्वं यदयमात्मेति भावयन् कृतकृत्यो भव-
ति ॥

அந்தச்சங்கற்பாதி யொழிந்த மனத்தினையுடைய
வன் நேத்திரமுதலிய வெளிப்பிரபஞ்சோபரதனாய்ப்
பிரபஞ்ச நாற்ற மின்றியவனாய் எல்லா உலகினையும்
தானாகக் கண்டொழித்த அகங்காரமுடையவனாய்ப்
பிரஹ்மம் யானென்று சிந்தித்து, யாதொரு இவ்வெல்
லாம் இவ்வாத்மாவே என்று பாவித்துக்கிருந்திருத்தி
யாகுகின்றான்.” என்பது மண்டலப்பிராஹ்மணசுருதி

யின் இரண்டாவது பிராஜ்ஞம்.

“அच्युतोसि महादेव तव कारुण्यलेशतः ।
 विज्ञानघन एवासि शिवोसि किमतः परम् ॥
 न निजं निजवद्भात्यंतःकरणजृम्भणात् ।
 अंतःकरणनाशेन संविन्मात्रस्थितो हरिः ॥
 संविन्मात्रस्थितश्चाहमजोसि किमतः परम् ।
 व्यतिरिक्तं जडं सर्वं स्वप्नवच्च विनश्यति ॥
 चिज्जडानां तु यो द्रष्टा सोच्युतो ज्ञानविग्रहः ।
 स एव हि महादेवस्स एव हि महा हरिः ॥
 स एव ज्योतिषां ज्योतिस्स एव परमेश्वरः ।
 स एव हि परं ब्रह्म तद्ब्रह्माहं न संशयः ॥
 जीवश्शिवश्शिवो जीवस्स जीवः केवलश्शिवः ।
 तुषेण बद्धो ब्रूहिस्स्यात्तुषामावे तु तण्डुलः ॥
 एवं बद्धस्तथा जीवः कर्मनाशे सदाशिवः ।
 पाशबद्धस्तथा जीवः पाशमुक्तस्तदा शिवः ॥

மகாதேவனே ! தம்முடைய கருணையின் இலேசத்
 தால் அச்ச தனையிருக்கின்றேன்; அஞ்ஞானகனாகவே

யிருக்கின்றேன்; சிவமா யிருக்கின்றேன். இதன்பேரில் யாதுளது? அந்தக்கரணத்தின் விரிவால் உண்மை யானது உண்மைபோல் தோற்றுகிறதில்லை. அந்தக் கரணநாசத்தினால் சம்வித்து (ஞான) மாத்திரமாய் நிலைத்துள்ள ஹரி யிருக்கின்றார். யான் சம்வித்து மாத் திரமாக நிலைத்துள்ள அஜ்ஞா (பிரஹ்மாவா) யிருக்கின் றேன். இதன்பேரில் யாதுளது? என்னின் வேறுபட்ட ஜடம் முழுவதும் சொப்பனம்போல் கசிக்கின்றது. சிற்சடங்களைக் காண்பவன் எவனோ அவன் அச்சுதனா கிய ஞானவிக் கிரகம்; அவன்றானே மகாதேவன்; அவ ன்ருனே மகாஹரி; அவனே ஜோதிகளுக்கெல்லாம் ஜோதி; அவனே பரமேசுவரன். அவன்றானே பரப்பி ரஹ்மம்; அந்தப்பிரஹ்மம் நான்; சம்சயமில்லை. ஜீவன் சிவன். சிவன் ஜீவன். அந்தஜீவன்கேவலம் சிவம். உயி ரினால் கட்டப்பட்டது நெல்லாகின்றது; உயி ரீந்திய போது அரிசியாம். இப்படிப் பந்தப்பட்டபோது அவ் வாறு ஜீவ னாகின்றான். சார்மநாசத்தில் சதாசிவ னாகின் றான். பாசத்தினால் கட்டப்பட்டவன் அவ்வாறு ஜீவ னாகின்றான்; பாசமநீங்கியவன் அப்போது சதாசிவ னாகி ன்றான்." என்பது ஸ்கந்தோபநிஷத்து.

“कार्यकारणोपाधिभेदाज्जीवेश्वरभेदोपि दृश्यते ।

कारणोपाधिरीश्वरः कार्योपाधिरयं जीवः ॥

காரியகாரணவுபாதி பேதத்தால் ஜீவேசுவரபே தமும் காரணப்படுகின்றது, காரணோபாதிபுடையவன்

நகவரன். காரியோபாதிபதியுடையவன் இச்சீவன்.” என்
பது மகாநாராயணோபநிஷத்து ச-வது அத்யாயம்.

“ तं यथा यथोपासते तथैव भवति । तस्माद्ब्राह्मणः
पुरुषरूपं परं ब्रह्मैवाहमिति भावयेत्तद्रूपो भवति ॥
य एवं वेद तद्ब्रह्म तापत्रयातीतं षट्कोशविनिर्मुक्तं षड्-
मिर्वर्जितं पञ्चकोशातीतं षड्भावविकारशून्यमेवमादिस-
र्वविलक्षणं भवति ॥

அந்தத்தேவனை எப்படி எப்படி உபாசிக்கின்றானோ,
அப்படி அப்படியே ஆகின்றான். ஆதலால் பிராஹ்ம
னை புருஷவடிவமான பரப்பிரஹ்மமே யான் என்று
பாவிக்கவேண்டும். எவன் இவ்வாறு அறிகின்றானோ,
அவன் அவ்வடிவமாகின்றான். அந்தப்பிரஹ்மம்தாபத்
திரயாதீதமும், ஷட்கோசங்களி னீங்கியதும் ஷடோமி
களின்றியதும், பஞ்சகோசாதீதமும், ஷட்பாவவிகா
ரரூபியமும், இதுபோன்றதுமுதலிய மற்றெல்லாவற்
றிலும் விலக்ஷணமு மாகின்றது.” என்பது முக்கலோ
பநிஷத்து.

“ परजीवोपाधी मायाविद्ये विहाय तत्त्वंपदलक्ष्यं
प्रत्यगमित्रं ब्रह्म तत्त्वमसीत्यहं ब्रह्मास्मीति वाक्यार्थवि-
चारः श्रवणं भवति ॥

தத்பததுவம்பதவாச்சியர்களான பரஜீவர்களின் உபாதிபான மாயையினையும் அவித்தையினையும்விட்டு, தத்துவம்பதலகியமான பிரத்தியகபின்னபிரஹ்மமாகிய அது ரீ என்பதும், யான் பிரஹ்மம் என்பது மான வாக்கியார்த்தவிசாரம் சிரவண மாகின்றது." என்பதும்,

“अव्यक्तलेशाज्ञानाच्छादितपारमार्थिकस्य जीवस्य तत्त्वमस्यादिवाक्यानि ब्रह्मणैकतां जगुः । नेतरयोर्व्या-
वहारिकमीतिभासिकयोः ॥

தத்துவமஸிமுதலியவாக்கியங்கள் அவ்வியத்தலே சமான அஞ்ஞானத்தினால் மறைக்கப்பட்ட பரமார் த்திக ஜீவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு ஒருமையைக்கூறு கின்றன. மற்ற வியாவகாரிகப்பிராதிபாஸிக ஜீவர்க ளிருவருக்கும் கூறுகிறதில்லை." என்பதும்,

“अहं ब्रह्मेति नियतं मोक्षहेतुर्महात्मनाम् ॥”

“யான் பிரஹ்ம மென்பது மகாத்மாக்களுக்குநியத மாய் மோக்ஷஹேது வாகின்றது.”

“नाहं ब्रह्मेति जानाति तस्य सुक्तिर्न जायते ॥

யான் பிரஹ்மமன் தென்று அறிகிறவன் எவனோ, அவனுக்கு மோக்ஷ முண்டாகாது." என்பனவும் பை ங்கலகருதிகள்.

“ गुरुशास्त्रोक्तमार्गेण स्वानुभूत्या च चिद्वने ।
ब्रह्मैवाहमिति ज्ञात्वा वीतशोको भवेन्मुनिः ॥

முதியானவன் குருசாஸ்திரங்களால் சொல்லப்பட்டவழியினாலும் சுவாநுபூதியினாலும் சிற்கனத்தில் பிரஹ்மமே யான் என்றறிந்து சோகநீங்கியவனாவான்.” என்பதும்;

“ आत्मैकत्वं विदित्वा त्वं तिष्ठानुबन्धमहाविबत् ॥

ஆத்மா ஒன்றெனுந்தன்மையை யறிந்து, நீ கலக்க மற்ற மகாசமுத்திரம்போல நிலைத்திருப்பாயாக.” என்பதும்;

“ अहं ब्रह्मेति नियतं मोक्षहेतुर्महात्मनाम् ॥

யான் பிரஹ்ம மென்பது மகாத்மாக்களுக்கு நியத மாய் மோக்ஷத்திற்குக் காரண மாகின்றது.” என்பதும்;

“ यदा ह्येष एतस्मिन्नल्पमप्यन्तरं नरः ।

विजानाति तदा तस्य भयं स्यान्नात्र संशयः ॥

सर्वगं सच्चिदानन्दं ज्ञानचक्षुर्निरीक्षते ।

अज्ञानचक्षुर्नेक्षेत भास्वन्तं भानुमंधवत् ॥

प्रज्ञानमेव तद्वत् सत्यप्रज्ञानलक्षणं ।

एवं ब्रह्मपरिज्ञानादेव मर्त्योऽमृतो भवेत् ॥

भिद्यन्ते हृदयप्रंथयश्छिद्यन्ते सर्वसंशयाः ।

क्षीयन्ते चास्य कर्माणि तस्मिन् दृष्टे परावरे ॥

எப்போது இந்நான் இதில் சிறிதேனும் பேதத்தை யறிகின்றனோ, அப்போது அவனுக்குப் பய முண்டா கின்றது. இதற் சமுசய மில்லை. எல்லாவற்றினுமிருப் பதாகிய சச்சிதானந்தத்தினை ஞானநேத்திரமுள்ள வன் காண்கின்றான் ; அஞ்ஞானநேத்திரமுள்ளவன் பிரகாசிக்கின்ற சூரியனைக் குருடன் காணாததுபோலக் காணன். பிரஞ்ஞானமே அந்தச் சத்தியப்பிரஞ்ஞான ஸக்ஷணப் பிரஹ்மமாம். இவ்வாறு பிரஹ்மத்தை அநி தனினாலேயே மர்த்தியன் (மரணதர்மமுடையவன்) அமிருதனாகின்றான் அதாவது மரணதர்மமில்லாதவ னாகின்றான். அந்தப்பராவரமாகிய பிரஹ்மத்தை அநி ந்தகாலத்து, இருதயக்கிரந்திகள் பேதிக்கப்படுகின் றன; சர்வசம்சயங்களும் சேதிக்கப்படுகின்றன; இவ னுடைய கர்மங்கள் க்ஷீணமாகின்றன," என்பதும்;

“ बाहं ब्रह्मेति सङ्कल्पात्सुहृदादध्यते मनः ।

सर्वं ब्रह्मेति सङ्कल्पात्सुहृदान्मुच्यते मनः ॥

யான் பிரஹ்மம் அன்று என்னும் மிகத்திடமான சங்கற்பத்தால் மனம் கட்டப்படுகின்றது. சர்வம் பிரஹ்மம் என்னும் மிகத்திடமான சங்கற்பத்தால் மனம் விடுபடுகின்றது.”

“ नाहं मांसं न चास्तीनि देहादन्यः परोऽस्यहम् ।

इति निश्चितवानन्तः क्षीणाविद्यो विमुच्यते ॥

कल्पितेयमविद्येह अनात्मन्यात्मभावनात् ।

परं पौण्ड्रमाश्रित्य यस्तत्परमया धिया ॥

भोगेच्छां दूरतस्त्यक्त्वा निर्विकल्पसुखी भव ॥

யான் மாம்ஸ மல்லன், யான் எலும்புகளு மல்லன், தேகத்திற்கு அந்நியமான பரன் யான் என்னும் நிச்சய முடையவன் அவித்தை நசித்தவனாய் முக்த னாகின்றான். இங்கு இவ்வவித்தை அநாத்மாவில் ஆத்மபாவனையினால் அதாவது தானல்லாததனைத் தானென உணர்தலால் கற்பிக்கப்பட்டதாம். மேலான புருஷத்தன்மையினை ஆணையித்து, யத்தனத்தால் மேலான புத்தியினால் போகத்தின் இச்சையைத் தூரமாகத் தள்ளி நிர்விகற்பகமுடையவனாவாய்.” என்பதும் ஐகோபநிஷத்து ச-வது அத்யாயமாம்.

“ कामक्रोधभयच्चापि मोहलोभमदो रजः ।

जन्ममृत्युश्च कर्पण्यं शोकस्तन्द्रा क्षुधा तृषा ॥

तृष्णा लज्जा भयं दुःखं विषादो हर्षमेव च ।

एभिर्दोषैर्विनिर्मुक्तस्स जीवश्शिव उच्यते ॥

காமம், குரோதம், பயம், மோகம், லோபம், மதம், இர
ஜஸ், ஜன்மம், மரணம், கிருபணத்தன்மை, சோகம்,
தந்திரை அதாவது சுழுத்திக்கு முன் வரும் சோம்பல்,
பசி, தாகம், ஆசை, வெட்கம், பயம், துக்கம், விஷாதம்
(மனக்கலக்கம்), துர்ஷம் (மனக்களிப்பு) என்னும் இத்
தோஷங்கனிவின்று விடுபட்ட அந்த ஜீவன் சிவன்
எனப்படுகின்றான்." என்பது யோகசிகோபநிஷத்து
முதல் அத்யாயம்.

“ चैतन्यस्यैकरूपत्वाद्देवो युक्तो न कर्हिचित् ।

जीवत्वं च तथा ज्ञेयं रज्ज्वां सर्पग्रहो यथा ॥

रज्ज्वज्ञानात्क्षणेनैव यद्वद्रज्जुर्हि सर्पिणी ।

भाति तद्वच्चितित्स्साक्षाद्विश्वकारेण केवला ॥

उपादानं प्रपञ्चस्य ब्रह्मणोन्यत्र विद्यते ।

तस्मात्सर्वप्रपञ्चोयं ब्रह्मैवास्ति न चैतरत् ॥

व्याप्यव्यापकता मिथ्या सर्वमात्मेति शासनात् ।

इति ज्ञाते परे तत्त्वे भेदस्यावसरः कुतः ॥
 ब्रह्मणस्सर्वभूतानि जायन्ते परमात्मनः ।
 तस्मादेतानि ब्रह्मैव भवन्तीति विचिन्तय ॥
 ब्रह्मैव सर्वनामानि रूपाणि विविधानि च ।
 कर्माण्यपि समग्राणि विभर्तीति भावय ॥
 सुवर्णाज्जायमानस्य सुवर्णत्वं च शाश्वतम् ।
 ब्रह्मणो जायमानस्य ब्रह्मत्वं च तथा भवेत् ॥
 स्वल्पमप्यन्तरं कृत्वा जीवात्मपरमात्मनोः ।
 यस्तिष्ठति स मूढात्मा भयं तस्यापि भाषितम् ॥
 यदज्ञानाद्भवेद्वैतमितरत्तत्पश्यति ।
 आत्मत्वेन तदा सर्वं नेतरत्तत्र चाण्वपि ।
 अनुभूतोप्ययं लोको व्यवहारक्षमोपि सन् ।
 असह्यो यथा स्वप्न उत्तरक्षणबाधितः ॥

சைதன்னீயம் ஒருவடிவமாயிருத்தலால் பேதம்கூரி
 டத்தும் பெருந்துவ தன்று. இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பஞ்
 சைதன்னீயம் அப்படி ஜீவத்தன்மை அறியத்தக்க
 தாம். இரஜ்ஜுவஞ்ஞானத்தினால் கண்ணத்தினையே

எப்படி இரஜ்ஜுவானது சர்ப்பமாகத் தோற்றுகின்றதோ, அதுபோலக் கேவலம் சைதன்னியமானது சாக்ஷாத் ஜகத்துவடிவமாகத் தோற்றுகின்றது. பிரபஞ்சத்திற்கு உபாதானம் பிரஹ்மத்தையிட வேறில்லை. ஆதலால் இந்தச் சர்வப்பிரபஞ்சமும் பிரஹ்மமே; வேறன்று. யாவும் ஆத்மா என்னும் கட்டினையால் வியாபியவிபரபகத்தன்மையித்தையாம். இவ்வாறு பரதத்துவத்தை யறிந்தபோது பேதத்திற்கு இடமேது? பரமாத்மாவாகிய பிரஹ்மத்தினின்றும் சகலபூதங்களும் உண்டாகின்றன. ஆதலால் இவை பிரஹ்மமே யாகின்றன என்று சிந்திப்பாயாக. பிரஹ்மமே சர்வநாமரூபங்களும் நாமாவித கன்மங்களும் எல்லைமுமாகத்தோற்றுகின்ற தென்று பரவி. பொன்னிலிருந்து முண்டாகின்றவைகளுக்குப் பொன்றன்மை சாசுவதமாம். அவ்வாறே பிரஹ்மத்தினின்று முண்டானவற்றிற்குப் பிரஹ்மத்துவம் சாசுவதமாம். ஜீவாத்மபரமாத்மாக்களுக்குச் சொற்பமாவது பேதத்தைச் செய்து நிற்பவன் எவனோ அவன்முடாத்மா; பயமும் அவனுக்குத்தான் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. எதனோ யறியாததினால் துவைத முண்டாகின்றதோ, அப்போது அதனை அந்நியமாகக் காண்கின்றான். அதனை ஆத்மாவாகக் காணின், அப்போது யாவும் அனுமாத்நிரமும் அந்நியமாகா. இவ்வுலகம் அதுபவிக்கப்பட்டதாய் வியவகாரசாமந்த்நியமுடையதாயிருக்கினும், அது சொப்பனம் உத்தராக்ஷணத்தில் பாதிக்கப்பட்டதாய் அசத்ரூபமாவதுபோலப் பாதிக்கப்பட்டதாய் அசத்துவடி

यथाकाशो वटाकाशो महाकाश इतीरितः ॥

तथा भ्रान्तैर्द्विषा प्रोक्तो ह्यात्मा जीवेश्वरात्मना ॥

நல்லவிரதமுடையோனே! ஆத்மாவும், சச்சிதநாதமும், அநந்தமும், தியேயாதீதமுமாகிய பிரஹ்மத்தினை யானென்று விசேஷமுக்தியின்பொருட்டித் திபாணிக்கக்கடவாய். பரஜீவர்களின் ஒருமையைக் குறித்த ஞானவற்பத்தி சமாதியாம். நித்தியமும் எல்லாவற்றினிருப்பதும் கடந்தனும் தோஷமின்றியதுமான ஆத்மாஒன்றாயிருந்தும், மாயாமயக்கத்தினால் வேறுபடுகின்றது; சொருபமாக இல்லை. ஆதலால் அத்வைதமே உள்ளது. பிரபஞ்சமு மில்லை; சம்சாரமு மில்லை. எப்படி ஆகாயம் ஒன்றே கடாகாயம் மகாகாயமென்று சொல்லப்படுகின்றதோ, அதுபோல ஆத்மா ஒன்றே பிராந்தியினால் ஜீவேசுவராவடிவ இருவகையாய்ச் சொல்லப்படுகின்றது.” இவைமுதலியன அந்நபூரோபநிஷத் வாக்கியங்கள்.

“सच्चिदानन्दाद्वयचिद्वनः सपूर्णानन्दैकबोधो

ब्रह्मैवाहमस्मीत्यनवरतं ब्रह्मप्रणवानुसन्धानेन यः

कृतकृत्यो भवति स परमहंसपरिव्राट् ॥

சச்சிதநாத அத்வயசித்தன ஸ்ரீநாதந்தவகபோதமான அந்தப்பிரஹ்மமே யானென்னும் அநவரதம்

கலை.] தத்துவம்பதஜிக்கியநிருபணம். ௩௧௧

பிரஹ்மப் பிரணவாநுசந்தானத்தினால் எவன் கிருத கிருத்தியனாகின்றானோ, அவன் பரமஹம்ஸபரிவிராட் டேனப்படுவன்." என்பது பகவதம்ஸ்பரிவிராஜ கோபதிஷத்து.

“ यत्तैष जगदामासो दर्पणान्तःपुरं यथा ।

तद्ब्रह्माहमिति ज्ञात्वा कृतकृत्यो भवानथ ॥

எதில் இவ்வுலகம் கண்ணாடியிற் புரம்போல ஆயா ஸமாகத் தோற்றுகின்றதோ, அந்தப்பிரஹ்மம் யான் என்று அறிந்து பாபமற்றவனே! கிருதகிருத்திய னாக க்கடவாய்." என்பதும்,

“ मायाविद्ये विहायैव उपाधी परजीवयोः ।

अखण्डं सच्चिदानन्दं परं ब्रह्म विलक्ष्यते ॥

மாயை அவித்தையாகிய பரஜீவர்களின் உபாதி களிரண்டனையும் விட்டு, அகண்டசத்திரந்தபரப் பி ரஹ்மம் இலக்ஷிக்கப்படுகின்றது."

“ न प्रत्यग्ब्रह्मणोर्भेदं कदापि ब्रह्मसर्गयोः ।

प्रज्ञया यो विजानाति स जीवन्मुक्त इष्यते ॥

பிரத்தியக்ருப்பிரஹ்மங்களுக்கும் பிரஹ்மகிருஷ்டி களுக்கும் ஒருபோதும் பேத மில்லை யென்று பிரஞ்

ஐனயினால் எவன் அறிகின்றானோ, அவன் ஜீவன்முகத் தன்னைப்படுகின்றான்.”

“अहं ब्रह्मेति विज्ञानात्कल्पकोटिशताजितम् ।
सञ्चितं विलयं याति प्रबोधात्स्वप्नकर्मवत् ॥

யான் பிரஹ்மம் என்னும் விஞ்ஞானத்தினால் நூறு கோடி கற்பங்களில் சம்பாதிக்கப்பட்ட சஞ்சித கர்மம் விழிப்பினால் சொப்பனகர்மங்கள் நாசமாவதுபோல நாசமாகின்றன.”

“असंगोहमनंगोहमालिंगोहमहं हरिः ।

प्रशान्तोहमनन्तोहं परिपूर्णश्चिरंतनः ।

अकार्ताहमभोक्ताहमविकारोहमव्ययः ।

शुद्धबोधस्वरूपोहं केवलोहं सदाशिवः ॥

அசங்கன் யான் ; அங்கமில்லாதவன் யான் ; அலிங்கன் அதாவது குறியற்றவன் யான் ; ஹரி யான் ; மிகச் சாந்தன் யான் ; அநந்தன் யான் ; மிக்கபரிபூரணன் யான் ; பழமையானவன் யான் ; அகர்த்தா யான் ; அபோக்தா யான் ; அவிகாரன் யான் ; அவ்வியயன் யான் ; சுத்தபோதசொருபன் யான் ; கேவலம் சதா சிவம் யான்.” இவைமுதலியனவும் அத்தியாத்மோபநிஷத்கருதிகள்.

சிரேஷ்டன் எப்போதும் பிரஹ்மமே; அந்நிய மல்லன். குடமுடைந்தகாலத்து எப்படி ஆகாயம் சுவயம் ஆகாயமே யாகின்றதோ, அதுபோலவே உபாதிநாசமாகியபோது பிரஹ்மவித்துச்சுவயம்பிரஹ்மமே யாகின்றான். எப்படிப் பாலில் பாலும், தைலத்தில் தைலமும், ஜலத்தில் ஜலமும் விட்டகாலத்துக்கூடி ஒருமையை யடைகின்றனவோ, அதுபோல ஆத்மாவில் ஆத்மாவை யுணர்ந்தவன் கலந்து ஒருமையை யடைகின்றான்.” என்பது ஆத்மோபநிஷத்து.

“ज्ञाननेत्रं समाधाय स महत्परमं पदम् ।

निष्कलं निश्चलं शान्तं ब्रह्माहमिति संस्मरेत् ॥

ஞானநெத்திரத்தினைச் செவ்வையாகக் கொண்டு அவன் பெரியமேலான பதமும், நிஷ்கலமும், நிச்சலமும், சாந்தமுமான பிரஹ்மம் யானென்று செவ்வையாய் ஸ்மரிக்கக்கடவன்.” என்பது திரிபுரதாபநீயுபநிஷத்து.

“प्रत्यगात्मानमज्ञानमायाशक्तेश्च साक्षिणम् ।

ज्ञात्वा ब्रह्माहमस्मीति ब्रह्मैव भवति स्वयम् ॥

அஞ்ஞானமாயாசக்தியின் சாஹித்யாகிய பிரத்தியகாத்மாவினைப் பிரஹ்மம் யானென் றறிந்து சுவயம் பிரஹ்மமே யாகின்றான்.” என்பதும்,

“तद्ब्रह्मानन्दमद्वंद्वं निर्गुणं सत्यचिद्व्यनं ।

विदित्वा स्वात्मरूपेण न विभेति कुतश्चन ॥

அந்தப் பிரஹ்மாநந்தமும் துவந்துவமின்றியதும்
நீர்க்குணமுமான சத்தியசிக்கனத்தினைத்தனதாத்ம
வடிவமாக அறிந்து, எதனினின்றும் பயப்படுகிறதில்
லை.” என்பதும் கட்டுப்படுத்தியது.

“तयोर्जीविः फलं भुङ्क्ते कर्मणो न महेश्वरः ।

केवलं साक्षिरूपेण विना भोगं महेश्वरः ॥

प्रकाशते स्वयं भेदः कल्पितो मायया तयोः ।

घटाकाशमहाकाशौ यथाकाशप्रभेदतः ॥

कल्पितौ परमौ जीवश्चिररूपेण कल्पितौ ।

तत्त्वतश्च शिवस्तत्त्वविज्जीवश्च स्वतस्सदा ॥

चिच्चिदाकारतोऽभिन्ना न भिन्ना चिरवदादिनः ।

चितश्चिन्न चिदाकाराद्विवर्ते जहद्वपतः ॥

भिद्यते चेज्जहो भेदविद्यया सर्वदा खलु ।

तर्कतश्च प्रमाणाच्च विदेकपञ्चद्वयितेः ॥

चिदेकत्वपरिज्ञाने न शोचति न मुह्यति ।

अद्वैतं परमानन्दं शिवं याति तु केवलं ॥

अधिष्ठानं समस्तस्य जगतस्सत्यचिद्घनम् ।

अहमस्मीति निश्चित्य वीतशोको भवेन्मुनिः ॥

स्वशरीरे स्वयं ज्योतिस्वरूपं सर्वसाक्षिणम् ।

क्षीणदोषाः प्रपश्यन्ति नेतरे माययावृताः ॥

அவ்விருவாரில் ஜீவன் கர்மத்தின் பயனைப் புசிக்கின்றான்; மகேசுவரன் புசிக்கிற தில்லை. கேவலம் சாக்ஷி ரூபமாகப் போகமின்றி மகேசுவரன் தானே பிரகாசிக்கின்றான். அவ்விருவருக்கும் பேதம் மாயையினாற் கற்பிக்கப்பட்டது. எப்படி ஆகாயபேதமாகக் கடாகாயமடாகாயங்கள்கற்பிக்கப்பட்டனவோ, அதுபோல ஜீவ சிவவடிவமாகப் பரமர்களும் கற்பிக்கப்பட்டனர். உண்மையாகவோ சிவன் சாக்ஷாத்சித்தாம். ஜீவனும் இயல்பாக எப்போதும் சித்தாம். சித்தானது சித்துவடிவத்தினும் அபின்னமாம். சித்துத்தன்மைக்குக் கேடுவருதலின் பின்னமன்று. சித்துவடிவமாயிருத்தலால் சித்தினும் சித்து பேதப்படுகிறதில்லை; ஜடரூபமாதலால். பேதப்படுகின்றதெனின், பேதம் ஜடமாம். எப்போதும் நிச்சயமாஃச் சித்து ஒன்றும்; தார்க்கத்தினாலும் பிரமாணத்தினாலும் சித்தின் ஒருமை வகுக்கப்பட்டிருத்தலால், சித்தின் ஒருமையுணர்ச்சியில் சோ

கலை.] தத்துவம்பதஐக்கியநிருபணம். ௩௨௫

கிக்கிறது மில்லை ; மோகிக்கிறதுமில்லை ; அத்வைதப்
ராநந்தமான கேவலசிவத்தையடைகின்றான். சகல
ஜகத்திற்கும் அதிஷ்டானமான சத்தியசிற்கனத்தினை
யானென்று நிச்சயித்து முநி சோகநீங்கியவ னாகின்
றான். தனது சரீரத்தில் சுவயம்ஜோதிசொருபமான
சர்வசாக்ஷியினை ஸ்நேஹதோஷமுடையார் காண்கின்
றனர். பிறர் (தோஷநீங்காதவர்) மாயையினால் மறை
க்கப்பட்டவர்களாய்க் காண்பதில்லை.” என்பது ருத்
திரஹிருத்யோபநிஷத்தும், அந்நபூர்ணோபநிஷத்து
மாம்.

“नित्यस्सर्वगतो ह्यात्मा कूटस्थो दोषवर्जितः ।

एकस्सन्निद्यते आत्मा मायया न स्वरूपतः ॥

तस्मादद्वैतमेवास्ति न प्रपञ्चो न संसृतिः ।

यथाकाशो घटाकाशो मठाकाश इतीरितः ॥

तथा अन्तैर्द्विधा प्रोक्तो ह्यात्मा जीवेश्वरात्मना ।

नाहं देहो न च प्राणो नेन्द्रियाणि मनो नहि ॥

सदा साक्षिरूपत्वाच्छिव एवास्मि केवलः ।

इति धीर्या मुनिश्रेष्ठ सा समाधिरहोच्यते ॥

நித்தியமாய் எல்லாவற்றினிருப்பதாய்க் கூடஸ்த
னாய்த் தோஷமின்றியதாயுள்ள ஆத்மாஒன்றாயிருந்து
கொண்டு, மாயாப்பிராந்தியினால் பேதப்படுகின்றது ;

சொருபமாகப் பேதப்படுகிறதில்லை. அதனால் அத்வைதமேயிருக்கிறது; பிரபஞ்சமு மில்லை; சம்சாரமு மில்லை. எப்படி ஆகாசம் கடாகாசம் மடாகாசம் என்று சொல்லப்படுகின்றதோ, அப்படியே பிராந்தர்களால் ஆத்மா ஜீவேசுவரவடிவமாய் இருவகையாகச் சொல்லப்படுகின்றது. 'யான் தேக மல்லன்; பிராணனு மல்லன்; இந்திரியங்களு மல்லன்; மனமுமல்லன்; எப்போதும் சாக்ஷிவடிவமாயிருத்தலால் கேவலம் சிவமாகவேயிருக்கின்றேன்' என்றும்புத்தி எதுவோ, அது முருகிரேஷ்டரே! இங்கு சமாதி பென்று சொல்லப்படுகின்றது." என்பது தர்சனோபநிஷத்து சு-வதுகண்டம்.

“सर्वसाक्षिणमात्मानं वर्णाश्रमविवर्जितम् ।

ब्रह्मरूपतया पश्यन् ब्रह्मैव भवति स्वयम् ॥

मासमानमिदं सर्वं भानरूपं परं पदम् ।

पश्यन्वेदान्तमानेन सद्य एव विमुच्यते ॥

வா்ணசிரமங்களின்றியதும் சர்வசாக்ஷியுமாகிய ஆத்மாவைப் பிரஹ்மவடிவமாகப்பார்த்துச் சுவயம் பிரஹ்மமே யாகின்றான். அறியப்படுகின்ற இவ்வெல்லாம் அறிவுவடிவமான பரமபதமாம். வேதாந்தப்பிரமாணத்தால் இதனை யறிந்து உடனே விடுபடுகின்றான்." என்பதும்.

“சத்யஜானானந்தபூர்வலக்ஷணம் தமச: பரம: ।
 ப்ரஹ்மனந்தம் சதா பश्यन् कथं बध्येत कर्मणा ॥
 त्रिधामसाक्षिणं सत्यज्ञानानन्दादिलक्षणं ।
 त्वमहंशब्दलक्ष्यार्थमसक्तं सर्वदोषतः ॥
 सवगं सच्चिदात्मानं ज्ञानचक्षुर्निरीक्षते ।
 अज्ञानचक्षुर्नेक्षेत भास्वन्तं भानुमन्धवत् ॥
 प्रज्ञानमेव तद्ब्रह्म सत्यप्रज्ञानलक्षणम् ।
 एवं ब्रह्मपरिज्ञानादेव मर्त्योऽमृतो भवेत् ॥
 तद्ब्रह्मानन्दमद्वन्द्वं निर्गुणं सत्यचिद्ब्रह्मम् ।
 विदित्वा स्वात्मनो रूपं न बिभेति कुतश्चन ॥
 चिन्मात्रं सर्वगं नित्यं संपूर्णं सुखमद्वयम् ।
 साक्षाद्ब्रह्मैव नान्योस्तीत्येवं ब्रह्मविदां स्थितिः ॥

சத்தியஞானநந்தபூரண லக்ஷணமுள்ளதும், தம்
 சாகிய அஞ்ஞானத்திற்கு மேலானதுமான பிரஹ்மந்
 நந்தத்தை எப்போதும் கண்டு, எப்படிக்கர்மத்தினால்
 கட்டுப்படுவன்? முன்றவஸ்தைக்கும் சாக்ஷியும், சத்

தியஞ்ஞானந்தாதிலக்ஷணமும், துவம் (நீ) அகம்(யான்) என்னும் பதங்களின் லக்ஷியார்த்தமும், எத்தோஷங்களானும் பற்றப்படாததும், எல்லாவற்றினுமிருப்பதுமான சச்சிதாத்மாவினை ஞானநேத்திரமுடையவன் காண்கின்றான்; அஞ்ஞானநேத்திரமுடையவன் பிரகாசிக்கின்ற சூரியனைக் கருடன் காணாததுபோற் காணன். அந்தச் சத்தியப்பிரஞ்ஞானலக்ஷணமுள்ள பிரஹ்மம் பிரஞ்ஞானமே. இவ்வாறு பிரஹ்மத்தை அறிதலினாலேயே மர்த்தியன் அதாவது மரணதர்மமுள்ள நான் அமிருதனாகின்றான். அந்தப்பிரஹ்மானந்தமும், துவந்துவமின்றியதும், நிர்க்குணமுமான சத்தியசிக்கனத்தினைத் தனது ஆத்மவடிவமாக அறிந்து, எதனினின்றும் பயப்படுகிறதில்லை. சின்மாத் திரமும், எல்லாவற்றிலிருப்பதும், நித்தியமும், சம்பூர்ணமும், சுகமும், அக்வயமுமான சாக்ஷாத் பிரஹ்மமே யுளது; அந்நிய மில்லை பென்பது பிரஹ்மவித்துக்களின் நிலை.” என்பதும்,

“इदं सत्यमिदं सत्यं सत्यमेतदिहोच्यते ।

अहं सत्यं परं ब्रह्म मत्तः किञ्चिन्न विद्यते ॥

இது சத்தியம். இது சத்தியம்; சத்தியம். இது இங்கு சொல்லப்படுகின்றது:-யான் சத்தியமான பரப்பிரஹ்மம். என்னேவிட வேறு சிறிது மில்லை,”

“अहं ब्रह्मेति नियतं मोक्षहेतुर्महात्मनाम् ॥

யான் பிரஹ்மமென்பது மகாத்மாக்களுக்கு நியதமாய் மோக்ஷஹேதுவாம்.”

“घटाकाशमठाकाशौ महाकाशे प्रतिष्ठितौ ।
 एवं मयि चिदाकाशे जीवेशौ परिकल्पितौ ॥
 या च प्रागात्मनो मेया तथान्ते च तिरस्कृता ।
 ब्रह्मवादिभिरुद्धीता सा मायेति विवेकतः ॥
 मायातत्कार्यविलये नेश्वरत्वं न जीवता ।
 ततश्शुद्धिचिदेवाहं व्योमवन्निरुपाधिकः ॥

கடாகாசமடாகாசங்கள் மகாகாசத்தில் நிலைத்திருக்கின்றன. இவ்வாறு சிதாகாசமாகிய என்னிடத்து ஜீவேசர் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். எது தனக்கு முன் அளக்கப்படுவதாயும் அவ்வாறே முடிவில் விலக்கப்படுவதாயுமிருக்கின்றதோ, அது மாயையென்று பிரஹ்மவாதிகளால் விவேகத்தினால் சொல்லப்படுகின்றது. மாயையும் அதன் காரியமும் ஒடுங்கியபோது ஈசுவரத்துவமில்லை, ஜீவத்துவமில்லை. அதனால் ஆகாயம்போல் உபாதிசின்றிய சுத்தசித்தே யான்.” என்னும் இவைமுதலியனவும் வாகோபதீஷத்து.

“मयि जीवत्वमीशत्वं कल्पितं वस्तुतो नहि ।
 इति यस्तु विजानाति स मुक्तो नात्र संशयः ॥

‘என்னிடத்து ஜீவத்துவமும் ஈசத்துவமும் கற்பிதம் ; உண்மையாக இல்லை’ என்று எவன் அறிகின்றார்

னே, அவன் முக்தன் ; இதிற சம்சய மில்லை.” என்பது சாஸ்வதிரஹஸ்யோபநிஷத்து.

இவ்விஷயத்தில் பிரஹ்மவித்தியோபநிஷத்து, தேவோபநிஷத்து, குண்டிகோபநிஷத்து முதலியவுபநிஷத்துக்களில் பெரும்பாகமும், சாந்தோக் கியம் ஆரவது பிரபாடகம், பிரகதாரணியகம் ச-வது அத்யாயம் ச-வது பிராஹ்மணம், ஐதரோயம், முண்டகம், நாராயணம், அகதி முதலியனவும் பிரமாண மாதல் காண்க. அவை விஸ்தாரமாயும் ரிபுகீதை, பஞ்சதசி முதலியவற்றால் பிரசித்தமாயு மிருத்தலின் இங்கு எழுதப்படவில்லை.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்

பதினேராங்கலை

தத்துவம்பதார்த்தைக்கியநிருபண மென்பது

முடிந்தது.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

பன்னிரண்டாங்கலை.

ஞானியின் கர்மநிலிருத்திவர்ணநம்.

ஆன்ம வடிவ மறியிற் செவ்விதின்
மூவகைக் கன்ம முற்று மொழியும். (க)

* அஞ்ஞாநா வரண மடுத்த சஞ்சித
மியாவு ஞாதத் தீயிற் நீயுஞ்
சடசே தநப்பின்ன னன்கே தொலையுந்
திடரா கத்துவேஷ கஷாயங் கரையும். (உ)

தாமரை யிலையைத் தண்ணீர் போல
வாகாமி கர்ம மணுகா தென்க. (ஈ)

இவ்வுடற் கேதுவாம் பிராரத்த கன்ம
மின்பத் துன்பமாப் புசித்துத் தொலையும். (ஐ)

இவ்வகை யானே யொடுங்கும் பிறப்பு
விமலமாந் தன்னுரு விளங்கப் பெறினே. (ஊ)

* அஞ்ஞானத்தின் ஆவரணசக்தியை ஆசிரமித்தி
ருக்கும் சஞ்சிதகர்மம்.

உகநி. வினா :-கர்ம மென்பது யாது ?

விடை :- மனோவாக்குக்காயங்களின் கிரியை (செய்கை) கர்மமாம்.

உகசு. வினா :-கர்மம் எத்தனைவகையாம் ?

விடை :-க. சஞ்சிதம், உ. பிராரப்தம், ந. ஆகாமியம் என்னும் பேதத்தால் கர்மம் மூன்றுவகையாம்.

உகௌ. வினா :-க. சஞ்சிதகர்ம மென்பதுயாது?

விடை :-க. அநேக அதீத(பூத)ஜன்மங்களிற் சஞ்சயஞ்செய்ய(சேர்க்க)ப்பட்ட கர்மம் சஞ்சிதமாம்.

உகஅ. வினா :-உ. பிராரத்தகர்ம மென்பதுயாது?

விடை :-உ. அநேக சஞ்சிதகர்மங்களின் மத்தியில் பரிபக்குவமாகியதும், ஈசுவரஇச்சையினால் இந்தவர்த்தமான தேகத்தின் ஆரம்பத்திற்கு ஏதுவாகியதுமான ஏதேனும் ஓர் சஞ்சித கர்மம் பிராரப்தமாம்.

உகசு. வினா :-ந. ஆகாமியகர்ம மென்பதுயாது?

கலை.] ஞானி கர்மநிலிருத்திவர்ணம். ௩௩௩

விடை:--௩. ஞானத்திற்கு முன்னாவது பின்னாவது இந்த வர்த்தமான தேகத்தில் மரணபரியந்தம் செய்யப்பட்ட கர்மம் ஆகாமியமாம்.

௨௨௦. வினா:--க. ஞானிகளின் கர்மம் எப்படி நிவர்த்தியாகும்?

விடை:--க. * க. ஞானத்தினால் அஞ்ஞானத்தின் ஆவரண அமிசம் நிவர்த்தியாகின்றது. ஆவரணம் நிவர்த்தியாகவே, ஆவரணத்தை ஆசிரயித்துள்ள சஞ்சித (முன் அநேக ஜன்மங்களிற் செய்த)கர்மம் நிவர்த்தியா(நாசமா)கின்றது.

௨. *௨. “நான் அகர்த்தாவும் அபோக்த்தாவும் அசங்கமுமாகிய பிரஹ்மமா யிருக்கிறேன்.”

*க. “ अहं ब्रह्मेति विज्ञानात्कल्पकोटिशताजितम् ।

सञ्चितं विलयं यांति प्रबोधात्स्वप्नकर्मवत् ॥

யான் பிரஹ்மம் என்னும் விஞ்ஞானத்தினால் நூறு கோடி ஜன்மங்களிற் சம்பாதிக்கப்பட்ட சஞ்சிதம் விழிப்பினால் சொப்பனகர்மம் நாசமாவதுபோல நாசமாகின்றது.” என்பது அந்தியாத்மோபநிஷத்து.

*௨. “ स्वमसङ्गमुदासीनं परिज्ञाय नभो यथा ।

न श्लिष्यते यतिः किञ्चित्कदाचिद्भाविकर्मभिः ॥

என்னும் நிச்சயபலத்தால், தனது ஆசிரயமாகிய பிரமஜதாதாத்மியம் நாசமாதலாலும், இராகத்து வேஷ மில்லாமைபாலும், ஜகத்திலுள்ள தாமரையிலையைப்போல ஞானியை இந்த ஜன்மத்தில் முன்னும் பின்னும் செய்யப்பட்ட ஆகாமியகர்மங்கள் நெருங்கா. ஆனால் ஞானியின் ஆகாமிய(இந்த ஜன்மத்தில் செய்யப்பட்ட) சுபாசுபகர்மங்க

न नभो घटयोगेन सुरागन्धेन लिप्यते ।

तथात्मोपाधियोगेन तद्धर्मैर्नैव लिप्यते ॥

தன்னை ஆகாயம்போல அசங்க மாகவும் உதாசீன மாகவும் அறிந்து, யதியானவன் ஆகாமிகர்மங்களால் எப்போதும் சிறிதும் பற்றப்படுகிறதில்லை. எப்படி ஆகாயம் குடசம்பந்தத்தினால் குடத்திருக்கும் கள்ளி னவாசனையால் பற்றப்படுகிறதில்லையோ, அதுபோல ஆத்மா உபாதி சம்பந்தத்தினால் அதன்தர்மங்களால் பற்றப்படுகிறதில்லை." என்பது ஆத்மபோதோபநிஷத் து.

“यस्य नच्छा तथानिच्छा ज्ञस्य कर्मणि तिष्ठतः ।

न तस्य लिप्यते प्रज्ञा पञ्चत्रयमिवांबुभिः ॥

கர்மத்தில் நிற்கின்ற எந்த ஞானிக்கு இச்சை யில்லையோ, அதுபோலவே அநிச்சையு மில்லையோ, அவனுடைய பிரஞ்ஞை தாமரையிலையில் நீர்போலக் கர்மங்களால் பற்றப்படுகிறதில்லை." என்பது மகோபநிஷத்து ௫-வது அத்தியாயம்.

கலை.] ஞானி கர்மநிவிருத்திவர்ணனம். ௩௩௫

னைக் கிரமமாகச் சகாமிகளாகிய பத்தர்களும் துவேஷிகளாகிய நிந்தகர்களும் கிரகிக்கின்றார்கள்.

௩. அஞ்ஞானத்தின் விசேஷபசக்தியை ஆசிரயித்திருக்கும் ஞானியின் *௩. பிராரப்த(முன் ஏதேனுமோர் ஜன்மத்தில் செய்யப்பட்டு, இந்த ஜன்மத்தினாலும் பத்திற்கே துவாயுள்ள) கர்மம் போகத்தால் நிவர்த்தியாகின்றது.

அதனால் ஞானி, சகலகர்மங்களினின்றும் முக்தனாகின்றான். இதனாலேயே கர்மத்தாலாகிய ஜன்மமுதலிய சமுசாரத்தினின்றும் முக்தனாகின்றான். இவ்வாறு ஞானிக்கு கர்மநிவிருத்தி யுண்டாகின்றது.

*௩. “ज्ञानोदयात्प्राप्तं कर्म ज्ञानान्न नश्यति ।

अदत्त्वा स्वफलं लक्ष्मिर्दृश्येत्तृट्वागवत् ॥

व्याघ्रबुध्या विनिर्मुक्तो बाणः पश्चात्तु गोमतौ ।

न तिष्ठति भिनत्येव लक्ष्यं वेगेन निर्भरम् ॥

अजरोऽस्म्यमरोऽस्मीति य आत्मानं प्रपद्यते ।

तदात्मना तिष्ठतोऽस्य कुतः प्राप्यकल्पनः ॥

प्रारब्धं सिध्यति तदा यदा देहात्मना स्थितिः ।

देहात्मभावो नैवेष्टः प्रारब्धं त्यज्यतामतः ॥

प्रारब्धकल्पनाप्यस्य देहस्य भ्रान्तिरेव हि ।

अध्यस्तस्य कुतस्सत्त्वमसत्त्वस्य कुतो जनिः ॥

अजातस्य कुतो नाशः प्रारब्धसतः कुतः ।

ज्ञानेनाज्ञानकार्यस्य समूलस्य लयो यदि ॥

तिष्ठत्ययं कथं देह इति शंकावतो जडान् ।

समाधातुं बाह्यदृष्ट्या प्रारब्धं वदति श्रुतिः ।

न तु देहादिसत्यत्वबोधनाय विपश्चिताम् ॥

ஞானோதயத்திற்கு முன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கர்மம் இலக்ஷியத்தை யுத்தேசித்து (குறியை நோக்கி) விடப்பட்ட பாணம்போல் தனது பயனைத் தராமல் ஞானத்தினால் நசியாது. புலியென்னும் புத்தியினால் விடப்பட்ட பாணமானது பின் பசுவென்று மதிக்கப்பட்ட காலத்து நிற்புதில்லை. தாங்காத இலக்ஷியத்தை (பசுவை) வேகமாய்ச்சென்று பேதிக்கவே செய்கின்றது. யான் அஜரன் அமரன் என்று எவன் ஆத்மாவை யறிகின்றானோ, அத்தன்மைய வாத்மாவாக நிலைத்து

கலை.] ஞானி கர்மநிவிருத்திவர்ணநம். ௩௩௭

ள்ள இவனுக்குப் பிராரப்த கற்பனை யேது? எப்போது தேகாத்மாவாக நிலையிருக்கின்றதோ, அப்போது பிராரப்தம் சித்திக்கின்றது. தேகாத்மத்தன்மை விரும்பப்பட்டதேயன்று. அதனால் பிராரப்தம்விடத்தக்கதாம். ஆதலால் பிராரப்தகற்பனையும் இத்தேகத்தின்பிராந்தியேயாம். அத்தியஸ்தத்திற்குச் சத்துவமேது? சத்துவமின்றியதற்குப் பிறப்பேது? பிறவாததற்கு நாசமேது? அசத்திற்குப் பிராரப்தமேது? ஞானத்தினால் அஞ்ஞானகாரியம் மூலத்தோடு நாசமாகுங்கால் இந்தத்தேகம் எப்படி யிருக்குமென்னும் சங்கையுடைய ஜடர்களைச் சமாதானஞ்செய்ய வெளிப்பார்வையில் சுருதி பிராரப்தத்தினைக் கூறுகின்றது. அறிஞருக்குத் தேகாதிசத்தியத்தன்மையைப் போதிக்கும் பொருட்டன்று.” என்பது அந்நியாஃமோபநிஷத்து. இவ்வாறே நாதபிந்தூபநிஷத்து இதனை விரிவாய்க் கூறுவது காண்க.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்

பன்னிரண்டாங்கலை

ஞானியின் கர்மநிவிருத்திவர்ணநம் என்பது

முடிந்தது.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

பதின்மூன்றாங்கலை.

ஞானசப்தபூமியின் வர்ணநம்.

ஞான பூமி யோரே மென்றே
நவின்றனர் வசிட்ட முநிவர ரவற்றுட்
சுபசா தநசம் பத்தியே முதலா
மிரண்டா வதுவே சிவனா திவிசார
நிதித்தியா சனமென் பதுவே மூன்றா
மான்மா பரோக்ஷ நான்கா மகந்தை
மமதை யென்பன வொழித லைந்தா
மாறா வதாகு மனைத்துந் தோற்றாமை
யெவற்றினு முயர்ந்த தூரியமே ழாவதே
யெல்லா விருத்தியு மொடுங்கி யிதனிற்
காட சுழுத்தியிற் காணு தொன்றையு
மின்பே வடிவா யிருக்குஞ் சிதான்மா.

உஉக. வினா:—எல்லாஞானிகளுக்கும் நிச்சயமொன்றா யிருக்க, ஸ்திதி (நிலை) வேறாயிருப்ப தென் ?

விடை:—சகல ஞானிகளது ஸ்திதியின் பேதமும் ஞானபூமியின் பேதத்தா லாகின்றது.

உஉஉ. வினா:—அந்த ஞானபூமி எத்தனை வகையாம் ?

விடை:—க. சுபேச்சை, உ. சுவிசாரணை, ஈ. ததுமானசி, ச. சத்துவாபத்தி, டு. அசம்சக்தி, கூ. பதார்த்தாபாவினி, எ. தூரியம் என்னும் இவ்வேழும் * க. ஞானபூமியாம்.

*க. “*ज्ञानभूमिस्तु त्रैलोक्या प्रथमा समुदाहता ।*

विचारणा द्वितीया तु तृतीया तनुमानसी ॥

सत्त्वापत्तिश्चतुर्थी स्यात्ततोऽसंसक्तिनामिका ।

पदार्थाभावना षष्ठी सप्तमी तुर्यगा स्मृता ॥

ஞானபூமி:— சுபேச்சை யென்பது முதலாவது எனப்படும், விசாரணை இரண்டாவது. ததுமானஸ் மூன்றாவது. சத்வாபத்திரான்காவது. அசம்சக்தி யென்பது ஐந்தாவது. பதார்த்தாபாவணை ஆறாவது.

கலை.] ஞானசப்தபூமியின் வர்ணனம். ௩௪௪

௨௨௩. வினா:-சுபேச்சை என்பது யாது?

விடை:-க. பூர்வஜன்மத்திலாவது இந்த ஜன்மத்திலாவது செய்யப்பட்ட சித்தாமகர்மவுபாசனைகளால் சுத்தியும் ஏகாக்கிரம முள்ள சித்தமுடைய புருஷர்களுக்கு விவேகம் வைராக்கியம் ஷட்சம்பத்தி முமுகூபத்துவம் என்னும் நான்கு சாதனங்களு முண்டாய், ஆத்மாவை அறியவேண்டுமென்று ண்டாகும் தீவிர இச்சை*௨. சுபேச்சை என்னும் ஞானத்தின் முதற்பூமியாம்.

துரியகா ஏழாவது." என்று மகோபநிஷத்து ௫-வது அத்யாயத்திலும், வாகோபநிஷத்து ௪-வது அத்யாயத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. மற்றும் இச்சப்தபூமி அந்நபூர்ணோபநிஷத்து, அகஷ்யுபநிஷத்து முதலியவற்றிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

*௨. “किं मूढ एवास्मि प्रेक्षेहं शास्त्रसज्जनैः ।

वैराग्यपूर्वमिच्छेति शुभे(खे)च्छेत्युच्यते बुधैः॥

யான் மூடனாகவே யிருக்கிறேனே! சாஸ்திரஸங்
ஜனர்களால் காண்பேனாக என்று வைராக்கியபூர்வக
மாயுண்டாகும் இச்சை அநிருர்களால் சுபேச்சை (சு
கேச்சை) யென்று சொல்லப்படுகின்றது." என்பது
வாகோபநிஷத்து ௪-வது அத்யாயமும், மகோபநி
ஷத்து ௫-வது அத்யாயமுமாம்.

௨௨௪. வினா:-சுவிசாரணை என்பது யாது?

விடை:-௨. ஆத்மாவை அறியவேண்டுமென்னும் தீவிர இச்சையால் பிரஹ்மநிஷ்டராகிய குருவை விதிபூர்வமாகச் சரணமடைந்து, அவர் முகமாகஜீவப்பிரஹ்மங்களின் ஐக்கியத்தையறிவிக்கும் வேதாந்தவாக்கியத்தைச் சிரவணம் செய்து, அந்த அர்த்தம் தன்மனதிற்பதியும்பொருட்டு, அநேகயுக்திகளால் மனன(விசார)ம் செய்தல், *௩. சுவிசாரணை என்னும் ஞானத்தின் இரண்டாம் பூமியாம்.

௨௨௫. வினா:-தநுமானசி யென்பது யாது?

“शास्त्रसजनसंपर्कवैराग्यरसरूपिणी ।

प्रथमभूमिकैषोक्ता मुमुक्षुत्वप्रदायिनी ॥

சாஸ்திரஸஜ்ஜனச்சேர்க்கை வைராக்கிய மென்பவற்றில் இரஸவடிவினது முதல் பூமிகை. இது முமுக்ஷுத்துவத்தைத் தருவ தென்று சொல்லப்படுகின்றது.” என்பது அந்நபூர்ணோபநிஷத்து.

*௩. இவ்வாறே இந்நூலிற் கூறியபடியே இவ்விரண்டாவது முதலிய மற்றப்பூமிகளின் இலக்ஷணங்களும் மேற்கண்ட உபநிஷத்துக்களிற்குள்ளே கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

கலை.] * ஞானசப்தபூமியின் வர்ணநம். ௩௨௩

விடை:—௩. சொரூபசாக்ஷாத்கார (அபரோக்ஷாநுபவ)த்தின் பொருட்டுச், சிவண மன்ன வாயிலாக நிச்சயிக்கப்பட்ட பிரஹ்மாத்ம வைக்கியமாகிய அர்த்தத்தை இடைவிடாமல் சிந்தித்த லாகிய நிதித்தியாசனத்தால் ஸ்தூல(பகிர்முகமாகிய)மனதிற்குச் சூக்ஷ்மத்தன்மை (அந்தர்முகத்துவம்)உண்டாதல் தநுமானசி என்னும் ஞானத்தின் மூன்றும் பூமியாம்.

௨௨௬. வினா:—சத்துவாபத்தி யென்பது யாது?

விடை :—௪. சிவணமனநிதித்தியாசனங்களால்சமுசயவிபரீதங்களில்லாத சொரூபசாக்ஷாத்காரமாகிய நிருவிகற்பஸ்திதி யுண்டாவதனால் தத்துவஞானத்தோடுகூடிய மனவடிவசத்துவ(சுத்தாந்தக்கரண)த்தின் எந்த ஆபத்தி (அடைவு) உண்டாகின்றதோ, அது சத்துவாபத்தி என்னும் ஞானத்தின் நான்காம் பூமியாம்.

௨௨௭. வினா:—அசம்சத்தி என்பது யாது ?

விடை :—௫. நிருவிகற்பசமாதியினது அப்பிரயாசத்தின் பரிபக்குவத்தால் தேகத்தில் எல்லா விதத்தாலும் அகந்தைமமதைகள் கரைந்து, தேக மூதலியவற்றில் எவ்விதத்தாலும் ஆசத்தி (பிரி

யம்) உண்டாகா திருத்தல், அசம்சத்தி என்னும்
ஞானத்தின் ஐந்தாம் பூமியாம்.

௨௨௮. வினா:-பதார்த்தாபாவினி என்பது
யாது?

விடை:-சு. நிருவிதற்பசமாதியின் மிகுந்த
அப்பியாசத்தால் தேகமுதலிய சகலபதார்த்தங்க
ளுக்கும் அதிஷ்டானப்பிரஹ்மரூபமாகத் தோற்
றுவதால் எந்த அபாவம்(அப்பிரதீதி) உண்டா
கின்றதோ, அது பதார்த்தாபாவினி என்னும்
ஞானத்தின் ஆளுவது பூமியாம்.

௨௨௯. வினா:-துரிய மென்பது யாது?

விடை:-எ. ஞாதிருஞானஞேயமாகிய திரிபுடி
நான்காம் ஐந்தாம் பூமிகளைப்போலப் பாவரூபமா
கவும், ஆறாம் பூமியைப்போல அபாவரூபமாக
வும் எங்கே தோற்றவில்லையோ, அப்படிப்பட்ட
தன்னாலும் பிறராலும் எழுதவில்லாத துரியபத
த்திலுள்ள மனதின் நிலை *ச. துரியமென்னும்
ஞானத்தின் ஏழாவது பூமியாம்.

*ச. “एषा जीवन्मुक्तेषु तुर्यावस्तेति विद्यते ।

विदेहमुक्तिविषयं तुर्यातीतमतः परम् ॥

கலை.] ஞானசப்தபூமியின் வர்ணனம். ௩௪௫

௨௩௦. வினா:-இந்த ஏழுபூமிகளும் எதற்குச் சாதனம்?

விடை:-க-வது, உ-வது, ௩-வது *௫. பூமிகள் தத்துவஞானத்திற்குச் சாதனமாம்.

இது (ஏழாவது பூமி) ஜீவன்முகத்தரித்துத் துரியாவஸ்தை யென்று இருக்கின்றது. இதன் பின் விதேகமுகத்திவிஷயமாம் துரியாதீதம்.” என்பது மகோபநிஷத்து ௫-வது அத்யாயம்.

*௫. “सप्तभूमिषु जीवन्मुक्ताश्चत्वारः ॥

ஏழுபூமிகளில் ஜீவன் முக்தர் நால்வர்.”

“भूमित्रयेषु विहरन्मुमुक्षुर्भवति ।

तुरीयभूम्यां विहरन् ब्रह्मविद्भवति ॥

पञ्चमभूम्यां विहरन् ब्रह्मविद्बरो भवति ।

षष्ठभूम्यां विहरन् ब्रह्मविद्दरीयान्भवति ॥

सप्तमभूम्यां विहरन् ब्रह्मविद्द्वிரष्टो भवति ॥

முன்றுபூமிகளிலும் சஞ்சரிப்பவன் முமுக்ஷுவாவன். நான்காவது பூமியில் சரிப்பவன் பிரஹ்மவித் தாவன். ஐந்தாவது பூமியில் சரிப்பவன் பிரஹ்மவித் வரஞவன். ஆறாவது பூமியில் சரிப்பவன் பிரஹ்ம

*சு. நான்காவது பூமி தத்துவஞானவடிவமாயிருத்தலால் ஜீவன்முக்திவிதேகமுக்திகளுக்குச் சாதனமாம்.

ரு-வது, சு-வது, எ-வது பூமிகள் ஜீவன்முக்தியின் விலக்ஷணநந்தத்திற்குச் சாதனமாம்.

வித்வரியானவன். ஏழாவது பூமியில் சரிப்பவன் பிரஹ்மவித்வரிஷ்டனவன்." என்பது வராகோபநிஷத்து ச-வது அத்யாயம்.

*சு. (க) கிருதோபாசனன் (ஞானத்திற்கு முன் உபாசனையைப் பூரணமாகச் செய்தவன்.)

(உ) அகிருதோபாசனன் (ஞானத்திற்கு முன் உபாசனைசெய்யாதவன்) என்னும் பேதத்தால்

நான்காம்பூமியாகிய ஞானத்திற்கு கதிகாரிக ளிரண்டு வகை யாவர். அவர்களுள்,

(க) கிருதோபாசனன் நல்லவைவராக்கியுாதி சாதனங்களோடு கூடியிருப்பவன். ஞானத்திற்குப் பிறகு சொற்ப அப்பியாசத்தால் சமீதியாக ஐந்தாவது முதலியபூமிகள் லேறுகின்றன.

(உ) அகிருதோபாசனனிடத்தில் எல்லாச்சாதனங்களும் வெளிப்படையாகத் தோற்றுகிறதில்லை. ஆனால் ஒன்றிரண்டு வெளிப்படையாகவும், மற்றவை மறை

கலை.] ஞானசப்தபூமியின் வர்ணநம். ௩௪௭

வாகவுமிருக்கும். ஆகையால் அவன் புத்தியுடையவ
னாயிருந்தால் நான்காம் பூமியாகிய தத்துவஞானத்
தை அடைகின்றான். ஆனால் வெருகால அப்பியாசத்
தால் எப்போதாவது ஐந்தாவதுமுதலிய ஏதேனும்
மோர் பூமியில் ஆருட னாகின்றான்; சீக்கிரத்தி லாகி
மறில்லை.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்

பதின்மூன்றாங்கலை

ஞானசப்தபூமியின் வர்ணநம் என்பது

முடிந்தது.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்.

பதினான்காங்கலை.

ஜீவன்முக்தி விதேகமுக்தி வர்ணநம்.

உண்மை வடிவ முணர்ந்த காலே
பிரம வடிவ பந்த நிவர்த்தியாஞ்
சீவன் முக்தி சமீபித் ததுவா
முடலுடன் பொருந்திய வொருவன் றனக்குநல்
லின்ப வடிவ தியையுமே வீட்டில். (க)

விடினில் வுடலை வித்துவா னன்றே
விதேக முத்தியை மேவுவ னவித்தியா
லேச மழியு மாபாஸ வுலகையும்
விடுவன் சாகர மடைந்த * சரித்தினிற்
சின்மாத் திரமது சேர்ந்து விசேஷ
மொழிந்த சித்தின் சொருப மடைவ
னில்லை பிறப்ப தெஞ்சுத லவற்கே. (உ)

*சரித்து = ஆஹ.

உருக. வினா:—ஜீவன்முக்தி என்பது யாது?

விடை:—தேகாதிப் பிரபஞ்சம் தோற்றிக் கொண்டு இருக்கப் பிரஹ்மசொருபமாக நிலைத்தல் * க. ஜீவன்முக்தியாம்.

*க. ஜீவன்முக்திவிதேகமுக்திலக்ஷணம், ஜீவன்முத்தன்சொருபம், அவனது ஆசாரம், ஜீவன்முக்தனிடத்துள்ள சித்தம் அகங்காரமுதலியவற்றைக் கூறும் சுருதிகள் வருமாறு:—

“புருஷஸ்ய கர்வூத்வமோகூத்வசுஸுது:ஸாதிருக்ஷணாஸ்தி-
 த்ம: க்ஷேரூபத்வாஹ்ந்யோ பவதி । தந்நிரோதனம் ஜீவன்முக்தி: ।
 உபாதிவிநிர்முக்ததாஸாஸவத்பாரவ்ஷயாதிதேஹமுக்தி: ।
 ஜீவன்முக்திவிதேஹமுக்ததோதரஸதோபநிஸத: ப்ரமணம்॥

புருஷனுக்குக் கர்த்திருத்வ போக்திருத்வ சுகதுக்காதிலக்ஷண சித்ததர்மம் கிலேசவடிவமா யிருத்தவின் பந்தமாம். அதனை நிரோதித்தல் ஜீவன்முக்தியாம். உபாதி நீங்கிய கடாகாயம்போல் பிராரப்தக்ஷயத்தால் விதேகமுக்தி யுண்டாகின்றது. ஜீவன்முக்திவிதேக முக்திகளுக்கு தூற்றெட்டு உபநிஷத்துக்கள் ப்ரமணமாம்.” என்பதும்,

கலை.] ஜீவன்முக்திவிதேகமுக்திவர்ணநம். ௩௦௬

“प्रारब्धक्षयपर्यंतं जीवन्मुक्ता भवन्ति ते ।

ततः कालवशादेव प्रारब्धे तु क्षयंगते ।

वैदेहीं मामकीं मुक्तिं यान्ति नास्त्यत्र संशयः ॥

பிராரப்தநாசபுரியந்தம் அவர்கள் ஜீவன் முக்தர்களாய் இருக்கின்றனர் அதன்பின் காலவசத்தினாலேயே பிராரப்தம் நசித்தபோது எனது விதேகமுக்தியை அடைவர். இதிற சம்சய மில்லை.” என்பதும் முக்திகோபநீஷத்து.

“अहं ब्रह्मेति चेद्वेद साक्षात्कारस्स उच्यते ।

यस्मिन्काले स्वमात्मानं योगी जानाति केवलम् ॥

तस्मात्कालात्समारभ्य जीवन्मुक्तो भवत्यसौ ॥

யான் பிரஹ்ம மென்று அறியின், அது சாக்ஷாத் காரமெனப்படும். எந்தக்காலத்தில் கேவலம் தனது ஆத்மாவின் யோகி ஆறிகின்றானே, அந்தக்காலமுதற்கொண்டு இவன் ஜீவன்முக்த னாகின்றான்.” என்பது வராகோபநீஷத்து.

“न बद्धोस्मि न मुक्तोस्मि ब्रह्मैवास्मि निरामयम् ।

द्वैतभावविमुक्तोस्मि सच्चिदानन्दलक्षणः ।

एवं भावय यत्नेन जीवन्मुक्तो भविष्यसि ॥

‘யான் பெத்தனல்லன், முக்தனல்லன், நிராமயமா
ன பிரஹ்மமா யிருக்கின்றேன், துவைதபாவத்தினின்
தும் விடுபட்டவனாய்ச் சச்சிதானந்தலக்ஷணனா யிருக்
கின்றேன்’ என்று இப்படி முயற்சியினால் பாவி. ஜீவன்
முக்த னாவாய்.” என்பது அந்நபூர்ணோபநிஷத்து.

“देहत्रयातिरिक्तोहं शुद्धचैतन्यमस्म्यहम् ।

ब्रह्माहमिति यस्यांतस्स जीवन्मुक्त उच्यते ॥

தேகமூன்றற்கும் விலக்ஷணன் யான், சுத்த சைத
ன்னியம் யான், பிரஹ்மம் யான் என்று எவன் உள்ள
யிருக்கின்றதோ, அவன் ஜீவன்முக்த னெனப்படுகின்
றான்.” என்பதும்,

“इदं चैतन्यमेवेति अहं चैतन्यमित्यपि ।

इति निश्चयशून्यो यो वैदेहीमुक्त एव सः ॥

இது சைதன்னியமே என்பதும் நான் சைதன்னீ
யம் என்பதுமான இத்தன்மைய நிச்சயமின்றியவன்
எவனோ, அவன் விதேகமுக்தனே.”

“यस्य प्रपञ्चभानं न ब्रह्माकारमपीह न ।

स्वस्वरूपे स्वयंज्योतिः स्वस्वरूपे स्वयं रतिः ॥

वाचामगोचरानन्दो बाह्यमनोगोचरस्स्वयं ।

अतीतातीतभावो यो वैदेहीमुक्त एव सः ॥

கலை.] ஜீவன் முக்தி விதேக முக்தி வர்ணனம். ௩௫௩

எவனுக்குப் பிரபஞ்சத்தோற்றமில்லையோ, பிர
ஹ்மாகாரமும் இங்கு இல்லையோ, சுவசொருபமான
சுயஞ்சோதிசுவசொருபத்தில் சுவயம் ரதிபுள்ளவனு
ம், வாக்கிற்கெட்டாத ஆரந்தமுடையவனும், சுவயம்
வாக்கு மனதுக்கெட்டுபவனும், அதிகாத்தத்தன்மை
யுடையவனும் எவனோ, அவன் விதேகமுக்தனே.”
என்பது முதலிய ச-வது அத்யாயம் முழுவதும் தே
ஜோபிந்தாபநிஷத்து.

“ जीवन्मुक्ततया स्वस्थो लोके विहर विज्वरः ।

अंतस्संत्यक्तसर्वाशो वीतरागो विवासनः ॥

बहिस्सर्वसमाचारो लोके विहर विज्वरः ।

बहिः कृत्रिमसंरंभो हृदि संरंभवर्जितः ॥

कर्ता बहिरकर्तान्तर्लोके विहर शुद्धधीः ।

त्यक्ताहंकृतिराश्वस्तमातिराकाशशोभनः ॥

अगृहीतकळंकांको लोके विहर शुद्धधीः ।

उदारः पेशलाचारस्सर्वाचारानुवृत्तिमान् ॥

अन्तस्संगपरित्यागी बहिस्संसारवानिव ।

अन्तर्वैराग्यमादाय बहिराशोन्मुखेहितः ॥

உருஉ. வினா :-ஜீவன்முகத்தியில் பிரபஞ்சம்
தோற்றுதற்குக் காரணம் யாது?

अयं बंधुरयं नेति गणना लघुचेतसाम् ।

उदारचरितानां तु वसुधैव कुटुंबकम् ॥

ஜீவன்முகத்தத்தன்மையினால் சுவஸ்தனாய், உலகத்
தில் ஜ்வரம் நீங்கியவனாய்த்திரி. உள்ளே சகலபற்றும்
விட்டவனாய், ராகமின்றியவனாய், வாசனை யொழிந்த
வனாய், வெளியில் சகல நல்லொழுக்கமு முள்ளவனா
ய், ஜ்வரம் நீங்கியவனாய்த் திரி. வெளியில் கிருத்திரு
மமான செய்கையுள்ளவனாய், உள்ளத்தில் ஒரு செய்
கையுமில்லாதவனாய், வெளியிற் கர்த்தாவாய், உள்
ளே அகர்த்தாவாய், சுத்தபுத்தியுள்ளவனாய் உலகத்
தில் திரி. அகங்காரத்தை விட்டவனாய், சுவஸ்தமதி
யுடையவனாய், ஆகாசத்தைப்போல் சோபிக்கின்றவ
னாய், களங்கமான குறிகளைக்கொள்ளாதவனாய், சுத்
தபுத்தியுடையவனாய் உலகத்தில் திரி. உதாரணம் பே
சலாசாரமுள்ள (மெத்தென்ற நடையுடைய) வனும் ச
கல ஆசாரங்களையும் தழுவியவனுமாய் உள்ளிற் சங்
கத்தை விட்டி, வெளியில் சம்சாரியைப்போலும், உ
ள்ளே வைராக்கியத்தைக்கெண்டு, வெளியில் ஆசை
ப்படுபவன்போலும் இருப்பாய். இவன் பந்து இவன்
யந்துவல்லன் என்று கணித்தல் அற்பசித்தமுள்ளவ
ருக்காம். உதாரசித்தமுடையவருக்கு உலகமே ருடும்
பமாம்.” என்பது ஜீவன்முக்தாசாரத்தைக் கூறும்
மகோபநிஷத்து.

கலை.]ஜீவன்முக்திவிதேகமுக்திவர்ணநம்.௩௫௫

விடை :-ஆவரணம் விசேஷப மென்னுமிரண்
டும் அவித்தையின் சக்திகளாம். அவற்றுள்,

க. ஆவரணசக்தி ஞானத்தால் நாசமாகின்ற
து. அதனால் ஞானிக்கு வேறு பிறப்பில்லை.
ஆனால்,

உ. விசேஷபசக்தி (அவித்தியாலேசம்) பிராப்த
ப்த பலத்தால் வறுத்த விதைபைப்போல இருக்
கின்றது.

“अष्टवीजोपमा येषां पुनर्जननवर्जिता ।

वासनारसनाहीना जीवन्मुक्ता हि ते स्मृताः ॥

सत्त्वरूपपरिप्राप्तचित्तास्ते ज्ञानपारगाः ।

अचित्ता इति कथ्यन्ते देहान्ते व्योमरूपिणः ॥

எவர்களுக்கு வறுத்தவிதையினைப்போல் மறுபடி
யும் ஜனித்தலின்றியதான வாசனை யிருக்கின்றதோ,
அவர்கள் வாசனைக் கயிறின்றிய ஜீவன்முக்தர்களெ
ன்றே கருதப்படுவர். ஞானத்தின் கரைகண்ட அவர்
கள் சத்துவவடிவம் பெற்ற சித்தமுடையவர்களாவர்.
தேகாந்தத்தில் ஆகாசவடிவினராகிய அவர்கள் சித்த
மில்லாதவர்களென்று சொல்லப்படுகின்றனர்.” எ
ன்பது அந்தபூர்ணோபநிஷத்து.

அதனால் ஜீவன்முக்தியில் பிரபஞ்சத்தோற்ற முண்டாகின்றது?

உரு. வினா:-ஜீவன்முக்தியில் பிரபஞ்சத் தோற்றம் எப்படியுண்டாகின்றது?

விடை :-க. இரஜ்ஜுஞானத்தால் சர்ப்பப்பி ராந்தி நீங்கிய பின்னும்நடுக்கமுதலியவை தோற் றுவதுபோலும்,

உ. கண்ணடியை அறிந்தவனுக்குப்பிரதி பிம்பம் தோற்றுவதுபோலும்,

ங. மருஸ்தலத்தை யறிந்தவனுக்குக் கானல் ஜலம் தோற்றுவதுபோலும்,

தத்துவஞானிக்கு ஜீவன்முக்திதசையில் பாதி க்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்தின் தோற்ற முண்டாகி ன்றது.

உருச. வினா:-பாதிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்தின் தோற்றத்தில் வேறு திருஷ்டாந்தம் யாது?

விடை :-திருஷ்டாந்தம் :-மகாபாரத யுத்தத் தில் துரோணசாரியரது மரணத்திற்குப்பின் அசுவத்தாமாவோடு யுத்த முண்டாயிற்று. அன் றுதினம் சத்தியசங்கற்பராகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபா

கலை.] ஜீவன் முக்தி விதேக முக்தி வர்ணனம். ௩௫௪

மாத்மா, “இன்று யுத்தம் முடிந்து விட்டுக்குத் திரும்பும் வரையிலும் இந்த இரதமும் குதிரைகளும் அப்படியே இருக்கக்கடவன.” வென்று சங்கற்பித்துக்கொண்டு, யுத்தத்திலில் வந்தார். அங்கே அசுவத்தாமா பிஹ்மாஸ்திரம் (அக்கினியஸ்திரம்) போட்டார். அதனால் அக்கணத்திலேயே அர்ஜுனனது இரதமும் குதிரைகளும் பஸ்மமாகியும், கிருஷ்ணபரமாத்மாவாகிய சாரதியின் சங்கற்பபலத்தால் அப்படியே யிருந்து, விட்டிற்றகு வந்தவுடனே சாம்பர்க்குவிய லாய்விட்டன.

சித்தாந்தம் :—

அதுபோல,

க. ஸ்தூலதேகம் இரதம்.

உ. அதற்குப் புண்ணியபாவங்க ளிரண்டு சக்கரங்கள்.

ங. முக்குணம் கோடி.

ச. பஞ்சப்பிராணன் கயிறு.

ரு. தசேந்திரியங்கள் குதிரைகள்.

ஈ. சுபாசுபமாகிய சப்தமூர்த்திய பஞ்ச விஷயங்கள் மார்க்கம்.

எ. மனம் கடிவாளம்.

அ. புத்தி சாரதி(கிருஷ்ணன்).

கூ. பிராரப்தகர்மம் அவரது சங்கற்பம்.

க௦. அகங்காரம் உட்காரு மிடம்.

கக. ஆத்மா இரதிக(அர்ஜுன)ன்.

கஉ. அவனது வைராக்கியாதி சாதனங்கள் பாணங்கள்.

அவன் இரசத்தில் ஆரூடனாய்ச் சற்சங்கமாகிய இரணபூமியிற் சென்றான். அவனைத் தருவாகிய அசுவத்காமா, மகாவாக்கிய உபதேசமாகிய பிரஹ்மாஸ்கிரத்தா லடித்தார். அதனால் நானமாகிய அக்கினி யுதயமாக, அந்தக்ஷணத்திலேயே தேகாதிப்பிரபஞ்சமாகிய இரதமுதலிய யாவும் பாதமாயின. என்றாலும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனாகிய சாரதிஸ்தானத்திலுள்ள புத்தியின் பிராரப்தகர்மமாகிய சங்கற்பபலத்தால் தேகமுதலியவை *உ. நாச

* உ. எதனது நாச முண்டாகின்றதோ, அது நாசத்தின் பிரதியோகியாம்.

(க) நாசத்தால் அந்தப்பிரதியோகியின் தோற்ற முண்டாகிறது.

(உ) பாதத்தில் பிரதியோகியின் தோற்ற முண்டாகித்தலை; ஆனால் மூன்றுகால அபாவம் (மூன்றுகாலத்திலு மில்லாமை) தோற்றுகிறது.

இது நாசத்திற்கும் பாதத்திற்கு முள்ள பேதம்.

கலை.] ஜீவன் முக்திவிதேக முக்திவர்ணம். ௩௫௯

மாகாமல் பிறகும் தோற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. இதனையே *௩. பாத்தாநுவிருத்தி என்பர்.

இவ்வாறு இது பாதிதமாகிய பிரபஞ்சத்தோற்றத்தில் திருஷ்டாந்தமாம்.

௨௩௫. வினா:—விதேகமுக்தி யென்பது யாது?

விடை:—க. பிரபஞ்சப்பிரதிதி யில்லாமல் பிரஹ்மரூபமாக நிலைத்திருத்தல்,

உ. அல்லது பிராரப்தகர்மம் போகத்தினால் நசித்தபிறகு ஸ்தூலசூக்ஷ்மசரீராகாமாகப் பரிணாமத்தை யடைந்த அஞ்ஞானம் சேதனத்தில் ஒடுங்குதல் *ச. விதேகமுக்தியாம்.

௨௩௬. வினா:—பிராரப்தம் முடிந்தகாலத்தில் காரியத்தோடு அஞ்ஞானலேசம் எந்தச் சாதனத்தால் விலயமாகின்றது?

விடை:—பிராரப்தகர்மத்தின் முடிவில் அதிக அல்லது குறைந்த மூர்ச்சைக் காலத்தில் பிரஹ்

*௩. குலாலசக்கிரம், தண்டத்தைச் சுற்றுவதலாகிய முயற்சியை விட்டபிறகும் வேகத்தின் வலியாற் சுற்றுவதல்போல, பாதமுண்டாகிய பிறகும் பிராரப்தகர்மத்தால் தேகாதிப்பிரபஞ்சம் தோற்றுவதல் பாதிதாநுவிருத்தியாம்.

*ச. யோசனாண்டவிபுபரிஷத்த.

மாகாரவிருத்தி சம்பவியாது ; வித்துவானுக்கு விதியு மில்லை. என்றாலும் சுழுத்தியைப்போல அந்த மூர்ச்சைக்காலத்திலும் பிரஹ்ம வித்தை யின் சம்ஸ்கார மிருத்தலால், அதில் ஆரூடமாகிய சேதனத்தால் காரியத்தோடு அஞ்ஞானலே சம் விலய(நாச)மாகின்றது. காஷ்டத்தி(கட்டையி)லுள்ள அக்கினியினால் துரும்பு முதலியவைகள் எரியத் தானும் எரிதல்போல, அந்தச் சம்ஸ்காரத்தில் ஆரூட(உள்ள)சேதனத்தால் பிரபஞ்சம் நாசமாகத் தானும்(ஞானத்தின் சம்ஸ்காரமும்)நாசமாகின்றது.

பிறகு அசங்க சுத்த சச்சிதானந்த சொப்பிரகாச தானேதானாகிய பிரஹ்மம் மிஞ்சுகின்றது.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்

பதினான்காங்கலை

ஜீவன்முக்திவீதேகமுக்திவர்ணநம் என்பது

முடிந்தது.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

பதினேந்தாங்கலை.

*க. வேதாந்தப்பிரமேய(பதார்த்த)வர்ணநம்.

** ஞேயப் பொருளை நீ நன்குணர்ந்து
சகல சமூசய வளர்த்த மொழிப்பாய்
முத்தி யாததன் சாதந மியாதா
மதனைப் பெறுமிடைச் சாதந மியானு
விடயம் ஞாநத்திற் கியாதென வுணர்க. (க)

*ச. வேதாந்தசாஸ்திரமாகிய பிரமாணந்தா லுண்
டாகிய எதார்த்தஞானம் பிரமாவாம்.

உ. அந்தப்பிரமாவால் அறியத்தக்க பதார்த்தம்
பிரமேயமாம்.

அவைகள் இங்கே கூறப்படுகின்றன. ஆகையால்
இந்தப் பதினேந்தாங்கலையை விசாரித்தலால் பிரமே
யத்திலுள்ள சமூசயம் நிவிருத்தியாகின்றது.

பிரமேயத்திலுள்ள சமூசயத்தை ஸ்ரீபாலபோதம்
என்னும் நூலின் ஒன்பதாவது உபதேசத்திற் காண்க.

** ஞேயம் = அறியத்தக்கது.

நசன் றத்துவம் யேறேனக் கொண்டு
துவம்பதப் பொருளைச் செவ்வே யறிக
தற்பதப் பொருளைத் தனியே நாடுக
பிரம மான்மா வொன்றெனக் கொள்ளே. (௨)

அங்குச் சத்தாதி யைசுவ ரியங்கொடு
சச்சிதா நந்தமா ம்தென்று முளதெனு
மீவ்வகை ஞானந் தன்னை யுணர்க. (௩)

உ௩௭. வினா:—மோகூத்தின்சொருபம்யானு?

விடை:—க. காரியசகித அஞ்ஞானமாகிய அந
ர்த்த(பந்த)த்தின் நிவிருத்தியும்,

உ. பரமாநந்தமாகிய பிரஹ்மத்தின் பிராப்தி
யும் மோகூத்தின் சொருபமாம்.

உ௩௮. வினா:—மோகூத்திற்குச் சாகூதத் சா
தனம் யானு?

விடை:— *௨. பிரஹ்மாத்மவைக்கியத்தின்

*௨. “ज्ञानादेव हि सँसारविनाशो कर्मणा ॥

ஞானத்தினாலேயே சம்சாரவிநாச முண்டாம்; கர்
மத்தினு லன்று.” என்னும் ருத்திரஹிருதயோபநிஷ
த் து.

கலை.] வேதாந்தப்பிரமேயவர்ணநம். ௩௬௩

அபரோகூஞானம், மோகூத்திற்குச்சாகூதத்
சாதனமாம்.

உ௩௬. வினா:-மோகூத்திற்கு அவாந்திர
(ஞானவாயிலாகச்)சாதனம் யாது?

விடை:-நிஷ்காமகர்மம், உபாசனைமுதலிய
அநேகம் மோகூத்திற்கு அவாந்திரசாதனமா. ஞ
க்கின்றன.

உ௪௦. வினா:-அந்த ஞானத்திற்கு விஷயம்
யாது?

விடை:-ஆத்மப்பிரஹ்மைக்கியம் ஞானத்தி
ற்கு விஷயமாம்.

உ௪௧. வினா:-ஆத்மாவின் சொரூபம் யாது?

விடை:-க. தேகேந்திரியப்பிராணமனோபுத்
தியஞ்ஞானசூனியங்களுக்கு வேறும், உ. அகர்த்

“अतस्सर्वेषां कैवल्यमुक्तिर्ज्ञानमात्रेणोक्ता न कर्म-
सांख्ययोगोपासनादिभिः ॥

ஆதலால் எல்லோருக்கும் கைவல்யமுத்தி ஞான
மாத்திரத்தினால் சொல்லப்பட்டதாம். கர்மம், சாங்
கியம், யோகம், உபாசனைமுதலியவற்று லன்று.”
என்னும் முக்திகோபநிஷத்து முதலிய சுருதிகளும்
இதில் பிரமாணமாதல் காண்க.

தாவும், ௩. அபேகத்தாவும், ௪. அசங்கமும், ௫. வியாபகமுமாகிய ௬. சேதனம் ஆத்மாவின் சொரூபமாம்.

உசஉ. வினா:--பிரஹ்மத்தின் சொரூபம்யாது?

விடை:--க. நிஷ்பிரபஞ்சமும், உ. அசங்கமும், ௩. பரிபூரணமுமாகிய ௪. சேதனம் பிரஹ்மத்தின் சொரூபமாம்.

உச௩. வினா:--பிரஹ்மாத்மவைக்கியம் எப்படிப்பட்டது?

விடை:--க. சச்சிதானந்தமாயும், உ. ஐசுவரிய சொரூபமாயும், ௩. என் றுமுள்ளது பிரஹ்மாத்மவைக்கியமாம்.

உச௪. வினா:--ஞானத்தின் சொரூபம்யாது?

விடை:--ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் அபேதநிச்சயம் ஞானத்தின் சொரூபமாம்.

உச௫. வினா:--ஞானத்தின் சாக்ஷாத் அந்தரங்க(சமீபித்த)சாதனம் யாது?

விடை:--பிரஹ்மநிஷ்டராகிய குருமுகமாக மகாவாக்கியார்த்தசிரவணம் செய்தல் ஞானத்தின் சாக்ஷாத் அந்தரங்கசாதனமாம்.

கலை.] வேதாந்தப்பிரமேயவர்ணனம். ஐசுடு

உசக. வினா :- ஞானத்திற்குப் பரம்பரையாக அந்தரங்கசாதனம் யாது ?

விடை :- க. விவேகம், உ. வைராக்கியம், ஈ. ஷட்சம்பத்தி (சமம் தமம் உபரதி திதிசை சிரத்தை சமாதானம்), ச. முழுக்ஷாத்துவம், ஞ. “தத்” பத “துவம்” பதார்த்தங்களின் சோதனை, கூ. சிரவணம், எ. மனனம், அ. நிதித்தியாசனம் என்னும் இவ்வெட்டும் ஞானத்திற்குப் பரம்பரையாக அந்தரங்கசாதனமாம்.

உசஎ. வினா :- ஞானத்தின் பகிரங்க (தூரத்துள்ள) சாதனம் யாது ?

விடை :- நிஷ்காமகர்மம் நிஷ்காமவாசனம் முதலியன ஞானத்தின் பகிரங்கசாதனமாம்.

உசஅ. வினா :- ஞானத்திற்கு எல்லாம்சேர்த்து எத்தனை சாதனங்களாம் ?

விடை :- ஞானத்திற்கு எல்லாம் சேர்த்து பதினொரு சாதனங்களாம்.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்

பதினைந்தாங்கலை

வேதாந்தப்பிரமேயவர்ணனம் என்பது

முடிந்தது.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

பதினாறுவகலை.

வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம் அல்லது

இலகு(சிறிய)வேதாந்தகோசம்.

நிஷ்கள நிஜமெனப் புகலுமே வேதம்
பிரமத் தொருபதோ டாளுங் கலையிலே
நிரவய வத்தொடு நிஷ்களங் கமாமெஃ
தென்று மேக ரசமா மதனுக்
கங்கத் தன்மை யனுவு மில்லை. (க)

இரணிய கருப்பஞ் சிரத்தை விண்ணே
யநில டநல நீர்பூ விந்திய

*மந மநமாற்றன் மந்திரந் தவமே
கரும முலகம் பெயசெனு மிவைதாங்
கலைபதி னுறெனக் கண்டுணர் வாயே. (உ)

சடவுபா தியின்றன் றர்மமா மிவற்றுண்
மலர்நூல் போலுட் கலந்தா சிரயமா
நிஜசி தான்மா சத்தென வுணரே. (ஈ)

* மநம் = மநது. அநம் = அநநம்.

இருவகைப்பதார்த்தங்கள்.

அத்தியாத்மதாபம் ௨ :- ஆத்மா வை ஆசிரயித் திருக்கும் ஸ்தூலசூக்ஷ்மசரீரங்கள் அத்தியாத்ம தாம். அதிலுள்ளதாபம்(துக்கம்)அத்தியாத்மதா பமாம்.

க. ஆதி:-சித்தவியாகூலத்திற் கேதுவான அ சூயை, மதம், மற்சரம், காமம், குரோதமுதலிய மானஸதாபங்கள்.

௨. வியாதி:-தேவதாசரீரங்களின்றிய சர்வப் பிராணிகளின் பிராரப்தத்திற் கீடாக வெவ்வேறு வீதமாக உண்டாகும் ஜ்வரம் குன்மம் இரத்தசூலை முதலான தோஷங்களோடு கூடிய சரீரதாபாதீ கள்.

அத்தியாசம் ௨ :-பிராந்திஞானத்தின்(திரிபுக் காட்சியின்)விஷயமும் பிராந்திஞானமும்.

க. அர்த்தாத்தியாசம்:-பிராந்திஞானத்தின் வி ஷயமாகிய சர்ப்பமுதலியன அல்லது தேகாதிப் பிரபஞ்சம்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்நாவர்ணம். ௩௬௬

உ. ஞானத்தியாசம் :—பிராந்திஞானம்(சர்ப்ப முதலியவற்றின் அல்லது தேகாதிப்பிரபஞ்சத் தின் ஞானம்).

க. சம்பந்தாத்தியாசம் :— சம்பந்தாதாமியச ம்பந்தத்தின் அத்தியாசம்.

உ. சொரூபாத்தியாசம் :—சம்பந்தியின் அத்தி யாசம்.

அசம்பாவண உ :— அசம்பவத்தின் ஞானம். இது சம்பவியாது(பொருந்தாது)என்னும் உண ர்ச்சி.

க. பிரமாணகதம் :—பிரமாண(வேத)த்திலுள் ள அசம்பவத்தின் ஞானம்.

உ. பிரமேயகதம் :—பிரமேயத்தி (பிரமாணத் தின் விஷயமாகிய மோக்ஷமுதலியவற்றி)லுள் ள அசம்பவத்தின் ஞானம்.

அகங்காரம் உ :—

க. சுத்தம் :—சுவசொரூபத்தின் அகங்காரம்.

உ. அசுத்தம் :—தேகமுதலிய அநாத்மாக்களின் அகங்காரம்.

* க. சாமானியம்:—தேகாதிதர்மங்களி னுத்தேச மில்லாமல் கேவலம் “நான்” என்று எழும்புதல்.

உ. விசேஷம்:—தேகாதிதர்மங்களி(பெயர் ஜா தி முதலியவற்றி)ன் உத்தேசத்தால் “நான்” என் று எழும்புதல்.

க. *க. முக்கியம்:—தேகமுதலியவற்றோடுகூடி ய சிதாபாசனையும் கூடஸ்தனை(சாக்ஷியை)யும் ஒன்றுபடுத்தி, அறியாமையால் சகல சங்காதத் திலும் அகம்(“நான்” என்னும்)சத்தத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு “நான்” என்று எழும்புதல், முக் கிய(சக்திவிருத்தியால் அறியத்தக்க அகம்சப்தத் தின் அர்த்தத்தை விஷயஞ்செய்யும்)அகங்காரம்.

உ. அமுக்கியம் :—விவேகியினால்

(க) வியவகாரகாலத்தில் தேகாதிகளோடு கூடிய சிதாபாசன்மாத்திரத்திலும்,

(உ) பரமார்த்ததசையில் கூடஸ்தன்மாத்திரத் திலும்(“நான்” என்னும்)சத்தத்தைச் சேர்த்து

* க. இம்மூவகையகங்காரமும் இவ்வாறே மகோப நிஷத்து ரு-வது அத்யாயத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது. விரிவஞ்சி இக்கலையில் மூலசுருதிகள் எழுதப்படாமல் இடம் மாத்திரம் குறிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணம். ௩௭௧

க்கொண்டு “நான்” என்று எழும்புதல், இரண்டு விதமாகிய அமுக்கிய (இலக்ஷணவிருத்திபால் அறியத்தக்க அகம்சத்தத்தின் அர்த்தத்தை விஷயஞ்செய்யும்) அநங்காரம்.

அஞ்ஞானம் ௨ :-

க. சமஷ்டி :-வனத்தைப்போல அல்லது ஜாதிபைப்போல அல்லது ஜலாசய(தடாக)த்தைப் போல ஒரு புத்திக்கு விஷயமாவது. இது ஈசுவர உபாதி யென்றும், ரஜோகுண தமோகுணங்கலப்பின்றிய சுத்தசத்துவகுணப் பிரதான உத்திருஷ்ட உபாதிபா யிருத்தலால் மாயை பென்றும், சகலத்திற்கும் காரணமாதலால் காரணசரீரமென்றும், ஆநந்தமிருதிபால் கத்தியின் உரைபோல ஆத்மாவை மறைத்தலால் ஆநந்தமயகோச மென்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

உ. வியஷ்டி :-விருக்ஷங்களைப்போல அல்லது வியத்திகளைப்போல அல்லது நீர்த்துளிகளைப் போல அநேக புத்திகளுக்கு விஷயமாவது. இது பிராஞ்ஞாகிய ஜீவனது உபாதி யென்றும், ரஜோதமோகுணங்கள் கலந்த மலினசத்துவகுணப்பிரதான நிகிருஷ்ட உபாதிபாயிருத்தலால் அவித்தை யென்றும், அநங்காராதிகளுக்குக்கார

ணமானதால் காரணசரீரமென்றும், ஆநந்தமிகுதியால் கோசம்போல ஆத்மாவை மறைத்தலால் ஆநந்தமயகோசமென்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

க. மூலாஞ்ஞானம்:—சுத்தசேதனத்தை மறைக்கு மஞ்ஞானம்.

உ. தூலாஞ்ஞானம்:—குடமுதலியவற்றில் வளைபட்ட சேதனத்தை மறைக்கு மஞ்ஞானம். இதுவே அவஸ்தாஞ்ஞானமாம்.

க. காரியாஞ்ஞானம்:—பிராந்திஞானமும் அதன் விஷயமும்.

உ. காரணாஞ்ஞானம்:—பிராந்திக்கு ஏதுவான அஞ்ஞானம்.

* உ. அஞ்ஞானத்தின் சக்தி உ:—அஞ்ஞானத்தின் சாமர்த்தியம்.

க. ஆவரணசக்தி:—ஆவரணத்திற்கேதுவான சக்தி (அதிஷ்டானத்தை மறைக்கும் அஞ்ஞானத்திலுள்ள சாமர்த்தியம்).

* உ. சரஸ்வதிரஹஸ்யோபநிஷத்து.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்நாவர்ணம். ௩௭௩

உ. விசேஷபசக்தி:—விசேஷபத்திற்கேதுவான சக்தி (பிரபஞ்சமும் அதனது ஞானமுமாகிய விசேஷபத்தை உண்டாக்கும் அஞ்ஞானத்திலுள்ள சாமர்த்தியம்).

ஆத்மா உ:—

க. ஜீவாத்மா:— மூன்று தேகங்களோடுள்ள சேதனத்தின் தாதாத்பியத்தினால் சேதனவடிவ ஆத்மா ஜீவனாகப் போக்திருத்தன்மையினை யடைவது.

உ. பரமாத்மா:— சச்சிதானந்தவடிவம்.

ஆவரணம் உ:—

க. அசத்துவாபாதகம்:— நாஸ்தி (இல்லை) என்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏதுவான அசத்துத்தன்மையைச் சம்பாதிக்கும் ஆவரணம்.

உ. அபானுபாதகம்:— நபாதி (தோற்றவில்லை) என்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏதுவானத் தோற்ற மின்மையைச் சம்பாதிக்கும் ஆவரணம்.

உ. இலக்ஷணம் உ:—

க. சோபுபலக்ஷணம்:— எப்போது மிருப்பதாகிய வியாவர்த்தக (வேறு பிரித்தறிவிக்கும்), லக்ஷணம்.

உ. தடஸ்தலக்ஷணம்:— ஏதேனும் ஓர்காலத் திருப்பதாகிய வியாவர்த்தகலக்ஷணம். உபலக்ஷணம் என்பதும் இது.

உபாசனை உ:—

க. சகுணம்:— காரணப்பிரஹ்ம (ஈசுவர)காரி யப்பிரஹ்மம் (இரணியகருப்ப விராட்டி முதலியவை)களின் உபாசனை.

உ. நிர்க்குணம்:— சுத்தப்பிரஹ்மத்தி னுபாசனை.

கந்தம் உ:—

க. சுகந்தம் (நறுநாற்றம்):— பச்சைக்கர்ப்பூரம் கஸ்தூரி பன்னீர் சந்தன முதலிய பிருதிவிருபத் திரவியங்களில் பற்பலவிதமாகக் காணப்படுவன.

உ. துர்ந்தம் (தீநாற்றம்):— மலமுதலிய திரவியங்களில் பலவாகக் காணப்படுவன.

சத்தம் உ:—

க. வருண (அகாராதி அக்ஷர) வடிவம்.

உ. ஒலி (ஔச) வடிவம்.

சத்தசம்பந்தம் உ:—

க. சக்திவிருத்தி:— சப்தத்திலுள்ள தன் அர்த்தத்தை நேரே யறிவிக்கும் சாமர்த்தியம்.

கலை.]வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௩௭௫

உ. இலக்ஷணவிருத்தி:- சக்கியார்த்தசம்பந்தியாயும், சொல்லோனுடைய தாற்பரியத்துக்கு விஷயமாயு மிருக்கிற வேறு அர்த்தத்தில் சப்தத்திற்குள்ள பரம்பராசம்பந்தம்.

*௩. சமாதி உ:-

க. சவிகற்பம்:- ஞாதாஞானேரூபரூபதிரிபுடிவிளக்கத்தோடுகூடிய அதஸ்தியம்பிரஹ்மத்திலுள்ள அந்தக்கரணவிருத்தியின் நிலைமை.

உ. நிருவி கற்பம்:- திரிபுடித்தோற்றமில்லாத அகண்டபிரஹ்மாகாரமான அந்தக்கரணவிருத்தியின் நிலைமை.

*ச. க. சம்பிரஞ்ஞாதசமாதி.

உ. அசம்பிரஞ்ஞாதசமாதி.

சமுசயம் உ:-

க. பிரமாணகதம். உ. பிரமேயகதம்.

சவிகற்பசமாதி உ:-

*௩. சரஸ்வதிரஹஸ்யோபநிஷத்து.

*ச. முக்திகோபநிஷத்து.

க. சப்தாநுவித்தம் :- அஹம்பிரஹ்மாஸ்மி
என்னும் சப்தத்தோடுகூடியது.

உ. சப்தாநுவித்தம்:-சப்தத்தோடு கூடாதது.

சம்பத்து உ:-

க. தேய்வசம்பத்து:-

(க) விவேகம்:- நித்தியாநித்தியவஸ்துவிசா
ரம்.

(உ) சமம்:- மனதின் நிக்கிரகம்.

(ஈ) தமம்:- இந்திரியநிக்கிரகம்.

(ச) உபரதி:-விட்டவிஷயத்தில் விருப்பமின்
மை.

(ரு) திதிஷை :-சீதோஷ்ணங்களைச் சகிக்கு
மியல்பு.

(சு) கிரத்தை :-குருசாஸ்திரவசனங்களிலுள்
ள திடவிசுவாசம்.

(எ) சமாதானம் :-சத்ருபப்பிரஹ்மமாகிய இ
லக்ஷியத்திலுள்ள சித்தத்தின் ஏகாக்கிரத்தன்
மை.

(அ) முமுக்ஷுத்துவம் :-மோக்ஷவிருப்பமு
டைமை.

கலை.]வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௩௪௪

(கூ) தவம் :-தனது தருமத்தி விருத்தல்.

(க௦) ஸத்தியம் :-சமதரிசனம்.

(கக) தயை:-அந்நியர் துக்கத்தை நீக்க விரு
ம்புதல்.

(கஉ) ஸ்மிருதி :-முன் பின் விசாரித்தல்.

(கங) துஷ்டி :-கிடைத்ததைக் கொண்டு சந்
தோஷித்தல்.

(கச) தியாகம்:-பணத்தைச் செலவிடு மியல்பு,
சூக்தியில்லாத செய்கையில் நாணுதல், கொடுக்கு
மியல்பு.

(கரு) சுவநிர்விருத்தி :-ஆத்மாவினிடத்துப்
பிரியம்.

(கசு) மானமின்மை:-தனது குணத்தைப் புக
ழாதிருத்தல்.

(கஊ) இடம்பமின்மை :-தனது தர்மத்தை
வெளியிடாமை.

(கஜ) அஹிம்சை :-பிறருக்குத் துன்பஞ்செ
ய்பாதிருத்தல்.

(ககூ) சுஷுமை:-பொறை(பொறுத்தல்.)

(௨௦) ஆர்ஜவம்:-வக்கிர(கபட)மின்மை, நேர்
மைமுதலியன.

உ. அசுரசம்பத்து :-

(க) யாகமுதலிய வியாபாரம்.

(உ) மதம்:-தர்ப்பம்(அகங்காரம்).

(ங) பேராசை:-கிடைத்ததில் சந்தோஷமில்லாமை.

(ச) ஸ்தம்பம் :-கர்வம்(செருக்கு).

(ரு) வாழ்த்து:-பொருள்முதலியவற்றின் இச்சையால் கடவுள்முதலியோரைப் பிரார்த்தித்தல்.

(சு) பேதம் :-நான் வேறு இது வேறு எனும் பேதபுத்தி.

(எ) சுகம்:-விஷயாநுபவம்.

(அ) மதோற்சாகம் :-மதத்தால் யுத்த முதலியவற்றில் ஆக்கிரமித்தல்.

(கூ) புகழை விரும்புதல்.

(க௦) ஆசியம் :-பரிகாசம்.

(கக) வீரியம்:-பிரபாவத்தைப் பிரகடம் செய்தல்.

(கஉ) பலமாக முயற்சித்தல்.

(கங) சுகத்தை விரும்புதல் முதலியன.

சம்பந்தம் உ :-

கலை.]வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணனம். ௩௭௯

க. சையோகம்:-இரண்டு திரவியங்களின் சம்பந்தம்.

உ. தாதாத்மியம்:-கற்பிதபேதத்தோடு கூடிய வாஸ்தவ அபேதம்.

சௌசம் உ:-

க. பாகியம்:-மண் நீர் முதலியவற்றால் கழுவுவது.

உ. ஆந்தரம்:-மனச்சுத்தி.

ஜாதி உ:-அநேகதர்மம்(ஆகிரயங்)களிற் கலந்துள்ள ஒரு தர்மம்.

க. பரம்:-“குட மிருக்கிறது” “படமிருக்கிறது” என்றிவ்வாறு எங்கும் கலந்துள்ள சத்தை எதுவோ, அதனை நியாயமதத்தில் பா(சுரோஷ்ட)ஜாதி என்பர்.

உ. அபரம்:-சத்தைக்கு வேறுகிய கடத்துவ முதலிய ஜாதியை நியாயமதத்தில் அபா(சுரோஷ்டமில்லாத)ஜாதி என்பர்.

க. வியாப்பியம்:-வியாபகஜாதிக் குள்ளடங்கிய(அற்பதேசத்திலுள்ள)ஜாதி வியாப்பியஜாதியும். அது, மனிதத்தன்மை ஜாதிக் குள் ளடங்

கிய(ஏகதேசத்திலுள்ள) பிராஹ்மணத்துவகூதத் திரியத்துவமுதலிய ஜாதிகள் வியாப்பியஜாதிக ளாதல்போல.

உ. வியாபகம்:-வியாப்பியஜாதியினும் அதிக தேசத்திலுள்ள ஜாதி வியாபகஜாதியாம். அது, பிராஹ்மணத்துவ முதலிய வியாப்பிய ஜாதியி னும் அதிகதேசத்திலுள்ள மனுஷத்துவஜாதி வியாபகஜாதியாதல்போல. இந்த வியாப்பியம் வியாபக மென்னும் இரண்டுபேதமும் அபரத்து வஜாதிக்காம்.

சூக்ஷ்மசரீரம் உ:-சூக்ஷ்மபூதங்களின் காரிய மாயும், பாஹிய இந்திரியாதிகளால் கோசரிக்கக் கூடாததாயுமிருத்தலால் சூக்ஷ்மமென்றும், நாச முடையதாயிருத்தலால் சரீர மென்றும் சொல்ல ப்படும்.

க. சமஷ்டி. உ. வியஷ்டி.

தூலசரீரம் உ:-

க. சமஷ்டி:-ஜராயுஜ அண்டஜ சுவேதஜ உத் பிஜ்ஜ மென்னும் நால்வகைச் சகலசரீரங்களும், வனத்தைப்போல அல்லது தடாகத்தைப்போல ஒரு புத்திக்கு விஷயமாவதாலும், சமஷ்டி சூக்ஷ் மசரீரங்களை யபேகித்து ஸ்தூலமாதலாலும்,

கலை.]வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணம். ௩௮௧

ஸ்தூலபூதங்களின் காரியமாதலாலும் சமஷ்டிஸ்தூலசரீர மெனப்படுகின்றன. இதுவே விராட்புருட உபாதி யென்றும், அந்நாதிகளின் விகாரமாய் ஜீவனது அபேகைப்பால் கோசத்தைப் போல ஆத்மாவை மறைத்தலால் அந்நமயகோசமென்றும், ஸ்தூலபோகங்களுக் கிடமானதால் ஜாக் கிராவஸ்தை யென்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

௨. வியஷ்டி :-நால்வகையினவாகிய சகல சரீரங்களும், ஒரு விருக்ஷத்தைப்போல அல்லது நீர்த்துணிபைப்போல அநேக புத்திக்கு விஷயமாவதாலும், சூக்ஷ்மசரீரத்தை யபேகித்து ஸ்தூலமாவதாலும் வியஷ்டிஸ்தூலசரீர மெனப்படுகின்றன. இதுவே விசுவனாகிய ஜீவனது உபாதி என்றும், அந்நாதிகளின் விகாரமாய்க் கோசம்போல ஆத்மாவை மறைத்தலால் அந்நமயகோசமென்றும் ஜாக் கிராவஸ்தை யென்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

நிக்கிரகம் ௨ :-

௧. கிரமம் :-இயமநியமாதி எட்டுயோகாங்கங்களால் கிரமமா யுண்டாகும் சித்தநிரோதம்.

௨. ஷுடம் :-பிராணநிரோதமாகிய ஷுடத்தா

ல் அல்லது சாம்பவிமுதலிய முத்திரைகளுள் ஏ
தேனும் ஓர் முத்திரையி னப்பியாசத்தால் உண்
டாகும் சித்தநிரோதம் ஹடநிக்கிரகமாம்.

நிர்விகற்பசமாதி ௨ :-

க. அத்துவைதபாவஞரூபம் :- அத்வைதப்
பிரஹ்மாகாரமான அந்தக்கரணத்தின் அஞ்ஞாத
விருத்தியோடுகூடியது.

உ. அத்வைதாவஸ்தான ரூபம் :- இந்த மேற்
கூறிய சமாதியில் அப்பியாசம் அதிகமாவதனால்
பிரஹ்மாகாரவிருத்தியும்சாந்தமாய்விடுகின்றது.
ஆதலால் விருத்தியில்லாததான நிருவிகற்பசமா
தியுடையதாம்.

பரமஹம்ஸசந்நியாசம் ௨ :-

க. விவிதிஷை :- ஞானவிருப்பத்தால் ஞான
த்தை அடையும்பொருட்டுச் செய்துகொள்ளும்
சந்நியாசம் விவிதிஷாசந்நியாசமாம்.

உ. வித்துவத் :- ஞானத்திற்குப் பிறகு வாசனா
கூடியமனோநாசதத்துவஞானங்களின் அப்பியாச
வாயிலாக ஜீவன்முக்திவிலகூண ஆநந்தத்தின்
பொருட்டுச் செய்துகொள்ளும் சந்நியாசம் வித்
துவத்சந்நியாசமாம்.

கலை.]வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௩௮௩

* ௩. பாதம் உ:-

க. விஷயவடிவம் :-மித்தியாத்தன்மை அல்லது முக்காலத்தின்மை. இதனையே நித்தியநிவிருத்தி யென்றுங்கூறுவர்.

உ. விஷயிவடிவம் :-மித்தியாத்தன்மை நிச்சயம் அல்லது முக்காலத்தின்மையின் நிச்சயம். இதனையே நித்தியநிவிருத்தத்தின் நிவிருத்தியென்றும் கூறுவர்.

பிரபஞ்சம் உ:-

க. பாகியம் :-பஞ்சீகிருதபஞ்சபூதங்களினின்றும் ஒன்றற்கொன்று கலத்தல்வாயிலாக பிரஹ்மாண்டமும்,

அந்தப் பிரஹ்மாண்டத்தினுள் ஜீவர்களது வாசத்தின் பொருட்டுப் பிருதிவிக்குக் கீழுள்ள அதலம், விதலம், சுதலம், தராதலம், ரசாதலம், மகாதலம்,பாதாலம்என்னும்சீழும்,பிருதிவிக்கு மேலுள்ள பூலோகம்,புவர்லோகம்,சுவர்லோகம், மகர்லோகம், ஜனலோகம், தபோலோகம், சத்திய(பிரஹ்ம)லோக மென்னும் ஏழும்,

௩. இதனைப் பாலபோதம் அ-வது உபதேசத்திற் காண்க.

அவற்றில் உள்ள தேவர்மனிதர்முதலிய ஜராயுஜசரீரங்களும், பக்ஷிமுதலிய அண்டஜசரீரங்களும், விருக்ஷமுதலிய உத்பிஜ்ஜசரீரங்களும், பேன்முதலிய சுவேதஜசரீரங்களுமான நால்வகையோனியான ஸ்தூல சரீரமாகிய போகாயதன (போகத்திற்கிட) மும், அந்தந்த லோகங்களில் அந்தந்தச் சரீரங்களுக்கு உபயோகமுள்ள பெயர்வடிவ குண தரும சக்திகளும், போகசாதனமாகிய அன்னமுதலிய போக்கிய பதார்த்தங்களும் பாகியபிரபஞ்ச மெனப்படும்; ஸ்தூலபூதகாரியமாயும் இந்திரியங்களால் கோசரிக்கப்படுவதாயுமிருத்தலால் இது தத்பத உபாதி யெனப்படுகின்றது.

உ. ஆந்தரம் :- அந்நமயாதி ஐந்து கோசங்களும், ஸ்தூலாதி மூன்றுசரீரங்களும், அவற்றின் சம்பந்தமுள்ள பிறத்தல் முதலிய ஆறுவிகாரங்களும், துவக்கு மாம்சமுதலிய ஆறுகோசங்களும், பசி தாகமுதலிய ஷடீர்மிகளும், சுரோத்ராதிஞானேந்திரியங்களும், வாக்காதி கருமேந்திரியங்களும், பிராணதி வாயுபஞ்சகங்களும், மனாதி அந்தக்கரணசதுஷ்டயங்களும், அவற்றின் வியாபாரமான சங்கல்பாதிசதுஷ்டயங்களும், மூன்றவஸ்தைகளும், அவற்றின் வியாபாரங்களும், அவற்றினபிமானி விசுவதைஜஸபிராஞ்ஞஜீவனும், சு

கலை.]வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௩௮௫

மாதிரிமூர்ச்சைமாண மென்னும் அவஸ்தைகளும், காமக்குரோதாதி அரிஷ்டவர்க்கங்களும், விவேகாதி நான்கு சாதனங்களும், சாத்துவிகாதி முக்குணங்களும், அவித்தை அஸ்மிதை ராகம் துவேஷம் அபிநிவேசமென்னும் பஞ்சக்கிலேசங்களும், மைத்திரியாதி நான்கும், விபர்யயம் பிரமாணம்முதலிய ஐந்துவிருத்திகளும், இயமநியமாதி அஷ்டாங்கயோகங்களும், பிரத்தியக்ஷாதி ஆறு அல்லது நான்கு பிரமாணங்களும், நானாவிதப்பெயர்ஷ்டவகுணதர்மசக்தியின் ஆசிரயமாகிய ரோகம் ரோகமின்மைகளும் ஆந்தரப்பிரபஞ்சமாம்; பாகியப்பிரபஞ்சத்துள்ள நால்வகையோனிசரீரங்களின் சம்பந்தமிருத்தலாலும், ஆகாயாதிபாகிய பதார்த்தங்களின் அபேகையால் ஆந்தரமாயிருத்தலாலும் இது துவம்பத உபாதி ஷெனப்படுகின்றது.

பிரஞ்ஞை ௨ :-

க. ஸ்திதப்பிரஞ்ஞை :-சமாதி சிரவணாதி சாதனங்களோடு செய்யும் மகாவாக்கியவிசாரத்திலுண்டாகும் சம்சயவிபரீதபாவனை யின்றிய பிரஹ்மாகாரபுத்தி.

௨. அஸ்திதப்பிரஞ்ஞை :-மூற்கூறிய சாதன

துஷ்டானங்களின்றிச் சாமானியமாக வேதாந்தங்களைக் கேட்பதாலும் படிப்பதாலும் சூக்ஷ்ணிக முண்டாகும் பிரஹ்மாகாரபுத்தி.

* சு. பிரஹ்மம் உ:-

க. சப்தப்பிரஹ்மம்(பிரணவாதி)

உ. ப்ரப்பிரஹ்மம்.

பிராந்தி உ:-

க. சோபாதிகப்பிராந்தி :-உபாதியோடுகூடிய அஞ்ஞானத்தினுற்றோன்றும் பிராந்தி. இத்தன்மையது கண்ணாடியிற் பிரதிபிம்பம் ஜகத்துமுதலியவற்றினதாம்.

உ. நிருபாதிகப்பிராந்தி :-கேவல அஞ்ஞானத்தினுற்றோன்றுவது. இத்தன்மையது இரஜ்ஜுவின் றோன்றும் சர்ப்பமுதலியவற்றினதாம்,

சிருஷ்டி உ:-

க. கிரமசிருஷ்டி :- (முறையே)யுண்டாவது.

உ. யுகபத்சிருஷ்டி :- ஒரேகாலத்தில் உண்டாவது.

* சு. திரிபுரதாபிரீயுபநிஷத்து.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணம். ௩௮௭

க. ஜீவசிருஷ்டி :- அவித்தையின் விருத்தியினால் அல்லது கேவலமனதின் விருத்தியினால் எதனைச் சாக்ஷி விளக்குகின்றதோ, அது சாக்ஷி பாஸியம் அல்லது பிராதிபாஸிகமாம்.

உ. ஈகவரசிருஷ்டி :- இந்திரியவாயிலாக அந்தக்கரணவிருத்தியினால் எதனைச்சாக்ஷி பிரகாசிக்கும் (அறி) கின்றதோ, அது பிரமாதாபாஸ்யமாம். இதனை வியாவகாரிகம் என்பர்.

* எ. மனதின் நாசம் உ :-

க. சொரூபநாசம்.

உ. அரூபநாசம்.

* அ. மனம் உ :-

க. சுத்தம் :- காமமின்றியது.

உ. அசுத்தம் :- காமசங்கற்பம்.

முக்தி உ :-

* எ. முக்திகோபநிஷத்து.

* அ. திரிபுரதாபிரீயுபநிஷத்து, பிரஹ்மபிந்துபநிஷத்து, அயிர்தபிந்துபநிஷத்து, மைத்திராயணிபுபநிஷத்து.

க. பதப்பிராப்திவடிவம்.

உ. ஸ்வரூபப்பிராப்திவடிவம்.

மோக்ஷாம்சம் உ :-

க. அநர்த்தநிவிருத்தி.

உ. பரமாநந்தப்பிராப்தி.

* கூ. யோகம் உ :-

க. சாலம்பம்:-கைகால்முதலிய வடிவத்தோடு கூடிய மண்டலமுதலிய பற்றுக்கோடாகிய ஆலம்பனமுடையது.

உ. நிராலம்பம்:-சகலநாமரூப" கர்மங்களினின்று மிக விலகியதாகவும், சகலகாமமுதலிய அநதக்கரணவிருத்திகளின் சாக்ஷித்தன்மையாகவும், அவற்றின் ஆலம்பனமின்றியதாகவும் பாவித்தல்.

வாக்கியம் உ :-

க. அவாந்தரவாக்கியம் :-பரமாத்மாவினது அல்லது ஜீவனது சொரூபத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியம்.

* கூ. மகாநாராயணோபநிஷத்து.

கலை.]வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணம். ௩௮௯

உ. மகாவாக்கியம் :—ஜீவப்பிரஹ்மங்களின்
ஏகத்துவத்தை அறிவிக்கும் வாக்கியம்.

* ௧௦. வாசனை உ :—

க. சுபம்.

உ. அசுபம்.

* ௧௧. க. சுத்தம்.

உ. மலினம்.

வாதம் உ :—

க. பிரதிபிம்பவாதம்.

உ. அவச்சேதவாதம்.

* ௧௨. வித்தை உ :—

க. பரம் :—பிரஹ்மஞானம்.

உ. அபரம் :—வேதவேதாங்கசாஸ்திராதிகளா
ம்.

* ௧௦. முக்திகோபநிஷத்து.

* ௧௧. முக்திகோபநிஷத்து.

* ௧௨. முண்டகோபநிஷத்து, ருத்திரஹிருதயோ
பநிஷத்து.

விபரீதபாவனை உ :-

க. பிரமாணகதம்.

உ. பிரமேயகதம்.

வியாப்தி உ :-க. விருத்திவியாப்தி, உ. பலவி
யாப்தி.

க. விஷயத்திலுள்ள ஆவரணத்தினைப்பங்கம்
செய்வது விருத்திவியாப்தி.

உ. அவ்விஷயத்தினை இஃது என்று சுட்டிய
றிவது பலவியாப்தி.

முவகைப்பதார்த்தங்கள்.

அக்கினி ந :-

க. ஆஹவனீயம், உ. கார்ஹபத்யம், ந. தகூழி
ணைக்கினி.

அத்தியாத்மமுதலியன ந :-

க. அத்தியாத்மம் :- சுரோத்திரம், துவக்கு,
சகூலம், ஜிஹ்வை(ரசனை), ஆக்கிராணம் என்
னும் ஐந்து ஞானேந்திரியங்களும்,

வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயுரு, உபஸ்தம்
என்னும் ஐந்து கருமேந்திரியங்களும்,

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௩௯௧

மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்கார மென்னும் நான்கு அந்தக்காணங்களும் ஆகிய பதிநான்கும் இந்திரியாதிகள்.

உ. அதிதேய்வம்:—திசை, வாயு, சூரியன், வருணன், அசுவினிகுமார ரேன்னும் ஐந்து ஞானேந்திரியதேவதைகளும்,

அக்கினி, இந்திரன், உபேந்திரன், பிரஜாபதி, மிருத்யு வென்னும் ஐந்து கருமேந்திரியதேவதைகளும்,

சந்திரன், பிரஹ்மா, வாசுதேவன் (கேசத்திரன்), ருத்திரன் என்னும் நான்கு அந்தக்காணதேவதைகளுமாகிய பதிநான்கும் தேவதைகள்.

௩. அதிபூதம்:—சப்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் என்னும் ஐந்து ஞானேந்திரியவிஷயங்களும்,

வசனம், ஆதானம், கமனம், ரதி, மலநீக்கம் என்னும் ஐந்து கருமேந்திரியவிஷயங்களும்,

சங்கற்பம், விகற்பம், நிச்சயம், சிந்தனம் என்னும் நான்கு அந்தக்காணவிஷயங்களுமாகிய பதினான்கும் விஷயங்கள்.

இவற்றுள் ஒவ்வொரு இந்திரியமும் அத்யா
த்மமாம். ஒவ்வொருதேவதையும் அதிதெய்வமா
ம். ஒவ்வொரு விஷயமும் அதிபூதமாம்.

அந்தக்கரணதோஷம் ௩ :-

†க. மலம் :- ஜன்மஜன்மமாந்தரங்களின் பாபம்.
அதாவது, புருடன் அநாதியாயுள்ள சம்சாரத்
தில் அஞ்ஞானஜீவர்களிடத்து அநேகஜன்மம
டைந்து பிராந்தியினால் ரஜோதமோகுணப்பிர
தான ஜீவர்களிடத்துத் துவேஷாதிபுத்தியோடு
சுறிதும் பெரிதுமாகிய பற்பல பிரஹ்மஹத்தி
முதலிய பாதகங்களைச் செய்கின்றான். அதனா
லுண்டான அநேகவாசனைகள் அந்தக்கரணத்
தில் பதிந்திருக்கின்றன. அதுவே மலதோஷ
மாம். அதன் பிரபாவத்தால் பகிர்முகமுடைய
ஜீவன் இந்தச்சரீரத்திலும் பாபாசார முடைய

† பாவ மாகு மலமுள்ளம்
பற்றுச் சலித்தல் விசேஷப
மோவ லில்லா வுண்மைநிலை
புணர்த லின்மை யாவரண
மாகு மூன்று முள்ளத்தை
யணைந்த குற்ற மிவைகடாமும்
போகும் கனம் வுபாசனைநன்
ஞாந மென்னு மவற்றாலே.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௩௬௩

வனாய் சத்சாஸ்திரவிசாரத்தையும் சாதுசங்கத்
தையும் ஒருபோதும் கைப்பற்றுகிறதில்லை.

உ. விசேஷபம்:—சித்தத்தின் சஞ்சலத்துவம்.
ரஜோகுணத்தால் விழுங்கப்பட்ட சித்தத்தில்
ஒவ்வொரு கணமும் இஷ்டவஸ்துவினாலுண்டா
கும் சலனம் சஞ்சலமாம். எதனால் அந்த விஷ
யாதிகளில் உழலும் சித்தம் சாஸ்திராதிப் பிரய
த்தினங்களின்றி, முன் சம்ஸ்காரபலத்தால் சதா
வெளிமுகமாகிச் சலிக்கின்றதோ, அதனால் நாள்
தோறும், சாஸ்திரவசனங்களைக் கேட்கினும்
படிக்கினும் அவ்வசனங்களைச் சித்தத்தில் கிரகி
த்தலும் தரித்தலும் செய்கிறதில்லை.

௩. ஆவரணம்:—சொருபத்தின் அஞ்ஞானம்.
அதாவது 'யான் அஞ்ஞானி, ஆத்மாவை அறி
யேன்' என்னும் அநுபவசித்த சொருபாஞ்ஞா
னம் முன்னுள்ள அஞ்ஞானத்தின் ஏதுவாம்.
அதன் பிரபாவத்தால் சகல ஜீவர்களும் கடியந்தி
ரம்(கலசங்கட்டிய ஏற்றம்)போலச் சம்சாரத்தி
ல் மேல்கீழான கதியையடைகின்றார்கள்.

அபரோகஷஞானப்பிரதிபந்தம் ௩:—

௧. பூதப்பிரதிபந்தம்:— சிவனாமனனாதி அநு
ஷ்டானகாலங்களில் முன் அநுபவிக்கப்பட்ட த

னக்கிஷ்டமான எருமை முதலான வஸ்துக்களை மீண்டும் அநுசந்தித்தல்.

உ. வர்த்தமானப்பிரதிபந்தம்:— (க) விஷயாசக்தி (விஷயங்களில் பற்றுதல்வடிவினது).

(உ) பிரஞ்ஞாமாந்த்யம்:—அதாவது பிரஞ்ஞை (புத்தி)யின் மந்தத்தன்மை (கிரகித்தல் தரித்தல் என்பவற்றின் சாமர்த்தியவடிவ கூர்மையில்லாமை).

(ஊ) குதர்க்கம்:—சுஷ்கதர்க்கமுடையவனாயிருத்தலால் சுருதிகளின் அர்த்தத்தினை வேறு வகையாகக் கற்பித்தல்.

(ச) விபரீததுராக்கிரகம்:—ஆத்மா கருத்ருத்வமுதலிய தருமங்களோடுகூடிய தென்னும் ஞானவடிவ விபரீதபாவணையில் யுக்தியில்லாத ஓறடம் (பிடிவாதம்).

ஈ. பாவீ (ஆகாமி)பிரதிபந்தம்:— ஞானவிருப்பமுடையோன் சாதிக்கும் அநுஷ்டானகாலங்களில் பாபகருமங்களின் காரியமாகிய ஏதேனும் ஒருவஸ்துவில் தயை அல்லது விசுலாசங்களையுண்டாக்கும் ஜந்மார்த்தத்திற்குக் காரணமாகிய பிராரப்தசேஷமும் (எஞ்சிய பிராரப்தமும்), பிரஹ்மலோகாதிகளின் நிச்சைகளும்.

கலை.]வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணம், ௩௬௫

அர்த்தவாதம் ௩:-நிந்தையையாவது துதியை யாவது அறிவிக்கும் வாக்கியம்.

க. அநுவாதம்:- அந்நியப்பிரமாணத்தாற்சித் தித்த அர்த்தத்தை அறிவிக்கும் வாக்கியம். “அ க்கிவி பணிக்கு மருந்து” என்னும் வாக்கியம் போல.

உ. குணவாதம்:- அந்நியப்பிரமாணவிரோத மாகிய விதேய அர்த்தத்தைக் குணவாயிலாகத் துதிக்கும் வாக்கியம். பிரகாசமாகிய குணத்தி ன் சமத்தன்மையால் துதிக்கும் “யூபம்(எக்கிய கம்பம்) ஆதித்தன்” என்னும் வாக்கியம்போல.

௩. பூதார்த்தவாதம்:- சுவார்த்தத்தில் பிரமா ணமுள்ளதாய், இலக்ஷணையினாலே விதேய(விதி க்கப்படும்) அர்த்தத்தின் சிலாக்கியத்தை அறி விக்கும் வாக்கியம்; “வஜ்ஜிரஹஸ்தன் புரந்த ரன்” என்னும் வாக்கியம்போல.

அவதி ௩:- வரம்பு (எல்லை).

க. ஞானத்தின் அவதி:- அஞ்ஞானிக்கு தே ஹாதிகளில் சம்சயவிபரீதபாவனையின்றித்திட ஆத்மத்தன்மைப்புத்தி யிருப்பதுபோலச் சபர வமாகச் சித்தித்துள்ள பிரஹ்மாத்மாவில் உண் டாகும் திடபுத்தி.

உ. வைராக்கியத்தின் அவதி:— சுவர்க்காதி
லோகங்களிலும் சத்தியலோகங்களிலுமுள்ள வி
ஷயங்களை துரும்புபோலெண்ணும் புத்திவிரு
த்தி.

௩. உபராமத்தின் அவதி:—ஜாக்கிராவஸ்தையி
ல் சுழுத்திபோலச் சகலவஸ்துக்களின் ஸ்மிருதி
யில்லாதது சித்தநிரோதமாகிய உபரதி (உபசா
ந்தி)யினது அவதி.

*௧௩. அவஸ்தை ௩:—மூன்று தேகவிவகார
ங்களின் காலம்.

௧. ஜாக்கிராவஸ்தை:—தேவதைகளின் அநு
க்கிரஹத்தோடுகூடிய இந்திரியங்களுக்கு விஷய
ங்களின் ஞானம் எதனா லுண்டாகின்றதோ,
அது ஜாக்கிர மெனப்படும்.

அல்லது எந்தப் பதிநான்கு தேவதைகளின்
அநுக்கிரஹத்தோடுகூடிய பதிநான்கு இந்திரிய
ங்களால், ஸ்தூலவிஷயபோகங்களும் அததற்கு
ரிய கர்மங்களும் பிராரப்தகர்மங்களுக்கிடாக
உண்டாகின்றனவோ, அந்தச் சத்துவகுணபரி
ணமபுத்திவிருத்தி ஜாக்கிராவஸ்தை எனப்படு
ம். அதற்கு அபிமானி விசுவன்.

*௧௪. வராகோபநிஷதம் முதல் அத்யாயம்.

கலை.]வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணகம். ௩௯

உ. சோப்பனாவஸ்தை:- எந்த ஜாக்கிர போகங்களைத் தரும் கருமங்கள் லபமடைந்து, சோப்பன போகங்களைத்தரும் கருமங்கள் உதயமானபின், வாசனாமய இந்திரியங்களால் வாசனாமய சூக்தமபோகங்களும் கிரியைகளும் உண்டாகின்றனவோ, அந்த தமோகுணபரிணாமபுத்திவிருத்தி சோப்பனாவஸ்தை யெனப்படும். அதற்கு அபிமானி தைஜஸன்.

௩. சுழுத்தியவஸ்தை:-எது ஜாக்கிரசோப்பன மென்னும் இரண்டின் உற்பத்திலுள்ளவர்க்கு இடமா யிருக்கின்றதோ, எதில் சகலவீசேஷவிருத்திகளும் ஒடுங்கி அபாவவடிவா யிருக்கின்றனவோ, அந்தத் தமோகுணபரிணாமமென்காரவடிவ புத்திவிருத்தி சுழுத்தியவஸ்தை யெனப்படும். அதற்கு அபிமானி பிராஞ்ஞன்.

ஆத்மா ௩ :-

க. ஞானாத்மா :-ஊர்ணச்சிரமதி அபிமானத்தோடுகூடிய பரிச்சின்னவியஷ்டி அகங்காராவச்சின்னசேதனம்.

உ. மகானாத்மா :-ஸர்வவியஷ்டி அகங்காராதிகளினும் பிரவேசித்துள்ள அபரிச்சின்ன சமஷ்டி சாமானிய அகங்காராவச்சின்னசேதனம்.

௩. சாந்தாத்மா :- இவ்விருவகை அகங்கரா
அநவச்சின்னசுத்தசேதனம்.

ஆத்மாவின் பேதம் ௩ :-

௧. மித்தியாத்மா :- பூதங்களின் விகாசமான
அநிருத ஜட ஸூக்ஷ்மவடிவமும், மலமூத்திராதிச
ளால் நிறைந்தனும், அந்நமயமுகலிய பஞ்சகோ
சங்களோடு கூடியதும், இந்திரியாதிசங்காதங்க
ளுமாகிய இந்தச் சரீரம் மித்தையாம். அநாத்மா
வும் சொருபமாக மித்தியாவடிவமாமம்; ஆயி
னும் சேதனவடிவப்பிரத்யகாத்மதாத்மிய அத்
தியாசத்தினால் இது ஆத்மசப்தத்தினால் சொல்ல
ப்படுகின்றது. இந்தச் சேதன ஆத்மா அவிவே
ககாலத்தில் தன்னை முற்கூறிய சங்காதங்களுக்க
பின்னமாக மதித்து, கர்த்திருத்வ போக்திருத்வ
சுகித்வ ஸூக்ஷித்வ ஜன்ம மரணமுதலான அநாத்ம
தர்மங்கள் தன்னுடையவென்று தாழ்ந்த நிலை
யை யடைகின்றது. விவேககாலத்தில் தாதாத்மி
யசம்பந்த அபிமானத்தை விடுவதால் இச்சங்கா
தம் பொய்யென்று நிச்சயிக்கப்படுகின்றது. ஆ
னதால் இது மித்தியாத்மா வெனப்படுகின்றது.

௨. கேளாணாத்மா :- ஸ்த்ரீபுத்ராதனாதிகள் கேள
ாணாத்மா வெனப்படுகின்றன. ஜீவனது அவிவே
கதசையில் தன்னினும் அவைகள் வேறு என்

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்நுவர்ணனம். ௩௬௬

னும் பேதம் பிரத்யக்ஷமாகச் சித்தித்திருந்தாலும், ஆத்மாவின் தாதாத்மிய அத்தியாசத்தினால் அவைகளைத் தன்வடிவாகப் பாவித்து, அவைகளுக் குண்டாகும் லாபநஷ்டங்களைத் தான் அது பவிக்கின்றான். எப்படித் தனதாத்மாவில் தனக்குப் பிரேமை யிருக்கின்றதோ, அதுபோலவே அவைகளிலு மிருக்கின்றது. எப்படி இந்தத்துக் காதிருணங்களைத் தனக்குப் பிரதிகூலமாக நினைக்கின்றானோ, அப்படியே அவைகளின் துக்காதிருணங்களையும் நினைப்பதால் சாஸ்திரத்தில் இவைகளை னுத்மா வெனப்படுகின்றன.

இதனின் (கௌணுத்மாவின்) வேறுகிய மித்யாத்மா அல்லது முக்கியாத்மாவின் ஞானகாலத்தில் இதன் சம்பந்தமான ஆத்மபுத்தி நஷ்டமாவதால் குணவாயிலாகவே இவை ஆத்மசப்தத்தாற் சொல்லப்படுகின்றன.

௩. முக்கியாத்மா :- எந்தச் சுயம்பிரகாசவடிவ சாக்ஷியாகிய ஆத்மா பஞ்சகோசங்களையும் பிரகாசிக்கின்றதோ, எதற்குச் சகல சங்காதங்களும் திருசியமோ, அது திருஷ்டாவாம். அதுவே தனது நிஜவடிவாம். எதற்கு மகாவாக்கியங்களால் சொல்லப்படும் பூர்ணநந்தபிரஹ்மத்தீதாதி அபின்னத்தன்மை யிருக்கின்றதோ அது முக்கியாத்மா வெனப்படும்.

அந்தச் சேஷியாகிய ஆத்மாவே நிரதிசயப் பிரேமைக்கு விஷயமாம். அந்தப்பிரேமையினால் அதற்கு அதுகூலமான மித்தியாத்மாவிலும்கொண்டாமாவிலும் ஜீவர்களுக்குப் பிரேமைபுண்டாகின்றது.

ஆநந்தம் ௩ :-

க. பிரஹ்மாநந்தம் :-சமாதியில் உண்டாகும் அல்லது சுழுத்தியிலுள்ள பிம்பபூதமாகிய ஆநந்தம் பிரஹ்மாநந்தமாம்.

உ. விஷயாநந்தம் :-ஜாக்கிரசொப்பனங்களில் விஷயப்பிராப்தியாகிய நிமித்தந்தால் ஏகாக்கிரமாகிய சித்தத்தி லுண்டாகும் ஆத்ம சொரூபமாகிய ஆநந்தத்தின் கூணிகப்பிரதிபிம்பம். விஷயாநந்தமாம். இதனையே இலேசாநந்த மென்றும், மாத்திராநந்த மென்றும் கூறுவர்.

௩. வாசனாநந்தம் :-சுழுத்தியினின் நெழுதல் முதலிய * கச. உதாசீனதையில் அநுபவிக்கப்படும் ஆநந்தம் வாசனாநந்தமாம்.

* கச. சுழுத்தியினின்றும் எழுந்தகாலத்துச் சுகதுக்கங்களின் அபாவ யிருக்கின்றது. ஆதலால் அது உதாசீனதையாம். இவ்வாறே ஜாக்கிரத்திலுள்ளதென்கருதுச் சுகதுக்கங்களிரண்டின் இன்மை யிருக்கின்றதோ, அந்தந்தக் காலம் உதாசீனதையெனப்படும்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணனம். ௪௦௧

இலக்கணதோஷம் கூ:-

†க. அவ்வியாப்தி:-இலக்கியத்தின் ஏகதேசத்

எங்குச் சுகமிருக்கின்றதோ, அங்கு ராகமிருக்கின்றது. எங்குத் துக்கமிருக்கின்றதோ, அங்குத் துலேஷ முண்டாகின்றது. ஆதலால் சுகதுக்கவயவரிமித் தத்தினுற்றோன்றிய இராகத்துலேஷங்கவின் இன்மைக்காலத்தினை உதாசீனத்தன்மைமென்றும் தூஷணீம் ஸ்நீதி மென்றும், சும்மாவிருக்குமீலை பென்றும் கூறுவர்.

† இலக்கிய மல்லா வற்றி
லீலக்கணஞ் செல்ல வாலே
அலக்கிய மருவு மத்தை
யதிவியாத் திதோட மென்ப
இலக்கியத் தொருபா கத்தி
லீலக்கணஞ் சீலாமை தன்னைத்
துலக்கவி வவ்வி யாத் தி
தோடமென் துரைப்பர் கற்றோர். (௧)

இலக்கிய முற்று மந்த
லீலக்கண மிலாமை தன்னை
இலக்கண சம்ப வமென்
றியம்புவ நிலைகண் மூன்றும்
இலக்கிய மறிய வொட்டா
லீலக்கண தோட மாகும்
இலக்கணத் தனக்கிம் மூன்று
மின்மைமே யிலக்க ணங்காண். (௨)

தில் இலக்ஷண மிருத்தல். அது பசு கபில நிற முடைய தெனல்.

உ. அதிவியர்ப்தி:—இலக்ஷியத்தில் வியாபித்து, இலக்ஷியமல்லாததிலும் அந்த இலக்ஷணமிருத்தல். அது பசு கொம்புள்ள தெனல்.

ங. அசம்பவம்:—இலக்ஷியத்தில் இலக்ஷண மில்லாதிருத்தல். அது பசு பிளவுபடாதகுளம்பு களுடைய தெனல்.

உத்தேசமுதலியன ஈ:—

‡ க. உத்தேசம்:—பெயரைக் கீர்த்தித்(சொல்லு)தல்.

ஆவினைக் கோடி டைத்தாக்கூற
லதிவியாத் திதோட மாகும்
ஆவினைக் கபில மென்ன
வவ்வியாத் திதோட மாகும்
ஆவொற்றைக் சூரத்த தென்ன
லசம்பவ மிவைக ளின்றி

* ஆவலை தாடித் தென்ன
ஹைமயிலக் கணுமர மன்றே.

(ங)

* ஆ = அலைதாடியுடையது.

‡ ஒருபொருட் குள்ள நாம

முரைப்பதுத் தேச மத்திற்
சூரியதாந் தன்மை கூற

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்நுவர்ணநம். ௪௦௩

உ. இலக்ஷணம் :- அசாதாரணதர்மம் (ஒன்றி
வீருப்பதாகிய தர்மம்).

௩. பரீட்சை :- பதக்கிருதி (அதிவியாப்திமுத
ஸீய தோஷங்களை விசாரித்தல்).

உலகம் ௩ :-

௧. சொர்க்கம் :- புண்ணியமூடையோரது
விஷயசகாநுபவங்களுக் கிடமாயும், காமதேது
கற்பகத்தருமுதலான பல ஐசுவரியங்களுடைய
தாயும், புண்ணிய உத்திருஷ்டத்தால் அடைதற்
குரிய பலவகைப் பிரகாசங்களோடு கூடிய இந்த
ரலோகமுதல் சத்தியலோகம் வரையிலுமுள்ள
உலகங்கள் சொர்க்கலோக மெனப்படும்.

உ. மத்தியம் :- மிசிரகருமமுடைய ஜீவர்களி
ன் ஐபாகங்களுக்கிடமாயும், பற்பல சுகதுக்கங்
களுக் கேதுவான சாமக்கிரிக ளுடையதாயும்,
சூரியாதிப்பிரகாசங்களோடு கூடியதாயு முள்ள
து மத்திய(மிருத்யு)லோக மெனப்படும்.

ஹரிமில் கணநா மத்தி
ஹசயிலக் கணமுண் டாவெண்
றுசாவுதல் பரீட்சை யாகுந்
தருமில் கணமுக் குற்றஞ்
சார்ந்திடா திருத்தல் வேண்டும்.

ந. பாதாளம் :—ஜீவர்களின் போகத்திற்கிடங்ங்வும், உண்பதற்கும் பருகுவதற்கும் யோக்கியமான பல சாமக்கிரிகளோடு கூடியதாயும், மணி (இரத்தினம்) முதலான பிரகாசங்களோடு கூடியதாயு முள்ள அதலமுதல் பாதாளம் வரையிலுள்ள உலகங்கள் பாதாளலோக மெனப்படும்.

ஏஷணை ந. :—இச்சை அல்லது வாசனை.

க. புத்திரேஷணை (புத்திரானது இச்சை).

உ. வித்தேஷணை (தனம் பூமிமுதலியவற்றின் இச்சை).

ந. உலகஏஷணை :— எல்லோரு மென்னைத் துதிக்கவேண்டும்; ஒருவரு மென்னை நிந்திக்கலாகா தென்னு மிச்சை, அல்லது பாலோகங்களின் இச்சை.

* கரு. ஏதுமுதலியன :—ந வையாக்கியம் தத் துவருணம் உபரதி என்னும் மூன்றற்கும்.

க. வையாக்கியத்தினது :—

* கரு. ஸ்ரீபஞ்சதசி சித்திரதிபம் ஐ௨, ஐ௩, ஐ௪-வது சுலோகத்திலும் அதன் டிப்யணத்திலும் இவைகளின் விரிவைக் காண்க.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணகம். ௪௦௫

(க) ஏது:-இத்தலோகத்தின் விஷயங்களிலும் பரலோகத்தின் விஷயங்களிலும் அறித்திபத்தகன் மைவின் புத்திவடிவதோஷதிருஷ்டி (விவேகம்).

(உ) சோரூபம்:- ஜிஹாசை (விடுதலின் இச்சை).

(ஈ) பலம்:- விட்டபின் அந்தப் போக்கிய (விஷய)ங்களில் உண்டாகும் உபாதி.

உ. தத்துவஞானத்தினது:-

(க) ஏது:-குருமுகமாக மகாவாக்கிய உபதேசமும் சாஸ்திரவிசாரமுகிய இருவகைச்சிவ ஞானி (சிவனம் மனனம் நிதித்தியாசனமென்னும்) மூன்றும்.

(உ) சோரூபம்:-மித்தையினையும் (சகல அநாத் மனஸ்துக்களையும்) தத்துவத்தையும் (பிரத்யகபிண்ணபிரஹ்மத்தையும்) விவேகித்தல் அதாவது நிஷ்பிரமஞ்ச சூத்ராவின் (தன்னின்) வேஸுதாத பிரஹ்மத்தினை நிச்சயித்தல்.

(ஈ) பலம்:-மீண்டும் கிரந்தி (முடிச்சு) உதய மாகாமை அதாவது காரண (அவித்தை) காரியங் (ஜந்மாதி) களோடுகடிய அந்நியோந்நியாத்நியா

சவடிவ சித்ஜடக்கிரந்தியின் அத்தியந்த நிவிருத்தி(பிரமாநந்தத்தின் பிராப்திவடிவ மோகூதம்).

௩. உபரதியினது:—

(க) ஏது:—இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணையாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சவிகற்பசமாதி என்னும் எட்டும்.

(உ) சோருபம்:—சித்தநிரோதவடிவ யோகம் (நிருவிகற்பசமாதி).

(ஈ) பலம்:—வியவகாரத்தின் விஸ்மிருதி (மறதி).

கரணம். ௩:—ஜீவிதஅவஸ்தையில் ஜீவனாகிய கர்த்தாவினால் செய்யப்படுகின்ற விகித அவிகித கர்மங்களுக்கு இம்மூன்றும் சாதனமாயிருத்தலால் கரண மெனப்படுகின்றன.

க. மனம். உ. வாக்கு ௩. கரணம்.

கர்த்தவ்யமுதலியன ௩:—

க. கர்த்தவ்யம்:—செய்யத்தக்க ஞானசாதனம்.

உ. ஞாதவ்யம்:—அறியத்தக்க ஞானத்தின் விஷயம் (பிரஹ்மாத்ம ஐக்கியம்).

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்நுவர்ணகம். ௪௦௭

௩. பிராப்தவ்யம்:-அடையத்தக்க ஞானத்தின் பயனாகிய மோகஷம்.

கர்மம் ௩:-

க. புண்ணியம்:-சுருதிஸ்மிருதியாதிகளிற் கூறிய யஞ்ஞாதவிதிதகர்மங்கள் தமது அநுஷ்டானவாயிலாகப் புண்ணியவடிவ அதிர்ஷ்டத்தை புண்டுபண்ணிச் சுவர்க்காதி பயனைத் தருதலால் யுண்ணியகரும மெனப்படுகின்றன.

உ. பாபம்:-பிராந்தியி(மயக்கத்தி)னால் தனதிச்சையின்படி செய்து சுருதியாதிகளில் நிஷேதிக்கப்பட்டுள்ள பரஸ்தரீகமனமுதலான கருமங்கள் தமது அநுஷ்டானவாயிலாகப் பாபவடிவ அதிர்ஷ்டத்தை யுண்டுபண்ணி நாக முதலான பயனைக் கொடுப்பதால் பாபகரும மெனப்படுகின்றன.

௩. மிசிரம் (கலப்பு):- முற்கூறிய கிரமமாக அநுஷ்டிக்கப்படுங் விதிநிஷேத மென்னும் இவ்வகைக்கருமங்களும் தமதநுஷ்டானவாயிலாகப் புண்ணியபாபவடிவ அதிர்ஷ்டத்தினை யுண்டாக்கித் தாமுஷம் உயர்வுமாகிய மனிதப்பிறப்பைத் தருதலால் மிசிரகரும மெனப்படுகின்றன.

*கக. கர்மம் ந:—

க. சஞ்சிதம்:—ஜன்மாந்தரங்களில் செங்கப் பட்ட கர்மம்.

உ. ஆகாமீயம்:—வர்த்தமான (இந்த) ஜன்மத்தில் செய்யப்படும் கர்மம்.

ங. பிராரப்தம்:—வர்த்தமான ஜன்மத்தின் ஆரம்பத்திற் கேதுவான கர்மம்.

கர்மமுதலியன ந:—

க. கர்மம்:—வேதவிகிதகர்மம்.

உ. விகர்மம்:—வேதத்திற்கு விருத்தமாகிய கர்மம்.

ங. அகர்மம்:—இருவிதகர்மத்தையும் செய்யா திருத்தல்.

காரணவாதம் ந:—

†க. ஆரம்பம்:—பாட்டன் முதலியன்களால் செய்யப்பட்ட பழைய வீடு இடிந்துபோக, அதி

†கக. வராகோபநிஷத்து க-வது அந்வாயம்.

†இடிந்ததோர் வீட்டிற் போகா தெஞ்சிய தளவாடங்கொண்

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணனம். ௪௦௯

லுள்ள செங்கல்முதலிய சாமக்கிரிகனால் மறுப
டியும் புதுவிட்டைக் கட்ட ஆரம்பித்தல் போல,
காரியமாகிய பிருதிவிமுதலியவற்றின் நாசத்தன்

டடர்ந்தவீ டாரம் பிப்பா
ரங்குனம் பிரள யத்தே
பொடிந்திடா தெஞ்சி நின்ற
பூவணு வாதி தம்மாற்
டடர்ந்தபூ வாதி யாக்கல்
பகருமா ரம்ப வாதம். (௧)

சீரினை யாயி கர்கொள்
சிறப்பிலா வாதந் தன்னிற்
காரியந் தன்னிற் பேதந்
காரணந் தனக்குண் டென்ப
கூரிய புத்தி யில்லா
கொண்டிமே னோக்கற் காகச்
சீரிய கோத மர்தாங்
கூறிய தோரா ரண்ணர். (௨)

பாஸதே தயிரா தல்போற்
பகர்விர கிருதி தானே
ஏனுமான் முதலாக் கூறு
மியாஷாபப் பரிண யித்தன்
மானுறு சாங்கி யர்கண்
மதிபரி னும வாதஞ்
சநஸ்கா ரணத்திற் காஞ்ஞு
சாளுகா றியத்த பேதம். (௩)

மைக்குக் காரணமாகிய பாவமானுக்கள் கெடா
திருக்கின்றன, அவற்றுள் மஹபடியும் வேறு
பிருதிவிமுதலியவற்றிற் றூயம்பம் உண்டாகிற
து. இப்படி நியாயமற்றதென்கூடும்பவாதம் ஒப்ப
ப்பட்டிருக்கின்றது. மேல்வாரிய காரணங்களு
க்குப் பேத முண்டு.

சுதெனக் காணி ரச்சு

விருந்தவா-நிருக்க வங்கு

மேவுவேற் றுருவப் பாவடி

விடமசத் தையதாத் தோற்று

மீதுபோற் பிரம மென்று

மிருந்தவா நிருக்க வகிதின்

மேவுவேற் றுருவ லோகம்

விடமசத் தையதாத் தோற்றும்.

(ச)

வித்தக வட்டா னத்தில்

விடமசத் தையதா வேறு

பொத்துருத் தோற்று மலிதே

புகல்விவர்த் தவாத மிங்கு

மித்தையாங் கார்யா பேத

மேவிடுங் காரணந்தூன்

இத்தகை விவர்த்த வாத

மியம்பிவிடும் வேதாந் தங்கள்.

(ரு)

கலை.] வேதாந்தபதாந்தசம்ஞாவர்ணகம். சகக

உ. பரிணாமம்:-பாலின் பரிணாமம் (வேற்றுருவம்) தயிராதல்போலச் சாங்கியமதத்தில் பிரகிருதியின் பரிணாமம் ஜகத்தாம். உபாசகர்களுமதத்தில் பிரஹ்மத்தின் பரிணாமம் ஜகத்தாம் ஜீவனுமாம். இப்படி அவர்கள் பரிணாமவாதம் ஒப்பிபிருக்கின்றார்கள். இதில் காரியகாரணங்களுக்கு அபேத முண்டு.

ங. விவர்த்தம்:-நிர்விகாசமாகிய இரஜ்ஜுவில் இரஜ்ஜுவாகிய அதிஷ்டானத்தினும் விஷமசதையுடைய வேற்றுருவமாகிய சர்ப்பமுண்டாகின்றது. அது இரஜ்ஜுவின் விவர்த்த (கற்பித காரிய)மாம். அதுபோல நிர்விகாசப் பிரஹ்மத்தில் அதிஷ்டானப்பிரஹ்மத்தினும் விஷமசதையுடைய வேற்றுருவமாகிய ஜகத்துண்டாகின்றது. அது பிரஹ்மத்தின் விவர்த்த (கற்பித காரிய)மாம். இப்படி வேதாந்த சித்தாந்தத்தில் விவர்த்தவாதம் ஒப்பப்பட்டிருக்கின்றது. இதிலும் காரியகாரணங்களுக்குப் பாதத்தினாலாகிய அபேத முண்டு.

காலம் ங:-

சு. இறப்பு:-நிகழ்காலத்தின் முற்கணத்துள்ள சூரியாதி உதயங்களா லுண்டாகும் கூணமுகூர்

த்தாதிவடிவ அநந்தக் கிரியைகளால் உபலக்ஷிக்கப்படும் காலம் இறந்தகாலம்.

உ. எதிர்வு:—கிதற்காலத்தின் பிற்கணமுதல் யுகாதிவரைவினுமுள்ள காலம் எதிர்காலம்.

ங. நிகழ்வு:—பிராரப்தம் (ஆரம்பிக்கப்பட்டது) நாசமாவதன் முன் பல கிரியைகளால் உபலக்ஷிக்கப்படும் காலம் நிகழ்காலம்.

*கௌ. குணம் ந:—

க. சத்துவம். உ. இராஜசு. ந. தமசு.

குருமூதலியன ந:—

குருமூதலியன நேத்திரத்தின் தர்மமாம். இங்கே குருடாகிய நேத்திரத்தின் தர்மமானது செவிடு ஊமைமூதலிய மற்ற இந்திரியங்களின் தர்மங்களையும் குறிப்பிப்பதாகின்றது.

*கௌ. “सत्त्वरजस्तमांसि च गुणत्रयम् ॥

சத்துவம், இராஜசு, தமசு என்பன குணத்திரயம்.” என்பது வாராகோபநிஷத்து.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்நூவார்ணநம். சகந

மந்தத்தன்மையும் தெளிவும் சகல இந்திரியங்க
ளுக்கும் சமமென் றறிக.

க. குருடு:—நேத்திரம் எவ்விதத்தாலும் தனது
விஷயத்தைக் கிரகியாதிருத்தல்.

“ சாத்திக்ராஜசகாரசலக்ஷணானி त्रयो गुणाः ।

अहिंसासत्यमस्तेयब्रह्मचर्यापरिग्रहाः ॥

अक्रोधो गुरुशुश्रूषा शौचस्ततोष आर्जवम् ।

अमानित्वमदंभित्वमान्तिकत्वमहिंसता ॥

एते सर्वे गुणा ज्ञेयास्सात्त्विकस्य विशेषतः ।

अहं कर्तास्म्यहं भोक्तास्म्यहं वक्ताऽभिमानवान् ॥

एते गुणा राजसस्य प्रोच्यन्ते ब्रह्मवित्तमैः ।

निद्रालस्यो मोहरागौ मैथुनं चौर्यमेव च ॥

एते गुणास्तमसस्य प्रोच्यन्ते ब्रह्मवादिभिः ।

ऊर्ध्वे सात्त्विको मध्ये राजसोऽस्तात्तामस इति ॥

सम्बुद्धानं सात्त्विकम् । धर्मज्ञानं राजसम् ।

तिमिरान्यं तामसमिति ॥

உ. மந்தம்:-இந்திரியங்கள் தமது விஷயத்தைச்
சொற்பமாகக் கிரகித்தல்.

சாத்விகராஜஸ்தாமஸலக்ஷணங்க ளுடைய மூன்று
குணங்க ளுண்டு.

க. அஹிம்ஸை, சத்தியம், திருடாமை, பிரஹ்மசநி
யம், பிறர்பொருள்கொள்ளாமை, கோப மின்மை,
சூருபணிவிடை, சௌசம், சந்தோஷம், நேர்மை,
மானமுடைமை யின்மை, இடம்ப மின்மை, ஆஸ்திக
த்தன்மை, அஹிம்சிரத்தன்மை(துன்பஞ்செய்யாத
வியல்புடைமை)யென்னும் இவையாவும் விசேஷமா
கச் சாத்துவிகனது குணங்க ளென்று அறியப்படுகி
ன்றன.

உ. யான் செய்பவன், யான் புசிப்பவன், யான்
சொல்லுகிறவன், அபிமானமுடையவன் என்னும்
இவை இராஜஸனது குணங்க ளென்று பிரஹ்மவித்
துக்களாற் சொல்லப்படுகின்றன.

கூ. நித்திரை, சோம்பல், மோகம், இராகம், மைது
னம், திருட்டு என்னும் இவை தாமஸனது குணங்க
ளென்று பிரஹ்மவாதிகளால் சொல்லப்படும். மே
லே சாத்துவிகமும், நடுவில் இராஜஸமும், கீழே தா
மஸமும் என்க. நல்ல ஞானம் சாத்துவிகமும், தர்ம
ஞானம் இராஜஸமும், அறியாமை தாமஸமும் என்க.
"சாரீரகோபநிஷித்து.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்நாவர்ணம், சகடு

ந. தெளிவு:—இந்திரியங்கள் தமது விஷயத்
தைச் தெளிவாகக் கிரகித்தல்.

சத்தை ந:—

*க. வியாவகாரிகம்:—எவற்றிற்குப் பிரஹ்ம
ஞானமின்றிப் பாதம் (மித்தியாத்துவ நிச்சயம்)
உண்டாகிறதில்லையோ, பிரஹ்மஞானத்திற்குப்
பின் எவற்றிற்கு அதிஷ்டானத்தினும் வேறுகிய
சத்தாஸ்பூர்த்தி தோற்றுகிறதில்லையோ, அத்த
ன்மைய மாயையும் அதன் காரியமும் வியாவகா
ரிகமாம். அவற்றின் சத்தையினை வியாவகாரிக
சத்தை யென்பர்.

உ. பிராதிபாஸிகம்:—எவற்றிற்குப் பிரஹ்ம
ஞானமின்றி ரஜ்ஜ-முதலியவற்றின் ஞானத்தி
னாலேயே பாத முண்டாகிறதோ, அத்தன்மைய
தூலாஞ்ஞானமும், அதன் காரியமானரஜ்ஜ-மூசர்

* என்றுமொரு படித்தாக விலகின்று பொன்று
திருப்பதுவே யெழில்பார மார்த்திகமாஞ் சத்தை
பொன்றுறுப் பிரமஞானம் பொருந்தனவு மிருந்து
போவதுவே புகல்வியாவ காரிகமாஞ் சத்தை
துன்றுவியா வகாரிகந்தான் றேற்றுமள விருந்து
தொலைவதுவே சொல்பிராதி பாஸிகமாஞ் சத்தை
என்றுமுள பிரமத்தோ டிலகருளு வுலகு
மியல்களுவிற் றேற்றுலகு மிலக்கியங்க ளாமே.

ப்பமுதலியனவும் பிராதிபாஸிகமாம். அவற்றின் சூத்தையினைப் பிராதிபாஸிகசத்தை யென்பர்.

ங. பாரமார்த்திகம்:—எதற்கு மூன்று காலத்திலும் பாதமுண்டாகிறதில்லையோ, அத்தன்மைய உற்பத்தி நாசமின்றியதா யிருத்தலின் நித்திய (சத்திய)மான சேதனம் எதுவோ, அது பாரமார்த்திகமாம். அதன் சத்தையினை (இருப்பை)ப் பாரமார்த்திகசத்தை யென்பர்.

பாலபோதம் டுஉ-வது டிப்பணியில் இதன் திருஷ்டாந்தம் பார்க்க.

* கஅ. சம்பந்தம் டு:—

க. சையோகம். உ. சமவாயம். டு. நாதாழ்மியம்.

சரீரம் டு:—அபிமானியாகிய ஜீவசேதனமின்றி வியாபாராதிகளில் சூதந்தரமில்லாததும், ஞானத்தினால் பாதமாவதும், பிராரப்தகூலத்தினால் நாசமடைவதுமா யிருத்தலால் சரீர மெனப்படுகிறது.

*கஅ. இதன் விவரத்தை விருத்திப்போபணரத்திற் காணலாம்.

கலை.] வேதாந்தப்பதார்த்தசம்ஞாவர்ணனம். சுகள

க. ஸ்தூலம் :-பஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூதங்களி
ன் பரிணாமமு(காரியவடிவ இருபத்தைந்து தத்து
வங்களு)ம், சுக்கிலசோணிதக்கலப்பினாலுண்டா
னதும், பால்முதலான அந்நாதிகளால் டக்ஷிக்க
ப்படுவதும், ரூபாதி அபிமானத்தால் இந்திரியா
திகளால் கோசரிக்கப்படுவதும் ஸ்தூலசரீரமாம்.

உ. சூக்ஷ்மம் :-அபஞ்சீகிருத பஞ்சபூதங்களி
ன் காரியமும், பதினேழுதத்துவங்களோடு கூடி
யதும், மூன்று கோசங்களை யுடையதும், பாசிய
இந்திரியாதிகளால் கோசரிக்கப்படாததும் சூக்ஷ்
மசரீரமாம்.

கூ. காரணம் :-ஸ்தூலசூக்ஷ்மசரீரங்களுக்கு
உபாதானகாரணமான அஞ்ஞானம் காரணசரீர
மாம்.

சிரவணமுதலியவற்றின் பலம் கூ:-

க. பிரமாணசமுசயநாசம். உ. பிரமேயசமுசய
நாசம். கூ. விபரீயயநாசம்.

சுமுத்தி கூ:-

க. சுமுத்திஜாக் கிரம்:-சாத்வீகவிருத்தி பூர்வ
கமாகிய சுகசுமுத்தி.

உ. சுமுத்திசோப்பனம் :—இராஜஸவிருத்தி பூர்வகமாகிய துக்கசுமுத்தி.

ங. சுமுத்திசுமுத்தி :—தாமஸவிருத்தி பூர்வகமாகிய காட(ஆழ்ந்த)சுமுத்தி.

சுமுத்திமுதலியன ங :—

க. சுமுத்தி :—ஜாக்கிரசோப்பனபோகங்களைத் தரும் பிராரப்தகருமம் சூத்யமாகச் சுமுத்தி சம்பந்தமான சுகபோகங்களைத் தரும் கருமங்கள் உதயமானபின், பிரசன்னமான முகமுதலான அடையாளங்களோடுகூடிய சகல தெளிவான விருத்திகளின் அபாவவடிவ நித்திரையுண்டாகி, மீண்டும் ஜாக்கிரபோகங்களைத்தரும் கருமங்கள் உதயமாக எது நாசமாகின்றதோ, அது சுமுத்தி யெனப்படும்.

உ. மூர்ச்சை :—ஜாக்கிராவஸ்தையிலேயே ரோகாதிகளால், அல்லது முத்தகா(இருப்புத்தடி) முதலான ஆயுதங்களின் அடியினால், அல்லது அசுவாதிகளிலிருந்து விழுவதால் உண்டாகும் மலினமும் குருமமான முகமுதலான அடையாளங்களோடு சகல தெளிவான விருத்திகளின் அபாவவடிவாய் எதில், பிராரப்த சேஷத்தினால் மீண்டும்

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணம். சகக

எழுதல் அல்லது மரித்த லுண்டாகின்றதோ, அது மூர்ச்சை யெனப்படும்.

௩. சமாத்ரி:-ஜாக்கிரத்தலேயே தன் பிரயத்தி னத்தோடு சாதிக்கப்படும்நிதித்தியாசனத்தினால் அல்லது பதஞ்சலிபகவான்சுறிய தாரணத்தியா னாதிகளின் அதுஷ்டானாதிகளா லுண்டாகும்சித் தநிரோதம் சமாத்ரி யெனப்படும். அல்லது சா க்ஷாத்காசத்தின் பின்னுண்டாகும் பிரஹ்மாகா ரசித்தவிருத்திகளின் பிரவாகம், அல்லது சகல விருத்திகளும் நிரோதமாகப்பிரஹ்மவடிவாக உ ண்டாகும் சித்தத்தின் அசைவற்ற நிலை சமாத்ரி யெனப்படும்.

சோப்பனம் ௩:-

௧. சோப்பனஜாக்கிரம் :-எதார்த்தமாகிய பொருளைச் சோப்பனத்திற் காணுதல்.

௨. சோப்பனசோப்பனம் :-சோப்பனத்தில் இரஜஜ-சர்ப்பமுதலிய பிராந்திகளைக்காணுதல்.

௩. சோப்பனசுழுத்தி:-கண்ட சோப்பனத்தி ன் மறதி(நினைவின்மை).

ஞாதாமுதலியன க:-

க. ஞாதா(காண்பான்). உ. ஞானம்(காட்சி).
ங. ஞேயம்(காணப்படுபொருள்).

* கக. ஞானப்பிரதிபந்தகம் க:-

க. சமுசயம். உ. அசம்பாவனை. க. விபரீதபா
வனை.

ஞானமுதலியன க:-

க. ஞானம்:-தத்துவம்பதார்த்த சோதன ஸ்ரீ
வதமாகக் குருவினாலுபதேசிக்கப்பட்ட மகாவா
க்கியவிசாரஞ் செய்வதாலுண்டாகும் பிரஹ்மா
த்மசாக்ஷாத்காரம்.

உ. வைராக்கியம்:-முன்னுள்ளதும் இனிவரு
வதுமான விஷயங்கள் அநர்த்தத்திற் கேதுவென்
னும் தோஷத்திருஷ்டியினாலும், மித்தியாத்வ(பாத
யோக்கியசொருபமுடைய நென்னும்) புத்தியீ
னாலும் உண்டாகும் அவற்றின் இச்சை யில்லா
மை.

ங. உபரதி:-சித்தத்திருக்கும் இலௌகிகவை
திகமான சர்வவிவகாரங்களிலும் இச்சையில்
ன்மை அல்லது மறதி.

*கக. இதன்விநிவை விசாரசாகரம், கக-ம் பிரச
ங்கத்திற் காண்க.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணகம். ௪௨௧

தாதாத்மியம் :-௩

க. பிரமஜாதாத்மியம் :-அகங்காரத்திற்குச் சாக்ஷியினோடுள்ள தாதாத்மியம்.

உ. சகஜாதாத்மியம் :-அகங்காரத்திற்குச் சிதாபாஸனோடுள்ள தாதாத்மியம்.

ஈ. கர்மஜாதாத்மியம் :-அகங்காரத்திற்கு ஸ்ரூலதேகத்தோடுள்ள தாதாத்மியம்.

* ௨௦. தாபம் ஈ :-துக்கம்.

க. அத்தியாத்மம் :-ஸ்தூலசூक्ष்மசரீரங்களில் அந்தக்கரண பிராண இந்திரியதேகாதி சங்காதங்களை ஆசிரயித்து, காமக்குரோதாதி இரக்தசூலையாதி, வியஸனங்களால் உண்டாகும், வியாதி ஆதிராகிய துக்கங்கள் அத்தியாத்ம தாபமாம்.

உ. அதிதேய்வம் :-தெய்வத்தினு லுண்டாகும் சீதம் உஷ்ணம் பெருமழை மழையின்மை மின்னல் இடி பூகம்பமுதலிய துக்கங்கள் அதிதேய்வ தாபமாம்.

ஈ. அதிபூதம் :-தனது சரீரத்திற்கு வேறுகிலநேத்திரத்திற்கு விஷயமாகும் பிராணி(திருடர்

* ௨௦. முத்தகலோபசிஷ்டம்.

புலி சத்துரு முதலான பூதாதி)களால் உண்டா
கும் துக்கம் அதிபூததாபமாம்.

நாதமுதலியன ஈ :-

க. நாதம் :- ஒங்காரம் அல்லது சத்தகுணம்
அல்லது பரைமுதலிய(ச)வாக்குகள்.

உ. விந்து :- ஒங்காரத்தின் அலக்ஷியார்த்தமா
கிய துரியபதம்.

ஈ. கலை :- ஒங்காரத்தின் அகாராதி மாத்திரை;
பரைவாக்காகிய அமிசம்(சத்தத்தின் அவயவம்).

நிவிருத்தி ஈ :- (தாதாத்மியத்தின்)

க. பிரமஜத்தின் நிவிருத்தி :- ஞானத்தினால்
பிராந்தி(அவிவேகம்)நாசமாக, பிரமஜதாதாத்மி
யத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றது.

உ. சகஜத்தின் நிவிருத்தி :- சகஜதாதாத்மியத்
திற்கு ஞானத்தால் பாதமும், ஞானியின் தேகம்
விழுந்தபின் நாசமு முண்டாகின்றது.

ஈ. கர்மஜத்தின் நிவிருத்தி :- ஞானியின் கர்மஜ
தாதாத்மியம் பிராரத்தபோகம் முடிவாகவே நிவ
ர்த்தியாகின்றது.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவண்ணம். ௪௨௩

பாபகரும்பயன். கூ:-

க. உத்கிருஷ்டம்:-பிரஹ்மஹத்தி, ப்ருணஹத்தி(சிசுக்கொலை)குருபத்நியைக் கூடுதல் முதலியன உத்கிருஷ்டபாதகங்கள். இவைகளைச் செய்வோன் எவரும் பரிதாபப்படும் சிம்ஹம், சர்ப்பம், தேள், தம்சகம்(குழவி கொசுமுதலியன), மலப்புழு, நாய், சுவபசன்(நாய்மாமிசமுண்ணும் சண்டாளன்), முள்விருக்டங்கள் முதலான தாமஸசரீரங்களைப் பயனாக அடைகின்றான்.

உ. மத்யமம்:-திருட்டு, பொய், பிறரைவஞ்சித்தல், பாஸ்தரீசங்கமுதலியன மத்யமபாபங்கள். இவைகளைச் செய்வோன் எருமை, குதிரை, கழுகை, சீலைப்பேன், கொசு, மா, பலா, தெங்கு முதலான தாமஸராஜஸசரீராதிகளைப் பயனாக அடைகின்றான்.

கூ. சாமானியம்:-ஈ எனும்பு ஆடு முதலான ஜைகளை இம்சித்தல் சாமானியபாபங்கள். இவைகளைச் செய்வோன் பசு, யானை, அரசு, துளசி, பூங்கொத்து, கொடிகள் முதலான ராஜஸசரீரங்களைப் பயனாக அடைகின்றான்.

ஈரபஞ்சம் கூ:-சமஷ்டிவிபஷ்டியாகியமுன்று

சரீரம், பஞ்சகோசம், மூன்றவஸ்தை முதலிய
நாமரூபங்கள்.

க. ஸ்தூலம். உ. சூக்ஷ்மம். ந. காரணம்.

* உக. பிதஹ்மத்தின் ரூபம் நு:-

க. சகனம். உ. சகனநிஷ்களம். ந. நிஷ்களம்.

பிரஹ்மம் நு:-

க. விராட்டி. உ. இரணியகருப்பன். ந. ஈசன
ரன்.

* உஉ. பிராணையாமம் நு:-

க. பூரகம். உ. சும்பகம். ந. இரேசகம்.

பிராரத்தம் நு:-

க. இச்சை:-தனது இச்சையாற்செய்யப்பட்ட
பிணை (தீர்த்த) மாத்திரைகளால் உண்டாகும்
சுகதுக்காதிகள் இச்சாபிராரப்த மெனப்படும்.

உ. பரவிச்சை:-சமாதி அல்லது உத்தான
அவஸ்தைகளில் சிஷ்யன் அல்லது புண்ணியவர்

*உக. சாண்டில்யோபநிஷத்து கூவது அத்யாஹம்.

*உஉ. அமிர்தநாதோபநிஷத்து முதலியன.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணகம். ௪௨௫

ன்களான பக்தர்களால் தனது இச்சையில்லாம
லேகொடுக்கப்படும் அந்நாதிகளும், அதனுண்
டாகும் சுகாதிகளும், நிந்தகன் பொருமையுள்ள
வன்கொடியன்பன்றி துஷ்டசித்தமுடையோன்
துவேஷிமுதலானவர்களால் செய்யப்படும் நிந்
தை பிடுபயாதிகளாலுண்டாகும் துக்காதிகளு
ம் பரேச்சாபிராரப்த மெனப்படும்.

௩. அநிச்சை:-தன்னிச்சையும் பிறரிச்சையும்
ன்றி, ஆகாயத்திருந்து விழும் பழம்போல, அக
ஸ்மாத்தாக(நிமித்தமில்லாது)தனக்கிஷ்டமில்லா
தபாறை யிடிந்து விழுதல் முள்தைத்தல் முதலா
னவைகளாலுண்டாகும் துக்காநுபவமும், தனக்
கிஷ்டமான தாலம்(பிண), மா, பனாமுதலான
பழங்கள் விழுவதாலுண்டாகும் சுகாநுபவமும்
அநிச்சாபிராரப்த மெனப்படும்.

பிராரப்தகருமம் ௩:-

*௨௩. க. மந்தம். உ. தீவிரம். ௩. தீவிரதாம்.

புண்ணியகருமபயன் ௩:-

௩. உத்திகுஷ்டம் :-உபாசனையால் ஹிரண்ய

*௨௩. விசாரதாசாஹம் எ-வது தரங்கம் ௪௭௮-வது
பிரசங்கத்தில் இதன் விநிவைப் பார்க்க.

கர்ப்பசரீரப்பிராப்தியைக் கொடுப்பது உத்திருஷ்ட புண்ணியகருமபயன்.

உ. மத்யமம்:—சகாமகர்மங்களால் இந்திராதிசரீரப்பிராப்தியைக் கொடுப்பது மத்யம புண்ணியகருமபயன்.

ங. சாமாநியம்:—யக்ஷராக்ஷஸாதிசரீரப் பிராப்தியைத் தருவது சாமாநியபுண்ணியகருமபயன்.

*உச. மனோநாசாதி ந:—

க. மனோநாசம். உ. வாசனாக்ஷயம். ங. தத்துவஞானம்.

மிசிரகருமபயன் ந:—

க. உத்திருஷ்டம்:—நிஷ்காமகர்மாநுஷ்டானமுதல் நிர்விகற்பசமாதிபரியந்த முள்ள சகல சாந்நங்களையுமடைதற்குரிய சரீரப்பிராப்தி உத்திருஷ்டமிசிரகருமபயனும். புண்ணியமிகுந்த அந்தச் சரீரத் துண்டாகும் ஆதிவியாதி(சாரீரமானசு)துக்காநுபவங்கள் அற்பபாபத்தின் ஸயனம்.

*உச. அந்நபூர்ணபரிஷத்து, முக்திகோபபரிஷத்து.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௪௨௭

உ. மத்யமம்:—புண்ணியபாபம் சமமாயிருத்த
லால் தனது வருணச்சீரமங்களுக்குரிய காமிய
நிஷித்த நீத்திய நைமித்திகாதி கர்மாநுஷ்டான
திகள் அடைதற்குரிய சரீரப்பிராப்தி மத்யமம்
சிரகரும் பயனும்.

ஈ. சரமாரியம்:—பாபமிகுதியால் சண்டாளன்
வேடன் அல்லது குதிரைமுதலான யசுவாதிக
ளின் சரீரப்பிராப்தி காமாநியமீதே கருமபயனும்.

மூர்த்தி கூ:—

க. பிரஹ்மா. உ. விஷ்ணு. ஈ. சிவன்.

* உரு. வாசனை கூ:—

க. லோகவாசனை :—என்னை உலகம் நீந்திக்க
லாகாது, எல்லோரும் என்னைத் துதிக்கவேண்டு
ம் என்னும் ஆக்கிரகத்தின் திடஸம்ஸ்காரம்.

உ. தேகவாசனை :—ஸ்தூலசூக்ஷ்மதேகங்களி
ன் ரோகாதிரூப அல்லது பாபரூப மலங்களை
ஒளவுதாதிகளா லாவது அல்லது தீர்த்தயாத்தி
ரையினு லாவது அடியோடு நீக்குவேன். அன்றி

*உரு. முக்திகோபநிஷத்தினும், ஸ்ரீபஞ்சதரீ தி
யானதீபம் ௧௦௪-வது சுலோகத்தும், அதன் டிப்பண
த்தும் இதன் விரிவைக் காண்க.

யும், அவற்றின்கண் புஷ்டியமுகமுதலியவடிவ அல்லது புண்ணியவடிவ குணத்தைச் சம்பாதிப்பேன் என்னும் ஆக்கிரகத்தின் திடஸம்ஸ்காரம்.

ங. சாஸ்திரவாசனே :—சகலசாஸ்திரங்களின் பாடத்தையாவது அர்த்தத்தையாவது அல்லது அந்தந்தச் சாஸ்திரத்திற் கூறிய ஆசரணத்தை (நடையை)யாவது யான்தரிப்பேன் என்னும் ஆக்கிரகத்தின் திடஸம்ஸ்காரம்.

வாதமுதலியனங் :-

க. வாதம் :—குருசிஷ்யசம்வாதம்.

உ. ஜல்பம் :—யுக்திப்பிரமாணங்களில் வல்ல ஷண்டிதர்கள் பரமதத்தினைக் கண்டித்தாதம் மதத்தைப் போஷிக்கும் வாதம்.

ங. வீதண்டை :—மூர்க்கார்களது பிரமாணயுக்தியில்லாத வாதம்; அல்லது தன் பகஷத்தை ஸ்தாபித்துப் பரபகஷத்தைக் கண்டித்தல். இது ப்ரீஹர்ஷமிசிராசாரியர் கண்டன கிரந்தத்தில் செய்திருப்பது போன்றதாம்.

விதிவாக்கியம்ங் :-

க. அபூர்வவிதி :—அபூர்வக்கிரியையை விதிக்கும் வாக்கியம்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணம். ௪௨௯

உ. நியமவிதி:-அடையப்பட்ட இரண்டு பக்ஷங்களில் ஒன்றை விதிக்கும் வாக்கியம்.

௩. பரிசங்கியாவிதி:-இரண்டு பக்ஷத்தில் ஒன்றன் நிஷேதத்தை விதிக்கும் வாக்கியம்.

வேதத்தின் காண்டம் ௩:-

க. காண்டம்:-தர்மாதிரி நான்கு புருஷார்த்தங்களை யடைவிக்கும் சாதனங்களைக் கூறும் சர்வார்த்தப்பிரகாசகசர்வஞ்ஞகற்பிதமான சங்கீர்ண(கலப்பு)வாக்கியங்களோடு கூடிய வேதவடிவான ஒரு விருக்ஷ மிருக்கின்றது.

அதற்கு ஸ்ரீவிபாசர்முதலான ஆசாரியர்களால் கலியில் ஜீவர்களுடைய மந்தபுத்தியை யுத்தேசித்து, இருக்குமுதலிய நான்கு பிரிவுகள் விருக்ஷங்களின் கிளைகள்போல மும்மூன்று காண்டங்களாக வெவ்வேறு அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அவற்றுள், காமியம், நிஷ்காமியம், நித்தியம், நைமித்திகமெனப் பற்பல கருமங்கள் பிரயோகங்கள் அதுஷ்டானங்கள் முதலானவைகளாகப் பலகர்த்தாக்களால் ஜீவர்கள் கருமமார்க்கத்தில் பிரவர்த்திக்கும்பொருட்டுக் கூறப்பட்டுள்ளன. அவை கருமகாண்டங்களாம். அதிகாரிகள் சாஸ்

திராதுசாரமாக எதை யநுஷ்டித்துச் சுவர்க்காதி
களையும் அந்தக்கரணசுத்திமுதலானவைகளையும்
பயனாக வடைகின்றார்களோ, அந்தக் கருமகா
ண்டங்களின் பொருளை நிச்சயிக்க, ரிஷிகள் மு
னிவர்களால் அமைக்கப்பட்ட நூல்கள் தரும
சாஸ்திரங்களாம்.

உ. உபாசனை :-எதில் சகுணநிர்க்குண பேத
ங்களும், பிரதீக அகங்கிரஹ பேதங்களும், சாத
னவடிவ பலவடிவ பேதங்களும், ஒன்பதுவித பக்
திபேதங்களும், பலவித பகவத் உபாஸனைகள்,
அநுஷ்டானங்கள், அதிகாரிகள், பயன் முதலிய
னவும், அதிகாரிகளுக்கு உபாஸனையின்பொருட்
டுச் சொல்லப்படுகின்றனவோ, அது உபாசனா
காண்டமாகும். எதை யநுஷ்டித்து, உபாசகன் சித்
த ஏகாக்கிரவாயிலாகப் பரம்பரையாகச் சகுண
நிர்க்குணபிரஹ்மப்பிராப்தியாகிய பயனை யடை
கின்றானோ, அந்த உபாசனாகாண்டப்பொருளை
நிச்சயிக்க, ரிஷிகள் முனிவர்கள்முதலானவர்க
ளால் செய்யப்பட்ட நூல்கள் உபாசனாசாஸ்திர
ங்களாம்.

ங. ஞானம் :-எது ஆத்மஸ்வரூபமாக நின்றலை
அல்லது அவித்தியாநிவிருத்திவடிவ மோக்ஷத்
தின் சாதனங்களைக் கூறுகின்றதோ, பரோக்ஷ

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணகம். சகக

அப்பரோகூஞானத்திற்குச் சாதனமாக யஞ்ஞா
தி சமாதி சிவனாதிவடிவ பகிரங்கஅந்தாங்கசா
தனங்கள், அதனதிகாரிகள் முதலானவற்றை விச
க்தர்களினது பிரவிருத்தியின் பொருட்டுக் கூறு
கின்றதோ, அது பிரஹ்மகாண்டமாம். எதைப்ப
டிப்பதால் புருடன் ஞானவாயிலாக ஜீவன்முக
திவிதேகமுக்திவடிவப் பயனை யடைகின்றானோ,
அந்த ஞானகாண்ட அர்த்தத்தை நிர்ணயிக்க,
ஸ்ரீமத் வியாசர், சங்கரர், விசுவேசர், வசிஸ்டர் மு
தலான பல ஆசிரியர்களா லமைக்கப்பட்ட நூல்
கள் கௌணவேதாந்த சாஸ்திரங்களாம். வேதா
ந்தவடிவான உபநிடதங்கள் முக்கியவேதாந்தசா
ஸ்திரங்களாம்.

ஜாக்கிரம் ௩ :-

க. ஜாக்கிரஜாக்கிரம்:-வர்த்தமான ஜாக்கிரத்
தில் உண்டாகும் சொருபசாக்ஷாத்காரம்.

உ. ஜாக்கிரசோப்னம் :-ஜாக்கிரத்தில் உண்
டாகும் சென்ற அல்லது இனி வரும் விஷயங்க
ளைச் சிந்தித்தலாகிய மனோராஜ்யம்.

௩. ஜாக்கிரசுழுத்தி :-ஜாக்கிரத்தில் பிராந்தி
யினால் உண்டாகும் ஜடசொருபமாகிய விருத்தி.

ஜீவன் க. :-

க. பாரமார்த்திகன் :- சாக்ஷி(கூடஸ்த)சேதனம்.

உ. வியாவகாரிகன் :- சாபாஸ அந்தக்கரண ரூபஜீவன்.

ங. பிராதிபாஸிகன் :- சாபாஸ அந்தக்கரண ரூப வியாவகாரிகஜீவனிடத்திற் சொப்பனத்தில் அத்தியஸ்தமாகும் ஜீவன்.

*உசு. க. விசுவன் :- ஜாக்கிரத்தில் மூன்று தேகத்திற்கும் அபிமானியாகிய ஜீவன்.

உ. தைஜஸன் :- சொப்பனத்தில் ஸ்தூலதேகத்தி னபிமானத்தை விட்டுச், சூக்ஷ்மம் காரண மென்னும் இரண்டு தேகங்களின் அபிமானியா யுள்ள அதே ஜீவன்.

ங. பிராஞ்ஞன் :- சுழுத்தியில் ஸ்தூலசூக்ஷ்ம தேகங்களின் அபிமானத்தை விட்டுக், காரண தேக மொன்றையே அபிமானித்துள்ள அதே ஜீவன்.

*உசு. பைங்கலம், வராகம்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணம். ௪௩௩

நவ்வகைப்பதார்த்தங்கள்.

அநுபந்தம் ச :-தன்னை அறிந்த பிறகு புருஷனைக் கிரந்தத்தில் பொருத்துவது.

க. அதிகாரி:-மலவிசேஷபதோஷங்களில்லாத, அஞ்ஞானதோஷமுள்ளவனாய், விவேகமுதலீய நான்கு சாதனங்களோடுகூடிய புருஷன் வேதாந்தத்திற்கு அதிகாரி.

உ. விஷயம் :-பிரஹ்மாத்ம ஐக்கியம் வேதாந்தசாஸ்திரத்தின் விஷய(பிரதிபாத்திய)மாம்.

௩. பிரயோஜனம் :-சகல துக்கநிவிருத்தியும் பரமாதந்தப்பிராப்தியுமாகிய மோக்ஷம் வேதாந்தத்தின் பிரயோஜனம்.

ச. சம்பந்தம் :-கிரந்தத்திற்கும் விஷயத்திற்கும் பிரதிபாதகப்பிரதிபாத்தியத்தன்மையாகிய சம்பந்தமாம்.

*௨௭. அந்தக்கரணம் ச :-

க. மனம் :-சங்கற்பவிசற்பமாகிய விருத்தி; ஸ்தானம் கண்டம்.

*௨௭. பைங்கலோபநிஷத்து, யோகசிகோபநிஷத்து.

உ. புத்தி :- நிச்சயமாகிய விருத்தி ; ஸ்தானம் முகம்.

ஈ. சித்தம் :- சிந்தி(ஸ்மரி)த்தலாகிய விருத்தி; ஸ்தானம் நாபி.

ச. அகங்காரம் :- அகந்தையாகிய விருத்தி ; ஸ்தானம் ஹிருதயம்.

அவச்சேதகம் ச :- வேறுபிரித்தறிவிப்பதான வியாவர்த்தகத்தினை அவச்சேதக மென்பர்.

க. விசேஷணம் :- தனது ஆசிரயத்தின் சொரூபத்தில் பிரவேசித்து, அவ்வாசிரயத்தினைப்பிறபதார்த்தங்களினின்றும் வேறுபிரித்தறிவிப்பது.

(உ-ம்) நீலக்குடத்திலுள்ள நீலநிறம் தனது ஆசிரயமாகிய குடத்தின் சொரூபத்தில் பிரவேசித்து, அக்குடத்தை மற்றவெண்குடமுதலியவற்றினின்றும் வேறுபிரித்தறிவிப்பதாயிருப்பது போல.

உ. உபாதி :- தனது ஆசிரயத்தின் சொரூபத்தில் பிரவேசியாது, அவ்வாசிரயத்தினைப் பிறபதார்த்தங்களினின்றும் வேறுபிரிவித்தறிவிப்பது.

(உ-ம்) கடம் தனது ஆசிரயமாகிய கடாகாயத்தின் சொரூபத்திற் பிரவேசியாது, அக்கடாகாயத்தினை மற்ற மடாகாய முதலியவற்றினின்றும் வேறுபிரித்தறிவிப்பதாயிருப்பது போல.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௪௩௫

௩. உபலக்ஷணம் :-யாதானும் ஓர்காலத்தில் ஓர்தேசத்தி லிருப்பதாய்த் தனது ஆசிரயத்தைப் பிறவற்றினின்றும் வேறுபிரித்தறிவிப்பது.

(உ-ம்)காகம் யாதேனும் ஓர்காலத்து ஓர்தேசத் திருப்பதாய்த் தனது ஆசிரயமான தேவதத்த னது வீட்டை மற்றைய வீடுகளினின்றும் வேறுபிரித்தறிவிப்பதா யிருப்பதுபோல.

௪. உபரஞ்சகம்:-இயல்பாய்ப் பெறப்பட்டதர் மமாய்த் தனது ஆசிரயத்தை வேறுபிரிவித்தறி விப்பது.

(உ-ம்) நிரவயவத்தன்மை, விபுத்தன்மை, சே திக்கப்படாமைமுதலியன இயல்பாய்ப்பெறப்பட் ட தர்மமாய்த் தம் ஆசிரயமாகிய ஆகாயத்தை வேறுபிரித்தறிவிப்பதுபோல.

அவச்சேத்தியம் ௪ :-வேறுபிரித்தறிவித்தலா கிய அவச்சேத முடையதனை †அவச்சேத்தியம், ‡அவச்சின்னம், வியாவிருத்தம், வியாவர்த்தியம், வியாதர்த்தநீயம் என்பர்.

†அவச்சேத்தியம் =	}	வேறுபிரித்தறிவிக்கத் தக்கது.
வியாவர்த்தியம் =		
வியாவர்த்தனீயம் =		

‡அவச்சின்னம்=வியாவிருத்தம்= வேறுபிரித்தறி விக்கப்பட்டது.

க. விசிஷ்டம் :- விசேஷணமுடையது.

உ. உபகிதம் :- உபாதியுடையது.

ங. உபலக்ஷிதம் :- உபலக்ஷணமுடையது.

ச. உபரஞ்சிதம் :- உபரஞ்சகமுடையது.

*உஅ. அவஸ்தை ச :-

க. ஜாக்கிரம். உ. சொப்பனம். ங. சுழுத்தி.
ச. துரியம்.

*உக. அவஸ்தாஸ்தானம் ச :-

க. ஜாக்கிரஸ்தானம் நேத்திரம். உ. சொப்பன
ஸ்தானம் கண்டம் ங. சுழுத்திஸ்தானம் இருத
யம். ச. துரியஸ்தானம் உச்சி.

ஆசிரமம் ச :-

க. பிரஹ்மசரியம் :- கர்ப்பாதானம் ஜாதகர்ம
முதலிய ஸம்ஸ்காரங்களுக்கிடைய எட்டு அல்ல
து பத்துவருஷ ஆயுளான காலத்தில் மூன்று

*உஅ. *உக. பிரஹ்மோபநிஷத்து, சாரீரகோப
நிஷத்து, பரப்பிரஹ்மோபநிஷத்து.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணனம். ௪௩௭

வருணத்தாராலும் சாவித்திரியோடு கூடிய யஞ்ஞோபவீதசம்ஸ்கார மானபின் வித்தைகற்கும் பொருட்டுக்குருகுலவாசம் செய்தல் பிரஹ்மசரிய ஆசிரமமாம்.

ஸ்த்ரீசம்பாஷணை முதலிய எட்டு அங்கங்களின் அபாவவடிவமும், குருசுசுருஷை முதலியனவும் பிரஹ்மசாரியின் அசாதாரணதருமங்களாம்.

அந்தப் பிரஹ்மசர்யம் (௧) நைஷ்டிகம், (௨) உபசூர்வாண மென்று இரண்டு வகைப்படும்.

(௧) குருவிடம் வித்தைகற்றபின் மரணபரியந்தம் விஷயப்பற்றின்றி வைராக்கியமுடையவனாயிருத்தல் நைஷ்டிகபிரஹ்மசரியமாம்.

(௨) வைராக்கிய மில்லாவிடின் வித்தைகற்றதற்குக் குருதக்ஷணை கொடுத்துத் தனது தர்மங்களில் நிலைத்தல் உபசூர்வாணபிரஹ்மசரியமாம்.

உ. கிருகஸ்தம் :- குருகுலவாசம் செய்வதில் வைராக்கியாதிகள் உண்டாகாமலும், ராகாதி(பஞ்சக்கிலேசாதி)களால் தகிக்கப்படாமலுமிருந்தால், குருதக்ஷணை கொடுத்தபிறகு, புத்ரோத்பத்தியின் பொருட்டுத் தன்குலத்துள்ள ஸ்த்ரீயை வரித்தல் கிருஹஸ்தாச்சிரமமாம்.

அவ்வாச்சிரமத்தில் தனக்குப் பரம்பரையாகக் கிடைத்த விருத்தியை(தொழிலை)க்கொண்டுத் தருமமாகத் தநாதிகளைச் சம்பாதித்து, அதில் நான்கு பங்கைக்கொண்டு பகவத்காரியங்களையும் மற்றவைகளால் தன்குடும்பாதிகளையும் இரக்சித்தல் கிருகஸ்தனது அசாதாரணதருமங்களாம்.

பகவத்பக்தி, சாதுசேவை, வேதாந்தசிரவணாதிகள் கிருஹஸ்தனது சாதாரணதருமங்களாம்.

ங. வானப்பிரஸ்தம்:-தான் வரித்தஸ்தீரீயினிடத்துப் புத்திரோத்தபத்தியான பின்னும் விஷயாதிகளில் வைராக்கிய முண்டாகாவிடின், சரீர இந்திரியாதிகளை வாட்டுதற்கு அரண்யம்(காடு) அல்லது மலையின்குகை முதலானவற்றில் வசித்தல் வானப்பிரஸ்தாச்சிரமமாம்.

கிருஷ்ட(உழுதுபயிரிட்ட)அல்லது சமைத்த அந்நங்களாலும், கந்தமூலபலங்களாலும், பரமேசுவரனைப் பூசித்துச் சரீரயாத்திரையின்(தேகநிலைத்தற்)பொருட்டு அதனைப்பூசித்துக் கிரீஷ்ம முதலான ஆறு ருதுக்களின் குணங்களைத் தன் கிரசாலேற்றுச் சகித்தல் வானப்பிரஸ்தனது அசாதாரணதருமங்களாம்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணம். ௪௩௬

ச. சந்நியாசி:—அதன்பின் விஷயாதிகளில் வைராக்கியத்தோடு சாஸ்திரவிசாரத்தினால் சகலவிகிதகருமங்களையும் விட்டு, ஞானமடையும்பொருட்டுத் தண்டதாரணத்திபிரேஷமந்தர உச்சாரணத்தோடுகூடிய சன்னியாசத்தையடைதல் சன்னியாச ஆசிரமமாம்.

அதனையே யதியாச்சிரமமென்றும், கிரமசன்னியாசமென்றும் சொல்லுவர்.

என்று வைராக்கியமுண்டானதோ, அன்றே அங்கீகரிக்கப்படும் சமதமாதிதர்ம அநுஷ்டானங்களும், ஓங்கார உபாசனையும், குருமுகமாகச் செய்யும் வேதாந்தசிரவணாதிகளும், சர்வபூதங்களிடத் திரக்கமும், ஸ்தரீதநாதிகளின் நீக்கமுமாகிய இவ்வெல்லாம் பரமஹம்சசந்நியாசியின் அசாதாரணதருமங்களாம்.

நான்குவருணத்தாருக்கும் நான்கு ஆச்சிரமங்களின் சாதாரண அசாதாரண பேதமுடைய அநேகதருமங்கள் சுருதிஸ்மிருதிகளிற் கூறியுள்ளன. அவற்றுட் சில உபயோகமாகும் தருமங்கள் திசைமாத்திரத்தைக் காட்டுவதுபோல இங்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆர்த்தன்முதலிய பக்தர் ச :-

க. ஆர்த்தன் :-அத்தியாத்மமுதலிய துக்கங்களால் வியாகூலமுள்ளவன்.

உ. ஜிஞ்ஞாக:-பகவானது உண்மையை அறியுமிச்சை யுடையவன்.

ங. அர்த்தார்த்தி :-இகலோகபரலோக போகங்களில் இச்சையுடையவன்.

ச. ஞானி :-ஜீவன்முக்தனாகிய வித்துவான்.

உற்பத்திமுதலிய கிரியைகள் ச :-இங்கேகிரியை என்னும் சப்தத்தால் கிரியையாகிய கர்மத்தின் பலம் சொல்லப்படுகின்றது.

க. உற்பத்தி :-முதற்கணம்(ஜன்மம்). குலாலனது கிரியைக்குப் பயனாகிய குடத்தின் உற்பத்திபோல.

உ. பிராப்தி :-நடத்த லென்னும் கிரியையின் (இச்சித்த இடத்தை அடைதலாகிய) பலம்.

ங. விகாரம் :-அந்நியவுருவத்தை யடைதல். சமையற்கிரியை(தொழிலு)க்குப் பயனாகிய அந்நத்தின் விகாரம்(திரிபு)போல.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணகம். ௪௪௧

௪. சம்ஸ்காரம் :-(௧)மலத்தின் நிவிருத்தி,

(௨) குணத்தின் பிராப்தி என்னும் பேதத் தால் சம்ஸ்காரம் இரண்டுவுகையாம்.

(௧) வஸ்திரத்தைக் கழுவுதலாகிய கிரியைக் குப் பயனாகிய மலநிவிருத்திபோலும்.

(௨) குசம்பாவில் வஸ்திரத்தை நனைத்தலாகிய கிரியைக்குப் பயனாகிய இரத்தகுணத்தின் உற்பத்திபோலும்.

சத்தப்பிரவிருத்தியின் நிமித்தம் ௪ :-

௧. ஜாதி :-பிராஹ்மணன், அசுவம், பசு என்பன ஜாதிசப்தங்கள். அவை பிராஹ்மணர் முதலான வியக்கிகளிலுள்ள பிராஹ்மணத்துவாதி ஜாதிகளைக் கொண்டு, சுரோதாவினிடத்துச் சக்தியை அங்கீகரித்தல்வாயிலாகத் தமது அர்த்தத்தைப் போதிப்பனவாய், ஜாதிவிசிஷ்ட வியத்தியின் ஸ்மரணையை உண்டாக்குகின்றன.

௨. குணம் :-வெண்மை, செம்மைமுதலிய குணசப்தங்கள். அவையும் தமது ஆசிரயமான திரவியத்துள்ள வெண்மை செம்மைமுதலான

குணங்களைக் கொண்டுச் சுரோதாவிற் கு விசிஷ்ட
டமாகிய தமது அர்த்தத்தை யறிவிப்பனவாகி
ன்றன.

௩. கிரியை :—சமைப்போன், பாடகன் என்ப
ன கிரியாசப்தங்கள். அவையும் சமைத்தல்படித்
தல் வடிவக்கிரியைகளை, நிமித்தமாகக்கொண்டு
கிரியையுடையவனைச் சுரோதாவிற் கறிவிப்பன
வாகின்றன.

௪. சம்பந்தம் :—தனிகன், கோபாலன், புத்தி
மான் என்பன சம்பந்தசப்தங்கள். அவையும் த
னாதிவிசேஷணங்களின் பிரவிருத்திநிமித்தங்க
ளால் சுரோதாவினிடத்துத் தமது அர்த்தத்தை
யறிவிப்பன வாகின்றன.

சந்நியாசம் ௪ :—

*௩௦. குடீசகம். உ. பகூதகம். ௩. ஹம்ஸம்.
௪. பரமஹம்ஸம்.

சமாதிவிக்கினம் ௪ :—

௧. இலயம். ௨. விசேஷபம். ௩. கஷாயம். ௪.
இரஸாஸ்வாதம்.

*௩௦. பிக்ஷு-கோயநிஷத்து, சாட்யாயனோபநிஷ
த்துமுதலியன.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௪௪௩

இதன் விரிவை, விசாரசாகரம் ஏழாவது தரங்கம் ௪௪௬. ௪௪௭. வரையிலுள்ள பிரசங்கங்க ளிற்காண்க.

சித்தநிரோத(சித்தத்தைஜயிக்கும்)யுக்திச:-

௧. அத்தியாத்மவித்தை :-ஸ்ரீகுருபிரசாதத்தா ற் கிட்டிய தத்துவம்பதார்த்தவிசாரத்தினு லுண் டாகும் பிரஹ்மாத்த்மஜக்கியவிஷயமாகிய ஞான த்தின் பிராப்தி அத்தியாத்மவித்தையாம்.

அல்லது சுரோத்திரியரும் பிரஹ்மநிஷ்டரு மாகிய குருமுகமாக வேதாந்தசாஸ்திரங்களை விதியோடு கிரகித்தல், அத்தியாத்மவித்தையாம்.

௨. சாதுசங்கம்:-ஜிஞ்ஞாசவினிதத்தைக் கோ ருகிறவரும் ஹிதோபதேசத்தினால் சம்சயங்களை ச் சேதிப்பவரும், இகலோகபரலோகப் பிரயோ ஜனங்களை விரும்பாதவருமாகிய சாதுவிற்குச் சிரத்தையோடு செய்யும் சுசுருஷைமுதலியன சாதுசங்கமாம்.

௩. வாசனாத்தியாகம் :-அசுரசம்பத்துவடிவ நாநாவித மலினவாசனைகளை, அவைகளின் வி ரோதமான தைவசம்பத்துவடிவ சுத்தவாசனைக ளைக் கொண்டு விடுதல் வாசனாத்தியாகமாம்.

ச. பிராணயாமம்:—ரோசகபூரகமுதலான அப்
பியாசக்கிரமங்களா லுண்டாகும் சுபாவமான
பிராணகதியின் நிரோதவடிவம் பிராணயாம
மாம்.

சித்தஜயத்திற்குக் காரணமாகிய இந்நான்கில்
முதல் மூன்றும் மிருதுல(இலேசான)மார்க்கங்
களாம். இவைகளால் சித்தநிரோதமாகாதகால
த்து(க்லிஷ்டமுள்ள)கடினமார்க்கமான பிராண
நிரோதவடிவ யுக்தியைக்கொண்டு சித்தஜயம்
செய்வது அவசியமாம்.

*நக. சிரவணாதி ச:—

*நஉ. க. சிரவணம். உ. மனனம். ந. நிதித்
தியாசனம். ச. சமாதி.

தர்மமுதலியன ச:—நான்கு புருஷார்த்தம்.

க. தர்மம்:—சகாம அல்லது நிஷ்காம புண்ணி
யம்.

*நக. அத்தியாத்மோபநிஷத்து.

*நஉ. விசாரசாகரம் கஅ-வது பிரசங்கத்திற்
காண்க.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணம். சசுதி

உ. அர்த்தம் :- இஷ்டவுபகத்திலும் பரலோகத் திலுமுள்ள போகத்திற்குச் சாதனங்களாகிய திரவிய முதலியன.

ஈ. காமம் :- இகலோகபரலோகங்களின் போகம்.

ச. மோகம் :- அர்த்தநிவிருத்தி ஆரந்தப் பிராப்தி.

பரிசம் ச :-

க. சீதம் :- துவக்கந்திரியத்தோடு குளிர்ந்த ஜலாதித்திரவியங்களின் சையோகமானபோது, “இது சீதனமாமிருக்கின்றது” என்னும் துவக்கந்திரிய ஜந்நியஞானத்திற்கு விஷயமாவது சீதபரிசமாம்.

உ. உஷ்ணம் :- அக்கினிமுதலான உஷ்ணத் திரவியங்களின் சையோகமானபோது, “இது சுடுகின்றது” என்னும் ஞானத்திற்கு விஷயமாவது உஷ்ணபரிசமாம்.

ஈ. மிருது :- மயிலிறகு, புஷ்பம், மிருதுவான வஸ்துவம் பஞ்சமுதலிய திரவியங்களின் சையோகமானபோது, “இது மிருதுவாக விருக்கின்றது” என்னும் ஞானத்திற்கு விஷயமாவது மிருதுபரிசமாம்.

ச. கடினம்:—கட்டை ஆயுதம் கல்முதலான தீரவியாதிகளின் சையோகமானபோது, “இது கடினமாக விருக்கின்றது” என்னும் ஞானத்திற்கு விஷம்பமாவது கடினமேயாகும்.

*ங்ங. பிரஹ்மவித்துமுதலியோர் ச:—

க. பிரஹ்மவித்து:—நான்காவது பூமியிலுள்ள ஞானி. மஹாவாக்கியவிசாரத்தாலுண்டாகிய ஞானத்தினால் ஆவரண அத்தியாசங்களின் நிவிருத்தியாகப் பூரணநந்தப் பிரஹ்மத்தை பிரத்தியக் ஞானவடிவத்தால் ஸாக்ஷாத் தாக அறிகிறவன் பிரஹ்மவித் தெனப்படுவன். அவனே சத்துவாபத்தி யென்னும் பெருநுடைய நான்காம் பூமியிலுள்ளவன். அவனே சுரோத்தரியபிரஹ்மநிஷ்டகுரு. அவனே உபதேசவாயிலாக வேதாந்த சம்பிரதாயங்களில் பிரவர்த்திக்கச் செய்கிறவன். அவனுக்கு இந்த ஜாக்கிரப்பிரபஞ்சம் சொப்பனம் போலத்தோற்றுகிறது. எப்படிச் சொப்பனங்கண் டெழுந்தவன் சொப்பனப்பிரபஞ்சத்தை ஸ்மரித்தானாயினும், அதை மித்தையாக மதிக்கின்றானே, அப்படியே இவனும்

*ங்ங. வராகோபநிஷத்து ச-வது அத்தியாயம், பாலபோதம் ௫௨-வது பிரசங்கம்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணகம். ௪௪௭

பிராரப்தபயனைப் புசிக்குங் காலத்தில் ஜாக்கிர
ஜகத்தைக் கண்டபோதிலும் அதை மித்தையாக
வே மதிக்கின்றான்.

௨. பிரஹ்மவித்துவரன் :- ஐந்தாம் பூமியிலுள்
ள ஞானி. எவ்னுக்குப் பிரஹ்மஞானத்தின் பின்
புத்திரன் வித்தமுதலான வாசனைகளும், தேக
லோக சாஸ்திரவாசனைகளும் நீங்கும்பொருட்டு
ச்சின்மாத்திரவாசனை மைத்திரிமுதலான விரோ
திவாசனை என்பவற்றின் திடதர அப்பிபாசமு
முண்டாகி, ஜீவன்முத்தியின்பொருட்டு வாசனை
நசித்திருக்கின்றதோ, அவனுக்கே முற்கூறிய
பிரஹ்மவித்தினும் வரஜாதன்மையுண்டாகின்
றது. அவனே அசம்சக்தி யென்னும் பெயரிய
ஐந்தாவது யோகபூமியி லிருப்பவன். அவனே
பிரஹ்மவித் தவர னெனப்படுகின்றான். அவனுக்
கிந்த ஜாக்கிரப்பிரபஞ்சம் சுழுத்திபோன் றிரு
க்கின்றது. சுழுத்தியி லிருப்பவனுக்கு ஸர்வவி
ருத்திகளும் நித்திரையில் ஒங்கியிருப்பதுபோ
ல, இவனுக்கும் ஜாக்கிராவஸ்தையில் இந்திரிய
திக ளிருப்பனவாகக் காணப்பட்டனும், அவைக
ளால் விஷயங்கள் கிரகிக்கப்படாமைபால், சுழு
த்தனாவன். அவனுக்குப் பெரும்பாலும் அடங்
கியவிருத்திகளன்றி கற்பமாகவேயிருக்கின்றன.

ஜடபரதாதிகளைப்போல ஒருகால் உபதேசத்தின்- பொருட்டும் அல்லது சரீர யாத்திரையின் பொருட்டும் விருத்திகள் எழவும் செய்யும்.

ஈ. பிரஹ்மவித்வரியான் :- ஆறாம் பூமியிலுள்ள ஞானி. எவன் பிரஹ்மஞானத்தின் பின் வாசனாக்ஷயமனோநாசாதிகளால் பூர்ணனாயிருக்கின்றானோ, அவன் பதார்த்தாபாவினிவடிவ ஆறாவது பூமியி லிருப்பவன். அவனே முற்கூறிய வரணினும் வர(மேலானவ)னாக இருத்தலால் பிரஹ்மவித்வரியா னெனப்படுகின்றான். காட்சமுத்தியுடையவன் நித்திரை யினின்றும் தானே விழியாது பிறர் எழுப்ப விழிப்பதுபோல, இவனும் சதாநிர்விகற்பப்பிரஹ்மத்தில் லயமா யிருத்தலால், அவனாதாதிகளைப்போல தானே உத்தான தைசைய அடைகிறதில்லை; ஒருகால் பிறரால் விழிக்கவும் கூடும்.

சு. பிரஹ்மவித்வரிஷ்டன் :- ஏழாம் பூமியிலுள்ள ஞானி. எந்தப் பிரஹ்மவேத்தாவினுடைய மனமும் வாசனையும் அத்தியந்தம் நாசமா யிருக்கின்றதோ, அவன் அந்த அகண்டபிரஹ்மத்தோடு தன்மயனாயிருத்தலால், ஒருபோதும் பிறராலும் விழிப்படைகிறதில்லை. ஜலநிரப்பிய கடத்தைத்தடாகத்தில் வைத்தகாலத்தில் அந்தக் கட

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணம். ௪௪௯

த்தின் உள்ளிலும் வெளியிலும் ஜலம் நிறைந்திருப்பது போல, இவன் சஸ்திரகாத (ஆயுதவெட்டு) முதலான பெருந்துன்பங்களைச் செய்யினும், ஏழாவதாகிய துரியமேன்னும் பெயருடைய யோகபூமியி லிருத்தலால் நிஷபர்முதலியோரைப்போல சொரூபத்தினின்றும் சலிக்கிறதில்லை. இவனே பிரஹ்மவித்வரிஷ்டன்.

பிரமாணம் ௪:—பிரமஞானத்திற்குக் காரணம் பிரமாணம். இங்கே நான்கு பிரமாணங்களைக் கூறுதல் நியாயசாஸ்திரத்தின்படியாம்.

க. பிரத்தியக்ஷம். உ. அனுமானம். கூ. உவமானம். ச. சத்தம்.

புருஷார்த்தம் ௪:—

க. தர்மம்:—சுருதிஸ்மிருதிகளை யநுசரித்த காமியகர்மாறுஷ்டானங்களா லுண்டாகும் அபூர்வ(அதிருஷ்ட)ங்களின் பரியாயம்.

உ. அர்த்தம்:—அவை(தர்மம்)களாலுண்டாகின்ற தனாதிபதார்த்தங்களும், சுவர்க்காதி உலகங்களும்.

கூ. காமம்:—சகாமபுண்ணியாதிபயனால் தானிச்சித்தபடி இந்திரியாதிகளால் இச்சித்த விஷயங்களைப் புசித்தல்.

ச. மோக்ஷம் :- கர்த்திருத்வாதி சகலபந்த நி
விருத்திபூர்வகமான சித்தத்தின் பிரஹ்மாகார
நிலை.

பூதக்கிராமம்(யோனி) ச:-

க. ஜராயுஜம்:-சருப்பையினின்று தோன்றும்
மனிதர் மிருகமுதலியன.

உ. அண்டஜம்:- முட்டையினின்று தோன்
றும் பறவை பாம்புமுதலியன.

ங. உற்பிஜ்ஜம்:-வித்து வேர் கிழங்கு கொம்
பு கொடி முதலியவற்றினின் றுண்டாகும்விரு
க்ஷமுதலியன.

ச. சுவேதஜம்:-வேர்வைமுதலியவற்றினின்
றுதோன்றும் பேன் மூட்டுப்பூச்சிமுதலியன.

பூஜாபாத்திரம் ச:-

க. பிரஹ்மநிஷ்டர்:-அசம்பாவனை விபரீதபா
வனையின்றிய பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரமுடையவரு
ம், சர்வகாமநிவிருத்தரும், இந்த ஜகத்சமித்
தையாகக் காண்பவரும் எவரோ, அவர் பிரஹ்ம
நிஷ்டர்.

உ. முமுகூஃ:- எவன் விஷயபோகங்களினி
ச்சையை விட்டு,விவேகவைராக்கியாதி சாதனங்

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணம். சஞக

களோடு போகத் தோன்றியே வீரும்புபவனா
யிருக்கின்றனவே, சுரோத்திரமும் பிரஹ்மகிஷ்
டருமாயிய குருவை ஈசுவரபுத்தியாகச்சேவை
செய்கின்றனவே, வேதாந்தசுவரணர்த்தங்களை
லாம் வண்ணத் தஞ்சமாந வடைநின்றனவோ,
ஆவன் புழங்கும்.

ந. பக்தன்:- ஆத்மநிவேதனமுள்ள ஹரிதா
ஸன்.

ச. சுவரம்நிஷ்டன் (தன்வரம் சுவரம்நிஷ்டி
ல் நிப்பவன்).

*நச. மைத்திரிபுத்தலியன் ச:-

நச. மைத்திரி:-பணமுள்ளவனிடத்திலாவது,
புணத்திலும் சமாவாய் எனவரிடத்திலாவது, ஈச
சுவரத்தன் டத்திலாவது, வேதாந்தம் உபாசகர்க

*நச. மைத்திரிபுத்தலியன் ச:-

நன்குதவா சுவரம்நிஷ்டன்

நாடகம்நிஷ்டன்

துன்புறுவார் தம்மை நோக்கி

துயர்க்காரி ல் தருண் டாரு

யின்புறுவார் தம்மை நோக்கி

யின்புறுதன் முதிதை பாவ

வன்கணர்பால் வேட்கை கோப

மருவிடாமை யுபேகை யாகும்.

(ச)

ளிடத்திலாவது “இவர்கள் என்னுடையவர்கள்”
என்றுண்டாகும் புத்தி.

உ. சூருணை:- துக்கமுடையவன், குணத்தினால் தாழ்ந்தோன், அஞ்ஞானி, ஜிஞ்ஞாசு என்னு மிவர்களிடத்திலுள்ள இரக்கம்.

ங. மூதிதை:- புண்ணியவான், குணத்தினால் மேற்பட்டவன், ஈசுவரன், முத்தன் என்னு மிவர்களிடத்திலுள்ள பிரியம்.

ச. உபேகை:- பாவி, அவகுணன், துவேஷி, பாமரன் என்னு மிவர்களிடத்திலுள்ள இராகத்துவேஷமில்லாமையாகிய உதாசீனத்தன்மை.

*ங்டு. மோகஷத்துவாரபாலகர் ச:-

மைத்திரியே முதலா நான்கு
மருவிடுநல் லுள்ளத் தென்றுந்
தொத்துறுமற் சரமே யிஞ்சை
துயர்தருதீப் பொருமை யாதி
பித்துறுதுர்க் குணங்க ணீங்கிப்
பெரியபொரு ளிலகா நிற்கு
முத்தரிட மியற்கை யாக
முந்துறுமே யிந்த நான்கும்.

(உ)

*ங்டு. மகோபநிஷத்து ச-வது அத்யாயம்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணம். சூருக

க. சமம். உ. சந்தோஷம். கூ. விசாரம் (விவேகம்). ச. சாதுசங்கம்.

யோகபூமி ச:-

க. வாக் சூலயம். உ. மனோலயம். கூ. புத்தீலயம். ச. அகங்காரலயம்.

வருணம் ச:-

க. பிராஹ்மணன். உ. கூத்தீரியன். கூ. வைசியன். ச. சூத்திரன்.

வர்த்தமான ஞானப்பிரதிபந்தம் ச:-

க. விஷயாசக்தி:- அநேக அநர்த்தார்த்தங்களுக்கு காரணமான ஸ்திரீபுத்திராதிவிஷயங்களில் பிராந்தியினால் இது என்னுடைய தென்னும் மமதை புத்தியோடு அங்கீகரித்தவைகளில் முன் ஸம்ஸ்காரத்தினு லுண்டாகும் திடப்பிரீதி அவாவல அவைகளின் வியோசத்தையும் தியாகத்தையும் சகியாமை அல்லது விசாரகாலத்தில் அவைகளை யடிக்கடி சிந்தித்தல் விஷயாசக்தியாம்.

உ. புத்திமந்தத்தன்மை:- சரோத்திரியரும் பிராஹ்மநிஷ்டருமாகிய குருவினால் யுக்திப்பிரமாணநிருஷ்டாந்தங்களோடு அறிவிக்கப்படும் பிரஹ்மாத்த்மஜுக்கியவடிவ அர்த்தங்களை நிச்சயபுந்

தியாகக் கிரகியாதிருத்தல், அல்லது விஷயாசக் தியினால் தூலத்தன்மையடைந்த சித்தத்தித்யுக் சூக்ஷ்மப்பிரஹ்மவஸ்துவைக் கிரகிக்ருதகாமம் த்தியமின்மை பிரஞ்ஞமாந்தயமாம்.

ந. சூதர்க்கம :-ஷட்விதலிங்கங்களா லறிவித் தப்பட்ட அத்விதீயவேதாந்தார்த்தங்களை யநாத் பசாத்திரத்துள்ள மூலமின்றிய விரோதசர்க்கங் களால் விபரீதமாகக் கொள்ளுதல் சூதர்க்கமாம்.

ச. விபரீததுராக்கிரகம் :- நான் சுருதியுணர்ந் தவன், பண்டிதன், பூபாலன், விரகத்தென்து தேகேந்திரியாதி அநாதமாக்கரில் அத்மபுத் தியைச் செய்தல். அல்லது, பிரபந்தியினால் ஆதார விலாரோபித்தவருண ஆசிரமகர்த்திருதவோபக் திருத்தல் அபிமானங்களை அசங்க அத்விதீய அத்மசிரவணைகளைச் செய்தபிரகம் விடாதிரு த்தல் துராக்கிரகமாம்.

(இந்நான்கில் ஒன்றிருப்பினும் யதார்த்தஞா ன முண்டாகாதெனின், யாவு முடையோ னுக் குண்டாகா தென்பதில் என்ன சொல்லவேண்டி யிருக்கிறது).

வர்த்தமானஞானப்பிரதிபந்தநிவிருத்தியின் வது ச:-

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணனம். சுரு

க. சமமுதலியன:-இது விஷயாசக்தியை நிவர்த்திப்பது.

உ. சிரவணம்:-இது புத்தியின் மந்தத்தன்மையை நிவர்த்திப்பது.

ஈ. மனனம்:-இது குதர்க்கத்தை நிவர்த்திப்பது.

ச. நிதித்தியாசனம்:-இது விபரியயத்தி(விபரீதபாவனையி)லுண்டாகும் துராக்கிரக அகந்தையை நிவர்த்திப்பது.

விவேகமுதலியன ச:-

* ஈச. க. விவேகம். உ. வைராக்கியம். ஈ. ஷட்சம்பத்த. ச. முமுக்ஷுத்துவம்.

வேதம் ச:-

க. இருக்கு. உ. யஜுசு. ஈ. சாமம். ச. அதர்வணம்.

* ஈச. விசாரசாகரம் பிரசங்கம் எ-முதல் கச-வரையில் பார்க்க.

ஐவகைப்பதார்த்தங்கள்.

*க௮. அக்னி நு:-க.சுவர்க்கம், உ. இந்திரன், ங. பிருதிவி, ச. புருஷன், நு. ஸ்தரீ.

அஞ்ஞானத்தின் பேதம் நு:-அஞ்ஞானத்தில் வேதாந்தாசாரியர்களின் மதபேதம்.

க. மாயைஅவித்தைவடிவம்:-சிலர்(வித்தியா ரண்ணியசுவாமிகள்) அஞ்ஞானத்தை மாயை(சமஷ்டி அஞ்ஞானமய ஈசுவரவுபாதி) அவித்தை (வியஷ்டி அஞ்ஞானமய ஜீவவுபாதி)வடிவமாக ஒப்பியிருக்கின்றனர்.

உ. ஞானக்கிரியாசக்திவடிவம்:-சிலர் அஞ்ஞானத்தை ஞானசக்திக் கிரியாசக்தியாகக் கொள்ளுகின்றார்கள்.

ங. விசேஷப ஐவரணவடிவம்:-சிலர் அஞ்ஞானத்தை ஆவரணவடிவ மென்றும், விசேஷப(க்திற்கு ஏதுவாகியசக்தி)வடிவ மென்றும் கொள்ளுகின்றனர்.

*க௯. சாமவேதசாந்தோக்திய உபரிஷத்தின் நான்காவது அத்யாயத்துள்ள பஞ்சாக்கினிவித்தையிலும் ஸ்ரீபஞ்சதசி தியானதிபம், கக-வது சுலோகவுரையிலும் அதன் டிப்பணத்திலும் காண்க.

கலை.]வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணம். சநி

ச. சமஷ்டி வியஷ்டிவடிவம்:-சிலர் அஞ்ஞானத்தைச் சமஷ்டி (சசுவரவுபாதி)வியஷ்டி(ஜீவவுபாதி)வடிவ மென்று கொள்ளுகின்றனர்.

நி. காரணவடிவம்:-சிலர் அஞ்ஞானத்தை ஜகத்திற்கு உபாதானகாரணமாகிய மூலப்பிரகிருதிமய சசுவரவுபாதிவடிவமாகக் கொள்ளுகின்றனர். அந்தப்பகூத்தில் ஜீவன் காரிட(அந்தக்கரண)வுபாதி வுடையவனாகக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

அபாவம் நி:-இல்லை யென்னும் தோற்றத்திற்கு விஷயம்.

க. பிராகபாவம் :-காரியத்தின் உற்பத்திக்கு முன்னுள்ள காரியத்தின் அபாவம்(முன்னின்மை).

உ. பிரத்துவம்சாபாவம் :-நாசத்திற்குப்பின் உண்டாகும் அபாவம்(அதிவுபாட்டின்மை).

ங. அந்நியோந்நியாபாவம் :-ஒன்றிலொன்றின்மை. அது உருவபேதம்போலும், கடபடங்களின் பேதம்போலுமாம்.

ச. அத்தியந்தாபாவம் :-மூன்று காலத்திலுமில்லாமை(முழுதுமின்மை). அது வாயுவில் உருவமில்லாமைபோலும்.

ந. சாமயிகாபாவம்: -ஜர் (எடுத்துக்கொள்ளும்) சமயத்தில் பூமிமுதலியவற்றில் உண்டாகும் குடத்தின் அபாவம்.

*கஅ. அவஸ்தை நு:-

க. ஜாக்கிரம். உ. சொப்பனம். ந. சுழுத்தி ச. துரியம். நு. துரியாதீதம்.

இயமம் நு:-

க. அஹிம்சை (கொல்லாமை). உ. சத்தியம் (வாய்மை). ந. பிரஹ்மசரியம் (எண்வகை மை துனமின்மை). ச. அபரிக்கிரகம்—நிருவாகத் திற்கு அதிகமாகத் தனத்தைக் கொள்ளாதிருத்தல். நு. அஸ்தேயம்—கள்ளாமை (திருடாதிருத்தல்).

*நக. உபவாயு நு:-

க. நாகன்:-வாந்திக் கேதுவாகிய வாயு. இருதயம் ஸ்தானம்.

உ. கூர்மன் :-கண்ணிமைத்தற் கேதுவாகிய வாயு. ஆசனம் ஸ்தானம்.

*கஅ. மண்டலப்பிராஹ்மேஹபரிஷத்து.

*நக. பிரஹ்மவித்தியோபநிஷத்து, பைங்கலோபநிஷத்து, தியானபிந்தூபநிஷத்து.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணம். சுருக

௩. கிரிகரன்:-தும்மலுக் கேதுவாகிய வாயு, நாபி ஸ்தானம்.

௪. தேவதத்தன்:-கொட்டாவி விடுவதற் கேதுவாகிய வாயு, கண்டம் ஸ்தானம்.

௫. துனஞ்சயன்:-விந்ஞதற் கேதுவாகிய வாயு, சர்வாங்கம் ஸ்தானம்.

ஏதுப்போலி ௫ :- (ஹேத்வாபாசம்) ஏதுவின் இலக்கண(சாத்தியத்தன் சாதகத்துவ)நிலனாததாய், ஏதுவைப்போலத்தோற்றும் துஷ்ட ஏது, அல்லது ஏதுவின் ஆபாசம் (தோஷம்) ஏதுப் போலியாம்.

௬. சவ்வியபிசாரம்:-துணிபொருளாகிய சாத்தியத்தின் (அக்கினியின்) ஆசிரய (பர்வத)த்திலும், அதன் அபாவத்தின் ஆசிரயத்தி(மடுவி)லும் இருக்கும் ஏது, சவ்வியபிசாரமாம். அது 'பர்வதம் அத்வணியுடையது; பிரமேயமா (அளவையால் அளக்கத்தக்கதா) கலின் ' என்பதாம், இதனையே அநைகாந்திக (பிழிச்செயுடைய) ஏது வென்றும் கூறுவர்.

௭. விருத்தம் :-சாத்தியமல்லாவிடத்து வியாபித்திருக்கும் ஏது, திருத்தமா (மாறுகொளவது) ம். அது 'சத்தம் நித்தியம்; கிரியாஜ்ஞியமா யிரு

த்தலால்' என்னும் ஏது, சாத்திய(ரித்திய)மல்லா அரித்தியத்தில் விபாபித்திருக்கின்றது; ஏனெனின், எது கிரியாஜந்ரியமோ, அது அரித்தியமாம், கடம்போல என்னும் ரியம மிருத்தலால் என வரும்.

ஈ. சற்பிரதிபக்கம்:-சாத்தியத்தின் அபாவத்தைச் சாதிக்கும் அன்னிய ஏது எதற் கிருக்கின்றதோ, அது சற்பிரதிபக்கமா(மறுசுலையுடையது)ம். அது 'சத்தம் ரித்தியமாம்; செவிக்கு விஷயமாதலால்' என்னும் ஏதுவினது சாத்திய(ரித்தியதனுவ)த்தின் அபாவத்தைச் சாதிக்கும், 'சத்தம் அரித்தியமாம்; காரியமாகையால், கடத்தைப்போல' என்னும் ஏதுப்போல. யானது காரியமோ, அது அரித்தியமேயாம்.

சு. அசித்தம்:-ஏதுவின் சொரூபம் பகூத்திற் பெறப்படாமை அசித்தம்(பேறில்லது). அது, 'சத்தம் குணமாம்; நேத்திரஜந்ரியஞானத்திற்கு விஷயமாதலால்; உருவத்தைப்போல' என்பது. இங்கே கண்ணிற்கு விஷயமாகையது ஏதுவின் சொரூபம் சத்தமாகிய பகூத்தித்தம்; ஏனெனின், சத்தம் சிவவணஜந்ரியஞானத்திற்கு விஷயமாதலால்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணம். சசக

தி. பாதிதம்:—எதனது சாத்தியத்தின் அபாவம் வேறொரு பிரமானத்தால் நிச்சயிக்கப்படுகின்றதோ, அது பாதிதம் (மறுப்புடையது). அது 'அக்கினி சூழல்லாதது: திரவியமாயிருத்தலால்' என்னும் ஏதுவினது சாத்தியத்தி (உஷ்ணமின்மையின்) அபாவம் (சூடு) தொக்கிநீதி—த்தால் கிரகிக்கப்படுகின்றது என்பதுபோல.

*சு. கதி நு:—

க. யஞ்ஞங்களால் தேவர்களை யடைகின்றான்.

உ. தபசினால் விராட்பத மடைகின்றான்.

ங. கர்மசந்தியாசத்தால் பிரஹ்மாவின் பத மடைகின்றான்.

ச. வைராக்கியத்தினால் ப்ரகிருதியில் லய மடைகின்றான்.

தி. ஞானத்தினால் கைவல்ய மடைகின்றான்.

கர்மம் நு:—

க. நித்தியம்:—எப்போதும் செய்பவேண்டிய கர்மம் (ஸ்நானசந்திமுதலியன).

*சு. அக்கினிபுராணம். பக்கம் ௨௦௨௪.

உ. நைமித்திகம்:—ஏதேனுமோர் நிமித்தத்தை முன்னிட்டுச் செய்யவேண்டிய கர்மம்(கிரகணசிராத்தமுதலியன).

ங. காமியம்:—காமத்தின்பொருட்டு விதிக்கப்பட்ட கர்மம்(யாகாதிகள்).

ச. பிராயச்சித்தம்:— பாவநிவிருத்தியின்பொருட்டு விதிக்கப்பட்ட கர்மம்.

ரு. நிஷித்தம்:—செய்யாம விருக்கும்பொருட்டுச் சொல்லப்பட்ட கர்மம்(பிரஹ்மஹத்திமுதலியன).

*சக. கர்மேந்திரியம் ரு:—

க. வாக்கு. உ. பாணி. ங. பாதம். ச. உபஸ்தம். ரு. குதம்.

கியாதி ரு:—தோற்றுதலும் சொல்லுதலுமாகிய வியவகாரம்.

க. அசத்தகியாதி:—சூரியவாதிகள் அசத்தாகிய (சொரூபமில்லாத) சர்ப்பத்தின்தோற்றமும்சொல்லுதலும் இரஜ்ஜுதேசத்தில் ஒப்புநின்றார்கள்.

*சக. பைங்கலம்,வராகமுதலிய உபநிஷத்துக்கள்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்நுவர்ணம், ௪௬௩

உ. ஆத்மக்கியாதி:-க்ஷணிகவிஞ்ஞானவாதிகள் ஒப்பியிருக்கும் க்ஷணிகபுத்தியாகிய ஆத்மாவின் சர்ப்பரூபத்தோற்றமும் சொல்லுதலுமாம்.

ங. அந்நியதாக்கியாதி:-நையாயிகர் புற்று முத்தவிய தூரதேசத்திலுள்ள சர்ப்பத்தின் பிரதிதியும் (தோற்றமும்) சொல்லுதலும் தோஷபலத்தினாலே இரஜ்ஜுதேசத்தில் ஒப்புகிறார்கள். அது அந்நியதாக்கியாதியாம். அல்லது இரஜ்ஜுவாகிய ரூபத்திற்குச் சர்ப்பரூபமாகிய ஞானம் ஒப்பியிருக்கின்றார்கள்; அது அந்நியதாக்கியாதியாம்.

ச. அக்கியாதி:- சாங்கியப்பிரபாகரமதாநுசாரிகள், “இது சர்ப்பம்” என்னுமிடத்து, “இது” என்னும் அமிசம் இரச்சுவின் இது வென்னுந்தன்மையின் பிரத்தியக்ஷஞானமாம்; “சர்ப்பம்” என்பது முன்தண்ட சர்ப்பத்தின் ஸ்மிருதிஞானமாம்; தோஷபலத்தால் இவ்விருண்டுணங்குகாது அக்கியாதி அதாவது அவிவேகம்(பேதத்தோற்றரவின்மை)உண்டாகின்ற தென்னு ஒப்புகிறார்கள். அது அக்கியாதியாம்.

ரு. அநிர்வசனீயக்கியாதி:-வேதாந்தசித்தாந்தத்தில் இரஜ்ஜுவில் அதனது அவிதையால் அநிர்வசனீய(சத்தசத்விலக்ஷண)சர்ப்பமும் அதன் ஞானமும் உண்டாகின்றன. அதனது கியாதி

என்னும் தோற்றமும் சொல்லுதலுமாகிய வியவ
காரம் அநிர்வசனியக்கியாதியாம்.

கிலேசம் நு:-

†க. அவித்தை:-(க). துக்கத்தில் சுகபுத்தி.
(உ). அநாத்மாவில் ஆத்மபுத்தி.(ங). அநித்தியத்
தில் நித்தியபுத்தி.(ச). அசுத்தத்தில் சுத்தபுத்தி
என்பனவாம். இது நான்குவிதமாகிய காரிய அ
வித்தையாம்.

†க. துயரினையே யின்ப மென்றுந்
தோற்றநான்மா வான்மா வென்றும்
பெயருமறித் தியத்தை யென்றும்
பெயராறித் தியமா மென்று
முயர்விலாதா மசுத்தந் தன்னை
யுயர்சுத்த மென்றுங் காண
லயருறுநால் வகைய தான
வவித்தையாமென்றுரைப்பர்மேலோர்.(க)
புத்தியோ டான்மா தன்னைப்
பொருத்தியொன் றென்று காணல்
பித்தூறஸ் மிதையா யிக்கப்
பெட்பினை மேவு மலேதே
நத்திரா கந்து வேட
நன்மையில் குரோத மாசூஞ்
செத்தியே வாமென் றஞ்சல்
செப்பி நிவேச மாசூம், (உ)

கலை.]வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணம். சகடு

உ. அஸ்மினத:-சாக்ஷிபுத்திகளின் ஐக்கிய(ஆத்மாவும் புத்தியும் ஒன்று என்னும்)ஞானம்(சாமானிய அகங்காரம்).

ங. இராகம்:-கிடஜகை(பேராசை).

ச. துவேஷம்:-குரோதம்.

ரு. அபிநிவேசம்:-மானபயம்.

*சஉ. கோசம் ரு:-

க. அந்நமயம். உ. பிராணமயம். ங. மனோமயம். ச. வீஞ்ஞானமயம். ரு. ஆகந்தமயம்.

சப்தமூதலியன ரு:-

க. சத்தம். உ. பரிசம். ங. உருவம். ச. திரசம். ரு. கந்தம்.

ஜீவன்முக்திப்பிரயோஜனம் ரு:-ஜீவன்முக்தி ஞானிக்குச் சித்தித்திருந்தபோதிலும், இங்கே

கிளந்திமிவற்றைப்பஞ்சக்

கிலேசமென் றுரைப்ப ரென்று

முளந்தனி லிவைகண் மேவா

தொழித்திட விரும்பு வாரேற்

றுளங்கிடா றுளத்தைச் சிவ்வே

சுத்தமாஞ் சிவத்தில் வைத்து

வளம்பெற நிறுத்து வாரேன்

மருவிடா வோடு மன்றே.

(ங.)

*சஉ. முத்கலம், தைத்திரீயமூதலிய உபநிஷத்துக்கள்.

ஜீவன்முக்தியென்னும் சத்தத்தால் ஜீவன்முக்தியின் விலகாந்நந்தத்தின் அவஸ்தை(ஐந்தாவது முதலிய பூமி)கள் கொள்ளப்படுகின்றன. அதன் பிரயோஜனம் ஐந்துவகையாம்.

†க. ஞானரகைஷ:-ஒருமுறை உண்டாகிய திடஞானம் நாசமாகாமையால், ஞானரகைஷதானே சித்திக்கின்றது. என்றாலும் இங்கே நிரந்தரப்பிரஹ்மாகார விருத்தியின் ஸ்திதி, ஞானரகைஷ என்னும் சத்தத்திற்கு அர்த்தமாம்.

† க. வந்தவப் பிரமா கார
மாசிலா விருத்தி யென்றும்
நந்துறா திலகி நிறற்
ஞானரட் சையென்ன லாகுஞ்
சந்ததம் பிரமா காரஞ்
சார்மநச் சம்ய மாதி
வந்தனை யாதி செய்வார்
மருவற்காந் தவம தாகும்.

(க)

வாதியின் மதத்தைத் தாழ்த்த
வல்லவப் புலவன் சொல்லிற்
கேதமில் பொருள்வே ருக்கி
யெதிர்த்துரை யாடு செற்பம்
வாதுசெய் வலியின் மூர்க்கன்
வாதமாம் விதண்டை யென்னும்
வாதுக ளிலாமை யாகும்
வல்விசம் வாத மின்மை.

(உ)

கலை.]வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௪௬௭

௨. தவம்:-மன இந்திரியங்களின் வகாக்கிரத் தன்மை அல்லது மனோவாக்குக்காயங்களின் சம்பமம்(அடக்கம்).

௩. விசம்வாதமில்லாமை:-ஜல்பம் விதண்டை யென்னும் வாதங்க ளில்லாமை.

௪. துக்கநிவிருத்தி:-திருஷ்ட(பிரத்தியக்ஷ)துக்கத்தின் நிவிருத்தி.

துக்கமீ தெனத்தி ருட்டத்
துயருண ராமை தானே
துக்கநி விருத்தி யென்று
சொலப்படு மென்று மின்ப
மிக்கிடு பிரமா கார
விருத்தியே யிருத்த லானே
தக்கவா நந்த வாப்தி
தானிது வாகு மன்றே. (௩)

இதனையே சீவன் முத்தி
மின்பமென் னுரைத்தார் முன்னோர்
மிகுசொரு பாகந் தத்தின்
விலக்ஷண விற்ப மாகுந்
தருநல சீவன் முத்தி
தனக்கிவை பயனு மென்று
முதுமறை யுணர்ந்த மேலா
முரிவரர் மொழிகு வாரால். (௪)

ரு. சுசுப்பிராப்தி :- நிராவரணமும் பரிபூரணமும் விருத்தியோடுகூடியதுமாகிய ஜீவன் முக்தி விலகாந்நரந்தத்தின் பிராப்தி.

*சங. ஞானேந்திரியம் ரு:-

க. சுரோத்திரம், உ. துவக்கு, ங. சகசு, ச. சிங்ஙுவை, ரு. ஆக்கிராணம்.

திருஷ்டாந்தம் ரு:- ஜகத்தின் மித்தியாத் துவத்தில் திருஷ்டாந்தம் ஐந்துவிதமாம்.

க. சுத்தியிலிரஜதம்.

உ. இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பம்.

ங. தாண்டுவிற்புருடன்.

ச. ஆகாயத்திற்கருமை.

ரு. *சச. மரீசிகையில் ஜலம்:- மத்தியானகாலத்தில் மருஸ்தலத்தில் (ஊஷாபூமியில்) பிரதிபிம்பித்த சூரியனது கிரணம், மரீசி, மரீசிகா என்று சொல்லப்படும். அதில் தோற்றும் ஜலத்தை மிருக

*சங. வராஹம், திரிசிகுபிராஹ்மணம், பைங்கல முதலிய உபநிஷத்துக்கள்.

*சச. அந்நபூர்ணோபநிஷதம்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணனம். ௪௬௬

ஜல மென்றும், கானல்ஜல மென்றும், பேய்
த்தே ரென்றும் கூறுவர்.

தூலபூதம் நு:-

க. ஆகாசம், உ. வாயுவு, நு. அக்கினி, ச. அப்
பு, நு. பிருதிவி.

தேகத்தின்தோஷம் நு:-

க. காமம், உ. குரோதம், நு. ரிசுவாசம், ச. ப
யம், நு. ரித்திரை.

தேகதோஷநிலிருத்தி உபாயம் நு:-

க. சங்கற்பமின்மை, உ. க்ஷமை, நு. இலகு
வான் ஆகாரம், ச. அப்பிரகாதத்துவம் (அடப
டாமை), நு. தத்துவசேவனம். (மண்டலப்பிரா
ஹ்மனோபநிடத்து.)

நியமம் நு:-

க. சௌசம்(தூய்மை). (க)பாகியம், (உ) ஆந்
தரமென் றிரண்டு வகையாம்:-

(க) அசுசியும் மலினமுமான திரவியாதிகளி
ன் சேர்க்கையா லுண்டாகும் அசுத்தி யெவை
யோ, அவற்றை ஜலம் மண்முதலியவைகளாலு
ம் ஆசமனஸ்நானாதிகளாலும் நீக்குதல் பாகிய
சௌசமாம்.

(உ) சகாம மலின அந்நத்தையும், விஷயஇச் சையையும், ராகத்துவேஷாதிகளையும் விடுதலா லுண்டாகும் அந்தக்கரணசுத்தி ஆந்தரசேளச மாம்.

உ. சந்தோஷம்:—தனது பிராரப்தத்தாற்கிடை த்த போகங்களிலேயே போது மென்னும் புத்தி யும், ஒருபோதும் இந்திரியங்களின் பிரியத்தின் பொருட்டு வாயில்கடோ றும் செல்லாதிருத்தலு ம் சந்தோஷமாம்.

ங. தவம்:—மன இந்திரியங்களை பஜனவிரோ திவியரபாரங்களினின்று தடுத்தல் தவமாம்; கே வலம் காயத்தினது கிலேசமாத்திரம் தவமன்று; அதற்கும் தாபசத்தன்மை யிருத்தலால்.

ச. சுவாத்தியாயம்:—தனது சாகையின் வேத பாகத்தைக் குருமுகமாக விதியோடு அர்த்தக்கி ரகணம் வரையில் அத்யயனஞ்செய்தல் அல்லது கீதைமுதலியவற்றை நித்தியம் ஒதுதல்.

ரு. ஈசுவரப்பிரணிதானம்:—சர்வகர்மங்களையு ம் ஈசுவரனிடம் அர்ப்பணம் செய்தல், அல்லது ஓங்காரமுதலிய ஈசுவர உபாசனை.

* சரு. பஞ்சவர்க்கம் ரு:—

* சரு. ஸர்வசாரோபநிஷத்து.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். சஎக

க. மனாதி:-மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம்.

உ. பிராணாதி:-பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், சமானன்.

ங. ஸத்துவாதி:-சத்துவம், ரஜசு, தமசு.

ச. இச்சாதி:-காமம், சங்கற்பம், சந்தேகம், சிசுத்தை, அசிரத்தை, தைரியம், அதைரியம், நாணம், புத்தி, பயம்.

ரு. புண்ணியாதி:-புண்ணியம், பாபம், ஞானம், சம்ஸ்காரம்.

பிரளயம் ரு:-

க. நித்தியப்பிரளயம்:-கூணத்திற்கு கூணம் சகல காரியங்களும் தீபச்சுடரைப் போல நாசமாதல் அல்லது சுழுத்தி.

உ. நைமித்திகப்பிரளயம்:-பிரஹ்மாவின் இராத்திரியாகிய நிமித்தத்தால் உண்டாகும் பூலோக முதலிய கீழ்முன்றுலகங்களின் நாசம்.

ங. தினப்பிரளயம்:-பிரஹ்மாவின் தினத்தில் பதினான்கு மனுவந்திரங்க ஞாண்டாகின்றன. அவை ஒவ்வொன்றன் நாசம் தினப்பிரளயமாம். இதனையே அவாந்தரப்பிரளய மென்றும், மனு

வந்தரப்பிரளய மென்றும் கூறுவர். சிலர் இதனை யே நைமித்திகப்பிரளய மென்றும் கூறுவர்.

ச. மகாப்பிரளயம்:—பிரஹ்மாவின் நூறு வ ருஷத்திற்குப் பிறகு பிரஹ்மதேவருடன் ஆகா யமுதல் சர்வபூதங்களும் நாசமாகுதல்.

ரு. ஆத்தியந்திகப்பிரளயம்:—காரணத்தோடு ஜகத்திற்கு ஞானத்தினால் உண்டாகும் பாதம் (அத்தியந்தரிவிருத்தி).

*சக. பிராணன்முதலியன ரு:—

க. பிராணன். உ. அபானன். ந. வியானன். ச. உதானன். ரு. சமானன்.

*சஎ. பிராணாதியைந்தின் ஸ்தானம் ரு:—
க. ஹிருதயம், உ. குதம், ந. சர்வாங்கம், ச. க ண்டம், ரு. நாபி.

பிராந்தி ரு:—(கூ-வது கலையைப்பார்க்க).

க. பேதப்பிராந்தி. உ. கர்த்திருத்துவப்பிராந்தி. ந. சங்கப்பிராந்தி. ச. விகாரப்பிராந்தி. ரு. சத்தி யத்துவப்பிராந்தி.

*சக. பிருகதாரணீயகம், பிரஹ்மோபநிஷத்து முதலியன.

*சஎ. அமிர்தநாதோபநிஷத்துமுதலியன.

கலை.]வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணம். ௪௭௩

பிராந்திநிவிருத்திதிருஷ்டாந்தம் ௫:-(௬-வது
கலையைப் பார்க்க).

க. பிம்பப்பிரதிபிம்பம். உ. சிவப்புஸ்பதிகம்.
௩. கடாகாசம். ச. இரஜ்ஜுசர்ப்பம். ௫. கனக
சூண்டலம்.

பேதம் ௫:—

† க. ஜீவேசுவரபேதம். உ. ஜீவஜீவபேதம்.
௩. ஜீவஜடபேதம். ச. ஈசஜடபேதம். ௫. ஜட
ஜடபேதம்.

மகாயஞ்சும் ௫:—

க. தேவயஞ்சும்:—தேவதைகடையுத்தேசித்து
வேதத்திற்குரிய நித்திய அக்கினிஹோத்திரத்

† க. சீவனி நீசன் வேறு
சீவனிற் சீவன் வேறஞ்
சீவனிற் சடந்தான் வேறு
தேய்சடத் தின்வே நீசன்
றவுறு சடத்தின் வேறஞ்
சடமெனு யிவைக டாமு
மேவிடு பஞ்ச பேத
விதமென மொழிய லாகும்.

தில் விகிதமான ஹவ்யவடிவ அன்னத்தைப்போடுதல்.

உ. ரிஷியஞ்ஞம்:—வேதாதிகளைக் குரு உச்சரித்தபின் தான் உச்சரித்தல்வடிவ அத்தியயனாகிருமங்கள்.

ஈ. பிதிருயஞ்ஞம்:—பிதிருக்களை யுத்தேசித்துச் சிரார்த்தாதிகளில் அவர்களின் திருப்திக்காக கவ்யவடிவ அன்னங்களைத் தருதலும், தருப்பனாதிகருமங்களும்.

ச. மானுஷ்யஞ்ஞம்:—அதிதி அப்பியாகதர்களாகிய சத்பாத்திரங்களைப் பகவத்சந்தோஷத்தின்பொருட்டுச் சக்திக்கியன்றவாறு தனது கிரகத்தில் சிரத்தையோடு நாடோறும் புசிப்பித்தல்வடிவ கருமங்கள்.

ரு. பூதயஞ்ஞம்:—பசு பக்ஷி முதலியவைகளுக்குச் சக்திக்குத்தக்கபடி தன் கிரகத்துள்ள அன்னாதிகளைத் தருதல்.

யோகபூமி ரு:—

†க. க்ஷேபம்:—இராகத்துவேஷாதிகளால் சித்தம் சலித்தல்.

†க. சித்தமிரா காதி தம்மாற்

நிரமூலது சலித்தல் க்ஷேபம்

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணகம். சௌதி

உ. விக்ஷேபம்:—பகிர்முகமாகிய சித்தம் ஒவ்வொருகால் தியானத்தோடு கூடியிருத்தல். அது ஷேபத்தினும் விசேஷமாகிய விக்ஷேபமாம்.

ங. மூடம்:—நித்திரை தந்திரை (தூக்கத்தின் ஆதியில் உண்டாகும் சோம்பல்) முதலியவற்றோடு கூடியதன்மை.

ச. ஏகாக்கிரம்:—யோகாபிபியாசபலத்தால் சித்தம் ஒருவஸ்துவில் பிரவாகம்போல் தொடர்ந்து நிற்கல்.

வைத்தவிடத் தசையா தோர்கான்
மன்னுதல்வி ஷேப மாகு
நித்திரையே சோம்ப லாதி
நேர்வதுவே மூட மொன்றிற்
றத்துமியல் பின்றி நித்தல்
சாரேகாக் கிரமா மென்பர்.

(க)

சித்தவி ருத்தி யெங்குஞ்
சென்றிடா தடங்கி நிற்கன்
மெத்தவு மொடுக்கந் தன்னை
மேவிடு நிரோத மாகு
மித்தகை யான வைந்து
மியோகத்தின் பூயி யாகு
மித்தினில் ஷேப மூட
மியோகினுக் குரிய வாகா.

(உ)

ரு. நிரோதம்:—சித்தம் சோர்வின்றி எவ்விருத்திவடிவமுமாகா தடங்கியிருத்தல்.

வசனமுதலியன ரு:—

க. வசனம். உ. ஆதானம் (ஏற்றல்). கூ. கமனம் (போகுதல்). ச. இரதிபோகம். ரு. மலநீக்கம்.

அறுவகைப்பதார்த்தங்கள்.

† அசிங்ஙுவத்தன்மைமுதலியன சு :—சந்நியாசியின் தர்மவிசேஷம்.

க. அசிங்ஙுவத்தன்மை :— சுவைவிஷயத்தில் விருப்பமில்லாமை.

† சுவையறி நாவி ருக்கச்
சுவையினை யறியா துண்ண
லெவையுமாம் பிரம மல்லா
தெதனையும் பேச லின்மை
யவைநல சந்நி யாசிக்
கசிங்ஙுவத் தன்மை யாகுங்
கவையுறு மநமொ டிங்கக்
காரண மாகு மென்ப.

(க)

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணம். சௌ

உ. நபுமஸகத்துவம் :- குமரி, தருணி(மதின
அ வயதுள்ளவள்), விருத்தை என்னும் வந்தி
களிடத்தில் சமத்துவம் (விகாரமில்லாமை).

ங. பங்குத்துவம் (முடம்):- அவசியமானால்
ஒரு தினத்தில் ஒரு பொருளை தூரத்திற்கு அதி
கமாகப் நடவாதிருத்தல்.

ச. அந்தத்துவம் (குருதி):-ஒரு தனுசு (வில்)
அளவிற்கு அதிகமாகப் பார்வையை விடாதிரு
த்தல்.

கஞ்சக மொழிபார் மாதர்
கொஞ்சியோய்த் தன்னைக் கிப்டிக்
கெஞ்சியே விடுப்பம் காட்டிக்
கிழவியே குழந்தை கொள்ளிக்
கொஞ்சமுங் கொஞ்சி மிட்டுக்
குவிந்திடு மறத்த குதல்
புஞ்சகத் தன்மையில்லாப்
புகழ்பெனு தர்ம மாகும். (உ)

காதமும் பலந டக்குத்
கால்களைப் பெற்றி ருத்தல்
காதம் தொன்றன் மேலே
கருதிடா னடக்க வெண்ணின்
ஆதலா லென்று முள்ள
யழுந்திய மறத்த னுலே
பாதம் தசையாத் தன்மை
பங்குத்வ மாகு மன்றே (ங)

டு. பதிரத்துவம்(செவிடு):- வீண் வார்த்தைக
ளாக் கேளாதிருத்தல்.

பார்த்திடு கண்ணி ரண்டும்
படுத்துவ முள்ள வாகப்
பார்த்திடு பொருள்க ளெல்லாம்
பரமதா யிலக லாலே
பார்த்திட வெண்ணு னென்றைப்
பார்க்கினு முழநான் கின்மேற்
பார்த்திடா னதனா லீதே
பகரந்தத் தன்மை யாகும்.

(ச)

ஏதமில் பிரம வார்த்தை
யின்றிய வெதுவு மேதன்
காதினில் வாங்காத் தன்மை
கநபதி ரத்து வம்மா
மோதுறு விவகா ரங்கண்
முற்றுமே நன்கு ணர்ந்தும்
பேதையைப் போலி ருத்தல்
பேசுமுத்தத் தன்மை யாகும்.

(ரு)

ஓதிய விவைக ளாறு
முயர்வுள சந்நி யரசி
காதலோ டதுட்டித் தற்காங்
கநமுள தரும மாகுஞ்
சாதகன் கைக்கொள் வானேற்
றனிநிலை யதனைச் சார்வா
னேதமில் சாத்தி யற்கீ
தினியசீ வன்முத் திக்காம்.

(சு)

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்நுவர்த்தம். சளக

க. மூக்தத்துவம்(அறியாமை):-சமர்த்தனாபி
ருந்தும் வியவகார மில்லாதிருத்தம்.

அநாதீபதார்த்தம் சு:-உற்பத்தியில்லாதபதார்
த்தம்.

க. ஜீவன். உ. நசன். கூ. சத்தச்சேதனம். ச. அ
வித்தை. ரு. சேதனாபி த்தைதகளின் சம்பந்தம். சு.
அவற்றின் பேதம்.

* சஅ. அரிவர்க்கம் சு:-பாதிவாத்தித்தகு வி
ரோதமுடைய ஆந்தா(உன்னிருக்கும்)சந்தருக்
களின் சமுகம்(கூட்டம்).

க. காமம்:-கிடைத்த வஸ்துவை அருபனிக்கு
ம் இச்சை(விருப்பு).

உ. ருரோதம்:-துவேஷம்(வேறுப்பு).

கூ. உலோபம்:-கிடையாத வஸ்துவை அடை
யவேண்டுமென்னு மிச்சை.

ச. மோகம்:-ஆத்மாநாத்மாக்களின் அல்லது
காரியாகாரியங் (நன்மைதிமை) களின் அவிவே
கம்.

ரு. மதம்:-கருவம்(அகங்காரம்).

*சஅ. முத்கலம், வராகம்.

சு. மற்சரம்:-அந்நியரது மேன்மையைச் சிந்திப்பது.

அவஸ்தை சு:-ஸ்தூலதேகத்தின் காலம்.

க. சிசு:-தேகத்தின் ஒருவருஷகாலம்.

உ. கௌமாரம் :-தேகத்தினைந்து வருஷகாலம்.

ங. பௌகண்டம்:-தேகத்தின் ஆறு முதல் பத்துவருஷகாலம்.

ச. கிசோரம்:-தேகத்தின் பதினொன்று முதல் பதினைந்துவருஷகாலம்.

ரு. யௌவனம்:-தேகத்தின் பதினாறு முதல் நாற்பது வருஷகாலம்.

சு. ஜரை(மூப்பு):-தேகத்தின் நாற்பதிற்கு மேற்பட்ட காலம்.

இரசம் சு:-

க. தித்திப்பு. உ. புரிப்பு. ங. உவர்ப்பு. ச. கைப்பு. ரு. துவர்ப்பு. சு. உணர்ப்பு.

இலிங்கம் சு:-வேதவாக்கியத்தின் தாற்பரியத்தை நிச்சயிக்கும் இலிங்கம்.

க. உபக்கிரமம் உபசம்ஹாரம்:-ஆதியந்தங்களின் ஏகரூபத்துவம்(தொடக்கம் முடிவு).

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். சஅக

உ. அப்பியாசம்:-அடிக்கடி படித்தல்.

ந. அபூர்வதை:-அமெனகிகத்தன்மை.

ச. பலம்:-மோகூழ்ம்.

ரு. அர்த்தவாதம்:-துதி.

க. உபபத்தி:-அறுகூலதிருஷ்டாந்தம்.

ஈசுவரனது பகம்(ஐசுவரியம்)ஈ:-

க. சமக்கிரஹசுவரியம். உ. சமக்கிரதர்மம். ந. சமக்கிரகீர்த்தி. ச. சமக்கிரலக்ஷம். ரு. சமக்கிரஞானம். ஈ. சமக்கிரவைராக்கியம். (சமக்கிரம் = எல்லாம்.)

ஈசுவரனது ஞானம் ஈ:-

க. உற்பத்தி. உ. பிரளயம். ந. கதி(போக்கு). ச. ஆகதி:-இந்தவுலகத்தில் ஜீவனது வரவாகிய ஆகதி யாதோ அதன் ஞானம். ரு. வித்தை. ஈ. அவித்தை.

* சக. ஊர்மி ஈ:-சம்சாரசாகரத்தின் அலைகள்.

க. ஜனனம். உ. மரணம். ந. பசி. ச. தாகம். ரு. சந்தோஷம். ஈ. சோகம்.

*சக. முக்கலம், வராகம்.

கார்மம் சு:—நித்தியகர்மம்.

க. ஸ்நாநம். உ. ஜபம். ஈ. ஹோமம். ச. அர்ச்சனம்:—தேவபூஜை. ஈ. ஆதிச்சந்தியம்:—போஜனசமயத்தில்வந்த அநிதி(அபிட்யாகதர்)களின் பொருட்டுச் செய்யும் அந்நதானம். சு. வைசுவதேவம்:—அக்கினியில் போடப்பட்ட திரவியத்தின் ஹோமம்.

*ஈ. கேளசிகம் சு:—அந்நமயகோச(தேக)த்திலுண்டாகும் பதார்த்தங்கள்.

க. தோல். உ. மாமிசம். ஈ. இரத்தம். ச. மேதை(கொழுப்பு). ஈ. மஜ்ஜை(மூளை). சு. எலும்பு.

*ஈ. சந்நியாசம் சு:—

க. குடசகன். உ. பஹுருதகன். ஈ. ஹம்ஸன். ச. பரமஹம்ஸன். ஈ. தூரியாதீதன். சு. அவதூதன்.

சமமுதலியன சு:—

க. சமம். உ. தமம். ஈ. உபரதி. ச. திதிக்கை. ஈ. சிரத்தை. சு. சமாதானம்.

*ஈ. முக்கலம், வராகம்.

*ஈ. சந்நியாஸோபநிஷத்து, நாரதபரிவிராஜகோபநிஷத்துமுதலியன.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். சஅந

*ருஉ. சமாதி சு:—

க. பாகியதிருசியாறுவித்தம். உ. ஆந்தரதிருசியாறுவித்தம். ஈ. பாகியசத்தாறுவித்தம். ச. ஆந்தரசத்தாறுவித்தம். ரு. பாகியநிருவிகற்பம். சு. ஆந்தரநிருவிகற்பம்.

சாஸ்திரம் சு:—

க. சாங்கியம். உ. யோகம். ஈ. நியாயம். ச. வைசேஷிகம். ரு. பூர்வமீமாஞ்சை. சு. உத்தரமீமாஞ்சை.

சூத்திரம் சு:—

க. ஜைமிநீயம். உ. ஆசுவலாயனம். ஈ. ஆபஸ்தம்பம். ச. போதாயனம். ரு. காத்தியாயனம். சு. வைகானசீயம்.

பிரமாணம் சு:—

க.பிரத்தியக்ஷம் :—பிரத்தியக்ஷப்பிரமாவின் கரணம் பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணமாம். அப்படிப்பட்டவை சுரோத்திரமுகலிய ஞானேந்திரியம் ஐந்தாம். (பிரமா = பிரமாணத்தாலுண்டாகும் ஞானம்).

*ருஉ. சரஸ்வதிரகஸ்யோபநிஷதம்.

உ. அருமானம்:—அருமிதிப்பிரமாவின் கரணமாகிய இலிங்கத்தின் ஞானம் அருமானப்பிரமாணமாம். அது பருவதத்தில் அக்கினியை அறிதற்கேதுவாகிய புகைவடிவாகிய இலிங்கத்தின் ஞானம்போன்றது.

ஈ. உவமானம் :—உவமிதிப்பிரமாவின் கரணமாகிய சாதிருசியஞானம் உவமானப்பிரமாணமாம். ஆமா(காட்டுப்பசு)விலுள்ள ஆவின்சாதிருசியஞானம்போல. (சாதிருசியம்=ஒப்புமை).

ச. சத்தம்:—சாப்திப்பிரமாவின் கரணமாகிய இலெளகிகவைதிகசப்தங்கள் சத்தப்பிரமாணமாம்.

ரு. அருத்தாபத்தி :—அருத்தாபத்திப்பிரமாவின் கரணமாகிய உபபாத்தியத்தின் ஞானம் அருத்தாபத்திப்பிரமாணமாம். பசலிலுண்ணாத பருத்த புருஷனது இராத்திரிபோஜனத்தை அறிவிக்கும் அருத்தாபத்திப்பிரமாவிற்கேதுவாகிய பருமணி(உபபாத்தியத்தின் ஞானம்போல. (உபபாத்தியம்=சம்பாதிக்கப்படுவது). [இராத்திரிபோஜனம் உபபாதகம் அதாவது பருமனைச் சம்பாதிப்பது. பருமன் உபபாத்தியம் அதாவது போஜனத்தால் சம்பாதிக்கப்படுவது.]

கலை.]வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணம். சஅரு

சு. அநுபலப்தி:—அபாவப்பிரமாவின் கரணமாகிய பதார்த்தத்தின் அப்பிரதீதி(தோற்றாவின்மை)அநுபலப்திப்பிரமாணமாம். வீட்டில் குடத்தின் அபாவஞானத்திற்கேதுவாகிய குடத்தின் அப்பிரதீதிபோல.(அபாவப்பிரமாவில்லையென்னும் ஞானம்).

*ருங். பிராந்தீ(பிரமம்)சு:—

க. குலம். உ. கோத்திரம். ந. ஜாதி. ச. வருணம். ரு. ஆசிரமம். சு. ரூபம். அல்லது பெயர்.

*ருச. விகாரம் சு:—

க. பிறப்பு. உ. இருப்பு:—முன்னில்லாததின் இருக்கை. ந. விருத்தி(வளர்ச்சி). ச. பரிணாமம் (திரிபு). ரு.க்ஷயம்(குறைவு). சு. நாசம்.

வேதாங்கம் சு:—

க. சிணை. உ. கல்பம். ந. வியாகரணம். ச. நிருக்தம். ரு. சந்தசு .சு. ஜோதிஷம்.

*ருங். முத்தகலம்.

*ருச. முத்தகலம், வராகம், கர்ப்போபநிஷதம்.

எழுவகைப்பதார்த்தங்கள்.

அதலமுதலியன எ:-

க. அதலம். உ. விதலம். ஈ. சுதலம். ச. தலா
தலம். னு. இரஸாதலம். கூ. மகாதலம். எ. பாதா
ளம்.

*ருரு. அஞ்ஞானத்தின் அவஸ்தை எ:-

க. பீஜஜாக்கிரம். உ. ஜாக்ரம். ஈ. மகாஜாக்
கிரம். ச. ஜாக்ரீயசொப்பனம். னு. சொப்பனம்.
கூ. சொப்பனஜாக்ரம். எ. சுழுத்தி.

அவஸ்தை எ:-சிதாபாசனுக்குக் கிரமமாகப்
(ஈ)பந்தத்திற்றும் (ச)மோகூத்திற்கும் ஏதுவா
கும் தைச.

க. அஞ்ஞானம்:-“எனக்குத் தெரியவில்லை”
என்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏதுவாகும் ஆவரண
விக்ஷேபசக்திகளையுடைய அநாதி அநிர்வசநீய
பாவருபமாகிய பதார்த்தம்.

*ருரு. மகோபநிஷதம்.

கலை.]வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணம்.சஅஎ

உ. ஆவரணம்:-“இல்லை,தோற்றவில்லை” என்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏதுவாகிய அஞ்ஞானத்தின் காரியம்.

ங. விசேஷபம்:-தர்மத்தோடுகூடிய பிரபஞ்சமும், அதனது ஞானமும்.

ச. பரோக்ஷஞானம்.

ரு. அபரோக்ஷஞானம்.

க. சோகநிவிருத்தி:-விசேஷபநாசம்(பிராந்தி நிவிருத்தி).

எ. திருப்தி:-ஞானத்தா டுண்டாகும் சந்தோஷம்.

*ருசு. சைதன்னியம் எ:-

க. நசுவரன்:-மாயாவிசிஷ்டசேதனம்.

உ. ஜீவன்:-அவித்தியாவிசிஷ்டசேதனம்.

ங. சுத்தம்:-நிருபாதிசேதனம்.

ச. பிரமாதா:-பிரமாதாவாகிய அந்தக்கரணத்தால் அவச்சின்னசேதனம்.

*ருசு. கடோபநிஷத்து.

ரு. பிரமாணம்:—இந்திரியவாயிலாகச் சரீரத் தினின்றும் வெளியே புறப்பட்டுக் கடமுதலிய விஷயம்வரையிலும்பொருந்தும் விருத்தி பிரமாணமாம். அதனால் அவச்சின்ன (வளைபட்ட)சேதனம் பிரமாணசேதனமாம்.

சூ. பிரமேயம்:—பிரமேயமாகிய கடமுதலிய விஷயத்தால் அவச்சின்ன (மற்றவற்றினின்றும் வேறுபிரிக்கப்பட்ட)சேதனம்.

எ. பிரமா:—கடமுதலிய விஷயாகாரமாகியவிருத்தி பிரமாவாம். பிரமையென்பதும் அது. அதனால் அவச்சின்னசேதனம், அல்லது அதில் பிரதிபிம்பித்தசேதனம் பிரமாசேதனமாம். இதனையேபிரமிதிசேதனமென்றும், பலசேதனமென்றும் கூறுவர்.

ஞானபூமி எ:—(இதன் பதின்மூன்றுவது கலையிற் காண்க).

க. சுபேச்சை. உ. விசாரணை. ஈ. தருமானஸி. ச. சத்துவாபத்தி. ரு. அசம்சத்தி. சூ. பதார்த்தாபாவினி. எ. துரியம்.

தாது எ:—

க இரகம்:—புசிக்கப்பட்ட அந்நம் சூக்ஷ்மம் (புண்ணியபாவம்), மத்திமம்(அந்நத்தின்சாரம்),

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம்.ச அக

நூலம்(மலம்)என்று மூன்றுவிதமாகவிபாகமா
கின்றது. அவற்றிலுள்ள மத்திமவிபாகம்(பிரிவு)
இரசமாம்.

உ. இரத்தம்.

ங. மாமிசம்.

ச. மேதை:-கொழுப்பு.

ரு. மஜ்ஜை:-எலும்பி துண்ட மூளை.

சு. எலும்பு.

எ. வீரியம்.

திரவியமுதலியபதார்த்தங்கள் எ :-நியாயமத
த்தில் திரவியமுதலிய ஏழுபதார்த்தங்கள் ஒப்ப
ப்பட்டிருக்கின்றன.

க. திரவியம்:-நியாயமதத்தில் ஒப்பியிருக்கும்
(க)பிருதிவி. (உ)ஜலம். (ங)அக்கினி. (ச)வாயு.
(ரு)ஆகாசம். (சு)காலம். (எ)திக்கு. (அ)ஆத்மா.
(கூ)மனம் என்னும் ஒன்பது திரவிய(குணத்திற்
கு ஆசிரயமாகியபதார்த்த)ங்கள்.

உ. குணம் :-நியாயமதத்தில் ஒப்பியிருக்கும்
(க) உருவம்(நிறம்), (உ) இரசம்(சுவை), (ங)கந்
தம்(மணம்), (ச) பரிசம்(ஊறு), (ரு) சங்கை(எ
ண்), (சு) பரிமாணம்(அளவு), (எ) பேதம்(வே

ற்றுமை), (அ) சையோகம் (சேர்க்கை), (க) விபாகம் பிரிவு, (க௦) பரத்துவம் (முன்மை), (கக) அபரத்துவம் (பின்மை), (கஉ) குருத்துவம் (கனதி), (கங) திராவத்துவம் (நெகிழ்ச்சி), (கச) சிநேகம், (கரு) சத்தம் (ஒலி), (கக) புத்தி (அறிவு), (கஎ) சுகம், (கஅ) துக்கம், (கஊ) இச்சை, (உ௦) வெறுப்பு, (உக) பிரயத்தினம் (முயற்சி), (உஉ) தர்மம் (புண்ணியம்), (உங) அதர்மம் (பாபம்), (உச) வாசனை (சம்ஸ்காரம்) என்னும் இருபத்து நான்கு குணங்கள்.

க. கர்மம்:—நியாயமதத்தில் ஒப்பப்பட்டிருக்கும் (க) உக்ஷேபணம் (எழுப்பல்), (உ) அபகேஷபணம் (வீழ்த்தல்), (ங) ஆகுஞ்சனம் (வளைதல்), (ச) பிரஸாரணம் (நிமிர்ச்சல்), (ரு) கமனம் (நடத்தல்) என்னு மைந்துவிதகர்மங்கள்.

ச. சாமானியம்:—நியாயமதத்தில் ஒப்பப்பட்டிருக்கும் பரம் (சத்தை) அபரம் (கடத்துவமுதலியன) என்னும் இருவகைகாதி.

ரு. விசேஷம்:—வைசேஷிகமதத்தில் பரமானுக்களின் மத்தியில் அநேக அவகாசரூப பதார்த்தங்கள் ஒப்பியிருக்கின்றார்கள். அவை விசேஷமாம்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணம். ௪௯௧

சு. சமவாயம்:- வேதாந்தமதத்தில் எங்கெங்கே தாதாத்மியசம்பந்தம் ஒப்பியிருக்கின்றார்களோ, அங்கங்கே நியாயமதத்தில் ஒப்பியிருக்கும் சம்பந்தவிசேஷம்(நித்தியசம்பந்தம்)சமவாயமாம்.

எ. அபாவம்:- (க)பிராகபாவம்(முன் இன்மை). (உ) பிரத்துவம்சாபாவம் (அழிந்தபின் இல்லாமை). (ங) அந்நியோந்நியாபாவம் (ஒன்றில் ஒன்றின்மை). (ச) அத்தியந்தாபாவம் (முற்றுமின்மை). (ரு)சாமயிகாபாவம்(ஒர்சமயத்தில்லாமை) என்னும் ஐந்து விதமாகிய இல்லை என்னும் நானத்திற்கு விஷயமாகும் பதார்த்தங்கள்.

பூலோகமுதலியன எ:-

க. பூலோகம். உ. புவர்லோகம். ங. சுவர்லோகம். ச. மகாலோகம். ரு. ஜனலோகம். சு. தபோலோகம். எ. சத்தியலோகம்.

மௌனமுதலியன எ:-

க. மௌனம். உ. யோகாசனம். ங. யோகம். ச. திதிக்கை. ரு. ஏகாந்த சீலத்துவம். சு. ஆசையின்மை. எ. சமத்துவம்.

*ருஎ. ரூபம் எ:-

*ருஎ. கர்ப்போபநிஷத்து.

க. வெண்மை. உ. கருமை. ந. பொன்மை. ச. செம்மை. நு. பசுமை. கூ. புகைமை. எ. சித்திரம்.

வியசனம் எ:-

க. சரீரம். உ. மனம். ந. குரோதம். ச. விஷயம். நு. தனம். கூ. இராச்சியம். எ. சேவகவியசனம்.

எண்வகைப்பதார்த்தங்கள்.

† அப்பிரமாதத்தின் குணங்கள் அ:-

க. சத்தியம், உ. தியானம், ந. சமாதானம், ச. விதிப்படி நடத்தல், நு. வைராக்கியம், கூ. நுநடாமை, எ. பிரஹ்மசரியம், அ. நாளைக்கு வேண்டுமென்று சேர்த்துவையாமை.

ஆநந்தம் அ:-

க. எப்போது மாலைமுதலிய விஷயங்களின் இலாபத்தால் அந்தந்த விஷயத்தின் இச்சை

† “सत्यं ध्यानं समाधानं चोद्यं वैराग्यमेव च ।
अस्तेयं ब्रह्मचर्यं च तथाऽसंग्रहमेव च ॥” என்பது
சந்தஸுஜாதியம் கூ-ம் அத்தியாயம்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணம். சகந

நீங்குகின்றதோ, அப்போது மனது அந்தர்முகமாகின்றது. ஆகவே அம்மனதில் எந்த ஆத்ம சொரூபத்தின் ஆநந்தம் பிரதிபிம்பத்தினை யடைகின்றதோ, அது விஷயாநந்த மெனப்படும்.

அல்லது, எப்போது விரும்பிய விஷயத்தின் அடை வுண்டாகின்றதோ, அப்போது இச்சைவடிவ சஞ்சலமான இராஜசவிருத்தியினது நிவிருத்தி யுண்டாகின்றது. கிடைத்த விஷயத்தின் ஞானவடிவ சாத்துவீகவிருத்தியினால் விஷய உபகிதசேதனத்தின் சொரூபவடிவ ஆநந்தத்தின் விளக்க முண்டாகின்றது. இந்த விருத்தி விஷயவடிவ நிமித்தத்தா லுண்டாகின்றது. ஆதலால் இந்தவிருத்தி விஷயாநந்த மெனப்படுகின்றது.

அல்லது விரும்பியவிஷயத்தின் ஞானத்தால் இச்சையாகிய விருத்தி நீங்குகின்றது. அந்தஇச்சையின் நிவிருத்திவடிவ நிமித்தத்தினாலேயே வேறு அந்தர்முகவிருத்தி யுண்டாகின்றது. அதனால் அந்தக்கரண உபகித ஆநந்தத்தின் பான முண்டாகின்றது. இவ்வந்தர்முகவிருத்தி அல்லது அந்தவிருத்தியி லுண்டாகும் சொரூபாநந்தத்தின் பிரதிபிம்பம் விஷயாநந்த மெனப்படுகின்றது.

இஷ்டவிஷயமான சந்தனம் மாலைமுதலான பதார்த்தங்கள் கிடைத்து, அவைகளையுபவிக்கும்போது, இச்சைமறைதலாகிய நிமித்தத்தா லுண்டாகும் அந்தர்முகமனோவிருத்தியில் பிரதிபிம்பிக்கு மாநந்தம் விஷயநந்தம்.

இதனையே பிரதிபிம்பாநந்த மென்றும் இலேசாநந்த மென்றும் கூறுவர். இதனால் பிரஹ்மா முதல் எனும்புபரியந்தமான சர்வஜீவர்களும் நிர்வாகஞ்செய்கின்றனர்.

உ. சுழுத்தியில் அநுபவிக்கும் சொப்பிரகாச ஆநந்தம் பிரஹ்மாநந்தம்.

ங. நித்திரையினின்றும் விழித்தபோது மயக்கமுடைய சுழுத்தியில் அநுபவித்த பிரஹ்மாநந்தத்தின் வாசனையாகச் சொற்பகாலம் அநுபவிக்கும் ஆநந்தம் வாசனாநந்தம்.

ச. பிரியமுள்ள வஸ்துக்கள் எல்லாவற்றினும் யானே அதிகப்பிரிய னென்று விஜீவகத்தாலறிந்தகாலத் துண்டாகும் ஆநந்தம் ஆத்மாநந்தம்.

ரு. யோகசமாதிகள் பழகுங்கால் அதில் நிராவரணமாகத் தோன்றும் ஆநந்தம் முக்கியநந்தம்.

கலை.]வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். சகநு

கூ. உதாசீனமடைந்த போதுண்டாகும் ஆநந்தம் நிஜநந்தம்.

எ. துவைதமாகிய பிரபஞ்சாதிகளை உபேக்ஷித்து, அத்வைதமான தன்னை விவேகத்தால் நாடுங்காலத்தி லுண்டாகும் ஆநந்தம் அத்துவிதநந்தம்.

அ. மகாவாக்கியவிசாரஞானத்தினு லந்தக்கரணவிருத்தியில் பிரதிதியாகும் ஆநந்தம் வித்தியாநந்தம்.

சுத்தசக்திக்கிரகண ஏது அ:-

க. வியாகரணம். உ. உபமானம். கூ.கோசம் (நிகண்டு). ச. ஆப்தவாக்கியம். ஞ. விருத்த(முதி டீயார்) வியவகாரம். ஈ. வாக்கியசேஷம். எ. விவரணம். அ. நிச்சயிக்கப்பட்ட பதத்தின் சந்நிதி (அண்மை).

*ஞஅ. சமாதியினங்கந் அ:-

க. இயமம். உ. நியமம். கூ. ஆசனம். ச. பிராணயாமம். ஞ. பிரத்தியாகாரம். ஈ. தாடணை. எ. தியானம். அ. சவிகற்பசமாதி.

*ஞஅ. சாண்டில்யதர்சனாதிபுபநிஷத்துக்கள்.

பாசம் அ:-

க. தபை. உ. சங்கை. டு. பயம். ச. வெட்கம்.
ரு. நிந்தை. கூ. குலம். எ. சீலம். அ. தனம்.

*ருக. பிரகிருதி அ:-

க. பிருதிவி. உ. ஜலம். டு. அக்கினி. ச. வாயு.
ரு. ஆகாசம்.

கூ. மனம்:-இங்கே மன மென்றதனால் சமஷ்டி
மனமாகிய அகங்காரம் கொள்ளப்படும்.

எ. புத்தி:-இங்கே புத்தி என்றதனால் சமஷ்டி
புத்தியாகிய மகத்தத்துவம் கொள்ளப்படும்.

அ. அகங்காரம்:-இங்கே அகங்கார மென்றத
னால் மகத்தத்துவத்திற்கு முன் சுத்த அகங்கார
த்திற்குக் காரணமாயுள்ள அஞ்ஞானமாகிய மூ
லப்பிரகிருதி கொள்ளப்படும்.

*கூ௦. பிரஹ்மசரியத்தினங்கம் அ:-

*ருக. சாரீரகோபநிஷத்து.

*கூ௦. கடோபநிஷத்து. நாரதபரிவிராஜகம்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம்.சுகௌ

†க. ஸ்திரீயின் தரிசனம். உ. பரிசனம். ந. கேளி:—வினையாட்டு. ச. கீர்த்தனம். ரு. குற்றய பாஷணம்(இரகசியமாகப் பேசுதல்). கூ. சங்கற்பம்:—சிந்தனம்(ஸ்மரணம்). எ. நிச்சயம். அ. கிரியாஜந்ரியசுகம் என்னும் அஷ்டமைதுனத்தினும் விபரீதம் அதாவது இவற்றின் இன்மை.

*கூக. புரி அ:—

க. ஞானேந்திரியபஞ்சகம். உ. கர்மேந்திரிய

†க. காதலாய்த் தைய லாஹரக்
காணுத லவர்மெய் தீண்டல்
கோதுற வவரோ டாடல்
கூசிடா தவர்கீர்த் தித்த
றீதுறத் தனித்துப் பேசல்
சிந்தித்த னுணிதல் சேர
மாதொடு கூட லெட்டு
மைதுற மென்னும் வேதம். (க)

எண்வகை மைது நத்தை
உயண்ணிடா தொழித்த யோகி
கண்யடில் கினைகள் கோடி
கணத்தினிற் பறக்கு மென்னி
னண்புட னவரை நாடி
நலமிக வுபச சித்தே
பண்பொடு போற்று வார்க்கநம்
பயன்றனைச் சொல்ல லாமே. (உ)

*கூக. பைங்கலம்.

பஞ்சகம். ஈ. அந்தக்கரணசதுஷ்டயம். ச. பிரா
ணாதிபஞ்சகம். ஐ. பூதபஞ்சகம். கூ. அவித்தை.
எ. காமம். அ. மூவிதகர்மம் அல்லது வாசனை.

மதம் அ:-

க. குலம். உ. சீலம். ஈ. தனம். ச. அழகு. ஐ.
பௌவனம். கூ. வித்தை. எ. தவம். அ. இராஜ்யம்.

மூர்த்திமதம் அ:-

க. பிருதிவிமதம்:-அஸ்திமாமிசமுதலிய பிரு
திவியினது தத்துவங்களி னபிமானம்.

உ. ஜலமதம்:-சுக்கிலசுரோணிதமுதலிய ஜல
த்தினது தத்துவங்களி னபிமானம்.

ஈ. தேயுமதம்:-பசிமுதலிய தேயுவினது தத்
துவங்களின் மிகுதி.

ச. வாயுமதம்:-நடத்தல் ஓடுதல்முதலிய வாயு
வின் தத்துவங்களோடு கூடியதன்மை.

ஐ. ஆகாயமதம்:-காமக்குரோதமுதலிய ஆகா
யத்தின் தத்துவங்களோடு கூடியதன்மை.

கூ. சந்திரமதம்:-குளிர்ச்சியாகிய சந்திரனது
குணத்தோடு கூடியிருத்தல்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம்.சகக

எ. சூரியமதம்:-சந்தாப (சுரோதாதிருப) மா
கிய சூரியனது குணத்தோடு கூடியிருத்தல்.

அ. ஆத்மமதம்:-வித்தை தனம் குலமுதலிய
ஆத்மாவினது சம்பந்திகளி னபிமானம்.

ஒன்ஐதுவகைப்பதார்த்தங்கள்.

*சுஉ. சம்சாரம் கூ:-

க. ஞாதா. உ. ஞானம். ந். ஞேயம். ச. ஜோ
க்தா. நு. போக்கியம். கூ. போகம். எ. கர்த்தா.
அ. கரணம். கூ. கிரியை.

தத்துவம் கூ:-ஒர்மகாத்மாவினது மதத்தில் ஒ
ப்பியிருக்கும் இலிங்கதேகத்தின் ஒன்பது தத்து
வங்கள்.

க. சுரோத்திரம். உ. துவக்கு. ந். சக்தி. ச.
சிங்ஐவை. நு. கிராணம். கூ. மனம். எ. புத்தி.
அ. சித்தம். கூ. அகங்காரம்.

*சுஉ. முத்தகம்.

பத்துவகைப்பதார்த்தங்கள்.

*கக. நாதம் க:-

க. சிணீயெனல், உ. சிஞ்சினீயெனல், க. கண்டாநாதம், ச. சங்கநாதம், ரு. தந்திரிநாதம், சு. தாலநாதம், எ. வேணுநாதம், அ. மிருதங்கநாதம், கூ. பேரீநாதம், க௦. மேகநாதம்.

சிங்காரமுதலிய ரசம் க:-

க. சிங்காரம். உ. வீரம். க. கருணை. ச. அற்புதம். ரு. ஆசியம் (சிரிப்பு). சு. பயங்கரம். எ. வியற்சம் (அருவருப்பு). அ. இரௌத்திரம். கூ. சாந்தம். க௦. பிரியபக்தி அல்லது ஞானம்.

*கச. தோஷங்கள் க:-

க. திருட்டு, உ. வியபிசாரம், க. ஜீவஹிம்சை, இம்மூன்றும் சரீரதோஷங்கள்.

*கக. ஹம்ஸோபநிஷத்து.

*கச. நிருஸிம்ஹதாபீனீயஉயநிஷத்து. (விசார சாக்ரம்-கக. பக்கம்-கரு.)

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௫௦௧

க. பொய்மொழிதல், உ. பிறர்நிந்தை, ஈ. கடுஞ்சொல், ச. வீண்பேச்சு, இந்நான்கும் வாக்கின் தோஷங்கள்.

க. இச்சை, உ. சிந்தை, ஈ. புத்திமந்தத்தன்மை யென்னும் இம்மூன்றும் மனதின் தோஷங்கள்.

*கூரு. நாடியும் தேவதையும் க:-

க. இடை(சந்திரன்) இடது மூக்கிலுள்ள சந்திரநாடி; விஷ்ணு தேவதை.

உ. பிங்கலை (சூரியன்) வலதுமூக்கிலுள்ள சூரியநாடி; பிரமா தேவதை.

ஈ. சுழுமுனை (மத்திமை) நாசியின் மத்தியிலுள்ள நாடி; உருத்திரன் தேவதை.

ச. காந்தாரி (வலது நேத்திரம்) இந்திரன்.

ரு. அத்திசிங்ஙவை(இடது நேத்திரம்)வருணன்.

*கூரு. பத்து என்பதனை தியானபிந்து, யோக சூடாமணி முதலியவற்றிற்காண்க. நாடிகள் ௧௪ என்றும் கூறுவர். அவற்றைச் சாண்டிலீயதர்சனபாவனா தியுபநிஷத்துக்களில் காண்க.

சு. பூஷை (வலது காது) நசுவரன்.

எ. யசஸ்வரி (இடதுகாது) பிரஹ்மா.

அ. குகு(குதம்) பிருதிவி.

கூ. அலம்புடை (கந்தஸ்தானம்) சூரியன்.

க௦. சங்கினி (நாபி) சந்திரன்.

பதினொருவகைப்பதார்த்தங்கள்.

*சுசு. ஆநந்தம் கக:-

க. மநுஷ்யநந்தம். உ. மநுஷ்யகந்தர்வாநந்தம். கூ. தேவகந்தர்வாநந்தம். ச. பிதிர்லோகாநந்தம். ஞ. ஆஜானஜதேவாநந்தம். சு. கர்மதேவாநந்தம். எ. தேவாநந்தம். அ. இந்திராநந்தம். கூ. பிரகஸ்பதியாநந்தம். க௦. பிரஜாபதியாநந்தம். கக. பிரஹ்மாநந்தம்.

ஞானசாதனம் கக:-

†க. விவேகம். உ. வைராக்கியம். கூ. சமாதி

*சுசு. வத்திரீயம்.

†க. பகுத்தறி விவேகத் தோடு

பகர்விரா கஞ்ச மாகி

தொகுத்திடு மாற னுப்தி

துயரொழி முத்தி வேட்கை

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௫௦௩

ஷட்சம்பத்தி. ச. முமுகூஹத்துவம். நு. ஆகிரி
யர்வழிபாடு(விதிபூர்வகமாகக் குருவைச் சரண
மடைதல்). கூ. கிரவணம். எ. தத்துவஞானப்பி
யாசம். அ. மனனம். கூ. நிதித்தியாசனம். க௦.
மனோநாசம்:-இங்கே இரஜோதமோகுணங்களா
ல் சத்துவகுணம் திரஸ்கரிக்கப்படுதலாகிய மன
தின் ஸ்தூலத்தன்மை, மன மெனப்பட்டது. பி
ரஹ்மாப்பியாசத்தின் மிகுதிப்பாட்டால் இர
ஜோதமோகுணங்கள் திரஸ்கரிக்கப்பட்டுச்சத்வ
குணம் ஆவிர்ப்பவித்தல் மனோநாசமாம். கக. வா
சனாகூயம்.

பகுப்புள வாசாற் சார்தல்
பகர்வது கேட்டல் ஞாந
மிகுத்திடப் பழக லத்தை
விசதமாச் சிந்தை செய்தல். (௩)

நிதித்தியா சநம நத்தி
னிகழ்சத் துவவி ருத்தி
கதித்திடா தடங்க லென்னுங்
கனமநோ நாச முள்ளிற்
பதித்துள சம்ஸ்கா ரங்கள்
பற்றிடா தொழித்த லென்று
விதித்திடு மிவைகள் ஞான
மேவுசா தநங்க ளாகும். (௨)

பன்னிரண்டுவகைப்பதார்த்தங்கள்.

அநாத்மாவின் தர்மம் கட:-

க. அநித்தியம், உ. விநாசி. ஈ. அசுத்தம். ச. நாநா. று. க்ஷேத்திரம். சு. ஆசிரிதம். எ. விகாரி. அ. பரப்பிரகாசியம்:- (மற்றொன்றால் பிரகாசிக்கப்படுவது). கூ. ஏதுவுடையது. க௦. வியாபியம்:-பரிச்சின்னம் (தேசகாலவஸ்துவினாலாகிய பரிச்சேத முடையது). கக. சங்க(சம்பந்த)முடையது. கஉ. ஆவிருதம்(மறைப்புள்ளது).

ஆத்மாவின் தர்மம் கட:-

க. நித்தியம்:-உற்பத்திநாச மில்லாதது.

உ. அவ்லியயம்:-குறைதலும் நிறைதலு மில்லாதது.

ஈ. சுத்தம்:-மாயை அவித்தையாகிய மூல மில்லாதது.

ச. ஏகம்:-சஜாதீயபேத மில்லாதது.

ரு. க்ஷேத்திரஞ்ஞன்:-சரீரமாகிய க்ஷேத்திரத்தினை அறிபவன்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணகம். ௫௦௫

கூ. ஆசிரமம்:-அதிஷ்டானம்.

எ. அவிசாரி.

அ. சோப்பிரகாசம்:-தனது பிரகாசத்தில் அந்நியப்பிரகாசங்களின் அபேகை யில்லாததாய் எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பது.

கூ. ஏது:-வலைக்குக் காரணமாகிய சிலந்தியை ப்போலவும், நகத்திற்குக் காரணமாகிய புருஷனைப்போலவும் ஜகத்திற்கு அபின்ன நிமித்த[விவர்த்த] உபாதானகாரணமாம்.

க௦. வியாபகம்:-அபரிச்சின்ன(பரிபூரண)ம்.

கக. சங்கமில்லாதது:-சஜாதியவிஜாதியசுகத சம்பந்த மில்லாதது.

கஉ. அநாவிருதம்:-எவ்விதத்தாலும் மறைப்பில்லாதது.

*பிராஹ்மணனது விரதம் கஉ:-

க. ஞானம். உ. சத்தியம். ஈ. சமம். ச. தமம்.
௫. சுருதம்:-சாஸ்திராப்பியாசம். கூ. மாச்சரிய

* ज्ञानं च सत्यं च दमः श्रुतं च अमात्सर्यं हीस्ति-
क्षाऽनसूयम् । यज्ञश्च दानं च धृतिः शमश्च महाव्रता द्वा-
दश ब्राह्मणस्ये ॥ ஸநத்ஸ-ஜாதியம் அத்யாயம்-க-
ச-கக.

மின்மை:-அந்நியரது மேன்மையைச் சகியாமை யாகிய மச்சரமில்லா திருத்தல். எ. நாணம். அ. திதினைக். கூ. அசுபையியில்லாமை :-குணத்தில் தோஷத்தை ஆரோபித்தலாகிய அசுபையியில்லா திருத்தல். க௦. யஞ்ஞம். கக. தானம். கஉ. தைரி யம்:-காமக்குரோதங்களின் வேகத்தைத் தடுத்த ல்.

மகத்துவ(பெருமை)ஏதுவாகிய தர்மம் கஉ:-

க. செல்வம். உ. அபிஜனம்:-குடும்பம். ஈ. அ ழகு. ச. தவம். ரு. சுருதம்:- சாஸ்திராப்பியாச ம். கூ. ஓஜச:-இந்திரியங்களின்தேஜச. எ. தேஜ சு. அ. பிரபாவம். கூ. பலம். க௦. பெளருஷம். கக. புத்தி. கஉ. யோகம்.

பதின்மூன்றுவகைப்பதார்த்தங்கள்.

பாகவததர்மம் கஈ:-பகவத்பக்தர்களது தர்ம

ம்.

க. சகாமகர்மபலத்தின் விபரீததரிசனம்.

உ. திரவியம் கிரகம் புத்திரன்முதலியவற்றை த் துக்க மென்றும், சல மென்றும் அறிதல்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௫௦௭

௩. பரலோகம் நிலையில்லாதது என்று அறிதல்.

௪. சத்தப்பிரஹ்மத்திலும் பரப்பிரஹ்மத்திலும் குசல (சாமர்த்திய) முள்ள குருவைநோக்கிச் செல்லல்.

௫. குருவினிடத்தில் ஈசுவரபுத்தியும் நிஷ்கபடசேவையும்.

௬. பரமேசுவரனிடத்தில் சகல கர்மங்களையும் சமர்ப்பித்தல்.

௭. பக்திவைராக்கியத்தோடுகூடிய சொரூபாநுபவம்.

௮. சாதுசங்கம்.

௯. சௌசம், தவம், திதிசை, மௌனம், சுஷாத்தியாயம், ஆர்ஜவம்(நேர்மை), பிரஹ்மசரியம், அஹிம்ஸை, துவந்துவசமத்துவம் (சீதோஷ்ண முதலிய இருமைத்தர்மங்களைச் சகிக்கும் சுபாவம்).

௧௦. எங்கும் ஆத்மவடிவமாக ஈசுவரனைத்தரித்தல்.

கக. கைவல்லியம்(தனிமையா யிருத்தல்), அநிகேதத்துவம்(வீடுகட்டாதிருத்தல்), ஏகாந்தப(கனியிடம்), கந்தைவஸ்திரம், சந்தோஷம்

கஉ. சருவபூதங்களிலும் ஆத்மாவின் ஐசுவரிய முடைமையைத் தரிசித்தல், பகவதவடிவமாகிய ஆத்மாவில் சகல பூதங்களையும் தரிசித்தல்.

கங. ஜன்மம் கர்மம் வருணம் ஆசிரமமுதலிய வற்றால் தேகத்தில் நிரபிமானமும், தான்பிற ரென்னும் புத்தி யில்லாமையும்.

பதினான்குவகைப்பதார்த்தங்கள்.

திரிபுடி கச:-

ஞானேந்திரியங்களின் திரிபுடி.

இந்திரியம்.	தேவதை.	விஷயம்.
அத்தியாத்மம்.	அதிதேய்வம்.	அதிபூதம்.
க. சுரோத்திரம்.	திக்கு.	சத்தம்.
உ. துவக்கு.	வாயு.	பரிசம்.
ங. சக்ஷு.	சூரியன்.	உருவம்.
ச. சிங்ஙுவை.	வருணன்.	இரசம்.
ந. கிராணம்.	அசுவினிகுமாரர்.	கந்தம்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணகம். ௫௦௯

கர்மேந்திரியங்களின் திரிபுடி.

சு. வாக்கு.	அக்கினி.	வசனம்(கிரியை).
எ. பாணி.	இந்திரன்.	ஏற்றலிடுதல்.
அ. பாதம்.	வாமனர்.	நடத்தல்.
சு. உபஸ்தம்.	பிரஜாபதி.	இரதிபோகம்.
கௌ. குதம்.	இயமன்.	மலத்தியாகம்.

அந்தக்கரணம் நான்கன் திரிபுடி.

கக. மனம்.	சந்திரன்.	சங்கற்பனிகற்பம்.
கஉ. புத்தி.	பிரஹ்மா.	நிச்சயம்.
கங. சித்தம்.	வாசுதேவன்.	சுந்தித்தல்.
கச. அகங்காரம்.	உருத்திரன்.	அகந்தை.

பதினேந்துவகைப்பதார்த்தங்கள்.

மாயையின் பெயர் கரு:-

க. மாயை. உ. அவித்தை. ங. பிரகிருதி. ச. சக்தி. டு. சத்யை. சு. மூலை. எ. தூலை. அ. யோனி. கூ. அவ்வியக்தம். கௌ. அவ்வியாகிருதம். கக. அஜை. கஉ. அஞ்ஞானம். கங. தமசு. கச. துச்சை. கரு. அநிர்வசனீயை.

பதினாறுவகைப்பதார்த்தங்கள்.

*கௌ. அவஸ்தையும் அவஸ்தாபிமானியும்கூ:-

க. ஜாக்கிரஜாக்கிரம். விசுவவிசுவன். உ. ஜாக்கிரசொப்பனம். விசுவதைஜஸன். ஈ. ஜாக்கிரசமுத்தி. விசுவப்பிராஞ்ஞன். ச. ஜாக்கிரதூரியம். விசுவதூரியன். டு. சொப்பனஜாக்கிரம். தைஜஸவிசுவன். ஈ. சொப்பன சொப்பனம். தைஜஸதைஜஸன். எ. சொப்பனசமுத்தி. தைஜஸப்பிராஞ்ஞன். அ. சொப்பனதூரியம். தைஜஸதூரியன். கூ. சமுத்திஜாக்கிரம். பிராஞ்ஞவிசுவன். க௦. சமுத்தி சொப்பனம். பிராஞ்ஞதைஜஸன். கக. சமுத்தி சமுத்தி. பிராஞ்ஞபிராஞ்ஞன். கஉ. சமுத்தி தூரியம். பிராஞ்ஞதூரியன். கஈ. தூரியஜாக்கிரம். தூரியவிசுவன். கச. தூரியசொப்பனம். தூரியதைஜஸன். கரு. தூரியசமுத்தி. தூரியப்பிராஞ்ஞன். கசு. தூரியதூரியம். தூரியதூரியன்.

*காஅ. கலை கக:-

*கௌ. பரமஹம்ஸபரிவிராஜகோபநிஷதம்.

*காஅ. பிரசிஷோபநிஷத்து.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௫௧௧

†க. இரணியகருப்பம். உ. சிரத்தை. ந. ஆகா
சம். ச. வாயு. ௫. தேயு. கூ. ஜலம். எ. பிருத்திவி.
அ. தசேந்திரியம். கூ. மனம். க௦. அந்நம். கக.
பலம். கஉ. தவம். கங். மந்திரம். கச. கர்மம். கநி.
உலகம். கசு. பெயர்.

†க. இரணிய கருப்பத் தோடங்
கியல்சிரத் தைவிண்கா நீரீர்
தரணியிந் தியம நோந்நந்
தகுவலி மந்தி ரங்கண்
முரணிலாத் தவசு கன்ம
மொழிந்திமி முலகம் பேரே
திரமிலிவ் வீரெட் டான்மா
செறிந்திடாக் கலைக ளாகும். (க)

புரீ விசாரசந்திரோதயம் பதினாறுங்கலை

வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம் என்பது

முடிந்தது.

சுந்தர குரவன் றன்பாற் றுகனிலா விவ்வி சார
சந்திரோ தயமா னாலுட் டரித்தவர் ஞானப் பேற்றூற்
பந்தம தொழிந்து மெய்ம்மைப் பரஞ்சோதி வடிவ மாய
வந்தமி லின்ப மெய்தி யழிவிலா திருப்ப ரென்றும்.

புரீ விசாரசந்திரோதயம்.

முடிந்தது.

॥ அ ॥

தஞ்சை பிரஹ்மகிஷ்டபண்டித ஸ்ரீ வெ. சூப்பஸ்வாமி ராஜா
என்னும் பூர்வாகிரமநாமம் பூண்டிருந்த

ஸ்ரீ வி. பிரஹ்மாநந்தஸ்வாமிகளால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு,
ஸ்ரீ சங்கரவிலாசசாரதாமந்திரத்தில்

விற்பனைக்கு தயாராகவீருக்கும் புத்தகங்கள்.

ஸ்ரீபஞ்சததி(பஞ்சதச ப்பிரகரணம்)	10— 0—0	ஹடயோகப்பிரதீபிகை (யோகநூல்) ...	2— 0—0
வரலிபூம் 1 & 2.	4— 0—0	ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம் (வேதாந்தநூல்) ...	1— 8—0
ஸ்ரீவிருத்திரபாகசம்	...	ஸ்ரீசிவஞானபோதம், தத்துவப்பிரகாசிகை	1— 8—0
ஸ்ரீவிருத்திரத்தநாவலி (வேதாந்தநூல்)	0—12—0	உரையுடன்	
ஸ்ரீவிசாரசாகரம்	3— 4—0		

ஸ்ரீசங்கரவிலாசசாரதாமந்திரத்தில்

உ

ஸ்ரீபாலபோதம் ...	1— 8—0	ஸ்ரீபகவத்கீதை, கர்ம	1— 4—0
ஸ்ரீநாரதபக்திகுத்திரம்	1— 8—0	கீதை, ஸப்தசுலோகி	
ஸ்ரீநந்திகேசவரகாசிகை	0— 4—0	கீதை-சித்தான்பைண்டு	
ஸ்ரீஞானவாசிஷ்டவசனம் (வைராக்கியப் பிரகரணம்).	1— 4—0	ஸ்ரீசிவபஞ்சாக்ஷரவிளக்கம், ஸ்ரீராமமந்திரார்த்தம், ஸ்ரீகேணசுஷோடசநாமஸ்தவம்	0— 4—0
ஸ்ரீசிவயோகப்பிரதீபிகை	0—10—0	ஸ்ரீஜகத்குருஆதிசங்கராசாரியர் சரித்திரம்	0— 3—0
ஸ்ரீசுருதிஷ்ட்லிங்கசங்கிரகம்	... 0— 8—0	செய்யுள்.	
கைவல்யோபநிடதம், அமிர்தபிந்துபநிடதம், சுகரகசியோபநிடதம், ஸ்கந்தோபநிடதம், செய்யுள்.	0— 5—0	ஷே வசனம். ... ஸ்ரீபிரஹ்மவிதாசீவரதபத்தி ... தருக்ககௌமுதி-நியாயபதார்த்தம் பதினாடன் தத்துவமலிமகாவாக்யியுபதேசம் (உபநிஷத்)	0— 2—0 0— 2—0 0—10—0 0— 3—0

விற்பனைக்கு தயாராகவிற்குக்கும் புத்தகங்கள்.

௩

நாநாஜீவவாதக்கட்டளை	...	0—4—0	ஸ்ரீதேவிகீதை	...	0—12—0
2-ம் பதிப்பு	...	0—3—0	ஸ்ரீஜகத்குருசங்கராசாரி	...	0—2—0
ஷை. செய்யுள்	...	0—3—0	யர்படம் (பெரிது)	...	0—1—0
விவேககிந்தாமணி (வேதா	...	0—6—0	ஷை. (சிறிது)	...	0—4—0
ந்தபரிச்சேசம்)	...	0—8—0	ஸ்ரீபிரஹ்மநந்தஸ்வாமி	...	0—1—0
அபரோகாநுபூதி(வேதா	...	0—8—0	கள் படம்	...	0—1—0
ந்தம்)	...	0—8—0	ஸ்ரீ அனுமார்ஜிதோதேவிக்	...	0—1—0
ஆத்மபோதமும், தத்து	...	0—8—0	கணையாளி கொடுத்தபடம்	...	0—2—0
வபோதமும்	...	0—8—0	ஸ்ரீசங்கரவித்யாரண்யா	...	0—3—0
ஸ்ரீபஞ்சீகரணமுதலியன	...	1—0—0	ஷ்டோடாந்தரசுதநாமம்	...	0—3—0
27-புத்தகங்கள் சேர்ந்தது	...	0—6—0	ஓரந்தம், நாகரம்,	...	0—3—0
உத்தரகீதை	...	0—6—0	தமிழ், தனித்தனி.	...	0—3—0
ஸ்ரீராமகீதை	...	0—6—0	ஸ்ரீகுர்வஷ்டோடாந்தர	...	0—3—0
ஸ்ரீகுலகீதை, காலிகோ	...	1—4—0	சுதநாமாவலி, நாகரம்,	...	0—3—0
பைண்டு	...	1—0—0	ஓரந்தம், தமிழ், சேர்ந்	...	0—3—0
ஸ்ரீகுலகீதை-ராப்பர்	...	1—0—0	தது.	...	0—3—0

ஸ்ரீசங்கரவிலாசசாரதாமந்திரத்தில்

ஸ்ரீசங்கரரீலகண்டாசா ரியசம்வாதம்	} 0— 6—0
ஸ்ரீபிரஹ்மநாமாவலி, இசய்யுள்	} 0— 2—0
ஸ்ரீபிரஹ்மநாமாவலி, நாகரம், கார்டு	... 0— 0—6
கீதாசாரத்தாலாட்டு	... 0— 6—0
ஸ்ரீநாராயணஸ்தோத்திரம் கார்டு, நாகரம்	... 0— 0—6
ஸ்ரீநாமராமாயணமும், நாராயணஸ்தோத்திரம், தமிழ்.	} 0— 1—0
ஸ்ரீஇராமாயண ஞர்ணிகை நாகரி, தமிழ், தனித்தனி.	} 0— 1—0

ஸ்ரீகரயத்ரீராமாயணம்,
நாகரம்

} 0— 1—0

பிறர் பதிப்பு.

ஸ்ரீகணேசர்முதலிய அஷ்டோத்தரம் 21— அடங்கியது, தமிழ்.	} 0— 4—0
இராஜவிநாயகர்கும்பி ...	0— 1—0
அத்வைதவுண்மை ...	0— 4—0
அத்வைதவிளக்கம் ...	0—12—0
வேதாந்தஞ்ஞாமணி } உரையுடன்	... 1— 8—0
வேதாந்தமனை } சிந்தாமணி	... 0—12—0
ஞானயிபோதம்	... 0— 2—0

விற்பனைக்கு தயாராகவிருக்கும் புத்தகங்கள்.

௯

மெஞ்ஞானபோதம் ...	0—12—0	விபூதிமாஹாத்ரியம் ...	0—1—0
பிரஹ்மமும் அதன்வியக்		விபூதி நுத்ராக்கிரமகாத்	
தாவஸஸ்தையும் ...	0—1—0	ரியம் ...	0—4—0
சர்வஞானோத்திரம் ...	0—3—0	புட்பவிதியும் பலனும் ...	0—3—0
வேதசாரசமுத்தரணம்	0—4—0	சிவபூஜைத்திரட்டு ...	0—3—0
சங்கரதுவேஷி வாய்ப்		சிவமஹிமநஸ்தோத்திரம்	0—2—0
பூட்டு ...	0—4—0	சிவபுராணமென்னும் சைவ	
நான்குமகாவாக்கியார்த்		புராணம் ...	3—0—0
தம் ...	0—2—0	திருவிளையாடற்புராணம்	2—0—0
மகாவாக்கியரகசியம்	0—8—0	நெடி நெடி சார்வணப்பா	0—2—0
ஸ்ரீதக்ஷிணமூர்த்தியஷ்ட	} 0—2—0	சூதசங்கிதை ...	0—2—0
டகம்(கிரந்தம்-தமிழ்)		சர்வஞானோத்தரம் ...	0—2—0
தலையாத்திரை பொதுவிதி	0—8—0	அருணாஜல புராணம் ...	1—4—0
கங்காயாத்தராஜீபிகை ...	1—8—0	திருக்காளத்தி நெடி	0—8—0
ஸ்ரீஜகந்நாத-ஹரித்வார	0—2—0	அரிச்சுந்திர நெடி	2—4—0

ஸ்ரீசங்கரவிலாசசாரதாமந்திரத்தில்

சு

திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாணை, பெரிய புராணம்	0—12—0	தேவாரத்திரட்டு(அற்புத)	0—4—0
திருவேங்கைகோவை ...	2—8—0	வைசியகுலவிளக்கம் ...	0—4—0
கந்தரதுருதி உரையுடன்	0—6—0	சைவசித்தாந்தவரலாறு	0—6—0
கந்தபுராணசாரசங்கிரகம்	0—1—0	வேளாளஞ்ஞாமணி ...	0—4—0
தூலாக்காவேரி மஹாத்மியம்	... 0—8—0	புலால் மதுப்பு ...	0—4—0
சிவரத்திரி ஷே	... 0—6—0	மகாபாரதம் (ஆதி-சபா பருவங்கள்)	... 1—0—0
சயிவனக்ஷத்திர ஷே...	0—8—0	ஆநந்தராமாயணம் ...	5—0—0
சிதம்பர ஷே (கிரந்தம்)	0—8—0	பாலராமாயணம் }	0—6—0
பிராசீனதர்மங்கள்	... 0—4—0	(கிரந்தம்-தமிழ்)	...
நித்யாதுசந்தானம்	... 1—8—0	ஊத்தலீலாமிருதமவசனம்	3—4—0
மதுமுறைகண்டவாசகம்	0—4—0	பட்டினத்தார் பிரபந்தம்	1—4—0
தேவாரத்திரட்டு(கண்ணுசாமி பிள்ளையால்)பெரியது	0—6—0	ஷே வீருத்தியுரை ...	3—0—0
ஷே சிறியது	... 0—2—0	குமாரதீவர்தர்சஸ்திரக் கோவை	0—12—0
		அவதூதசம்வாதம் ...	0—4—0

விற்பனைக்கு தயாராகவிலிருக்கும் புத்தகங்கள்.

எ

பிரபுலிங்கலை-செய்யுள்	1— 0—0	தருக்காமிருதம்	... 0— 3—0
ஞேசேலாபாக்யானம்(மூலம்)	... 3— 0—0	பார்த்ருஹரிவைவராக்ஷிய	
உரையுடன்)		சுதகம்	... 0— 4—0
நாலடியார் (இங்கிலீஷ்	... 2— 0—0	தலாட்டுபிரபந்தம்	... 0— 6—0
-தமிழ்)	... 1— 0—0	திருப்புகழ்	... 0— 6—0
நைடதம் (மூலம்)		மூலிருஷ்ணன்செய்திருப்	
பெருந்திரட்டுகுறுந்தி	... 3— 0—0	புகழ்	... 0— 1—0
ரட்டு	... 0— 4—0	மதுரைமீனாக்கிபிள்ளை	
அணியிலக்கணம்	... 0— 3—0	தமிழ்	... 0— 4—0
யாப்பிலக்கணம்	... 3— 4—0	அகோரரந்தாதி	... 0— 1—0
கல்லாடம் (மூலம்-உரை)		பதிற்றுப்பத்தந்தாதி	... 0— 2—0
தொல்காப்பிய பாயிர	... 2— 0—0	அழகக்கணிசித்தர்பாடல்	... 0— 1—0
விருத்தியுரை	... 0— 4—0	கட்டளைக்கொத்து	... 0— 1—0
புலவராற்றுப்படை	... 0— 8—0	நான்மணிமாலை	... 0— 1—0
யாட்டியல்கொத்து		கன்முங்கனியுதவும்	... 0— 6—0

ஸ்ரீ சங்கரவிலாசசாரதாமந்திரத்தில்

குத்மாங்கதச்சரித்திரம் ... 0— 6—0	ஸம்ஸ்கிருத எழுத்துப் படம்.	0— 0—6
முதலாவது கரிகாலன் } 0—12—0	நாவல்.	
ஆராய்ச்சி	அநவத்யா	... 0— 0—6
இவேந்திரபாகசாஸ்திரம் 2— 0—0	திடீலாத்தமா	... 0— 0—6
ஜோதிட பாலகிணை ... 0— 6—0	பிருந்தை	... 0— 0—6
ஜோதிட பிரபஞ்சசேகரம் 0—12—0	விசுவநாதியம்	... 0— 1—0
நவக்கிரகபலன் ... 0— 2—0	நீதிக்கதை	... 0— 1—0
நவக்கிரககுக்மதுரியநாடி 0—12—0	தங்கக்கிளி	... 0—10—0
காட்வர்ட் ஹோரி } 0— 2—0	சந்திரராஜா	... 0—12—0
(Godward Ho)	பஞ்சாயித்து நாட்கம்	... 0— 6—0
நிலைக்கடலைபருப்புவிலை	மதிமுகி (1-பாகம்)	... 0— 4—0
விவரம் ... 0— 8—0	மதிமுகி (2-பாகம்)	... 0— 4—0
மெய்ஞ்ஞான்குமம் ... 0— 4—0		
ஸ்ம்ஸ்கிருதபரலேபாதம் 0— 5—0		

